

ئەمەرخسراۋ دېھلىۋى

تەنپەات دەرىۋەشىيە

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

ئەمسىر خسروأو دېھلۇنى

تەنہھات دەرىۋشىيە

نەشر گە تەبىارلىغۇچى : مۇھەممەت ئۇسمان

قەشقەر ئۇيغۇر نەشريياتى

ئۇيغۇر لەكىرىزلىرىنىڭ

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەمسىر ۋە قولىيازىملىار ئامېسىرى

图书在版编目(CIP)数据

虚心浪人的故事:维吾尔文/德里维著;穆罕麦德·乌斯曼整理. —喀什:喀什维吾尔文出版社,2000. 6

ISBN 7—5373—0790—3

I . 虚... II . ①德... ②穆... III . 故事—作品集—中国—当代—维吾尔语(中国少数民族语言)
IV . I247. 8

中国版本图书馆CIP数据核字(2000)第34312号

喀什维吾尔文出版社出版发行

(地址:喀什市塔吾古孜路14号 邮编844000)

各地新华书店经销

喀什维吾尔文出版社印刷厂印刷

850×1168毫米 1/32开本 9.625印张 1插页

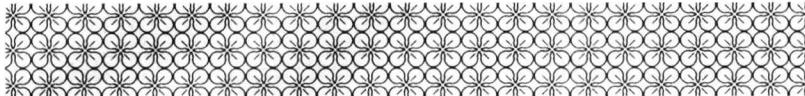
2000年7月第1版 2000年7月第1次印刷

印数:1 ——5110 定价:13.50元

مۇندىرچە

1	مۇقىددىمە
2	بىرىنچى باب گۈمىبەزدىكى ئۇچرىشىش
13	ئىككىنچى باب سودىگەرزادە ھېكايسى
18	قەلئەدىن تاشلانغان قىز
46	بەزمىدىكى قىساس
56	مەلكە بىلەن تاز
64	تۇز كورنىڭ ئۆلۈمى
66	غايىب بولغان مەلكە
70	ئۇچىنچى باب ئەجەم شاھزادىسىنىڭ ھېكايسى
77	چۆلدىكى بۇۋاي
94	تاۋۇت كۆتۈرگەن دىۋانە يىگىت
103	مۇسېبەتلىك مەلكە
113	بەھزادخان باتنۇر
123	تۆتىنچى باب رۇم پادىشاھىنىڭ ھېكايسى
125	ناھەقچىلىككە كەتكەن ۋەزىر
128	شجائەتلىك قىز
145	ۋاپاسىز قېرىنداشلار
155	ۋاپادار ئىت
160	زىنداندىكى شاپاڭە تىچى

170	شکاردىكى مەلىكە
194	دوزاختن كەلگەن قاچقۇن
201	تىلىسمات شەھىرىنىڭ سىرى
205	دوزاختنىكى كۈنلەر
213	بەشىنچى باب پارس پادشاھىنىڭ ھېكايسى
213	هاتىم بىلەن نەۋەقىل
219	ساخاۋەتچى قىز
227	بەھرۇزنىڭ ھېكايسو
231	قانخور يى (چىمعەت، سەزىرى)
238	غايدىپ بولغان گۈل
260	ئالىتىنچى باب چىن شاھزادىسىنىڭ ھېكايسى
265	تىلىسمىدىكى مايمۇن ھەيكلى
273	سۇچى بۇۋاي
279	جىن چاپلاشقان شەھەر
289	جىن قولىدىكى قىز
295	يەتتىنچى باب مالىك شاھباز ھېكايسى

مۇقەددىمە

بۇ كىتاب دەرد ۋە ئەلمەدىن سۆزلىگەي ،
چەر خىتن يەتكەن سىتەمدى ^{شۇزلىگەي} .

فارسى تىل ۋە يېزىقتىن ئۆزگىرىپ ،
تۈركىيغە تۈرك ۋە ئەجەمدىن سۆزلىگەي .

ئامۇخاس ئۇندىن نەسەھەتلەر ئېلىپ ،
ھەر كىشى ئۆزىنىڭ يولىنى كۆزلىگەي ،

ئۇشبو سەۋەبىتىن كىتابنىڭ نامىنى
« تەنبىھات دەرۋىشىيە » دەپ تۈرلىگەي .

بىرىنچى باب

گۈبەزدىكى ئۇچىرىنىشىش

ئۆتكەن ئىشلاردىن خەۋەر يەتكۈزگۈچى شېرىن سۆزلىك تۇتىلار، نۇتۇق چىمەنىنىڭ كۈپچى بولۇللەرى ، سۆز - مەنلىھە خامىنىدىن با- شافلار تېرىپ ھېكايدە قىلغۇچىلار ، گەپدانلىق - تىل گۆھەرلىرىنى تاللىغۇچى سەرراپلار ، مەنلىھە بازىرىنىڭ جەۋەر شۇناسلىرى ، ئىشق دەر- ياسىنىڭ بايان تەlimاتچىلىرى :

« كىمكى ئاشق بولسا ، ئۇ باشتىن - ئاياغ
تاپىمىدى ئۆزلۈكدىن ھەرگىز چاتاق »

دېگەندەك ، شەۋىق قوزغا تىقۇچى ھېكايدىچىلار ۋە مۇھەببەت بېغىشلىغۇچى تەھقىقىچىلەر تاتلىق جۇملەرنىڭ بىباها ئۇنىچىلىرىنى گۈزەلىك تەھرىرى- نىڭ رىشتىسىگە ئۆتكۈزۈپ ، بۇ شادلىق بىساتىدىن شېرىن سۇخەن ئىشىتىكۈچىلەرنىڭ زوقلىنىشى ئۇچۇن شۇنداق دەپتۈلەركى : قەدىمكى زا- ماندا رۇم مەملىكتىنىڭ بىر پادشاھى بار ئىدى ، ئۇنىڭ پايىتەخت قارا گاھى ئىستانبۇلدا ئىدى .

بېيت

ئۇنىڭ شانۇشەۋىكتىدىن ئاي بولغان تەخت ،
شۇ ۋە جىدىن ئاتالغان ئازادە بەخت .

ئۇنىڭ خەزىنسى شۇنچىلىك مول ئىدىكى ، گۆھەلى -
 رىنىڭ سان - ھۇدۇدىنى ھېچكىم بىلمەيتتى ، سەلتەنتى ئەمەر -
 ئەمەر ۋە لەشكەرلىرىنىڭ يۈكسە كلىكى بىلەن زىننەتلىنىپ ، ئۇستۇنلۇكتە
 ئالاھىدە پەرقلىنىپ تۇراتتى .

رۇبائىي

جاھاندا يوق ئىدى ئۇنىڭدەك شاھىي ،
 ئادالىت بابىدا تەڭداشىسىز داھىي .
 بار ئىدى ئاتارۇت گويا سەككاهى ،
 مېرىختەك ۋە يەنە يۈزمىڭ سىپاھى .

ئۇ ئۈلۈغلىق مەرتىۋىسىدە شاھلارنىڭ شاھى (خاقان) ئىدى ،
 مۇلايمىلق ۋە ياخشىلىق بابىدا كامىل ، ئەدلى - ئادالىت كەمەندى بىلەن
 جەبر - سىتەم كاسپىلىرى باغلاقلىق ، رۇم ۋە شام شەھەرلىرى بىلەن
 مەغrib تەرەپتىن 100 شەھەر ئۇنىڭ ئىلىكىدە پەرمانبەردار ئىدى . لېكىن ،
 بۇنداق بۈيۈكلىك - مەرتۇھ ۋە جى بىر سائەتمۇ ئاللانىڭ ئىبادىتىدىن
 غاپىل بولمايتتى . ھەممىشە ئاق كۆڭۈل ، سېخى ، ئالىيچاناب ، ھېچنېمىگە
 ئېھتىياجى چۈشمەيدىغان تۇرۇقلۇق ، يۈزلىرىنى قارا تۈپرەققا سۈرەپ ،
 ھەدىسىز ئاجىزلىق ۋە تولىمۇ بەختىزلىكىگە ئېچىننىپ ، ئالىم پاناهى
 پەرۋەردىگاردىن بىر پەرزەنەت بېرىشنى ئىلتىجا قىلاتتى . « مەندىن
 كېيىن تاج - تەختىمگە ۋارىس بولسا » دەپ تىلەيتتى .

پادىشاھنىڭ كۈنلىرى مانا شۇنداق پەرزەنەت غېمىدە ئۆتۈپ ، بېشى
 50 كە يەتتى . ئۇ ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە بامدات نامىزىنى ئوقۇپ بولۇپ ،
 سىلىق لەۋەھە يۈزىدەك جاھان ئەينىكىنى قولغا ئالدى - بۇ ، ئۆز جامالىنى
 كۆرۈپ چۆچۈپ كەتتى . ساقلىدا نەچچە تال ئاق پەيدا بويتۇ . بۇنىڭغا
 كۆزى چۈشكەن شاھ تېخىمۇ يالغۇزلىق ھېس قىلىپ كۆڭلى بەكلا بېرىم
 بولدى ، ئېغىر خۇرسىنغان حالدا كۆڭلىدە : « ۋادەر بىخ ! بۇتون ئۆمرۈڭنى

خاراب ئەيلەپ ، خەزىنە تولدو رو شقا سەرپ ئېتىپ ، لەشكەرلەرگە كۆڭۈل بېرىپ ، بۇ كەمگىچە ھېچقانداق ئارام ئالمىدىڭ ، ئى جان ! ئەمدى حالىڭ نېچۈك ؟ ئەجەلىنىڭ قەستى توختاۋ سىز قەدىمىنى ۋۇ جۇدۇڭ ئۇستىگە قو- يۇپتۇ ، ئۆلۈم خەۋەر چىسى تىزىمىڭنى دەپتەردىن ئۆچۈرۈش ئۈچۈن ھازىرلىنىپ تۇرۇپتۇ . بۇگۈن يَا ئەته بىرمر سەۋەب بىلەن گۈزەللەك قامى- تىڭىنى زەئىپلىك سىپاھى ھۈجۈمىدىن توختىتىپ ، (ئادەم تۇغۇلماق وە ئۆلەمك) نىداسى بىلەن قىچقىرىدۇ . ئۇ چاغدا خالامسەن ياكى خالىمامسەن بارماي ئىلاجىڭ يوق . ئەپسۇس ، مىڭ ئەپسۇسکى ، بىر پەرزەنتىڭ بولغان بولسا جىدى ، تەختىڭگە ۋارىسلق قىلىپ ئولتۇرغان بوللاتتى ، مال - مۇلکۈڭ ۋە مەملىكتىڭگە ھېچقانداق دۇشىمن كۆز تىكىپ ئاياغ باسالمايتى ! « دەپ ھەسرەتلەر چەككىنىچە بۇ نەزمىنى ئۇقۇدى :

مەسندەۋى

ئەپسۇسکى ، ئۆمۈر دە ۋەپا يوق ،
جاھان گەردىشىدە بەقا ⁽¹⁾ يوق .

دېدىمكى قېرىلىقىم قىلىۇر پەست ،
پەرزەنت ئوغۇل تۇتار مانغا دەست ⁽²⁾ .

ئوغلان تەختىمنى قولىغە ئالسا ،
دۆلەت ئىشىنى يولىغە سالسا .

ئۆمرۈم چۈنكى خاراب حال ئەبتەر ⁽³⁾ ،
بۇ كام ⁽⁴⁾ ئەمەس مانغا مۇيەسسەر .

⁽¹⁾ بەقا — مەڭگۈلۈك ، ئۇزاق ياشىماق ، ئەبەدىي تېرىكلىك

⁽²⁾ دەست — قول

⁽³⁾ ئەبتەر — قىسقا

⁽⁴⁾ كام — تىلەك ، ئىستەك ، مەقسەت ، ئاززۇ

پادشاھ غەم - قايغۇلىرىنىڭ كۆپلۈكىدىن بىر خىلۋەتنى ماكان ئېيلەپ ، ئۇچ كۈنگىچە ئەمەر - پازىللەرى بىلەنمۇ كۆرۈشىمىدى ، دۆلەت سەپتەنسىتىدە ئولتۇرۇپ شاھلىق تەختىگە زىننەتمۇ بەرمىدى . ئۇ پەقەت دەرد ئاتەشىدە كۆيۈپ ، ئاه - نالىلەر چېكىپ دەملەرنى ئۆتكۈزۈمەكتە ئىدى .

بۇ خەۋەردىن ئەنسىزلىك تەشۇشلىرى ئوردا ئىچىگە تارقىلىپ ، ۋەزىر - ئەركان ، دۆلەت ئەربابلىرىنىڭ قۇلقىغا يەتتى . ئۇلار بۇنىڭ بىد رەر ئامالىنى تېپىش ئۈچۈن ھەرقانچە قىلىپمۇ ھېجىبر چارە تاپالمىدى . ئوردىدا روشنەراي ئىسىملىك بىر ۋەزىر بولۇپ ، پادشاھ ئازادە بەختىكە بەكمۇ سادىق ، دۆلەت ئىشلىرىغا ناھىيەتى كۆڭۈل بۆلدىغان ، تەدبىرلىك زات ئىدى . پادشاھمۇ بۇ ۋەزىرنى كۆڭلىگە يېقىن توْتۇپ ، خالىس دوستلۇقىنى قەدىرلەپ « ئاتا » دەپ چاقراتتى . ۋەزىر روشنەراي ئەتراپىدىكىلەر يەتكۈزگەن تەشۇشلىك خەۋەرنىڭ راستلىقىغا ئىشىنىپ ، پادشاھنىڭ ھۇزۇرغا كىرىپ ، ئۇنىڭ بېشىغا چۈشكەن غەم - قايغۇلار - . نىڭ سەۋەبىنى بىلەك ئۈچۈن ئاتلاندى . ئوردا ياساۋەللەرى ۋە ئىشىك باقلارلار ئۇنى پادشاھنىڭ خاس سۆھەتدىشى دەپ بىلگەچكە ، ھېچقانداق تو سالغۇلۇق قىلىشىمىدى . ئۇ پەقەت خاس خانىنىڭ ئىشىكىگە كەلگەندىلا خاس خادىمлاردىن كىرىشكە ئىجارت سورىدى . شۇئان پادشاھنىڭ قۇ - لىقىغا ئۇنىڭ تونۇش ئاۋارى يېتىپ ، ئىشارەت قىلدى . روشنەراي پادشاھ ئالىيلىرىنىڭ قوبۇل شەرپىپە ئېرىشىپ ، سەممىي تەزمىم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن ، بۇلۇلدەك ئاۋازى بىلەن بۇ رۇبائىينى ئوقۇدى :

شاھلىق دۆلىتىنىڭ ئۇزاق بولغا يۈزمىڭ يىل ،
ھەر يۈز مىڭنىڭ بىرى يەنە يۈزمىڭ يىل .
ھەر يۈزمىڭ كۈن ، ھەر كۈن يۈزمىڭ ئاي ،
ھەر كۈن مىڭ سائەت ، ھەر سائەت مىڭ يىل .

ئۇ رۇبائىيغا ئۇلاپلا يەنە مۇنۇ نەزمنى ئوقۇدى :

نە ئىشتىن گۈل چىرايىڭغا گۈلاب ياشلار تۆكەرمىشىن ،
يۈزۈلۈچ ئاپتايغا شۇنچە يۈلتۈزلىار تۆكەرمىشىن .
سېنىڭ ھالىڭغا ئەل يىغلاپ كۆزلەر قان بۇلاق بولدى ،
سەۋەب نە ، مىسىز غەمگە پىتىپ ئاھلار چىكەرمىشىن .

— ئى شاھىم ، خالايق غەم - ئەندىشە ئىلکىدە ناھايىتى مالالدۇر ،
ئىلاھىم بۇ غەملەر ياخشىلىققا يۈزلەنگەي .

بېبىت

يېمە غەمدىنكى ھەرگىز كەلمىگەي غەم ،
دېمە كىمدۇر كى ھەرگىز بولىمعاي كەم .

شاھىم ، كۆڭۈللەرىنىڭ بۇنچە پاراکەندە ، بىئارام بولۇۋاتقانلىقنىڭ
سەۋەبلىرىنى بىلەلمىدۇق .

پادىشاھ ئازادە بەخت كۆزلىرىدىن تارام - تارام ياش تۆككىنچە
ئېيتتى :

— ئى ئاتا ، كۆڭلۈم شۇ سەۋەبىتىن پەرشان ، دىلىم غەمىلىك
دۇر كى ، ئەزىز ئۆمرۈمنىڭ شۇنچە ئۇزاق مۇددىتىنى زايى ئېتىپ ،
لەشكەرلىرىنى نابۇت قىلىش بەدىلىگە خەزىنلەرنى تولدۇرۇپ بۇ مەملە-
كەتنى تەسەررۇپىمغا كىرگۈزۈپتىمەن ، ھالىم بۇ دەرىجىگە يېتىپتۇ .
پەرزەنتىم بولسا ئىدى ، مەندىن كېيىن تاج - تەختىمگە ئىنگىدارلىق قە-
لىپ ، مال - مەملىكتى بەرپا قىلىشتا تارتقان رەنجۇمۇشەققەتلرىم زايى
كەتمەيتتى ...

روشەنراي شۇ كەمگىچە پادىشاھنىڭ بۇنداق ئېزىلىپ يىغلىغىنىنى
كۆرمىگەن ئىدى . ئۇ نۇتۇق خەزىنسىدىن ئۇنچىلەر تاللاپ ، پادىشاھقا

تەسەللى بېرىپ ئىيىتى:

— ئۆمۈر رىشىلىرى ئۇزۇن بولۇپ ، دۆلەتلرى ئەبەدىي داۋام قد-
لىپ ، مىسىلىسىز تەرقىقىي تاپقايكى ، بۇ چۈشكۈن خىاللىرى
شەيتاندىندۇر . دەرگاھى قۇددۇس سۇبهاھانە جانابىنىڭ نېمەتلرى قەدرىنى
بىلمىگەنلىك بولۇر .

پىيتىت

شۇ كىرى نېمەت نېمەتلىك ئۇزۇن بولۇر ،
كۈپىرى نېمەت ئىلىكىدىن مەھرۇم قىلۇر .

شەھەر يار ، كۇفرى نېمەت دېگەن شۇكۇر - قانائەت قىلماسىلىق
بولۇپ ، ئاقىللار نەزىرىدە يامان كۆرىدۇ .

مسرا

قىلىمىغىل بۇ ئىش ، بۇ ئىشنى قىلماغىل .

ھەرقانداق نېمەتلەر ئۆز تەبىئىتىدىن بىلىنىپ تۇرۇپتۇكى ، دۇنياغا
مەڭگۈلۈك ، ھاياتقا ۋاپا بېغىشلىمىайдۇ . پادشاھلىقا ۋارس ، تەختتە ئول-
تۇرغىلى كىشى بولمىسا بولمايۇر سۇن ، ئىككى كۈنلۈك ھاياتلىق ئۇچۇن
غەم يەپ نېمە كەپتۇ ؟ كەلگۈسىنى قويۇپ ھازىرقى ھاياتنى ئەيش - ئىش-
رەت بىلەن ئۆتكۈزۈمە كېرەك . ئاللا نېمەت ئاتا قىلغان ئىكەن ،
ھەربىر نەپەسىنمۇ پاراغفت ئىچىدە ئۆتكۈزۈش لازىمدۇر . ئەگەر پەرزەنت
كۆرمەك تەلەپلىرى بولسا كېچىلەر تۇرۇپ ئىبادەت قىلىپ ، سەھەر -
كەچىلەر دە ئاللاغا تېۋىنىپ بىغىلەپ مۇناجاتلار ئوقۇپ تىلىسىلە ، پۇقرالار-
دىن خەير - ساخاۋەتنى ئايىمای دۇئاسىنى ئالسىلا ، غېرىپ - غۇرۋا ،
دەرۋىش - مىسڪىنلەر گە كۆپلەپ سەدىقە بەرسىلە ، قۇللارنى ئازاد قىل-
سىلا ، شۇنداق ساۋاپلىق ئىشلار بەدىلىگە ئىككى ئالەم پاناهى سۇبهاھانە
ۋە ئەلا دۇئالىرىنى ئىجابەت ئەيلەپ ، چىراڭلىرىنى روشنەن قىلغاي .

نەزم

سۈبىھى چاغ سەرۋە تېلىغا بۇلۇلۇ قونۇپ ، شەيدا دېدى ،
رۇمكىنى تولدۇر شارابقا ، چىمەندە ئۇ بر گۈل ئىدى .
قىل تاماشا كەلسە قولدىن ئەتىگە قويما ، ساقىيا ،
ئىچ شارابىڭىنى كېلەچەك ئىشىنى ھېچكىم بىلمىدى .

ۋەزىر روشنراي دىلنى يورۇتقۇچى ئاشۇنداق سۆزلىرى بىلەن پا -
دىشاھنىڭ كۆڭۈل بۇستاندىن غەم - قايغۇلارنى كۆتۈردى . كۆڭلى
تەسکىن تاپغان شاھ مۇلايمىلىق بىلەن سۆزلەرگە كىرىشىپ ، ۋەزىر - ئە -
مىرالارنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى . روشنراي يەرنى ئۇپۇپ تۇرۇپ ئېيتتى :
— ھەممە يەلەن دۆلەتلەرنىڭ داۋام قىلىشى ئۈچۈن دۇئا تەلەپ
بىلەن مەشغۇلدۇر . لېكىن ، بۇ دىلى سۇنۇق بىچارىلەر ئالىيلەرنىڭ قە -
دەملەرىگە باش قويۇشتىن مەھرۇم فالغانلىق ۋە جىدىن كۆڭلى تولىمۇ
بېرىمدۇر .

پادشاھ پەرمان تەرىقىسىدە ئېيتتى :

— خۇدا نېسىپ ئەتسە ، ئەتە ياخشى سائەتتە ئوردىغا يىغىلىپ
ھەمسۆھىبەتتە بولغايمىز .
روشنراي خۇشال ھالدا پادشاھ بىلەن خوشلاشتى .

مسرا

تا جاهان ، باقىي جاهاندا تاپىماگىل ، شاھا ، زاۋال .

پادشاھ ئەتىسى ۋەزىر - ئەمىرلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئوردا
خادىملىرىنى قوبۇل قىلىپ مەجلس قۇرۇپ ، دەيدىغاننى دېگەندىن كېيىن
ھەممىسىنى ئۆز خىزمەت ئورۇنلىرىغا قايتىردى . ئاندىن بىھۇدە غەم - قايد
غۇغا چۆككىنىڭ ئۆكۈنۈپ ، جانابىي ئاللادىن گۇناھىنى مەغپۇرەت
قىلىشنى تىلىدى . ئوردا ئۆلەملىرىنى يىغىپ سۆھىبەت ئۇيۇشتۇ -

رۇپ ، غەم - قايغۇلاردىن يىراقلىشىنى ئوپلىدى . ئۇ كىتاب ئوقۇش
 بىلەن مەشعۇل بولۇپ ، كۆڭلىگە پىكىر كېلەتتى - يۇ ، شۇئان ئۆزىنى ئۇ
 خىيالدىن ياندۇراتتى . ئۇنىڭ نەزىرى تەپسەر كىتابىتىكى مۇنۇ
 قۇرلارغا چۈشتى : « ئەگەر كىمكى غەمگە مۇتىلا بولۇپ ، ئاسان
 لىقچە قۇتۇلامسا ، قەبرستانغا بېرىپ ، قەبرە ئىگىلىرىنىڭ گۇناھنى
 تىلەپ دۇئا قىلىپ ، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ روھىغا بېغىشلەپ مەدھە
 يىلەر ئوقۇسا مەقسىتى هاسىل بولغۇسىدۇر ، يۇ جەرياندا كۆز بۇلىقىدىن
 نەچچە تامچە ياش راۋان ئاقسا كۆڭۈل بوسنانى تەسکىن تاپقاي . ئەگەر
 كىمنىڭ دىل قەسىرىگە خۇشال - خۇراملۇق يۈزلىنسە ،
 قەبرستانلىققا كۆڭۈل كۆزى بىلەن قاراپ ، ئىلاھىنىڭ ئەسەر - كارامەتلە
 رىگە نەزەر سالغاي ، بۇنىڭدىن ئۆزىنىڭ غاپىل دىلىنى خەۋەردار قىلىپ
 تەنبىھ ئالغايكى ، قەبرىلەرنى ماكان ئەتكەنلەر ئىلگىرى ئۇلۇغ شانۇشەۋ
 كەت ئىگىلىرى ئىدى ، ۋاپاسىز دۇنيادا ئالتۇن - گۆھەرلەرگە بېرىلىپ
 خەزىنىلەر تولدوغان ئىدى . كۈنلىرىنى ئېيش - ئىشرەت بىلەن كۆڭۈل
 لۈك ئۆتكۈزەتتى . ۋاقتىكى ئەجەل ئۇلارغا ئۆلۈم شەربىتىنى ئىچۈرۈپ ،
 دوست - يارەنلىرىدىن ۋە مۇڭداش - دىلکەشلىرىدىكى ئالتۇن
 گۆرلەردە ياتقۇزۇپ بىچارە ئەيلىدى . ئەمدىلىكتە خەزىنىلىرىدىكى ئالتۇن
 - بايلىقلار ھېچىر ئەسقاتماي ، ھەممىدىن كېچىپ ، ئەزىز ئۆمرىنىڭ
 پىراقىدا باشلىرىغا تۈپرافقىلارنى چىچىپ ، يىلان ، چۈمۈللىرگە يەم بولدى .

بىبىت

مەن يىغلادىمكى بىزگە شاھ بەرسە روزىگار ،
 بۇ ئۆمۈر بىۋاپاغا ئەمەس ئېتىبار كار .

ئېھىتىمال بەزىدە ئېرىشكەن كىچىككىنە شاد - خۇراملۇق كۆپلىگەن
 خاتىر جەمسىزلىك ۋە چوڭ چۈشكۈنلۈك پەيدا قىلۇر . دانالار ئېيتىپتۇكى :

بېیت

كە كىلىك كۈلۈپ قەھ - قەھ قىلىسا زەخەمە ئەمە سەمۇ ،
كىمكى كۈلسە ئارقىسىدىن يىغا ئەمە سەمۇ » .

پادشاھ ئازادە بەخت ئوپىلدى : « قەبرستانلىقنى زىيارەت قىلغىلى
ياخىسى كېچىسى بارايى ، كۈندۈزى بار سام قەبرستانلىق لەشكەرلەرنىڭ
ئايىغى ئاستىدا دەسىلىپ كېتىدۇ . ئۇ ھالدا ، ياراتقۇچىنىڭ قۇدرەت نە-
شانىنى بەندىلەرگە كۆرسىتىپ ، تىرىكىلىك ۋە ئۆلەم كىلىكتىن ئىبرەت
ئالغىلى قويىماس ». شۇنىڭ بىلەن پادشاھ قاراڭغۇ تۈن قارا لىباسىنى زې-
من ئۆستىگە يايغاندا ئۇستۇاشلىرىنى ئۆزگەرتىپ . دەرمەم - دىنارلاردىن^①
بىر سقىم ئىلىپ ئۆزى يالغۇز سارايدىن چىقىتى - دە ، شەھەر سرىتىغا يول
ئالدى . ئۇ قەبرستانغا يېتىپ بارغاندىن كېيىن ، قەبرىلەر دە ياتقۇچىلار-
نىڭ روھىغا خاتىر جەملىك تىلەپ فاتىھە ئوقۇدى ۋە قولىنى كۆتۈرۈپ دۇئا
قىلىۋېتىپ بىردىنلا كۆردىكى ، بىر گۈمبەزنىڭ ئىچىدە نۇرلۇق چىrag
يورۇپ تۇرۇپتۇ . « قارىغاندا بۇ ماكاندا بىرەر غېرىپ ياكى ۋەتىنىدىن ئاي-
رىلىغان مۇساپىر بىچارە ۋە ياكى خەلقتنى كۆڭلى ئاغرىلىغان دەرۋىشلەردىن
بىرەرسى ، ئۇمۇ بولمسا ئۆزىنى ئاللا يولغا بېغىشلىغان راھىت پاناهلىانسا
كېرەك » دەپ ئوپىلغان شاھ گۈمبەز گە يېقىنلاپ بېرىپ ، تۆت دەرۋىشنىڭ
جەندىلىرىنى يېپىنچاڭلاپ چاسا گۈمبەزنىڭ تۆت بۇر جىكىدە ئۆز ئالدىغا
تەپە كەنۇر قاينىمغا چۆكۈشكىنچە قوللىرىنى تىزىغا قويۇپ جىمچىت ئول-
تۇرغىنىنى كۆردى . گۈمبەز ئىچى سۈكۈت ئىلىكىدە ئىدى . چىrag چوك
بىر تاشنىڭ ئۇستىگە قويۇلغان بولۇپ ، ئۇلتۇرۇشقاڭ دەرۋىشلەر بىرافق
يۇرت ۋە دوست - بۇرادەرلىرىدىن ئايرىلىش دەرمى تۈپەيلى ئېغىر
كۈلىپەت ۋە گۈدرەت تۇپرىقى بىلەن مۇساپىر چىلىق دەشتىنى كەزگۈچى
غېرىبىلارنى ئەسلىتەتتى . لېكىن ، ئۇلارنىڭ جاھان ئىشلىرىدىن خەۋەردار

① ئالتۇن پۇل

كىشىلەر ئىشكەنلىكى بىلىنىپ تۇراتتى . پادىشاھ كۆكلىدە : «بۇلار ئىش بىلگۈ چىلەردىندۇر » دېگەننى ئويلاپ ئۈلگۈردى .

بېبىت

جەننەت يۈزى كۆرەي دېسەڭ خىزمەت قىلغىن دەرۋىشلەرگە ،
ھەشەمەتكە ئىشەنمىگىن ، « تۇۋا » قىلغىن ئۆتمۈشلەرگە .

پادىشاھ : « ئەمدى بۇ دەرۋىشلەرگە ئىززەت نەپىسىدىن كېچىپ
ھىممەت كۆرسەتسەم ، بەلكىم تاقالغان ئىشكەنلىكى بىلەر ئېچىلىپ ، ئىشىم
مۇۋەپپەقىيەت تاپقايى » دەپ ئويلاپ ، ئۇلارنىڭ قىشىغا كىرىشىكە تەمىشلىپ
تۇراتتى ، بىردىنلا ئەقىل قەسىرىدىن ئاۋاز كەلدى : « ئى جاھىل ! تونۇ .
ماي ، سىنماي ھەم ئۆز پېرلىرىدىن فانداق تەلمى ئالغانلىقلەرنى ، ھىممەت
قەدىمى قايىسى يولغا تاشلانغۇلىقىنى بىلەمەيلا قىشىغا كىرەمسەن ؟ ئىسىكىدە
بولسونىكى ، بەزى بۆريلەر قوي سۈرتىتىدە ، بەزى دېۋىلەر ئىنسان سىياقىدا
نىقاپلىنىۋالىدۇ ... » دەل شۇ ئەسنادا دەرۋىشلەردىن بىرى قاتىققى
چۈشكۈردى - دە ، ئاللاغا شۈكىرى ئېيتتى ، يەنە بىرى قاتىققى سادادىن
چۆچۈپ كۆزىنى ئاچتى : ئۇ چىنچىسى ئورنىدىن قوپۇپ چرا غىنىڭ
پىلىكىنى چىقىرىپ قوبۇپ ، ئۆز ئورنىغا بېرىپ ئولتۇردى . پادىشاھ ئازادە
بەخت ئۆز - ئۆزىگە : « ئەمدى بۇلارنىڭ سىرى ئاشكارىلىنىدىغان
بولدى ، — دېدى - دە ، گۈمبەزنىڭ قېرىگە يانداش تېمىغا يۈزلىنىپ
ئولتۇردى ، — قېنى كۆرۈپ باقايىچۇ ! »

پادىشاھ قۇلۇقىنى دىڭ تۇتۇپ ئولتۇراتتى ، دەرۋىشلەردىن بىرى
ئۇلپەتلەرگە ئېيتتى :

- ئى بۇرادەرلەر ، بىز تۆتىمىز پەلەكتىنىڭ قىسىمىتىدىن زېدە بۇ -
لۇپ ، زاماننىڭ تەتۈرلۈكىدىن ۋەتەنلىرىمىزدىن قوغلىنىپ ئاۋارچىلىق
تارتىقان ، ھەددى ھېسابىسىز جەبر - جاپالارنى چەككەن ، مە جىنۇنغا
ئوخشاش چۆل - جەزىرىلىرەدە يۈرۈپ ، گۇيا يۈگەنسىز كەلકۈندهك

تىنىمىز ئېقىپ ، ھېچىر ئارام ئېلىپ باقىغانلار ئىدۇق . هالا بۇ گۈنكى كۈنلۈكتە بىر - بىرىمىز بىلەن ئۇچراشتۇق . لېكىن پەلەك گەردىشدىن بۇ بىچارە باشلىرىمىزغا يەنە قانداق تۇپرافلارنىڭ ياغىدىغانلىقى ، قايىسى ھىيلە - مىكىر پىتنىسى بالا چاڭلىرىنى چاچىدىغانلىقى بىزگە نامەلۇم . نېمە سەۋەبىتن ئۆزىمىزنى غەم - غۇسسه ئازابىنىڭ دامغا سېلىپ ئولنۇردى ئۆنىڭدىن كۆرە ھەرقايىسىمىز ئۆز بېشىمىزدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتەرنى بايان قىلىپ كۆڭۈل ئاۋۇندۇرساق بولمامدو ؟ بۇ گۈن كېچىنى ئۇخلىمای ئۆتكۈزۈۋالساق ، ئەتە زامان قانداق بولىدىغانلىقىنى كىم بىلىدۇ !

دەرۋىشلەر ھەمراھىنىڭ بۇ مەسىلەھەتنى مۇۋاپىق كۆردى .

بېبىت

مەسىلەھەت بىرلە قەدمم باس ئويلىنىپ ،
بولىمسا مەغلۇپ بولارسەن تولغىنىپ .

— ئەڭ ياخشىسى گەپنى ئاۋۇال ئۆزىمىزنىڭ ئەھۇالدىن باشلايلى ، — دەپ ئېغىز ئاچتى بىرىنچى دەرۋىش ، — شەرت شۇ بول سۇنکى ، دېگەن سۆزلىرىمىزدىن راستىلىق پۇرنىقى چىقىپ تۇرسۇن . شۇنداق قىلىپ ، بىرىنچى دەرۋىش كۆكلەم بۇلۇتىدەك ياش يامغۇرلىرىنى تۆكۈپ تۇرۇپ ، سۆزمنەن تۇتىلاردەك نەزم بىلەن سۆزىنى باشلىدى .

شىكىنجى باب

سودىگىر زادە ھېكايىسى

ئەزىزلىرى ۋە دوستلار، ئى مېھربانلار،
مۇھەببەتلىك ھەمىشە جان فىشانلار ①.

سۇمبۇل چاچ ئۈچۈن باشىمدا سەۋدا،
نىڭە ۋەھىسى ئۈچۈن جان بولدى شىيدا؟

دەرىخ، كەلگۈنە ② ئۆل غەمزە ③ ئوقىدىن،
يىقلىدىم قانغا ھەم كەتتىم ئۆزۈمىدىن.

فراقتىن دېمەسمەن ھال بۇدۇر،
كۆڭۈل دەرد - ئەلمەدىن لەختە خۇندۇر.

ئى دەرۋىشلەر، پاناه جەندىسى بىلەن ئالدىڭلاردا ئېغىز ئېچىپ
سوْزلىگۈچى كەمنە ئەرزىمەس پىقىر يەمن شەھىرىدىن بولىمەن. ئاتام-
نىڭ ئىسمى خوجائەھمەد بولۇپ، ئېتىبارلىق سودىگەر ئىدى، كۆپ
مالۇدۇنياسى بار ئىدى، سودىگەر لەرنىڭ تولىسى دەسمايىسىنى ئاتامدىن

① جان فىشان — جانى پىدا قىلغۇچى

② كەلگۈنە — كېلىۋاتقان كۈنلەر

③ غەمزە — جىلوھ، ناز — كەرەشمە

ئەۋلاد گۈرونپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېسىرى

ئالاتتى ، شۇ ئارقىلىق سودا - سەپىرىنى قىلايىتتى . ئاتامنىڭ ئىككى پەرزەنتى بار ئىدى . بىرى مانا مەن — ئالدىگىلاردا ۋەزخانلىق قىلىپ تۇرۇپتىمەن . يەنە بىرى قىز بولۇپ ، ئاتام ئۇنى ھاياتلىقىدا ئەرگە بەرگەن ئىدى . مەن ئۆز ۋاقتىدا بايىه چىلەر قاتارىدا گىدىيىپ يۈرەتتىم . 10 يىپ شىمدا بۇزىرۇك ئەرگەن ئەجەللەك كېسەل تېگىپ ، بىر ھەپتە ئورۇن تۇتۇپ يېتىپلا جان ئۆزدى . ئۇرۇق - تۇغقان ، ھەقەمسايدە ، يار - بۇرا . دەرلەر جەم بولۇپ ، ئاتامنى ياخشى تەرىقىدە ئۇزىتىشىپ بەردى . تاكى بىر ھەپتىگىچە يېغا - زار قىلىشتۇق . ئاتامنىڭ نەزىر - چىراغلىرىنى تۈگەتكەندىن كېيىن ، ئۇلار ئۆز مەنزىللىرىگە قايتىشتى . ئاتامنىڭ ئۆلۈمى بىلەن ماڭا غېرىبلىق يېتىپ ، كاتتا ئۆي - بىسات ، خەزىنەلەرنى بېسىپ ياتقىنىمچە تەنها قالدىم . ئۇرۇق - تۇغقان ياكى ياتلار بولسۇن ھېچقايسى سىنىڭ يۈزىگە ئىشىك يايپىدىم . كۈنلىرىمنىڭ تولىسى ئېزلىپ ياش تۆكۈش بىلەن ئۆتۈۋاتاتى .

بېبىت

بىز قايسى خىيالدا ، پەلەك قايسى خىيال ،
كەلتۈرگەي خام خىيال كىشىگە ۋەمال ① .

ئادەم قىياپىتىدىكى شەيتانلار ھەممە يەردە بار ئىدى ، ئۇلار بىر لوقما تائامنى رىزىق بىلىپ ، يىل بويى بىر ئەسكى چاپانغا پۇر كىننى يۈرەتتى . ئۇلاردىن بىرنى چىجىسى ئاتامنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى تۆتىنچى كۈنى ئاڭلاپ فاتىھەگە كەلدى . ئۇلار : « خوجا قازا قىپتۇ ، خوجازادە تېخى نادان » دەپ ئوپلاپ ، تەئزىيە ئېپتى ، ئاندىن مەن بىلەن تەڭ ئېزلىپ ئولتۇرۇپ يېغا - زار قىلدى . ئۇلارنىڭ ئاھ - ناللىرى ھەققەتەن تەسىر - لىك ئىدى . بۇ فاتىھە چىلەر تەئزىيەت رەسم - قائىدىسى ئاداسىدىن كېيىن ۋەز - نەسەھەتلەرگە ئېغىز ئاچتى :
— ئى خوجازادە ،

① ۋە بال — ئاۋار چىلىق ، ئېغىز چىلىق

مسرا

هەر كىشى كەلسە جەھانغا ئاقۇھەت كەتمەك كېرەك.

بۇ ئالىمەدە هەممە نەرسە ۋاپاسىزدۇر . شۇڭا يىغلاپ نالە قىلماق پايدىسىزدۇر . ئاتا - ئانا ئۆلمەك ئەبۇلەشىر ھەزىزەت ئادەم ئەلەيھەسىسەلەۋاتۇ ۋەسەللەمنىڭ زامانىدىن تا بۇدەمگىچە میراس قېلىپتۇر . ھەممىنى ياراتقۇچى ۋە ئۇنىڭغا رىزىق بەرگۈچى، ئاۋۇلى - ئاخرى ئوخشاش نۇقسانىسىز ئاللاتائالادىن باشقىلىرىنىڭ ھەممىسى ۋاقتلىقتۇر . ئىلاها ئامىن ، سالامەت بولۇغۇن ! دۇنيايدىن ئۆتكەنلەرنىڭ ئەرۋاھلىرىنى دۇئا ۋە فاتىھە بىلەن ياد ئېتىپ ، ئۇلارنىڭ باقىي ئالىمەدە نىجات تاپىمىقى ئۇچۇن سەدىقە ۋە ھەدىيە بەرمەك كېرەكتۇر .

ئۇلار مۇشۇنداق سۆزلەرنى بايان قىلىپ ماڭا تەسەللى بەردى . ئى دەرۋىشلەر ، ئېيتىماقچى بولۇنىمىنىڭ قىسىسى شۇكى ، ئۇلارنى جان - دوست ساناب ، بار - يوقۇمنى ئالدامچىلىق سۆزلىرىگە تېرىگىشتىم، ئەپسانە - ئەپسۇنلىرىغا ئالدىنىپ ، پايدىسىز ئىشلارغا بېرىلدىم . شۇندىن ئېتىبارەن غەپىلەت ئۇيىقۇسى مېنى ئىلکىگە ئالدى . ھەممىشە گۈزەل ، ئاي رۇ خىسارلىق ئۇغۇل - قىزلار بىلەن ئويۇن - تاماشا لارغا بارار ئىدىم ، قوشاقچى ، سا- زەندىلەرنىڭ ئويۇن ۋە نەغمە - سازلىرىغا قۇلاق سېلىپ ، مەست - بىھو شلۇقتا ئۆتەر ئىدىم . ئۆچ يىلغىچە كۈنلىرىم مۇشۇ تەرىقىدە ئۆتتى . ئۆمرۈمنى زايى ، مال - مۇلకۈمنى نابۇد قىلدىم . ئاتامىدىن 40 مىڭ تۇمەن مال - دۇنيا قالغان ئىدى . ئەھلى بۇرادەر ۋە ئالدامچىلارغا سەرپ قىلىپ ، غۇلام ۋە چاكارلارغا خالىغانچە خەجلەپ بېرىپ ، ئاخىرىدا بېشىمىدىكى كونا قالپاق بىلەن ئۇچامىدىكى يىرىتىق توندىن باشقان نەرسە قالىدى ، سورۇلۇپ تۈگەشتىم . ھەزىزەت شەيخ بۇ ھەقتە ئېتىقانكى :

بېبىت

دۆت كىشى كۈندۈزدىم ئايىدىڭ چىراقنى يورۇتۇر ،
كەچ چىراقنىڭ يېغى قالماي قاراڭغۇلۇق ئىچەرە ياتۇر .

ئۆچ كېچە - كۈندۈز ئاچ - زېرىن قېلىپ ، تەشىنىلىقىنى
 لەۋىسىرىمۇ فۇرۇپ ، كۆزلىرىمنىڭ قارىقى كەينىگە تارتىپ خاراب بولۇغى
 نىمچە بىر ئەسكى مەسچىتتىڭ ئىچىدە ئولتۇردىم ، تاشقىرىغا چىققىلى
 يۈزۈم چىدىمىدى . تۆتىنچى كۈنى تاقتىم تاق بولدى ، چۈنكى ئاچلىق
 لەشكىرى قانائەت مەملىكتىنى بوللاپ ، سەۋىر - تاقتەت لەشكىرىنى مەغلۇب
 قىلغان ئىدى . شۇنىڭ بىلەن مەسچىتتىن چىقىپ : « قاييان بارامەن ،
 كىمگە ئىلتىجا قىلارەن » دەپ ئويلاپ ، بىردىنلا قېرىنىدىشىم
 (ئاچام) ئى ئېسىمگە ئالدىم . ئى دەرۋىشلەر ، بۇ ھالدا مەندىن قانائەتسىزراق
 كىشى يوق ئىدى . چۈنكى ئىلگىرى ئاچام مېنى تەكلىپ ئېتىپ كىشى
 ئەۋەتىپ : « ئىننىم ئۈچۈن جىنىم پىدا بولسۇنكى ، سەن ئاتا - ئانانىڭ
 يادىگارى ، سەندىن باشقا ھېچكىم يوق . غەمكىن كۆڭلۈمكە ئارام
 بەرگۈچىسىن . كېچە - كۈندۈز مەشۇق بىلەن بولۇپ ھەرگىز ئايىلماپ-
 سەن . ھۆرمىتىڭى قىلىپ قېشىغا بېرىشىم كېرەك ئىدى . ئەگەر جاپا
 كۆرمىسىڭ ، كەمنەغەمكىن ئاچاڭنىڭ ئىلتىماسىنى ئىلىك ئېلىپ ، كۆ-
 زىنى جامالىك نۇرى بىلەن روشنەن قىلغىن » دېگەن ئىدى . مەن
 كەلگۈچىگە بارالمىدىغانلىقىمىنى ئېتىپ قايتۇرغان ئىدىم . ئى دەرۋىشلەر ،
 شۇ ئەھۋالغا قالغاندا ئاچام تەرمىپكە يۈزەندىم . ئۇنىڭ ئۆيىنى ئىزدەپ
 تېپىپ دەرۋازىسىنى قاقيقان ئىدىم ، ئاچام ئالدىرال ئالدىمغا چىقىپ
 بۇ تەقى - تۇرقۇمنى كۆرۈپ ھۆر كىرەپ يىغلاپ ، ياقسىنى بېرىتىپ ،
 يۈزلىرىنى تاتلاپ ، چاچلىرىنى يۈلۈپ ، مەيدىسىنى مۇشتىلىغىنىچە كېلىپ
 مېنى قۇچاقلىدى ، يۈزلىرىمگە سۆيۈپ ، ئۆيىگە باشلاپ تائام يېدۈرۈپ ،
 ئېسىل كىيمىلەرنى كېيدۈرۈپ مېھرىبانلىق كۆرسەتتى . نەچە كېچە -
 كۈندۈزنى شۇ تەرىقىدە ئۆتكۈزۈدۈم .

بىر كۈنى ئول ئاقىل ھەمشىرم (ئاچام) دېدىكى :

- ئى قېرىنىدىشىم ، بىلەمسەن ، ئەر كىشىنىڭ ئۆيىدە ئولتۇرمىقى
 ناھايىتى قىيىندۇر . بولمىسا ئايىغىنچىدا جىنىمنى پىدا قىلىشقا تەييار ئىدىم .
 باشقىچە ئويلاپ قالمىغىنىكى ، ئەمدى شەھەردە تۇرۇۋەرمەي ، ئەلۋەتنە ،

بىرەر سەپەرگە چىقىمىلىڭ لازىم . بىرنەچچە زامان غېرىلىق ۋىلايەتلەرىدە يۈرۈپ ، بۇ ئالەمدىكى ئىسىق - سوغۇق ، قاتىق - يۇمشاقنىڭ تەمنى تېتىغايسەن . چۈنكى سودىگەرنىڭ ئېتىبارى سەپەردىن كېلۈر . دېمەك ، سەپەر قىلىساڭ ئاندىن ئېتىبارلىق يىگىت ھېسابلىنىسەن . بۇ ئەپتىگىدە خەقلەر سېنى بىكار يۈرۈپ كۈن ئۆتكۈزگۈچىكەن دەيدۇ .
من جىم تۇرۇدۇم ، ھەمىشىرمۇ ئورنىدىن قويۇپ ، بىر كاسا ئال .
تۇن — بەش مىڭ تىللانى ئالدىمغا قويدى - دە :

— ئى ئىنىم ، بۇنىڭدىن زىيادراقمو بېرەر ئىدىم . ئەمما ئەندىشە قىلىمەنلىكى ، ئەگەر ياخشى ساقلىساڭ ئۇشۇ مۇقداردىكى سەرمايە پېتەرلىك تۇر ، ئەكس حالدا مەنپەئەت ئىستىتمىسىڭ يۈز مىڭ تىللامۇ ھېچىنمىگە يەتمەس . ئى ئىنىم ، ئۇشۇ كۈنلەرە سودىگەرلەرنىڭ بىر جامائەسى شام ۋىلايەتىگە سەپەرگە جابدۇنىدى . سەنمۇ بۇ ئالتونلارغا مال ئېلىپ بېرەر ئېتىبارلىق سودىگەرگە هاۋالە قىلىپ ھەمراھ بولغۇن . ئۇ سېنى شام ۋىلا - ئېتىگە يەتكۈزگەي . بىرنەچچە ۋاقتى ئۇ يەرde تۇرۇپ كارۋانلار بىلەن تېپىشىپ بۇ ئالەمنىڭ راھىتنى كۆرگەيىسىن ، — دېدى .

ئى دەرۋىشلەر ، ئاچامىنىڭ سۆزى بىلەن كېرەكلىك ماللارنى ئېلىپ ئىشەنچلىك كىشىگە هاۋالە قىلماق ئۈچۈن تىرىشىم ، تا بىر كېچە مۇشۇ ئىش بىلەن مەشۇعۇل بولۇپ . كارۋانلار يولغا چىققۇچە ئاچامىنىڭ ئۆيىدە بىرنەچچە كۈن تۇرۇدۇم . نامۇۋاپق كىشىلەر بىلەن ئۇلپەت بولۇپ ئۆتكەن كۈنلىرىمگە پۇشايمانلار قىلدىم . ئاندىن ئات ، يول خەجى ، كېيمى - كې - چە كىلىرىمىنى كارۋانغا تاپشۇرۇپ ، ئاچام بىلەن خوشلىشىپ شام تەرەپكە راۋان بولدۇم . يول ئۇستىدە سىلەرگە سېزەلەپ بەرگۈدەك ئىش يۈز بەر - مىدى . ئۆزۈن مەنلىللەرنى بېسىپ ئاخىرقى كۈنى كۈن ئولتۇرای دېگەندە شام شەھىرىنىڭ چەت تەۋەسىگە يەتتىم . سەپەرنىڭ مۇشەققىتىدىن تاقدىتىم تاق بولغان بولسىمۇ « بۇ يەرde توختىسام بولماسى ، كېچىچە يۈرۈپ شەھەرگە يېتىۋالمايمەنمۇ » دەپ ئويلاپ ، يولۇمنى داۋاملاشتۇرۇپ يېرىم كېچە بولغاندا شەھەر قەلئەسىگە يېتىپ باردىم . بۇ چاغدا شەھەر

دەرۋازىسى تاقلىپ ، كوچىدىن ئادم ئايىغى ئۆزۈلگەن ئىكەن ، ئەمما ئالىم ئايىنىڭ نۇرىدىن تۈنەك كېچىسىدەك روشنەن ، يۈلتۈزلار شولىسىدىن نۇر ئېمىپ گۈزەل تۈسکە كىرگەن ئىدى . مەن بولسام كۈتۈپ تۇرغان ئازاب مۇقەددىمىسىنىڭ ھېكايسىدىن تېخىچە بىخەۋەر ئىدىم .

بىبىت

يۈزىنى يۈيۈپتۈ گۈل سۈپىدە تۈن ،
ئۆزىگە نۇر ئالدى قىز يۈزىدىن كۈن .

قەلئەدىن تاشلانغان قىز

كېچىىدە بىر خەندە كىنىڭ بويىدا ئاتىنىن چۈشۈپ كۆرۈمكى ، شەھەر قورغىنى ناھايىتى ئېگىز ئىكەن . ئۆيلىمغا يەردىن كۆزۈم بىردىنلا بىر ئادەمگە چۈشتى . ئۇ قورغاننىڭ بىر چىتىدىن چىقىپ بىر ساندۇقنى يەرگە سىيرىلدۈردى ، ساندۇق خەندە كىنىڭ بويىغا يەتكەندە قولىسىدىكى ئار غامچىنىڭ ئۇچىنى قوييۇۋەتتى . ئۆيلىدىمكى ، بۇ ئادەم بىرەر باينىڭ خەزىنىسىگە تەگەن ياكى سودىگەرلەر ياتقان ھۇجرىغا ئوغىلىققا كىرگەن بولۇشى مۇمكىن . ئېھىتمال ئۇ يەنە بىرنەرسە ئەكەلگىلى ماڭدى بولغاي . شۇنداق گۈمان بىلەن بىردم كۈتۈپ ئولتۇردىم ، لېكىن ئۇ ئادەم كەلمىدى . كۆڭلۈمنى « بەلكىم بۇ نېسۋىنى خۇدايتىڭلا ماڭا ئاتا قىلغان ئۇخشایدۇ . مۇشۇ سەۋەپ بىلەن ئاتاقلقى بايلاردىن بولۇپ قالسام ئەجەب ئەممەس » دېگەن خام خىيالغا ئىسرىپ ، ۋەسۋەسە ئىچىدە تەمە يەمچۈكى بىلەن غەم تۈزۈقىغا ئىلىنىدىم .

نەزم

تەممەدىن نېرىلىق ئەرلەر ئىشىدۇر ،
تەممە قىلماق ئەلەمنىڭ خاھىشىدۇر .

ئەممىا، ئى دەرۋىشلەر، قازاغا چارە يوق. تەقدىرىنى ئۆزگەرتكىلى بولماسى.

بېبىت

قازا چۈن پىتنىنى تەقدىرىدىن ئالسا،
بولۇر كور ئاقىل ھەرقانچە بولسا.

ئالتۇن - تىللانىڭ تەمەسىدە خەندەك كۆۋۇرۇ كىدىن ئۆتۈپ، ساندۇق تامان ماڭدىم. ساندۇقنىڭ يېنىغا يېتىپ بېرىپ، ئاللادىن بەخىتىمىنى تىلەپ دۇئا قىلغاندىن كېيىن، ئاغزىنى ئېچىپ ئىچىگە فارىدىم.

بېبىت

قان بىلەن غەرق بويىلىپتۇ سەرۋە قامەت بىر نىگار،
چالا ئۆلۈك توز كەبى جىسمى ئۇنىڭ يۈز يارىدار.

ئاق تىنى گۈلدەك بويىلىپ بويپتۇ قىزىل لالزار،
كۆرۈپلا كەتتى قولۇمدىن كۆزلىگەن مەقسەت بىكار.

ئى دەرۋىشلەر، ئۆمرۈمە بۇنداق ھالىنى كۆرۈپ باققان بولسام كاشىكى، ساندۇق ئىچىدە ئاي يۈزلىك، سۇمۇل چاچلىق، قەددىي قالتسىس كېلىشكەن، جاھانىنىڭ جانى، جانىنىڭ جاھانى بىر نازىنىن سەنەم يېتىپتۇ. ئۇنىڭ نازۇك بەدىنى جاپا خەنجىرىنىڭ زەخمى بىلەن مەجروھە لىنىپ، ئۇستىۋاشلىرى قان بىلەن بۇلغىنىپ، گۈل رۇخساري ئەرگەۋان دەرخى گۈلىمەك قىزىل تۈسکە كىرىپتۇ. كۆز بۇلاقلىرىنى قىياقتەك كىر-پىكلەر يېپتۇ. پەرى پەيكەرنى بۇ ھالەتتە كۆرۈپ: « ئۆلۈم شەربىتىنى ئىچىگەن ئوخشىدۇ » دەپ گۇمان ئەتتىم.

ئى دەرۋىشلەر، ئول بەختىز نازىنىنىڭ ئاغرىق ئازابىدىن ئاچ-چىق تولىغىنىپ، نالە - پەريادلىق ئىڭرىغىنى كۆرۈپ، ئۆزۈمنى

يوقاتقان حالدا دېدىمكى :

بېیت

بر كۆرۈپ گۈزەنى مايل بولدى دىل ،
تۇزاققا ئىلىنىپ لال بولدى ھەم تىل .

پەلهك يۇلتۇزىنىڭ مىسىز جامالى ۋە ئىقبال شەرىپنىڭ ئەۋجىگە رەھىم مىم كېلىپ كۆڭلۈم مالال بولدى . ئىچىمده : « ئاجىزمنى قايىسى نائەھلىنىڭ قولى بۇنداق ئۇۋالچىلىققا دۇچار قىلغاندۇ ؟ ئۇنىڭغا قايىسى تاش يۈرەك بۇنداق زۇلۇم تىغى ئۇرغاندۇ ؟ قايىسى زالىم ئېچىلىش ئالدىدا تۇرغان بۇ گۈلنى رەھىمىزلىك بىلەن چەيلىگەندۇ ؟ » دەپ ھەسرەتلەر چېكىپ ، بىچارىنىڭ ئەھۋالغا باهار يامغۇرىدەك ياش تۆكمەكتە ئىدىم . ئۇ بىردىنلا هوشىغا كېلىپ ، مېنىڭ يىغلاۋاتقان ئاۋازىمنى ئاڭلىدى بولغاي ، ھەسرەت نالىسى بىلەن ئېيتتى :

— ئى يار ، نامۇۋاپىق دىلئازار ، ئى زالىلىقتا ئۇچىغا چىققان رەھىمىسىز سىتەمكار ! بۇ بەرگەن تۇزۇمنىڭ ھەققىنى ساقلىغىنىڭمۇ ياكى مېھربانلىقنى بەجا كەلتۈر گىنىڭمۇ ؟

بېیت

جازا بەردىڭ يامانلىق - ياخشىلىققا ،
كۆرۈپ تۇرغىن پاتارسەن ھەم پېتىققا .

قايىسى جەھەتلەردىن بۇ ياخشىلىقلەرىمنى ئۇنتۇدۇڭ ۋە ئۆممۈر چىرغىمنى ياشلىقىمدا ئۇچۇرمە كچى بولدۇڭ ؟ دانالار ئېيتقانكى :

بېیت

يامانغا ياخشىلىق قىلماقلقى يامان ،
يامانلار ياخشىلىقنى بىلمەيدۇ ھامان .

كىمكى يامانغا ياخشىلىق قىلسا رەنچ - بala كۆرمىكى بەرھەق . ئى دەرۋىشلەر ، مەن بېشى قايغان ۋە ھەيرانلىقتىن كۆڭلى يەتكۈچە ئازار يېپ گەن دىلخەستە پەرىشتەنىڭ شېرىن زۇۋان بىلەن قىلغان نالىسىنى ئاڭلاپ بىردىنلا كۆڭلۈم ئېرىپ ، ياش كەلکۈنىنى كىرىپىك تۈغانى بىلەن توسقان حالدا دېدىمكى :

— سېنى بۇ ئەھۋالدا كۆرگەندىن كۆرە ، كۆزلىرىم كور بولغان بولسا بولماسىمىدى ، ساڭا سانجىلغان تىكەنلەر بەدىلگە يولۇڭدا قوللىرىم كېسىلىگەن بولسا بولماسىمىدى ؟ ئەمدى سېنىڭ مۇھەببىتىگەن باشقىنى خىال قىلىدىغان بولسام دارغا ئېسىلىپ شەرمەنە بولاي ! ساندۇق ئىچىدىكى ئول ئاي يۈزۈلۈك نازىننى ئاۋازىمنى ئاڭلاپ : — كىمدۈرەن ، نېمە ۋە جىدىن بۇنداق نالەقىلىسەن ؟ — دېدى . دەرھال جاۋاب بەردىم :

بېبىت

غېرىپ تاشلاندۇق ۋەيران بولغانەمەن ، زەئىپ ۋە مۇپتىلا دەركە تولغانەمەن .

ئى نازىننى ، پېقىر قول يەمەن شەھىرىدىن بولىمەن . سەنمۇ مەلۇم قىلغىنكى ، قايىسى چىمەننىڭ گۈلى ۋە قايىسى مەجلىسىنىڭ شامىدۇرەن ؟ بۇ زۇلۇم - سىتەمنى خۇدايتاڭالادىن قورقماي ساڭا كىم راۋا كۆردى ؟ نازىننى ئىچ - ئىچىدىن ئاھ تارتىپ شۇنداق دېدى :

بېبىت

كۆڭۈل دەردىم بايان قىلسام بۇ دەرىدىمگە ۋەلى يەتمەس ، پەلەك تەتۈرلۈكىنى ، كۆر ، تۆكۈلسە قان پىسەنت ئەتمەس .

ئى مەرد يىگىت ، سەندىن ئۆتۈنەيىكى ، مېنى تۇبراققا تاپشۇرغۇن ،

مېنى كۆرمىگەن بول ۋە ھېچكىمگە بۇ ما جىرانى ئەبەدىلئەبەد ئېيتىمىغىن ،
مەن غېرىپنىڭ سېيما نەقشىنى خاتىرەڭ سەھىپسىدىن ئۆچۈر ، خۇدايتا .
ئالا ساڭا بۇ ياخشىلىقنىڭ بەدىلىگە ئەجىز ئەزىم بەرگەي .

ئۇ گېپىنى تۈگىتىپلا يەنە هوشىدىن كەتتى . مەن بۇ ئىشتىن
گائىگىر اپ نېمە قىلارىمنى بىلمەي قالدىم . ئەقلىم گاھ قاچىدىغان يولنى
ئىزدەيتتى ، گاھ ئىشق يولغا قەددەم تاشلاسقا ئۇندەيتتى . ئاخىرى ئۆز -
ئۆزۈمگە دېدىم : « بارلىقىنى بۇ ئىشقا ئاتىمىساڭ ، قانداقمۇ ئاشقلار قاتا .
رېدىن ئورۇن ئالالايسەن ؟ »

بېيت

كىم ئول سابىت قەددەمدۇر ئاشقىقدۇر ،
چىن ئاشق كۆڭۈنىڭ سادىقىدۇر .

دەر مەھەل ئىشق شاهى كۆڭۈلەنى ئۆزىگە بويىسۇندۇرۇپ ، راييم
ئۇنىڭغا قارار تاپتى . « بۇ مەجرۇھ گۈزەلنى شەھەر گە ئېلىپ بېرىپ داۋا .
لىتىش ئىلاجىغا تىرىشىپ كۆرسەم ، خۇدا شىپالق بېرىپ ساقىيىپ قالسا ،
كۆڭۈل ئازارى يېنىكىلەپ ، ۋەيران قەلبى ئەسلىگە كېلەرمىكىن » دەپ
ئويلاپ ، ئۇنىڭ تىرىكلىكىدىن خەۋەر ئېلىپ تاڭىنى ئىنتىزارلىق ئىلىكىدە
كۈتتۈم . ئاخىر تالىق ئېتىپ شەھەر دەرۋازىسى ئېچىلدى . سەھەرالقلار
شەھەر دەرۋازىسىدىن قىستىلىپ كىرىشكە باشلىغاندا ، ساندۇقنى ناھايىتى
تەسلىكتە ئاتنىڭ ئۇستىگە ئالدىم - دە ، تالىق فارڭەخۇسىدا ئۇلارغا
قوشۇلۇپ شەھەر ئېچىگە كىردىم . لېكىن ، كۆرۈپ باقىغان شەھەرنىڭ
قەيرىرىگە بېرىپ ، قايىسى مەنزىلىگە چۈشۈشۈمىنى بىلمەيتتىم . بىر كەمە
مەشرىق قىزىرىپ جاھان يورۇدى . ئېچىمە ئاللادىن ئوڭۇشلۇق تىلىمەكتە
ئىدىم . بىردىنلا ئواڭ تەرمەپتىكى كارۋان سارايىنىڭ ئىشىكى ئېچىلدى . ئې -
تىمىنى ساراي ئېچىگە ئېلىپ كىرىپ سارايىۋەننى چاقىردىم ۋە ئورۇنلىشىش
ئۇچۇن خاس ھۇجرا سوراپ ئېلىپ ، ساندۇقنى جايالاشتۇرۇم . ئاتنى

بدهش تىللا بىلەن سارايۇنگە تاپسۇرۇپ ، يەم - خەشكىدىن خەۋەر ئېلىشنى تاپىلدىم . ئاندىن هۇجرىغا كىرىپ ئىشىكىنى تاقاپ ، پۈتۈن ئەس - مەيىلىممنى ئول زىبانىڭ ھاياتلىق سەرمایىسى ئۈچۈن جەمئىي قىلىپ ، ئۇنى ساندۇقتىن چىقاردىم - دە ، يۇمشاق سېلىنچا ئۆس- تىنگە ياتقۇزۇپ قويۇپ ، تېۋىپ دۇكىنى ئىزدەپ ماڭدىم . يېقىnilا يەردە بىر تېۋىپ دۇكىنىنى بايقدىم . تېۋىپ كېسەل داۋالاش بىلەن بەنت ئىدى ، بىرنەچە شاگىرتلىرى ئۇنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە ھەر خىل دوربىلارنى ياساۋاتىتى . تېۋىپنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئەدەپ بىلەن سالام بەجا كەلتۈر . دۇم . ئۇ سالىمىنى ئىلىك ئالغاندىن كېيىن ئېيتتى :

— بىر ئاغرق كىشىم يار ئىدى ، — دېدىمەن ، — ئەھۇنىڭ
ئېغىرلىقىدىن ئۆيىدىن تاشقىرىغا چىقالمايدۇ ، ئېلىپ كېلىشكە ھەم ئاجىز-
مەن . ئەگەر ئۇنى كۆرۈپ بېقىشقا قەدمە تەشرىپ قىلىپ ، داۋالاپ قويىسلا
بىتەرلىك ئەجىر ھەققى بەرگەن بولاتتىم .

تېۋىپ رازىمەنلىك بىلەن كېلىپ، تۆشەكتە ياتقان كۈمۈش بەدەننى كۆرۈپ بىردمەم ئوپلىنىڭغاندىن كېيىن، ھەسرەت بىلەن قولىنى سلاپ تۇرۇپ، ئارقىدىن پۇتۇن كۈچىنى جەملەپ قولۇقىنىڭ تۇۋىگە بىر كاچات ئۇردىكى، ئۇنىڭ «لەزەت»نى ھېلىمۇ ئىسىدىن چقارغانىم يوق. شۇئان كۆڭلۈمگە يەتمىگەن ئىشلار يەتنى: «بۇ ئادەم ئول گۈل چىرىنى تونۇپ قالغان ئوخشايىدۇ» دەپ، جېنىمىدىن قولۇمنى يۇيۇپ، 100 تۈرلۈك سىياسەت ۋە رىيازەتكە بېلىمنى باغلاپ، رەسۋالق خورلۇقى بىلەن ئۇندىمەي ئولشۇردىم.

تیوپ غەزەپلەنگەن ھالدا دىدى :

— ئى زالىم تاش يۈرەك ! مۇشۇنداق گۈزەلىنىڭ بېشىغا قانداقلار چە
بۇ بالا لارنى، كەلتۈر دۇلۇك ؟

من ئۇنىڭ ئايىغىغا يېقىلىپ تۈرۈپ قولغا سۆيدۈم ، پېشىگە چىڭ
ئېسىلىپ تۈرۈپ ئىسەدىگىنچە ئىيتتىم :

ئەۋلاد گۇرۇپىسى
www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قىدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازىملىار ئامېرى

— ئى هاياتلىق شامىنى ياققۇچى ، خۇدانى تىلغا ئېلىپ قەسەم قىلىمەنكى ، بۇ زەخىملەرنى ئۇنىڭغا مەن ئۇرمىدىم . مېنىڭ بېشىمغا كەل- گەن ئىشلار ھېچكىمگە نېسىپ بولمىسۇن . بۇ بىچارە مېنىڭ ھەمشىرىمەدۇر ، ئەسلىي مەن يەمن شەھرىدىن بولۇپ ، بەيتۈلمۇقەددەسىنى تاۋاب قىلماق ئىرادىسى بىلەن ئاتا - ئاتام ، ئەل - ئاغىنە ، دوستلىرىم ۋە يەمنلىك بىر- مۇنچە جامائەت بىرگە كېتىۋاتقان ئىدۇق . كۈتۈلمىگەندە ھەممىز قاراقچىغا يولۇقتۇق . مەن چاققانلىق قىلىپ ئۆزۈمنى چەتكە ئالدىم . قاراقچىلار دوستلىرىنىڭ پۇل - ماللىرىنى بۈلدۈر ۋە ئۇلارنى ئۇردى . ئىش ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن دىلىم كاۋاپ ، كۆزلىرىم قان - ياشتنى بۇلاق بولۇپ ، ئاران تەستە كارۋانغا قوشۇلۇپ كېتىۋاتقان ئىدىم ، بىردىنلا بىر قاتلىق مەيدانىغا كۆزۈم چۈشتى . قارسام خېلى كۆپ ئەزىزلىر ئېغىر زەخىملىنىپ قان تۇپراققا ئۆزىنى تاشلاپ ، جانلىرىنى ئۆلۈمگە ئاتاپ چۆلده مەلەقتەك يېتىپتۇ . ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ھەسرەتلىك ناله - زار قد-لىۋاتقان بۇ ھەمشىرىمنى بېرىم جان يىقلىغان ھالەتتە تاپتىم . شۇ ھامان بېشىنى قۇچىقىمغا ئېلىۋىدىم ، تەستە كۆزىنى ئېچىپ مېنى تونۇپ :
— ئى بۇرادر ، ھازىر يىغلاب ئولتۇرىدىغان پەيت ئەمەس ، — دېدى .

بۇ بىر ئېغىز گەپ مېنى سەگىتتى ، دەرھال بىر ساندۇق تېپىپ ئۇنى ئېچىگە ياتقۇزۇپ ، ئاتنىڭ ئۇستىگە ئاز تىتم - دە ، تالڭ ئاتقۇچ يۇ- رۇپ شەھەرگە يېتىپ كېلىپ بۇ سارايغا چۈشتۈم .
بايانىمىنى ئاڭلاب تېۋىپنىڭ روھى كەيىياتى سەل ئورنىغا چۈشتى . ئاندىن ئۇنىڭغا ئۆتۈنۈش بىلەن ئېتتىم :
— ئى ئاتا ، ئەگەر سىلىنىڭ قوللىرى بىلەن بۇ زەئىپ ساقىيىپ قالسا ئەجىر ھەققىلىرى ئۈچۈن خالغانلىرىنى بېرىمەن ، خۇدايىتائالامۇ ئەجىر ئەزم بەرگەي .

تېڭىقىچى تېۋىپ نېسى ۋەدىنى ئاڭلاب :
— ئى ئوغلۇم ، كىشى بۇ جىسمىنىڭ تەركىبىگە قول تەگكۈز سە

ئۇنىڭ قىنۇغا شېرىك بولغاي، — دەپ ھۇجريدىن چىقىپ كەتتى.
بۇ ھالدىن ھېران بولۇپ تۇرۇپ قالدىم. بىچارە
مەجرۇھنىڭ نالە - زارغا چىدىماي، بىردىم قولغا، بىردىم پۇتىغا
سوھىتتىم.

بېيت

ساقايماقتنى ئۇمىدىنى ئۆزىم زىنەر،
ئەجەب ئەمەس شىپا تاپساڭ، ئى نىگار.

« يەنە بىر قېتىم يالۋۇرۇپ باقسام رەھمى كېلىپ داۋالاپ
قويارمىكىن » دېگەن ئۇمىدىتە تېۋىپنىڭ كەينىدىن كارۋان سارايىدىن چە-
قىپ قارسام، يۇرتۇمىدىن چىقار ۋاقتىمدا بىرسىگە ھاۋالە قىلغان ماللىرىم
يېتىپ كەلگەنلىكى ئايال بولدى، ۋۇجۇدۇمنى شادىق قاپلىدى. ئى دەر-
ۋىشلەر، ھېلىقى تېۋىپ مېنى قۇرۇق قول كۆرۈپ، كېسەلنى داۋالاشتىن
باش تارتىقنى ئېنلىق ئىدى. خۇدانىڭ ئىلتىپاتى بىلەن ماللىرىمنى ئېلىپ
كەلگۈچىدىن سالامەت تاپشۇرۇپ ئالدىم. جانابىي ئاللاغا شۇكىرى بەجا
كەلتۈرۈپ، ماتاللىرىدىن بىرنە چىجنى كۆتۈرۈپ تېۋىپنىڭ دۇكىنۇغا يەنە
كەلدىم.

— ئى تېۋىپ، بایا ئۆزلىرى سارايىنىڭ ئالدىدا كۆرگەن ماللارنىڭ
ھەممىسى مېنىڭكى، — دېدىم ئۇنىڭ قەدەم ھەققى ۋە ئە-
ھەجىرىنى بېرىپ، — ئىلداماراق بولۇپ، خەنچەرنىڭ زېدىلىرى جاننى
ئالغۇچە ئىلاجىنى قىلسلا.

تېۋىپ كارۋان سارايىغا كېلىپ ماللىرىمنى كۆرۈپ خاتىر جەم
بولدى. ئاندىن دەرھال بىر قازان تاپتۇرۇپ سۇ ئىستىپ، كۈمۈش بە-
دەننىڭ جاراھەتللىرىنى پاكىز يۇيىپ، زەخىملەرنىڭ تىكىشكە
تېگىشلىكلىرىنى تىكتى ۋە مەلھەم دورىلارنى قويىپ تاڭدى.
— ئى ئوغلۇم، كۈندە ئىككى مەرتە دورا يەڭىۋىشلىگىلى

كېلىمەن، — دېدى، ئاندىن ماڭا تاپىلىدى، — سەن ئۇنىڭدىن خەۋەر ئالغىنىكى، ھەرگىز ھەرىكەت قىلمىغايى، بولمسا تىكىش سۆكۈلۈپ كېتىدۇ. بىدامۇشىك ۋە ئېرىغ بىدانى ① يۈزىگە ھەم باشقۇ ئەزىزلىغا چاچقايسەن.

تېۋىپ كەتنى. كەمنە پېقىر ئول نازىننىڭ قېشىدا ئولتۇردىم. ھىممەت كەمىرىنى بېلىمگە باغلاب، ئۇييقۇ ۋە ئارامنى ئۆزۈمگە ھارام قىلدىم. نازىننىڭ ھالىغا ئېچىنپ مېھنەت - مۇشەققەتلەر بىلەن شە كەستە بولغان كۆڭلۈمىدىن ھەسرەت ياشلىرىمىنى ئاققۇزۇپ، يۈرۈكىمە زار - زار يىغلايتىم ۋە ئۇنىڭ ساقىيشىنى تىلەيتتىم. تېۋىپ ۋەدىسى بويىچە كۈندە ئىككى قېتىم كېلىپ جاراھەتنى تازىلاش، دورا سېلىپ تېڭىش ۋە دورا ياساپ بېرىش بىلەن ھەلەك ئىدى. تېۋىپ 10 كۈندىن كېيىن خاتىرجەم بولدى. دورا تەسىرىدە ساھىبجامال ساقىيشقا يۈزلىنىۋاتاتى. بۇنىڭ بىلەن كۆڭلۈم پارە بولۇپ، ئاۋۇلقى بىر ئىشى گىرىپتارلىقىم ئەمدىلىكتە مىڭغا كۆپەيدى. مەجнۇندەك كىيىملىرىمىنى يىرتىپ باياۋانلارغا چىقىپ كەتكۈم كېلەتتى. ئەمما يېقىملق مەھبۇنىڭ يېنىدىن بىردهمۇ ئايىرىلىشقا قىيمىتتىم. ئاي يۈزلىك گۈزەل مېنىڭ شەيدالىقىمغا شەپقەت يۈزىدىن مۇلاھىزە ئەيلەپ كۆڭلۈمىنى ياسايتتى، يىغا - زارىمغا تەسەللى بېرىتتى. مەن يۈزۈمىنى ئۇنىڭ پۇتلۇرىغا سۈركەيتتىم. بۇ ھالدا ئىزتىراپىم تېخىمۇ ئېسىپ، ۋە سىل ئېتىزىنى سۇغىرش ئۈچۈن كۆز بۇلاقلىرىدىن ئاققان ياشلار ئېقىن يالسايەتتى. ئۇماڭا: «خۇدايتئالا ساڭا سەۋىر ۋە گۈزەللىك، ئەجرىڭ ئۈچۈن بایلىق كارامەت قىلغايى. ھاياتلا قالسام. سېنىڭ مېھرىبانلىقلرىڭ.

نىڭ بەدىلىنى بىر ئۆمۈر قايتۇرىمەن! » دەيتتى.

40 كۈن ئۆتكەندە ئۇنىڭ ھەممە جاراھەتلەرى ساقىيىپ، ئىز ئورنىمۇ قالىمىدى. تېۋىپ ئۇنىڭ ھامىماڭا كىرىشىنى بۇيرۇدى. ئول سەرۋ قامەت شۇنچىلىك خۇشال بولدىكى، كېچىنى تولىمۇ راھەت ئىچىدە

① دورا ئىسىملىرى

ئۇتكۈزدى . ناماز بامداتىن كېيىن ئىككى رەكتەت شۈركانە نامىزنى ئادا
قىلىپ بولۇپ :

— كۆكلۈم تائام خالاۋاتىندۇ ، — دېدى .

ئى دەرۋىشلەر ، شۇدمىدە مەندە بىر حالەت يۈز بەردىكى ، ئىلاھىم
ھېچىرى بەندىگە يېقىن يولاتمىسۇن . دەسلەپتە ئۇنى بىر قېتىم بولسىمۇ
شەربەت ئىچكۈدەك بولسا نېمە بولار ئىدى دەپ ئارزو قىلىپ يۈرسەم نې-
سىپ بولمىدى . بۈگۈن تائام يېڭىسى كەلگەندە ئۇنى تەبىارلاپ بېرىشكە
قۇربىم يەتمەيتتى . ساققۇدەك ياكى گۆرۈ قويغۇدە كەم نەرسەم قالىغان
ئىدى . خىجالەتنىن بېشىمنى تۆۋەن سالدىم ، غەمكىن كۆزلىرىدىن ياشلار
راۋان بولدى . تۈيغۈن نىڭار خەرىمنىڭ قالىغانلىقىنى پەملەپ ، ماڭا
ئىچ ئاغرىتىش يۈزسىدىن تەبەسىم قىلغىنىچە :

— ئى ئەزىز ، خەرجىڭ توڭىگەنلىكىدىن غەم يېمىگىن ، ماڭا قە-
غەز ، قەلمەن كەلتۈر ، — دېدى .

كۆزلىرىم ياش ، كۆكلۈم پەرشان حالدا تاشقىرغۇ چىقىپ ، تەلەپ
قىلغان نەرسىلىرىنى ھازىر قىلدىم .

ئۇ ئىككىلىك خەت يېزىپ قولۇمغا تۇتقۇزۇپ :

— شەھەرنىڭ توت كۈچا دوقۇمۇشدا بىر جاۋاھەرپۇرۇش دۇكىنى
بار ، ئۇنىڭ خوجايىنى بىر ئاقساقال كىشىدۇر ، — دېدى دۇكاندارنىڭ
بىرقانچە نىشانلىرىنى بايان قىلىپ ، — بۇ خەتنى ئاپىرىپ ئۇنىڭغا
بەرگىن ، نېمىلا بەرسە قوبۇل قىلىپ ئېلىپ كەلگىن .

مەن ئۇ خەتنى خىجالەتچىلىك ھەم يوقسۇزلىق ۋە جىدىن ئېچىپ
قاراپىمۇ باقمايلا ئاپىرىپ ھېلىقى كىشىگە تاپىشۇرۇم . دۇكاندار خەتنى
ئوقۇپ بولۇپ سۆيۈپ ، كۆزلىرىگە سۇرتەندىن كېيىن ، قولۇمدىن تۇتۇپ
ئۆيىگە راۋان بولدى ، يولدا ناھايىتى مېھرىبانلىق كۆرسەتتى . ئەمما
كۆڭلى قەۋەتلا يېرىمىدەك ئىدى . ئۆيىگە يېتىپ بارغاندا مېنى
مېھمانخانىسىغا باشلىدى . ئۆزى مەخپى خانىغا كىرىپ كېتىپ بىرەمدىن
كېيىن ، پارقىراق ئەينەك تاۋاقتا لىق ئالتۇن (تىللا)نى كۆتۈرۈپ چىقىپ

داستیخانغا ئۆگەپ، بىر غۇلامنىڭ بېشىغا قويدى. ئاندىن ماڭا بىرمۇنچە ئۆزىرە ئېيتىپ، غۇلامغا:

— نەگە ماڭ دېسە، بۇ يىگىتىنىڭ خالغان يېرىگە ئاپىرىپ بېرىپ قايتىپ كەلگىن، — دېدى.

مەن بۇ حالدىن بەختىيارلىقىنىڭ يۈزىلەنگەنلىكىنى بىلدىم. ئەمما غەملەرىم تۈپەيلى ئۆز - ئۆزۈمگە: « تەلىيگىنىڭ قاچقىنىدىن تۇپراقا مىلەندىڭ بۈگۈن » دېدىم. ئاخىر بەختىمىنىڭ قارىلىقى ، تەلىييمىنىڭ قاچقانلىقى سەۋەبىدىن ئەھۋالىم شۇ درېجىگە يەتنىكى ، بەخت ئۈچۈن جەڭ قىلىمەن دەپ ، ھەممىنى تەقدىرگە سېلىپ بېرىپ ، تىلىم تۆۋەندىكى مەز-مۇن بىلەن كۆيىمەكتە ئىدى :

رۇبائىي

دەۋرىنىڭ تەتۈرلۈكى قىلدى مېنى زىرۇ زەبەر ،
ئەي پەلەك ، يوقتۇر مېنىڭدەك ھېچ كىشى هالى بەتەر .
يا زېمىن پەرسىنى ئالغايسەن ئاياغىمىدىن ، پەلەك ،
يا بېشىمنى ئال ۋەيا بۇ غەمنى ئالغىن ھىليلگەر .

بىر كەمەدە كارۋان سارىيىغا يېتىپ كەلدۈق . غۇلامغا:
« داستىخاننى ھۇجىرىنىڭ ئىشىكىدە قويۇپ قايتىقىن » دېدىم. ئۇ كەتكەندىن كېيىن كۆز ياشلىرىمىنى پاكىز سورتۇپ بولۇپ ، داستىخاننى كۆتۈر سەم شۇنداق ئېغىر بىلىندى . ئۇنى كۆتۈرۈپ ھۇجىرعا كىرىۋىدىم ، ئۆل نازىنىن ئۆزۈر بىخاھلىق ئېيتىپ :

— قىنى ئاچقىن ، ئۇ ئالدامچى نېمە ئەۋەتنىكىن !؟ — دېدى .
ئۇنىڭ دەشىنام سۆزىدىن ناھايىتى ھەيران بولۇم . داستىخاننى ئېچىۋىدىم ، پارقراق ئەينەك قاچا چىقىتى ، قاچىنىڭ ياپقۇچىنى ئالغان ئىدىم ، ساپىسىرىق تىللالار كۆرۈندى . بۇ حالدىن كۆڭلۈمگە ھەرقىسىما ئىشلار كېچىپ : « بۇ سەرۋ قامەت جانان قايسى خانىداندىن بولغىيىتتى ؟

ئەجەب ئۇنىڭ ئىككىلىك ئەرزىمەس خېتى ئۈچۈن شۇنچىۋالا ئالتۇن بەر-
دىغۇ؟ « دېگەننى ئويلاپ تۇراتتىم ، ئول كۈمۈش بەدمەن نازىننى
ياخشىلىق يۈزسىدىن ماڭا :

— ئى يىگىت ، خەج - خىراجەت خۇسۇسدا پەقتەت غەم قىلىم-
خىن ، مەن بىلىمەنكى ، سەن تىجارەت سەرمایىھەنى مېنى داۋالتىش
ئۈچۈن سەرب ئەتنىڭ ، بۇ مەقسەت يولىدا ھېچنېمىنى ئايىمىدىڭ . بۇنىڭ
ھەققىگە مەن ساڭا قەرزىدار . تىرىكلا بولىدىكەنەن سېنىڭ قولۇڭدۇرەن .
ئەگەر خۇدا نېسىپ ئېيلەپ ئۆرمۈمگە ئامانلىق بەرسە خىجالىتىدىن
چىققايىمەن ۋە قىلغان ياخشىلىقلەرىنىڭ قايتۇرغايىمەن . ئايىغىڭغا باش قويم-
سام ئەرزىيدۇ ! — دەپ سەممىمى سۆزلەر بىلەن كۆڭۈل قويىدى .
شۇ چاغدا مەن ئۇنىڭ ئايىغىغا يېقىلىپ ، تىلىمىنى دۇئاغا
چاپتۇردىم :

بېبىت

ئى خۇدايا ، بولدى بەس ، ئازاب زامان كەتسۈن ييراق ،
بىزگە لۇتپىڭ سايىسىدۇر ھەممىسىدىن ياخشىراق .

ئاندىن دىلەرەبا ئېغىز ئېچىپ :
— دەرھال تائام كەلتۈرگىن ، — دېدى .
بازارغا بېرىپ تاماق ۋە ئۆسسوْلۇق ئېلىپ كەلدىم . نازىننى غىزالى-
نىپ بولۇپ ، ئۆتونۇش تەلەپيۇزىدا ئېپتى :
— ئى يىگىت ، مۇھەببەت دەۋايانىڭ راست بولسا ، ھەرگىز مېنىڭ
دېگىنلىدىن چىقما ، سۆزۈمگە خىلاپلىق قىلىغان .
— ھەرقانداق پەرمانىتىدىن ھەرگىز باش تارتىمايمەن !
— ئۇنداق بولسا ، — دېدى ئۇ ، — ئۆزۈڭگە ئاتاپ ھەشەمەتلەك
كىيىمىدىن ئىككى قۇر ئالغان .
بۇ گەپنى ئاڭلاب ئۇنچىقىماستىن تۇرغان ئىدىم ، ئۇ يەنە :

— ئەهدىمىنى سۇندۇردوڭ ، قېنى كۆرمىز ، ئارىمىزدا فانچىلىك سازاۋەر چىلىك بولاركىن ، — دېدى ۋە ئەزىز جېنىغا قەسم قىلغان تە. رىزدە داۋاملاشتۇردى ، — نېمە دېسەم دېگىنىمىنى بەجا كەلتۈر . ئەگەر خىلاپلىق قىلساك ، سەندىن رەنجىيەن !

مەندە ئۇنىڭ بۇيرۇقىنى ئورۇندىما سلىقتىن ئۆز گە ئامال قالىدى . دەرھال بازارغا بېرىپ ئىككى قۇر يېپەك لىباس ئېلىپ كېلىپ ئالدىغا قويىدۇم . بۇ كېيىمنىڭ بىر قۇرى ئەرزانراق ئىدى ، ئۇ بىلىپ قېلىپ مەق- بۇل كۆرمىدى . شۇنىڭ بىلەن ياندۇرۇپ بېرىشكە توغرا كېلىپ نەچە مەرتە بازارغا باردىم ، تاللاپ يۈرۈپ ئالغان كېيىم تاكى ئۇنىڭغا يارىغاندىلا ئاندىن بولدى قىلدى . ئاندىن ئۇ دەۋاران يەكتاسى ۋە گۈزەللەر سۇلتانى . نىڭ پەرمانى بىلەن ھاماما مەت ئەيلەپ يېشىمىنى ئېلىپ كېيىملەرنى كېيىپ ، ھۇجرىغا كىرىۋىدىم ، بېلىملىنى ئۆز قولى بىلەن يېشىپ يېنىدا ئولتۇر . غۇزدى . زوقۇمنىڭ قالتىسىلىقىدىن ، شەۋقىمىنىڭ غالىلىقىدىن يېغلىۋەتتىم . ئول نىگار مەرھەمەت ئەيلەپ يېشىمىنى ئېرىتىلى تۇردى . ئى درۈشلىر ، تىرىكىلىك لمىزىتىنى تېتىغان شۇ منۇتتا ئۇنىڭ مېھرى ئۇچۇن جان پىدا قىلىشقا تېبىyar ئىدىم . شۇ ۋەجى تېنىمىنى ئايىغىغا پايانداز قېلىپ بەرسەم ئەرزىيتتى .

ئۇ دېدىكى :

— ئى يېگىت ، بىر مېھمانخانىغا بېرىپ ، ئۇنىڭ ئىنگىسى ۋە بىناكارى بىلەن سۆزلىشىپ ، ئۆيلىرىنى تەلەپ قىلغىن ، ھەممە ئۆيلىەرنى بىر - بىرلەپ كۆرۈپ يارىغانلىرىنىڭ سۈرپتىنى ئېلىپ كەلگىن ، مەن كۆرۈپ باقايى ، لېكىن ئۇنىڭ قىممىتى توغرۇلۇق غەم يېمىگەيسەن ، تېبىyar بولغاندا شۇ يەرگە بارىمىز .

ئول دەۋاران يېڭىنىنىڭ پەرمانىغا ئىتائەت قېلىپ ، بىر ئايىغىچە ئەتسىگەندىن تا كەچكىچە ، بىر تەرەپتىن مېھمانخانىغا بارسام ، يەنە بىر تە- رەپتىن ئۇنىڭ مۇلازىمتىگە يۈگۈرۈپ يۈرۈدۇم . ئاخىر بىر مېھمانخانا تېبىyar قىلدىم ، ئۇنىڭ شەكىل نۇسخىسى نازىننىغا يارىدى . باھاسى 10 مىڭ

تىللاغا تايىن تاپتى . ئاندىن بىر ئات كەلتۈرۈشنى بۇيرۇدى . ئۇنىمۇ ھازىر قىلىدىم . سەرۋ قامەت ساھىبىجامال ئۆزىنىڭ قۇياشتەك ھۆسىنى بىلەن ئات . ئىڭ گەۋدىسىنى گويا پانۇستەك يورۇتۇۋەتتى . ئۇ ماڭا پەرمان قىلىپ :
— بىرقانچە دىنارنى سارايىۋەنگە بەرگىن ، — دېدى .

پەرمانى بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن ، نەرسە - كېرىكەك ۋە دەرۋىشانە كەمەندىلىرىمىنى كۆتۈرۈپ ، تەبىيارلىغان مېھمانخانا تامان راۋان بولۇدۇق . بىر مەھەل ئۆتكەندە ئول ئىززەت - ئىقبال ئاپتىپى ھېلىقى شەرەپ بەيتى - مېھمانخانىغا يېتىپ بېرىپ تمام ئۆيلىرنى كۆزدىن كە - چۈرۈپ مۇۋاپىق كۆردى . ئالىي بىساتلار بىلەن جابىدۇپ ئۆرگە تۇرار جاي قىلىدى . ئاندىن دېدىكى :

— ئەمدى ماڭىمۇ بىر قۇر كېيم لازىم بولدى .
بۇ سۆزدىن جېنىم سۆپۈنۈپ ، قەۋەت خۇش بولدۇم ۋە پۇتۇن ۋۇجۇدۇمنى پۇت قىلىپ يۈگۈرۈشكە تەبىيارلاندىم .
ئۇ كۈلۈپ كېتىپ دېدى :

— نېمانچە تەننەتكىسىن ، مېنىڭ قەددىمگە لايىق كېيىمنى كىم تەبىيارلاپ تۇرغاندۇ ؟

— بىلەمەيمەن ، بەلكم بۇ جاھاندىكى كېيىملەرنىڭ ھېچقايسىسى لايىق كەلمەس . بېھىشتىن ئۇستۇواش كەلتۈرگەيمەن ، — دېدىم .
ئۇ يېيتى :

— خانىيە سارىيىغا بارغىن . ئۇ سارايىنىڭ ئىسمى « قەيسەرييە » دۇر . ئەسلىي شام پادىشاھى بىنا قىلغان سارايىميش . ئۇ يەردىكى بىر دۇ - كاندا بىر يىگىت بولۇپ ، دۇكىنىدا شام پادىشاھىغا لازىمەتلەك نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى بار . دۇكاندا مەنسەپدارلار كېيم - كېچەكلەرى سېتىلىدۇ . ئۇ يەرگە بارساڭ كۆڭلۈ گىدىكىدەك كېيىملەرنى تاپالايسەن .
پۇتۇن زوق - شەۋقىم بىلەن قەيسەرييە سارىيىغا راۋان بولدۇم .
ئۇ يەرگە بېرىپ ، بازارنىڭ ئوتتۇرسىغا جايلاشقاڭ بىر دۇكاننى كۆردىم . دۇكان شۇنداق ئالىي دەرجىدە ياسالغاننىكى ، تاملىرى تىللا - جاۋاھەراتلار

بىلەن زىننەتلىكىن ئىدى . ئۇنىڭ ئىچى ئاجايىپ چوڭ بولۇپ ، هەر-
قانداق مىللەت - جىنسىتىكى كىشىلەرنىڭ ھەممىسىگە باب كېلىدىغان،
ئۇلۇغلارغامۇناسىپ ئالىي كىيمىلەر ، تۈرلۈك زەرباب رەختىلەر ، ئەتلەس -
كىم خابلار تەل ئىدى ، ناملىرى يېزىپ چاپلانغان ئىدى .

دۇكاندار يىگىت 20 ياشلاردا بولۇپ ، چىرايى ئاپتايەك ، چاچلىرى
كۆز گۆھرىدەك ، يىگىتلىك نىشانىدىن بەلكە بېرىدىغان بۇرۇتلىرى گۈل
چەمبىرەكتەك ئاغزى ئەتراپىنى ئوراپ ، ھۆسىنگە تېخىمۇ ھۆسەن قوشقان
ئىدى . دۇنياغا ئاپرىدە بولغان ھېچقانداق ئىنسان زاتى تېخى بۇنىڭدەك
گۈزەل قامەتنى كۆرمىگەن دېسە لاپ بولمايتتى . فانچىلىغان رومىي ،
ھىندى ، چىنى ، ھەبەش قوللار ئالىتون كەمەرلىك بۇ يىگىتلىك خىزمىتىگە
قول باغلاب تۇراتتى .

من ئۇنىڭ گۈزەلىكىنى تاماشا قىلغاج ئالدىغا بېرىپ سلام بەجا
كەلتۈرۈم . ئۇ شۇنداق سەممىيەت ۋە مۇلایىملق بىلەن سالامىنى ئىلىك
ئالدىكى ، شۇرۇدە ئېرىپ كەتكىلى تاس قالدىم . ئۇ ئېسىل كۇرسىدا
ئولتۇراتتى . ھېيران بولغىنلىرىنىن ھەتنا نەپەسمۇ ئاللامىيەاتاتتىم .

يىگىت ماڭا ئالاهىدە ياخشى مۇئامىلە ۋە مېھرىبانلىق كۆرسىتىپ
ھەمسۆھبەت بولدى . ئۇنىڭ تىلىدىن شېكەر تۆكۈلەتتى . بىز بىر پەستىلا
قەدىناس دوستلاردەك ئىچەكىشىپ كەتتۈق . ئۇ گەپ ئارىلىقىدا :

— ئەگەر خىزمىتىڭ بولسا پەرمان قىلغايىسىز ، — دېدى .
— بار ، لېكىن مەخپىي ئېتىمەن ، — دېدىمەن قۇللىقىغا ، — بىر
مەستۇرە خوتۇنۇم بار ئىدى ، ئۇنىڭغا ئاتاپ ئالىي يېپەك كىيمىلەردىن
ئالماقچى ئىدىم .

ئۇ شۇنداق ئىشارەت قىلمۇدى ، قوللىرى ھايالشىمايلا بىر بوجىنى
ئېلىپ چىقىپ ئاچتى ۋە ھەر خىل جىنس ، ياش قۇرامدىكىلەرگە لايىق
كېلىدىغان ئەڭ ئالىي كىيمىلەرنى بىر - بىرلەپ كۆرسەتتى . بۇلارنىڭ
ھەممىسى دېگۈدەك كۆزۈمگە چىرايلق كۆرۈندى . لېكىن يەنە ئەڭ ئېسىل
لىرىنى تاللاپ ئالدىم . تاللىغانلىرىمىنى ھېلىقى يىگىت ئۆز قولى بىلەن بىر

بۇغچا قىلىپ ئالدىمغا قويىدى . ئاندىن دېدى :

— ئى بۇراذر ، يەنە خىزمەت بولسا بۇيرۇغا يىسىز .

كىيىملەرنىڭ باهاسىنى سورىغان ئىدىم ، 30 مىڭ تەگە ئىكەنلىك كىنى ئېيتتى . مەن بۇنداق خۇش مۇئامىلە ئالدىدا تالىشىنى مۇناسىپ كۆرمەي ، دېگىننى ساناب خىزمەتكارغا ئۆتكۈزۈدۈم . ئۇنىڭ 2 — 3 مۇلا - زىمىنى ئالىيچانىبلار سۈپىتىدە هوّرمەتلەپ ، ئۆزۈمنى ئۇلاردىن تۆۋەن تۇتنۇم .

يىگىت مەندەك خېرىدارىغا خېرىدارلىق كۆزى بىلەن قارىدى . خەلق ئىچىدە شۇنداق مەشھۇر سۆز باركى ، بىرمەر مالنى 10 باها قىلغاندا ئىككى تەرەپ كۈچىشىپ قالسا ، ساتقۇچى ئالىتىگە ساتماس ، ئالغۇچى يەتتىدىن ئاشماس .

ئى دەرۋىشلەر ، يىگىت مېنىڭ تۇرقۇمغا بىر قۇر نەزەر سالغاندىن كېيىن :

— ئى بۇراذر ، سىز قايىسى شەھەردىن ؟ — دەپ سورىدى .

— يەمەن شەھىرىدىن بولۇرمەن ، — دەپ جاۋاب بەردىم .

— ئارزو قىلىمەنكى ، بىر كېچە خىزمەتكىزىدە بولۇپ تاڭنى بىلە ئاتتۇر سام دەيمەن ، — دېدى ئۇ .

من ئادەمگەر چىلىك يۈزسىدىن ئۆزۈر بخاھلىق ئېيتتىم :

— ئى ئادەمىيەت بوسستانىنىڭ نەخلى ، ئەگەر قىسىمەت بولسا خىزمەتكارلىرىڭىزنىڭ مۇلازىمتىگە كېلىمەن . ئەمما بىر مەستۇرمەم باركى ، هېچ جايىغا بارمايدۇ . مەن بولسام بۇ دىيارغا مۇساپىرەن . ئۇنى يالغۇز تاشلاپ قويۇش ئىنساپىسىلىق جۇملىسىگە كىرىدۇ . ئىنىشائىلا ، ئەگەر هايأتلا بولسام كېلىپ كۆڭلىگىزنى يەردە قويىمايمەن .

— باهانە كۆرسىتۇراتىسىز ، — دېدى ئۇ قەتىيەت بىلەن ، — بۇگۈن بىر كېچە كۆڭلىمۇنى يەردىن كۆتۈرۈپ ، قەدىمىڭىزنى كۆزۈمگە قويىغا يىسىز .

يىگىت قاتىقىق تۇرۇۋالعاچقا ، ئاخىر ۋەدە بېرىپ ، ئۆيۈمگە بېرىپ

كەلمە كچى بولدۇم . ئۆيگە يېتىپ كېلىپ دەرۋازىنى قاقيتم . ئول جاهان يېغانىسى ئالدىمغا چىقىتى ، بوغىجىمنى قولۇمدىن ئېلىپ ئىگىنلەرنى خوب كۆردى وە دۇكاندارنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى . مەن ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشكەنلىكىم ، چەكسىز مېھربانچىلىق كۆرسەتكەنلىكدىن تارتىپ ياخشى مۇئامىلە قىلغانلىقىغىچە بولغان ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى بايان ئېيلىدىم .

— ئى يىگىت ، ئەگەر كۆڭلۈمنىڭ رازىلىقىنى ئالماقچى بولساڭ ، — دېدى گۈزەللەر شاهى ، — ئۇنىڭغا بەرگەن ۋەدە گە خلأپ لەق قىلغايىسەن . چۈنكى ئۇلۇغلار يالغان ۋەدىنى خوب كۆرمىيدۇ .

— ئى جانانىم ، قۇلۇڭغا سېنىڭ خىزمىتىڭ يېتەرىكتۈر . مەن ئۆزگە يەنە بىرىسىنىڭ ھۇزۇرغا بارماسمەن ، بەلكى سەندىن ئۆزگە ھەر-قانداق دەرگاھنى مەۋجۇت بىلەمە سەمن .

— ئەگەر سەن بېرىشقا ماقۇل بولساڭ ، سەندىن رازى بولىمەن . هەرقانداق ئىش بولسا ۋەدىگە ۋاپا قىلغايىسەن . مېنىڭ تەنها قېلىشىمىدىن ئەنسىرىشىنىڭ ھېچىر ھاجىتى يوق ، — ئۇ شۇنداق دەپ ، بېرىشقا دالالەت قىلىپ قاتتىق تۇرۇۋەلدى .

ئۇنى يالغۇز قالدۇرۇشقا كۆڭلۈم ئۇنىمايتتى . ئاخىر ئۇ قەسەم قىدلىپ تۇرۇپ :

— ئەگەر بارمىساڭ سەندىن رەنجىيمەن ، — دېدى . ئى دەرۋىشلەر ، ئاشىقلارنىڭ مەزھىپىدە مەشقىلارنىڭ رازىلىقى ئەسلىي پەرزىدۇر . كۆڭلۈم مالالا حالدا دۇكاندار يېگىتىنىڭ ھۇزۇرغا راۋان بولدۇم . ئۇ دۇكىنىنى تاقاپ بولۇپ ، دۇكان ئالدىدا ئىنتىزازلىق بىلەن كۇتۇپ كۇرسىدا ئولتۇرغان ئىكەن ، مېنى كۆرۈپ قەۋەتلا خۇشال بولدى وە قولۇمنى تۇتۇپ ئۆيى تامان ئېلىپ ماڭدى . ئۇنىڭ ئۆيگە يېتىپ بېرىپ بېھىشتىن قېلىشىمغۇدەك بىر باغنى كۆرۈمكى ، ئالىي ئىمارەت ئالدىدىكى راۋاققا ئوتقاشتەك گىلەملەر سېلىقلقىق ، ھەر خىل چالغۇلار تەخلەكلىك ، كۆلننىڭ لېۋىگە كاۋاپدانلار تەيار قىلىقلقى ئىدى .

سۈرۈننىڭ يۇقىرى تەرىپىدە بىر تەخت بولۇپ ، ئىككى مەھمەل ① ئۇنىڭ ئۇستىگە جايلاشتۇرۇقلۇق تۇراتتى .
يىگىت لىباسلىرىنى سېلىپ ، بېلىڭ كىيىمىلىرىنىڭ يەڭىرىنى
تۈردى .

كاپۇردهك لىباس بىلەن قابلانغان پانۇس ئىچىدىكى شامنىڭ نۇر -
لىرى جىلۋەلىنىپ ، ئەتراپقا گۈزەلىك تۈسى بېرىتتى . مەن بۇ
ئالامەتلەرنى كۆرۈپ دىۋانه ۋە ئاشق بولدۇم .

بېبىت

كۆڭلىكى ئىچىرە ئەگەر كۆرسە كىشى پىنهان ئۇنى ،
دەن - ئىماندىن كېچەرمىشكىم كۆرۈپ شۇئان ئۇنى .

ئى دورۇشىلەر ، يىگىت مېنى ھەم كۆڭلە كچان قىلىپ تەختىنىڭ
ئۇستىدە ئولتۇر غۇزىدى . ئىككى جام شارابنىڭ بىرىنى ئۆزى ئىچىپ ،
بىرىنى ماڭا ئىچۈردى . تېخىمۇ مېھربانچىلىق كۆرسىتىۋەر گەچكە ، ھۆر -
مىتىنى قىلىپ ئارقا - ئارقىدىن بىرنه چىچە جام كۆتۈرۈۋەتتىم . بەدىنىم
قىزىپ ، كەيپىياتىم ئۆز گىرىشكە باشلىدى . بۇ چاغدا ئاي يۈزلىك توت
غۇلام سازلىرىنى قولغا ئېلىپ سورۇننىڭ تېگىشلىك بېرىدىن ئورۇن
ئالدى . يىگىت ئۇلار غىمۇ نەچەچە جامدىن شاراب تۇتتى . ئۇلار شاراب
تەسىرىدە قىزىشىپ خۇش ئاواز بىلەن سازلىرىنى چېلىشقا تۇتۇندى .

مۇزىكىنىڭ مۇڭى سۇنى ئېقىشىن ، ئۇچار قاتاتلارنى ئۇچۇشتىن
توختىتار ئىدى . ھەر نەغمەدە 12 مۇقىمانىڭ 20 تارماق ، 48 كۈينىڭ ھەم -
مىسى جاي - جايىدا ئورۇندىلاتتى . سازمنىدىلىك ھۇنىرىدە كامال تاپقان
بۇ غۇلاملار غەمكىن كۆڭلەدىكى قايغۇلارنى يوقىتار ئىدى . مۇزىكىنىڭ
جانغا راھەت بېغىشلىغۇچى مۇڭلۇق ئاھاڭلىرى ئاشقىلارنىڭ ۋۇجۇدىدىن
ھوشىنى يېراقلاشتۇرۇپ مەست قىلىپ ، ھىجاز ۋە ئىراق مۇقامى قويىنغا

① مەھمەل — تۆكىنىڭ ئۇستىگە ئورنىتىلغان كاجۇۋا

ئۇلاد كۆرۈپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېسىرى

غەرق قىلار ئىدى . مۇقامدا ئوقۇلۇۋاتقان تېكىستىلەر ھدقىقەنەن چوڭقۇر مەنىلىك ئىدى .

بىبىت

سوّهېبىتى باغۇ باھار ئۆزگە ئەمەستۇر ياخشى يار ، ساقىيا ، مەي تۇتكى ئەمدى قىلمىغايسەن ئىنتىزار .

ئى دەرۋىشلەر ، كۆڭۈلنى بەزلىڭۈچى يېقىملىق يارنىڭ دىلدارلىقىنىڭ زىيادىلىكىدىن شارابنىڭ كەپى پەرشته سۈپەت خۇش ئاۋار سازەندىلەرنىڭ نەغمە پەيزى بىلەن قوشۇلۇپ هوشۇمنى ئالدى . بىمەو شلۇقتا تىرىكىلىكىمنىڭ سەرمایىسى ئۆيىدە قالغان ئول سەنەمنىڭ پىكىرى ئىدى . ئۇنىڭدىن ئەنسىرىمەي تۇرالمايىتتىم . مەستۇمۇ ستەغرەق حالەتنە يىگىتىنگەمۇ يىغلاۋاتقانلىقنى كۆرۈمۈ - دە ، مېھرىبانلىق بىلەن بىر قولۇمنى بويىنغا سېلىپ ، بىر قولۇمدا كۆز ياشلىرىنى سۈرتتۈم .

بىبىت

ياخشىلار ئاچچىق شارابنى ئىچمەكىنى قىلدى ئىختىيار ، مەست بولۇپ كەتتى هوشىدىن ، دېدى ئۆزىنى بەختىيار .

يىگىت بىرەر ئاش پىشىم چامسىدا خىيال بىلەن بېشىنى تىزىغا قوبۇپ ئوپلىنىڭغا ئاندىن كېسىن :

— بۇرادەرلىرىدىن كۆڭۈل سىرلىرىنى يوشۇرۇش ئوبىدان ئىش ئەمەس ! — دەپ ئورنىدىن قوبۇپ تاشقىرىغا چىقىپ كەتتى .

ئۇ كۆپ ئۆتىمەي بىر نازىنىن سەنەمنى باشلاپ كىردى . سورۇن ئول گۈزەلىنىڭ جامال نۇرىدىن باشقىچە يۈرۈپ كەتتى . مەن پەرىۋەشنى كۆرۈش بىلەنلا هوشۇمدىن ئايىرىلدىم . يىگىتىنىڭ ئىشارىتى بىلەن ئول دەۋاران يېڭىناسىسى گەدىنىڭمە قولىنى قوبۇپ تۇرۇپ ، بىر جام شارابنى ئىچۈرۈۋەتتى . يىگىتىنىڭ ئىجازىتى بىلەن قىزنىڭ قولىنى تۇتقىنىمچە بۇ

بېيىتى ئوقۇدۇم :

بېيىت

يا خشلىق رەسمىي ساڭا تەسلىمدۇر ،
يا خشلارغا ئىشلىرىڭ تەئىلمىدۇر .

ئاندىن ئول پەرى سۈپەت يېنىمىزدا ئولتۇرۇپ مېھربانلىق
كۆرسەتتى . بىردهمدىن كېيىن يىگىت ئۇنىڭغا :
— ئى جان جاھانىم ، بۇ بۇرادر ئەزىزىمگە بىردهم ساز چېلىپ
بەرگەن بولساڭ ، — دېدى ۋە ئىشارەت بىلەن سازنى ئەكەلدۈردى .
يا خشلىق ئاسىمنىنىڭ زۆھەرە يۇلتۇزى ئورنىدىن قوزغىلىپ ،
ھەشەمەت بىساتىدا جايلىشىپ ئولتۇرغاندىن كېيىن ، سازنى قۇچقىغا ئې .
لىپ چالغىلى تۇردى . مۇزىكىنىڭ مۇڭى ئادەم زاتىنى بىھوش
قىلىۋەتكۈدەك ئىدى . ئۇ ، كۈيگە تەڭكەش قىلىپ بۇ غەزەلنى ئوقۇدى :

بېيىت

شاراب شادلىق بېرەر ماڭا ، گۈلگە تاقار زىننەت ساباھ ،
دانما ئەمەس مەي كەلگەندە تىلىگۈچى ئۆزىگە پاناه .
مەشۇق بىلەن شاراب ئەگەر تاپسا پۇرسەت ، پىنھان ماكان ،
شۇ دەم شو خلۇق دولقۇنلىنار ، بۇنداق ئۇيناش بولماس گۇناھ .

نەغمىنىڭ كۈي - هۆزۈردىن كۆڭۈل ئېرىتكۈچى خۇشاللىقلار
ۋۇجۇدقا كەلدى . خۇشاللىق ئەۋجىدە كەپىم ئېشىپ ، ئىختىيارلىق
قولۇمدىن كەتتى . مېنى مەست ھالەتتە كۆرگەن يىگىت قولۇمدىن يېتتى
لەپ ياتاق ئۆيگە باشلاپ كىردى . ئىستراھەت تەختى (ئارامگاھ) بىل
چىشى ۋە خۇش بۇراق ئابنۇس ياغىچىدىن ياسالغان ، ئۇستىگە ئېسىل بىد
ساتلار سېلىنغان بولۇپ ، چىرايلىق شامدانلاردىكى شاملار روشن ئورۇپ
تۇراتتى . ئۇ مېنى يېشىندۈرۈپ ياتقۇزۇپ قويدى . ئۆزى تەخت ئايىغىدا

ئەۋلاد گۇرۇپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېسىرى

ئولتۇرۇپ غەيرىيلەرنىڭ كىرىپ - چىقىشىنى مەنئى قىلدى . ئاندىن شاراب بىلەن جامنى ئاي يۈزلىك ساھىبجامالنىڭ ئالدىدا قويۇپ ، سۆھىب-تىنى خالىي تۇتتى . بىر چاغدا بىلدىمكى ، ئۇلار ئولتۇرغاندا مەن ئۇخلاپ قاپتىمەن . ياتقان ئورنۇمدىن دەرھال تۇرۇپ ئۇلارنىڭ قېشىغا كېلىپ ئولتۇرۇدۇم . يىگىت مېنى قۇچاقلاپ تۇرۇپ ، دىلغا ئارام بېغىشلىغۇچى بىر جام شارابنى ئەدەپ بىلەن ماڭا تۇتتى . مەن تەكەللۇپسىزلا كۆتۈرۈۋە-تىپ ، سۆھىبەتكە سەمە بولدۇم . كۆڭۈل ئوۇلۇغۇچى دىلناز ماڭا ھەددى ھېسابىسز مېھرىبانلىقلار كۆرسەتتى . شۇنداق خۇشلۇققا چۆمۈمكى ، دە-ماڭلىرىمغا ئۇرۇلغان خۇش پۇراقتىن ئۆزۈمنى تونۇيالماي قالدىم . گەپنىڭ قىسىسى ، ئىككى كېچە - كۈندۈز مەست يۈرۈدۇم .

نهزم

تىرىكلىكتە شۇنداق شېرىن لەززەت تاپتىم ،
ئىچىپ مەينى قور سىقىمدا دولۇنلاتتىم .

ئۇچىنچى كۈنى كەچ كىرىپ چىrag يېقىلغاندا مېنى ئۇيىقۇ لەشكەرلىرى قاپسۇالدى . يېرىم كېچىدە ئۇيىغىنىپ ، ئۆيىدە قالغان نازىننى ئېسىمگە كېلىپ تولعىنىپ ياتالىمىدىم . چۈنكى ئۇ ئۆيىدە تەنها ئىدى . بۇ ھالدىن كۆڭلۈم يېرىم بولۇپ : « كۆردىڭمۇ ، نېمە ئىشلارنى قىلىپ ، قانداق بالالارغا يولۇقتۇڭ - ھە ؟ مانا ، ئۈچ كېچە - كۈندۈزدىن بېرى بۇ يەردە ئەيش - ئىشەتكە بېرىلىپ ، شېرىن لەۋ جانانىڭدىن خەۋەر ئالىم-دىڭ ! » دەپ ئۆزۈمنى ئەبىلەيتتىم . ھېلىقى ئىككىلەن ئۆز خاھىشىچە ئىچىملىرى خانىدا سۆھىبەت قۇرغان ئىدى . مەن ئۇ خىلغان بولۇۋېلىپ ئەھۋالنى كۆزەتتىم .

تالىڭ ئاتقاندا يىگىت مەشۇقىغە :

— قوپقىن كېتەيلى ! — دېدى — دە ، ئىككىسى قول تۇتۇشقانچە سرتقا ماڭدى .

مهن پۇرسەتنى غەنیمەت بىلىپ دەرھال ئورنۇمدىن قوپۇپ ، خىزمەتكارلاردىن لىباسلىرىمنى ئېلىپ ھاممامغا يۈرۈپ كەتتىم . بەدەنىمىدىكى شاراب ھىدلەرنى پاڭز تازىلاپ ئۆيگە كېتۋاتقاج ، ئۆز - ئۆزۈمگە : « مېھربانىڭ ساڭى ئازار بەرسە ياكى ئاغرىنسىغۇ ئۆززە ئېيتارسەن ، لېكىن خىجالەتچىلىكتە قىشدا قانداق تۇرارسەن ؟ سەن شۇنداق رەنج - مۇشەققەتلەرنى تارتىپ كۆرمىگەننى كۆرگەن تۇرۇقلۇق بىر قەدەمنى خاتا بېسىش تۈويەيلى شۇنچە ناچار قىلىقلارنى قىلدىڭ ! » دەپ كايىغىنەمچە ئۆيگە كېلىپ فالغىنەنى بىلمەي قاپتىمەن . ئىشىنى قاقيقان ئىدىم ، دىلناز چىقىپ ئاچتى - دە ، كەپپىياتىمنىڭ نورمالسىزلىقىنى سېرىزىپ تەبەسىمۇم قىلدى . بۇ ھالدىن تەسىرىلىنىپ ئاياغلەرىغا يېقىلىدىم ، قەدەم ئىزلىرىنى سۆيۈپ ، ئۆزىگە ئېغىز ئاچتىم .

ئى يىگىت ، بۇنچە هو دۇقۇشنىڭ نېمە حاجتى؟ — دېدى ئۇ، — مەلۇمكى ، كىشىنىڭ ئۆيىگە بارماقلقىنىڭ ئىختىيارلىقى ئۆز قولىدا ، لېكىن قايتىپ چىقماقلق ئۆي ئىگىسىنىڭ ئىختىيارلىقى بىلەن بولىدۇ . ماڭا ئايان ، سەن نائىلاجلىقىنى بارغان ئىدىلەك ، ھەممە ئىش مېنىڭ رازىلىقىم ۋە خۇشاللىقىم ئۈچۈن قىلىنغان ئىدى ، — ئاندىن مېھربانلىق بىلەن كۆڭلۈمنى ياسىدى ، — بۇ جەھەتتىن خىجالەت بولما . ئەمدى بايان قىلغىنلىكى ، ئىككى كۈندىن بۇيان نېمە كۆردۈڭ ، نېمە ئىشتىتىڭ ؟

من ئۇ يىگىت بىلەن مەشۇقىنىڭ ھۆسىن - جامالىنى ، ئادەمگەر چىلىك ۋە مېھربانلىقلەرنى تەسىۋىرلەپ ، كۆرگەنلىرىمنىڭ ھەم مىسىنى بايان قىلدىم .

بۇنى ئاڭلۇغان نازىنەن تىلىدىن ھېكمەت جەۋەھەرلىرىنى تۆكۈپ ئېيتتى .

— رەسم - قائىدە شۇكى ، كىشىنىڭ نېنى كىشىگە قەرزىدۇر . من خىجالەتتىن بېشىمنى تۆۋەن سېلىپ ئۇنىڭ سۆزلىرىنى تەنە ھېسابلاپ : « ئەگەر بايلىقىم بولغىنىدا يېگىتىنىڭ قىلغانلىرىنى قايتۇرۇپ ، لا يېقىدا ئادەمگەر چىلىك قائىدىسىنى بەجا كەلتۈرەتتىم » دەپ ، سەممىيەت

بىلەن ئېيتىم :

— ئى مېھر بىان يار ۋە قەدىر دان نىگار ، مۇشۇنچىلىك خىجالەت تار تىقىنىمۇ يېتەرلىك ، يەنە كىنايە قىلىۋېرىشنىڭ حاجىتى يوق .

— مېنىڭ سۆزۈمنى كىنايە بىلمىگەن ، تەننىمۇ سانىمىغىن ، تەلىپىم شۇكى ، سەنمۇ ياخشىلىققا كۆز يۇمىاي ، ھىمەت داستخنى تەبىئارلاپ ئۇ يىگىتنى مۇساپىر خانىمۇغا تەكلىپ قىل .

مەن تەسىر لەنگىنلىدىن يىغلاپ تۇرۇپ :

— ئى ھاياتلىق بېغىشلىغۇچى دىلدارىم ، ھەرنېمە قىلغان بولسام ، سادىر بولغان بۇ خاتالىقلار ئىختىيار سىزلىقتنى ئىدى ! — دەپ چۈشەن . دۇرۇشكە ئۇرۇندۇم .

ئۇ ئېيتى :

— مەن كىنايە قىلغىنلىم يوق ، خالايمەنكى ، سەن ئۇ يىگىتنى مېھمان قىلىپ ياخشىلىقلرىنى قايتۇر ، شەرمەندە بولمىغايسەن .

— سۆزۈڭنى قوبۇل قىلدىم ، — دېدىمەن ، — ئەمما ھويلد . مىزنىڭ ئۇستىدە ئاسىمان ، تۆت ئەترابىدا تامدىن بۆلەك ھېچ نەرسە بولمىسا ، قايسى جابدۇق بىلەن زىياپەت ھازىرلايمىز ؟

ئۇ كۈلۈپ كېتىپ :

— ھېچ نەرسىنىڭ غېمىنى يېمەي ، ئۆزۈڭنىڭ ئىشىنى خۇدايتا . ئالاغا قويغان ، — دېدى .

ئى دەرۋىشلەر ، ئۆزۈممۇ كۆرۈدۈمكى ، نىگارنىڭ ئېتىقانلىرى دۇرۇس ئىدى . شۇڭا : « نازىننىڭ كۆڭلى ئۇچۇن بازارغا بارا يى » دەپ ئويلاپ ، ئېيتىم :

— ئى كۆڭلۈمنىڭ قىلىگاهى ، ھاياتلىقىمنىڭ كاپالىتى ، هەرقانداق پەرمان قىلسالىڭ خۇشاللىق بىلەن ئورۇندىغايمەن ! — شەرمەندە بولماي دېسەڭ ئۇنى ئالماي كەلمىگەن ، مەن ئىن . تىزار بولۇپ كېتۈواتىمەن ، — دەپ تاپلىدى ئۇ . ئى دەرۋىشلەر ، ھەرقانچە قىلىپ بۇ سۆزنىڭ تېگىگە يېتەلمىدىم .

ئَخْمَرْ تُؤْسِدِينْ چىقىپ : « سَهْنَهْ مَنْلَكْ ئَارْزُوْسِى يِلْزِسِيدِينْ يِمْكَنْتَى تَهْكَ لِمِبْ قِيلَىيْ ، ئَهْمَمَا بِرْهَرْ هِيلَهْ بِلْهَنْ تُؤْنَلَكْ قَوْبُولْ قِيلَمَا سَلِيقَنْتِي تَهْواْعاْ كَهْلَتْورْهِي » دَهْپْ ئَوْيِلَابْ مَهْنِزِلَكْهِ يِولْ ئَالَّدِينْ .

ئُو يِسْكَنْتِي مَبْنَى ئَأْوَوْ الْقَدِيمِنْ قِيزْغَنْ قَارْشِى ئِيلِىپْ ، هَزِيرْمَهْ قِيسَاتْ مِبْهَمِنْتِي سُؤْپِيتَنَدِه كَوْرُوشْتِى ، بُوقْرى چِقْرِىپْ يِبْنِيدِا ئَولْتُورْغَلْزِدى ، هَالْ - ئَهْهَالْمِنْتِى سُورِىدى . بِيزْ بِرْدِمْ هَهْ مَسْوَهْتَتِه بُولْدُوقْ . ئَانِدِينْ ئُو غُولَامْغا ئِشَارَهَتْ قِيلَعَانْ ئَىدى ، غُولَامْ ئَالْتُونْ يِاپْقُوْچَلُوقْ بِرْ مَهْرَةْ اِيِيتْ كَوْزِنْتِى كَوْمُوشْ تِه گَلِىكِى بِلْهَنْلا كَوْتُورْوُپْ كَهْلَدِى . يِسْكَنْتِي ئَوْنِمَدِينْ بِرْ يِوْتُومْ ئِچِىپْ مَاڭَا بِهِرْدِى . مَهْنْ « سُوْ ئَوْحَشِيَادُو » دَهْپْ ئَوْبِلَابْ ئِيچِى كَهْنِ ئَىدىمْ ، شَهْرَبَتْ ئَكَهْنِ . ئُو ئِنْتَايِينْ تَاتِلىقْ وَهْ خُوشُبُويْ ئَمَدِى .

— بُو نِبِمِه ، نِبِمِىگَهْ پَايدَا قِيلِدُو ؟ — دَهْپْ سُورْمُونْدِىمْ ، ئُو

جاْوابِهِنْ :

— مَهْيَخُورْلارْنِىڭ باشْ ئَاغْرِيقِىنى يِوقْتِتِىدىغان دِيمَاغْ دُورْسِمْ . تَهْرِكِىبِى دِيلِنِىڭ بِكِمَهَتْ قَوْقَوْتِى بِلْهَنْ سَهْنِدِلْ يِيلْتِسِزِى . مُؤْشِكْ تِبْلِى ، شِبَكَهْ وَهْ سُوْ ، لِمَوْن ، ئَهْنِبِيرْ ، ئَهْنِهِتْقَوْرْ ، — دِبِدى . بِسِرْهَرْ ئَاشْ پِيشِمْ ئُوتِكَهْنِدِينْ كِيپِينْ ئُونِىڭ كَهِيپْ . بِهْرَهْمَشْىىدِه دِينِمِگَهْ تَارِقِىدى . شُونِىڭ بِلْهَنْ ئَوْزِلُوكِىمِدِينْ تَهْلِكَپْ قِيلِىپْ ئِچِىشِكَهْ باشْلِىدىمْ . بَارْغَانْسِرِى دِيمَاغْلِيرِمْ قِيزِپْ بِخُودْ بُولْدُومْ . مَهْسِتِلِكَتِه ئُو يِسْكَنْتِكَهْ :

— كَهْمِنْتِىڭ سِرْزَگَه ئِخْلَاسْمَهْنِدُورْ ، ئَارْزُوْ بِلْهَنْ تَهْ كِلىپْ ئِبْتِيمَهْنِكِى ، يِوقْسُوزْنِىڭ كَوْلِبِىسِنْيَى قَهْدِمْ نُورِنِىڭ بِلْهَنْ بِيرْ وَتِقايسِرْ وَهْ باهَانَهْ - سَهْءَهْ كَوْرَسَهْ تَمِىگَهِيِسِرْ ! — دِمَوْهَتِتِمْ . يِسْكَنْتِ دَهْرَهَالْ ئِپِادَه بِيلِدُورْدِى :

— دَوْسَتْ - بُورَادِرْلَهْرِنِىڭ ئَارِسِىدا جُودَالِقْ بِوقْتَزِرْ ، سِرْ مُونْداقْ دَمَوْاتِقَانْ يِفرَدَه ئَلْلَوْتَتِه بَارِيمِنْ . سُونْداقْ قِيلِىپْ ، نَامَازْ ئَهْ سِرْگِيچَه ۋاقِتْ شُوْ تَهْرِيقِىدِه ئَوْتِتِسِى . ئَانِدِينْ ئُو دُوكِىنِنِي تَاقِىدى . مَهْسَتْ - بِيهْوَشْلُوقَتِنْ ئَوْرَؤْمَنِي تَوْنُوْبَالِماسْ

هالغا يەتكەن ئىدىم ، يىگىت مېنىڭ مەست بولۇپ قالغانلىقىمنى بىلىپ قولتۇقلاب ماڭدى . مەنمۇ ئۇنىڭ بويىنغا قولۇمنى ئارتاۋالدىم . ئۆيگە يېقىن بارغاندىلا مەستلىكتىن يېشلىپ ، ئۆيىدە هېچ نەرسە يوقلۇقى ئىسىمگە كەلدى - دە ، « ئەمدى شەرمەندە بولىدىغان بولدۇم » دەپ مېڭەمدىن تۈزۈن چىقىپ كەتتى ، يۈرىكىمىنىڭ سوقۇشى رىتىمسىزلىنىشقا باشلىدى . ئۆزۈمنى بىتاب بولۇپ قالغانغا چىقىرىپ قەدەمە بىر ئولتۇرۇۋالاتتىم . مۇددىئايىم قاراڭغۇ چۈشكەندە ئۇنى ئېزىتۇرۇپ قېچىپ كېتىش ئىدى . بىر چاغدا زەرگەر كوچىسغا كەلگىنلىمىزنى سەزدىم .

يىگىت ماڭا ئېيتتى :

— ئىسىڭىنى تاپقىن ، يول ئۇستىدە يېقىلىپ يۈرۈش سەتچىلىكتۇر . نائىلاج ئۆزۈمنى تۈزۈشتۈردىم . شۇنداق قاراۋىدىم ، كۆزۈمگە بىردىنلا ئۆيۈمىنىڭ ئىشىكى چېلىقتى . ئىشىك ئالدى سۈپۈرۈلۈپ ، سۇ چېچىلىپ پاكىز تازىلاب قوييۈلۈپتۇ . كىشىلەر قول باغلاب تۇرۇشىدۇ . ئۇلارنىڭ بەزىسى ياساۋۇل سۈپىتىدە ئىدى . ئىشىك باقارلار ، يۈگۈر - يېتىمىچىلەر ، مېھمان قولغا سۇ بىر گۈچىلەر، ياردەمچىلەر، نازارەتچىلەر — ھەممىسى تەل ئىدى . بۇنى كۆرۈپ بىخۇدولۇقتا يولدىن ئېزىپ قالغانىمنى جەزم قىلىدىم ، لېكىن تېخىمۇ ياخشىراق سەپسېلىپ ، ئۆز ئۆيۈم جايلاشقان كوچا ئىكەنلىكىنى پەم ئەتتىم . بۇ بىر توب جامائەت نېمىشقا خىزمەتكارلار تەرىقىسىدە ئەدەپنى ساقلاب تۇرىدىكىنە ؟ ... ئۇلارنىڭ ھەممىسى تەشۈش ئىلکىدە ئالدىمىزغا كەلمەكتە ئىدى .

بۈسۈغىغا قەدمە باسقاندا ئىسىلى لىبا سالارنى كېيىشكەن غۇلاملاردىن ئىككى ھىندى يىگىتى ئۈلپەتلەردەك ھۆرمەت كۆرسەتتى : بىرىنىڭ قولىدا قەفت - گېزەكلەر ، يەنە بىرىنىڭ قولىدا شاراب تولدۇرۇلغان ئالتۇن جامىلار تۇراتتى . بىر جامىنى ماڭا تۇتقان ئىدى ، مەستلىكىمنى ئويلاپ ئىچىمىدىم . يىگىت تۈزۈتسىزلا ئىچىۋەتتى . ئۆيگە كىردىق ، مېھمانخانا پادشاھ سارىيىنىڭ ئۆزى ئىدى . قەندەل ۋە چىراڭلارنىڭ شولسى سۈبەسى يورۇۋاتقان چاغنى ئەسلىتەتتى . تامىلارنىڭ كانارىغا دەرمەخ ۋە گۈللەر

نه قىشلىنىپ ، شاراب بىلەن تولدوْرۇلغان شېشىلەر تەكچىلەرگە تىزىبەتلىگەن ئىدى . تۇتى ، شارەك ، قۇمرى (قاراقۇشقاچ) ، بولۇلۇل قاتارلىق جانىسازلار ئالىتۇن قەپەس ئىچىدىكى قونداقلاردا ئۆزىنى خۇددى دەرمەخ شاخلىرىدىكىدەك ھېس قىلىشىپ خۇشال سايىرىشاتتى . بۇنى كۆرگەن ئادەم ئۆزىنى بوستانلىقتا تۇرغاندەك سېزەتتى . ئىمارەت ئىچى پۇتنولەي دېگۈدەك شاهانە بىساتلار بىلەن جابىدۇلغان بولۇپ ، ئەتلەس ۋە كالۋوتون داستىخانلاردا ئالىي ناز - نېمەتلەر تولىمۇ مول ئىدى . لەئلى - دۇر ۋە ئالىتۇن - كۈمۈشتىن ياسالغان شامدانلاردىكى كافۇردمەك ئايپاڭ شاملارنىڭ يورۇقىدا ئاي يۈزۈلۈك سەنەملەر تېخىمۇ گۈزەل كۆرۈنەتتى . بىلدىمكى ، ئۇلار مەخسۇس ئويۇن - تاماشاسى ئارقىلىق مېھمان كۆڭلىنى ئېلىش ئۈچۈن تەقلىنىپتۇ . قوللىرىدا قەدەھ توتقان ساقىيلار . زەر كۇلالىق خىز - مەتكار . لەئلى - ياقۇت بىلەن زىننەتلەنگەن كەمەرلەرنى باغلىغان يۈگۈر - بېتىمچىلەر ئۆز رولىنى جايىدا جارى قىلدۇرۇپ تۇراتتى . دۇكاندار يىگىت - مېنىڭ ئەزىز مېھمنىممۇ بۇ ھالنى كۆرۈپ ھېيران قالدى . زىيابىت تەيارلىقى ئۇنى خىجالەت قىلىپ قويغان ئىدى . مەنمۇ كۆرۈۋاتقانلىرىمىنىڭ ئوڭۇم ياكى چۈشۈم ئىكەنلىكىگە ئىشىنەلمىۋاتاتتىم . چۈنكى ، بايا ئۆيىدىن چىقىپ كەتكەن ۋاقتىمدا بۇلار - نىڭ ھېچىرىدىن ئەسەر يوق ئەمەسمىدى ! لېكىن نېمىلا بولمسۇن ، پۇتكۈل تەيارلىق كۆز ئالدىمدا ھەققىي زاھىر ئىدى .

مهن مبهمانى ئۇنىڭ ئۇچۇن راسلانغان شاھانه ئورۇندا ئولتۇرغا زۇپ قويۇپ، بۇ كاتتا سورۇنىڭ ساھىبى ئول مەقسەت گۆھىرىنى ئەتراپىتىن ئىزدەشكە باشلىدىم. لېكىن ھەرقانچە كۆز يۈگۈر تۈپمۇ ھېچ يەردىن تاپالىمىدىم. شۇنىڭ بىلەن: « بۇ كۆرۈۋ اتقانلىرىم چۈشۈم بولسا كېرەك ياكى شارابنىڭ كەپى كۈچدىن كۆزۈمگە شۇنداق زاھىر بولسا لۇۋاتقان ئاجايىپ - غارايىباتلار ئوخشىدۇ » دېگەن تۈيغۇغا كېلىپ، ساراسىمە ئىچىدە ئۆيدىن چىقىپ ئاشخانا ۋە ئىسكلات تەرەپنى ئاختۇ- رۇشقا باشلىدىم. مەستىلىكتە 33 شاھانه كارخانىلارنى كۆردىم. بۇلار

مه خسوس ساندۇقخانا، خىزمەتكار بۆلۈملىرى، شارابخانا ۋە خىلۋەتخا-
نىلاردىن تەركىب تاپقان بولۇپ، ھەممىسى ئاشخانىغا تۇتىشاتتى .
ئاشخانىدا ئاشپەزلەر جاھاندا بار تائاملارنىڭ تەيیارلىقىنى ئۆز جايىدا پۇت-
كۈزۈپ قويۇپتۇ . لېكىن بۇ يەردەمۇ ئول نىڭار كۆرۈنمهيتتى . ئاخىر يەنە
بىر ئاشخانىغا بارغان ئىدىم، ھەر خىل جانۇزارلارنىڭ يۇمران گۆشلىرى
زىخقا ئۆتكۈزۈلۈپ، كاۋاپقا تەخلەپ قويۇلۇپتۇ . تىرىكلىك ئۆستىكىنىڭ
سەرۋەرى — نىڭارىم ئۆزىنى جەندە ئىچىگە يوشۇرۇپ سر��ە بىلەن
كاۋاپ تەيیارلاۋېتىپتۇ . ئۇنى بۇ ھالدا كۆرۈپ قوللىرىغا سۆيپ كەتتىم ۋە
سورۇن ھەشەملەرى خۇسۇسىدا چۈشەنچە بېرىشنى ئۆتۈندۈم .

ئۇ كەسکىن تەلەپپۈزدە ئېيتتى :

— ئى يىگىت، مېھماننى يالغۇز قويۇپ، ئۆزى بولۇڭ -
پۇچقاقلاردا يۈرۈش ئەقىل ئىگىسىنىڭ قىلىدىغان ئىشى ئەمەس، بۇ ھەم
قائىدىگىمۇ سىغمايدۇ .

— باش - ئايىغىڭغا پىدادۇرمەنكى ، — دېدىمەن، — جامالىڭ
ھىجىرىدىن يۈرىكىم پارە - پارە بولۇپ، گۈزەل ھۆسى سىياقىڭنىڭ دەر-
دەدە دېۋانە، ئەقىل - ھوشۇمدىن بىگانە بولدۇم .

بېبىت

توسمىغىن شەيدالقىمنى كۆزگە كۆرۈنمهەس ئۆزگىسى ،
سوپىمىگەن ھەر يار ئۇچۇن كەلمەس كۆڭۈلىنىڭ يۈرگۈسى .

ئۇ سۆزۈمنى ئاكلاپ تاتلىقىنە كۈلۈپ دېدى :

— ھازىر بۇنداق ھېكايىنىڭ ۋاقتى ئەمەس، ئەگەر مېنى خۇشال
قىلىمەن دېسەڭ، دەرھال بېرىپ مېھماننى كۆتكىن، ئۆزۈڭنى ئۇلۇغلاردەك
كۆرسىتىپ، زۆرۈر دەپ تونۇغان ئىشلارنى قىلىۋەرگىن، مېھماننىڭ يې-
نىدىن نېرى كەتمەي، پادشاھلاردەك كەپپىياتنى ئىپادىلەپ خالىغان
ئادەملىرىڭگە دىرمەم - دىنار ۋە كىيمى - كېچەك ئىنئام قىلىپ تۇرغىن .

ئوتتۇردا يۈرگەن ئادەملەرگە ھۆكۈمدار تەرىقىسىدە خىزمەتلەر بۇيرۇغىن . لېكىن ئۆزۈڭنى « مەن بۇ ئادەملەرگە ھۆكۈمدارلىق قىلىشقا لايىق ئەمەس » دەپ ئويلىما . ئەگەر قولۇڭدىن كەلسە ئۇ يىگىتىنىڭ مەشۇقىنىمۇ ھازىر قىل . چۈنكى مېھماننىڭ دىل خۇشلۇقى سېنىڭ زىيابىدە تىڭدىن كۆرە ، مەشۇقى بىلەن ھەمداستخان بولماقلقى بىلەن ھاسىل بولىدۇ . مەشۇقىسىز شاراب ئىچمەك ، قان ئىچىپ ئىشرەت قىلغانلىقتۇر . ئى دەرۋىشلەر ، مەن بۇ سۆزدىن خاتىر جەم بولۇپ سورۇنغا قايتتىم ۋە ھەقتائالاننىڭ شۇ كرانسىگە مەشغۇل بولىدۇم .

بېبىت

ئەگەر چە نەچچە كۈن سەن جەبر تارتىنىڭ ،
ۋە لېكىن ئاخىرىدا خەزىنە تاپتىڭ .

ھەمىشە بولمىسا ئاشقى پەرىشان ،
مۇھەببەت ئىچرە بولماس ئىشى ئاسان .

شۇنداق خۇشال - خۇراملىققا چۆمۈپ ئولتۇردىقكى ، ساقىيلار ،
ناخشىچى - سازەندىلەرگە ئىنئاملار كەلتۈرۈشكە ئەمەر قىلىپ تۇردۇم .

بېبىت

مەي بىلەن ساقىي بۈزى گەر قىقىزىل بىر گۈل بولۇر ،
چىقسا شارابتنى سادا بۇلدۇقلىغان بۇلبۇل ئىرۇر .

نەغمە - ناۋالار ، ئويۇن - تاماشالار ئەۋجى ئىچىدە ھەممىنى ئۇنتۇپ ، مېھمان بىلەن شازاب ئىچىپ ئولتۇردىم . سۆھبەت ئارىلىقىدا يە گىتكە ئېبىتىم :

— كەممىنە مۇخلىسىڭىزنىڭ بىر ئىلىتىماسى بار ئىدى ، ئەگەر بۇ غورىگىل سورۇنغا مەشۇقىڭىز ھەم قەدمەم تەشىپ قىلغىنىدا ، ئۇنىڭ

سۆھىتىدىن كۆڭلىڭىز كۆتۈرۈلۈپ تېخىمۇ شادلىنىپ كەتكەن بولاتتى . يىگىت بۇ سۆزنى خوب كۆرۈپ ، خىزمەتكارغا ئىشارەت قىلغان ئىدى ، هايالشىماي ئۇ نازىننى ئېلىپ كەلدى . ئاندىن ئىشەتۋازلىق ۋە ئىچىمىلىكلىرىنىڭ كەپىنى سۈرۈش ئۈزىمەي ئۇچىنجى كۈنىگە قەدەم قويىدى . شادلىق ئۇرۇقى چېچىلغان بەزمىمەر داۋاملىق قىزىپ ، كەپىيات بۇ رۇبائىيدا ئېيتىلغاندەك كۆتۈرۈلۈپ بارار ئىدى :

رۇبائىي

ملىك شۈركىكى كۈنلەر ماڭا كام ^① ئىرۇر ،
جەمشىت غۇلامىمكى ماڭا جام بېرۇر .
مەشۇق قۇچقىمدا قىزىپ ئىچسە مەي ،
غەمدىن خالاستۇر ئۇ ماڭا رام ئىرۇر .

بەزىمىدىكى قىساس

ئى دەرۋىشلەر ، تۆتىنچى كېچسى تۈن يېرىمدا مەست بولدۇق .

بېبىت

مەي ئىچىپ كەتتى هوشىدىن يىگىت بىلەن زىبا نىڭار ،
شۇ قەدەر بولدى بىخۇد ، ساق قالىمىدى بىر زۇلغى تار ^②

بىر چاغدا مەستلىكتىن يېشلىپ ئوبغانسام ، قۇياش ئىككى نەيزە بويى كۆتۈرۈلۈپتۇ . ئورنۇمىدىن قوپۇپ ئەتراپقا قارىدىم ، كۆزۈمگە ئۆزۈم - دەن باشقا ئادەم زاتى ياكى زىبۇزىننەت ، سەرمەجانلار چېلىقىمىدى . قورقۇنج ئىلکىدە ساراڭلاردەك ھەر تەرەپكە يۈگۈرۈپ باققان بولساممۇ

^① كام — تىلەك ، مەقسەت ، ئارزو - ئىستەتكەن

^② بىر تال چاج

ئاخشامقى ھەشەمەردىن بىرەر ئىزنا تاپالمىدىم ، پەقەت بىر ئۆينىڭ بۇلۇ -. گىدا تۇرغان بىر گىلەمنى كۆرۈمكى ، ئۇ تۇمار شەكلىدە قاتلاپ قوييۇلۇپتۇ . ئۇنى ئېچىپ قارسام يىگىت بىلەن مەشۇقى باشلىرى كېسىك لىك تۇرۇپتۇ . ئۇلارنىڭ قان بىلەن بۇلغانغان جەسەتلەرنىڭ گىلەمگە يۆگەلگەن حالىنى مېنى قەۋەتلا قورقۇتۇۋەتتى ، ھوشۇمدىن كەتكلى تاس قالدىم ، قورقۇنچىن نېمە قىلارمىنى بىلمەي ئەندىشىگە چۈشتۈم . ئاخىر ئەقلىمنى ئىشقا سېلىپ ئۆزۈمنى تۇتۇۋالدىم ۋە ئىسەنكىرەش ئېچىدە چۆ كۈپ كېتىۋاتقان قايىمادىن ئۆزۈمنى قۇتقۇزۇپ ، قىرغاقتنى پاناه ئىز . دەش قارارغا كەلدىم .

ئى دەرۋىشلەر ، ئادەمگە بۇنىڭدىنمۇ چوڭ مۇسىبەت ۋە بالا - قازا ئۇچرامدۇ ؟ مەن ئەسلىي ئاشقى - شەيدا ئەمەمىدىم ؟ شۇ كەمگىچە بېشىمغا كەلگەن ھەر - ھەر ئىشلار ئۇنىڭغا بولغان ئەقىدمەم تۈپەيلى بىلىنەپتىكەن . ئەمدى ئۇنداق قىزنى تېپىش ئىنتايىن مۇشكۇل ئىدى . خېلىغىچە ھېر انۇھەس بولۇپ ، دىلغا ھۇزۇر بېغىشلىغۇچى مەشۇقۇمنى ئىزدەپ ، سەل كەبى ياش تۆكۈپ ، باشىز چىۋىنەدەك ھەر يان ئۇسۇپ يۈرۈم . بىردىنلا بىر ئادەمنىڭ ئىشىكتىن كېرىۋاتقانلىقىنى كۆرۈم . «ئۆلگۈچى يىگىتىنىڭ خىزمەتكارلىرىدىن بولمسۇن يەنە ، — دەپ ئويلىدىم ئېچىمەدە ، — ئەمدى ئۇنى ئۆيدىن چىققىلى قويىمايلا ئۇجۇقتۇرۇۋېتىي ! » شۇنداق خىيال بىلەن ئۆزۈمنى باغدىكى دەرەخلىرىنىڭ دالدىسغا يوشۇرۇپ سىنچىلاب قارسام ، ھوپىلا دەرۋازىسى تاقاقيق تۇرۇپتۇ . شەپە چىقارماي ھېلىقى ئادەمنىڭ ئارقىسىدىن بېرىپ ، تۇيۇقسىز تۇرغان پۇرستىدىن پايدا دىلىنىپ يەرگە بېسىۋالدىم . قارسام ئۇ ئۆز نىڭارىمنىڭ خىزمەتكارلىرىدىن ئىكەن . ئۇنى سوراق قىلدىم :

— كىمنى ئىزدەيسەن ؟ ئۇ سېھىر گەر رەنا قەيەردە ؟ سەن قەيەرددە ئىدىڭ ۋە ئەمدى نېمىدەپ كەلدىڭ ؟ خىزمەتكار ئېيتتى :

ئەۋلاد گۇرۇپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېسىرى

— سەن ئول رەناغا ھاقارەت قىلىدىڭ ۋە ئۇنىڭدىن رەنجىدىڭ . ئۇ بولسا سېنىڭ پىكىرىڭ بىلەندۈر .

— ئۇ قەيەرەدە ، نېمە ئىش قىلىۋاتىدۇ ، تېز ئېيت ؟ ئۇنىڭ
ھىجر - پراقىدا كۆڭلۈم پەرشاندۇر .

— قېنى ، يۈرگىن . ئۇنىڭ ئالدىغا باشلاپ باراي ! — دېدى ئۇ .
مەن نىگارنىڭ مەۋجۇتلۇق خەۋىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ، باياتىن
بېرىقى پارا كەندىچىلىكى ئۇنتۇپ ، غۇلامنىڭ ئارقىسىدىن ماگىدىم . خۇ -
شاللىقتا ئۇزۇمنىمۇ ئۇنتۇغاندەك ئىدىم . غۇلام ئاغزى بېسلىمالى كۆڭلۈمنى
يا سىماقتا ئىدى . بىز نەچە مەنزىل بول يۈرگەندىن كېيىن بىر شاھانە
جايدىغا يەتتۈق . ئۇ يەرگە تۈرلۈك شەكىلدە ئالىي ئىمارەتلەر بىنا قىلىنغان
ئىدى . ناھايىتى ھەشەمەتلىك بىر دەرۋازا كۆز ئالدىمدا نامايان بولدى .
پەممىچە بۇ بىر ئۇلۇغ خانىداننىڭ قەسىرىدەك قىلاتتى . ئۇنىڭ
روبىرسىدا كاتتا بىر مەسچىت بولۇپ ، مەسچىت ئالدىدىكى ئۆستە گەدە
سۈپىسىزۈك سۇ ئېقىپ تۇراتتى . خىزمەتكار غۇلام مېنى دەرەخلىرنىڭ
سايسىدا ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ ، تۆزى ئىچكىرىگە كىرىپ كەتتى . بىرەر
ئاش پىشىم ۋاقتىن كېيىن دەرۋازىۋەن ئۇنىڭ بىلەن بىلە چىقىتى . غۇلام
يىگىت ئۇنى دەرۋازىدا قالدۇرۇپ قېشىمغا كەلدى ۋە :

— ئى يىگىت ، ھازىر چە مەسچىتنىڭ ھۇ جىرسىدا ئولتۇرۇپ
تۇرۇپ ، كەچ بولغاندا بۇ ئىشىكە كەلگىن . دەرۋازىۋەن سېنى مەلىكىنىڭ
قېشىغا باشلاپ كىرىدۇ ، — دېدى .

ئى دەرۋىشلەر ، قان چاچقۇچى كۆڭلۈم پەرشان ھالدا مەسچىتنىڭ
ھۇ جىرسىغا كىرىپ ئولتۇردىم . كەچ بولۇپ ئەل ئايىغى بېسىققاندا قەسر
دەرۋازىسىغا باردىم - دە ، كىرىپىكلىرىمىنى سۈپۈرگە قىلىپ ، ئول ئاستانى-
نىڭ چاڭ - توزانلىرىنى سۈپۈرگەچ ، ئاشقانە ھالدا بۇ شبىئىنى ئوقۇدۇم :

نەزم

تۇن - كېچە هيجران ئۇ جۇن مەن بىرەر ھەممەم تاپالماسمەن ،
ئۆلۈمگە چىن رىزا بولدۇم ئۇنى ھېچ ھەم تاپالماسمەن .
ئۇ ئالەم ئىچەرە مەجۇنغا كۆڭۈل دەرىدىنى ئېيتارەمن ،
ۋە لېكىن بۇ ئالەم ئىچەرە ، نىڭار ، خۇررمەن تاپالماسمەن .

قەسىر دەرۋازىسى بىردىنلا ئىچىلىدى . دەرۋازىۋەن مېنى ئىچىكىرىگە باشلاپ كىردى . كۆرۈمكى ، بۇنىڭ ئىچى جەننەتنەك باغ ئىكەن . مېۋە لىك دەرەخلىر بىلەن تىكەنسىز گۈللەر رەتلىك ئۆسکەن ، بىر ئېرىق سۇ باغ ئۇتتۇر سىدىن ئېقىپ ئۆتكەن ، ئېرىق بويىدىكى چىملققا يىپەك گە لەمەلەر سېلىنغان ، ئالتۇن شامدانلاردا كافۇر شاملار يورۇپ تۇرغان ئىدى . دەرۋازىۋەن مېنى شۇ يەردە ئۇلتۇرۇشقا بۇيرۇدى . كۆڭۈل كۆزۈمنى ئاي يۈزلىك كۈمنىڭ يولغا تىكىپ تەقەزالق ئىلىكىدە كۆتتۈم . ئول شەرمەپ تەختىنىڭ قۇياشىنى قايىسى تەرەپتىن چىقىپ كېلەر كىن دەپ تەلۈرە كەتە ئىدىم . ئارىدىن بىرەر ئاش پىشىم ئۆتۈپ ، ئاي يۈزلىك نىڭار نازۇ كەرەشمە بىلەن پەيدا بولدى . ئۇنى كۆرۈپ ئىشلى ئۆتۈم يالقۇنجدى . ئول جاھان ئاپتىپنىڭ سۇمبۇل چاچلىرى ئايىدەك يۈزىنى تېخىمۇ گەۋدىلەندۈرۈپ تۇراتقى . مەن ئۇنى كۈيەلەپ بۇ نەزمى ئوقۇدۇم :

جادۇ كۆزى ئىچەرە يۈز مىڭ نازى بار ،
چاچ ۋە قېشى ئىچەرە يۈز مىڭ را زى بار .
گەر چىمەنلىكتە خۇشال كۈلسە سەنەم ،
سەرۋ ، شەمىشاد ئىچەرە يۈز مىڭ سازى بار .

گۈزەل نىڭار توز قانىتىدەك لىباسنى كىيىپ ، جاۋاھىراتلار بىلەن بېزەلگەن تاجىنى تاقاپ خۇشال حالدا قېشىمغا كەلدى . ماڭا مېھرىبانلىق نەزىرىدە بېقىپ ، ئەھۋالىنىڭ پەرشانلىقىنى سورىدى ، شېرىن تەكەللىم ئەيلەپ كۆڭۈل زەخىمىمگە تۇز سېپىپ ، يېڭىۋاشتىن سەۋىر - تاقەتسىزلىك

ئەۋلاد گۇرۇپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېسىرى

بالاسغا گىرىپتار قىلدى . مەن بىچارىدە تىنغۇدەك ماجال قالىغان ئىدى . ئۇ ماڭا چوڭ ئىلتىپاتلار كۆرسەتكەندىن كېيىن دېدىكى :

بېيت

ئەيىبىنى ئەپۇ قىلىڭىز ،
نۇقسانغا ئۆزىرە ئېيتىمىز .

ئۇ نۇرغۇن ئۆزىلەر بىلەن سۇنغان كۆڭلۈمنى كۆتۈرۈپ ئېيتتى :
— نەچە مۇددەتلەردىن بېرى مېنىڭ رىزالقىم ئۈچۈن ھېسابىز
جاپالار چەكتىڭ ، بىردىمەمۇ پاراغەت سۈرۈپ ئۆتمىدىڭ . ئەمدى ئەسى-
رىگىنىڭ ئۇمىدى شۇكى ، خۇدايىتالا ساڭا ئىئنئاملار بېغشلىغا يى .
سۇدىگەرلىكىنى دەسمايىسىنى ئۆز يۇرۇتۇڭدىن مەنپەئەت ئۇمىدى بىلەن
ئېلىپ كەلگەن ئىدىڭ ، بۇنى مېنىڭ ئامالىم ئۈچۈن سەرب قىلىدى .
ئەمدى ئازاراق يول خىراجىتىمىزنى قوبۇل قىلىپ ، قوپاللىقىمىزنى كەچۈ-
رۇپ ، دۇئايىڭدا ئۇنىتۇپ قالىغايسەن .

ئۇ سۆزىنى تۈگىتىپ دەرۋازىۋەنگە ئىشارەت قىلغان ئىدى ، ئول
خىزمەتكار ئىككى كاسا ئالتۇن - تىلا كەلتۈرۈپ ئالدىمغا قويىدى .
ئاپتاك تەلەت نىگار يەنە بۇيرۇدى :
— ياخشى ئاتقىن بىرنى بەرگىن . بۇگۈن كېچە شەھەردىن چى-
قىپ كەتسۇن .

نازىننىن قايتماقچى بولۇپ ئۆرۈلگەن ئىدى ، مەن بىباها نەرسەمدىن
ئايىرىلىپ قىلىش ئالدىدا تۇرغاندەك ، ئىتتىك قولۇمنى ئۇزىتىپ ، ئۇنىڭ
ئېتىكىنى تۇتقىنىمچە دېدىمكى :

بېيت

سەرۋ قامەت خۇش - خۇرام ، نەخۇشتۇر خۇرامىڭىز ،
ئىشقا مۇپتىلا قىلغان شېرىن سۆز — كالامىڭىز .

ئى ئاپتاك تەلەت نازىنن ، بۇ ئىككى كەلمە ۋەسىيەتكە قۇلاق سالىن .

ئۇ كۈلۈپ تۇرۇپ دېدى :

— قېنى گېپىڭنى قىلغىن ، نېمە ۋەسىيەتلىڭ بار ؟

— ئى نازىنن ، ئۆمۈرلۈڭ ئۇزاق بولغا يى . ئەگەر بىئەدەپلىك قىلغان بولسام ۋە ياكى پەرمانىڭغا ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتقان بولسام ، بۇگۈن كېچە بىر زەربە بىلەن حالاڭ قىلىپ بىر چەتكە كۆمۈۋەت . بۇ سىرىنى ھېچكىمگە بىلدۈرمەي پانىيدىن يوقات . يامانلىقىمغا مۇكاپاپات بېرىشتىن ھەزەر ئەيلە .

بېبىت

گەر يامان بولسام يامانلىق قىلمىغىن ،
پەرقى بولسۇن خەلق ئارا ياخشى - يامان .

ئەگەر ياخشىلىق قىلغان بولسام ، سەن نېمە ئۈچۈن
يامانلىق كەلتۈرسەن ؟

بېبىت

ياخشىلىققا سەن يامانلىق ئەيلىمە ،
ياخشىلاردىن كەلمىگەي ھەر گىز يامان .

ئۇ سۆزۈمنى سەۋىر چانلىق بىلەن ئىشتىپ دېدىكى :
— قانداق قىلماق كېرەك ؟

— ئى ھاياتىمىنىڭ ئەبەدىلىك سەرمایىسى ، — دېدىمەن ، —
ماڭا سېنىڭسىز تېرىكلىك ھارامدۇر . ماڭا ئىككى ئىشنىڭ بىرىنى قىلغىن ،
يا خىزمەتكارلىرىڭ فاتارىدىن ئورۇن بەرگىن ، يا مۇلازىمىگىدىن بىرىگە
بۈرۈغىن ، بىر زەربە بىلەن جىېنمىنى ئېلىپ ، بۇ غەم - غۇسىسىدەن
خالاس ئەيلەپ ، ماڭار يولۇڭغا دەپنە قىلسۇن . بەلكىم قەدەم تۈۋىشىڭ بىـ

ئەۋلاد گۈرۈپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىسلاр ئامېرى

لەن روھىم ئاراملىق تايىقاي .

بىبىت

ياكى خۇشاللىق بىلەن ئاسىرىغىن ،
ۋەيا ئۆلتۈرگىنىكى تاپقايمىن نىجات .

ئەلقىسىسە : بۇنى ئاڭلىغان نازىننىن كۈلۈپ كېتىپ دېدىكى :
— ئى يىىگىت ، ئۆزۈڭنى بىھۇدە قىيىمىغىن . مۇمكىن ئەمە سكى ،
ئاقىللار بۇنداق ئىشتىن نەپەرەتلەنىندۇ . تەڭەر ۋەسىلىمنى ئىزدىمە كىنى خىحال
ئىلىسەك ئۆتكەن كۈنلەرنى كۆڭۈل خاتىرە كىڭە ئۈيدان سىزىۋال .
— ئۇنداقتا بۇ غارايىب نەقىش ، ئاچايىپ سەرەتكە شۇنىمۇ قوشۇپ
سىزىۋالايكى ، — دېدىمەن — ئۆتكەن كىچە بولغان ئىشى بىان قىل
غىن . ئۇنىڭ سەۋەبى نېمە ، شۇنى جىلىك ئىع . حىمىسىسىنىڭ سەۋەبى
نېمە ئىدى ؟
— بۇ ۋەقهنى بايان قىلغۇدەك سۈرەت بوقتۇر .

بىبىت

پەردىنى يېر تماق ئەمەس ئول ئەقلۇھوش ،
شام پەقهەت پانۇستا يانغان ياخشىراق .

ئۇ شۇنداق دەپ يولىغا راۋان بولدى . ھەرقانچە يالۋۇر سامىمۇ
دەرۋازىۋەن ۋە كېنzer كەر ئارقىسىدىن كېرىشىمگە يول قويىدى . نازىننىن
كۆزدىن غايىب بولۇشغىلا ئۇلار مېنى ئۇ جايىدىن قوغلاشتى . ئاللىۇنىنى
ھەرقانچە زورلىسىمۇ قوبۇل قىلىمدىم ، نائىلاج ئېلىپ كېتىشتى . مەن يەنە
يۈرۈكىم پارە - پارە ، كۆزلىرىم بەقەمەدەك قىزارغان حالدا مەسچىتنىڭ
ھۇجرىسىنى ماكلان تۇتۇپ ، ھېچكىمگە كۆرۈنمەي يالغۇز ئۆلتۈرۈشقا باش -
لىدىم . نالە - پىغان ئىلىكىدە لەۋلىرىم يۈمۈلمىتى . ئۇبىقۇدىن بىدار
كۆزلىرىدىن ياش قۇرمۇمايتى . كۆڭۈل يەرشانلىقىمنىڭ ۋەسىپىنى هىلالغا

نەزم

كۆرۈڭمۇ ، پەلەك جەبر - جاپا قىلدى سىتەم ھەم ،
يەنە ئارزو - مەقسەتىن قىلماقتىدۇر مەھرۇم ھەم .

كۆرۈڭمۇ ماڭا جەبر - جاپادىن ئۆزگىسى يوق ھېچ ،
ئەھدىڭ قىنى قىسمەتكە ، غەمدىن ئۆزگىسى يوق ھېچ .

ئالىتە ئايغىچە كۈنۈم مۇشۇ تەرتىقىدە ئۆتۈپ ، عەمنىڭ تولىلىقىدىن
ئاغرىپ قالدىم . تېنىس شۇچىلىك زەئىپلىشىپ كەتتىكى ، ھالىمنى
كۆرگۈچىلەرنىڭ ئىچ ئاغرىتىپ يىغىلىمايدىغىنى يوق ئىدى .

بېيت

مۇپىتلا بولغان ، ئىلاها ، يوق كىشى بۇندىن خاراب ،
ھەم ساقايىماس بۇ كېسىلدىن كۆڭلى ئۇنىڭ ئالدىراپ .

40 كۈنگىچە ئاغرىق ئازابى تارتىپ ئەھۋالىم ئۆساللاشتى . ئاخىر
ئۈچ كۈن هوشىز يېتىپ ئەختىيار لق تىزگىنى قولۇمدىن چىقىپ كەتتى .
مەسچىتكە كەلگۈچىلەر زەئىپ ھالىتىمىنى كۆرۈپ ياشلىقىمغا ئىچ
ئاغرىتىشاتتى . تەقدىر قىسمىتى بىلەن بىر كۈنى ھېلىقى دەرۋازىۋەنمۇ
مەسچىتكە كىرىدى . ئۇ مېنىڭ ئىشق سەرىمىدىن بىخەۋەر ئىدى . جامائەت
غېرىبلىقىمغا ئىچ ئاغرىتىپ ، تەكىيەمگە ياش ئۇنىچىلىرىنى تۆكمەكتە
ئىدى . دەرۋازىۋەن ماڭا ئۆتكۈر كۆزلىرى بىلەن سەپسېلىپ مېنى
تونۇۋاپتۇ ۋە ھەسرەت ياشلىرىنى ئاققۇزغان ھالدا ئاي يۈزۈلۈكتىڭ ھەردە
مىگە كىرىپتۇ . ئول ياخشىلىق پادىشاھى ۋە مەھبۇبلۇق ئالىمنىڭ
مەلىكىسىگە ئەھۋالىدىن خەۋەر يەتكۈزۈپ :
— ئۇ بىچارە دىلدارغا رەھىم كەلدى ، — دەپتۇ .

مه هبوب ده راز بژونگه ئەمەر قىلىپ :

— بارغىن ، مىسکىن غېرىنىڭ بېشىدا ئولتۇرغىن . ئەگەر ئۆلۈپ كەتسە ، ئىززەت - ھۆرمىتى بىلەن كېپەنلەپ ، كىشىگە ئۇقتۇرماي ، مۇشۇ باغانلىك خالىي يېرىگە دەپنە قىلغىن ، ئۇنىڭ ئارزو سىنى ئەمەلگە ئاشۇرغان بولاي . ئەگەر ھايات قالسىمۇ كەچ چۈشكەندە ئېلىپ كەلگىن ، كېلىلىنىڭ ئىلاجىنى قىلغاييمىز . ئەگەر كۆز ئالدىمدا ئەجهل يەتسىمۇ ، هوشغا كېلىشىنى كۈتۈپ ئاخىرقى رازلىقىنى ئالغايمىن ! — دەپتۇ .

دەرۋاز بژونگ ئۇنىڭ پەرمانىغا بىنائەن شۇ كۈنى بېشىمدا ئولتۇرۇپ ، قۇۋۇھەت شەربىتنى ئاغزىمغا ئارقا - ئارقىدىن تېمىتىپ تۇرۇپ ، كەچ بول . خاندا ھەرمەم بېغىغا ئېلىپ باردى . ئۇ ۋاپادار دىلدار رەھىم ئەيلەپ ، ئۆزىنىڭ تېۋىپىنى چاقرتىپ ئاغرىقىمنىڭ ئىلاجىنى قىلىشقا بۇيرۇدى . تېۋىپ بەدىنىمدىن زەئىلىكتىن باشقا كېسەللەك ئالامىتىنى تاپالىمىدى . ئۇ مېنى پەقهت قۇۋۇھەت شەربىتى ۋە ئاسان ھەزىم بولىدىغان لەززەتلىك تا . ئاملار بىلەن داۋالاپ ئۈچ كۈنى ئۆتكۈزدى . تۆتىنچى كۈنى كېچسى هوشۇمغا كەلدىم . كۆر دۇمكى ، زۇلەيخا سۈپەت مەھبۇبە بېشىمدا ئولتۇ . رۇپ ، گۈل يۈزىگە ياشلىرىنى ئاققۇز غىنچە ، ئاغزىمغا ئۆز قولى بىلەن شەربەت تېمىتىۋېتتى .

بېيت

ئاشق دەردىنىڭ داۋاسى ، ياخشىسى ، مەشۇق ئىرۇر ،
بەلكى پەرھاد ئاغرىقىنىڭ شەربىتى شېرىندۇرۇر .

شۇنداق قىلىپ ، مەيخور لارنىڭ كۆزىدەك ھىجران پەردىسى قاپىلـ خان كۆزۈمگە ئۇنىڭ ئىزىنى لەئىـ - جاۋاھەر سۈرەمىسىدەك تارتىپ ، قانغۇدەك يىغلىغاندىن كېيىن مېھربان شەپقەتچىمنىڭ ئىلىتپاتلىرى سا . يىسىدا بىمار تېنىمىنىڭ شىپاسى ، كۆكۈل ۋە جان بېغىمنىڭ ئارامى ھاسىل بولدى . ئۇ ئاتا قىلغان چەكسىز مېھربانلىق بىلەن پۇلتۇن ئاغرىق

ئازابىدىن خالاس تېپىپ ، هاياتلىققا قايىتىدىن ئۈمىد باغلىدىم . كۈندىن كۈنگە ماغدۇرۇمغا كېلىپ ، 20 كۈن بولغاندا پۇتونلەي ئەسلىمگە كەلدىم . شۇ جەرياندا ئول ئاي يۈزۈلۈك دىلدار ھالىمىدىن خەۋەر ئالدى .

ئۇ ساقايغانلىقىمنى كۆرۈپ سورىدى :

— ئەي يىگىت ، مەقسەت — مۇددىئايىڭ نېمىدۇر ؟

مەن بىقارارلىق ئىلکىدە تارام — تارام ياش توّكۈپ :

— پىدايىتىدۇر مەن ! — دەپ جاۋاب بەردىم .

نەزم

كۆڭۈل دەرىدىكى پىنهاندۇر ئىچىمەدە ،
ئىرۇرمىش ئامان — بەخت كۈلپەت ئىچىمەدە .
گەر ئاھىم خورمۇدەك ئايىرلىسا شاختىن ،
ئىرۇرمىش يۈزىنىڭ گۈل ھەسرەت ئىچىمەدە .

نەزمدىن كېيىن ئېيتتىم :

— ئى دەرىدىگە سولاشقان جىسمىمنىڭ پەرۋىشچىسى ، مۇددىئايىم
بۇ ئەرزىمەس جېنىمىنى باسقان ئىزلىرىڭغا پىدا ئەيلەپ ، قەدەملەرىڭ
تەگەن توپىنى تۇپىيا بىلىپ كۆزۈمگە سۈر توشتۇر . خىزمىتىگە بولۇش
شەرىپىگە ئېرىشكىنىمىدىن بۇيان ، سۇنغان كۆڭۈلمە ھېسابىسىز توگۇنلەر
بار .

ئۇ چىن دىلىدىن قايغۇرۇپ دېدى :

— ئى يىگىت ، دەرۋەقە مەندە سېنىڭ ئەققىڭ تولىدۇر .
قورقىمەنكى ، قىيامەتتە ئۇنىڭ ھېسابىنى قالداق بېرەمەن ؟ ئەگەر سەن
مېنىڭ خىزمىتىمە قاچانغىچە تۇرساڭ ، مەن ھەم سېنىڭ رازىلىقىنى
ئېلىشنى ئىستەيمەن . ئىشەنگىنكى ، قەدەملەرىمىنى مەسلەھىتىڭ بويىچە باسـ
قايمەن .

ئۇ ئاخىرىدا ئۆزىنىڭ ئەسلىي نەسەبىنى ئاشكارىلاپ ،

سەرگۈزەشتىرىنى بايان قىلدى . مەلۇم بولدىكى ، ئۇ شام پادىشاھىنىڭ قىزى ئىكەن .

مەلىكە بىلەن تاز

ئى يىگىت ، بىلگىن ۋە ئاگاھ بولغىنىكى ، مەن شام پادىشاھىنىڭ قىزىدۇرەن . ئاتامىنىڭ مەندىن بۆلەك پەرزەنتى يوق ئىدى . شۇڭا مېنى بەك ئەتسىۋارلايتتى . مەن ئۆزۈمنى بىلمەي هاراق - شارابقا بېرىلىپ كەتتىم . يۈتۈن شەھەردىكى گۈل يۈزلىكلىر ، ئۆلۈغزادىلەر ، ئەكابىرلار ، ساھىبىجاماللارنىڭ ھەممىسى قەدەھ شادىقى بىلەن مېنىڭ ياخشىلىقىم نۇردىن بەھەرىلىنىپ كۈنلىرىنى خۇشال ئۆتكۈزەتتى . سازمندە كېنzerە كەلمەرنى كۆپرەك خىزمىتىمە ساقلايتتىم . قىسىقسى ، ئۆيۈن - تاماشا سورۇنلىرىنى ئۇيۇشتۇرۇشقا كۆپلەپ ۋەچ سەرپ قىلىپ ، ئۆمرۈمنىڭ با- هارىنى غاپىللەقتا ئۆيۈن - كۈلکە بىلەن ئۆتكۈزۈدۈم . شۇنداق قىلىپ ، مەلۇم بىر ئايىم كۈنى يېتىپ كەلدى . بۇ زۇلەھەجە ئىبىي بولۇپ ، شارابنىڭ تەرك قىلماقلىق لازىم ئىدى . ئەمما ، ئويلىدىمكى ، شۇ كۈنلەرنىڭ ئالدىدىمۇ خۇمارلىق سەۋەبىدىن ئاغرىپ قالغان ئىدىم ، يۈرىكىم ئاغرىقىنى پۇت - قوللىرىم تىترەيتتى . خۇدا بۇنداق چىدىغۇسز ئاغرىقىنى دۇشمەنلىرىمگەمۇ كۆرسەتمىسۇن !

قېشىمغا نەدىندۇر پەيدا بولغان دەرۋازىۋەن ھاللىتىمىكى ئۆزگىچەلىكى كۆرۈپ ، ئىچ ئاغرىقان تەلەپپۈزدا ئېيتتى :

— مەلىكە ، كۆكناار ئىچسىلە ساقايغان بولاتتىلە .

— بۇ كەمگىچە « كۆكناار » دېگەننى ئاڭلىماپتىكەنەن ، ھازىر قىلىڭلار ! — دېدىم .

ساراي غوجىدارى چىقىپ كۆكناار تېپىپ كەلدى . ئۇ 8 — 9 ياشلاردىكى بىر تازچاقنى ئەگەشتۈرۈۋەلغان ئىدى . بالىنىڭ ئۇچىسىدىكى جۈلچۈل كېيمەر كىشىنى يېرگىندۇرەتتى . جەندىسىنىڭ

رەگى كۆكنا رىشىسىدىن پەرق ئەتكۈسىز ئىدى . كىڭىز بۆك ، كالته ئىشتان كېيىپ ، بېلىنى نەچچە يەردىن ئۇلانغان شوينىدا باغلىقان بۇ تازچاق كۆكنا رىكۈسىنى تۇتۇپ تۇراتتى . ئويلىدىمكى ، دەرۋازىۋەننىڭ بۇ تازچاقنى ئېلىپ كېلىشتىكى مەقسىتى مۇشۇ پۇرسەتتە مەندىن بىرمۇنچە پۇل ئۇندۇرۇۋېلىش ئىدى .

پەلەكتىڭ گەردىشى پىتنە رېگىنى چېچىپ ، هىيلە - نەيرەڭلىرىنى كۆرسىتىشكە باشلىدى . ئول نومۇسسىزنى كۆرۈش بىلەنلا ۋە جۇدۇمغا قەھر - غەزەپ يۈزەندى - دە ، دەرۋازىۋەنگە كايىدىم .

ئۇ كۆلۈپ تۇرۇپ دېدى :

— سالامەت بولغايلىكى ، خۇدانىڭ بەندىسىگە ھاقارمت نەزىرى بىلەن قارىماق ياخشى ئەمەس ، ھەقىقەتتە ھەممىمىز بىر دەرگاهنىڭ بەندىسىدۇرمىز .

ئى يىگىت ، شۇ ھامان ئۇ تىلى كېسلىكۈرنىڭ سۆزى تەسلىرى قىلدى . دەرۋازىۋەن ساقىي بولۇپ قەدەھنى كۆكنا رىغا تولدىرۇپ ، قىزلار-نىڭ ھەممىسىگە ئاز - ئازدىن ئىچۈردى . ئۇلارنىڭ تەكلىپى بىلەن مەنمۇ خېلى ئىچىتم . بىرددەمدىن كېيىن ، كۆكنا رىنىڭ كەپى خۇمارىمنى بېسىپ ، باش ئاغرىقىدىن خالاس تاپىتم ھەم ناھايىتى راھەتلەندىم . قىزلار بولسا ھېلىقى تازنى ئارىغا ئېلىۋېلىپ ، ھەزىل سۆزلەر بىلەن ئازار بەرمەكتە ئىدى ، تاز ئاھانەتكە چىدىمماي يىغلاۋاتتى .

— ئۇنى يىغلىتتۇۋاتقان بىئەدەپلەر كىمدۇر ؟ — دەپ ۋارقىرغان ئىدىم ، دەرۋازىۋەن :

— بۇ بالا ناھايىتى مەسخىر بىۋازدۇر ، — دېدى .

— بۇ كېچىككىنه تۇرۇپ قانداقمۇ چاقچاق قىلالىسىن ؟

— ئۆمۈرلىرى ئۇزاق بولغا يى ، — دېدى دەرۋازىۋەن ، — بۇ بالا ھارامدىن بولغان ، كۆكنا رىخانىلاردىكى تمام يارەنلەر ئۇنىڭ دوستلىرى دۇر .

— چاپىرغىن ، مەن ئۇنى بىر كۆرەي ، — دېگەن ئىدىم .

دەرۋازىۋەن باشلاپ كىردى . شو خلۇقتىن دەرۋازىۋەنگە بىرنە چىچە ئېغىز سۆز قىلىۋىدى ، كىچىكلىكىگە باقماي سۆز گە ئۇستىلىقى دەرۋازىۋەننى ئۇسال ئەھەلغا چۈشۈرۈپ قويىدى . ئۇنىڭ چاقچاقلرىدىن ھۇزۇرلىنىپ كۈلدۈم . غوجىدارغا پەرمان قىلىپ كۆكناار ئەكەلگەن كوزىسىنى ئالتۇنغا تولىدۇر غۇزۇپ بەردىم ۋە كۆكناار ئەكەللىشنى بۇيرۇددۇم . ئۇ بۇيرۇ - قۇمنى بەجا كەلتۈردى . دەرۋازىۋەنمۇ ئۇنىڭ بىلەن ھەزىل قىلىشىپ كۆكناار ئېلىپ ئىچىپ تۇردى .

ئۇلۇغ ئايىم كۈنلىرى توگىگەندىن كېيىن يەنە شارابخورلۇققا بې - رىلىدىم . كۆكناار ئىچكۈم كەلسە يۈرۈكىم ئاغرىپ ، كۆز ۋە بۇرۇنلىرىمىدىن سۇ تاماتتى . بۇنداق چاغدا ھېلىقى تازانى ئەسلىيتتىم . ئۇ يەنە كۆكناار ئەكېلەتتى ، سۆھىبەتلەرىمىز گە قاننىشاتتى ، گاھىدا بەزمىلەرە ئۇنىڭغا شارابلار ئىچۈرەتتۈق . لېكىن ئۇنىڭ ئۇچىسىدا يەنلا ئەسکى تون ، كىگىز بۆك ، كالىتە ئىشتان بار ئىدى . تۇرغان تۇرقى بەك سەگىۋەپەران ئىدى . گۇمان قىلىدىمكى ، مەن بەرگەن ئالتۇننى خوجايىنغا بەرسە كېرەك ، شۇڭا ئۇ ئالتۇنلار كۇپايە قىلماپتو .

— ئۇنىڭ كوزىسىنى ئالتۇن - تىللاغا تولىدۇرۇپ بېرىڭلار ، ئۇستىۋىشنى ئوڭلىوالسۇن ، بۇنداق ئىنئام قىلىش يەنە ئالىتە ئايىغىچە شۇ تەرىقىدە داۋاملاشىسۇن ! — دېدىم . ئەمما ئۇ يەنلا جۇلچۈل كېيمىلىرى بىلەن كېلەتتى . ئاخىر دوق قىلىدىم :

— ئۇستىۋىشىڭنى نېمىشقا يېڭىلىمايسەن ؟ ساڭا بەرگەن ئالتۇن - تىللارار نەگە كەتتى ؟

بالا يىغلاشقا باشلىدى ۋە ئېيتتى :

— مەن ئىگە - چاقىسىز بىچارە بىتىمدۇرمەن . ئۇستازىم مېنى چاكار قىلىۋالغان بولۇپ ، ھەققىمكە يىلدا بىر تىلا ، كۆنده بىر نان بېرىدۇ . ھەقانداقلىكى نەرسە تاپسام ئېلىۋىسىدۇ . ئۇنىڭ ئۇستازىنىڭ نامەردىلىكى تۈپەيلى كۆڭلۈمدىن : « مۇشۇ

كىچىك بالنىڭ ۋاستىسى بىلەن دىنار تېپىۋاتسا كېرەك « دېگەن ئوي كېچىپ ، ئۇنىڭغا ئېيتتىم :

— كۆكنار ئېلىشنى بىلەمسەن ؟ بىزنىڭ قېشىمىزدا تۈرغىن .

— ئەگەر مۇناسىپ كۆرسىلە ، ئىتلىرىغا خىزمەت قىلغايىمەن ، — دېدى ئۇ .

ئاندىن دەرۋازىتۇمنگە بۇيرۇق چۈشۈرۈم :

— بۇ بالىغا ئوبدان قارا ، كۆكنار ئەسۋابلىرىنى تەيىارلاپ

بېرىپ ، ھالدىن خەۋەر ئالغىن !

شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭغا يېڭى كىيمىلەر ئېلىپ بەردىم ، بېشىدىكى جاراھەتكە ئامال قىلدىم . ئۇ مەينە تىچلىكتىن خالاس تېپىپ ، يارىشملىق لىباسلارنى كېيدى ، لەزەتلilik تائامىلارنى يەپ ئەھۋالى كۈنسىرى ياخىشىلىنىڭ ، ھۆسنىڭە تولۇپ قاملاشقان يىگىت بولدى . كېنzerەك ۋە ئۆلپەتلەرىم ئۇنىڭ سۆھبىتىدىن زوق - لمزەت ئالار ئىدى . ئادەم بالىسى ياخشى پەرۋىش تاپسا تېزلا يېتىلىدىكەن . ئاخىر ئىش شۇ يەرگە يەتتىكى ، ئۇنىڭ مۇھەببەت قوزغانقۇچى كۆزلىرىدىن چاقىنغان ئۆتكۈر نۇرلار كۆزلىرىمەدە چىقىن پەيدا قىلدى ، مۇھەببەتلىك بېقىشى كۆڭۈل قەسىرىمدىن جاي ئېلىپ ، بىردمە كۆرمىسىم ۋىسال تەشنانلىقى قىيىاتتى ، كۆڭلۈم ئارامسىزلىنىپ ئىچىم سىقلانتى ، ئەقىل - هوشۇمدىن ئايىرلۇغاندەك بولاتتىم ، كۆزلىرىمدىن ياشلار توڭولەتتى . ئۇنىڭ كۆزلىرى بىلەن كۆزلىرىم ئۇچرىشىپ قالغاندا ، يۇت - قوللىرىم تىترەيتتى ، روھىي ھالىتىمىنى كۆرگەنلەر ئىشقا گىرىپتار بولغانلىقىمىنى سېزنىۋالايتتى .

بېيت

رەڭگىروھى ئۆچمەكلىك ، يۈرەك رەتسىز سوقاڭلىق ،

بىراق ئەمەس ئاشقا ھامان رەسۋا بولماقلۇق .

ئۇچ يىلغىچە ئۇنىڭ بىلەن ئىشقا گىرىپتار بولغانلىقىمىنى سېزنىۋالايتتى

هیجر - ۋىسال مەنلىللېرىنى ھەر تەرىقە باستىم . بۇ ھالنى كۆرگەن يېقىن قايانىلىرىم ، ئىنىكائىنلار مەسىلەھەت بېرىپ :

— بۇ تازانى خالايىقىنىڭ كۆزىدىن نېرى قىلىپ ، ئىشقا زلىقنى خۇپىيانە ئېلىپ بارغايلا ، مەلىكە . بولمسا كۆڭۈللىرىگە مالاللىق يېتىدۇ ، ئۇ خالايىق بىلەن خىزمەتكار سۈپىتىدە كۆرۈشكەي ! — دېدى .

بۇ مەسىلەھەتنى خوب كۆرۈپ ، تازانى خىزمەتكارلار قاتارىدا تەمىناتتىن بەھرىمەن بولۇشقا پەرمان چۈشوردۇم . ئىككى مىڭ تىلا سەرپ قىلىپ ، بازارنىڭ ئاۋات كوچا دوقۇمۇشىغا ئۇنىڭغا ئاتاپ سودىگەرچىلىك دۇكىنى سالدۇرۇپ بەردىم . دۇكان ئالاھىدە زىننەتە لەندى . كىشىلەر ھەر جەھەتنى مېنىڭ يۈز - خاتىرەمنى قىلىپ ئۇنى ھۆرمەتلىشەتتى . ئاتام ۋە ئوردىغا لازىملىق نەرسىلەر ئۇ دۇكاندا تەل ئىدى . غۇلاملار ئۇنىڭ ئالماق - ساتماق ئىشلىرىغا ياردەملىشەتتى . قەسر باغچىسىدىن ئۇنىڭ دۇكىنېغىچە يەر ئاستى يول ياسالغان بولۇپ ، بۇنى ئىنىكائانَا بىلەن قىزى ۋە دەرۋازى بۇندىن باشقا ئادەم بىلەميتتى . ئۇلار كېچىسى ئەل ئۇيىقۇغا پاتقاندا ئۇنى خىزمەتىمگە ھازىر قىلاتتى ، بەزمە - سۆھىتىمىز سۈبەھىغىچە داۋاملىشاتتى . مۇشۇ تەرىقىدە كۆڭۈلەنەن بىر مەزگىل خۇش قىلىپ يۈرۈدۇم . ئاشقى - دىۋانلىق دەستىدىن ئەلننىڭ تەنە - مالامىتىگە كۆمۈلۈپ ، بېشىمنى كۆتۈرەلمىگۈدەك ھالغا يەتتىم . لېكىن ، خىزمەتكارلار ئەدەپ يوللىرىنى تۇتۇشنى ئوبىدان بىلەتتى .

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇن ھایا بېعنىڭ غۇنچىسىنى كۆڭلى پەرشان حالدا كۆرۈپ ، بۇنىڭ سەۋەبلىرىنى سورىدىم . ئۇ دېدىكى : — شەھەرنىڭ چېتىدە بىر باغنى كۆرۈدۇم . ئۇنىڭدەك خۇش ھاۋالىق جاي بۇ ئىقلىمدا تېپىلمايدۇ . باغنى ئىگىسى ساتماقنى ئىختىyar قىپتى . باھاسى ئۈچ مىڭ تىلا ئىكەن . ماڭا مىڭ تىلاغا بەرمە كچى بولدى .

ئۇ گېپىنى تۈگىتىپ بىرىدىنلا شۇكلەپ فالدى . بىلدىمكى ، ئۇنىڭ خەجى تۈگەپتى . ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئىزدەپ باغنىڭ يۈلىنى بېرىپ

سېتىۋالدىم . شۇ كېچسى باغنى كۆرۈپ باقاماق ئۇچۇن باردىم . ئەلھەق ، شادىق ئېشىنىڭ خۇشاللىق بېغى ئىكەن . باغنىڭ ئوتتۇرىسىدا بەش كۆل بولۇپ ، هەربىر كۆلننىڭ ئەترابىدا ئۆستۈرۈلگەن ئۆزگىچە گۈل - گىيەر ۋە بوستانلار زىننەت بېرىپ تۇراتتى . گەپنىڭ نەق ئۆزىنى ئېيتقاندا ، ئۇ-نىڭ رازىلىقىنى ئىزدەيتتىم . ئۇنىڭسىز گىلىمدىن بىر تېمم سومۇ ئۆتىمەيتتى . ئۇنىڭ شوخلۇقى كۆڭلۈمنىڭ خۇشاللىقى ئىدى . راست ، مەشۇقنىڭ رىزاسى ئاشىقلار مەزھىپىدە پەرزىدۇر . مەلۇم ۋاقت مۇشۇ تەرىقىدە ئۆتتى .

بىر كېچسى ئۇ ئېيتتىكى :

— رۇملۇق بىر كېنىزەك بولۇپ ، سازەندىلىكتە تەڭدىشى ئاز ئە-كەن . ئىگىسى ئۇنى سانماقچى بولۇپتۇ . نەغمە ئىلمىدا ، خىزمەت بابىدا گەپ كەتمەيدۇ .

ئۇ شۇلارنى دەپ ، جىم بولدى . بىلدىمكى « شۇنىڭ خىزمىتىنى خالايدىكەن ». كۆپ ئويلاپ تۇرمایلا ، يەنە ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئىزدەپ ، رۇم كېنىزىكىنى 200 تىللاغا سېتىۋېلىپ خىزمىتىگە قويدۇم . مەن ھەم ئۇ كېنىزەكىنى سۆھىبىتىدە بولۇپ ، نەغمىسىنى ئىشتىتىكى ، تەرىپلىگەندىنمۇ ئارتۇق ئىكەن . ئۇنىڭغا نۇرغۇن ئالالتۇن ۋە ئالالتۇن - جاۋاھىر بىلەن كۆڭۈل ئېچىپ ، بىر ئاي شۇ تەرىقىدە ئۆتتى .

بىر كېچسى ئۇ يىگىتنى چاقىرغىلى ئىنىكائىنى ئەۋەتكەن ئىدىم ، « مەلىكە تەقسىراتلىقىمىنى ئەپۇ قىلغايى ، بۇگۈن كېچە بېشىم ئاغارىپ تۇرىدۇ ، خىزمىتىگە بارالمايىمەن » دەپ قايتتۇرۇپتۇ . بۇ گەپنى ئاڭلاپ ، ئۆرۈم كۆرگىلى باردىم . كۆرۈمكى ، ئۇ كېنىزەكىنىڭ ئېتىكىگە بېشىنى قويۇپ ، ئۆزىنى يوقاتقان حالدا ئىشە تۋازىلىق قىلىۋېتپتۇ . ئۇنىڭ ئاجىز-لىق قىلىپ كېنىزەكە كۆڭۈل بەرگەنلىكىنى بىلدىم . قول - پۇتلۇرىمغا تىترەك ئولاشتى ، لېكىن بىلىندۈرەمەسىلىكە تېرىشتىم . ئۇلار مېنى كۆرۈپ جىددىيلىشپ كەتتى - دە ، دەرھال ئورنىدىن قوپۇپ ، ھەرقايسىسى بىر-

دەن بۇلۇڭغا بېرىپ ئولتۇردى . بۇ ئىشنى يۈزىگە سېلىشنى راۋا كۆرمەي ، مېھربانىلىق كۆرسەتتىم . كېنىزەك ئۆزىنىڭ ئالدىرىاشلىقى ۋە ئاجىزلىقىنى ئىزهار قىلىپ يىغلىماقتا ئىدى . يىگىت بولسا مېنىڭ بىلەن ئاۋۇقىدەك مۇئامىلىدە بولمىدى .

ئەلقىسىسە : شۇندىن تارتىپ راھەت يۈزىنى كۆرمىدىم . ئەكسىچە كېچىلىرى نالە - پەرياد چىكىپ تۇننى تاڭغا ئۇلايتتىم . ئۇ نەچچە كېچە يېنىمغا كەلمىدى . مەن ۋىسال ئارزو سىدا بىتاب بولۇپ ، بىر كىشىنى چا- قرىپ كېلىشكە ئەۋەتتىم . ئۇ :

— ئۆيىدە يوقكەن ، — دېگەن خەۋەرنى ئېلىپ كەلدى .

ئىشق ئۇتسىدا كۆيۈپ ، خالايق ئۇخلىغاندا ئۇزۇمدىن تۇرۇدۇم - دە ، خىزمەتكارلىرىمىدىن بىرنى ھەمراھ قىلىپ ئۇنىڭ ئۆيىگە باردىم . ئىل- تىپاتىم بىلەن ھال سورىغلى كىرىپ كەتكەن خىزمەتكار قايتىپ چىقىپ دېدىكى : « ئۇل كېنىزەك بىلەن ئۇلپىت بولۇپتۇ ، بۇگۈن كېچە تەشۋىش- سىز ھالدا باغقا بېرىپ تاماشا قىلماقچىكەن ». .

بۇ گەپنى ئاڭلاب كۆز ئالدىم قاراڭغۇلاشتى ، ھوشۇمدىن كەتكىلى تاس قالدىم . ئۆزۈمنى تۇتۇۋېلىپ باغ تامان راۋان بولدۇم . باغنىڭ ئىشىكى تاقاقلقى تۇرۇپتۇ . كۆپ مۇشەققەتلەر بىلەن باغقا كىرىپ كۆر- دۇمكى ، ئىككىسى كۆڭلە كچان ھالدا بىر - بىرىگە شرنە - شېكەردەك چاپلىشىپ باغنىڭ بىر چىتىدە ئىشقاۋازلىق پەيزىنى سۈرۈۋېتتىپ . قاراشقا تاقتىم تۈگەپ ، پۇتلرىمىدىن ماغدۇر كەتكەن ھالدا جايىمدا ئولتۇرۇپ قالدىم . تىلەم ھەم سۆزگە كەلمەيتتى .

ئۇلار جامنى قولغا ئېلىشتى . كېنىزەك مەن تەرەپكە قاراپ ئولتۇر- غان ئىكەن ، ئىختىيار سىز بۇ نەزەمنى ئۆقۇدۇم :

نەزم

نە ئەيلىدىمكى پەلەكە بى ۋەسلە داغ قىلىپ ،
ئەجەل دەۋاسىدا مېنى كۈنۈتون سوراق قىلىپ .

كېنzerەك ئاۋازىمنى ئىشىتىپ تونوُدى ، جامنى ييراق تاشلاپ قولنى يىگىت تەرەپكە سىلكىپ تۇرۇپ :
— ئەي يىگىت ، جۈپتۈڭ بار تۇرۇقلۇق ، يەنە مەن بىلەن ئىش قىيازلىق قىلىشنىڭ سەۋەبى نېمە ؟ نېمە ۋە جىدىن ئۇنىڭغا ۋە ماڭا ئازار يەتكۈزىسەن ؟ — دېدى .

ئاندىن يىگىت ماڭا بېقىپ ئېيتتىكى :

— ئى مەلىكە ، خۇدا سىلىنى سالامەت قىلسۇن . مېنىڭ بىلەن نېمە ئىشلىرى بار ئىدى ؟ ماڭا ئات - تۆگە ساتقانىمىدىلە ياكى مېنى پۇلغاسې تىۋالغانمۇ ؟ مەن خانىماندىن كەچتىم ، سىلىمۇ مەندىن كەچسەلە ئەمدى !
— ئى نامەرد ! — دېدىم ئۇنىڭ قىلغان ياخشىلىقلەرىمغا بەرگەن جاۋابىنى ئاڭلاپ ، — مەن ھەمسۆھىتىگىدىن بەھرە ئالسام نېمە بويتۇ ؟
— ئۇرۇمنى ئۆلتۈرمىگۈچە كۆڭۈللەرى تىنمايدىغان ئوخشайдىو ! — دېدى ئۇ .

پىتنە قوزغىخۇچى كېنzerەك مازاق كۈلكىسى بىلەن ئۇنىڭ جاسارت ئۇتنى تېخىمۇ ئۇلغايىتى .
شۇنىڭ بىلەن ئۇ مەن ئېلىپ بەرگەن خەنجىرىنى غىلىپىدىن چىقىرىپ ئۆزىگە سالماقچى بولغان ئىدى ، ئالدىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ ئىككى قوللىنى تۇتۇۋالدىم ۋە پۇتلەرىنى سۆيىپ تۇرۇپ :
— پىدادۇرمەنكى ، ئۆلتۈرۈشكە توغرا كەلسە مېنى ئۆلتۈرگىن .
ئۆلۈمگە مەنلا لايقتۇرەن ! — دېدىم .

ئۇ قەھر - غەزەپ بىلەن خەنجەرنى كۆكىرەك - بېقىنلىرىمغا ، بىلەك - يۈزلىرىمگە سانجىۋەردى . ھايان ئۆتىمەي هوشۇمدىن كېتىپ ، كېيىنكى ئىشلارنى بىلمىدىم . هوشۇمغا كەلسەم سەن بېشىمدا تۇرۇپسەن . ھېلىقى باغنىڭ بىر تەرىپى شەھەر قورغۇنى بولۇپ ، ئۇ مېنى ساندۇققا سوپاپ قورغاننىڭ خەندىكىگە تاشلىغان ئىكەن . رىزقىم تۈگىمىگەن ئىكەن ، خەندەكتىڭ بويىغا چۈشۈپتىمەن . سەن سەۋەبچى بولۇپ هايان .

تىمنى قۇتقۇزۇۋاپسىن .

بېيىت

ئەگەر ئالىم قىلىچىنى قولغا ئالسا ،
كېسەلمەس ئاللادين بىئىزىنى زىنھار .

مەن تۆكۈلگەن قېنىمىنىڭ بەدىلىگە ئۇنىڭدىن قىساس ئالدىم . ئۇنى
يۇقىرى مەرتىۋىگە ئېرىشتۈرگەن ئىدىم ، ئاخىر بېرىپ ماڭا نېمىلەرنى
قىلغانلىقىنى ساڭا سۆزلەپ بەردىم . مېنىڭ ئۇنىڭغا قانداق جاۋاب قايدا
تۇرغانلىقىمىنى كۆردىڭ .

تۇز كورنىڭ ئۆلۈمى

ئى دەرۋىشلەر ، ئۇ كۈمۈش بەدەننىڭ غەيرىتى ۋە مەردانلىقىغا
ئاپىرىن - تەھسىنلەر ئوقۇدۇم . ئۇنىڭدىن سورىدىمكى :
— يېرىم كېچىگىچە ئىككىمىز بىللە ئىدۇق ، يېرىم كېچىدىن كېـ
يىن ئۆيىدە پەيدا بولغان بىساتلار نەدىن كەلدى ؟ ئىككىسىنى بىر ياقلىق
قىلىپ بولۇپ غايىب بولغانلىرى قانداق ئىش ؟
— بىساتلارنى ئاتامىنىڭ ئوردىسىدىن كەلتۈرگەن ئىدىم .
— ئۆيلىرىگە قانداق كىرەلىدىلە ؟ يوقاپ كەتكەنلىكلىرىنى قانداق
چۈشەندۈردىلە ؟

— ئى يىگىت ، بىلمسەڭ كېرەك ، — دېدى ئۇ چۈشەندۈرۈپ ، —
شام پادشاھلىقىدا شۇنداق بىر قائىدە بار كى ، پادشاھ ئالته ئايغىچە ئۆزىـ
نىڭ ئىشى بىلەن بولىدۇ ، يەنە ئالته ئايغىچە خۇدايتىڭالاغا ئىبادەت قىلىش
بىلەن بولىدۇ . مۇشۇ كۈنلەرde ئاتام ئوردىدا ئەممەس ئىدى . ئاتام ئەقللىنىڭ
زىيادىلىكىدىن بۇنى ھېچكىمگە دېمەيتتى . دەرۋازىۋەنلەر مېنى ئىزدەپ تاـ
پالىمغان ئىدى . سەن ئۇ يىگىتنى تەكلىپ قىلغىلى كەتكەننە ، مەن
نىقاپلىنىپ ئوردىغا بېرىپ ئاتام بىلەن كۆرۈشتۈم . ئۇ مېنى سالامەت حالدا

کۆرۈپ ، ئەھۋالىمنى سورىدى .

— ئى ئانا ، خۇدا ئۆزى گۇۋاھكى ، مەن ئۆز ئىختىيارلىقىم بىلەن
غايىب بولىغان ئىدىم . مەندىن ھېچقانداق خاتالق ئۆتىمىدى . نومۇسچە
لىمغا دەز كەتكۈزمىدىم ، — دېدىم .

ئۇ گېپىمگە ئىشەنمىدى . پەقەت تەكشۈرۈپ كۆرۈپ « ئامانەت »
نىڭ جايىدا ئىكەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن ، خۇشال بولۇپ ئاللاتائالاغا
شۇكىرىلەر ئېيتتى . مەن ئۇنىڭ ئايىغىغا يېقىلىپ ، بۇتلرىنى سۆپۈپ
يالۇورۇپ ، يەنە ئۈچ كۈنلۈك رۇخسەت سورىدىم . ئاندىن لازىمەتلىك
نەرسە - كېرەك ۋە خىزمەتكارلارنى ئېلىپ ، دېگەن مۇددەتتە قايتىپ كېـ
لىشكە ۋەدە قىلدىم . ئانام مېنى ياخشى كۆرگەنلىكى ۋە سالامەت
كۆرۈشكەنلىكىنىڭ خۇساللىقىدا 33 ئۆينىڭ سەرماجانلىرىنى بەردى .
ئىككى تۇز كورنىڭ جىنىنى جەھەننەمگە ئۆزىتىپ بولغاندىن كېيىن ، شۇ
كېچىدىلا خىزمەتكار ۋە بارلۇق سەرماجانلارنى ئۆيگە قايتۇرۇپ كەلدىم .
ئى دەرۋىشلەر ، ئول شېكەر تىل گۈزەل بىر ئېغىز گەپ قىلىپ
يامغۇرداك ياش تۆكەتتى ، بېشىدىن ئۆتكەن ۋەقەلەرنى سۆزلەپ
تۇگەتكۈچە مېنىڭ كۆز ياشلىرىمۇ ئېقىپ بۇتتى . ئۇ سۆزىنى تمام قىلىپ
بولغاندىن كېيىن :

— ئى يىگىت ، ئەمدى قانائەتلەنگەنسەن ؟ — دەپ سورىدى .

— ئى سېھىرنىڭ مېھرى ، ھازىرچە قانائەت تاپتىم . شېرىن سۆزـ
لەر بىلەن كۆڭلۈمنى خۇشال قىلدىلا . جان - تېبىن ئۆزلىرىگە پىدا
بولسۇنلىكى ، كۆيگەن يۈرەكتىڭ دورسى بولۇشقا رازىندۇرمەن .
سۆزۈمنى ئاڭلىغان مەلىكە خېلىغىچە ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدى .
ئاندىن ئاجىز دىلىمنىڭ سۇنۇقلۇقىنى نەزەر گە ئېلىپ ، تۇتىدەك شېرىن
تىللەرىدىن شەربەت تامدۇرۇپ بۇ بېيتتى ئوقۇدى :

بېيت

توبان بالاسىغا دىل ۋە دىن بەردىم جان ھەم ،
كەلكۈن كېلىپ ئېلىپ كەتتى ئۆيۈمىدىن ھەم غەم .

بۇنىڭدىن بۆلەك ئىلاجىم يوقكى ، نومۇس ساقلىغايمەن ، كۆڭ لۈڭگە ھەم ئازار بەرمەيمەن . بۇ شەھەردا تۈرۈپ رازىلىقىنى ئېلىشىنىڭ ئامالىنى تاپالمىدىم . بۇ يەردىن كېتىشىڭ كېرەك ، سەھرا دەشتلىرىدە يۈرۈش ھىممىتىنى تەلەپ قىلماقلقى ئەۋزەل . تەقدىر قىسىتىمۇ ئەزىزلىدىن شۇنداق بولۇپ كەلگەن ئىدى . ئەمدى ۋاقتىنى كۈتكىنكى ، تەقدىرنىڭ قانداقلىقىنى كۆرەيلى .

ئى دەرۋىشلەر ، بۇ سۆزلەر پەرىشان كۆڭلۈمگە خاتىرجەملەك ئانا قىلدى . بىرنەچچە كۈن دەرۋازىۋەننىڭ مېھمىنى بولدۇم . بىر كېچسى كۆز يۈممىي ئول دىلىدارنىڭ يولىغا ئىنتىزارلىقتا تىكلىپ تۇراتىم ، ۋاپادارلىق سەرۋەرىنى كۆرۈش نېسىپ بولدىكى ، كېچە قاراڭغۇسىدا ئابىدە ياياتتەك ئېقىپ كېلىپ :

— يۈرسەت غەنئىمەتتۈر ! — دېدى

غايىب بولغان مەلىكە

ئورنۇمىدىن چاچراپ تۈرۈپ ، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن راۋان بولدۇم . ئۇ خاس ئاتخانىغا باشلاپ كىرىپ ، شامالدىن يۈگۈرۈك ئىككى ئاتنى ئىگەر - جابىدۇقلىرى بىلەن قولۇمغا تۇتقۇزدى . ئاندىن ئۆيىگە كىرىپ ، ئالدىن تەيىيارلاپ قويۇلغان ئىككى خۇرچۇن ئالتۇن - تىللا ۋە يېمە كلىكەرنى ئېلىپ چىقتۇق - تە ، ئاتقا ئارتىپ شەھەردىن ئۆزىدۇق . شۇ ماڭغانچە مەنلىلى نامەلۇم سەپەرنى داۋاملاشتۇرۇپ ، كېچە - كۈندۈز دېمە يۈرەدۇق . كۈندۈزلىرى بىرەر جايىدا ئارام ئېلىپ ، ئاتنى ئۇتلا تقاندىن باشقا ، قېنىپ ئۇ خلاپ باقىمىدۇق . يېمە كلىك تۈگىگەندە ياشايى هايوانلارنى ئۇۋلاپ كاۋاپ قىلىپ يېدۇق . قانچىلىك يول يۈرۈپ ، قەيمەرگە ئۇلاشقىنىمىزنى بىلمەيتتۇق .

بىر كۈنى كېتىۋېتىپ ، ئول ئاي يۈزلىك شۇنداق دېدى :

— ئى يىگىت ، نومۇسۇمنى ، مال - دۇنیانى ، يۈرۈتۈمنى سېنى دەپ تاشلىدىم . سەنمۇ ھېلىقى ۋاپاسىز سىتەمكاردەك تۇز كورلۇق قىلار سەنمۇ ياكى ئەھدىگە سادىق بولار سەنمۇ ؟ ئۆز ۋاقتىدا ئۇنىڭدىنمۇ ياخشىلىق كۈتكەن ئىدىم .

مەن ئۇنىچىقىمىدىم . بىز بىر ئايىچە مېڭىپ ، بىر كېچسى يولدىن ئاز غىشىپ كەتتۈق . ئالدىمىز باش - ئايىغى يوق چۆللۈك ئىدى . ھاۋانىڭ تىنچىقلىقىدىن ئەركىن نەپەس ئېلىشىمۇ قىين توختايىتى ، ئاتلىرىمىزىمۇ ھالىدىن كەتكەن ئىدى . ئاخىر بىر تۈپ دەرەخنى ئىلغا قىلىپ ، ئۇنىڭ سايىسغا تەستە ئۇلاشتۇق .

مەن ئول ۋاپا پەرشىتىسى ئارام ئېلىپ تۇرۇشقا سايىدا ئولتۇرغۇ - زۇپ قويۇپ ، يول تېپىپ كېلىش ئۇچۇن ئاتلىق يۈرۈپ كەتتىم .

مەن قايتىپ كەلگەندە ئول جاھان ئاپتىپىدىن ئەسەر يوق ، ئەندىشىگە چۈشتۈم . « بىرەر ھەيىار كىشى كېلىپ قالغان بولسا ، ئۇنى بۇ يەردە كۆرۈپ شام شەھرىگە قايتۇرۇپ كەتكەن بولىماعى » دەپ ئوپلاپ ، ئۇستىۋېشىنى ئۆز گەرتىپ شام تەرەپكە يۈرۈدۈم . شەھەرگە يېتىپ بېرىپ ھېچ يەردىن دېرىكىنى ئالالىمىدىم . ئۇنىڭ دەردىدە تولا يىغلاب كۆزلىرمى دىن ياش ئورنىغا قان ئاقتى . جاھاندىكى بارچە شەھەرلەرنى ئاختۇرۇپمۇ بىر نىشان تاپالماي ياكى خەۋىرىنى ئالالماي : « يار - دوستىز تېرىك يۈرۈگەندىن كۆرە ، تېرىكلىك بىلەن ۋىدالاشقان ياخشراق » دەپ ئۆيلىدىم .

بېيت

تېرىكلىك مەھبۇنىڭ دىدارىغا خاس ،
مەھبۇبىسىز ياشىماق ھاياتلىق بولماسى .

راستىنى ئېيتقاندا ، ئۇ ھاياتلىق سۈيىنى ھاياتلىقىمىدىكى مۇشۇ مۇساقىپ چىلىقىمدا كۆرگەن بولسام ياكى خەۋىرىنى ئالالسام قانداق بولۇپ

كېتىر ئىدىم ! ئاخىر ئۆزۈمنى هالاڭ قىلماق قارارىغا كېلىپ ، بىر تاغنى كۆزلەپ ماڭدىم - دە ، ئۇستىدىن ئۆزۈمنى تاشلاپ تىرىكلىكتىن خالاس تېپىپ ، ئول جانان يولدا جىنىمى قۇربان قىلماقچى ، بۇ ئالىمنىڭ غەم - غۇسسىهلىرىدىن بىراقلالا قۇتۇلماقچى بولدۇم . تاغنىڭ خۇش ھاؤالق بىر يېرىدە بىر زاهىت كىشىنى ئۇچراتتىم . ئۇ جايىمامازدا ئولتۇرۇپ ئىبادەت بىلەن شۇغۇللەنىۋاتاتقى . بۇلاق بويىغا سېلىنغانجايىمامازدا قۇرئان تىلا- ۋەت قىلىۋاتقان زاهىت مېنى ييراقتىن كۆرۈپ ئورنىدىن قويتى ، قېشىغا بارغىنىمدا ھالىمنىڭ پەرشانلىقىدىن خاۋاتىرلىنىپ ئەھۋال سورىدى . بۇ ھېكايەتنى ئول ھىدايەت يولىنىڭ مۇخلىسىغا بايان قىلىپ ، كۆڭۈل سىرلىرىمىنى ئېيتتىم . ئۇ كەلگۈسىمگە پال سېلىپ دېدى :

- خاتىرەڭنى جەم قىلغىنىكى ، يېتتۈرگەن مەھبۇبىيڭنى تاپىسىن . ئۇ تېبخى ھياتكەن ، ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلىشقا ئۈلگۈرسىن ۋە لېكىن سائى ئىستانابۇل شەھىرىنىڭ يولىدا دەرمەن ئۇچ دەرۋىش ھەمراھ بولىدۇ . ئۇلارنىڭ ھەر بىرى ئۆزىنىڭ ئۇلۇغ ئاززۇسى قەستىدىدۇر . ھەر- قانداق مەقسىتىڭلار بولسا ، ئۇ شەھەرگە بېرىپ پادىشاھنىڭ خىزمىتىگە مۇيەسسىر بولغاندا ئەمەلگە ئاشىدۇ .

زاھىتىنىڭ سۆزىدىن دىلدارنىڭ ۋە سىل ۋە سىپىنى بىلىپ ، شەۋىق ۋە ئىشتىياق بىلەن شەھەر تەرەپكە راۋان بولدۇم ۋە مانا بۈگۈن سىلەر بى- لمەن ئۇچراشتىم . زاھىتىنىڭ پال ھۆكمىدىن بىرى توغرا چىقىتى . بۇ روزىگار ئالىم ئەتە قايىسى رەڭدە بويىلىدۇ ، پەلەك نەيرەڭۈزۈلەرى قايىسى تۈپراقتىنى بېشىمىزغا چاچىدۇ بىلمەيمىز . ئەمدى سىلەردىن قايىسىڭلارنى ۋاپادارلىق تەبىئىتىنىڭ دېمىغى تەقەززى قىلدى . سەرگۈزەشتىرىڭلارنى با- يان قىلىساڭلار ، دەپ بىرىنچى دەرۋىش ھېكايىسىنى تۈگەتتى .

ئىستانابۇل شەھىرىنى تەخت قىلماق پادىشاھ ئازادە بەخت بېشىغا كۈن چۈشكەن سەۋەمبىلىك يۈرۈكى ئوتتەك يېنىپ ، تۆزىگە پاناهلىق تىلىدى ۋە زارلانغىنچە ئاللاتائالاغا سېغىنىپ بۇ مۇناجااتنى ئوقۇدى :

يەكە - يېڭىانە ، قۇدرەتلىك خۇدا ،
هاجەتمەنلەرگە نىجات بەر ئۇدا .

سەن بىلمەيدىغان ھېچ پىنهان يوقتۇر ،
مەشۇق ۋەسلىگە بولدى جان پىدا .

ئىبادىتىڭنى قىللاي مەن ئادا ،
ئىجابەت قىلغىن ئاشىققا دۇئا .

مۇشكۇل ئىشقا سەن سەۋەب قىلغۇچى ،
رەھىم قىلغايىسەن ، ھالىمىز مانا .

ئۈچىنچى باب

ئەجم شاھزادىنىڭ ھېكايسى

شۇ ئەسنادا ئىككىنچى دەرۋىش گېلىنى قىرىۋېتىپ سۆز گە ئېغىز ئاچتى، كۆڭۈل غۇنچىسىنى ئېچىلدۈرماق مۇددىئاسىدا ھېكايسىنى باشلىدى.

بېبىت

ئەزىز يارمەنلەر هوشىيارراق بولغاىي،
قىلغان ھېكايم قۇلاققا تولغاىي.

ئى ئەزىز دەرۋىشلەر، كەمنە ئەجم ۋىلايتىنىڭ شاھزادىسى بو-لىمەن. ئاتامىنىڭ مەندىن بۆلەك پەرزەنتى يوق ئىدى. مېنى ئۆز ئورنىغا ۋارىس قىلىش ئۇمىدىدە كىچىك ۋاقىتمىدىلا تەختتە ئۇلتۇر غۇزۇپ، ئۆمۈر مەملىكتىنى ماڭا تاپشۇردى. كىچىكلىكىمگە قارىماي ئاللانىڭ مەرىھىمتى بىلەن ئەلنى ئۆزۈمگە ئىتاھەت قىلدۇردوም. ئويۇن - تاماشا بىلەن جەبر - مۇشەققەتسىز يارلىق چۈشۈرەتتىم. ياشلىقنىڭ تەقەززاسى بىلەن ئويۇن ۋە سەيلە - شىكارغا مەشغۇل بولۇپ، قۇشىپگىلەرگە :
— شىكار جابدۇقىنى مۇكەممەل قىلىپ، ئۆگىتىلگەن لაچىن،
شۇڭقار، قارچىغا، تۇرۇمتاي، ئىنالگۇ، بەھەرن، قىرغى، توپىغۇن
قاتارلىقلارنى ئېلىپ، باشقا جانىۋارلارنى كەمنە ۋە دام بىلەن يىغىشتۇر-

عایمیز . شىكار قىلماققا ئۆچىلار تەبىارلىنىپ ، ياخشى سائەتتە سەھرا
تەرەپكە يۈزەنسۇن ! — دەپ ئەمر قىلدىم .

شىكارغا چىققان كۈنى ئەمەززادىلەر ، ئالىلەر ۋە داڭدار ئۆچىلار
ئۆچىلىش بىلەن مەشغۇل بولدى . مەن ئېگىز بىر جايغا چىقىپ ئۇلارنىڭ
ئۆچ جەريانىنى تاماشا قىلىۋاتاتتىم ، بىردىنلا يېراقتنى كېلىۋاتقان بىر
كېسىككە كۆزۈم چۈشتىكى ، ئۇنى تەرپىلەشكە تىلىم ئاجىزدۇر . توۇتقۇسىغا
قىممەت باھالىق جاۋاھەرات ۋە دۇر - تىللادىن كۆز قويغان كەمەندىنى
قولۇمغا ئېلىپ كېيىكى تىرىك توۇش قارارغا كەلدىم . چۈنكى ئۇنىڭ
جەۋلانى ۋە گۈزەللىكى ئەسلىدىكى نىيىتىمىدىن ياندۇرغان ئىدى . لېكىن
ئۇنىڭ دامىغا قانداق چۈشۈشىنى بىلەيتتىم . قول ئاستىمىدىكىلەرگە ئۇنى
تۇتۇشنى بۇيرۇدۇم . دىلاؤھەرلەر كەمەندىلىرىنى تەبىارلاب ئۇنىڭغا ئات
سالدى . نەچچە ئات ئۇنى قوغلاۋىرىپ كاردىن چىقتى . ئەمما ھېچقايسىسى
تۇتالمىدى . ئاخىر ئۇ جانئوار ئۇلاردىن يېرافلاپ مەن تەرەپكە يۈزەنسۇن .
مەن پۇرسەتتىنى غەنئىمەت بىلىپ ئۇنىڭغا كەمەند تاشلىدىم . ئۇ مەندىنىمۇ
فۇتۇلۇپ بایاۋان تەرەپكە قاچتى . مەن ئەتراپىمىدىكىلەرگە :

— ھېچكىمنىڭ ئۇ كېيىك بىلەن كارى بولمسۇن ، ئۆزۈم
تۇتىمەن ! — دەپ ، باشقىلارنى ئارىلاشتۇرماستىن ئۇنى قولغا چۈشور -
مەككە ئارقىسىدىن قوغلاپ ماڭدىم . ئۇ ، يېراقتا قالسام ئوتلىخىلى توڑاتتى ،
يېقىنلاب كەمەند تاشلىسام قاچاتتى . شۇ تەرىقىدە چاشكا ۋاقتىدىن كۈن
ئولتۇر غۇچە تاغۇدەشتلەرنى كېزىپ يۈرۈپ ، ئېتىمنىڭ چاپقۇچىلىكى قال
مىدى ، ئۆزۈمەن ئالىدىن كەتتىم . غەزپىمگە پايدىمای كەمەندىنى تاشلاپ
كامانى ئېلىپ ، ساغداقتىن بىر تال ئوقنى سۇغۇرۇپ كېرىچكە تىرەپ تازا
چەنلەپ ئاتقان ئىدىم ، تەقدىرنىڭ كارامتى بىلەن ئاهۇنىڭ سۆڭىچىگە
تەڭدى . ئۇ بىچارە ئوقنىڭ زەرىبە زەخمىدىن سەنتۈرلۈپەك بىر
ئېگىزلىككە يۈزەندى ۋە ئازراق مېڭىپ بىر تاغنىڭ ئېتىكىگە بېرىپلا غايىب
بولدى . « يېقىلغان بولۇشى مۇمكىن » دەپ ئوپلاپ ، پىيادە ئاختۇرۇپ
يۈرۈپ تاپالماي كەچ كىردى . قاراڭغۇ چۈشكەندە تاغنىڭ ياباغرىدا بىر

گۈمبىز بىلەن بىرنەچە تۈپ دەرمىخ كۆرۈندى . گۈمبىزگە بېرىپ كېچىنى ئۆتكۈزمە كىچى بولدۇم . يېقىن بارغاندا بىر بۇلاقنى كۆرۈدمىكى ، سۈبىي ها- ياتلىقتىن دېرىهك بېرىھتى . ئۇنىڭ بويىدا ئولتۇرۇپ تەرمەت ئېلىپ ، تەپە كىكۈر قايىنمىغا چۆككىنىمچە ئولتۇراتتىم ، بىردىنلا گۈمبىز ئىچىدىن ئادەم مىزاتنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى : « ئەي دوستۇم ، ھەمراھىم ، ۋاي پەرىشىم ! غەمىدىشىم ! — دەيتتى ئاۋاز ئىگىسى ، — سېنى قايىسى زالم بۇ ئازابقا سالدى . خۇدادىن ۋە قىيامەت ئازابىدىن قورقىغانمىدۇ ؟ ئىلاھىم ئۇ بۇرا در ۋە ھەمسۆھەتلىرىدىن بەھەر ئالالمىغاي ! »

ئۇنىڭ بۇ ئېچىنىشلىق ناله - زارلىرىنى ئاڭلاب ، ماڭىمۇ بىر ھەسەرت ئولاشتى - دە ، گۈمبىز تەرمەپكە قەدمەم قويىدۇم . گۈمبىز ئىچىدە بىر ئاقسا قال كىشى كېيىكىنى قۇچىقۇغا ئېلىپ سۆيۈپ يىلغىلىنى تۇرۇپتۇ . ئەمما ئۇنىڭ ئۇچىسىدا سىپاھلارنىڭكىدەك لىباس بار ئىدى ، ئۆزى پالۋان . دەك كۆرۈنەتتى .

ئۇنىڭغا ئىززەت - ئىكراام بىلەن سالام قىلدىم . ئۇ سالىمىنى ئىلىك ئېلىپ ئورنىدىن قوزغالدى ، ئۆزىرە ئېيتىپ ئولتۇرغۇزدۇم ۋە دېدىم : — ئى ھىممەتلىك كىشى ، بۇ خاتالىق مەندىن ئۆتتى . ئۇقماپتى- مەن ، تەقسىر اتلىقىنى ئەپۇ قىلغايلا .

— ئى يىگىت ، — دېدى ئۇ ، — بەندىلەرنىڭ خاتالقىنى خۇدا يىتائلا كەچۈردى .

ئۇنىڭ ياردىمى بىلەن كېيىكىنىڭ سۆكگۈچىدىن ئوقنى چىقىرىپ ، جاراھەتنى تاڭدىم . ناماڭ شام بىلەن خۇپتەننى بىلە ئوقۇپ ، سۆھەت قۇرۇدۇق . قور ساق توپغۇزغاندىن كېيىن ، ئۇبىقۇ لەشكەرلىرىنىڭ ئەسربىگە ئايلانىدىم . چۈشۈمە كۆرۈدمىكى ، بىرنەچە دەرۋىش گۈمبىزدە توت سەپ بولۇپ ، ھەر بىرسى بىردىن پەردىنىڭ ئىچىدە ئولتۇرۇشاشتى ...

يېرىم كېچە بولغاندا ئويغانسام ، ھېلىقى بۇۋاي بىر پەردىنىڭ ئىچىدە ئېچىنىشلىق ناله - زار قىلىپ يىغلاپ ، مۇنۇ مەسىنەۋىنى ئۇقۇۋېتتىپتۇ :

مه سنه ئوي

كۆرگەيسەن ، ئى پەلەك ، تۆكەن بېشىمنى ،
رەھىم ئەيلەپ ئوڭلىغۇن قاتقان بېشىمنى .

كۈندۈزى غەم - قايغۇ ، كېچىسى ئاھ - زار ،
قولۇمدىن ئىش كەتتى ، بولدۇم مەن ناكار .

تەلىييم يوقلىۇقتىن ھېچ بىر ئەسەر ① يوق ،
جان - تېبىن كۆيىمەكتە ياكى خەۋەر يوق .

ئاخىر ، ئى تاش يۈرەك ، يوقىمۇ رەھمىتىڭ ؟
شەپقەت قىل دەرىدىمگە داۋا رەھمىتىڭ .

دەل سىتەم تىغىدىن بويالدى قانغا ،
ئايلاندى كۆز ئالدىم مۇدھىش تۇمانغا .

بىر ئېغىز سۆزۈڭگە قىلىدىم مەن ھەۋەس ،
مىڭ سۆزدىن بىر قېتىم سۆيىسمەن بولدى ، بەس .

ھەسەرتتە ئاقماقتا كۆزلىرىمىدىن ياش ،
رەھىمەتنى ئايىدىڭ يۈرىكىڭدۇر تاش .

ئۇنىڭ ئۆزى ۋە سۆزىدىن ھەيران بولۇپ پەرىدىنىڭ ئارقىسىغا
ئۆتۈپ ، پەرىدىنى شۇنداق قايرىغان ئىدىم ، بىر تەختىنى كۆرۈمكى ، سەپ -
لەرنىڭ يۇقىرى تەرىپى قۇرۇقلىق ئىدى . شاھانە سېلىنچىلار سېلىنغان
تەخت ئۇستىدە فەرەڭ رەختلىرىدىن لىباس ، يۈڭ توقۇلمىدىن باش كىيىم
كىيىپ ، شاھانە تاج تاقىغان بىر نازىننى سەنەم ئولتۇرۇپتۇ . ھېلىقى بى -

① ئەسەر - بەلگە ، نىشان

ئەۋلاد گۇرۇپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېسىرى

چاره بوۋاي ئۇ ئاپتىپ تەلەتنىڭ يۈزىگە يۈزىنى سۈرکەپ بەكمۇ ئاجىزلىق
بىلەن نالە قىلغىلى تۇرۇپتۇ . نازىننى سەنەم تەڭداشىسىز ھۆسنى جامالىنىڭ
تەمەنناسىدىن ئۇنىڭغا نەزەر كۆزىنى سالمايىۋېتىپتۇ .

غەزەل

دەل بىلەن دىنىمنى ئالدىڭ ، كەتتىم ھوشۇمىدىن ، ئەي جانان ،
يۈرىكىڭ ئاشمۇ سېنىڭ ، رەھىم قىلارسەن ، ئاه ، فاچان .

شوخ نىڭار ، كۆرسەت تېنىڭدىن مۇشاڭ نىقاپلىق خەزىننى ،
تاشلىغۇن كېيىگەن لىباسنى كەلسەم كۆرمىمەن ھەر زامان .

زەررە تاقفەت قالىمىدى ئاتەش بولۇپ ئىشقىڭدا ، يار ،
ئاھۇزارىمىنىڭ تۇمانىدىن قاراڭغۇ بۇ جاھان .

گەر بۈگۈن بىچارە بولدۇم ، بىر ئەمەس ، مىڭ پارمەن ،
ئۇستىخانىم پارە - پارە ، تەندە تۇرماس ئەمدى جان .

ئەي گۈزەل كۈمۈش بەدەن ، سەۋدا قىلىپ ئالدىڭ ئەقىل ،
پەريلەرنىڭ شاھى جانان ، باققىنا بىر مەن تامان .

يا كېلىپ تۇتقىن قولۇم ۋە يا كېلىپ ئۇرغۇن قىلىچ ،
يەتمىسىم ۋە سلىڭگە بىر رەت مەن ھاياتىن سەرگىران ① .

مەن شۇنداق دەپ ، ھۆركىرەپ يىغلىغىنىمچە ھوشۇمىدىن كەتتىم .
بىر چاڭدا ھوشۇمغا كېلىپ كۆزۈمنى ئاچسام ، ھېلىقى كىشى يۈزۈمگە سۇ
سەپكىلى تۇرۇپتۇ .

بېيت

ھەر نېمە دېگەنبىلەن مەن مۇپتىلا بولدۇم ساڭا ،
كىم بىچارە بولسا ئۇندىن شەپقىتىڭى ئايىما .

① سەرگىران — نارازى ، خاپا

— ئى بولىدۇ ، بۇ سەنەم كىم بولىدۇ ، نام - نەسەبى قايدىندۇر ؟ بۇ
قايسى ئېرىقىنىڭ سەرۋىسى ، قايسى باغنىڭ نەخلىسى ؟ قايسى خانىداڭا
ھۇجۇم قىلىپ ، بۇ ھۆرنى قانداق تەرىقە بىلەن قولغا چۈشۈردىلە ؟

ئۇ جاۋاب بېرىپ ئېيتتى :

— ئۆزىدىن سورىغىن .

سەنەمنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئواڭ قولۇمنى كۆكىمگە قوبۇپ سالام
قىلغان ئىدىم ، يەنە سالاممنى ئىلىك ئالمىدى ھەم فاراپىمۇ قويىمىدى . ئان-
دىن دېدىمكى :

— ئى ئاي يۈزلىك سەنەم ، سېنىڭ مەزھىپىگە مۇشۇنداق قائىدە
بارمۇ ؟

بېيت

بىلمەسکە سالىمغىن گۈزەللەر شاھى ،
تۇتمىسۇن بىر كۈنى ئاشقىلار ئاھى .

سالامغا جاۋاب سالام قايتۇرماق ۋاجىپتۇر . جېنىم پىدادۇر كى ،
ئەگەر بۇ بۇۋايدىن ئازار يەتكەن بولسا ، ئىشارەت بىلەن پەرمان قىلغىن ،
مەن ئۇنى قوغلاپ چىقىراي .

ھەر نېمە قىلغىنىم بىلەنمۇ ئۇ پەقەت ئۈندىمىدى . ئالدىغا تېخىمۇ
يېقىنلاب بېرىپ بېشىمنى پۇتىغا قويۇپ ئىنچىكىلەپ كۆزەتسەم ، بۇ پەرى
سۈپەت نازىنىن تاشتىن ياساپ قويۇلغان بۇت ئىكەن . ھەيکەلچىلەر ئۇنى
پەرق ئەتكۈسىز دەرىجىدە ئوخشتىپ ياساپتۇ . ھەسەرتلىك ئاھ ئۇرۇپ ،
بۇۋاiga :

— بىر تاشقا شۇنچە كۆڭۈل بېرىپ ، مېھنەت - مۇشەققەت ياشلى-
رىنى تۆكۈپ يۈرۈشۈڭ نېمە ۋەجىدىن ؟ — دېدىم بىردىنلا « سەن »
لەپ ، — ئى جاھىل گۇمراھ ! قارا نىيەت ئالدامچى شەيخ ، ئەپسۇنچى جا-
دۇگەر ! سەن مۇشۇنداق ئاجايىپ - غارايىپ بۇتنى ياساپ ، مىكىنلە-

ئارقىلىق كىشىلەرنى بۇ تېھرە سلىك يولغا ئازدۇرماقچىمۇ ؟

بۇۋايى كۈلۈپ كېتىپ جاۋاب بەردى :

— مەن ھەم مۇشۇ دامغا چۈشكەن تۇرۇقلۇق ، بۇ ئىشقا باشقىلارنى

شېرىك قىلىشقا قانداق رازى بولغايمەن !

— ئۇنداق بولسا مەن نېمىدەپ بۇ تەسۋىرىي تۇزاققا ئىلىنىدىم ؟

بېبىت

رۇخسار كۆرسىتىپ يەنە پەرھىز ئەيلىدىڭ ،

يېقىپ ئاتەش بۇ كۆڭلۈمگە تىز ئەيلىدىڭ .

ئاۋۇال ئاخشاملا دۇئايىڭدا ئاللادىن تىلەپ : « ماڭا ئوخشاش قىلـ

غايسەن » دېگەنلىكىڭ ئۇچۇن ، دۇئايىڭ ئىجابەت بولۇپ ، مەنمۇ ساڭا

ئوخشاش بىقارار بولۇمۇ . ئەمدى دىلىزارمىنىڭ ، كۆيگەن جانىمنىڭ چا-

رسىنى قىلغايىسىن . ئاۋۇال ئېيتقىنكى ، بۇ سۈرەتنىڭ ئىنگىسىنى نەدە

كۆردىڭ ؟ ئۇ كىم ؟ بۇ سۈرەتنىن نېمە ئىشلارنى بايقدىدىڭ ؟ ئەلدىن ئايدىـ

رىلىپ بۇ يەردە يۈرۈشۈڭ نېمە ۋە جىدىن ؟ ئېتىڭ نېمە ؟ بۇ سەنەمدىن
نېمە ئازۇزۇنى كۈتسەن ؟ — دېدىم .

— ئەي ئوغلىمۇ ، — دېدى ئۇ ، — بۇ ھېكاىيەتنى ئاشكارىلىمايدىـ

مەن ، سەن ھەم ئاڭلىمەغىن . ياخشىسى ، بۇ ماجىرادىن كەچكىن ، بىھۇدە

جاپا تارتمىغىن . بۇ كۆرگەنلىرىنىڭ « چۈشۈم » دەپ ئويلىغىن .

— بۇ سۈرەتنىڭ ئىنگىسىنى تەھقىقلەمىگۈچە ئۇنى قانداق تاپالايدىـ

مەن ؟ ئىنگىسىنى تاپىماي ھەم كېچەلمەيمەن !

— مەقسىتىڭ نېمە ؟ — سورىدى ئۇ .

بېبىت

دەل بەردىم ، دىن بەردىم ۋە ئىمان بەردىم ،

بۇ بەتنى ئۆزۈم ئاچتىم ، ئاڭا جان بەردىم .

ئەلقيسە : ئۇ كۆپ نەسەھەتلەر قىلدى . قۇلاق سالىدىم .
ئەھۋالنىڭ شەرھىسىنى تەلەپ قىلىپ دېدىمكى :

بېبىت

قىلىمغۇن ، دوست ، نەسەھەت ، شېرىن لەۋىنى سۆيەرمەن ،
ئىرادىدىن يانماق يوق مەزھىپىمە ، كۆيەرمەن .

ھېلىھەم ئۆزۈمگە ئازار بەتمىسۇن دېسەڭ باھانە كۆرسەتمىگىن .
خىزىر ئورنىدا مەقسەت مەنزىلىمگە يول كۆرسەتكىن . بولمىسا ئېتىكىڭدىن
قولۇمنى بوشاتمايمەن .

— ئەي يىىگىت ، — دېدى ئۇ ، — ئەگەر مەن بايان قىلسام سەن
گۇناھكار بولسىن .

— قىنى بايان قىلغۇن ، كېيىنكى ئىشلارنى ئۆزۈمگە قويىغۇن .
بوۋاي ئىلاجىسىز قېلىپ ھېكايىسىنى باشلىدى .

چۆلدىكى بۇۋاي

— ئى يىىگىت ، مېنى كىشىلەر نەمان سەيىاه دەيدۇ ، ئىراق شەھىد -
رىدە تۈغۈلغانىمەن . ئاتامدىن ماڭا كۆپ مال - دۇنيا مىراس قالغان ئىدى .
ياش ۋاقتىمدا سەپەرنى ئىختىيار قېلىپ ، ئۆمرۈمنىڭ تولىسىنى تىجارەت
بىلەن ئۆتكۈزۈدۈم . ئەمما ھېجىر شەھەر - ۋىلايەتتە ماكلان تۇتىماي ،
ئاراممۇ ئالماي ، يەتتە ئىقلەمنىڭ سەير - تاماشاشغا ئۆزۈمنى
بېغىشلاپ «سایاھەتچى (سەيىاه) » دېگەن نام بىلەن مەشھۇر
بولدۇم .

تەقدىرنىڭ قىسىمىتى بىلەن بىر نۆۋەت فەرەڭ شەھىرىگە بېرىپ
قالدىم . شەھەرنىڭ نامىنى « رەڭدىبا » دەپ ئاتىشىدىكەن . بىر چوڭ دەريا
بار بولۇپ ، ئۇنىڭ ئىككى تەرىپىدە ئىككى شەھەر بىنا قىلىنغان ئىكەن ،
ھەر قايىسى شەھەرنىڭ پادشاھلىرى ئايىرم ئىكەن . بۇ شەھەرلەر بىر -

ئەۋلاد گۈرۈپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېسىرى

بىرىدىن كاتتا بولۇپ ، پاسلى ئېقىپ تۇرغان دەريا بىلەن چىڭرىلىنىدە.
كەن . مەن مۇشۇ شەھەرلەرنىڭ بىرىگە چۈشتۈم .

بىرنە چە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن ، بۇ شەھەرگە سودىگەر كەپتۈ ،
دېگەن خەۋەر مەشھۇر بولدى . بىر كۈنى سۈبىھى يورۇغاندا قوپۇپ تەرمەت
ئېلىپ ، كۆڭلۈمنى ئالالانىڭ ئىبادىتىگە بەنت ئەيلەپ ئۆلتۈرۈتتىم ، زەر نە .
قىشلىك كەمەر باغلىغان بىر كىشى بىرنە چە خىزمەتكارنى ئەگەشتۈرۈپ
كارۋان سارايغا كىرىپ ، ماللارنى كۆرۈپ بېقىشنى تەلەپ قىلغان ئىدى ،
سودىگەرلەر مېنى كۆرسىتىپ قويۇشتى . شۇنداق قىلىپ ، ئۇلار مېنىڭ
ھۇجرا مەغا كىرىشتى . ئۇلارنىڭ ئەلپازىدىن ئۆلۈغلارىنىڭ خىزمەتكارلىرى
ئىكەنلىكتىنى پەملەپ ، لايقىدا ئىززەت - ھۆرمەت بىلدۈرگەندىن كېيىن
مۇددىئالىرىنى سورىدىم .

خىزمەتكارلار بېشى دېدىكى :

— مەلىكە ئاپئاڭ ياخشى ماللاردىن تەلەپ قىلدى . ھەر خىل نە .
پىس ماللاردىن سەندە بار بولسۇن ياكى باشقىلاردا بار بولسۇن ، ھەممىنى
ئېلىپ مېنىڭ بىلەن بىلەن بارغىن .

ئۇنىڭ دېگىنى بويىچە ماللىرىمىنىڭ ئەڭ ئېسىللەرىدىن تاللاپ ،
ئۇلارغا ئەگىشىپ پادىشاھ ئوردىسىغا باردىم . خاس خادىملار مېنى
ئىچكىرىگە باشلاپ كردى . ھەرمخانىدا بىر ئالىي ئىمارەتنى كۆرۈدمىكى ،
ئۇ ئەسلىي گۈزەل نازىننى سەنەملەر تۇرىدىغان جاي بولۇپ ، ھەممىسى
ئاپتىپ تەلەت ، ئاي يۈزلىك ، پەرى سۈپەت ، نازۇك بەدەن - كۈمۈش
تەنلەر ئىدى . ئۇلارنىڭ ئارىسىدا غەمكىن ، ئايىنىڭمۇ رەشكىنى
قوزغا يىدىغان ، كۆڭلۈگە ئاراملىق بېغىشلىغۇچى ، ھۆسн - جامالدا تەڭ .
دىشى يوق بىر سەنەم تاڭدىن بەلگە بەرگۈچى چولپاندەك چېرىدىن نۇر
تۆكەتتى . بۇ نازۇك بەدەن ، ئاي يۈزلىك كەمەند چاچ ، ئاهۇ كۆز ، پىستە
ئېغىز ، گىلاس لەۋ ، شېرىن زۇۋان نازىننى « مەلىكە ئاپئاڭ » بولسا
كېرەك دەپ ئويلىدىم .

بېیت

يۈزى ئاي ، ئۆز ئاغزى جام ئەرمىش ،
چېچى كۆڭلۈم قۇشىغا دام ئەرمىش .

ئۇ ئابىهاياتتەك پىنهانە بولۇپ ، تەزىيەت ئەھلىدەك تۈرلۈك مەئە-
شەتلەردىن كەچكەن ئىدى ، ئېگىز بىر تەختىنىڭ ئۇستىدە ئولۇراتتى .
باشقۇا پەرى پەيكەرلەر ئاي ئەتراپىدىكى يۈلتۈزلا رەتك ئۇنى چۆرىدىپ قول
باغلاب تۈرۈشاتتى . ئۆز غېمىدە بېشىنى توۋەن سېلىۋالغان گۈزەللەر
شاھىنساھىنىڭ كۆڭلىنىڭ كېچە - كۈندۈز مالال ئىكەنلىكى ئۇچۇق پې-
شانىسىدىن ئاشكارا ئېپادىلىنەتتى . شۇنداق قىلىپ ، ئۇ ھۆر پەرى
مەجمۇئىغا ۋە پەلەك دىلىرىگە باشتىن - ئاياغ نەزىرىم چۈشۈپ ، كۆڭۈل
تىزىگىننىم ئىختىيار سىز قولۇمدىن چىقىپ كەتتى ، ئىشق ئۇقى كۆكىسۇمنى
تېشىپ ئۆتۈپ ، سەبرىم ئىلکىمىدىن ئايىرىلدى .

بېیت

مەجىنۇن كۆڭلۈم ئەمەس ئاشق زۇلغىڭغا تەنھا ،
جانىم لەيلى سەۋادىسىدا مەجىنۇندۇر مانا .

ۋۇ جۇدۇمغا ئىشق ئۇتى يامىشىپ ، ئەھۋالىم شۇ دەرىجىگە يەتنىكى ،
ھۆر كىرەپ نۇرە تارتىپ تاقدەت تېشىنى پارە - پارە قىلغىلى تاس قالدىم .
لېكىن يەنە ئۆزۈمنى تۇتۇۋالىسىم بولمايتى .

بېیت

مۇھەببەتتىن قاچان مەنئى بولۇر دىۋانە كۆڭلۈم ھېچ ،
كۆپۈشكە رازى پەرۋانە ، ناپىسەنت ئاڭا ئۆلۈم ھېچ .

ئى دەرۋىشلەر ، ئول ئاپتىاپ تەلەتتىنىڭ جامالىغا — ھۆسن

ئاسمنىنىڭ يۈلتۈزىغا قاراپ ئۆزۈمنى يوقتىپ ، ماڭغۇدەك ياكى گەپ قىلغۇدەك ھالىم يوقلۇقىدىن ئورنۇمدا قاققان قوزۇقتە كلا تۇرۇپ قالدىم . بىرهازادىن كېيىن ئول پەرمەڭ گۈزەللەرىنىڭ سەردارى بېشىنى كۆتۈرۈپ مەن تەرەپكە قاراپ لېۋىنى ھىمربىپ تەبەسىسۇم ئىلەپ ، بۇ بېيتىنىڭ مەزمۇنى ئىپادە قىلدى :

بېيت

دام غېمىگە مۇپتىلا بولۇپسىن بىر ساراڭدەك ،
مەغرۇرانە تۇرماسمەن بۇلبۇل گۈلگە قونغاندەك .

ئاندىن دېدىكى :

— ئى سودىگەر يىگىت ، بېرى كېلىپ ماللىرىڭنى كۆرسەتكىن .
بۇ شېرىن تەكەللۇمىدىن جانلىنىپ ، شەۋق قوز غىغۇچى ئول گۈـ.
زەلنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈم ۋە ئاغزىمنى سۆزگە ئاچتىم :

نەزم

ئاي يۈزۈڭدىن جان كۆزى روشهن بولۇر ،
ھۆسىنى شولاڭدىن جاهان گۈلشەن بولۇر .

ئاندىن ماللىرىمىنى يېپىپ ، بىر - بىرلەپ كۆرسەتتىم . ئۇ تەكشۈرۈپ كۆرۈپ نەزىرىدىن ئۆتكۈزگەندىن كېيىن ، بىرنەچە تال جاۋاھەر بىلەن رەختلەرنىڭ ئەڭ ئېسىللەرىدىن تاللاپ :
— بۇ جاۋاھەرلار بىلەن ماتالار قالسۇن ، ئەتە كېلىپ بۇلىنى ئالغۇن ، — دېدى .

خىيالىدىن : « يەنە بىر قېتىم كۆرۈۋالسام ، بۇتۇن ئۆمرۈم لەزىز - تىنى تاپقانىدەك بولىمەن ، بۇ پەرشته سۈپەت گۈزەلنىڭ جامال نۇرى بىلەن كۆزۈم روشهن بولغاي » دېگەن ئوي كېچىپ ، ئالاھازەل قولۇمنى دۇئاغا كۆتۈرۈم ۋە دېدى :

سنت

ئۇمىد ئۇلدۇر كەرم نەخلىغە هەرگىز كەلمىگە يەپچەم،
شۇ رەھمىڭ سايىسى ئەسلا بىزگە بولمۇغاي ھېچ كەم.

ئۇنىڭ ئالدىدىن كۆڭلۈم يېرىم، غەمكىن حالدا چىقىپ، سارايدىكى ھۇجرامغا كەلدىم. بىر بۇلۇڭدا شۇككىنە ئەلتۈرۈپ، تاقەت-سىز لەنگىنىمىدىن كۆز ياشلىرىمنى ئاققۇزۇپ، ھەسەرت - پىغايلار چىكىپ نالە - زار قىلدىم. رەنجۇئەلەمدىن گاھىدا ئۆزۈمنى ئەيىبلەپ : « ئى تە- لەيىسىز ، ئېمىدىگەن ئەقلىسىزسىن . روشنەنکى، ئۇ كۈمۈش بەدەن نازىنىنىڭ ۋىسالى ساڭا نېسىپ بولماسى . پىراق جاملىرىدىن نۇرۇغۇن شارابلار ئىچەرسەن بەلكى، ئايىرىلىش دەرىدىنىڭ تەمنى تېتىسىن ، جۇداللىق ئۇ چىقىدا كۆيۈپ ئېرىسىن . قىلا لايدىغىنىڭ پەقەتلا شۇكى، ئۇ شېرىن لەۋىنى خىيال قەدەھلىرىنگىلا تەگكۈزەلەيىسىن . ئى نادان ، قاناداقلار چە بىشىڭىغا بۇ بالالارنى كەلتۈرۈپ مۇنچە خاپچىلىققا قالدىڭ ؟ ئەمدى سۆيگۈ ۋەسلىگە يېتەلمىسىڭ ئېمە قىلىشنى ئويلاۋاتىسىن ؟ « دەيتىم، گاھىدا يەنە ئۆز - ئۆزۈمنى بەزلىھېتىم : « ئەگەر خۇشاللىق بى- لەن جىنىڭى پىدا قىلىساڭ، ۋاپادارنىڭ مەركىسىدە تۈنۈلىسىم ». .

سنت

تىرىكلىك يار - مەھبۇپ ھۆسنىنى كۆرمەك ،
نۇمۇستۇر يارسىز قايىمۇقۇپ يۈرمەك .

شۇنداق قىلىپ، بېڭۈۋاشتىن ئىرادە تىكلىدىمكى، ئىنتىزارلىقتا ئۇ خىلىمای ئۆتكۈنچى كېچىنى خىال بىلەن ئۆتكۈزۈم. ئەتسى تاك ئې-
تىپ كۈن چىقاندىن كېسىن، ئول كۆڭلۈم قۇياشىنىڭ دۆلەت سارىيغا
بارادىم. ئۇ مېنىڭ پەرشان ھالىمنى كۆرۈپ مېھربانلىق بىلەن :
— ئۆلتۈرۈم ! — دەپ ئەمەر قىلىدى ۋە ئالغان ماللىرىنىڭ نەر-

خىنى سورىدى .

— ئۆمۈرلىرى ئۇزاق بولغاي . بۇلار ھېچىسىر باها قويۇشقا ئەرزىمەيدۇ ، — دېدىم .

ئۇنىڭ پەرمانى بىلەن غوجىدار بىر كاسا ئالتۇننى كەلتۈرۈپ ئال دىمغا قويدى . خىجالەتنى بېشىمنى تۆۋەن سېلىپ ، كۆزۈمنى يۇمغىنەمچە ھەسەرت - ئەپسۇس بىلەن ئۇلۇغ - كىچىك تىندىم . ئورنۇمىدىن تۇرۇپ كەتمە كچى بولغان ئىدىم ، ئۇ :

— ئى سودىگەر ، بىر سائەت تەخىر قىلغۇن ، ئۆزۈم ئۆزىتىپ قويى خايىمەن ، — دېدى .

بۇ سۆردىن دەرمان تېپىپ بەھۇزۇر ئولتۇردىم . خىزمەتكارلار ئالدىمغا سۇت ۋە شەربەتلەرنى كەلتۈردى . ئۇنىڭ ياخشى مۇئاملىسى سەۋەبلىك ئىشق ئۆتى ۋۇجۇدۇمغا شۇنچە شىددەت بىلەن تۇتىشاتى . ئىچىمە دەيتىم :

مسرا

پىتىنە ئەڭگىز كۆزلىرىدىن كەلدى ماڭا ئىلتىپات .

داستىخان راسلىنىپ مەزە - چاي كەلتۈرۈلدى . ئول ئاي يۈزلىكىمۇ ئۇنىڭغا داخل بولدى . نېمىشىقىدۇر ئۇنىڭ كۆز بۇلاقلىرىدىن باهار يامغۇ - رىدەك ياشلار توڭۈلۈپ ، ئەلملىك يۈزىنى يۇماقتا ئىدى .

بېيت

تۆكتى نەرگەس گۈلنى ، گۈلنى ئىسراب ئەيلىدى ،
بەردى ئابرۇي - ئىشقىنى ، كۆگۈلنى تاب^① ئەيلىدى .

ئۇ ئۆزىچە ھەسەرت - نادامەتلەر چەككەندىن كېيىن ، بىرنە چە

① تاب — ئىسىقلىق ، ھارارەت

لوقما تائام يېدى . ئاندىن داستىخان يىغىلىپ ، قوللار تائام يۇقۇندىلىرىدىن پاكلاندى . خىزمەتكارلار ئۆز كارىغا تارقىغاندا ، ئول ئاي يۈزلۈك مەن تەرەپكە يۈزلىنىپ :

— ئى سودىگەر يىگىت ، قانچىلىك تىجارەت سەرمايەك بار ؟ —
دەپ سورىدى .

— پىدايىلىرىدۇر مەنكى ، 20 مىڭ تىلا ئاللىئۇنۇم بار .

— ئۇنىڭدىن قانچىلىك مەنپەئەت كۆرسەن ؟

— خۇدايتائالا قانچىلىك بەرسە شۇنچىلىك .

— فەرەك سەپىرىدىن قانچىلىك پايدا ئېلىشنى خالايسەن ؟
— خۇدايتائالا ئاتا قىلغانى .

— بۇ سەپىرىڭدە مىڭ تىلا پۇل پايدا تېگەرمۇ ؟

— يەنە خىلى كۆپ ماللىرىم بار ، جايىدا سېتلىپ قالسا دېگەنلىدە .
رېدەك بولار .

— مېنىڭ بىر خىزمىتىم بار ، قولۇڭدىن كەلسە قىلىپ بەرسەك
قانداق ؟

— بېشىم بىلەن . دوستىدىن بىرەر ئىشارە بولىدىكەن ، بويۇن
تولغاش ۋىجدان ئەھلىنىڭ ئىشى ئەمەس !

بېيت

خىزمىتىڭنىڭ يولىدا ، بىل ، جان پىدا قىلسام راۋا ،

نە ئەجەب شۇ ئىش تۈپەيلى دەردىرىم تاپسا داۋا .

— ئۇنداق بولسا ، — دېدى ئۇ ، — تىرىشىپ كۆرگىن ، چەككەن
جاپايىڭغا يارىشا كۆپ ئەجرى كەئىرىشىسىڭ ئەجەب ئەمەس .

— مېنىڭ ئەجرىم ئۆزلىرىنىڭ خۇشالىقى ئۇچۇندۇر .

— خىزمىتىڭ مېنى خۇشال قىلسا ، مەنمۇ سېنى خۇشال
قىلغاييمەن .

— ئى ياخشلارنىڭ ياخشىسى ، بەندىلەرنىڭ رىزاسى ، تەقەرزالى
قىمنى ئاشۇرمائى ، خىزمەتنى بۇيرۇغا يلا .

— ساڭا بىر پارچە خەت بېرىمەن ، ئۇنى مەن دېگەن جايغا ئېلىپ
بېرىپ جاۋابىنى ئېلىپ كەلگەيسەن . ئەمما بۇنىڭدىن غەيرىيلەر خەۋەر
تاپمىغايى . بولمسا مېلىڭ ھەم بېشىڭ كېتىدۇ . قاتىق ئېھتىيات قىلغايى
سەن ، — دېدى ئۇ بىر كاسا ئالتۇن - تىللانى بېرىپ ، — ئاۋال بۇنى
ئېلىپ بېرىپ ، مۇۋاپىق كۆرسەڭ پۇتون ماللىرىڭنى دەريادىن ئۆتكۈزۈۋە
تىپ ، قايىتىپ كەلگەندىن كېيىن خىزمىتىنى بەجا كەلتۈرگىن . ئەگەر
بۇنى غەيرىيگە بىلدۈرۈپ قويىساڭ بۇ تەرەپكە يانالمايسەن ، بەلكى ئۆزۈڭنى
هالا كەتكە دۇچار قىلىسىن .

مەن ئۇنىڭ ئېھتىياتچانلىقىدىن ھەيران قېلىپ ، ئۆز - ئۆزۈمگە :
« ھېلىتىن ئېھتىياتنى شۇنچە جېكىلەيدۇ ، بۇ ئىشنىڭ جەريانى قانداق
بولار » دېگىنئىمچە ، ئالتۇنى كۆتۈرۈپ ھۇجرام تەرەپكە راۋان بولدۇم .
ھەمراھلىرىمىنى يىغىپ :

— بۇ شەھەردە تۇرساق ئۆزىمىزگە ئاۋارىچىلىق تاپقۇدە كىمىز .
چۈنكى بۇ دىيارنىڭ ھاكىمىنى بەك زالىم دەيدۇ . دەريانىڭ ئۇ تەرەپپىدىكى
يۇرتىنىڭ ھاكىمى ناھايىتى ئادىلمىش . بىز دەرھال ئۇ تەرەپكە ئۆتۈپ
كېتىملى ! — دېگەن ئىدىم ، سودىگەلەر مېنىڭ سۆزۈمنى توغراتى
پېپىپ ، مال - ماتالرىنى دەريادىن ئۆتكۈزۈشتى . بىز ئۇ تەرەپپىكى
كارۋان سارايلارنىڭ ئەڭ ياخشىسىنى تاللاپ ئورۇنىلىشىپ تاڭنى ئاتقۇز -
دۇق . مەن كېچىنى ئول گۈزەلنىڭ شېرىن لەۋلەرىنى ئەسلەمش بىلەن
ئۆخلىمای ئۆتكۈزۈدۇم . ھەر نەپەستە يۈرەك يالقۇنىنىڭ ئىسلەرى دىماگلە -
رىمىنى ئېچىشتۇراتتى . « ئەتكى ئىشلار قايىسى تەرىقىدە باشلىنار ، —
دەيتىتم ۋەسۋەسە ئىلىكىدە ، — مېنىڭ ھالىم ئول كۈمۈش بەدەننىڭ پىرا .
قىدا قانداق بولۇپ كېتەر . ئەگەر ئۆلسەم مەڭڭۇ ھايات بولىمەن . چۈنكى
ئاشقىنىڭ خۇشاللىقى مەشۇقنىڭ رازىلىقىدىن كېلىدۇ ! یەنە: « ئول بەخت
قوشى ، ئىقبىال گۆھەرىنىڭ ئىشلەرى قايىسى تەرىقىدە ئۆتەر ؟ » دەپ

ئويلاپ ، سۈبىھى يورۇغاندىن كېيىن ئىككى رەكتەت پەرز نامىزىنى ئۆتكەپ ، ئول جاهان بېگانىسىنىڭ خىزمىتىگە ئاتلاندىم .

بۇرادەرلىرىم :

— قايان ماڭدىڭ ، نېمە ئىشىڭ بار ؟ — دەپ سوراشتى .

— قىممەت باھالىق رەختىلىرىمنى مەلىكىنىڭ خادىمىلىرىغا بەرگەن ئىدىم ، شۇنى سۈرۈشتۈرگىلى بارىمەن ، — دەپ جاۋاب بەردىم . ئاندىن دەريادىن ئۆتۈپ ئاپتايەرەسلىر قىبلىسىنىڭ خىزمىتىگە باردىم . ئۇ مېنى خىلۋەتكە باشلاپ ئىلگىرىكىدىنمۇ مېھرىبانلىق ، ئىلتىپاتلارنى كۆرسەتتى ۋە :

— شەرت شۇكى ، بۇنىڭدىن ھېچ كىشى خەۋەر تاپىمىغاي ! — دەپ تاپىلاپ ، بىر پارچە خەتنى مۆھۇرلەپ زەر ياغلىققا ئوراپ قولۇمغا تۇتقۇزۇدى ، ئاندىن بىر كىشىنىڭ ئىسمى ئويۇلغان بىر ئۆزۈكىنى بېرىپ دېدى : — شەھەردىن چىقىپ شىمال تەرەپكە ماڭغۇن . بىر پەرسەخ^① يول يۈرگەندىن كېيىن بىر باغقا يېتىپ بارىسىن . باغنىڭ ئىشكىدە بىر- مۇنچە لەشكەر ۋە سەركەردىلەر بار . ئۇلارنىڭ سەركەردىسى خىرسو ئىسىملىك كىشىدۇر . بۇ ئۆزۈك بىلەن ياغلىقتىكى خەتنى ئۇنىڭغا كۆر- سەتكىن . ئۇ كىمنىڭ قېشىغا ئاپىرىشنى ئېتىسا ، شۇنى تېپپ تاپشۇرۇپ جاۋابىنى ئېلىپ كەلگىن . ئول غېرىپ بىچارىنىڭ قېشىغا بارغاندا بۇ مەسى- نەۋىنى ئوقۇغايىسىن :

ئەبىيات

سالام ئەۋەتتى ساڭا ناتىۋان ،
غەمگە مۇپتىلا ۋە ئاغرىق بىر جان .

كى ئول يار جانىم چەكسىز مېھرىبان ،
ۋەسىل غېمىدە بىئارام هامان .

① فەرسەخ (ئەرمەپچە) — ئۇرۇنلۇق بىرلىكى (6.24 كىلومېتىرغا تىداڭ) .

ئۇلاڭ گۈرۈپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىسالار ئامېسىرى

كۆڭلى غەرق قاندۇر، بىلگىن، بىخەۋەر،
خەۋەر ئالمىدىم مەن ھەم بىخەۋەر.

يەر ئۇپۇپ رازىلىق بىلدۈرۈپ راۋان بولدۇم. ئۇ ئېيتىپ بەرگەن
بىول بىلەن مېڭىپ، باغقا يېتىپ بېرىپ بىر يىگىتنى كۆرۈم. بىلۋاس
سۈرەتلىك ئالتۇن سەندەلدە ئولتۇرغان بۇ يىگىتنىڭ خىزمىتىدە يۈزلىگەن
ياراغ - جابىدۇقلۇق ئادەم سەپ تارتىپ تۇرۇپتۇ. ئۇ مېنى كۆرۈپ ئالدىغا
چاقىرىپ ئەھۋالىمنى سوراپ:

— ئى يىگىت، سودىگەر دەك قىلىسەن، نېمە ئىشىڭ بار؟ —
دېدى.

— راست ئېيتىنىڭ، — دېدىمەن.

— ئۇنداق بولسا رەخت — ماللىرىنىڭ بارمۇ؟ — دەپ سورىدى
ئۇ.

مەن بۇرسەتنى غەنیمەت بىلىپ ھېلىقى ئۆزۈ كىنى بېرىپ، نېرراق
تۇردىم. ئۇ، ئۆزۈ كىنى كۆرۈپ خۇشال بولدى ۋە باغقا كىرىپ كەتتى.
ئاندىن مېنى چاقىرىپ مەخچى خانىغا باشلاپ:

— بۇنى قەيدەردىن ئېلىپ كەلدىڭ؟ — دەپ سورىدى.

— ئىڭىسى بېرىپ، خىزمىتىڭىگە ئەۋەتتى.

— يەنە باشقانەرسىمۇ بارمۇ؟

— ئىڭىسىگە تاپشۇرمەن، — زەر ياغلىقنى كۆرسىتىپ جاۋاب
بەردىم.

— بارغىن، ئۇنىڭغا تاپشۇرۇپ ھايالىشماي قايىتىپ كەلگىن!
سەركەرە شۇنداق دەپ باغاندىن چىقىپ كەتتى. مەن باغاننىڭ
ئوتتۇرسىغا بېرىپ كۆرۈمكى، دەرەخنىڭ تۈۋىدىكى يوغان تۆمۈر قە-
پەستە 20 ياشلاردىكى، قەددى - قامىتى كېلىشكەن، قاپقارا بۇرۇتلرى
ئەمدىلا خەت تارتقان بىر يىگىت سولالقىق تۇراتتى.

بېیت

سەرۋە قەد ئۇنگەن چىمەندەك جاندىن ئاشىنا يىگىت ،
شاخ گۈلدەك سۈرتى ئىنسان ئارا بەرنا يىگىت .

ئۇ قانىتى بۇغۇچلانغان قۇشتەك مۇستەھكم قەپەس ئىچىگە سولانغان حالدا تەپەككۈر تىزىغا بېشىنى قويۇپ تەھرىر دېڭىزىغا غەرق بولۇپتۇ . ئۇنىڭ بۇ قىسىمىتىنى كۆرۈپ ھەيران قالدىم . ئالدىغا بېرىپ سالام قىلغان ئىدىم ، بېشىنى كۆتۈرۈپ دېدىكى :

— ئى يىگىت ، ئۆزۈڭ كىم بولىسەن ، ماڭا نېمىدەپ سالام قىلىسەن ؟ بىلمىدىڭمۇ ، مېنىڭ سالامەتلەكىم مەندىن يىراقتۇر .

— مەن خەۋەرچى بولىمەن ، — دېدىم ۋە نامە ئورالغان ياغلىقنى قەپەسنىڭ يوچۇقىدىن سۇنۇپ بەردىم ، ئاندىن مەلىكە تاپىلغان سۆزلەرنى ئېيتتىم .

ئۇ ئاڭلاپ گۈل رەڭلىك ياشلىرىنى رۇخساري سەھىپىسىگە تۆكتى . نامەنى ئوقۇغانىدىن كېيىن بېشىنى ئېرىتىپ تۇرۇپ :

— ئەي دەرمەنلەر ئەلچىسى ، ئول دىلدارغا دېگەيسەنلىكى ، بىرەر تەدبىر قوللىنىپ ئوتتۇرمىزدىكى بۇ تىكەننى يوق قىلغاي . يىغلاپ يۈرۈش پايدىسىردۇر . يەنە شۇنىمۇ دەپ قويىنىكى ، ئۇنىڭغا پىدادۇرەمن . لېكىن ھەرقانىچە قىلىساممۇ ۋىسالىغا ئېرىشىش نېسىپ بولماسى . ئەمما ئاززوپۇم شۇكى ، ئۇنى بىر كۆرۈپ جان بەرسەم رازىمەن . بۇنىڭدىن كېيىن خەت - خەۋەرنى ئاز ئەۋەتسۇن . چۈنكى بۇ پىتنە - پاساتقا سەۋەب بو-لۇر ، — دېدى ۋە باهار يامغۇرىدەك ياش تۆكتى .

مەن ئۇنىڭ ئېچىنىشلىق ئەھۋالغا ھەيران بولۇپ تۇراتتىم ، بىردىنلا غۇلغۇلا - ئەنسىز پاراڭلار قۇلىقىمغا كىردى . قارىسام ، فەرەڭ پا-دىشاھىنىڭ غەزەپ - ئەمرى بىلەن بىر توپ كىشىلەر باغنىڭ دەرۋازىسىدىن كىرىپ كېلىۋاتاتتى ، ئۇلارنىڭ قوللىرىدا نەيزە - قىلىچلار بار ئىدى . خۇددى ھېيكەلدەك گىروي ، سۈرلۈك بىر سىپاھ ئېتلىپ

كېلىپ نەيزە بىلەن بېشىمغا شۇنداق ئوردىكى ، چۈل - چۈل پارچىلىرى
ھەريان ئۇچتى . شۇئان هوشۇمدىن ئاييرلىپ يىقىلدىم . هوشۇمغا كەلسەم
ئالەمنى قاراڭغۇلۇق بېسىپتۇ . ئۆزۈمنى بىر كىشىنىڭ قۇچىقىدا كۆر-
دۇمكى ، مېنى يولدا ئېلىپ كېتىۋاتاتتى .

ئۇ بۇرادىرىگە :

— ئەجەب بۇ شۇم بىلەن خىرسرونى تاشلاپ كەتتىغا ! — دېدى .

ئىككىنچىسى ئېيتتى :

— بۇنى تاشلىۋېتىپ خىرسرونى تاپايلى .

— ساراڭ بولدوڭمۇ ؟ — دېدى يەنە بىرى ، — ئىككىلىسىنى
تاشلاپ كېتىشكە بولمايدۇ . ئەمما ، ئەپسۇس ، شاهزادىنى بىگۇناھ ئۆلتۈ-
رىدىغان بولدى .

— بۇ نېمە سىرددۇر ، — دېدىمەن ، — سىلەر ئۇ شاھزادىنىڭ
ئۆلۈمىگە نېمىشقا ئەپسۇسلىنىسىلەر ؟ مېنى ھەم ئۇ يەرگە ئېلىپ بارساڭلار
نېمە بولغاي ؟

ئۇلار جاۋاب بېرىپ ئېيتىشتى :

— بىلسەڭ شۇنداق ئاجايىپ بىر سىرددۇر كى ، مەشۇقى ئاشقىنى
ئۆلتۈردى .

— ئى يارەنلەر ، بۇ ئىشنىڭ تەپسىلاتىنى بىلسەم دەيمەن ، ئېي-
تىڭلارچۇ ، ئاشقى كىمدىر ، مەشۇق كىمدىر ؟ ئاشقىنى ئۆلتۈرۈشنىڭ
سەۋەبى نېمە ؟

— مەشۇق پادىشاھنىڭ قىزى ، ئاشق بولسا ئاكىسىنىڭ ئوغىل-
دۇر . سەن ھېلىقى نامەنى ئۇنىڭغا ئېلىپ كەلگەن ئىدىك . شۇ نامە بىلەن
بۇ چاتاقنى تېرىدىك .

— نېمە ئۇچۇن ئۇ يىگىتنى ئۆلتۈردى ؟

— ئۇنىڭ شەرھى ئۇزاقتۇر .

— مېنىمۇ ئېلىپ بېرىڭلار ، سىلەرنىڭ ياردىمىڭلار بىلەن بۇ
سەرنى بىلەنلەي .

ئۇلار مېنىڭ ئاززۇيۇمنى نەزەرگە ئېلىپ ، كېچىچە يول يۈرۈپ پادشاھنىڭ ئوردىسغا قايتۇرۇپ كەلدى . شۇ دەقىقىدىكى بىرىدىن بىر زۇبۇم ئول دىلىبەرنىڭ جامالى بىلەن قەلىبىمنى نۇرلاندۇرۇۋېلىپ ئاندىن ئۇنىڭ ئالدىدا جان تەسىددۇق ئەيلەش ئىدى . بىز پادشاھنىڭ خىلۇھەتە خانىسىنىڭ بېغىغا كىرگەندە ، كۆتۈرۈپ كەلگەن ئادەم مېنى بىر دەرە خىنىڭ تۆزىگە ئولتۇر غۇزۇپ قويىدى . ھەمراھلىرى تاماشا قىلغىلى مې گىشتى . قارىسام باغانىڭ ئوتتۇرسىدا بىر دەريя ئېقىپ تۇرۇپتۇ ، پادشاھ ئۇنىڭ بويىغا ئالتۇن كۇرسىنى قويىپ ئولتۇرۇپتۇ . ئەترابىدىكى مەسئەللەر پاراسلاپ كۆبۈپ كۈندۈزدەك يورۇپتۇ . شۇ ئەسنادا مەلکە ئاپىاق ناھا . يىتى سىرلىق هالدا زەرمىنىڭ ئورالغۇنچە پەيدا بولدى . ئاتىسىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە تەزىم بەجا كەلتۈردى . پادشاھ ئۇنى قۇچاقلاپ بىنىدا ئولتۇر غۇزۇدى ۋە ۋەمگۈزار ئاتىلارچە مېھربانلىق كۆرسەتتى .

مېنى كۆتۈرۈپ كەلگەن ئادەمدىن سورىدىم :

— ئى دوستۇم ، بۇ نېمە ۋەقدۇر ؟

— قەپەسىدىكى يىنگىت بىزنىڭ چوڭ پادشاھىمىز (ھازىرقى پادشاھنىڭ ئاكىسى)نىڭ ئوغلى بولىدۇ ، كېچىك ۋاقتىدىلا ئاتىسى ۋاپات بولۇپ كەتكەن . ئۆز ۋاقتىدا ئۇ ئۆزىنىڭ ئىنسىنى بۇ ئوغۇلغا نائىپ تەينلەپ ، سەلتەنەت تەختىگە ۋە كىل قىلىپ ئولتۇر غۇرغان ئىدى . ۋەسىدە يەتتە : « ئوغلۇم بالاغەتكە يەتكەندە تەختى ئۆزىغا تاپشۇرۇپ بېرىپ ، قىزىگىزنى نىكاھلاپ قويۇڭ . ئاندىن ئۆزىڭىز پاراغەتتە ئۆتكەبىسىز » دې . يىلگەن ئىدى . پادشاھنىڭ ئىنسى تەختتە ئولتۇرۇپ ھۆكۈمرانلىق قىلماقنىڭ لەززىتنى تېتىپ قىلىپ ، ئاكىسىنىڭ ۋەسىتتىنى ئۆنتۈدى ، ۋەپىلەت ۋە مەغرۇرلۇق شارابىنى ئىچىپ تويمىدى . شاھزادە تاغسىنىڭ قىزى بىلەن بىر يەردە ئۆسۈپ يېتلىپ ، ئىشق - مۇھەببەت ئۈلپەتچىلە كىنى بەجا كەلتۈرۈپ ئىشقىۋارلىقا بېرىلدى . شاھزادە بالاغەتكە يەتكەن سېرى قابلىيەت نىشانى پېشانىسىدىن بىلىنەكتە ئىدى . « پادشاھ » ۋەزىرلىرى بىلەن مەسىلەتلىشىپ ، شاھزادىنى تەختىكە ۋارسلىق

قىلىشتىن ئىلگىرى يوقاتماقچى بولدى . مىكىرگە باي بىر ۋەزىرى يول كۆرسىتىپ : « ئۇنىڭغا < ساراڭ > دېگەن تۆھمەتنى چاپلاپ قامىۋەتسەك ، خەلقمۇ ئۇنىڭ تەرمىدارى بولمايدۇ » دېدى . پادىشاھ بۇ مەسىلەتنى مۇۋاپىق كۆرۈپ ، شاھزادىنى قامىۋېتىشكە پەرمان قىلدى . بۇ ئىشتىن پادىشاھنىڭ قىزى خەۋەر تېپىپ ، ئاتىسىنىڭ بۇ پىلانى ئەمەلگە ئاشۇرۇشىنى توسماقچى بولدى . شاھزادىنىڭ بەزى دوستلىرىمۇ بۇ شۇم خەۋەردىن ئۇنى خەۋەرلەندۈردى . ئايغاقچىلار بۇ گەپ - سۆزلەرنى پادىشاھقا يەتكۈزۈپ : « ئەگەر ئۇنداق قىلىساق خەلق قوز غىلىپ شاھزادىنى قاماقتىن قۇتقۇزۇپ ، ئالىلىرىنىڭ بېشىغا بالا كەلتۈر سەقانداق قىلىماق كېرمەك ؟ » دېبىشتى .

بىر ۋەزىرىنىڭ ئاقبلانە مەسىلەتى بىلەن ئەمېرلەر شۇنداق ئەقىل كۆرسەتىكى : پادىشاھنىڭ ئالدىدا بۇ ئوغۇلنىڭ ھاقارەتلەنىشى مۇناسىپ ئەمەس . بىر باغ بىنا قىلىنسۇنکى ، ئورنى خەلق كۆزىدىن ييراق بولسۇن . باغدا سۇلار ئېقىپ تۈرسۇن . خىلمۇ خىل گۈل - گىيابلار ئۆستۈرۈلۈپ ، قۇشلار نەغمە - ناۋا قىلىپ تۈرغان بولسۇن . شۇ باغقا ئۇنى نەزمەرەند قىلىۋەتسەك يامان ئاقۇۋەت يۈز بەرمەس ، خەلق بىلىپ فالغان تەقدىرىدىمۇ پادىشاھنى بۇ يىگىتكە زۇلۇم قىلدى دېمەس . تېخىمۇ خاتىر جەم بولۇش ئۇچۇن پۇلاتتىن قەپەس ياساپ شۇنىڭ ئىچىگە بەندلىۋېتىش لازىمىدۇر . ئاخىر ئۇ قەپەسکە سېلىنىپ ، مەحسۇس بىنا قىلىنغان باغقا ئاپىرىۋېتىلە . دى . نازارەتچىلىككە 100 فاراۋۇل بەلگىلەندى . قارا يۈرە كلەر ئۇنىڭغا ئۇلۇم خەۋۇپى يەتكۈزۈش قەستىدە نەچە نۆۋەت ئىپلاس پىلان قۇرۇشقان بولسىمۇ ، پادىشاھنىڭ قىزى يامان نىيەتنى ئىشقا ئاشۇر غۇزمائى ، ياخشى مۇددىئا بىلەن شاھزادە خىرسونى ئۆزىگە قارىتىپ غەم دەرۋازىسىنى ئېچىپ قويىدى . سەن ئېلىپ بارغان نامەنىڭ مەزمۇنى : « كۆكلىگىزنى خوش تۇتقايسىز ، هىجران كۈنلىرى ئاخىرلاشتى . ھەقانداق قىلىپ بولمسۇن ئاتامىنى ئۆلتۈرۈپ ، ئۆزۈمنى ۋە سىزنى مەھرۇملىۋەتنى قۇتقۇزىمەن » دېگەندىن ئىبارەت ئىدى . ئەپسۇس ، بىر مۇناپىق كىشى مەخپىيەتنى بىد .

لېپ قېلىپ ئاتىسىغا ئېتىپ قويدى . ئاتىسى خەۋەرنى ئاڭلاپ : « خەت ئاپارغۇچىنى تۇتۇپ جازاسىنى بېرىپ ، قەپەس بىلەن خىرسونىڭ بېشىنى دەرگاھىمغا ھازىر قىلىڭلار ! » دەپ پەرمان چۈشۈردى . شۇڭا ، پادىشاھنىڭ يارلىقىغا بىنائەن بېشىڭغا زەخىم يەتكۈزۈشتى . سەن هو - شۇڭدىن كەتكەچكە ئۇلار سېنى تاشلاپ كەتتى . پادىشاھ ۋەزىرى بىلەن مەسىلەتلىشىپ ئول بىگۇناھ يىگىتنى ئۆلتۈرمە كچى بولدى . ۋەزىر مەسىلەت كۆرسىتىپ : « مېنىڭچە ، ئۇنى مەلىكىنىڭ قولى بىلەن ئۆلتۈرگەيمىز كى ، ئەل - ئاۋام ، پادىشاھنىڭ قىزى بەتىامدىن قۇتۇلۇش ئۇچۇن ئۇنى ئۆلتۈرۈۋېتىپ دېسۇن » دېدى . پادىشاھ : « ئەگەر قىزىم قوشۇسا شۇنداق قىلايلى » دەپ قوشۇلدى . ۋەزىر پادىشاھنىڭ تاپشۇرۇقى بويىچە مەلىكىنىڭ قېلىغا كىرىپ ، هىليلە - مىكىر خەزىنسىنى ئېچىپ ، مالامەت كەلتۈرگۈچى سۆزلەرنى قىلىپ : خەلق سىزنى « پادىشاھنىڭ قىزى ئۇ يىگىتكە ئاشق بويپتو » دەيدۇ ، دېدى . قىز ئوپىلەننىڭ ئەغاندىن كېيىن بۇ گەپتىن تاندى . ۋەزىر شۇئان : « ئەگەر سۆزىڭىز راست بولسا ، ئىغۇزا گەپلەرنىڭ ئاغزىنى ئېتىش ئۇچۇن ئۇنى ئۆز قولىڭىز بىلەن ئۆلتۈرۈپ ئاتىڭىزنى رازى قىلغايىسز » دەپ قۇتراحتى . قىز : « ھېچۋەقهسى يوق ، كەچتە بېرىپ ئاتامغا ئۆززە ئېيتىمەن » دېدى . ۋەزىر قايىتىپ بېرىپ ، پادىشاھقا مەلۇم قىلدى ۋە كېچىسى يەنە قىزنىڭ يېنىغا كىرىپ : « ئەمىسىسە ۋەدىگە ۋاپا قىلغايىسىز » دېگەن ئىدى ، قىز كېپىدە تۇرۇپ ، ئاتىسىنىڭ خىزمىتىگە راۋان بولدى . ئۇ كېتۈتىپ يولدا سېنىڭ ياتقانلىقىڭىنى كۆرۈپ ئېيتتى : « بۇ جەسەتنى بىر چەتكە ئاپرىبۇتىڭلار ! » بىز سېنى تۇتۇشىمىزغا مىدىرلاپ ئېڭىدىڭ ، شۇئان « تىرىك ئىكەن » دەپ گۇمان قىلدۇق .

— ئەمدى سېنى دەريادىن ئۆتكۈزىمىز ۋە يولدا شىلىرىڭىنىڭ قېلىغا يەتكۈزىمىز ، — دېيىشتى ئۇلار ، — مۆھۇرلۇك خەت بېرىشىڭ كېرەككى ، سېنى قۇتقۇزۇش ئۇچۇن باقاۋۇللارغا 100 تىللا بەردۇق .
— سىلەرگە ھالال بولسۇن ، — دېدىمەن .

— ئاندىن ، — دېدى ئۇلار ۋەقەنىڭ كېيىنكى جەريائىنى بايان قىلىپ ، — پادشاھ شاھزادىنى قەپەستىن چىقىرىپ بىراق ئولتۇر غۇزۇپ قويۇپ ، مەلىكىگە : « ئەگەر گېپىڭ راست بولسا ئۇنى بىر تىغ بىلەن حالاڭ قىلغۇن » دەپ پەرمان چۈشۈرگەن ئىدى ، مەلىكە ئىلاجىسىز قىلىپ شاھزادىنى ئۆلتۈرمه كە تەخ كۆتۈردى . لېكىن يېقىن بارغاندا پىغانلىق ئاھ ئۇرۇپ تىغنى تاشلاپ ، بۇ ئەبىياتنى ئوقۇدى :

ئەبىيات

ساقىيا ، كۆيىدۈم خۇمارىم يادىدا ،
كۆيىدۈم ئاخىر ئول نىڭارىم يادىدا ؛
ئۆتتى ئۆمرۈم كۆرمىدىم يار ۋەسلىنى ؛
ھىجرى تۈنلەر دىلىپكارىم يادىدا .

ئاندىن : « بېشىڭدىن ئۆر گىلەيىكى ، بۇ بىئەدەپلىكىمنى كەچۈر- گىن ، كۆزلىرىم يەنە بىر مەرتىۋە دىدارىڭ شەمئى بىلەن روشن بولغاى ! » دەپ ھەسرەتلىك بىر تىنپ ھوشىدىن كەتتى . پادشاھ بۇ ھالنى كۆرۈپ قاتىق غەزەپلىنىپ : « مېنىڭ ئاززۇبۇم بۇنداق بولۇشنى كۆرۈش ئەمەس ، بۇ ئوغۇلنىڭ كاللىسىنى دەرھال ئېلىڭلەر ، ئەمدى نامىنى ئاكلاشقا تاقىتىم قالمىدى » دېگەن ئىدى ، نېمىنندۇر ئوپلىغان ۋەزىر جاللاتنى بىر ياققا قايىرىپ قويۇپ ، قىلىچنى كۆتۈرۈپ ئوغۇلنىڭ ئالدىغا يۈگۈردى . ئۇ ئەمدىلا ئىشنى پۇتكۈزەي دەۋاتقاندا ، دەرەخنىڭ ئارسىدىن بىر يار ئوقى ئۇچۇپ چىقىپ كۆكسىگە سانجىلدى - دە ، ئارقىسىغا يېقىلدى . پاتپاراچىلىق كۆتۈرۈلدى . پادشاھمۇ جان قورقۇنچىسىدا ھەممەخانىسىغا تىكىۋەتتى . « تۇت ! تۇت ! » دېگەن ئاوازلار پەلە كە كە يەتتى . مەنمۇ قورقۇنچىنى خۇددۇمنى يوقاتىتىم . هوشۇمغا كەلسەم ، فەرەڭ دوختۇرنىڭ ھۇجرىسىدا يېتىپتىمەن ، ئۇ جاراھەتلەرىمىنى تاڭغىلى تۇرۇپتۇ . — ئى يىىگىت ، رىزقىم بار ئىكەن ، جاراھەتلەرىم ساقايىدى ، —

بۇۋاي سۆزىنى داۋام قىلىپ ئېيتتى ، — ئەمما كۆڭلۈمنىڭ زەخمى ساقايدى ، بەلكى زەرداپقا ئايلاندى . كېيىن سەپەرداشلىرىم ئۇ شەھەردىن قايتىشقا تەييارلاندى ۋە مېنئۇ ئۆزلىرى بىلەن ئېلىپ ماڭدى . ئېنلىكى ، ئۇ تەڭداشىسىز سەنەمنىڭ ۋەسىلى ماڭا نېسىپ بولمايدىغانلىقى تۇرغان گەپ ئىدى . ئەمما ئۇنىڭ خىالى جېنىمنى ئازابلايتى .

بېيت

گەرچە تەن دەرگاھىدىن بولدى ييراق ،
جان شامى ھەم نۇردىن تاپتى پراق .

كۆڭلۈمنىڭ پەرشانلىقى شۇ دەرىجىگە يەتتىكى ، ئەل ئىشنى يەغىشتۇرۇپ ، ئالەم ۋاپاسىزلىقىدىن نەپەرتكە تولۇپ بۇ نەزمى ئوقۇدۇم :

نهزم

موىدەك بولدۇم ، كۆر ، ماڭلىيىڭنى كۆرۈپ ،
مۇپتىلا بولدۇم جامالىڭنى كۆرۈپ ؛

دەرد - غېمىڭ بىلەن بولۇپ ھەمنەپەس ،
تاپىدىم ئارامكىم دامىڭنى كۆرۈپ .

كەلدى تۇمشۇققا جان ، ئۆلسەم مەيلى ،
شېرىن لەۋلەر ھەم پىشانەڭنى كۆرۈپ .

سەپەرنى داۋاملاشتۇرۇپ كېتۈپتىپ بۇ ماكانغا چۈشتۈم .

بېيت

گەر تاپالماسىھن ۋىسال ، جان دىلىبرى ،
خەلقىئالەمدىن ييراق يۈرگىن نېرى .

ئەسلىدە بۇ تاشلاندۇق ، ۋەيران بىر جاي ئىكەن . ئۇستا تامچى ، تاشچىلارنى شەھەردىن تېپىپ كېلىپ ، نۇرغۇن بۇل خەجلەپ ، بۇ ئىبا- دەتخانىنى بىنا قىلدىم . قالغان ۋەجىمنى ۋار سىلارغا ئۇلەشتۈرۈپ بەردىم . يەنە 10 مىڭ تىلا بىلەن بىر قاتار تۆگىنى ئازاد قىلىۋەتكەن قۇلۇمغا بې- رىپ يولغا سالدىم . ئۇ ، راستچىل ، دىيانەتلىك ئادەم ئىدى ، بەرگەن ئاللىۇنلارنى دەسمىايدى قىلىپ تىجارىتىنى يۈرۈشتۈرۈپ ، مېنىڭ تۇرمۇش تە- مىناتىمىنى يەتكۈزۈپ بېرىپ تۇرۇۋاتىدۇ . شۇنىڭدىن بۇيان بۇ جايدا ئاشۇ- ۋەندىكى بېيتىنى ئوقۇپ ئۆزۈمگە ئاراملىق ئىزدىيمەن :

بېيت

مۇيەسىھر بولمسا ۋەسلىڭ پىلانىنى غېرىي تۈزۈمەسمەن ، ۋەلى بىلگىل ، ھياتىڭ پېشىدىن قولۇمدى ئۈزۈمەسمەن .

تاۋۇت كۆتۈرگەن دىۋانە يىگىت

ئى دەرۋىشلەر ، مەن ئۇ ئاپتىپ تەلەت ، مەرتىۋە ئىگىسىنىڭ تەڭداشىسىز گۈزەللەك ۋەسپىنى ئاڭلاب شۇئان ئاشقى - بىقارار بولدۇم ، هەتتا ئۆزۈمىنىمۇ بىللىمگۈدەك دەرىجىگە يەتنىم . شۇنىڭ بىلەن ئۇل دەردىم كىشىنىڭ قولىغا سۆيۈپ تۇرۇپ :
— ئى دوستلىق يولىنىڭ پەرۋىشچىسى ، مېھربانلىقىڭنى ئايىممدە خايىسنەنکى ، پارە - پارە كۆڭلۈم فەرەڭ قىزىغا مۇپتىلا بولدى .

بېيت

ئۇنىڭ ئىشق دەردى كەلتۈردى دىلىمغا كۆپ جاراھەتلەر ، بولۇپ پەجمۇدە ئۇستىخانىم ، تېنىمگە يەتنى ھەم دەردىلەر .

ئۇ كىشى مېنىڭ پەريشان ھالىمنى كۆرۈپ ھەيران بولدى ۋە بۇ

بېیتىنى ئوقۇدى :

بېیت

هەققىي مۇھەببەت ياسالما بولماس ،
يۈلتۈزغا ئەقىللىق كىشى قول سۇنماس .

بۇنى ئاڭلاپ دېدىم :

— ئى بوۋاي ، بىلىپ قوي ، ساپ مۇھەببىتىم گۇۋاھ بولسۇنكى ،
مەقسىتىمگە يەتمىگۈچە ئارام ئالمايمەن ، يا ئۇنى قولغا كەلتۈرۈمەن ۋە يا
ئۇنىڭ ئۈچۈن جىنىمىنى بېرىمەن .

بېیت

نېگارنى تاپىمغۇنچە گەر تەلەپتىن قول كۆتۈرمەسمەن ،
چىقار جان ياكى بۇ تەندىن ۋەيا جانان قۇچار بۇ تەن .

شۇنداق ئىلىتىماس قىلىپ تۇرۇۋېلىپ ، ئاخىر ئۇنى رەھىم - شەپ-
قەت يولىغا كىرگۈزدۈم . ئۇ كۆپ نەسىھەتلەردىن كېيىن ،
ئىشقىنىڭ قائىدە - يۈسۈنلىرى ھەققىدە تەلىم بەردى . ئاندىن دۇ-
ئاغا قول كۆتۈرۈپ ، بىر چاڭگال تىللا ئىنئام قىلىدى . ئۇنى ھەميانىمغا
سېلىپ ، دىل شەرتىنى بەجا كەلتۈرۈم - دە ، پاراكىندە كۆڭلۈم بىلەن
تاغدىن قىيانىدەك چۈشۈپ كەتتىم . دەشت - باياۋانلارنى كۆزۈمنىڭ نۇرى
بىلەن روۋەن ئەيلەپ ، كېچە - كۈندۈز دېمەي يۈلۈمنى داۋام قىلدىم ،
مۇساپە - مەنزاپلەر دە ئاجايىپ - غارايىپ ئىشلارنى كۆرۈم . ھەددى
ھېسابىسىز مۇشەققەتلەرنى تارتىپ بىر دىيارغا يېتىپ باردىم . ھەسرەت -
نادامەت ئوتلىرى ۋۇجۇدۇمنى كۆيدۈرەر ئىدى ، ئۆزۈمگە ئۆزۈم تەسکىن
بېرىپ بۇ بېیتىنى ئوقۇيتىم :

ئەۋلاد گۇرۇپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىسالار ئامېسىرى

بېیت

بول چىداملىق ، ئول نىگار سالغا يى نەزەر ،
يالتىيىشتىن ئىشق يولى ئەيلەر ھەزەر .

كۆپ جاپا - مۇشەققەتلەك سەپەرلەردىن كۆزلىگەن
مەنزىلگە بېتىپ باردىم . بۇ چاغدا چاچلىرىم بىلىمگە چۈشۈپ ، ئاجىزلاپ
كەتكەنلىكىمىدىن ساراڭغا ئوخشىپ كىشىلەرنىڭ ئاتقان تاشلىرىغا نىشان
بولدۇم . شۇنداققىتمۇ بىرئەچچە ۋاقتى ئول نازىنىنى دېرەكلىش ۋە چە-
ۋەندازانى تەكشۈرۈش بىلەن مەجىنۇنلۇق دەشتىدە يۈرۈپ ، ھېچ يەردىن
ھەدىنى ئالالىمىدىم . كېچە - كۈندۈز بىدارلىقتا تارتقان ئاھلىرىمىنىڭ تو-
تۇنلىرى پەلەكىنى قاپلىماقتا ئىدى .

بېیت

ياز دىدارىنى كۆرمەك ئاشق ئۈچۈن ئەڭ زور تىلەك ،
قان - يېشىمىدىن پۇتى دەريا جەبرىدىن كۆرمەي بۆلەك .

تاکى بىر يىلغىچە ئول ۋىسال دۆلتىنىڭ ئاززۇسىدا پەرشانلىق
كۈچلىرىدا ئۇششاق باللارغا ئويۇنچۇق بولۇپ يۈرۈدۈم . ئاخىر بۇ ئىشنىڭ
نەتىجىسىدىن ئىككىلىنىپ ، ھاياتنىڭ ئىبادىتىدىن سەرگەشتە ، پەلەكىنىڭ
گەردىشىدىن بەختىز بولدۇم .

يۈرەك نىدىالىرىمىنىڭ نىشانى سۈپىتىدە يۈزلىرىمگە تۈپرافلارنى
سۈرتۈپ ، ئاجىز ۋە بىچارلىكىمگە ئۆكۈنۈپ يىغلايتتىم :

مۇناجات

ئىلاھى بىھەق شاهى ئەنبىيا ،
بىھەق ئەلى ئول شاهى ئەۋلىيا .

بولدى ھەسەنگە يالعۇزلىق نېسىپ ،
ھۇسەين بولدى شېھىت ۋە غېرىپ .

ئىلاھى ياخشلار ساپا ھۆرمىتى ،
گۈل ، باغ ۋە ئارزۇ ، ۋاپا ھۆرمىتى .

يۇرتىن ئايىلغان سەرسان ھۆرمىتى ،
ۋەسىل تاپمىغان ئارمان ھۆرمىتى .

يەتكۈز مەقسەتكە تۆز پەزلىڭ بىلەن ،
رەھىم قىل ، كۆيدۈرمه تاب - ھىجربىڭ بىلەن .

بۇ مۇناجااتنى تەكىرىار ئوقۇپ ، ئاخشامدىن سۈبھىگىچە يىغلاپ ،
ئاللادىن مۇشكۈلۈمگە ئاسانلىق تىلىدىم . قۇياش كۆتۈرۈلگەندىن كېيىن ،
جاھىلىلىقىم تۇتۇپ ، ۋەيران بولغان كۆكۈل دىۋانىسى بىلەن يەنە بازارغا
چىقىپ ، تۆت كوچا دوQMۇشىغا باردىم . كۆرۈمكى ، نۇرۇغۇن ئادەملەر
ۋەھىسى يىرىتقوچىن قورققاندەك قېچىپ يۈرۈشەتتى . بىرددەمە بازاردا
ھېچكىم قالىدى . قارسام ، ئاجايىپ ھىممەتلىك بىر يىگىت يۈلۋاستەك
ھەيۋە بىلەن كېلىۋاتاتتى ، ئۇنىڭ يۈزى ئاپتاپتەك ، ساقلى مۇشكىناتتى ،
قەددى سەنەۋېردىك ، كۆزلىرى توزنىڭىدەك قانلىق ئىدى ، ئېسىل
ئىگىنلەرنى كېيىپ ، قىممەتلىك كەھرنى باغلىغان بولۇپ ، قولىدىكى ئال
ماس قىلىچىنى ھەريان شىلتىتتى ، قەھر - غەزىپى تاشقانلىقتىن ئاغزىدىن
كۆپۈكلەر چاچرايتتى . يەنە بىر قولىدىكى مۇخرى كلىك گۇرۇزسىنى
ئايلاندۇرسا ، تاشقىن سۇنىڭ شاؤقۇنىدەك « ۋاش ... ۋاش ... » ئاۋاز چە
قاتتى . ئارقىسىدىن بىر تاۋۇختى كۆتۈرۈپ كېلىۋاتقان 14 ياشلاردىكى
ئىككى يىگىت ، كوچىنىڭ دوQMۇشىدا ئۇنىڭ ئىشارىسى بىلەن جىنازىنى
يەرگە قويىدى .

يىگىت جىنازىنىڭ باش تەرىپىدە يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ ، مۇڭلۇق
ئاۋاز بىلەن ئاھ ئۇرۇپ بۇ ئەبياتنى ئوقۇدى :

ئاه شاهزاده ، هەسرىتا ، تەگدى ئاپەت ، ۋاي شېھىت ،
زالىمارنىڭ تىغىدا تار تىقىڭ كۈلىپەت ، ۋاي شېھىت .

پاره بولۇپ يۈرىكىڭ كۆزلىرىدىن قان ئاقتى ،
ئەلۇندا ، ئەل - قۇۋمىتىدا يوقكى تاقھەت ، ۋاي شېھىت .

ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ياشلىرى سەلدەك ئاقتى ، نالە - پىغانى كۆكە
يەتنى ، ھەسەتلەك مەرسىيە سۆزلىرى خەلقىنىڭ يۈرەكلىرىنى تىرتىپ ،
نۇر غۇن ئادەمنى ئەس - ھوشىدىن ئايىرىدى . ئالامان ئول جىنازىنى
 قولمۇقول كۆتۈرۈپ كوجىنى بىرقانچە ئابىلغاندىن كېيىن ، يىكىت تا-
ۋۇتنى يەنە قۇللەرىغا كۆتۈرۈپ ئېلىپ ماڭدى .
ئى دەرۋىشلەر ، بۇ ھالنى كۆرۈپ مېنىڭمۇ يۈرىكىم لەختە - لەختە
بولۇپ كەتنى .

بىبىت

مۇھەببەت جىلۇسى ئالعاي كۆڭۈلننىڭ قەسىرىنى شۇئان ،
چىراڭنىڭ بېشىدا تۇتۇن قىلۇر ھاسىل بۇلۇت - تۇمان .

بارا - بارا ئەس - ھوشۇمىدىن ئايىلىپ ساراڭدەك بولۇپ قالدىم .
كۆپ ئىزتىراپلار چەككەندىن كېيىن بىردىنلا ئەندىشە قىلىدىمكى ،
تەجىرىبىلىك ئۇلۇغلارىنىڭ سۆزىدە : « ھەرقانداق ئادەمنىڭ بېشىغا كۈن
چۈشىسە ، ئەمما تەدبىرىنىڭ ئالقىنى ئېچىلمىسا ، ئۆزىدىن تەدبىرىلىك
كىشىلەر گە ئىلتىجا قىلىپ ، ئىلاجىنى سورىغا يېغىلاب تۇرۇپ دۇئا ئې-
لىپ ، مەقسەت يولىغا قەدم قويغاي ، — دېلىلگەنلىكى ئېسىمگە چۈشتى ، —

بىبىت

ئەقلۇشىدرالىك بىرلە ھاسىل بولمىسا مەقسەت - مۇراد ،
سەۋر - تاقھەت قىل داۋاملىق ، تاپقۇچە يول چەكمە داد .

ئەگەر ساڭا بىرەر مۇشكۈلچىلىك يۈزىلەنسە ، تەدبىرىلىك كىشىلەردىن ياردىم تەلەپ قىلىماي بۇ ئىشنى ئاسانلاشتۇرۇش تەستۇر .
ھەرقانچە ئۇرۇنساڭمۇ بىرەر توغرا يول كۆرسەتكۈچىنىڭ ياردىمىگە ئېرىشەلمىسىنىڭ ، ئامال شۇكى ، ئۆزۈڭنى ساراڭ قىياپىتىگە سېلىۋال ! «

بېبىت

مۇشكۈل ئىشقا يولۇققاندا بولۇۋەلغىن يالغان ساراڭ ،
شۇندىا ئىلماس خەقلەر كۆزگە ، مەقسەت ئۆچۈن ئاڭلا پاراڭ .

« ئېھىتىمال مۇشۇ ئىشلار ۋە جىدىن غەم پادشاھىنىڭ لەشكەرلىرى باغلىنىپ ، بىرەر توغرا پەتىۋا بەرگۈچى يولۇققايى » دەپ ئويلاپ ، يىگىتنىڭ ئارقىسىدىن راۋان بولدۇم . خالا يىقلار كۆرۈپ ، مېنى بۇنداق قىلىشتىن توستى .

بېبىت

ئېھىتىيات قىلغۇن سىتەمگەردىن يېتىر جانغا زۇلۇم ،
ئارسلاندىن فاچ نېرى ئۇ كەلتۈرمەر شەكسىز ئۆلۈم .

ئۇلار : « ئى غېرىپ جاھىل ، يىگىت غاپىل ، جاھاندىن توپۇپ
ھاياتىڭدىن كەچتىمۇ ؟ بۇ خام خىيال بىلەن ئۆزۈڭنى بالاغا گىرىپتار
قىلىسەن » دەپ قانچە مەنئى قىلىسىمۇ ، ساراڭلىققا ئېلىپ نەسەھەتلەرگە¹
زادى قۇلاق سالىدىم . ئەمما ئۇلار ماڭغىلى قويمىاي توسوۋالدى . ئۇلارنىڭ
ئارىسىدا بىر دەردىمن كىشى بار ئىكەن ، ئۇ مېنىڭ ھالىمنى كۆرۈپ خاپا
بۇلغىنىچە ئۇلارغا :

— ئى يارەنلەر ، ساراڭنىڭ ئارقىسىدىن ماڭغان ھەم ساراڭدۇر ،
نېرى تۇرۇڭلار ، ئۇنىڭ كۆڭلىنى مەنئى تېرىنىقى بىلەن ئاغرىتىماڭلار !—
دەپ مېنى ئۆز ئىختىيارىمغا قوپۇپ بەردى . شۇنداق قىلىپ ، ھېلىقى
يىگىتنىڭ ئارقىسىدىن يۈرۈپ كەتتىم .

خالاييق ئۇنىڭ ئالدىدىن قاچار ئىدى ، مەن بولسام ئارقىسىدىن قوغلىماقتائىدىم . بۇ ھالنى كۆرگەنلەر ھېر انلىقتىن بارمىقىنى چىشلەيتتى . ھېلىقى يىگىت كېتىۋاتقاچ مېنىڭ ۋارقىرىغىنىمى ئاكلايتتى ، لېكىن مەن تەرمىپكە قارىمايتتى . ئۇ شۇنداق ماڭغىنىچە بىر خىلۋەت ھويلا ئىچىگە كىرىپ كەتتى . مەن دەرۋازا ئالدىدا ھېر انلىققا پاتقىنىمچە تۇرۇپ قالدىم . بىر دەمدىن كېيىن بىر غۇلام يىگىت چىقىپ مېنى ئىچكىرىگە باشلاپ كىرىدى . بۇنىڭ ئۈچۈن خۇداغا مىڭ شۇ كىرىلەر ئېيتتىم . چوڭ قورۇنىڭ ئوتتۇرسىغا كاتتا ئىمارەت بىنا قىلىنغان بولۇپ ، ئەتراپى ساپ ھاۋالىق باغ ئىدى . غۇلامغا ئەگىشىپ ئالىي دەرىجىدە بېزەلگەن بىر خانىغا كىرسەم ، ھېلىقى جىنازا بىر تەخت ئۇستىنگە قوبىلۇپ ، باش تەرىپىگە كافۇر شام ياندۇرۇپ قوييۇلۇپ . يىگىت بىر ياندا ئالته قىرلىق گۈرزىنى تۇتقىنىچە بېشىنى تۆۋەن سېلىپ تۇرۇپتۇ . ئۇنىڭ چوڭقۇر خىيالغا غەرق بولغىنىنى پەملىدىم .

ئەدەپ يۈزسىدىن سالام قىلىۋىدىم ، ئۇ چۆچۈگەندەك قاراپ شۇنداق دېدى :

— ھېي ئەخەمەق ! ئارقامدىن نېمىدەپ ئەگىشىپ كەلدىڭ ؟
قولۇمىدىكى گۈرزە بىلەن بىرنى تۇر سام بۇ دۇنيانى تەرك ئېتسەن ! ...
مەن بېشىمنى ئېگىپ ئۆلۈمنى كۈتنىپ تۇرۇدۇم ۋە سەممىي حالدا ئېيتتىم :

— ئى مەردانە يىگىت ، ئاچىقىقىڭغا ھاي بېرىپ ، ئۆز دىننېنىڭ ئۆز گۈرزىنى تاشلىۋىتىپ ، مۇشتى بىلەن قۇلقىمىنىڭ تۈۋىگە بىرنى ئۇرغىنىنى بىلەمەن ، ھوشۇمىدىن كېتىپتىمەن . ھوشۇمغا كېلىپ بېشىمنى ئۇنىڭ قۇچىقىدا كۆرдۇم . ئۇ ناھايىتى مېھربانلىق بىلەن كۆزلىرىمگە تەلمۇرۇپ تۇرۇپتۇ . شۇ ئان ئۆزۈمنى رۇسلاپ ئولتۇردىم .

ئۇنىڭ كۆزلىرى بىردىنلا غەزەپلىك تۈس ئالدى :

— ئى بىچارە، نېمە دەردىڭ بار؟ ئەقلىڭ ئىختىيارىڭدىن كېتىپتۇ. قانداق ئىش جېنىڭغا تەڭدى، پىچاق ئۇستىخىنىڭغا يېتىپتۇ. جېنىڭدىن تويدۇڭمۇ؟ كىشىلەر مەندىن قېچۈواتسا، سەن قوغلاۋاتىسىن. بۇنىڭ سەۋەمبىنى راستلىق بىلەن ئېيتقىن.

مەن بۇ رۇبائىينى ئوقۇدۇم:

يىغىدىن ئۆزگىنى بىلمەسمەن، نېرى شادلىق خىيال قىلماق، كۆدەكله، يىغلىسا ئۆكسۈپ كېرەك ئۇنى خۇشال قىلماق. پەقەتلا تاپىمىدىم دىلكەش كۆڭۈل دەردىنى ئېيتىماققا، ئاشىقلار بولسا سەرسانە ئادىللىقمۇ ئۇۋال قىلماق.

ئارقىدىن شۇنداق يىغلۇمۇھىتىمكى، ئۇمۇ تەسرىلىنىپ قوشۇلۇپ يىغلىدى. ئاندىن ئېيتتى:

— ئى هىجران ئوتىدا يانغان يىگىت، ئەمدى يىغاڭنى توختىتىپ ئۆز ئەھۋالىڭنى بايان قىلغىن، ھەرقانداق تەلىپىڭ بولسا ياردىم بېرىپ، مەقسىتىڭنى بەجا كەلتۈرۈش يولىدا جاننى پىدا قىلغايىمەن. شەرتىم شۇكى، مەندىن ھېچ نەرسىنى سر توْتىمغايسەن.

من روھلاندىم - دە، كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىمنىڭ ھەممىسىنى، يەنى فەرەڭ گۈزىلىنىڭ سۈرەتتىنى كۆرگىنلىدىن تارتىپ دەشت - باياۋانلاردا باشتىن كەچۈرگەنلىرىمنى ۋە ئۆزۈمنىڭ نام - نەسەبىمنى قالدۇرماي سۆزلەپ بەردىم.

يىگىت ئاڭلاب بولۇپ سەل ئوپلىنىڭالاندىن كېيىن، بېشىنى كۆتۈرۈپ دېدى:

— ئول پىتنە قوزغانقۇچىنىڭ بېشىدىن شۇنداق ئىشلار ئۆتتىكى، بۇ كەمگىچە ھېچقانداق ئىنسان زاتى دۇج كەلمىگەن. زۇلۇم يەتكەن ئۇ يىگىتىنىڭ قېنى سەل بولۇپ ئاقتى، يەنە بىرنەچە كىشىمۇ ناھەق جېنى-

دەن ئايىرىلىدى . ئەمدى سەن ئەقلى تىزگىنىنى قولۇڭغا ئالغۇن ، بۇنداق ئىشقا ئاشماسى خىياللارنى تاشلاپ ، ئۆزۈڭگە سالامەتلىك ئىشىكىنى ئاچ-قىن . بولمسا سېنى مەن ئۆلتۈرۈپ ، غەمدىن بىر يولى خالاس قىلىمەن .

— ئى يىگىت ، ئول ماجىرادا ۋەزىرنى ئوق بىلەن ئاتقان كىم ؟

— مانا مەن ! بۇ جىنازىدىكىسى زۇلۇم يەتكەن شاھزادىنىڭ جەستىدۇر . مەن بولسام ئۇنىڭ تاغىسىنىڭ ئوغلى بولىمەن . پەله كىنىڭ كاجلىقىدىن شېھىت بولغان شاھزادىنىڭ پىراقىدا هوشۇمنى يوقتىپ ، مۇشۇنداق ساراڭلىق كۆچىسىدا تېنەپ - تەمتىرەپ يۈرىمەن . قېرىندە شىمىنىڭ بىگۇناھ ئۆلۈشىگە سەۋەبكار بولغۇچىلاردىن پادشاھتنى باشقىلىرىنىڭ تېگىشلىك جاجىسىنى بەردىم ، پادشاھ بۇ ختا قوغدىنىش ئىلکىدە بولغاچ زەخىم يەتكۈزۈشىنىڭ ئىلاجىنى قىلالىمىدىم . ئەنە شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئۇنىڭ جەستىنى ھەر ئايىدا بىر مەرتە كۆچا ئايىلاندۇرۇپ يۈرۈۋاتىمەن ۋە تەزىيە قائىدىسىنى ئورۇنداؤاتىمەن . خالا يىقلار مېنى ساراڭ دەيدۇ ، مەن زالىمالارنىڭ گۈزەلىنىڭ پىراقىدا يەتكۈچە جەبر تارتىپ دۇرمەن . ئەمدى سەنمۇ ئۇ گۈزەلىنىڭ پىراقىدا تۇرۇپتۇكى ، سەن ھەقلقە قېشىمغا كەپسەن . ھەقىقەت ئىسپات ئېتىپ تۇرۇپتۇكى ، تۇرۇسەن . ئەمما مەندىن باشقىا ھېچكىم بۇ ئىشقا ياردىم بېرەلمەيدۇ . بىر شەرت باركى ، ئۇنى كۆرگىنىڭدە نالە - پەريادلار چېكىپ ئاھ ئۇرمىغا سەن . ئەگەر بۇ قائىدىنى بۇساڭ ، شۇ يەرنىڭ ئۆزىدىلا تېنىڭنى ئىككى پارە قىلىۋىتىمەن .

رۇبائى

كۆڭۈل بەرگەن ھەر ئاشق بولغۇسى بىھوش ،
سەۋەب ، سۆيگۈ يولىدا يوقتۇر تاقەت - هوش .
ئاڭەشنىڭ تىغىدۇر ئاشق مىجهزى ،
ۋىسالنىڭ يولىدا ئۇرار دائم جۇش .

مۇسىبەتلەك مەلىكە

شۇنداق قىلىپ ، شەرت بويىچە بىر كېچە - كۈندۈزنى ئۆتكۈـ
زۇپ ، ئىككىنچى كۈنى تاڭ ئاتقاندا ، يىگىت مېنى تەبىارلىق قىلىشقا
بۇيرۇدى ھەمە ماڭا ئاتاپ بازاردىن ئېسىل كىيىملەرنى ئالدۇرۇپ كېلىپ
كىيدۈردى . ئۇ ، جىنازىنىڭ بىر بېشىنى ماڭا ، يەنە بىر بېشىنى غۇلامغا
كۆتۈرەتتى ، ئۆزى بولسا ئالدىمىزدا ماڭدى . بىز قانچىلىك يول يۈرۈدۈق ،
بىلمەيمەن ، بىردىنلا باغانلىڭ ئىشكىگە يېتىپ كەلدۈق . جىنازىنى ئىشىك
ئالدىدا ئېقىمۇاتقان ئەزمىم دەريانىڭ بويىغا قويۇشنى بۇيرۇدى . بىز ئۇنىڭ
دېگىنىنى بەجا كەلتۈرۈپ يولۇپ ، بىر چەتنە ئۆلتۈرۈدۈق .
ئۇل دىلاۋەر جان بار ئاؤازى بىلەن بىر نەرە تارتقان ئىدى ، ئەتراب
ۋە باغ ھەممىسى لەرزىگە كەلدى . ئاندىن ئىچ - ئىچىدىن ئۆرتىنىپ بۇ
نەزمى ئوقۇدى :

نەزم

سەنسىز ماڭا ، ئى جانان ، گۈل - گۈلستان بەربىر ،
سۇمبول چاچمۇ بەربىر ، سەرۋىرىستان بەربىر .

تەئىنلەرنىڭ دەستىدىن كۆرمىدىمەن يار يۈزى ،
بولىمسا گەر كۆڭلى پاك ، شەكمەستان بەربىر .

كۆرگىل مانا ، ھاپىزا ، مەردەكە مەنزىل بۇ ئەمەس ،
ھىجرانىڭدا ساراكتۇغا ھەممە تامان بەربىر .

ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن باھار يامغۇرىدەك ياش تۆكۈلەتتى . مەن بولـ
سام ئۇل نازىنىنىڭ دىدار مۇلاقاتىغا مۇشەرەپ بولۇش شەۋقىدە مەست
ئىدىم ، قەدەملەرنىڭ تىۋىشىنى ئىنتىزارلىق ئىلکىدە كۆتۈپ بىر بۇلۇڭدا

ئولتۇراتىم .

بىردىنلا ئاللاتائالانىڭ فەزلى بىلەن بەختىيار لق مაڭا يۈزلىنىپ ،
ئول نازىننىن چىقىپ كەلدى .

نەزم

تۈزلار مەستتۇر كى ، كۆر ، نەركەسمۇ مەست ،
كۆرۈپلا شۇئان بولدۇم مەنمۇ مەست .

كۆز چاناقدىن تۆكۈلدى گۈلاب ،
قىلدى شۇم پەلەك ئۇ رەناغا قەست .

تۇراتىلىكىن شۇنچىلىك تەمكىن ،
خوشلاشتى هوشۇم ئۇلغايىغاج ھەۋەس .

ئى دەرۋىش ئەزىزلىر ، ئۇنى كۆرۈپلا بېشىمدىن تاپىنىمىغىچە بىر
ئوت تۇتاشتى ، پارە كۆڭلۈم مۇھەببەت تىرىنىقىدا زېدىلەندى . بېشىمنى
تۇتقىنىمچە « ئاھ ! » دەپلا هوشۇمدىن ئايىلدىم . بىر چاغدا هوشۇمغا
كېلىپ كۆزۈمنى ئاچسام ، ئول سەرۋ قامەتلilik گۈزەل چېرىدىن نۇر
تۆكۈپ تۇرۇپتۇ . شۇ تاپىنا ئۇ گويا ھاياتلىق سۈيىنىڭ تۆزى ئىدى ، قارادى
لىق كىيىم بىلەن قارا يىپەك توقۇلما ياغلىقى شۇنچىلىك سۈرلۈك
كۆرسىتەتتى . ئۇ تەمكىن قەدمەم بىلەن كېلىپ ، شەپقەتچىم دىلاۋەر يىگىتى
نىڭ ئۇدۇلىدىكى ئالتۇن كۇرسىدا ئولتۇردى . مەردانلىق دېڭىزنىڭ
بىباها گۆھرى — شەپقەتچىم سۆز چىمەندىن گۈل تەردى ، ئول گۈزەل
نازىننى دىققىتىنى بەردى . ئاخىر گەپمۇ تۆگەپ ، گۈل يۈزلىك
نېمىشىقىدۇر باھار يامغۇرىدەك ياش تۆكۈپ يىغلىغىلى تۇردى . ئۇنىڭ
سەۋەبى ئېنلىقسىز يىغىسىنى كۆرۈپ شۇنداق بىئارام بولدۇمكى ، ۋارقىراپ
كىيىم - كېچە كىلىرىمنى تىتىما - تالاڭ قىلىشقا تاس قالدىم . ئول شر
سۇپەت يىگىت غەزەپ خەنجرىنى كۆزۈمگە ئاچىقى بىلەن سانجىۋىدى ،

ئۇنىڭ ۋەھىمىسىدىن بىخۇد بولدۇم .

نەزم

ئاي يۈزىدىن تۆكسە نۇرلار تەڭ كېلەلمەس ئاپتاتاب ،
ئۇل يىگىتتىڭ ۋەھمى بىرلە بولدى حالىم بىر بىتاب .

ئەي شامال ، ئەكەل ھىدىنى ئەيلىمەي جۇدا مېنى ،
بىر كۆرۈپ كەتنىم هوشۇمدىن قوبىدۇما جاننى ئاتاتاپ .

ئەلقىسىسە : شۇ ئەسنادا ئۇلار ئوتتۇرىسىدا يەنە گەپ باشلاندى .
ئۇل نازىنىن تەمكىلىك بىلەن ئاڭلايتتى ، گاھى تىل بىلەن ، گاھى قول
ئىشارىسى بىلەن ئىنكااس قايتۇراتتى . ئۇلارنىڭ قىرغىن سۆھبىتى كۆڭ -
لۈمنى غەشلىككە گىرىپتار ئەيلەپ ، رەشك ئوتىدا ياندۇردى . بىرددەمدىن
كېيىمن ئۇل دەۋاران يېگانىسى قايتىپ كەتنى . يىگىتمۇ ئورنىدىن قوپۇپ
كەينىدىن راۋان بولدى . بۇ ھالنى كۆرۈپ يىغىلىدىم ، كۆزلىرىمىدىن ياش
ئورنىغا قان تۆكۈپ بۇ بېيتتى ئوقۇدۇم :

بېيت

كۆڭۈلىنىڭ ئىزترابى ئۇگىتۇر پەرۋاز يولۇمدىن ،
بارۇرمەن تاكى بىر تىنق تولۇق ، ناساز يولۇمدىن .

نېھايەت بەك ئېگىزدۈر جاي - ماكانىم ، ئۇچۇش مۇشكۇل ،
لېكىن يانماققا يوق ئىمکان دېمەي ھەر باز يولۇمدىن .

قايتىش يولۇمدا ئاغزىمنى ئاچماي ، ئىچىمەدە « ئاھ » ئۇرۇپ يىغىلاب
ماڭدىم . ئۇل يىگىتتىڭ خانىسىغا كىرگەندە خىلۋەت بۇلۇڭنى تېپىپ يال
غۇز ئولتۇردىم . ھەسرەتتىن قوللىرىمىنى چىشلەيتتىم .

شېئر

كۆزلەرمىدىن ئاققۇدەك بىر تامچە ياش - قان كەلمىدى ،
پارە بولدى خۇن جىگەرم يار بىر ئان كەلمىدى .
تاخالاس بولسام ، نىغارا ، مەن بۇ غەم بىھۇدىدىن ،
ئەجىلىمىدىن ئىلگىرى شۇ باغرى گىريان كەلمىدى .

يىگىت بىرەر ئاش پىشىم ۋاقت ئۇ خلىۋالغاندىن كېيىن ئويغىنىپ ،
مېنى چاقىرتىپ ئەھۋالىمنى سورىدى . مەن بۇ نەزىمى ئوقۇدۇم :

گەر ئۆلۈپ كەتسەممۇ زىنەر ھالىمنى سەن سورىما ،
كۆر ، سېرىق سامان يۈزۈم ۋە قان - پىشىم بولۇر گۇۋاھ .

ئۇ ئېيتتى :

— ئەلھەمدۇلىلا شۇكىرىكى ، تەلىيىڭ ئوڭدىن كېلىپ ، ھىجران
ئازابىڭ ئاخىرلىشىش ئالدىدا تۇرۇپتۇ ، بەختىڭ ئېچىلىشقا يۈزلىنىپ ، ئۇ -
مەد ئۇرۇقۇڭ بىخ سۈرمەكتە ، ئۇ مېۋە بېرىشى چوقۇم !
بۇنى ئاڭلاب دىدىم :

بېيت

تەلىيم كاج ، ئى يىگىت ، بۇ ئىش مۇمكىن ئەمەس ئاخىر ،
ئەگەر ۋىسال نېسىپ بولسا ، بۇنىڭغا ھەم خۇدا قادر .

— خاتىر جەم بولغىنىكى ، ئىشىڭ يۈتۈش باسقۇچىغا يەتتى ، —
دېدى ئۇ ، — بىلدىڭمۇ ، سېنى قارتىپ قوبۇپ ئۇنىڭغا قانداق ئىلتىماس
قىلىدىم ؟

— خۇدانىڭ نامى بىلەن قەسەمكى ، مەن ھېچ ئىشنى
ئاڭقىرالمىدىم . پەقهەت ئىككى ئىشقا ھەيران قالدىم : دەسلەپ ئۇ نازىننى

گېپىڭنى ئاڭلاب يىغىدى ؛ ئارقىدىن بىر ئىشنى قوبۇل كۆرگەندەك كۆزلىرى بىلەن ئىشارە قىلدى .

— راست ئېيتتىڭ . ئۇنداق قىلىشنىڭ سەۋەبلىرى بار . مەن ئۇـ نىڭغا سېنىڭ ئومۇمىي ئەھەالىڭنى تەپسىلىي بايان قىلىپ : « بۇ يىگىت ئۇلغۇ خانىدانىندۇر ، سېنى دەپ ۋەتىنىدىن ئايىرىلىپ ، شۇنچە ۋاقتىن بېرى باياۋانلاردا سەرسانە بولۇپ كۆپ جاپا - مۇشەققەت تارتىنى ، دىدارىڭ مۇلاقاتىغا ئېرىشمىكى ئاسان توختىغىنى يوق . ئىگە - چاقسىز حالدا شۇنچىلىك جەبر - جاپالارنى تارتىسىمۇ سېنىڭ مۇھەببىتىدىن ۋاز كەچمەي ، ماڭا ئۇچرىشىپ ئىلتىجا قىلدى .

بېيت

راوا ئەممەس كىشى ئۆلسە غېمىڭدىن ،
ئۆڭلۈر رەڭگىڭ ھامان بىر كۈن يۈزۈڭدىن .

بىلەمسەن ، سېنىڭ يولۇڭدا كۆپ قان تۆكۈلدى . ئۆمىدىم شۇـ كى ، بۇ ئاشىق يىگىتىنىڭ مۇھەببىتىنى قوبۇل قىلىساڭ ئىككى دۇنيالىق ساۋاب تاپىسىن ، مەنمۇ ئالەمچە منىنەتدار بولىمەن . بۇ ئىشنىڭ روياپقا چىقىشىدا ھەرقانداق مۇشكۇلاتنى بىتچىت قىلىشقا مەن تەبىyar ، سىلەرنى جىنىم بىلەن مۇھاپىزەت قىلىمەن » دېدىم . ئۇ سۆزۈمنى ئاڭلاب بىردمى جىم吉ت ئولتۇردى . ئاندىن : « ئەمىسى بۈگۈن كېچە ئۇ يىگىتىنى ئەۋەتىمەن ، خاتىرجم بولۇپ مېنىڭ كۆڭلۈم ئۇچۇن قوبۇل قىلغىن ! » دېگەن ئىدىم ، ئۇ ماقول كۆرۈپ ، كۆزى بىلەن رازىلىق بىلدۈردى . سەن كۆرگەن « ئىشارە » ئەندە شۇنىڭدىن ئىبارەت . ئەمدى ئۇنىڭ مۇبارەكخاـ نىسىنى كۆزلەپ بارساڭ ، باغانىڭ ئىشىكىدىن تاپىسىن . ئەمما يولدا ئېھتىيات قىلغىن . كېيىنكى ئىشلارنى قانداق ئورۇنلاشتۇرۇشنى ماڭا قويـ ساڭ بولىدۇ ، — دېدى .

ئۇنىڭ قوللىرىغا سۆيۈپ ، كۆپ دۈئالار قىلدىم . كۈننى شادلىق

ئىلكىدە كەچ قىلىپ ، قاراڭغۇ چۈشكەندە بىر غۇلامنى مائىا قوشۇپ يولغا سالدى . غۇلامغا تاپىلاپ مۇنداق دىدى :

— بۇ بىچارە بۇ يۇرتقا مۇسابر ، يول بىلمەيدۇ . شۇڭا ، باغنىڭ ئىشىكىگە باشلاپ ئاپرىپ ئۆزۈڭ بىر چەتنە تۇرغىننىكى ، ھېچكىم كۆرمىدە سۇن ، ئىشنى تۈگىتىپ قايقاندىمۇ يول باشلاپ كەلگەيسەن . بىرەر كىشى ئۆچراپ قالسىمۇ سەندىن گۇمان قىلىمايدۇ .

ئى دەرۋىشلەر ، يىگىتكە رەھمەتلەر ئېيتىپ غۇلامنىڭ كەينىدىن راۋان بولىدۇم . ئازراق يول يۇرگەندىن كېيىن ، غۇلام ئالدىمىزدىكى كوچىنى مائىا كۆرسىتىپ :

— باغقا بارىدىغان يول مۇشۇ ، مېنىڭ بۇ يەردە ئازراق ئىشىم بار ئىدى . سەن ئىشنى تۈگىتىپ يانغاندا مېنى مۇشۇ جايىدا كۈتۈپ تۇرغىن ، — دىدى — دە ، باشقۇ بىر كوچىغا كىرىپ كەتتى . ئۇنىڭ مۇددىئاسىنى بىلەلمىسىمۇ ، مۇھەببەتنىڭ كۈچى بىلەن تەشۋىشتىن خالىي هالدا باغنىڭ ئىشىكىگە بېرىپ ئولتۇرۇپ پۇلتۇن ئىلهاىم ئەۋجىدە بۇ بېيتىنى ئوقۇدۇم :

بېيت

ئۆزۈمنى يول بويى ئول يارغا تىكتىم ،
كۆزۈمنى ، ئاسقۇسى ئول دارغا تىكتىم .

بىرەر ئاش پىشىم ۋاقت ئۆتكەندىن كېيىن تۇيۇقسىز بىر غۇۋغا كۆتۈرۈلدى . بۇنىڭدىن ناھايىتى قورقۇپ كەتتىم . دەل يېرىم كېچە بولغاندا ئول شەكر لەۋ ، كۈمۈش بەدەننىڭ قۇياشتەك جامالىنىڭ نۇرى كۆز ئالدىمىنى ئاپتاتپ مىسالى يورۇتتى . ئۇنى كۆرەلگەننىنىڭ شۇكرانىسىگە ئاتاتپ بۇ مەدھىيە گۈلابىنى تۆكتۈم :

بېيت

ئاچتى يار جامالىنى يورۇدى قەلبىم ئاشكار ،
سەن نېسىپ قىلدىك بۇنى يارا تقوچى پەرۋەردىگار .

ئاندىن خۇشاللىقىمدا يەرگە يېقلىپ ، ئۆمىلەپ بارغىنىمچە ئول
نازىنتىنىڭ پۇتلىرىغا سۆبۈپ تۈرۈپ تۇۋەندىكى بېيتىنى ئوقۇدۇم :

ئىنتىزارلىقىر ئەلەم ئۇستىگە ئەلەم ،
كۆپ خۇشاللىق ۋەسىلگە باسماق قەدەم .

ئۇ ئېيتى :

— ئى جاھىل ، ئېسىڭدە بولغا يىكى ، بۇ بۇنداق سۆزلەرنى
قىلىشنىڭ ۋاقتى ھەم جايى ئەمەس . ئەقىل تىزگىنىڭ قولۇڭدا بولسۇن ،
مانا مەن ۋەدەمگە ئەمەل قىلىپ كەلدىمغۇ ! ...
ئاپتايپەرسەلەرنىڭ قىلىسى ئول قۇياش تەلەت شۇنداق دېگىنىچە
ئارقامدىن ماڭدى .

ئى دەرۋىشلەر ، خۇشال بولغىنىمدىن يۈرۈكىم كۆكىرەك قەپسىمگە
سىغمىي قالدى ، ئەقىل - هوشۇم ئىختىيارىمدىن كەتتى . مەردانە
يىگىتنىڭ ئۆيىگە بارىدىغان يولنى يىتتۈرۈدۈم ، تاكى سۈبەيغىچە يېتىدىغان
مەنزىلەمنى ئىلغا قىلالماي مەھەللە ئارىسىدا تەمتىرىدىم . ئول قۇياش تەلەت
بۇ ھالدىن نارازى بولۇپ ئېيتى :

— ئىي بېشى قايغان ، پۇتى تايغان تەتۈر پېشانە ، جايىڭ نەددى
دۇر ؟ مانا كۈن چىقىي دەپ قالدى . ھېلى بىكاردىن دۇشمەنلەرنىڭ قولغا
چۈشۈپ رەسۋايى جاھان ، بەتىنام سەرگىران بولىمز . ئىنسان ئۇچۇن
بۇنىڭدىن ئارتۇق نومۇسلۇق ئىش يوق !

مېنىڭ بۇ تەنلىرگە ئىنكاس قايتۇر غۇدەك ھالىم نەدە دەيسىلەر ،
ساراڭدەك ھەريان پىتىراپ يۈگۈر گىنىم يۈگۈر گەن ئىدى . كۆڭلۈمە
بولسا ئاللانىڭ بىر يولغا سېلىشىنى تىلەپ ، ئۇنىڭ شەپقىتىگە سېغىنىپ
يىغلايتتىم .

مۇناجانات

ئىلاها ، ساڭا يەتسۇن ئەرزىم ،
بىھەق جامال ، جەلالى ئەزىم .
رەھمىگىنى ئەيىلەپ ماڭا يول كۆرسەت ،
شاپائەتچى ھەق رەسۈلى كەرسم .

خۇدايا خۇداۋەندىا ، ئۇنداق قىلمىغايسەنكى ، مەن بىچارە دەرمەن
شۇنچە مۇشەققەتلەرنى تارتىپ ئاران تەسىلىكتە ۋىسال بوسۇ غىسىدىن ئات-
لىغاندا يارنىڭ قولۇمدىكى ئېتەكلىرىنى چىقىرىۋەتمىسىڭ ! مىڭ پارە
كۆكلىۇمنى يەنە پار چىلاب ھىجراڭ بالاسىغا گىرىپتەر ئەپلىمىسىڭ ! ...
ئى دەرۋىشلەر ، شۇنداق قىلىپ ، كۈن چىققۇچە كوچىلاردا تېنەپ
تەمتىرەپ يۈرۈپ ، ئول گۈزەلىنىڭ ئاللىقاچان قولۇمدىن چىقىپ كەتكۈدەك
خىجىل بولدۇم . ئىختىيارىم تىزىگىنى ئاللىقاچان قولۇمدىن چىقىپ كەتتە-
كەن ، بۇنداق خىجالەتچىلىكتە قالغۇچە ئۆلۈم ئەۋەزەل ئىدى . تەڭقىسىلىق
بۇنىڭدىن ئار تۇق بولامدۇ دەپ تىت - تىتلىق ئىلىكىدە نىمتىلىنىپ تۇرات-
تىم ، بىردىنلا كۆزۈمگە ئۆزۈن كوچىنىڭ ئۇ بېشىدىكى يوغان دەرۋازا
كۆرۈندى . دەرۋازىغا قولۇپ سېلىنغان بولۇپ ، ئۇنىڭدىن باشقان ئىشىك
يوق ئىدى . قولۇمنى قولۇمغا ئۇرۇپ ، نېمە قىلارىمنى بىلمەي بار مىقىمنى
چىشلىگىنىمچە تۇراتىم ، ئول دەۋران يېگانىسى مېنى غەم قايىنىدىن
سۈزۈپ چىقىتى :

— ئى بىلىمسىز ، نېمىنى خىمال قىلىۋاتىسىن ؟
— بىلەلمىدىم ، پىدايىگىدۇرمەنلىكى ، بۇ جايىدا ماڭا ھەمراھ بولۇپ
كەلگەن بىر غۇلام بار ئىدى . دەرۋازىغا قولۇپ سېلىپ قويۇپ بىر ياققا
كېتىپ قاپتۇ .

ئول پەرى سۈپەت نازىنىن يەردىن يوغان بىر تاشنى ئېلىپ
قولۇپنى بىرلا ئۇرۇپ چىقىۋەتتى . مېنىڭ پۇت -- قوللىرىم لاغىلداب تىت-
رەيتتى . ئۆزۈمچە : « بۇ ئىش ياخشى بولمىدى ، شۇ تۈپەيلى رەسۋاچىلىق

يۈز بەرسە قانداق قىلغۇلۇق ؟ » دەيتىم . ئۆل نازىننىن غېمىدە يوق ئە-
شىكىنى ئېچىپ ئىچكىرىگە ماڭدى ، مەنمۇ ئىلا جىسىز ئارقىسىدىن
ئەگەشتىم . تەمتىرەپ كەتكىنىمدىن ئىشىكىنمۇ يايماپتىمەن . ئىچكىرىلەپ
كىرىپ قارسام بۇ جاي كىتابلاردا ئېيتىلغان جەننەتنىڭ ئۆزى ئىكەن .
باغقا جاھاندا بار دەرمەخ تۈرلىرىنىڭ ھەممىسى تىكىلگەن بولۇپ ، سەنەۋ-
بەر ، شەمشاد ، تاغ تېرىكى قاتارلىقلار قەددىنى تىك تۇتۇپ ، ئېگىز
ئاسمانغا بوي سوزغان ئىدى . ھەر خىل مېۋلەر پىشپ ۋايىغا يەتكەن ،
رەڭمۇ رەڭ گۈللەر كۆز قاماشتۇرۇپ ئېچىلىپ كەتكەن ، ئېرقلاردا
سۈپسۈزۈك زۇمرەت سۇلار « ۋىلىق - ۋىلىق » ئاۋاز چىقىرىپ ئافاتتى .
گۈلسۈرۈ خلارنىڭ غۇنچىلىرى ياز مەۋسۇمىدىن سۆيۈنگەندەك تەبەسىۇم
ئېلىپ ، نازۇك شاخلىرىدا خۇش ئاۋاز قۇشىلارنى ئۆز ياراتقۇ چىسىغا ھەمدۇ
سانا ئېيتقۇراتتى . بىناكارلىقنىڭ تەڭداشىسىز ھۇنەرلىرى مۇجەسىسەملەز-
گەن ئالىي ئۆيلەردە ئېسىل بىساتلار ، ئالتۇن - تىللاراردىن تەيارلانغان
بەزمە جابدۇقلرى تەل ئىدى . سورۇنىڭ بېزىلىشى ئادەمنى ھەيرانوھەس
قىلاتتى .

ئۆل گۈل بەدمەن بۇ ئالىي ئىمارەتكە زىننەت بېرىپ ، ئۆز
خانىسىدە كلا قورۇنماي كۈلگەن پىتى بېرىپ تەخت ئۇستىدە ئۆلتۈردى .
يېپىقلېلىق تۇرغان بىر داستخانى ئېچىۋىدى ، ئىچىدىن نان ۋە تۇرلۇك
جانۋارلارنىڭ كاۋاپلىرى چىقىتى . ئۇ ناز - ئېمەتلەرنى مაڭا كۆرسىتىپ :
— ئى ئەزىز ، گەرچە غۇلامىڭ قېچىپ كەتكەن بولسىمۇ ، ئەيش
ئىشىكىڭ ئۆچۈق ئىكەن ! — دېدى - دە ، ئۆز قولى بىلەن بىر قەدەھكە
شاراب تولدۇرۇپ ئېچتى . ئاندىن ماڭىمۇ بىر قەدەھ تۇتۇتى . ئۇنىڭ شېرىن
سۆزلىرىنى ئىشتىپ پۇتۇن دەرد - ئازابلارنى توگھەل ئۇنتۇپ كەتتىم .
ئاي يۈزلىك نازىننى ئۆچ قەدەھ شارابنى كەينى - كەينىدىن ئىچىۋىتىپ ،
خىرامان ئۆلتۈردى . مەن بېشىمنى ئاياغلىرى ئۆزەر قوبۇپ ، ئۆز قولۇم بىد-
لمەن بىر قەدەھ تۇتۇتۇم . ئۇ شارابنى بىر كۆتۈرۈپلا ئىچىۋەتكەندىن كېيىن
ئېمەتلەرگە ئېغىز تەگدى ، ئىچكىرىدىن يەنە بىر داستخانى ئېلىپ چ-

قىپ ئالدىغا قويغان ئىدىم، كۆڭلى تارتقان يېمەكلىكلەرنى تارتىنماي يېدى . مەن بىچارە قول كەپىلەك تەسىرىدە ۋاپاسىز ئالەمنىڭ ھىيلە - نەيرەڭلىرىدىن بىردىمىلىكە غايپل بولۇپ، ئول گۈزەنىڭ گۈل سۈپەت جامالىدىن ھۇزۇر لانغىنىمچە ئۆزۈمنى يوقىتىپ، ئۇنىڭ مېھر سېھرىگە ئا - تىپ بۇ نەزمىنى ئوقۇدۇم :

جاھاننى ئاختۇرۇپ بىشۇنچە، ئۇنى تاپتىم ئىچىمدىن مەن ،
كۆڭۈل قەسىرىم يورۇپ سۈبەي كەبى كۆلدۈم قىنندىن مەن .

ئەلقىسىسە : ئول سەنەمنىڭ بىر كېچىدىلا غايىب بولغانلىقىدىن يادىشاھقا خەۋەر يەتكۈزۈلدى . پادشاھ ئالاقزادە بولۇپ، چاپارمەنلىرىنى شەھەر تامان چاپتۇردى . مۇھاپىزەتچى پاسبانلارغا ھەم مەكتۇپ ئارقىلىق: « خەۋەردار بولۇڭلاركى ، تېزدىن ئاختۇرۇپ تىپىپ ئالدىمغا ھازىز قىلىڭلار ! » دەپ پەرمان چۈشۈردى . 40 مەككار خوتۇننى تاپتۇرۇپ كېلىپ، ئۆي - ئۆيلەرنى قىدىرىپ ئول گۈل رۇخسارنى ئىزدەشكە بۇيرۇدى . كەنسىزلەردىن بىرى تەقدىرنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن بۇ كوچىغا ئاياغ بېسىپ، مەن يېپىشنى ئۇنتۇغان ھېلىقى دەرۋازىنىڭ ئۇچۇق تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ئىچكىرىلەپ كىردى . قېرغىنىدىن دۈمچىيپ قالغان بۇ خوتۇن بىر قولىدا ھاسىسىنى تايىنىپ، يەنە بىر قولىدىكى تەسوىنى سىيرىغىنچە :

— ئىلاھىم ئىككىلارنى يامان كۆزدىن ساقلاپ، تېخىمۇ مېھربان قىلغايى، دۈشمەنلىرىڭلار ئۆز جازاسىنى تارتىپ، بالا - فازاغا گىرىپتار بولغاى ! — دەپ دۇئا بەجا كەلتۈرۈپ يېنىمىزدا ئولتۇردى .

نازىنن ئۇنىڭدىن سورىدى :

— ئى ئانا، قەيەردىن كەلىدىڭىز، نە سەۋەبتىن كۆزلىرىڭىز ياش، كۆڭلىڭىز پەرشان ؟

— ئى پەرى سۈپەت گۈزەل، — دېدى ئۇ، — مەن قوشناڭدۇر-

مهن ، ئۆي - ما كانىم بار . ئولتۇرسام - قوپسام سېنىڭ دۆلەت -
بەختىڭنى تىلەپ دۇئا قىلىمەن . ماڭا كۈندە بىر لوقما تائام بولسلا كۇپا .
يە ، شۇنىڭ بىلەن كۈنىنى كەچ قىلىسام ، ئۇچام يالكاج قالمىسلا بولدى .
بىر قىزىم بار ئىدى ، ئاي - كۈنى توشۇپ ئىككى كۈندىن بۇيان تۇغالماي
قىيىلىۋاتىدۇ . بىر كىشىنىڭ ئېيتىشىچە ، ئەگەر كاۋاپتا بۇي سالسا ئۇنىڭغا
قۇۋۇھەت پەيدا بولۇپ توغۇتى ئاسانلىشىدىكەن ، لېكىن ئۇنى ئېلىشقا قۇرىسىم
يەتمىدى . شۇڭا ، دۆلەت خانالىلارغا كىرىشم ئىدى . بىچارەگە رەھىم
ئىلەپ بىرەر نېمەرسە سەدىقە قىلغايىسىن .

ئول نازىننىن ئۇنىڭ سۆزلىرىگە ئىشىنپ ، ئىككى توخۇ بىلەن بىر
سان كاۋاپ ۋە بىرنەچە نانى بەردى . بۇنىڭغا قوشۇپ بىر قۇر كىيىممۇ
سەدىقە قىلىدى . ئاندىن :

— ئى ئانا ، يەنە كەلسە گەمۇ ئاچچىقىم كەلمەيدۇ ، قىزىكىنىڭ قېشىغا
تېز بارغىن ! — دەپ ئۇزىتىپ قويىدى .

موماي كۆپ رەھىمەت - دۇئالار بىلەن چىقىپ كەتتى .
كۈمۈش بەدمەن گۈزەل ئۇ مومايىنىڭ حالى ئۈستىدە باش
قاتۇرغىنىچە خىيالغا پىتىپ ئۇيقوغا كېتىپتو . مەن بولسام ئۆز ئارزویۇم
ھەلە كېچىلىكىدە بىدار ئىدىم . شۇ ئەسنادا سىرتتا بىردىن غۇۋغا
كۆتۈرۈلۈپ : « تۇت ، باغلاۋەر گىن ! » دېگەن ئاۋاڭ قوللىقىمغا كردى .
ئارقىدىن ئاللىقانداق ئۆپۈر - توپۇر ، قىقاس - سۈرەنلەر ئاڭلاندى .
ئىشىكە قارسام ھېچكىم كۆرۈنمدى . بىردىمدىن كېيىن ھېلىقى موماي -
نىڭ قاقداشلىرى ئەترابىنى بىر ئالدى .

بەھزادخان باتۇر

ھوپىلىدىن ئوقتهك يۈگۈرۈپ چىقىپ ، شىرعا ئوخشاش قەھەرلىك
بىر ياۋۇزنى كۆرۈمكى ، بىلەكلىرى چىنارنىڭ غول شاخلىرىدەك ، يۈز -
لىرى ئايدەك ، بېشىغا خۇراسان كۈلاھى كېيىن بۇ پالۋان ئالتۇن

زەنجرلەر بىلەن بېزەلگەن بەھەيۋەت كەمەرىنى بېلىگە باغلاب ، دۇمبىسىدە ئوقىيا ، يېنىدا قىلىچ ۋە لق ئۇق قاچىلانغان ئۆقدان ، پەشلىرى قىستۇرۇلە خان ھالدا ، رەڭگىروپى قەھىرلىك تۈستە ئىدى . ئات غانجۇغىسىدا بىر كېيىك ئىسقىلىق تۇراتتى . ئۇ بىر قولىدا نەيزە ، يەنە بىر قولىدا ھېلىقى مومايىنىڭ گەجگىسىدىن خۇددى سار بىچارە چۈجىنى قاماللىغاندەك تۇتۇپ سۇرگىنىچە كېتۈأتاتتى ، ئازاراق ماڭغاندىن كېيىن ، ئاتتىن چۈشۈپ مومايىنى شىللىسىدىن كۆتۈرۈپ يەرگە ئۇردى . مومايىنىڭ گەۋدىسى بىلەن يەرگە نەقىش چىقىرىپ ، ئاندىن قىلىچ چىپپ بېشىنى كەستى - ده ، بۇنىڭلىق بىلەن يەنە بولدى قىلماي ، بىر بۇتىدىن دەرەخكە ئىسىپ ، ئۇ - مۇرتقا بويلاپ ئىككى پارە قىلىۋەتتى . ئىشنى تاماملاپ شۇكراھ سەجدىسىگە باش قوبۇپ بولۇپ ، غانجۇغىدىكى كېيىكى سوپۇپ يېشۇ - رۇپ يېدى . بۇ بىپەر ئۇنىڭ قورقۇمىسىزلىقىنى كۆرۈپ تەنلىرىمگە تىترەك ئولاشتى - ده ، جىنمنى ساقلاپ قالالمايدىغانلىقىمغا كۆزۈم يەتتى . ئۇ - زۇمنى لا غىلداشتىن زادىلا تۇنالمايتتىم .

شۇ چاغدا پالۋان مېنى كۆرۈپ قالدى - ده :

— ھەي ئادەمزات ، بۇياققا كەل ! — دەپ ۋارقىرىدى .

«لاھەۋلە ۋەلاقۇۋەتە ... »نى ئىچىمەدە تەكرار ئوقۇپ ئۇنىڭ ئالدىغا باردىم .

— ئى بەختىسىز ! شۇنداق پايدىسىز ئىشىنىمۇ قىلامسەن ؟ ئەگەر مېھمان بولىمىننەدا گۆشلىرىنى قىيما - چىما قىلىۋەتتەتتىم ، بۇ بەتامام جاھىلارغا تەنبىبە بولار ئىدى ! — دېدى ئۇ .

بۇ قورقۇنچىلۇق سۆزنى ئىشتىپ ئايىغىغا يېقىلىدىم ، پۇتلرىنى قۇچاقلاب سۆيدۈم . ئۇ كۈلۈپ كېتىپ ئېيتتى :

— ئى زالىم ، شۇنداق چوڭ ئىشنى قىلىپ ، دەرۋازىنى ئوچۇق قويامسەن ؟ ئەگەر دەرۋازىنى زەنجرلەپ قويغان بولساڭ ئول كەمپىرى سىرىنى بىلمەس ئىدى .

يېنىشلاپ ئۆززەلەر ئېيتىپ قوللىرىنى ئۇپتۇم .

— ئۆلگەن خوتۇنىڭ كىملەكتى بىلەمسەن ؟ — دېدى ئۇ .

— ھېلىلا سەدیقە تىلەپ كەلگەن ، شۇ چاغدا كۆرگەن ئىدىم .

— بىلەمسەن ، مەن نېمە ۋە جىدىن شۇنداق ۋە ھېشىلىك قىلىدىم ؟

— ياق . بۇنىڭ ئاشكارا ۋە پىنهان سىرلىرى ئۆزىكىز گە مەلۇمدۇر .

— بەختىڭ مەدتىكار بولدى ، — دېدى ئۇ ، — خۇدا خالاپ مەن دەل ۋاقتىدا يېتىپ كەپتىمەن . بۇ مەككار جاسۇسلارنىڭ بىرى بولۇپ ، سىلەرنى ئىزدەپ مەھەللەمۇمەھەللە ، ئۆيمۇئۆي قىدىرىپ بۇ شەھەر گە ئوت ياقماقچى ئىدى . بۇنىڭ جەريانىنى بايان قىلىپ تۈگەتكىلى بولمايدۇ .

مەن شىكاردىن يېنىشىمدا بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ كوچا ئاغزىغا كەلسەم ، ئۇ كەمپىر ئىككى توخۇ ۋە قويىنىڭ بىر سان كاۋىپى بىلەن ئول نازىنىن بەرگەن كىيىمنى ئېلىپ مېڭىپتۇ . بۇلار سىلەرنى تۇتۇشنىڭ يېتەرلىك ماددىي ئىسپاتى ئىدى . كۆرۈپلا قاتتىق ئەنسىرىدىم . كوچىدا مېنىڭ ئۆيۈمىدىن باشقۇ ئۆي يوق بولۇپ ، بۇ كاۋاپلار مېنىڭ جانئوارلىرىنىڭ ئىكەنلىكىدىن قىلچە گۇمانلانمايتىم . ئۇنىڭدىن : « نەدىن كېلىۋاتىسىن ، بۇ نەرسىلەرنى قېيەردىن ئالدىڭ ؟ » دەپ سورىۋىدىم ، ئۇ دۇدۇقلاب : « قىزىمىنىڭ تۇغۇتى قىيىن كېلىپ بەك قىينىلىپ كەتتى ، كوچا ئاخىرىدە دىكى ئاۋۇ ئۆيگە كىرسەم ، بىر خانىم ئىچ ئاغزىتىپ بۇ نەرسىلەرنى بەردى » دېدى . شۇئان گۇمان قىلىدىكى « مەلىكىنى بىرەرسى بۇ يەرگە كەلتۈرۈپتۇ ». شۇنىڭ بىلەن كەمپىرنى ئۇۋ گۆشىگە قىزىقتۇرۇپ گوللاپ قولغا چۈشورۇپ ئەدىپىنى بەردىم . ئەمدى خاتىرە گىنى جەم قىلىپ خۇشال بولغىنىكى ، بۇ ئۆيىدە قانچىلىك ئۇزاق تۇرساڭمۇ مەندىن باشقۇ ھېچكىم بىلەمەيدۇ . ئى ئوغلىم ، خەقلەر مېنى بەھزادخان قاراچى دېبىشىدۇ .

قىلىچىمىنىڭ زەربىدىن قورقۇپ پادشاھمۇ خاتىر جەم ئۇ خليلامايىدۇ ، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلىدى پالۋان ، — مەن بۇنىڭدىن ئىلگىرى سەن پىراقىدا كۆيگەن نازىنىنىڭ تاغسىنىڭ خىزمىتىدە مەنسىپ تۇتقان ئەدەم . ئىش ھەقىقەت بويىچە بولغاندا پادشاھنىڭ ئاغسىنىڭ ئوغلى شاھلىق تەختىدە ئولتۇرۇشقا تېڭىشلىك ئىدى . ئەمما بۇ پادشاھ ئاغسى .

ئىڭ ئوغلىنى ئۆلتۈرۈۋەتتى . شۇ سەۋەبىن مەن مەنسەپنى تاشلاپ
 تەركىدۇنياچىلار يولغا كىرىپ مەملىكتە دائىرسىدە قاراقچىلىق قىلىپ
 يۈرىمەن . چەت جايilarغا ئاياغ باسساام ، يول توسوپ كىشىلەرنى بۇلاڭ -
 تالاڭ قىلىش ، قاراشلىق كۆرسەتكەنلەرنى ئۆلتۈرۈش بىلەن شۇغۇللەندى
 مەن . پادشاھ سىپاھلىرى تىركىشىشتىن قورقۇپ ئاخىر مەن بىلەن سۈلەمى
 تۈزۈشكە مەجبۇر بولدى . ھەر كېچىسى ئەلى كەرمۇللاھۇ ۋە جەھۇ
 چۈشۈمەدە ئايان بولۇپ ، ماڭا : « قاراقچىلىقتىن قول ئۈزۈپ <تۇۋا>
 قىل » دەپ پەرمان چۈشۈردى . شۇنىڭدىن بۇيان بۇ ئۆي خۇدانىڭ
 ئىبادىتىگە باش قويىدىغان جايىم بولۇپ كەلدى . ئىچىم پۇشسا ئۆۋە بىلەن
 كۆڭۈل ئۆزۈندۈرمەنكى ، كىشىلەر بىلەن ئارىلاشمایمەن . ئەمدى سەنمۇ
 ئەھۋالىكىنى بايان ئەيلە ، ئۆزۈلە زادى كىم ؟ قەيدەردىن كەلدىڭ ؟ قانداق
 جۈرئەت بىلەن بۇ يەرگە ئاياغ بېسىپ ئادەم يوق ئۆينىڭ ئىشىكىنى
 ئاچتىڭ ؟ قېنى بىر باشتىن سۆزلە ، مەن ئاڭلاپ باقايى .
 ئى دەرۋىشلەر ، مەن ئۇنىڭ تەلىپىگە ئاساسەن « بۇ بېيت مەز-
 مۇنى بىلەن ئىشىك قۇلۇپنى ئاچتىم » دېدىم :

بېيت

راست سۆزدىن ئىنسانلار تاپارمىش نىجات ،
 چۈنكى ئۇ بېرمىش توڭىمەس هايات .

ئاندىن بېشىمدىن ئۆتكەن ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى ئاؤۋېلىدىن
 ئاخىرىسىغىچە قالدۇرماي بايان قىلدىم . گەپ ئۆينىڭ ئىشىكىنى ئېچىش
 سەۋەبىگە كەلگەندە بارمىقىمنى چىشلەپ بىر دەم تۇرۇۋېلىپ ، « دەرۋازىدا
 قۇلۇپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ، غۇلامىم قۇلۇپلاپ قويۇپ بىر ياققا كېتىپ
 قالغان ئوخشىدۇ دەپ ئوپلاپ ... » دېگەنلەرنى توقۇپ ، قۇلۇپنى قانداق
 چېقىپ ئۆيگە كرگەنلىكىمدىن تارتىپ راستى بىلەن بايان قىلدىم . پالۋان
 ئاڭلاپ بولۇپ ، ئاتىلارچە بېشىمنى سىيلاب ، يۈز - كۆزلىرىمگە سۆيۈپ :

— رەھمەت ساڭا، خۇدا رەھمەت قىلسۇنىكى، كۆڭلۈمىدىكىدەك با-
يان قىلىدىڭ، سەندىن رازى بولدۇم . مەلىكىگە : ئىشىكى قۇلۇپلاپ قويۇپ
كېتىپ قاپتو دېگەن بولساڭ، ئەمدى مېنى قۇلۇققا ئالغىنلىكى، جان -
دىلم بىلەن خىزمىتىڭىنى قىلغايىمەن ! — دېدى .
مەن خىجالەت ئىلکىدە بېشىمنى تۆۋەن سېلىپ، ئۇنىڭ ياخشىلە-
لمىرغا رەھمەتلەرىمىنى ئىزهار قىلدىم .

— بۇرادەر، ئەمدى ئىشلىرىڭنىڭ روياپقا چىقىشىدىن غەم
يېمىسىھە گەم بولىدۇ، — دېدى ئۇ مېھربانلىق بىلدۈرۈپ، — بۇمۇ ئالەم
پەرۋەردىگارنىڭ ئىنايتىدۇر .

ئۇل پالۋان مېھربانلىق كۆرسەتكەنسىرى شۇنچە خىجىل بولماقتا
ئىدىم . ئۇ بىر كېيىكىنى سوبۇپ بېرىم ياتسىنى كاۋاپ قىلىپ ئالدىمىزدا
قويدى، ئۆزى ساھىبخان سۈپىتىدە قول قوشتۇرۇپ تۇردى . نازىننى
ئىككىمىزنىڭ كىرگىننىزنى تۈيۈپ ھېلىلا ئۇيقۇدىن ئويغانغان ئىدى . ئۇ
ئەمدى قوپال سۆزلەر بىلەن نارازىلىق بىلدۈرۈشكە باشلىدى .
پالۋان ئۆزىنى غۇلاملاردەك تۇتۇپ قائىدە بويىچە خىجىلىق
ئىلکىدە بېشىنى تۆۋەن سېلىپ تۇرۇپ :

— ئى مەلىكە، كەمنەلىرىنىڭ گۇناھى بۇنىڭدىنمۇ كۆپتۈر كى ،
ئېغىر جازاغا لايمەن . شۇنداقتىمۇ ئەپۇ قىلىپ گۇناھىمدىن ئۆتكەيلا .
ھەرقايىسلەرىغا ھەدىيە قىللاي دېسەم بىر نېھەر سەم بولىمغاچا، ئاتاين
شىكارغا چىقىپ بىرمەر ئولجا تىپپ كېلەي دېگەن نىيەت بىلەن دەرۋازىغا
قۇلۇپ سېلىپ قويۇپ جاڭالغا ئاتلىنىپ، بۇ كېيىكىنى ئۇۋالاپ كەلگەن
ئىدىم، — دەپ ئۆززە ئېيتتى .

ئى دەرۋىشلەر، ئۇل پالۋان يىگىتىنىڭ مەردانلىقىدىن
خىجالەتچىلىكتە ئۆلەي دېدىم . ئۇ بىر دەمدەن كېيىن ئالدىمىزغا بىر كوزا
شاراب بىلەن توخۇ كاۋاپسى كەلتۈردى . ئاندىن ئۆز قولى بىلەن بىر
قەدەھكە لق قويۇپ نازىننىغا تۇتتى . ئۇل سەنەم ئۇنىڭ ساھىبخانلىق قا-
بىلىيىتىدىن مەمنۇن بولۇپ، جاۋابەن بىر قەدەھكە توللۇرۇپ قويۇپ

كۆنگۈل ئىزهار قىلدى . پالۋان بىر كۆتۈرۈپلا ئىچىۋەتتى . ئاندىن ئۆز ئەشغا تۇئۇندى .

ئى دەرۋىشلەر، قىسىسەنىڭ قىسىسى، ئول مەردانە ئادەم ئۈچ ئايغىچە بىزنىڭ خىزمىتىمىزگە بەل باغلاب، ئۆز ئىشنى قايرىپ قويىدى ۋە بۇنىڭغا ازىمەنلىك ئىزهار قىلىپ : « ئەگەر خۇدا 100 يىل ئۆمۈر نېسىپ ئەتسە، سىلەرنى مۇشۇ ئۆيىدە تۇر غۇزۇپ خىزمىتىڭلارنى قىلىسام دەيمەن . مۇبادا ئۆز ۋىلايتىمەن دەپ قالساڭ، بىللە بېرىپ خىزمىتىڭە جان پىدا قىلىشىمۇ رازى ئىدىم، تەۋپىق ئىلاھى بىلەن ئىككىلارنى ئارزو مەنزىلىگە باشلايىتىم ! » دېدى .

— يىكىتلەرنىڭ مەردانىلىقى ئادەمگەر چىلىكتە ئىپادىلىنىدۇ، — دېدىمەن، — قېرى ئاتامىنىڭ مەن بىچارە توغرىسىدا ھېچقانداق خەۋرى يوق . ھېلىمۇ ئۇنىتۇلغۇسز ياخشىلىقلارنى قىلىدىڭز .

بۇ سۆزۈمنى ئىشتىكەندىن كېيىن ئۆمۈ سەپەرگە تەبىارلاندى . ياخشى كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئول نازارىنى بىلەن مەسىلەتىمىزنى پىشۇرۇپ ئۇنىڭغا ئېيتقان ئىدۇق، پىكىرىمىزنى ماقول كۆردى . ئۇنىڭ ياردىمى بىلەن، ياراملىق ئۆچ ئات، ئىگەر - جابدۇق، ئوق - كامان، ساۋۇت - قالقان قاتارلىق تەبىارلىقلارنى پۇختا قىلىپ، يېتەرلىك يېمەكلىكەرنى خورجۇنلارغا قاچىلاپ، ئۇچىنجى كېچىسى يۈرۈپ كەتتۈق . ئۇ ئىلگىرىنىڭ قائىدىسى بويىچە ئىشىك - دەرۋازىلىرىنى قولۇپلاپ قويىدى .

بىز ئادەمسىز چۆللەردىن مېڭىپ، ئېھتىيات ئارقىلىق خەۋپ - خەتەردىن ساقلىنىپ ئەجەم (تۈرك ئېلى) گە بارماقچى ئىدۇق، ئەمما ھېلىقى ئەقىلسىز غايىب بولغان باغقا كەلگىنىمىزدە، پادشاھ پەرمان چۈشۈرۈپ :

— پاسىبانلار كېچىسى يوللارنى قامال قىلسۇن، شەھەر دەرۋازىسىنى تاقاپ ھېچ كىشىنى سىرتقا چىققىلى قويمىسۇن ! — دېگەن ئىكەن . ئەگەر كىم سەپەرگە چىقىدىغان بولسا پادشاھقا مەلۇم قىلىپ، ئۇنىڭ ئىحازىتىنى ئېلىش كېرەك ئىكەن .

بىز بۇ ئەھۋالدىن بىخەۋەر دەرۋازىغا كەلگەن ئىكەنمىز . پالۋان
يىگىت ۋارقراب دەرۋازىۋەنلەرنى ئويغىتىپ :
— دەرۋازىنى ئاج ! — دېدى .
ئۇلار قورقۇنچىن لاغىلداب تىترەشكىنچە ئېيتتى :
— سىلەر كىم بولۇسىلەر ، پادشاھنىڭ پەرمائىدىن خەۋىرىڭلار
بۈقۈم ؟

باتۇر كۈلۈپ تۇرۇپ :
— ئى ئەخەقلەر ، قارىغۇمۇ سىلەر ؟ مەن بەھزادخان بولىمەن ، بۇ
يىگىت پادشاھتۇر ، يەنە بىرى پادشاھنىڭ مەلىكىسى . بىز ئەجمەن ۋىلايدى
تىگە ماڭدۇق ، — دېدى ۋە ئاتقىن چۈشۈپ دەرۋازا قۇلۇپىنى
چېقىۋەتتى ، — ئى ئىتتىلار ، بىز بۇ قىزنى ئېلىپ كېتىمىز. سەنلەرنى قىيىما -
چىيىما قىلىپ جەھەنمنىڭ ئۆزاتماقچى ئىدىم . بىراق ئول زالىمعا خەۋەر
يەتكۈزۈشىسىڭ بولمايدۇ . ياخشىلىقىڭى ئايىماي ، باشلىقىڭىغا مەلۇم قىل ،
ئارقىمىزدىن كىشى ئەۋەتسۇن . ئېيتتىپ قويىيىكى ، ئۆزىنى چاغلاپ راق ئىش
كۆرگەي !

بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاب ھەيران قالغانىمىدىن ئۆزۈمنى تۇتۇۋىلىشقا
ھەرقانچە ئۇرۇنسامىمۇ پۇتۇن ۋۇجۇدۇم تىترەشكە باشلىدى . ئول باتۇر
ئاۋۇال بىزنى دەرۋازىدىن چىقىرىۋىتتىپ ، ئاندىن ئۆزى چىقىتى .
دەرۋازىۋەنلەرنى ھەيرەتتە قالدۇرۇپ شەھرى بولغار تەرەپكە رۋان بول .
دۇق . تالڭ ئاتقۇچە يىول يۈرگەندىن كېيىن ئالدىمىزدا بىر چۈڭ دەريا
كۆرۈندى . بىر توب لەشكەر دەريانىڭ كۆرۈپ كىنى قورۇقداپ ئولتۇرغان
ئىكەن ، بىزنى كۆرۈپ ئەھۋال سورىدى . بەھزادخان دەرۋازىۋەنلەرگە
ئېيتقان سۆزىنى بۇلارغىمۇ ئەينەن ئېيتتى . ئۇلار ئاتلىرىغا منىشىپ يىولە
مىزنى توستى . پالۋان بەھزادخان شىرددەك ھۆر كىرىگىنچە نەرە تارتىپ
قىلىچ شىلىتدى . لەشكەر لەرنىڭ سېپى بۇزۇلۇپ ، پاتىپاراق بولۇشۇپ
كەتتى ، بىرنە چەچىسى جېنىدىن ئايىلىدى . بىز دەريادىن ئامان -
ئېسەن ئۆتۈپ ، بىرەر فەرسەخ ماڭغان ئىدۇق ، ئارقىمىزدىن كېـ

لىۋاتقان له شىھەرلەرنىڭ ئات تۇياقلىرىدىن كۆتۈرۈلگەن چاڭ - توزانلار كۆرۈندى . چاڭ - توزان ھاؤانى قاراڭغۇلاشتۇرغان ئىدى .
بەهزادخان ئېيتتى :

— ئى ئەزىزلىر، قارىغاندا بۇ دۇشمن له شىھەرلىرىدۇر، بىزنى تۇتۇش ئۈچۈن ئەۋەتىلىگىنى ئېتىق . ئەمما ئانچە قورقۇپ كەتكۈچلىكى يوق . ئىككىلار ئاۋۇ تاغنىنىڭ ئۈستىگە چىقىپ، خۇدايتىڭالانىڭ قۇدرى-تىنى تاماشا قىلغايىسىزلىر . له شىھەرلەرنىڭ ئالدىغا ئۆزۈم بېرىپ، تېگىشلىك جاۋابنى بېرىپ كېلەي !

ئۇ شۇنداق دەپ، ئاستىدىكى خۇر جۇنى بىزگە تاشلاپ بەردى . ئاندىن ئىگەر - جابدۇقلارنى مەھكەم چىكتىپ، لاچىندهك شۇڭخۇپ ئاتقا مندى - دە، دۇئا بەجا كەلتۈرۈۋەتكەندىن كېيىن دۇشمن تامان چىپىپ كەتتى .

دۇشمن له شىھەرلىرىنىڭ كۆپلۈكىدىن بېشى بىزگە يېقىنلاپ كەلگەن بولسا، ئاخىرسى ئوردىدىن چىقىپ بولالىغان ئىدى .

بەهزادخان بانۇر خۇدايتىڭالادىن مەددەتلەر تىلەپ، دۇشمن قايىسى تەرەپتىن كەلسە شۇ ياققا قىلىچ ئويىتىپ بېرىپ، ئۇچرىغاننى چاناب ئىلگىرىلەيتتى . دۇشمنلەرنىڭ بەزىسى قورقۇنچىنى ئۆزلىرىنى ئاتتىن تاشلايتتى . باتۇرنىڭ ھۇجۇمى قايىسى تەرەپكە يۈزلەنسە شۇ ياقنىكىلەر ئالاقزادە بولاتتى . باتۇر شۇ تەرىقىدە ھۇجۇم قىلىپ، ھەربىر نەرە تارت-قاندا نەچىلىگەن له شىھەرلەر سەردارنىڭ قېشىغا يېتىپ باردى . ئۇمۇ نامدار پالۋانلاردىن ئىدى . ئۇ فەرەڭلەرنىڭ جەڭ قىلىش ئادىتى بويىچە بەهزادخانغا ھەملە قىلدى . بەهزادخانىمۇ بوش كەلمەي، ئاللادىن مەددەت تىلەپ قىلىچىنى كۈچەپ شىلتىغان ئىدى، ئۇنىڭ ئىت كاللىسىغا شۇنداق تەگدىكى، بېشى تاۋۇزدەك ئىككى كاسا بولغاننىڭ ئۈستىگە كۆكىرەك قەپسىسە يېتىپ بېرىپ، يۈركىننمۇ ئىككىگە بۆلۈپ تاشلىدى . له شىھەرلەر سەردارنىڭ پاجىئەسىنى كۆرۈپ يولۇۋاسنىڭ ئالدىدىن قاچقان تۆلکىدەك

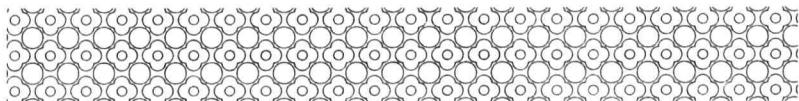
جېنىنى ئېلىشقا ئاران ئۈلگۈردى . باتۇر يېرىم فەرسە خىچە كەينىدىن قوغلاپ ئاندىن بولدى قىلدى .

ئۇ دەريانىڭ بوبىغا كېلىپ قوللىرىدىكى قانلارنى يۈبۈۋەتكەندىن كېيىن ئېتىنى منىپ كۆۋرۇككە چىقىتى ۋە بىزگە ئۆززە ئېتىپ : — ئى ئەزىزلىر ، بۇگۇن كۆپ جاپا تار تىىڭلار ، كەمنە گلارنى ئەپۇ قىلىڭلار ! — دېدى .

بىز پالۋانىڭ تەڭداشىسىز باتۇر لۇقىغا ئاپىرىن - تەھسىنلەر ئېيتتۇق . ئاندىن ئازراق بىرنەرسە يېۋېلىپ ، يەنە يولغا راۋان بولدۇق . كەچ كىرگەن ئىدى ، كېچىچە مېكىپ ئەتسى بىر بۇستانلىققا ئۇلاشتۇق . ئاتەلىرىمىزنى يالىڭاچلاپ ئۇلاققا قويۇۋېتىپ ، غىزانلىدۇق . ئارام ئېلىپېلىپ سەپىرىمىزنى شۇ داۋاملاشتۇرغانچە فەرەڭ مەملىكتى چىڭرىسىدىن ئۆتۈپ بولمىغۇچە توختىمىدۇق . بۇ جەرياندا نۇرغۇن يوللارنى بېسىپ ، توققۇز ئايىدىن كېيىن ئەجەم زېمىنغا قەدمەم قويدۇق . ئۇلغۇ بۇزراڭ كۇوار ئاتامىنى قاتىقى سېغىنغانلىقىمىدىن خەۋىرىمىنى يەتكۈزۈشكە ئادەم ئەۋەتنىم . ئۇلار يۇرت زېمىنغا ئاياغ باسقانلىقىمىنى ئۇقۇپ ، ئوردا قازىلىرىدىن بىرنەچىد سىنى شەھەردىن بەش فەرسەخ يېرالقىتىكى دەريانىڭ بوبىغا بىزنى كۈتۈۋەغىلى چىقاراتىپتۇ . ئاتامامۇ بىللە چىقىپ كۆتۈپ تۇرۇپتۇ . ئۇنى يىراقتىن كۆرۈپ دەرھال ئات چاپتۇرغان ئىدىم ، بىرەمەدە دەريا بوبىغا يېتىپ كەلدىم . دەريادىن تېز ئۆتۈپ ئاتام بىلەن قۇچاقلىشىش ئارزۇيۇم ئۇلخىيىپ ، ئاتقا قامىچا ئۇرۇشۇم بىلەن ئات سۇغا ئۆزىنى ئاتتى . دەريادىن ئۆتۈپلا ئاتتنىن چۈشۈپ ، ئاتامنىڭ ئالدىغا پىيادە بىرگۈرۈم . بۇزراڭ كۈرەم بىلەن دىدارلىشىپ بولۇپ ئارقامغا قارسام ، ئول نازىنىن بىلەن پالۋان ئىككىسى ئۇلغۇ سۇغا غەرق بولۇپتۇ . چۈنكى قىزنىڭ منگەن ئېتى مەن منگەن ئاتنىڭ بالىسى ئىدى . ئۇ بالىسىنى دەريانىڭ ئوتتۇرسىدا كۆرۈپ ئۆزىنى سۇغا ئېتىپتۇ . بۇ هالنى كۆرگەن بەھزادخان ئۇلارنى قۇتقۇزىمەن دەپ سۇغا سەكىرىگەن ئىكەن ، ئۇلغۇ سۇ ئىككىلىسىنى ئېقىتىپ كېتىپتۇ . ئىش ئىنتايىن خەتلەلىك باسقۇچقا يەتكەچكە ، پۇت - قولۇمدا جان قالا

مىدى . غەۋەسالار يېتىپ كېلىپ ھەرقانچە تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن بولسىمۇ ، قۇتقۇزۇشنىڭ ئامالىنى قىلامىدى .

ئى دەرۋىشلەر ، مەن گاڭگىرىغىنىمىدىن ئۆلۈك - تىرىكلىكمىنى ئاڭقىرىمىغا دەرىجىگە يەتنىم . سەپەرنىڭ جاپاسى بىر ياندا قېلىپ ، ئۇلارنىڭ دەرد - ئەلىمى نەچچە كەررە ئېشىپ چۈشتى . ئىشق - مۇھەببەت يولىدا شۇنچە مۇشەققەت - جەبرىلەرنى چېكىپ ، مەشۇقنىڭ ۋەسلىگە تېخى يەتمەي تۇرۇپ بۇنداق كۆتۈلمىگەن بالاغا بولۇققۇش ، بولۇپيمۇ جېنىمىنى قۇتقۇزۇپ قالغان شەپقەتچىم بەھزادخان باتۇرنى ئاتام بىلەن كۆرۈشتۈرگۈچە ئۇنىڭ ئېچىنىشلىق حالاك بولۇشى ئەلىلىم ئۆستىگە ئەلەم قوشقان ئىدى . پەلەكىنىڭ ھەممە كېلىشىمە سلىكەرنى بىزگىلا كەلتۈرگەندە لىكىگە يىغلاپ ، كىيىم - كېچە كىلىرىمىنى بىر تۇرتىپ يالىڭاج يېتىم مەجنۇنلارچە دەشتۇ چۆللەر تامان يۈزلىنىسىم . ئاغزىمغا گىيىاه سالماي ، يۈـ رىكىمنى كاۋاپ ، قان - ياشلىرىمىنى شاراب قىلىپ ، پەرشانلىق ۋادىسىنى كېزىپ ، تىرىكلىكتىن كەچتىم . ئۆزۈمىنى كىشى كۆرمەس دەشت - باـ يياۋاندا حالاك قىلىپ ، جاننىڭ جامەسىنى ئۇ ئەزىزلەر ئۈچۈن بىر تقايمەن ، دەپ ئۆل تاغنىنىڭ باغرىغا يەتنىم . بىر چاڭدا ، جاھاننىڭ سىرلىرىنى بىلـ گۈچى بايىقى زات بىزنى كۆرۈپ ، كەلگۈسىدە بولغۇسى ئىشلارنى مەزكۈر بۇرادەرگە ئېيتقاندەك تەرىقىدە بايان قىلدى . بۇنى ئىشتىپ مۇراد - مەقـ سىتىدىمىنىڭ ھاسىل بولۇشىغا قايتىدىن ئۇمىدلهندىم . شۇنىڭ بىلەن مانا سىلەر بىلەن ئۇچرىشىپ ، دەسلەپكى نىشانىمغا يەتنىم . ئەمدى كېيىنكى ئىشلار قانداق بولار ، يەنە قانداق كۈنلەرنى كۆرمەن ، بۇلار ماڭا قاراڭىغۇ .

تۈتنجى باب

رۇم پادشاھنىڭ ھېكايىسى

رىۋا依ەتچىلەرنىڭ رىۋايدەت قىلىشىچە ، ئىككىنچى دەرۋىش ئۆز ھەـ كايىسىنى تاماملىغاندا ، مەزىن بامداتقا ئەزان ئېتىپ ، جامائەتنى ناماـزغا چىلىدى . ئازادە بەخت شاه ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ ئوردا مەسچىتىـگە راۋان بولدى . بەخت مەنزىلىگە يېتىپ بېرىپ ، ھەقتائىلانىڭ پەرزىنى بەجا كەلتۈرۈپ بولغاندىن كېيىن ، كېيمى يەڭىگۈشلەپ بارگاھقا باردى . ئىككى ياساۋۇلنى دەرۋىشلەرنى چاقىرىپ كېلىشكە ماڭدۇردى . ئاندىن شاھلىق تەختىگە ئولتۇرۇپ ، ئۆز خاسۇئاملىرى (يېقىن ئادەملرى) بىلەن دۆلەت ئىشلىرى خۇسۇسدا سۆھبەت سورۇنى قۇردى .

دەرۋىشلەر بامدات نامىزىنى ئەمدىلا ئادا قىلىپ بولۇپ ئولتۇرۇـ شانتى ، ياساۋۇللار يېتىپ كېلىپ ، پادشاھنىڭ ھۇزۇرغا چاقىر تقاـنلىق خەۋىرىنى يەتكۈزدى . دەرۋىشلەر ئىنسۇجىنلارنىڭ يارانقۇچىسى ئاللاغا ھەمدۇسانا ۋە شۇـكىرىلەر ئېتىقاندىن كېيىن ، پادشاھنىڭ ئالدىغا راۋان بولۇشتى . پادشاھنىڭ ھۇزۇرغا كىرىپ ، ئىجازىتىنى ئالغاندىن كېيىن سەجىدىـگە باش قويۇپ ، ئاللاـدىن دۆلەت ئامانلىقىنى تىلىدى ، ئاندىن بۇ نەزمى ئوقۇدى :

نەزم

ئىلاـها دۆلىتـنىڭ مۇـستەھكەم بولـسۇـن ،
بەخت يۇـلتۇـرى ساـڭا باـغلاـنسۇـن .

ئەۋلاد گۇرۇپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېرى

بۇدۇر ئۇمدى بىز چاکىرىگىنىڭ ،
زۇھەل ۋە ئاتارۇت بېشىڭغا قونسۇن .

سائادەت بولسۇن يار شاھلىق تەختىڭگە ،
رەقىبىڭ كاللىسى تەندىن ئايىلىسۇن .

دەرۋىشلەر ماختاش - مەدھىيىلىرىنى تۈگىتىپ ، سەپ تۈزۈپ
تۇردى . پادىشاھ ئۇلارغا خەير - ئېھسان قىلىش ئۈچۈن چاقىرىتىپ
كەلگەن ئىدى . شۇڭا تولىمۇ مۇلايمىلىق بىلەن ھال - ئەھۋال سوراپ
ئېيتتى :

— ئى يوقسۇزلۇق مەملىكتىنىڭ پادىشاھلىرى ، خۇش
كېلىپسىلەر ، ئەمدى قاييان بارسىلەر ؟ بۇنچە غەمكىن تۇرۇڭلار نېمە
ۋە جىدىن ؟

— بەختلىرى زىيادە بولۇپ ، دۆلەتلەرى تېخىمۇ قۇدرەت
تاپسۇنلىكى ، بىز بىچارە دەرۋىشلەر ۋە تەندىن ئايىلىپ ، جاھان نېمەتلەرى
دىن كېچىپ ، يوقسۇزلۇقنىڭ زەھىرىنى پاراۋانلىقنىڭ ئىپادىسى سۈپىتىدە
ئىچىپ ، جۇدالىق يولغا سالىك ① بولۇپ ، تەركىدۇنیالىقنى ئەختىيار ئې-
تىپ يۈرمىز . پايانسىز هېجران دەشتىنىڭ جەبىر - زۇلۇملىرىنى يەتكۈچە
تارتساقمۇ ھېچقاچان بىر ماكاندا تۇرمىدۇق . تىرىكلىك غېمىنىڭ دەرد -
ئەلىمى ، ئۆمۈر مۇساپىسىنىڭ چاڭلىرىغا مىلەندۈق .

ئازادە بەخت ئېيتتى :

— ئۇنداق بولسا ئەھۋالىڭلارنى ئوچۇقراق بايان قىلىپ بېقىڭلار .
— ئى شەھرىيار ئېلىنىڭ باشپاناهى ، — دېدى ئۇلار ، — ئۆمۈر .
لىرى ئۇزاق بولسۇنلىكى ، بىزدە بۇنى ئېيتىشقا تاقھەت يوق ، سىلىدە
ئاڭلىغۇدەك قۇۋۇھەت يوقتۇر . ئەھۋالىمىز ھەددىسىز ئېچىنىشلىقتۇر .
ئازادە بەخت گۈلدەك چېھىر ئېچىپ دېدى :

① سالىك — يولۇچى مەنسىدە .

— ئى دەرۋىشلەر ، سۆزۈگۈلار راست ئەمەستۇر ، چۈنكى مەن ئۆتكەن كېچە ئىككى كىشىنىڭ سەرگۈزەشتىنى ئاڭلىغان . ئەمدى يەنە بىرىڭلار نىقابنى ئېلىۋىتىپ ، كەچۈرمىشلەرنى بىرمۇبر بايان قىلىڭلار . دەرۋىشلەر پادشاھنىڭ سۆزىنى ئىشتىپ ھودۇققىنىچە بىر - بىر رىگە قاراشتى . ئۇلار ئەيمىنىش تۈيغۇسى ئىلىكىدە تىترەشمە كىنە ئىدى . ئازادە بەخت بۇ ھالنى كۆرۈپ ، ئۇلاردا ئىنكاڭ قايىتۇر غۇدەك قۇدرەتنىڭ يوقلىقىنى سەرزى . شۇنىڭ بىلەن ئىلتىپات كۆرسىتىپ ، ئالاھىدە راسلانغان ئورۇندا ئولتۇرغۇزدى . ئاندىن ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى خاتىر جەم قىلىش ئۈچۈن ئۆز سەرگۈزەشتى ئۆستىدە بېغىز ئاچتى .

ناھەقچىلىككە كەتكەن ۋەزىر

— ئى دەرۋىشلەر ، — ئازادە بەخت ئۆز سەرگۈزەشتىرىدىن گەپ ئېچىپ دېدى ، — ئادەم كۆرگەن كۈنىدىن نومۇس قىلىپ ئولتۇرۇش ھاجەتسىز . چۈنكى بۇ سەرگۈزەشتىلەرنى ئىلىگىرى ئۆز بېشىدىن ئۆتكۈزۈپ ، ئىشنىڭ ھەقىقىتىگە يەتكەن ئىدىم . ئەمدى سىلەرمۇ خەۋەر تېپىپ قېلىڭلار .

دەرۋىشلەر يەر ئۇپۇپ ، تەڭلا ئېيتتى :

— ئى پادشاھئالىم ، شاھلارنىڭ شەپقىتى گادايىلارغا بەخت ئاتا قىلغايىكى ، دېگەنلىرىنى ئەمەلدە كۆرسەتسىلە ، بۇ بىزگە يەتكۈزگەن مېھر - شەپقەتلرى بولار ئىدى . پادشاھ ئازادە بەخت ئېيتتى :

— دېمەكچى بولغانلىرىنىڭ مۇقەددىمىسى سۈپىتىدە ئىشىنىڭلاركى ، ياشلىقىمنىڭ ئاۋۇپلىدا ئاتام پانىيىدىن باقىيغا كۆچتى . مەن ئۇ بەرپا قىلغان سۇلتانلىق تەختىدە ھۆكۈمران بولۇپ ئولتۇردىم . رۇم مەملىكتى پەرمانىمدا ئىدى . شۇ كۈنلەردە بەدەخشان سودىگەرلىرىدىن

بىرسى بۇ ۋىلايەتكە ھەر خىل گەزمال - توقۇلما ۋە ئېسىل جاۋاھىرلارنى ئېلىپ كەلدى . ئۇنىڭ داڭقى پۈتۈن ۋىلايەت تەۋەسىدە مەشھۇر بولۇپ ، خەۋەرى بىزگىمۇ يەتنى . بۇنى ئاڭلاب دەرھال ئوردىغا ئېلىپ كېلىشكە پەرمان چۈشۈرۈم . مۇددىئايىم ئۇنىڭدىن ھەرقايىسى ۋىلايەتلەرنىڭ ئەھۋالى ، پادىشاھلىرىنىڭ ئەلنى ئىدارە قىلىشتا تۇتقان يوللىرى ۋە شەھەر سۇلتانلىرىنىڭ ساپاسى ، لەشكىرى كۈچ - قۇدرىتى قاتارلىقلارنى سوراپ مەلۇماتقا ئىگە بولۇش ئىدى . ئۇ سودىگەر پەرمانىمىنى ئاڭلاب ، ھۇزۇرۇمغا رەسمىي يوسۇن بويىچە سوۋەغات ئېلىپ كەلدى . بوغىچىنى ئۆز قولۇم بىلەن ئېچىۋىدىم ، بىر پارچە لەئىل كۆزۈمنى قاماشتۇردى . ئۇ شۇ قەدەر سۈزۈك ، رەڭلىك بولۇپ ، ئۆچ مىسىقالىچە كېلەتتى . بۇنداق لەئىلىنى ھېلىغىچە كۆرۈپ باقىغان ئىدىم . شۇڭا خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلىدىم . سودىگەر گە ھۆرمەت يۈزىسىدىن كۆپ ئىئنئام - ھەدىيىلەر قىلىپ ، شاھانە تون كىيدۈرۈم . ئۇ بىر مەزگىل مېنىڭ قېشىمدا تۇردى . ھېس قىلىشىمچە ، جاھان كۆرگەن ، مەردىلەر گە خىزمەت قىلغان ، خۇش مۇئا . مىلە ، قائىدە - يوسۇنلۇق كىشى ئىكەن ، بەلكى پەزىلەتتە بۇنىڭدىنمۇ ئار تۇقراق كۆرۈم . مەن ئۇ سوۋەغا قىلغان لەئىلى ئەتىۋارلاب ، ئايىمەرەد ، بەزمە - سورۇنلاردا يېنىمىدىن ئايىرمىي كىشىلەر گە كۆرسىتىپ ، ئالاھىدە ئىپتىخارلىنىتىم . كۆرگەن كىشىلەرمۇ ماختىشىپ كېتىشەتتى .

بىر چاغدا ھەرقايىسى مەملىكتەلەردىن دەرگاھىمغا ئەلچىلەر كەلدى . ئۇلارغا ئاتاپ ئالاھىدە سورۇن تەبىارلاب ، دۆلەت ئەر كانلىرىنىڭ قاتىنىشىدا شاھانە بەزمە ئۇيۇشىتۇرۇم . كۆڭۈل ئازادىلىكى ۋە خۇشال - خۇرام كەيىپيات تازا ئەۋجىگە كۆتۈرۈلگەندە ، ئادىتىم بويىچە ھېلىقى لەئىلىنى ئەكەلدۈرۈپ ماختىغلى تۇرۇۋىدىم ، فەرەڭدىن كەلگەن ئەلچىلەر بۇنىڭدىن سۆيۈنۈپ تەبەسسۇم قىلدى . ئەمما ئاتامىنىڭ ۋاقتىدا ۋەزىر بولغان ، كۆپ تەدبىرلىك بىر كىشى بولۇپ ، ئۇ قائىدە - يوسۇن بويىچە مۇناسىپ ئىشلارنى بەجا كەلتۈرۈپ ، مەدھىيە - ماختاشلارنى تاماملىغان - دىن كېپىن شۇنداق دېدى :

— ئى ئۆلۈغ پادشاھ ئالىلىرى ، رۇم مەملىكتىنىڭ سەرۋىرى ، شۇ بىر پارچە تاش ھەرقانچە ئېسىل ، مىسىز دەرجىدە گۈزەل بولسىد . مۇ ، ئۆزگىلەر ئالدىدا بۇنچە تەرىپلەشنىڭ نېمە حاجىتى؟ ۋەھالەنكى ، مېنىڭچە ئۇنىڭ ھېچقانچە قەدر - قىممىتى يوق . خۇراسان شەھىرىدە بىر سودىگەر بولۇپ ، ئۇنىڭ 12 تال لەئىسى بار ، ھەر بىرى 70 مىسقالدىن كېلىدۇ . ئەمما ئۇ 12 تال لەئىنىڭ ھەممىسىنى بىر ئىتنىڭ بويىنغا ئېسىپ قويۇپتۇ .

بۇ سۆزدىن غەزپىم ئوتى پەلەكە يەتتى . خۇراسان سودىگىرى ھەققىدىكى نەقللىنى يالغانغا چىقىرىپ ، ۋەزىرگە ئۆلۈم بۇيرۇدۇم ۋە تەئەل لەۋقاتىنى تارتىۋالماقچى بولۇم . فەرەڭ پادشاھنىڭ ئەلچىسى ئۇنىڭ تەرىپىنى ئېلىپ :

— بۇ كىشىنىڭ نېمە تەقسىراتلىقى ⁽¹⁾ بار كىن ؟ مەن ئۇنىڭ گۇنا . هىنى تىلەيمەن ! — دەپ تۇرۇۋالدى .

— يالغانچىلىقتىنمۇ ئارتۇق گۇناھ بولامدۇ ؟ — دېدىمەن .

— پادشاھ ئالىلىرى ، ئۇنىڭ يالغانچىلىقىنى قانداق بىلدىلە ؟

— ئەقلەدىن يەراقكى ، ئۇ بىر سودىگەر ، بىر دىنار ئۆچۈن جانى ئالقانغا ئېلىپ ، گاھى تاغ - دەشتىلەر دە ، گاھى كېمىلەر دە بىر گەن تو . رۇقلۇق ھەر بىرى 70 مىسقالدىن كېلىدىغان 12 تال لەئىنى قاراپ تۇرۇپ ئىتنىڭ بويىنغا ئېسىپ قويارمۇ ؟

ئەلچى يەرگە باش قوبۇپ تۇرۇپ ئېيتتى :

— پادشاھ ئالىلىرى ، دۆلەتلرى زىيادە بولغايكى ، زامانىنىڭ ئالاھىدىلىكلىرى ، كېچە بىلەن كۈندۈزنىڭ ئېگىز - پەسلىكى بىھەد ۋە بىپايىندۇر . قۇلاققا يەتكەن ھەرقانداق ھېكاينىڭ راست - يالغانلىق ئېبى . تىمالى باردۇر . ئېھتىمال بۇ ھېكايه راست بولۇشى مۇمكىن . ئەگەر يالغان دېلىكەندىمۇ ۋەزىر لەر پادشاھنىڭ ئەقلەدىر . بىراق ، بۇ كىشىنىڭ گۇنا . هىنى تىلىگۈچى يوق ئوخشайдۇ . بۇ ھەقتە چىقارغان ھۆكۈمنى ئەمەلدىن

⁽¹⁾ تەقسىرات — سەۋەنلىكلىر .

ئۇلۇڭ ئۇرۇپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

قالدۇرغا يالا . ھېچيولىغاندا ئۇنىڭ كۆرسەتكەن ھەققانىي خىزمەتلەرنىڭ يۈز - خاتىرسىنى قىلغايلا ! ئۆتكەن پادشاھلار زىندانى شۇنىڭ ئۇچۇن ياسغانلىكى ، ھەرقانداق بىر گۇناھكار پادشاھنىڭ غەزپىنى كەلتۈرگەندە ئۇنى زىندانغا تاشلاش ؛ ئاچىقى يانغاندا ئۇنىڭ گۇناھىنى ئېنقلاش ، قىسىقسى ، پادشاھ ناھەق قان قەرزىگە بوغۇلۇشتىن ساقلىنىش ئۈچۈندۇر . ئەلچىنىڭ ئاقلانە سۆزلىرى بىلەن غەزپىم ئىشكىلىرىنى تاقاپ ، ھۆكۈمنى ۋاقتىنچە بىكار قىلدىم . ئۆلۈمىنى كېچىكتۈرۈپ ، بىر يىلغىچە زىنداندا توختىشقا پەرمان چۈشۈردىم . ئەگەر ئۇنىڭ دېگەنلىرى راست چىقسا قۇتۇلغىنى شۇ ئىدى ، يالغان چىقىپ قالىدىغان بولسا دەسلەپكى ھۆكۈم كۈچكە ئىگە بولاتتى .

ئەلچى يېنىك تىنىپ ئورنىدىن تۇردى . ۋەزىر زىندانغا تاشلاندى . بۇ خەۋەر ئۇنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرىغا يېتىپ غۇۋغا كۆتۈرۈلدى .

شجائەتلەك قىز

ۋەزىرنىڭ 14 ياشلىق بىر قىزى بولۇپ ، گۈزەللەك ۋە ئەقىل - پاراسەتتە تەڭتۈشلىرىدىن ئېشىپ چۈشەتتى . ئاتىسى بۇ قىزغا زىيادە ئامراقلقىدىن ئۆز دەرگاهىنىڭ يېنىدىن بىر ئۆيىنى مەخسۇس تەبىيالاپ ، خىزمىتىگە كېنىزە كلهرنى قويغان ۋە ئۆيۈن - تاماشا ، چالغۇ ئەسۋاپلىرىنىڭ تەل قىلىپ بەرگەن ئىدى . ئۇنىڭ كۈنلىرى قىزىقى ۋە ئەمەرلەرنىڭ قىزلىرى بىلەن كۆكۈلۈك ئۆتەتتى . ھېلىقى كۈنىمۇ ئۇ گۈزەللەك شاهى ئادىتى بويىچە ئويۇنغا بېرىلگەن ئىدى ، ئانىسى چاچلىرى چۈتۈلغان ، كۆز بۇلاقلىرىدىن ئەلمەلىك قان - ياشلار ئوقچۇغان حالدا كىرىپ كەلدى - دە ، ئۆزىنى كاچاتلاپ :

— ئىلاھىم بۇنىڭدەك قىزنى تۇغقىنىمغا مىڭ ئىسىت ! ئۇنىڭ چرايىلىق بولغىنى قۇرۇسۇن ! سەت بولسىمۇ بىر ئوغۇل بولغىنىدا ، ھازىرقىدەك باشقا كۈن چۈشكەندە ئۇنىڭ تەدبىرىنى قىلىپ ئائىلىمىزگە

كەلگەن بالا - قازا گۈدرەتلەرنى خالاس ئەتمەسمىدى ! ... — دەپ داد - پەرياد كۆتۈردى .

قىز ئاتىسىنىڭ ناله - زارىنى كۆرۈپ سورىدى :

— مېھربانىم ئانا ، نېمە ۋەقە يۈز بەردى بۇنچە قىلىپ كەتكۈدەك ؟ ئۇ ، سەت ئوغۇلنىڭ قولىدىن كېلىپ ، مېنىڭ قولۇمدىن كەلمەيدىغان زادى قانداق ئىش ئىدى ؟

— بېشىڭغا تاش - تۈپيراق ياغسۇنکى ، بىز گە بۇنىڭدىن چوڭ دىشوار چىلىق بولامدۇ ؟ قېرى ئاتاڭنى پادشاھ زىندانغا سالدى . سەۋەبى : پادشاھنىڭ ئالدىدا خۇراسان سودىگىرىنىڭ 12 تال لەئىنى ئىتتىنىڭ بويىنىغا ئىسىپ قويغانلىقىنى ھېكايدى قىلغانلىق ئىكەن . بۇ ، پادشاھنىڭ كۆڭلىگە ياقماي ، ئېيتقانلىرىنىڭ بىر يىلغىچە ئېنلىقلىنىپ راست چىقسا قۇتۇلىسىم ، يالغان بولۇپ قالسا سىياسەت رەھىمىسىزدۇر ! دەپ زىندانغا تاشلاپتۇ . ئەگەر سەن ئوغۇل بولغان بولساڭ بۇنىڭ تەدبىرىنى قىلىپ ، بىچارىنى زىندان ئازابىدىن قۇتقۇزارتىڭ !

— ئى ئانا ، — دېدى قىز تەمكىن حالدا ، — ئېيتقانلىرىڭىز دەر - ۋەقە راستتۇر . ئەمما ئىلاھى تەقدىرنى ئۆز گەرتىكلى بولماسى ، بەلكى سەۋور قىلماقلۇق كېرەكتۇر . تەقدىرنىڭ قازاسىغا ئۆز رىزالقى بىلەن سەۋور قىلىماقتىن ئۆز گە چارە يوق . سەۋورلا ياخشى كۈنىنىڭ توغۇتنىن بۇرۇنقى تولغىقى . يىغا - زار قىلىشتىن ھېچقانداق پايدا چىقمايدۇ . ئېھتمال دۇشمەننىڭ قۇتراتقۇلۇقى بىلەن پادشاھنىڭ غەزپى چە كە يەتكەندۇر . ئەمدى سەۋور ئارقىلىق خۇدانىڭ خاھىشىنىڭ قانداق بولۇشنى كۆتەيلى . قىز شۇلارنى دەپ ، ئوبۇن - تاماشا ئەسۋاپلىرىنى يىغىشىتۈرۈپ ، بىر چەتتە ئۇندىمەي ئولتۇردى . كەچ كرگەندە ئاتىسىنىڭ ئەڭ يېقىن دوستىنى خىلەتكە چاقرىپ :

— ئاتامنى زىندان ئازابىدىن خالاس قىلىپ ، ئانامنىڭ تاپا - تەنىسىدىن قۇتۇلۇش ئۇچۇن سېنىڭ بىلەن ئەجەم ۋىلايىتتەن بېرىپ ، خۇراسان پادشاھى بىلەن نىشاپۇرنىڭ ئۇلۇغلىرىدىن مۆھۇرلۇك خەت

ئېلىپ كەلسەم دەيمەن ، شۇنداق قىلىسام ئاتام ناھەق جازادىن خالاس تا-
پاتى ! — دېدى .

ئول خوجا كۆپ ئوپلىنىشلاردىن كېيىن ، قىزنىڭ ئىرادىسىگە قايىل
بولۇپ ، رازىلىق بەردى .

ئۇلار مەسلىھەتنى پىشۇرۇپ ، شۇنداق قارارغا كەلدىكى ، بۇ
ئىشتن ھېچكىم خەۋەر تاپماسلىق كېرىھەلىكى بېكىتىلدى . سودىگەر قىيا-
پىتىدە ياسىنپ ، ئەجەملەككەر ياخشى كۆرىدىغان تۈرلۈك رەخت ، ئېسىل
جاۋاھەرلار ۋە زۆرۈر بولغان غۇلاملارنى ئېلىپ يولغا چىقىدىغان بولۇشتى .
قىز ھەممە تەييارلىقنى پۇتكۈزۈپ ، ئوغول بالچە كىيىندى ، ئىسىم-
سىنى « جىزادە ئەملى » گە تۆزگەرتتى . ئاندىن كېلىشكەن بويىچە
ھېچكىمگە ئۇقتۇرمای ، ئەلىاتقۇمەھەلدە خوجا بىلەن ۋەدىلەشكەن جايغا
يېتىپ باردى . ئۇلار غۇلام - مۇلازىملار ۋە تەدبىرلىك ئەيىارلارغا مال -
يېمەكلىككەر ئارتىلغان ئات - ئۇلاغىلارنى ھەيدىتىپ ئەجەم ۋەلايتتىگە
راۋان بولدى . بۇ ئىشنى قىزنىڭ ئانسى ئۇقۇپ قالغان بولسىمۇ ، رەسۋا
بولۇشتىن قورقۇپ مەخپىي تۇتتى .

شۇنداق قىلىپ ، ئۇلار كۆپ مەنزىللەرنى بېسىپ ، نىشاپورغا ئامان
- ئېسەن يېتىپ باردى . سودىگەرلەر سارىيغا چۈشۈپ بىرنەچىچە كۈن
ئارام ئېلىپ ، يىول رەنجىدىن خالاس تاپقاندىن كېيىن ، يۈيۈنۈپ -
تارىنپ يېڭى كېيمىلىرىنى كېيىپ ، ئەتىگەندە نىشاپور بازىرىغا چىقىشتى ؛
ئۇيان - بۇيان ئايلىنىپ تۆت كوچا دوقۇمۇشدىكى بىر دۇكانغا كىرىشتى .
بۇ خىلمۇ خىل لەئ - ياقۇت ، جاۋاھەرلار دۇكىنى بولۇپ ، 40 — 50
ياشلاردىكى دۇكاندار خۇدا بەرگەن راھەتنىڭ قەدرىگە يېتىپ ، ئالىي
ئورۇندۇقتا پەر ياستۇققا يۈللىنىپ ئولتۇراتتى ، ئۇ چىسىدىكى كېيمىلىرى
بەك ئېسىل رەختلەردىن يارىشىلىق تىكىلگەن بولۇپ ، ئالتۇن كەمېرىلا
ئۇنىڭ يېتىلگەن زەردار ئىكەنلىكىدىن بېشارەت بېرىتتى . ئەتراپىدا ھەر
خىل ۋەزىپىدىكى مۇلازىم - چاكاللار قول باغلاب تۇراتتى . ئەمەلدار
سىياقىدىكى ۋە مۇتىۋەرلەردىن بولۇپ بىرنەچىچە كىشى دۇكان ئالدىدىكى

سەندەللەر دە ئولتۇرۇپ قىزغىن پاراڭغا چۈشكەن ئىدى .
قىز بۇ ئەھۋالارنى كۆزىتىپ ھېران قالدى . كۆڭلىدە : « ئاتام
ھېكايە قىلغان سودىگەر شۇ بولسا كېرىك » دەپ ئويلاپ ، خۇدايتىلادىن
ئىشىڭ ئوڭۇشلۇق بولۇشغا ھىدaiيەت تىلىدى .

ئۇلار يەنە بىر كۆچىغا ئىچكىرىلەپ كىرىپ ، بىر دۇكاننى
كۆردىكى ، دېرىزسىنىڭ بىر قاپقىقىنى ئىچىپ ، ئىككىنچىسىنى ئاچماپتۇ ،
ئىككى قەپەستە بىردىن ئادەم سولاقلقىق تۇرۇپتۇ . بۇلار كىيمىسىز بولۇپ ،
چاچ - ساقاللىرى بېلىدە ، تىرناقلىرى زىيادە ئۆسۈپ كەتكەنلىكتىن قول -
لىرى يولۋاسىنىڭ چاڭگىلىدەك ، يۈزلىرى سېرىق ھەم دەردىك تۈس
ئالغان ، تەن - ئۆستىخانلىرى يېتىپ ئاشقۇدەك جەبىر - زۇلۇم زەھمىنى
تارتقان ، ئىنسان زاتىنىڭ بۇنداق ئەھۋالغا گىرىپتار بولغىنى بۇ كەمگىچە
ھېچكىم كۆرۈپ ياكى ئاڭلاب باقىغان ئىدى . قەپەسلەرنىڭ يېنىدا تۇرۇقى
دەھشەتلەك ، كالتەك تۇتقان ئىككى زەڭگى پاسبانلىق قىلىۋاتاتى . بۇ
حال قىزنى تېخىمۇ ھەيرەتتە قالدۇرغان بولسا كېرىك ، ئىچىدە « تۇۋا »
دېگىنچە باشقا تەرمىكە يۈزلىنى .

ئۇلار ئۈچىنچى بىر دۇكاننى كۆردىكى ، ئەبرىشم ۋە قەلەمپۇر
سېتىلىدىكەن . دۇكانغا ئاجايىپ ئېسىل زىننەتلەنگەن بىر سەندەل قويۇ -.
لۇپتۇ . ئۆستىگە زەپ يېپتا توقۇلغان جۇل يېپلغان ، بويىنغا تىللادىن
ياسالغان نەپس زەنجىر باغانلغان بىر ئىت سەندەل ئۆستىدە يېتىپتۇ .
ئاللىۇن ئاياقتا سۇ قويۇپ بېرىلىپتۇ . ئىككى غۇلام ئۇنىڭ خىزمىتىگە
بەلگىلەنگەن بولۇپ ، بىرى زەر ياغلىقتا چاڭ - توزانلارنى سۈرتسە ، يەنە
بىرى يەلپۈگۈچنى توختاتىمى يەلپۈۋاتاتى . خوجا بىلەن ۋەزىرنىڭ قىزى
تېخىمۇ سەپسېلىپ قاراپ ، ھېكايىگە سەۋەب بولغان لەئەللەرنى ئىتنىڭ
بويىنىدا كۆردى . قىز خۇدايتىلادىغا مىڭ شۇ كېرىلەر ئېتىپ : « ئەمدى
بۇنى قانداق تەدبىر بىلەن قولغا كىرگۈزۈپ ئاتامنى قۇتقۇزارەمن » دېگەن
ئويىنى قىلىپ تۇراتى ، بازاردىكى كىشىلەر ئارسىدا ئۆزىنىڭ ھۆسنى -
جامال شولىسى خۇسۇسىدا غۇۋغا ، كۆڭۈللەر ئۇچىقىدا ئوت - ئاتەش

پەيدا بولغىنى سېزب قالدى . خالايق ئول گۈلچىراينىڭ ھۆسن تاما-
 شاسىغا مەشغۇل بولۇپ توپلىشىۋېلىش سەۋەبىدىن بىردىمدىلا يول
 توسوُلدى . خالايق ھەسەل ھەرلىرى گۈلگە ئۆزىنى ئۇرغاندەك ئۇنىڭ
 ئەتراپىغا ئولىشىۋالغان ئىدى . جاۋاھىرىپۇرۇش دۇكاندار بىر غۇلامنى ئۇنى
 چاقرىشقا ئەۋەتتى . غۇلام خوجايىنىڭ بۇيرۇقىنى بەجا كەلتۈردى .
 ئى دەرۋىشلەر ، تەقدىر - قىسىمەتنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن
 جاۋاھىرىپۇرۇش خوجىنىڭ كۆزى ئوغۇلچە ياسانغان ۋەزىر قىزىنىڭ جامال
 نۇرۇغا چۈشۈپ ، قىزىنىڭ قاش كاماندىن چىققان ئىشق ئوقى خوجازادە
 بىچارىنىڭ كۆيۈۋاتقان يۈرىكىگە تەگدى . كۈتۈلمىگەن «ھۇ-
 جۇم» «غا دۇج كەلگەن جاۋاھىرىپۇرۇش خوجا ئىختىيار سىز ئاھ ئۇرۇپ ،
 ئەقلىل تىزگىنى قولدىن چىقىرىۋەتتى .

شېئىر

ئىككى ئالىم كۆيىگىنى ئول ئىشقى نەيرىڭى ئىرۇر ،
 ھەم شاھادەت ئىپتىداسى ئىشقىنىڭ چىڭى ئىرۇر ؛
 ھەر بالا ۋە دەرد - ئەلەملەر ئىشقىنى پەيدا بولۇپ ،
 بۇ پەلەك سىتم قىلىپ ئاشقىنى مىڭ ۋەيران قىلىۇر .

جاۋاھىرىپۇرۇش خوجا ئەھۋالى خاراب ، پەريشان ھالدا بۇ بېيتتىنى
 ئۇقۇدى :

بېيت

رەگىمروبىمىدىن نىرى قان ، زەئىپ بۈرەكىنىڭ سېلىشى ،
 ئىشقىنىڭ گۇۋاھچىسى رەسۋايئالەم قىلىشى .

ئى دەرۋىشلەر ، مەشۇقنىڭ ئېھتىياجى چۈشكەن نەرسە ئاشقىنىڭ
 قولدا ئىدى . جىززادە ئەملى شەۋق يۈزسىدىن ئۇنىڭ قوللىرىغا سۆيۈشنى
 ئىختىيار ئەيلەپ ئىلدام ئالدىغا بارغان ئىدى ، جاۋاھىرىپۇرۇش خوجا ئۇنى

بىر يانغا تارتىپ خۇددى شېرىن جېنىنى ئەزىزلىگەندەك ئاتلارچە يۈز -
كۆزلىرىگە سۆپۈپ بىنيدا ئولتۇرغۇزدى . ئاندىن قىزغۇن ئەھۋاللىشپ ،
سورىدى :

— ئى ئوغۇل ، ئۆزۈڭ قايىسى گۈلستاننىڭ گۈلى ، قايىسى بوستان-
نىڭ سەرۋىرى ، قايىسى سەدەپنىڭ دۇرسەن ؟ نەدىن كەلدىڭ ، نەگە
بارماقچىسى ؟

— ۋەتىنىم ئىستانبۇلدۇر . ئاتام ياشلىق دەۋرىنى تىجارت بىلەن
ئۆتكۈزگەن ئىدى ، هازىر يېشى 70 كە يەتتى ، كۆز ئاغرىقىغا گىرىپتار
بولۇپ ، خەلق بىلەن بېرىش - كېلىش ئىشىكى يىپىلدى . شۇنىڭ بىلەن
ماڭا سەپەر قىلىش ئىجازىتى بەردى . ئۇنىڭ قىلماقچى بولغان ئىشلىرىنى
داۋاملاشتۇرۇش ئىستىكى بىلەن ئەجهم ۋىلايىتىگە كېلىشنى ئىرادە قىلدىم .
ئاندىن بۇ ئىقلىمغا ئاياغ بېسىپ ، يۇرتۇڭلارنىڭ داڭقىنى ئاكلىدىم . كۆ-
رۇپ بېقىش ھەۋسى بىلەن خۇراسانغا كەلدىم . خۇدانىڭ ئىلتىپاتى بىلەن
قولۇڭى سۆپۈشكە مۇيەسىم بولدۇم .

بېيت

ئەمەلده بىز ئۇلۇغلاننىڭ توزانىغا يېتەلمەسمىز ،
ۋەلپىكىن ئاڭا ئەگەشمەي ئۇياق - بۇياق كېتەلمەسمىز .

رەۋا依ەتچىلەرنىڭ رەۋايمەت قىلىشىچە ، ئول دىلەر با (جىزادە
ئەملى) ناھايىتى شېرىن سۆزلەر بىلەن جاۋاھىرىبۇرۇش خوجىنىڭ
مېھر - مۇھەببىتىنى قوزغاپ ، بېشىنى ئايىلاندۇرۇۋەتتى .
— ئى ئوغلۇم ، جەبىر - جاپا تارتىپ شەھىرىمىزگە كەپسەن ، —
دېدى ئۇ ، — كەلگىنىڭگە ناھايىتى خۇشال بولدۇم .

رۇبائىي

قەدىمىلەك يەتتى يۇرتۇمغا ، غەمكىن ئى جان ،
پىدا بولسۇن بۇ كۆڭلۈل تەمكىن ، ئى جان ؛

ئەۋلاد گۇرۇپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىي ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېسىرى

کۆزلەر بىڭ راۋاققۇر ، قەددىلىڭ ئاستانە ،
كەرمەم ئەيلەپ ئۆيۈمگە چۈشكىن ، ئى جان .

ئى ئوغۇمۇ ، خىزمەتكارلىرىڭ قەيدىدۇر ؟ بۇيرۇق قىلساك ، ئۇلار
ھەم قولۇڭنىڭ ئۆيىگە كەلسە ئىكەن . ئۇلارنىڭ مۇساقىپ خانىدا تۇرۇشى
جايىز ئەمە ستۇر . كەمنە گىنىڭ ھەممىتلارنى كۈتۈشكە ئىمكانييتنى بار .
تەئەللۇقاتىنى ياخشىلىق يولىدا سەرپ ئېتىشنى بىلىدۇ . شۇڭا
ئىلىتىماسىنى ماقۇل كۆرۈپ ، مۇبارەك قەدىمىڭنى تونۇشۇپ قالغانلىقدە
مىزنىڭ يۈز - خاتىرسى يۈزسىدىن كۆز قارىچۇقۇمغا قويىساڭ ، پېقىر
ئالەمچە خۇشال بولار ئىدى .

جىزادە ئەملى سەممىي ئۆزىخاللىق بىلدۈرگەندىن كېيىن رازى بولۇپ، غۇلاملاردىن بىرسىنى «كارۋان سارايىدىكى مۇلازمىلار ھەممە يۈك - تاقلارنى ئىلىپ كەلسۈن» دېگەن بۇيرۇق بىلەن ماڭدۇردى.

جاۋاھېرپۇرۇش خوجا ئۆز تىجارىتى بىلەن مەشغۇل بولۇپ، كەچ كىرگەندە ئۆيىگە راۋان بولدى. غۇلاملىرىدىن بىرسى ئىتنى قۇچقىغا ئېلىپ كۆتۈرse، يەنە بىرسى سەندەلنى ئېلىپ ماڭدى. ئارقىسىدىن كې-لىۋاتقان ئىككى زەڭگى بىردىن قەپەسنى باشلىرىغا ئېلىۋالغان ئىدى. خوجا ئۆيىگە يېتىپ كېلىپ، مەنزمەرلىك پىشائىۋاندىلا ئولتۇردى. هوپىلە-نىڭ ئوتتۇرسىدا بىر كۆل بار ئىدى. ئىتنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالىدىغان ھېلىقى غۇلاملار كۆلنىڭ بويىغا يېپەك گىلهمنى سېلىپ، ئۇستىگە سەز-مەدلەنى جايلاشتۇردى، ئاندىن ئالىي يوپۇقلارنى يېپىپ ئىتنى ئاۋايلاپ قويۇشتى.

جاواهر پوروش خوجا کوپ تئور بخاهلىق ئېيتقاندىن كېيىن ، جىززادە ئەمىلىغە ئىلتىپات كۆرسىتىپ ئالدىغا شاراب كەلتۈردى - ده ، ئالدى بىلەن تۆزى بىر قەدەھ ئىچىپ ، ئاندىن تۇنىڭغا تۇتى . تۇلار كەيىپ سۈرگەچ قىزغىن پاراڭغا چۈشۈپ كەتتى . بىر چاغدا تائىم تارتىلدى .

جاۋاھىر پۇرۇش خوجىنىڭ ئىشارىتى بىلەن سەندەلنىڭ يېنىغىمۇ زەر داستىخان سېلىنىپ ، ئوخشاش تائام كەلتۈرۈلدى . ئىت سەندەلدىن سەكىرەپ چۈشۈپ خالىغانچە يەپ - ئىچىپ توپغاندىن كېيىن يەنە سەندەلگە چىقىپ ئولتۇرىدى . غۇلاماردىن بىرى ئىتنى يەلىپسىه ، يەنە بىرى ئاغزىنى ئېرتماقتا ئىدى . زەڭگى غۇلامار بولسا ئىت غىزالاغان لېگەننى ئېلىپ قەپەسنىڭ يېنىغا قويغاندىن كېيىن ، خوجىسىدىن ئاچقۇچنى ئېلىپ ئىشىكىنى ئاچتى . ئاندىن قەپەستىكى بىچارىلەرنى چىقىرىپ قامقا بىلەن هارغۇچە ئۇرۇپ بولۇپ ، ئىتتىن ئاشقان تائامنى يېدۈردى - دە ، يەنە قەپەسکە سولاپ ، ئاچقۇچنى خوجىسىغا بەردى . جاۋاھىر پۇرۇش خوجا پەقەت شۇ چاغدىلا تائامغا قول ئۇزانتى .

جززادە ئەملىغە جاۋاھىر پۇرۇش خوجىنىڭ بۇ قىلىقلىرى ياقماي ، قاتىق ئۆكۈندى . ئەمما مەزھەپ غېرىيلىكىنى ئېتىبارغا ئېلىپ ، ئۆنندە مەستىن داستىخاندىن ئۆزىنى چەتكە ئالدى . جاۋاھىر پۇرۇش خوجا ھەرقانچە زورلاپمۇ بېقىن كەلتۈرەلمەي ئۇنىڭدىن سورىدى :
— نېمە ئۈچۈن تائام يېمىسىم ؟

— بۇنداق تائامنى يېيىش دۇرۇس ئەمەستۇر . نېمە ئۈچۈنلۈكىنى سورىساڭ ، ھەرقانداق مەزھەپتە ئىت نىجىس سانلىدۇ . مۇبادا فەرەڭلەرنىڭ مەزھىپىدە ئىتنى بەك نىجىس ھېسابلىمعان تەقدىردىمۇ ئۇنچىۋالا ئەتسىۋارلاپمۇ كەتمەيدۇ . سەن ئۇلاردىن ئېشىپ چۈشكۈدەك دەرىجىدە ئەتسىۋارلاپ پەرۋىش قىلىدىكەنسەن ، ئادەمنى بولسا كېچە - كۈندۈز قەپەسکە سولاپ ئېچىنىشلىق تۇردا ئازابلايدىكەنسەن . تېخىمۇ يامىنى ئىتتىن ئاشقان تائامنى ئۇلارغا يېدۈردىلەك . ئىنساپ بىلەن ئېتىقىن ، سەن زادى قايىسى مەزھەپتىن ؟ ھەر بەندىنىڭ قىلغان - ئەتكىنى خۇداغا مەلۇمۇدۇر كى ، مۇشۇنداق يامان ئىشلارنى قىلىۋاتساڭ سېنى قانداقمۇ . سۇلمان دېگىلى بولسۇن ؟ مېنىڭچە بۇنداق يامان ئىللەتلەر ھەرقانداق مەزھەپتە دۇرۇس ئەمەس !

— ئېيتقانلىرىڭ بىر تەرەپلىمە بولۇپ قالدى ، — دېدى جاۋاھىر

پۇرۇش خوجا جاۋابەن ، — بىلىمەنكى ، بۇنداق ئىسلىرنى قىلىش توغرار ئەمەس . ئەمما بۇنىڭدىن ئۆزگە چاره يوق . چۈنكى زاماننىڭ تەقىزازى مېنى شۇنداق قىلىشقا مەجبۇرىلىدى . بۇ ئىشىم مېنى خېلىدىن بىرى «ئىتىپەرس» دېگەن مەشھۇر نامغا مۇشەرەپ قىلىدى . خۇدایم مۇشىكىلارنىڭ ۋە كاپىرلارنىڭ ھەممىسىگە لەنەت ياغىدۇرغاي !

ئۇ شۇلارنى دەپ ، كەلمەتەيىھەنى ئوقۇپ ئىمان كەلتۈرۈپ ، جىزادە ئەملىنىڭ كۆڭلىنى تەسکىن تايپتۇر غاندىن كېيىن ئېيتتى :

— ئى ئوغۇل ، مېنىڭ «ئىتىپەرس» دېگەن نامغا قانداقچە ئىگە بولۇپ قالغىنىمىن ھېچكىم بىلمەيدۇ ، مەنمۇ بۇ توغرىدا ئېغىز ئاچمايمەن . بۇ قىسىنى ئىشتىكەنلەر غەم - قايغۇغا پاتماقتىن ، يۈركى قانغا تولماقتىن ئۆزگە ھېچنېمىگە ئېرىشەلمەيدۇ . شۇڭا سەنمۇ بۇنىڭدىكى سىرنى بىلىشى تىن ۋاز كېچىپ ، ئېيش - ئىشرەتكە مەشغۇل بولغىن ، مەندە بۇ قىسىنى بايان ئەيلىكۈدەك ماجال يوق ، سەندىمۇ ئاڭلاشقا ئىختىيار يوقتۇر .

جىزادە ئەملى بۇنى ئاڭلاپ تىلىنى تەقسىراتتىن توستى . مەق-

سەتى قىسىقچە ئاشكارىلاش تەلىپىدىن كېچىپ ، تائام بىدى .

ئۇ ئىككى ئاي چامىسىدا جاۋاھىر پۇرۇش خوجا بىلەن ئاتا - بالىدەك يېقىن ئۆتتى . بۇ جەرياندا جاۋاھىر پۇرۇش خوجىنىڭ كۆڭلىنى ئېلىپ ، هوّسنى - جامال ۋە ئەدەپ - ئەخلاقى بىلەن ئاشقى - مەپتۇن قىلىدى . قولىدىن كەلگەن بارچە ھىيلىلەرنى ئىشلىتىپ ، بىرددەم كۆرمىسى هايات چىرغى ئۆچكەندەك بولىدىغان دەرىجىگە يەتكۈزدى . ئاندىن بىر كېچىسى مەست بولۇۋېلىپ ، يۈرەكى ئەزگۈدەك يىغلىدى . جاۋاھىر بۇ رۇش خوجا ئۇنىڭدىن يىغلىشىنىڭ سەۋەبىنى سورىغان ئىدى ، ئۇ جاۋابەن ئېيتتى :

— ئى ئاتا ، خىزمىتىڭگە كەلمىگەن بولسام بۇنداق يالغۇزلىق دەر - دىنى ، بۇ گۈنوكىدەك ئاييرىلىش خورلۇقنى تارتىماس ئىدىم . كېيىنكى تەقدىرىملىڭ قانداق بولۇشىنى بىلمەيمەن ، ئەگەر ھاياتلا بولسام يەنە بىر نوّوھەت خىزمىتىڭدە بولۇپ ، ئايىغىندا جان بەرسەم دەيمەن !

جاۋاھىر پۇرۇش خوجا ئاشق بىچارە تەسىرىلىك سۆزنى ئىشتىپ
كۆڭلى بىر قىسما بولغان حالدا يىغلاپ تۇرۇپ بۇ ئەبىياتنى ئوقۇدى :

فانچە لاب تۇردۇمكى ئەمما ئاخىرىدا مۇپتىلا بولدۇم ،
ۋەلى بىگانىلىق قىلما ساڭا چىن ئاشىنا بولدۇم .
بۇ ھالدىن بولمىساڭ ئاگاھ جېنىملى قويىما تەن ئىچىرە ،
سۆزۈمىنى دېمىگىن چاقچاق ، ماماتىمغا رىزا بولدۇم .

ئى كۆڭۈل كۆزۈمنىڭ نۇرى ، نېمە ۋەجىدىن بەندەڭنى بۇنداق
ئازابقا قويۇپ ئالدىر اپ ئايىرلماقچى بولدۇڭ ؟

بىبىت

جامالىڭ كۆرسىتىپ ئالدىڭ كۆڭۈلنى ،
ئالدىر اپ توختاتما بۇ تاتلىق كۈينى .

خۇدايىتائالا ئۆزى گۇۋاھتۇر كى ، تىرىكلا بولىدىكەنمەن قولۇمنى
ئېتىكىڭدىن ئاجراتىمەن . ئى كۆز نۇرۇم ، بۇنداق خىباللارنى قىلما .
قېرى قۇلۇڭ سەندىن ئايىرلىشنى خالىمایدۇ . ئەجەم ۋېلايتىمۇ ناھايىتى
خۇش ھاۋالق جايىكى ، رۇمىدىن قېلىشىمایدۇ . ئەگەر تۇرۇپ قېلىشنى ئىخ
تىيار ئەيلىسەڭ ، خىزمەتكارلىرىگىدىن بىرنەچىنى يۇرتۇڭغا ئەۋەتكىن ،
ئۇلار ئاتا - ئانالاڭ ۋە قېرىنداشلىرىڭ بىلەن كۆرۈشۈپ تېز بۇرسەتتە
خۇش خەۋەر ئېلىپ كېلىدۇ . ئى ئوغۇل ، جاھاننىڭ تىرىكچىلىك
مۇشەققىتىنى كۆپ تارتىپ ، شەھەر ئارىلاپ يۈرۈپ ، ئۆمرۈم قېرىلىق
مەزگىلىگە يەتتى . مال - دۇنيا ، تەئەللۇقاتلىرىم ھېسابىسز ، لېكىن
ئالەمدىن ئۆتسەم چىرغىمنى يورۇتۇپ ، پەرز - سۈننەتلەرنى بەجا كەل .
تۇرگۇدەك پەرزەنتىمنىڭ يوقلۇقىدىن ئۆكۈنەمەن . خالايمەنكى ، سەن ئۆز
ئوغلىۇمنىڭ ئورنىدا بالا بولۇپ ، ماڭا ھەقتائالادىن ئەجەل يەتكەندە ئۆز
قولۇڭ بىلەن دەپنە قىلىپ ئاخىرەتلىك ئىشلىرىمنى بەجا كەلتۈر سەڭ ،

کېيىنكى ئىشلار ئۆز ئىختىيارىگىدىدۇر .

— ئى ئاتا ، سەندىن ئايىرلەغۇم يوق ، — دېدى جىزادەئەملى ،— ئەمما ئاتىنىڭ رازىلىقى خۇدايتىئالانىڭ خۇشىنۇدۇقىدىر . ئاتىنى رازى قىلغان پەرزەنت ھەر ئىككى ئالىمەدە بەختلىك بولىدۇ . ئاتا - ئانىلىرىم ئاجىز ، شۇڭا بىر يىلدىن ئارتۇق رۇخسەت بەرمىگەن ئىدى . ئۇلار ئىنتىزارلىق كۆزى بىلەن يولۇمغا قاراشلىقتۇر . ئۇلارنى نارازى قىلىپ قو - يۇشتىن قورقىمىمن . ئەگەر مالال كۆرمىسىك ، ماڭا شەپقەت ئەيلەپ ، ھەمراھ بولۇپ بىلە بارغايسەن . قەسەم قىلىمەنكى ، ھاياتلا بولىدىكەنمنەن سېنىڭ قولۇڭدىرەن .

مۇشۇ تەرىقىدىكى بىرمۇنچە تالاش - تارتىشلاردىن كېيىن ، جاۋاھىر پۇرۇش خوجا بىچارە ئۆزى ئاشىق بولغاچقا ، بىلە بېرىشقا كۆندى . شۇنداق قىلىپ ، ئۇلار رۇمغا ئاتلانماقچى بولدى . سەپەرنىڭ تەيىارلىقىنى پۇتكۈزۈش جەريانىدا بۇ ئىشتىن خۇراسان ، ئىراق سودىگەر - لىرىمۇ خەۋەر تاپتى . خوجا ئىتىپەرسى ياخشى سائەتنى تاللاپ ، تۇغ - ئەلەملەرىنى كۆتۈرۈپ ، داقا - دۇمباق بىلەن قول - ئىلىكىدىكى نۇرغۇن مال ، ئۇنچە - جاۋاھىرلىرىنى ئات - ئۇلاڭلار غائىر تىپ بېتەرىلىك مۇلازىم - غۇلاملارنىڭ قورۇقدىشىدا نىشاپۇر شەھىرىدىن ئايىرلىدى . كارۋان شەھەر سىرتىدا بارگاھ - تۇرالغۇ قۇرۇپ ، ئۆزىتىپ قويىغۇ چىلار بىلەن خوشلاشتى . تىجارتە تىچىلەرنىڭ ئۆز ھالىغا يارىشا تەيىارلىغان سوۋغا - سالاملىرىنى قوبۇل قىلىدى . ئۇراتقۇ چىلارنىڭ ئايىغى ئۆزۈلگەندىن كېيىن خەيرلىك سائەتنە يولغا چىقتى . خوجا ئىتىپەرسى 100 تۆكىگە ئالتۇن - كۈمۈش ، 100 تۆكىگە يىپەك رەخت ، يەنە 100 تۆكىگە ئۇنچە - جاۋاھىر ۋە ئالتۇن زىبۇزىننەتلىرىنى ئارتقان بولۇپ ، قورۇقداپ مېڭىشقا قورالانغان باھادىر ھەم مۇلازىم - قۇللاردىن 500 كىشىنى بىلە ئېلىپ ماڭغان ئىدى . جىزادە ئەملى بىلەن خوجىنىڭ ئادەملەرىمۇ بىلە ئىدى . خوجا ئىتىپەرسى بىر تۆكىگە سايىۋەنلىك تەختىراۋانى جايلاشتۇرۇپ ، ئۇستىگە ئىتتى ئولتۇرغۇزدى ، قەپەستىكى ئىككى مەھكۇمنى يەنە بىر تۆكىگە ئارتتى .

ئۇلار شۇ يۈرگەنچە ئۆزۈن يول - مەنزىللەرنى ئارقىدا قالدۇرۇپ ئاخىر رۇمغا ئۇلاشتى . جىزادە ئەملى خوجا ئىتىپەرسىن ئىجازەت تىلەپ : — ئالدىدا بېرىپ كارۋاندىكى سەپەرداشلار ئۇچۇن چۈشكۈن تەبىيارلاپ تۇرای ، — دېدى .

ئۇنىڭ مۇددىئاسى شەھەردىكى ئۆز ئۆيىگە كىرىپ ، ئەھۋالدىن ئۆيىدىكىلەرنى خەۋەرلەندۈرۈش ئىدى . ئۆيلىمغان يەردىن كىشىلەر ئۇنىڭ شەھەرگە كىرىشنى مەنى قىلدى . لېكىن ئۇمۇ بوش كەلمەي ھىلە - نەيرەڭ ، ئۇستىلىق ئىشلىتىپ ئۆيىگە كىرشكە مۇۋەپىھق بولدى .

— خۇدايتىئالا ھەممىنى بىلگۈ چىدۇر كى ، — دېدى ئۇ ئانىسىغا گىرە سېلىپ ، — بۇ ئىشتىا مېنى ئەپۇ قىلىڭ ، ئانا ! ئاتامنى زىندان ئازابىدىن خالاس قىلىش ئۇچۇن شۇنداق قىلىشقا مەجبۇر بولدۇم . ئاخىر غەم كېچىسى شادلىق تائىغا ئورۇن بەردى . دۇئايىگىزنىڭ بەرىكانى بىلەن مۇددىئايمىغا يېتىپ ، خوجاجاواھىپۇرۇش سودىگەرنى بويىنغا لهەل ئېسىلغان ئىتى بىلەن قوشۇپ بۇ يەرگە ئېلىپ كەلدىم . يەنە ئىككى كۈن تەخىر قىلىڭلار ، ئاندىن ئىشنى پۇتكۈزۈپ ، ئاتامنى ناھەق ئۆلۈم ۋە زۇلۇم زىنداندىن قۇتقۇزىمەن !

دەرمەن ئانا قىزىدىن بۇ خەۋەرنى ئاڭلاب ، ئاللاتائالاغا مىڭ شۇكىلەر ئىيىتى ۋە يۈرەك پارسىنى قۇچاقلاپ يۈز - كۆزلىرىگە سۆيۈپ ، ھەققىگە يېنىشلاپ - يېنىشلاپ دۇئالار قىلىپ ، رۇخسەت بەردى . ئۇل كۈمۈش بەدمىن دىلرەبا شۇ سائەتتىلا « خوجا ئىتىپەرسى » سودىگەرنىڭ ئىشىغا يېتىپ باردى . ئەمما خوجا ئىتىپەرسى سودىگەر جىزادە ئەملىگە زە يادە ئىچىكىپ كەتكەنلىكتىن ، ئايىلىشقا بەرداشلىق بېرەلمەي ، تۇرۇۋاتقان جايىدىن كېتىپ قالغان ئىدى .

مسرا

دوستىنىڭ ئول جىلوه گاھى ، مۇشكۈل ئەمەس كۆرمىكى .

جىزادە ئەملى ئۇنى شەھەردىن بىر فەرسەخ يىراق يەردىن تېپىپ ئېلىپ كەلدى . ئۇلار شەھەرگە يېقىن ، خۇش ھاۋالىق ، سۈلىرى ئەلۋەك ، پاكىز بىر يەرنى بارگاھ قۇرۇشقا مۇۋاپىق كۆرۈپ ئورۇنلىشىپ ، ئىسترا-ھەتكە مەشغۇل بولدى .

ئەلقىسىسە : ئوردىدىن شىكارغا چىققانلا نامازدىگەردە قايتىپ كېلىۋېتىپ ، كارۋان چۈشكۈنىنى كۆرۈپ قاپتۇ . شىكار چىلار باشلىقىقا رىسا جىزادە ئەملىلىر نۇرغۇن كىشىلەرنى بارگاھقا جەم قىلىپ ئارام ئېلىۋېتىپتۇ . خوجا ئىتىپەرمىس سودىگەر ئۆزى يالغۇز بىر ئېرىقىنىڭ بويىغا سەندەلنى قويۇپ ئولتۇرۇپتۇ ، باشقىلارمۇ ئۆزلىرى خالغانچە سۆھىبەت - پاراڭغا چۈشۈپتۇ .

شىكار چىلار باشلىقى بۇ ئەھۋالارنى كۆرۈپ ، ئىچىدە : « نېمە ئا-دەملەر دۇ بۇ ؟ پادشاھ ئەملىلىرىنى بىر يەرگە ماڭدۇر غاندەك قىلمىغان ، باشقىا پادشاھلىقتىن ئەلچىمۇ كەلمىگەن ئىدى ... » دەپ ئويلاپ ، بىرىمە-لەنى ئايغاقچىلىققا ئەۋەتىپتۇ . ئۇ ئادەم چۈشكۈنلەرنىڭ قېشىغا بېرىشىغا ، خوجا ئىتىپەرمىس سودىگەر ئۇنى چاقرىپ ئەھۋاللىشىپتۇ . ئۇلار بىر دەمدىلا تونۇشۇپ كېتىشتىپتۇ . ئۇ كىشى خوجا ئىتىپەرمىس سودىگەرنىڭ جاي - مەنزىلىنى ئۇقۇپ ھەيران بويىتۇ .

خوجا ئىتىپەرمىس ئېيتىپتۇ :

- ئەگەر مالال كۆرمىسىلار بىلەن ئاۋات قىلىپ ، بىردمەم ئارام ئالغاچ ھەمسۆھىبەتتە بول ساڭلار .

شىكار چىلار باشلىقى ئەۋەتكەن كىشىسىدىن ئەھۋالنى ئۇقۇپ ، بۇلارغا قىزىقىپ قاپتۇ - دە ، دەرھال يېتىپ كېلىپ قىزىغۇن كۆرۈشۈپتۇ . سالام - سەھەت ، تەكەللۇپلاردىن كېيىن ، بەھۇزۇر ئولتۇرۇپ ئۆز پارىشكىغا چۈشۈپتۇ . شىكار چىلار باشلىقى ئىتىپەرمىس خوجا بىلەن ئاپتىپ تەلەت ۋەزىر زادە (جىزادە ئەملى) نى ۋە ئۇلارنىڭ يېنىدىكى ئىت ئولتۇر غۇزۇپ قويۇلغان سەندەلنىڭ كارامەت ئالىلىقىنى كۆرۈپ ئاغزىنى

ئېچىپلا قاپتو، ئۇ كۆزلىرىگە ئىشىنەلمەپتۇ. ئىتىپەرەس خوجا ئۇلارغا مېھماندۇستلۇقنى بەجا كەلتۈرۈپ بولغاندىن كېيىن، ھەر بىرىگە نەچچە قۇردىن تون - سەرپايى ۋە نەپىس رەختىلەرنى ھەدىيە قىپتۇ. ئۇلار ئىتىپەرەس خوجا باشلىق چۈشكۈندىكىلەرنىڭ ئەھۋالىنى ئىگىلەپ، شەھەرگە قايتىپتۇ.

ئەتىسى شىكارچىلار باشلىقى ئوردىغا كېلىپ، ماڭا ئىتىپەرەس خوجىنىڭ ئەھۋالىنى بىر - بىرلەپ بايان قىلدى. بۇنى ئاڭلاب ۋۇجۇدۇم غەزەپتىن تىتىرەپ، ئىتىپەرەس خوجا مۇشىكىلاردىن بولسا كېرەك دەپ جەزم قىلدىم ۋە ئۇنى جازالاش قارارىغا كەلدىم. شۇنىڭ بىلەن ئۇنى تو- تۇپ كېلىشكە ياساۋۇللارنى ئەۋەتتىم.

ئى دەرۋىشلەر، مەن ئۇنى تۇتۇپ كېلىشكە ئادەم ماڭدۇرغاندا، ھېلىقى چاغدا ۋەزىرگە شاپائەت كۆرسەتكەن ئەلچىمۇ يېنىمدا بار ئىدى. ئۇ مېنىڭ ھۆكمىمنى ئاڭلاب ئىختىيارىسىز كۈلۈپ كەتتى. بۇ ھالدىن غەزىپىم تېخىمۇ ئۆرلىگەن بولسىمۇ، ئۆزۈمنى بىسۋالىمىسам بولمايتتى. ئۇستازلار ئېيتقانكى :

بېيت

كۈلکىنى تولا كۈلۈش نادان ئىشى ،
يىغلىغان ياخشى ئۇنىڭدىن ھەر كىشى .

— ئى نادان، نېمە سەۋەبتىن كۈلىسەن؟ — سورىدىم ئەلچىدىن.
ئۇ ئېيتتى :

— كۈلۈشۈمە ئىككى تۈرلۈك سەۋەب بار : بىرىنچىسى، ۋەزىرنىڭ «ھېكاىيە» سىنىڭ راستلىقى جانابىلىرىنىڭ ئالدىدا ئاشكارىلاندى. دېمەك، ئۇ گۇناھسىز كىشى زىنداندىن قۇنۇلىدۇ، پېقىر گەرچە ئىقتنىدارىسىز بول- سامىمۇ، مېنىڭ شاپائىتم بىلەن جانابىلىرىنىڭ تەختلىرى گۇناھسىز ئىنساننىڭ قىنى بىلەن بۇلغانمايدۇ؛ ئىككىنچىسى، بىر كىشى يەنە بىر

كىشىنىڭ ئۇستىدىن ئەرز قىلسا ، ئۇنىڭ ئۆز خاھىشى بىرىيچە دېگەن سۆزلىرىگە ئىشىنپ ، راست - يالغانلىقىنى ئېنىقلەممايلا ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىش ئادىللەقمۇ؟ ئەلۋەتتە ، ئۇنىڭدىن گەپ سوراپ باقاماق لازىم .

نەزم

ئېيتسا سۆز بىھۇدە قول ، سالما قۇلاق ،
بۇزغۇسىدۇر ئالدىراپلا دەزنى ئۇرماق .

راست دېسەڭ گەر ، بولسا ئۇ يالغان بایان ،
كەلتۈرەر ئەپسۇس ساڭا ، چىقار چاتاق .

كەلسە ئالدىنغا بىراۋ مېھمان بولۇپ ،
جايىز ئەمەس تەكتىنى ئۇقماي قوغلىماق .

كۈتمىگەندە دوست بولۇپ چىقىا ئەگەر ،
قاشقىساڭمۇ ئورنىغا كەلمەس بىراق .

ئالدىراپ كاللا كېسىش زالم ئىشى ،
ئادىللەقەس بىر تەرەپنى ئاڭلىماق .

نه دۇرۇس بولسۇن خۇدانىڭ ئالدىدا ،
بىگۇناھنى دار تۇۋىگە ھايىدىماق .

بولسا لىللا ئول كىشىنىڭ سۆزلرى —
سەن ئىشتىت ، ئادىللەق دادخا تىڭىشىماق ؟

ئىككى ياقىلىڭ ئەرزىنى تەھقىق قىلىپ ،
راست بىلەن يالغانى ئادىل ئايىماق .

تۇتسا مەنسەپلا كىشى دانا ئەمەس ،
غاپىللېقتۈر ئۆزىن ئاقىل چاغلىماق .

چۈشىسە ئەلننىڭ نەزىرىدىن ھەر كىشى ،
خار بولۇر قاچار ئۇنىڭدىن قۇت يىراق .

پاتسا پاتقاقا ئېشە كەمۇ ئۇنىتۇماس ،
قايتا كەلسە دەسىسىمەي قاچار يىراق .

خەقنى قااشاتقان ، قەتل فيلغان كىشى
خەلقئالەم نەزىرىدەدۇر مازاق .

ئى دەرۋىشلەر ، ئەقىللىق ئەلچى بۇ سۆزلىرى بىلەن مېنى
ئاگاھلاندۇردى . شۇنىڭ بىلەن مەن ۋەزىرگە :
— ئول سودىگەرنى « ئوغلى » ۋە قەپەستىكى ئىككى مەھبۇس
ھەم ئىتى بىلەن قوشۇپ ئالدىمغا كەلتۈرۈڭلار ! — دەپ پەرمان
چۈشوردۇم .

پەرمانىم بويىچە ئۇلار ھازىر قىلىنىدى . ئىتىپەرسى خوجا بىلەن
« خوجىزادە » ئالىي لىباسلامنى كىيگەن بولۇپ ، « ئوغۇل »نىڭ ھۆسن
شولىسىدىن كۆزلىرىم چاقاردى ، ئەس - هوشۇمىدىن ئايىرلۇغلى تاس
قالدىم . ئول تەڭداشىسىز قۇيىاش تەلەتنىڭ قولىدىكى ئالتۇن ئۈزۈكلى
ھەرگە قويۇلغان ئالماس - جاۋاھىر كۆزلەرنىڭ ھەر بىرى بىر
خەزىننىڭ قىممىتىدە ئىدى .

ئىتىپەرسى خوجا ماڭا ئېسىل ئالماس - جاۋاھىرلاردىن ھەدىيە
قىلىدى . ئاندىن تەزىزم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن ، نېربراق بېرىپ تۇردى
ۋە پادىشاھلىق شەننىڭە بىر تالاي ماحتاش - مەھىيىلەرنى ياغدۇرۇپ
بولۇپ ، ئۆزى ھەققىدە ئېغىز ئاچتى . ئۇنىڭ يېتۈك پاساھەت ئىگىسى ئە-

که نلیکنی جهز مله شتؤر دوم.

— ئى ئادم سۈرەتلىك شەيتان ! — خىتاب تەرىقىسىدە ئۇنىڭغا دېدىم ، — ئىنسان زاتىغا قۇرغىنىڭ قانداق تۇزاق ، بۇنىڭغا ئىلىنغانلار كىم ؟ دىنىڭ قايىسى ، پەيغەمبىرىنىڭ كىم ؟ بۇ كويغا كىرىشتىكى مۇددىئىلىڭ نېمە ؟

— ئى شەھرىيار ، ئۆمرۇڭ ئۈزاق ، دۆلىتىڭ ئەبەدىي بولغاي ، ئۆ-
زۇم خۇدانىڭ بەندىسى ، ئەلەمە مۇسۇللىلا مۇسۇلماندۇرەن ، پەيغەمبىرىم
مۇھەممەد مۇستاپا سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمدۇر . 12 ئىمام رەزىيەللاھۇ
ئەنھۇنىڭ دوستىدۇرەن ، ناماز ۋە روزىنى ئادا قىلۇرمەن . ئۆزۈڭ كۆرۈپ
تۇرۇپسەنكى ، بىر تۆھەمت تۈپەيلىدىن بىر گۇناھسىز ئەسرگە چۈشتى .
بۇنى زاھىر ئەتمەي مەخپىي تۇتىماق زۆرۈرددۇ . مەخپىيەتلىكىنى
ئاشكارىلاش مەغلۇبىيەتنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ . ئىتىپەرسلىكىنى ئۆزۈمگە
مۇناسىپ كۆرۈپ ، « خوجا ئىتىپەرس » دېگەن نام بىلەن مەشھۇر
بولدۇم . ئەمىدىلىكتە بېشىمنى ئاستانە گىگە قويۇپ تۇرۇپتىمەن . قالغان
ئىشلار سىنىڭ ئەملىڭ بويىچە بولۇر .

— ئى جاڭالچى، سېنى جاھىللاردىن كۆرۈمكى، بىھۇدە سۆزلىرىڭگە ئالدانمايمەن . ئەگەر دەليل - ئىسپاتلار كەلتۈرۈپ راست گەپ قىلىمىساڭ قۇتۇلۇشۇڭدىن ئۆمىد كۆتمە، قازاغا رىزا بولغۇن، باشقىلار قىسىمتىڭدىن ئىبرەت ئالغاي ! — دېدىم .

— ئى شەھرىيار، ئۆز كىشىلىرىنىڭ قېنىدىن كەچكەيسەن .
ئىلىكىمدىكى تەئەللۇقاتنىڭ ھېسابىنى ئېلىشقا جاھانمۇ ئاجىزلىق قىلىدۇ .
شەننىڭ ھەممىسىن. ئىلىك ماتىڭ ئىجاحات بە، گىن .

— خالاس بولمیگنیڭ يولى قىساس ئېلىشتۇر !
سۆزۈمنى ئاڭلاب، دەردەن كىشى ئاھئۇردى . ئاندىن « خوجا
ادە » گە :

— ئى ئوغۇل ، مەن ھاياتلىقتن ئۇمىدىمنى ئۈزدۈم . ئەمدى سېنى كىمگە تاپشۇرماھەن ؟ — دەپ ھەسەرت چەكتى .

ئۇنىڭغا ئېيتتىم :

— ھەي ئە خەمەق ! باھانە كۆرسەتمەي ئىلدام بولغۇن ، بىھۇدە سۆزلىرىنى يىغىپ ئېغىشتۇر !

ئۇل دەردىمەن دەرمانىنى يىغىپ قەدىمىنى ئاخىرهت سەپىرىگە قويىدى ۋە ئالقىنىنى يىچىپ ئېيتتى :

— ئىلاها ، پادشاھ سالامەت بولغاي . ئەگەر جاننىڭ مۇئامىلىسى دىن جاننىڭ يېرالقلىقى يامان بولمىسا ئىدى ، ھېچكىم مەندىن بۇ سۆزنى ئىشتىمىگەن بولاتتى . ۋەھاھنکى ، ئەمدى ئىش بۇ يەرگە يەتتى . ئادەملىرىڭە پەرمان قىلغۇن ، قەپەستىكى ئىككى ئادەمنى كەلتۈرۈسۈن . دۆلەت - ئىقبالىڭ بىلەن بىردىم سۆزۈمگە قولاق سالغۇن . ئەگەر سۆزۈمەدە يالغان بولسا ، ئۇلار مېنى يالغانچىلىقتا قانداق ئېبىلىسە مەيلى .

ئۇنىڭ ئىلتىماسى بويچە پەرمان قىلىپ ، قەپەستىكى ئىككى ئادەمنى مەھكۈملۈوقتن قۇتقۇرۇپ ، ۋەزىرنىڭ ئوڭ تەرىپىدە بىرىنى ، سول تەرىپىدە يەنە بىرىنى ئولتۇرغۇزدۇم . خوجا ئىتپەرەس سۆزىنى داۋاملاشتۇردى .

ۋاپاسىز قېرىنداشلار

خوجا ئىتپەرەس ئۆز سەرگۈزەشتىرىنى شاهزادە ئازادە بەختكە با . يان قىلىپ ئېيتتىكى :

— ئى شەھرىيار ، ۋەزىرنىڭ ئوڭ تەرىپىدە ئولتۇرغىنى چوڭ ئاكام ، سول تەرىپىدە ئولتۇرغىنى كىچىك ئاكام بولىدۇ . مەن ئوغۇللارنىڭ كىچىكى بولۇپ ، بىز پارس مەملىكتىدىندۇرمىز . ئاتام سودىگەر ئىدى ، 20 مىڭ تىلا دەسمىيىسى بار ئىدى . يېشىم 30 غا يەتكەندە ئاتام باقىيغا سەپەر قىلدى . ئۆلۈم - نەزىرلىرىنى توگىتىپ 10 كۈن ئۆتكەندە ئاكىلىرىم

ماڭا : « ئىشەنچلىك دەپ قارىغان كىشىلىرىڭدىن كىمنى خالسالاڭ بىرىسىنى باشلاپ كەلگىن . ئۇ ساڭا ئىگە بولۇپ ئاتىمىزدىن قالغان مىراسنى تەقى سىملەشكە قاتناشىسۇن ، هەرقايىسمىز ئۆز تېگىشلىكىمىزنى ئالايلى » دېدى . مەن ئاكىلىرىمنىڭ سۆزلىرىدىن خىجىللەق ھېس قىلىپ : « ئى جان - جىڭەر قېرىنداشلىرىم ، نېمە دەۋاتىسىلەر ؟ مەن سىلەرنىڭ خىزمەتكار رىڭلار بولۇشقا رازى . گەرچە خىزمەتكار مۇلازىملىرىڭلار كۆپ بولسىمۇ ، مەن شۇلارنىڭ ئىچىدىكى يېقىنراقى ھېسابلىنىمەن . ئاتام ئالەمدىن ئۆتتى . ئەمدى سىلەر ئاتىمىزنىڭ ئورنىدا ماڭا ئاتىدار چىلىق قىلىڭلار . مەن بالا - غەتكە يەتكۈچە سىلەرنىڭ باشپاناه بولۇشىڭلارغا موھتاجمەن . بىز كىيمى - كېچەك ، يېمەك - ئىچمەك جەھەتتە ھېچكىمگە موھتاج ئەمەسىز » دېدىم .

— ئەندىشە قىلما ! — دېدى ئۇلار ، — مۇشۇ ھىيىلە بىلەن بىزنى پات پۇر سەتتە زەبۇن ۋە موھتاجلىقتا قالدۇرمای قويمىاسەن . بۇ گەپنى ئاڭلاب ھېچىنپىمە دېمەي بولۇڭغا بېرىپ يىغلاپ ئولتۇردىم . ئۇيان ئويلاپ ، بۇيان ئويلاپ : « ئاكىلىرىم مېنى سىناش ئۇ . چۈن شۇنداق دەۋاتىقان ئوخشايدۇ » دەپ گۇمان قىلدىم . بىر كۈنى ئەتسىگەندە ئاكىلىرىم ئۆيىدىن چىقىپ كەتتى . چۈش مەھەلدە شەرئى ھاكىمنىڭ ئادەملەرى كېلىپ ، مېنى شەرىئەت مەھكىمە سىگە ئېلىپ باردى . قارىسام ئاكىلىرىم شۇ يەردە تۇرۇپتۇ . ئۇلار ماڭا ئېيتقان مۇددىئالرىنى ئېيتقان بولسا كېرەك ، شەرئى ھاكىمى كۆرۈمگە تىكىلىپ جىددىي تەلەپپۈزدە :

— شەرىئەت ھۆكمىدىن نېمىشقا باش تارتىسىن ؟ — دېدى . ئالدىنلىقى كۈنى ئاكىلىرىمغا ئېيتقانلىرىمنى تەكرارلىدىم . ئاكىلىرىم دېدى :

— ئەگەر سۆزۈڭ راست بولسا ، تىلىڭدىن خەت بەرگىن . بۇنىڭ دىن كېيىن ئاتا مىراسى توغرىلىق دەۋا قىلسالاڭ ، دەۋا يىڭى شەرىئەت ئالدىدا باتلەل بولۇپ تىڭشالمايدۇ .

— خوپ ! — دېدیم — ده ، ئاكلىرىمنىڭ كۆڭلىدىكىدەك خەت پۇتتۇرۇپ ، شەرىئەت مۆھەرنى باستۇرۇپ بەردىم . ئاندىن كۆڭلۈم غەش حالدا ئۆيگە قايىتىپ كېلىپ ، بىرنەچە كۈنىنى شۇ تەرىقىدە ئۆتكۈزۈم . بىر كۈنى ئاكلىرىم باشقا بىر كىشىنىڭ ئاغزى ئارقىلىق : «ھولىمىزدىن چىقىپ كەتسۈن ! » دېگەن گەپنى قىلدى . بىلدىمكى ، ئۇلار ماڭا دۈشمەنلىك ئىشلەتكەن ئىكەن . ھەممىنى خۇدايتىلاغا قويۇپ ، تەۋەككۈل قىلىپ بىر ياققا كېتىش قارارىغا كەلدىم وە ئۆزۈمگە تەئەللۇق نەرسىلەرنى يەغىشتۇرۇۋېلىش ئۈچۈن ئىككى كۈنلۈك مۆھەلت سورىدىم . ئى پادىشاھىئالەم ، جاھان بېزەش ئۈچۈن جانابىي ئالىيغا مەخچىي قالىمغا ياكى ، ئاتام ئۆز ۋاقتىدا ھەر قېتىم سەپەردىن قايتاردا ماڭا ئاتاپ ھەر خىل نەرسە - كېرەكلىرىنى ئالىچى كېلىپ سوۋۇغا قىلاتتى . مەن كېنېزىكىم ئارقىلىق ئۇ سوۋاتىلارنى سېتىپ يۇلغۇ ئايلاندۇرۇپ مىڭ تىللا توپلىغان ئىدىم . ئۇنىڭغا مۇۋاپىق جايىدىن بىر ئۆي - ھولىا سېتىۋالدىم - ده ، تۇرمۇشۇمغا زۆرۈر نەرسىلەرىنى ئېلىپ ئاتامدىن قالغان جايىدىن چىقىپ كەتتىم . بۇنىڭدىن ئاكلىرىم ناھايىتى خۇرسەن بولۇشتى .

قايسىدۇر بىر چاغدا ئاتام سەپەردىن قايتىشىدا بىر قانجۇق ئىتنى ئالىچى كېلىپ ئاتخانىنىڭ بۇلۇڭغا باغلاب باقتى . ئارىدىن بىر مەزگىل ئۆتۈپ ئىت كۈچۈكلىدى . شۇ كۈچۈكلىرىدىن بىرسىنى ئۆز قولۇم بىلەن بېقىپ چوڭ قىلغان ئىدىم . ئۆيدىن چىقىپ كېتىدىغاندا ، باققىنىمىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن ئۇنى ئۆزۈمگە ھەمراھ قىلىۋالدىم .

بېپىت

بولما تۈزکور بىرلە ھەممەم ھەم قاياش ،
ئىت ئىرۇر ياخشى ئۇنىڭدىن ، ھەي ئاداش .

ئاكلىرىم خۇدانىڭ غەزەپ قىلىشىدىن قورقماي ئۆز قېرىندىشىدىن يۈز ئۆرىگەن بولسا ، ئىت ھايۋان ئىكەنلىكىگە قارىماي ماڭا ھەمراھ

بولدى . مەن سېتىۋالغان جايىمغا ئورۇنىلىشۇالغاندىن كېپىن ، خزمەتكار غۇلامنى ۋە قالغان پۇللىرىمنى دەسمايىه سېلىپ ، قەيسىرىيە پارسىدا بىر دۇكاننى ئىجارە ئېلىپ ، كۆڭلۈمنى خۇدايتاڭلانىڭ لۇتفىغا باغلاپ تىجاـ رەتكە كىرىشىپ كەتتىم . گەرچە ئاكىلىرىم يولسىزلىق بىلەن مراستىن ۋاز كەچتۈرۈپ ئۆيىدىن قوغلاپ چىفارغان بولسىمۇ ، خۇدايتاڭلا مېھرىبانـ لىقى بىلەن ھىدايەتكە باشلاپ ئورۇنۇمنى كۆتۈردى . ئىككى يىلغا قالماي ئېتىبارلىق كاتتا ئائىلىدىن ئۆپلەندىم ، 4000 تىللاغا ئىگە بولۇپ ، سودـ گەرلەرنىڭ خېلى مۆتۈهرلىرىدىن بىرىگە ئايلانىدىم . شەھەردىكى ئەمەلدار ۋە ئۇلۇغ - ئۇششاقلارنىڭ قايسىسىرى ھاجىتى چۈشۈپ ئالدىمغا كەلسە ئاللاتالانىڭ كەرمى بىلەن ئۇلارنىڭ مۇشكۈلىنى ئاسان قىلىپ ، كۈندىن - كۈنگە ئىناۋەت - ئابرۇي تاپتىم . تىلىمىنى بۇنىڭ شۇكرانىسىگە جارى قىلىشنى ئۇنتۇمىدىم .

رۇبائىي

مىڭ شۇكىرى ، خۇدايم ماڭا يار بولدى ،
 « توققۇزۇم تەل » لىنىپ ، يوقۇم بار بولدى .
 خۇدادىن ئۆزگىدىن تىلىمەي مەدەت ،
 سودىدا قۇت تېپىپ خەزىنەم تولدى .

شۇنداق قىلىپ ، تۆتىنچى يىلغا قەدمم قويغان بىر جۇمە كۈنى
 غۇلامنى بىر ئىش بىلەن بازارغا ئەۋەتكەن ئىدىم ، يىغلاپ قايتىپ كەلدى .
 يىخلىغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى سورىسام « ئىشىڭىنى قىل ! » دېگەندىن باشقا
 گەپنى دېگىلى ئۇنىمىدى .

— ئى قارا قورساق كالۋا ، ئوچۇقىنى ئېيت ، بىرمر بالاغا
 ئۇچرىدىڭمۇ ؟ — دەپ سورىغان ئىدىم ، ئۇ دېدى :
 — بۇنىڭدىنمۇ چوڭ ئىش بولامدۇ ؟ ! ئاكىلىرىڭنى يەھۇدىيلار ئاـ
 دەم توپلاشقان بىر مەيداندا پۇل ئۈچۈن ئارىغا ئېلىۋېلىپ ئۇرغىلى

تۇرۇپتۇ . سەن بولساڭ پۇل - مالىكىنىڭ توللىقىدىن كېرىلىپ خۇشال -
خۇرام ئولتۇرسەن !

ئى پادشاھىم ، بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ پۇت - قولۇمدا جان قالىدى .
قاتىق بىئارام بولۇپ كەتتىم . ئالدىراپ ئۆيىدىن تالاغا چىقىپ غۇلاملارغا :
« ئالتۇن - تىللارنىڭ ھەممىسىنى ئېلىپ چىقىڭلار ! » دېدىم - دە ،
ۋەجىمنى ئېلىپ ھېلىقى مەيدانغا يېتىپ باردىم . قارسام ، راست دېگەندەك
ئىككى ئاكامىنى باغلاب ئۇرغىلى تۇرۇپتۇ . يەھۇدىيىلار قاقاڭلاپ كۈلۈشۈپ :
«ھەرقانچە ئۇرغىنىمىز بىلەنمۇ جاۋاھىرلارنى ئىككىدىن تىرىلدۈرۈپ
ئالالمايمىز . ئۇنىڭدىن كۆرە بىرافالا ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپتىپ ، بایلىقنىڭ
گېپىنى كۆڭلىمىزدىن چىقىرىۋەتكىنىمىز تۈزۈك » دېبىشىۋەتتىپتۇ . ھېچكىم
ئۇلارنى بۇ ياخۇزلىقتنى توسوپ قالالماپتۇ .

يەھۇدىيىلارنىڭ ئاڭلىرىدىن چىقىۋاتقان ۋەھشىيانە گەپلەرنى
ئاڭلاپ ، ئىچىم ئېچىشىپ كەتتى ، كۆزلىرىمدىن ياش ئورنىغا قان ئاقتى .
ھاكىمنىڭ ئادەملەرىدىن ئۆزۈمگە ياردەم - مەدەت تىلەپ ، ئۇلارنى ھەمراھ
قىلىپ يەھۇدىيىلارنىڭ قېشىغا باردىم - دە :

— ئى ناكەسلەر ، ئىسلام دىندا بۇنداق زۇلۇم قىلىش
چەكلەنگەن ! — دېدىم .
ئۇلار ئېيتتى :

— ئەگەر بۇلارنى ھىمايە قىلماقچى بولساڭ ئالتۇن چىقار ، بولمسا
ئارلاشىمай يولۇڭغا ماڭ !

— قانچىلىك ئېلىشىڭ بار ؟ قېنى ھۆججىتىڭنى كۆرسىتىش !
— 100 تىللا بەرسەڭ بولىدۇ ، ھۆججەت ھاكىمدا .

دەرھال 100 تىللانى بېرىپ ھۆججەتنى ئېلىۋالدىم . ئۇ ئىككى
ئەزىزىمنىڭ پۇت - قوللىرى مەحرۇھلەنغان ئىدى . ئۇلارنى غۇلاملارغا
كۆتۈرۈپ ئۆيگە ئېلىپ كەلدىم . جاراھەتلەرىگە مەلھەم سۈرتۈپ
ساقايىتتىم . ئاندىن ھاماما مدا يۈبۈندۈرۈپ ئېسىل لىباسلارنى كىيىدۈرۈم .
قېرىندىداشلىق مېھر دەرۋازىسىنى كەڭ ئېچىپ ، خىزمەتلەرىگە ھىممەت

كەمەرنى چىڭ باغلىدىم . شەرمەندە بولمسۇن دەپ ، ئاتامنىڭ مىراسىدىن مەھرۇم قىلىپ ئۆيىدىن ھېيدەپ چىقارغانلىقىنى ھېچقاچان يۈزىگە سالىمدە دىم .

ئەلقىسىه : بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن خىيالىغا : « بۇلار بىكار چىلىقىن زېرىكىپ مېنىڭدىن رەنجىب قالمىغاي » دېگەن ئوي كەچتى - دە ، سەممىمىلىك بىلەن ئېيتتىم :

— ئى ئاكىلىرىم ، مېنىڭچە بىرنەچە كۈن سەپەر قىلساقلار ، چۈنكى سودىگەرنىڭ رىزقى - ئېتىبارى سەپەر بىلەندۇر .

تۇلار سۆزۈمىنى ماقول كۆزدى . مەن خۇشال بولۇپ ، سەپەر لازىدە مەتلەكلەرى ۋە غۇلاملاردىن بىرنەچىنى تەقلەپ ، ئات - توڭىلەرگە مال يۈكلىپ بەردىم ، ھەر بىرىگە 100 تىللادىن توۇتفۇزدۇم . يالغۇزلۇق تارتىمىسىۇن دەپ كارۋانلارغا قوشۇپ يولغا سالدىم . بەرگەن پۇللەرىم تۇلارنىڭ يېمەك - ئىچمەك ، يۈل خەج - خىراجەتلەرىگە يېتىپ ئاشقۇدەك ئىدى .

تۇلار كەتكەندىن كېيىن « خۇدايم سالامەت كەلگىلى نېسپ قىلغايى » دەپ كېچە - كۈندۈز غېمىنى يەپ يولغا ئىنتىزار بولۇدۇم . ئارادىدىن بىر يىل ئۆتكەندە بىلە كەتكەن كارۋانلار قايتىپ كەلدى ، ئەمما ئاكىلىرىم بىقۇق ئىدى . تۇلاردىن كوچىلاپ سوراۋەرسەم ، بىرەيلەن راسى - ئىنى ئېيتتى :

— ئاكىلىرىڭنىڭ بىرسى بۇخارا شەھىرىدە ماللىرىنى قىمارغا سېلىپ بەردى ، ھەممە نېمىسىدىن ئايىلىپ ، قىمارخانىدا نۆكەر چىلىك قىلىۋاتىدۇ : يەنە بىرى براۋاغا ئاشق بولۇپ ماللىرىنى توڭەتتى ، ئەمدى ئۇنىڭغا چاكار بولۇپ ئىشلەۋاتىدۇ . كارۋانلاردىن سورساقىمۇ خىجالەت بولۇپ بۇ ھېكايانى دېمەيدۇ .

بۇ سۆزنى ئىشتىپ بىتاقة تلىكىم كۈچەيدى ، قولۇمنى يېمەك - ئىچمەكتىن يىغىدىم . ئىشلىرىنى خۇدايىتائالاغا تاپشۇرۇپ ، ئالتنۇن - جاۋاھەرلىرىنى ئات - تۇلاغلارغا يۈكلىدىم - دە ، دەرھال بۇخاراغا راۋان بولۇدۇم . مەن زىلگە يېتىپ تۇلارنى تەستە تاپتىم ، ھاماما مدا يۈيۈندۈرۈپ

يېڭى كېيىمەرنى كېيدۈردىم . خىجالەت بولمىسۇن دەپ قىلغان ئىشلىرىنى يەنلا يۈزىگە سالماستىن ، ھەر بىرگە 50 تىللالقىتن رەخت ئېلىپ بەردىم . سەپەر جابدۇقلىرىنى تەل قىلىپ يۇرتمىزغا راۋان بولدۇق . شەھىرىمىزگە يېقىنىلىشىپ ، ئىككى مەنزىل بىراقلقىتىكى بىر كەنتتە ئۇلارنى قالدىرۇرۇپ ، ئۆزۈم ئۆيگە كېلىپ دوست - بۇرادەر لىرىمگە : « ئا - غىلىرىم سەپەردىن كەپتۇ » دەپ ئالدىغا كۈتۈپلىشقا ماڭدۇردىم . ئىككىنچى كۈنى ئۆزۈم ئالدىغا چىقىپ كۈنۈپلىشنى ئويلاپ تۇراتىم ، سەھەردىلا سەھەرلىق بىر كىشى ئالدىراپ ئۆيگە كىرىپ كەلدى - دە ، ئېيتتى :

— ئاغىلىرىڭ كەنتىمىزگە چۈشمىگەن بولسا ئوبدان بولار ئە - كەن ، ئۇلارنىڭ ماللىرىنى دەپ بىر توب ئوغرى كەنتتكە ھۇجۇم قىلىپ ، ماللارغا قوشۇپ بار - يوقىمىزنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلدى !

— ئاكىلىرىمنىڭ بار - يوقلۇقىنى بىلەمسەن ؟

شەھەرگە يېقىن بىر جايىدا قىپىالىڭاچ يېغلىشىپ ئولتۇرىدۇ . دەرھال كېيىم - كېچە كەلەرنى ئېلىپ بېرىپ ، ئۇلارنى كېينىدۇ - رۇپ ئۆيگە قايتىرۇپ كەلدىم . قولۇم - قوشنىلار ئۇلارنىڭ كەلگەنلىك خەۋىرىنى ئاڭلاپ كۆرۈشكىلى كىرشتى . 20 كۈنگىچە ئوبدان كۆتۈپ ، قېرىنداشلىق مېھرىمنى ئايىمای يەتكۈزۈم ، ئىلتىپاتىمىدىن ھېچ نەرسىنى كەم قىلىمدىم . ئاكىلىرىم خىجالەت بولغىنىدىن فازناقتىن چىقماي ئولتۇ - رۇشتى .

ئۈچ ئاي ۋاقت مۇشۇ تەرقىىدە ئۆتتى . كۆڭلۈمىدىن : « بۇلار كېينىكى تۇرمۇشى ھەققىدە غەم يەيدىغاندۇ ، قايمۇسىنى ئازايىتش ئۈچۈن بىرەر ئىش تېپىپ بېرىي » دېگەن خىيال كەچتى - دە ، بىر كۈنى ئۇلارغا مەسىلەھەت سالدىم :

— ئى ئەرىزلىرىم ، مەن قۇلۇڭلار سىلەر بىلەن بىلە سەپەرگە چىقسام دەيمەن ، بۇنىڭغا قانداق پەرمانىڭلار بار ؟
— سەن نېمە دېسەڭ ئاغزىڭغا قارايمز ! — دېيشتى ئۇلار .

ئۇلارنىڭ رازىلىقىنى ئالغاندىن كېيىن سەپەر تەيارلىقىغا تۇتۇش قىلدىم . ھىندىستانلىقلارغا باب كېلىدىغان رەختىلەر ۋە باشقا مالالاردىن يېتەرلىك تەقلەپ ، ئاياللىمنىمۇ بىر گە ئېلىپ بارماقچى بولدۇم . بىز دەربىا بويىغا يېتىپ كېلىپ ، سەپەر لازىمەتلىكلىرىنى بىر كېمىگە جايلاشتۇرۇپ يولمىزغا راۋان بولدوق . قىرغاقتنى ئانچە ئۇزىمىيلا كۆرۈمكى ، ئۆيىمىز - دىكى ئىت يۈگۈر گىنىچە دەربىا بويىغا كېلىپ ، ھەر تەرەپكە چىپپ قاۋاپ ، ئۆزىنى دەربىاغا ئاتتى . ئۇنىڭغا ئىچىم ئاغرىپ كېمىچىگە يېتىقان ئىدىم ، كېمىنى كەينىگە قايتۇرۇپ ئۇنى چىقىرۇوالدى . بىچارە ھايۋان ئۆزىنى پۇتلرىمغا سۈركەپ قىلمىغىنى قالىدى . ئاخىرى بىر ئايلىق يولدا ھەمراھ قىلىۋالدىم . خۇدايتىئالاغا شۈركىكى ، ئۇ سەپەرمىزنىڭ بىخەتەر بولۇشىدا تېگىشلىك رول ئوينىدى .

ئى شەھرىيار ، چوڭ ئاكام ئاياللىمغا ئاشيق بولغان ئىكەن ، ئوتتۇرۇنچى ئاكامغا مەسلىھەت سېلىپ ، مېنى يوقىتىشنى ئېيتتىپتو . ئوتتۇرۇنچى ئاكاممۇ يول كۆرسىتىپ ، ئارىمىزدىن بۇنى يوقاتساق ئاندىن خاتىرجەم بولاتتۇق ، ئۇنىڭ بىزگە قىلغان مېرىبانلىقى بېشىمىزنى كۆ - تۈرگۈسىز ئۇباتقا قالدۇردى ، دەپتۇ . شۇنىڭ بىلەن ئىكىكىسى تىلىنى بىر قىلىپ ، مېنى دەربىاغا تاشلاش قىرارىغا كېلىشىپتو .

بىر كېچىسى ئايالىم بىلەن تاتلىق ئۇ خلاۋاتاتتىم ، ئوتتۇرۇنچى ئا - كام مېنى چاقىرىپ ، « سەيلە قىلايلى » دەپ تاشقىرىغا ئېلىپ چىقىتى . بۇ چاغدا ئىت ئويغاق ئىدى . ئوتتۇرۇنچى ئاكامنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ كې - مىنىڭ قىرىغا كەلسەم ، چوڭ ئاكام سۇغا قارىغىنىچە « تاماشا » قىلغىلى تۇرۇپتۇ . مەن ئۇنى كۆرۈپ :

— ئى ئاكا ، نېمە تاماشا ئىكەن ؟ — دېدىم .

— قارا بۇنىڭغا ، شۇنداق تاماشانى كۆرسەنكى ، سۇ خەلقى باش - لىرىغا مارجاندىن مۇڭگۈز تاقلادىپ ، سۇدا ئۇسسىز ئوينىغىلى تۇرۇپتۇ . ئەگەر ئاكامدىن باشقا ئادەم بۇ گەپنى دېگەن بولسا ئىشەنمەيتتىم . ئۇيىقولۇق كۆزلەرىم بىلەن ئېگىشىپ قارىسام ھېچنەمە كۆرۈنمىدى . ئوت-

تۇرانچى ئاكام ئىككى پۇتۇمدىن تۇتۇپلا دەرياغا ئىتتىرىۋەتتى . كېمە دولقۇن يېرىپ تېز ئىلگىرلەۋاتاتى . سۇ قايىناملىرى مېنى بۇرغۇنلار بىدەن ئارىلاشتۇرۇپ خالغانچە ئايلاندۇرۇپ ئوينايىتتى .

شېئر

گاهى ئاستىن ، گاهىدا ئۈستۈن بولدۇم ،
گاهى بۇرغۇن ، گاهىدا دولقۇن بولدۇم .

شۇنداق قىلىپ ، جان قۇشى تەن قەپسىدىن چىقىپ كېتىي دەپلا قالدى . ئاللادىن نىجاتلىق تىلەپ نالە قىلىماقتا ئىدىم . بىر چاغدا قولۇمدىن بىرنەرسە تارتىپ سۇ يۈزىدە غۇلاچلىغاندەك قىلىدى ، كۆزۈمنى تەستە ئېچىپ قارىسام ئىت ئىكەن . ئاكىلىرىم مېنى سۇغا تاشلىغاندا ئىتمۇ تەڭلا ئۆزىنى دەرياغا ئېتتىپ - دە ، ئۇزۇپ مەن تەرمىپكە كەپتۇ . هەقتائالانىڭ قۇدرەت - كامالى بىلەن بۇ ئالەمەدە رىزقىم تۇگىمەپتىكەن ، نەدىندۇر بىر پارچە تاختاي قولۇمغا ئۇرۇندى ، ئىت بىلەن ئۇنىڭغا چىقۇالدۇق . توپتوغرا يەتتە كېچە - كۈندۈز بۇ « قانخور » دەريادا ۋاپادار ئىت بىلەن ساناقسىز دولقۇنلارنىڭ ئىتتىرىشى نەتىجىسىدە قىرغاق تەرمىپكە بېرىپ قالدۇق . سەككىزىنچى كۈنى بىر لايادىڭغا ئۇلىشىپ ئۆمىلەپ دېگۈدەك قۇرۇقلۇققا چىقىم - دە ، هوشۇمدىن كەتتىم . ئەتسى ئىتنىڭ ئېچىنىشلىق قاۋاصلىرىدىن سەگىپ هوشۇمغا كەلدىم . خۇدايتىالالغا شۇكىرىكى ، خەتەردىن ئامان قالدىم ، ئەمما ئاچلىق ، مۇشەققەت رەنجىدىن تېنىمە كۈچ - قۇۋۇھەتتىن ئەسەر يوق ئىدى ، مېڭىش تۈگۈل ئۆرە بولۇشقا كۆزۈم يەتىمەيتتى . يعانتۇ يېتىپ سىنچىلاب قارىۋىدىم ، يىراقتا بىر شەھەرنىڭ قارىسى كۆرۈندى . ھەممىگە قادر ئاللانىڭ مەدت بېرىشى بىلەن نىمجان چۈمۈلەتكە تلىنىپ ، شەھەر تەرمىپكە راۋان بولدۇم . تىنماي يۈرۈپ ئاخىر شەھەرگە يېقىنلاشتىم . بىر كېچىنى شەھەر سىرتىدا تۈنەپ ئۆتكۈزۈپ ، تالىڭ ئېتىشى بىلەن شەھەرگە كىردىم . ناۋايىنىڭ پەشخۇنىدىكى

نانلار كۆزۈمگە ئوت كۆرۈنۈپ كەتتى . ئەمما ئېلىشقا يۇل يوق ئىدى ، تىـ
 لەشكە ئۇيياتىم . ئىچىمده ئاھ ئۇرۇپ ئاچلىقتنى ئۆلۈشكە رازى ئىدىمكى ،
 تىلىمچىلىككە رايىم قويىمايتى . ئاخىر پەقەت ئامال بولماي ، تىلىسەممۇ تىـ
 لەپ جېنىمىنى ساقلاپ قالا يىرىگەن يەرگە كەلدىم . بىكىن بىر دۇكانتىڭ ئالدىدىن
 ئالدىغا كەلگەندە ئالدىمىدىكىسىدىن تىلىي دەپ نەچە دۇكانتىڭ ئالدىدىن
 ئۆتكەن بولساممۇ ھېچقايسى ناۋايدىن نان سورىيالىمىدىم ، قىسىسى ، يۈزۈم
 چىدىمىدى . ئاچلىق ، ماغدۇرسىزلىقتىن ئىچ - ئىچىمدىن ئوت كۆيگەندەك
 بولدى . ئىش شۇ دەرىجىگە يەتكەندە روه قۇشۇم دان شەۋقىدە پەرۋاز
 قىلىدى . ئۇيىلىمىغاندا كۆز ئالدىمدا كېيمىلىرى ئاكىلىرىمنىڭكىدەك ئىككى
 ئەجەملەك كىشى پەيدا بولدى . ئۇلار قوللىرىنى بىر - بىرىنىڭ بويىنغا
 سېلىشپ كۈلگىنىچە كېلىۋاتاتتى . ئۆز - ئۆزۈمگە : « خۇداغا شۇكىرى ،
 مېنى ياتلاردىن نان تىلەشتىن ساقلاپتۇ . بۇ ئىككىلەن مەن بىلەن بىر
 بۇر تلۇقتەك قىلىدۇ . ئۇلارغا قول تەڭلىسىم يەيدىغان نەرسە بەرسە ئەجەب
 ئەمەس » دەپ ، يېقىن كەلگەندە قارىسام ئاكىلىرىم ئىكەن . كۆڭلۈم
 ۋاللىدە يورۇپ ، ئىتتىك بارغىنىچە ئالدىغا يېقىلىدىم . ئۇلار مېنى كۆرۈپلا
 ھالىك - تاڭ قالدى ۋە چىرايلىرىنى كۆرۈلۈپ باقىمغان تەئە جىجۇپ ئىپادىسى
 ئىگلىدى . ئوتتۇرائىچى ئاکام غەزەپلىنىپ يۈزۈمگە بىر كاچات سالدى .
 كۆتۈلمىگەن زەربىدىن كۆزلىرىمىدىن ئوت چىقىپ كەتتى . ئەمدى ئۆمىلەپ
 بارغىنىچە چوڭ ئاکامنىڭ ئىتتىكىگە قول ئۇزاتقان ئىدىم ، ئۇمۇ بىرنى
 تەپتى . ئىككىسى مېنى كىڭىز پىشورغاندەك يۈمۈلتىپ يۈرۈپ شۇنداق
 ئۇردىكى ، خۇدايىتالانى شبىپ كەلتۈرۈپ ھەرقانچە يالۋۇر ساممۇ ئىچى
 ئاغرىمىدى . ئۇلار مېنى ئۇرۇۋەتتىپ :
 — ئى زالىم ! ئەمدى بىزنىڭمۇ جېنىمىزنى ئالماقچىمۇ ؟ — دەپ
 ۋارقرايتى .

ئەھۋالنى كۆرۈپ خالايىقلار يېغىلىدى . ئۇلار مېنىڭ گۇناھىمنى
 تىلىگەن ئىدى ، ئاكىلىرىم ياقلىرىنى يېرتىپ يېغىلاب :
 — بۇ بەتبەخت ئىنىمىزنىڭ چاڭرى ئىدى . ئىنىمىز

بولسا دەپىنه - دۇنياسى ھەددى ھىسابىسىز كىشى ئىدى ، بۇ زالم ئۇنى سۇغا تاشلاپ ئۆلتۈرۈۋەتىپ پۇتون تەئەللىۇقاتىنى ئىگىلىۋالدى . ئۆزاقتنى بۇيان بىز بۇنى ھىندى دىيارىدىن ئىزدەپ يۈرەتتۇق . بۇگۈن بۇ يەردە ئۇچرىتىپ قالدۇق ! — دېيىشتى .

شۇ ئەسنادا ھاكىمنىڭ ئادەملىرى يېتىپ كېلىپ مېنى توْتۇپ ھاكىمنىڭ ئالدىغا ئېلىپ باردى ۋە بايا ئاڭلىغانلىرىنى ھاكىمغا مەلۇم قىلدى . ئاكىلىرىمە ئارقامدىن تاپىسىپ كەلدى - دە ، ياقا يېرىتىپ يىغلاپ ھاكىمغا ئۇستۇمىدىن ئەرز قىلدى . ئۇلارنىڭ گېپىدىن قارغاندا ، قان قىساس ئالمىغۇچە توختىمايدىغاندەك قىلاتتى . ئۇلار ئىشنى تېز ۋۇجۇدقا چىقىرىشقا ئالدىراپ بىرقانچە تىللا پارا بېرىپمۇ ئۆلگۈردى . ئۆلۈم بېشىمغا يېقىنلاپ كەلمەكتە ئىدى . ھەر نېمە دېسەمە ئاقمايدىغانلىقىنى بىلىپ ، بېشىمنى تۆۋەن سالغىنىمچە زۇۋان سۈرمەي تۇردىم . بۇنىڭدىن ھاكىم ئەرزىنىڭ راستلىقىغا ئىشەندى - دە ، پەرمان چۈشۈرۈپ ، باشقىلارغا ئىبرەت قىلىش يۈزسىدىن مېنى دارغا ئېسىشنى بۇيرۇدى .

ۋاپادار ئىت

ئى شەھرىيار ، مەن 100 تىللا بېرىپ ئاكىلىرىمىنى يەھۇدىبىلارنىڭ زۇلمىدىن قۇنۇلدۇرغان ئىدىم . ئەمدى ئۇلار بىرقانچە تىللا پارا ئارقىلىق مېنى دارغا ئاستۇرۇش ئالدىدا تۇراتتى . بىر كەمە ئۆزۈمنى داردا كۆردىم . ئەتراپقا نەزەر سالسام ئاكىلىرىمدىن باشقا بىرەرمۇ تونۇش ئادەم كۆرۈنمىدى . ئۇلار مېنى تېزراق ئۆلتۈرۈشنى ئىستەيتتى . مەن ئاللادىن باشقىا ھېچكىمىدىن مەدەت تىلىمدىم . بىچارە ئىتىم بولسا كىشىلەرنىڭ ئاياغلىرىغا ئۆزىنى سۈركەپ يالۋۇرماقتا ئىدى .

ئى شەھرىيار ، ئادەملىرىدىن رايىم قايتىپ ، جانابىي ئاللاغا : « يائاللا ، يائاللا ، پەريادىمغا قۇلاق سالغىنكى ، سەندىن ئۆزگە ھېچ پاناهىم يوق ! » دەپ « كەلىمە شاھادەت »نى تەكرار ئۇقۇغىنىمچە هوشۇمدىن

كەتىم .

نەزم

ھەر كىشىدىن ئۇمىد كۈتمە ئۆمۈرۈات ،
بىر خۇدادىن ئۆزگىدىن كەلمەس نىجات .

ئى شەھرىيار ، خۇدايتالانىڭ پەزلى بىلەن ئول شەھەر پادشاھى
 قولنج كېسەللىكىگە گىرپىتار بويپتو . ھەكم - ھۆكۈمالار ھەرقانچە
ئىلاجىنى قىلىسىمۇ ھېچقانداق ئۇنىمى كۆرۈلمەپتۇ ، ئەكسىچە بارغانسىرى
ئېغىرلىشىپتۇ . دۆلەت ئەركانلىرى نېمە قىلىش كېرەكلىكىنى بىلمەي بېشى
قېتىپ تۇرغاندا ، ئەقىللەق ۋەزىرلەمردىن بىرى :
— قۇربانلىق ۋە سەدىقە قىلماقتىن ئۆزگە چارە يوقتۇر ، شۇڭا ،
مەملىكتە مىقياسدا ئاق - قارىنى ئايىرمىي بىھۇدە قان تو كۈلۈشتىن قاتا
تىق ساقلانماق ، زىنداندىكىلەرنى زۇلۇمىدىن خالاس تاپتۇرماق كېرەك .
شۇلارنىڭ دۇئاسى بەرىكەتىدىن كېسەللىك شىپالىق تاپقۇسىدۇر ! — دەپ
مەسىلەت بېرىپتۇ .

شۇ گەپ بىلەن سۇلتاننىڭ خاس كىشىلىرىدىن بىرى زىندانغا
كېتىۋىتىپ كۆزى ماڭا چۈشۈپ ، يۈگۈرۈپ كەلگەن پىتى خالايىقنى
قوغلىۋىتىپ ، قىلىچى بىلەن ئار GAMCىنى كېسىپ مېنى داردىن چۈشۈردى .
پادشاھقا يارلىق چۈشۈرگۈزۈپ گۇناھكارلارنىڭ ھەممىسىنى ئازاد قىلدى .
ئاكىلىرىم بۇ ھالنى كۆرۈپ ، مېنىڭ تىرىك قالغىنىمىدىن قورقۇشتى
ۋە «ئەمدى رەسۋا بولىدىغان بولدۇق ! » دەپ توت پۇتلاب ھاكىمنىڭ
ئالدىغا بېرىپ ، مەندىن قىساس ئېلىشتا چىڭ تۇردى .
ھاكىم پارا ئېلىپ قويغانلىق سەۋەمىدىن :

— بۇ كىشىنى ھازىر ئۆلتۈر گىلى بولمايدۇ . ئەمما سىلەرنىڭ يۈـ
زۈڭلاردىن ئۇنى « زىندانى سۇلايمان »غا سۇلايمەن . ئۇ يەردە ئاچلىق ۋە
تەشنىلىقتىن ئۆلىدۇ . بۇنىڭ سۈرۈشتىسىنى ھېچكىم قىلىمايدۇ ، ئۇ قانچە

قىلىسىمۇ قۇتۇلۇپ كېتەلمەيدۇ ، — دەپ ، مېنى ئۆز ئادەملەرىگە كۆتۈر تۈپ ئاپىرىپ « زىندانى سۇلايمان »غا تاشلا تقوزۇپتۇ . بۇ جاھان زىندانى بولۇپ ، هەزرتى سۇلايماننىڭ ئەمرى بىلەن دىۋىلەر قازغان ئىدى . كىمكى پاسق - بەتكارلىق قىلىپ پادشاھنىڭ غەزپىنى كەلتۈرسە شۇئان تۇتۇپ كېلىنىپ تاشلىناتتى . ئۇلار ئاچلىق - تەشنانلىقىن ئۆلەتتى . مەن بىتەلەينى ئاشۇ زىندانغا تاشلاپتۇ . ئاكلىرىم مەندىن پۇتۇلەي خاتىر جەم بولۇپ ئۆز ئىشىغا كېتىپتۇ .

ئاللاتائالانىڭ كارامىتى بىلەن ھېلىقى ئىتم مەن زىندانغا سولانغاندىن تارتىپ زىندان ئاغزىدا يېتىپتۇ . مەن بۇنىڭدىن بىخەۋەر ئەد دىم . يېرىم كېچىدە هوشۇمغا كېلىپ ئۆزۈمىنى قاراڭغۇلۇق ئىچىدە كۆرۈدۈم . ئەسلىدە دارغا ئېسلىغانلىقىم ئېسىمە ئىدى . « قانداق جايىدۇر بۇ ، ئېھتىمال گۆر بولسا كېرەك » دەپ ئويلاپ « كەلەمە تەيىبە ئىنى ئوقۇپ ھەركەت قىلدىم . بىر يەردىن يۇلتۈز كۆرۈندى . « بەلكىم ئاللاتا . ئالا پانىي ئالەمەدە زۇلۇمنى يەتكۈچە تارتاقانلىقىمىنى كۆزدە تۇتۇپ گۆر ئازابىنى كەچۈرۈم قېپتۇ » دەپ ، تەكىر - ئىستىغۇل ئېيتىپ تۇراتتىم ، بىردىنلا ئىككى كىشىنىڭ گەپلەشكەن ئاۋازى قۇلىقىمغا كىردى . شۇنىڭ بىلەن ئاللاتائالادىن پاناه تىلەپ جاۋابقا ئىنتىزار بولدۇم . ئاۋۇال ئار GAM . چىنىڭ شەپىسى ، ئاندىن شالاپلىتىپ بىر نېمە يېگەننىڭ تىۋىشى ئاڭلاندى . ھەيرانلىقىم ئېشىپ ، ئەترابىمۇنى سلاشتۇرۇۋىدىم ، قۇرۇپ قاقدالغا ئايلانغان سۆڭەكتىن باشقان نەرسە ئۇرۇنمىدى .

قورقۇنچىن ۋارقىرىۋەتتىم :

— ھەي ناكەسلەر ، سىلەر زادى كىم ؟ بۇ قانداق جاي ؟

ئۇلار كۇلۇشۇپ ئېيتتى :

— بۇ « زىندانى سۇلايمان » دۇر . بىز زىنداندىكىلەرنى باقىدىغانلار دۇرمىز !

— مەن تېرىكمۇ ؟

— بىلەمەيمىز .

ئەۋلاد گۇرۇپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېرى

— يەيدىغان نەرسەڭلاردىن ماڭىمۇ بەرسەڭلار قانداق ؟

ئۇلار گېپىمنى ئاڭلاپ يەنه كۈلۈشتى . ئاندىن ماڭا ئاچىچقلاپ يَا-
مان سۆزلەر بىلەن تىلاشتى ۋە تائاملىرىنى يەپ بولۇپ ئۇخلاپ قېلىشتى .
مەن زەئىپ بىچارە ناتىۋانلىقىمىدىن يىغلاپ خۇداغا نالە قىلدىم .ئى
شەھرىيار ، يەتتە كېچە - كۈندۈز ئالتۇنىڭ تەمەسەدە دەريادا يۈرۈپ ،
دولقۇنلار قامچىسىنى يەتكۈچە يەپ ، ھەر تەرەپكە ئېقىپ ، ئاخىر دەريانىڭ
قىرغىقىنى تېپىپ ، ئاپەت دېڭىزدىن سالامەتلىك قىرغىقىغا چىقىپ ، ئاچ-
لىق - تەشىالق ، بىلىڭ - يالىڭاچلىق شەۋقىدە ئۆزۈمنى ئاغلىرىمىنىڭ
باغرىغا ئېتتىپ ، ئۇلاردىن مېھرىبانلىق ئورنىغا پەشوا يەپ ، زۇلۇم - سىتەم
تارتىپ ، پارا كۈچى بىلەن دارغا ئىسىلىدىم ، ئاندىن زەئىپ
ووجۇدۇمنى «زىندانى سۇلايمان»دا كۆرۈم . ئەمدىلىكتە تىرىكلىك
نېمىتىدىن كۆرە ، ئەجەل شەربىتىنى كۆتۈپ يېتىپتىمەن . ئى ئاللا ، مۇشۇ
دەقىقىدە ئۆزۈمنى پۈتۈن ئالەمنىڭ يارا تىقۇچىسى ۋە ئىنگىسى بولغان ئۆ-
زۇڭگە تاپىشۇرۇم . بەندە گىنىڭ گۇناھلىرىنى مەغىپەت قىلغۇن ...
دەيتىم .

ئى شەھرىyar ، مېنى زىندانغا تاشلىغاندا بۇ ئىت زىندان ئاغزىدا
ياتقان ئىكەن . يېرىم كېچە بولغاندا بىر كىمنىڭ داستخاندا نان ، كوزىدا
سۇ كۆتۈرۈپ كېلىپ ئارغا مچا بىلەن باغلاب زىندانغا چۈشۈرۈپ ، ئارقد-
دىن ئارغا مامچىنى تارتۇغانلىقىنى كۆرۈپتۇ . تالڭ ئېتىشى بىلەنلا ئىت
شەھرگە كىرىپ بىر ناۋايىنىڭ دۇكىنىغا بېرىپتۇ - دە ، پەيت كۆتۈپ
تۇرۇپتۇ . ناۋايى تونۇردىن بىر نانىنى قومۇرۇپ بولۇپ يەنە بىرىنى
قومۇرۇش ئۈچۈن تونۇرغا ئېڭىشىشىگە ئىت نانى ئېلىپلا قېچىپتۇ . ناۋايى
ئارقىسىدىن قوغلاپ تاش - چالىلارنى ئاتىسىمۇ تاشلىماي ئۇدۇل زىندانغا
ئېلىپ بېرىپ تاشلاپتۇ . مەن ئىتتىنىڭ قاۋىغىنىنى ئاڭلاپ ، بايا تو كىدە
قىلىپ بىرنەر سە چۈشكەن يەرنى سلاشتۇرۇپ نانى ئېپپەللەم . يۇقىرىغا
قاراپ يۇلتۈز چىلىك يورۇقلۇقنى كۆرۈپ تالڭ ئاتقىنىنى پەملىدىم . بىر
چىشىم نانى ئېپىشىم بىلەن ئۇسسىزلۇق دەھشتى قىينىدى .

ئى شەھرىيار، ۋاپادار ھايۋان ناننى مائى يەتكۈزۈپ بەرگەندىن كېيىن، سۇنىڭ ئىلاجىنى قىلماق ئۈچۈن ھەربىان چىپىتۇ. ئاخىر شەھەر ئەتراپىدىكى تاغنىڭ ئېتىكىدە ئولتۇرۇشلۇق بۇۋاينىڭكىگە بېرىپ، ئۆيىدە كوزبىلارغا فاقچىلانغان سۇ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئۇ بۇۋاينىڭ كەينىدىن ئاستا ئۆيىگە كېرىپ كوزبىلدىن بىرنى چىشلەپ ماڭايى دەپ تۇرغاندا بۇۋاي قولىغا تاياقنى ئېلىپ ئاچىچقى بىلەن ئۇرۇپتۇ. لېكىن ئىت زادىلا چىققىلى ئۇنىماپتۇ ھەم كۆزلەرنى مۆلدۈرلىتىپ بۇۋايانغا بېلىنغاندەك قاراپتۇ. بۇۋاي ئىڭىمەستىن بېشىنى بۇۋايانىڭ پۇتلەرىغا سۇر كەپ، ئېتىكىنى چىشلەپ سىرتقا تارتىپتۇ ۋە تاغ تەرەپكە قاراپ قاۋاپتۇ. بۇۋاي كۆڭلىدە : « بۇ ئېتىنىڭ بۇنداق قىلىشىدا بىرەر سر بولسا كېرەك، كەينىدىن ئەگىشىپ بېرىپ باقاي ! » دەپ ئۆيلاب، كەينىدىن مېڭىپ زىندانىنىڭ ئۇستىگە كەپتۇ . « ئەمدى بىلدىم، — دەپتۇ بۇۋاي ئىچىدە، — زىنداندا بۇ ئېتىنىڭسى بولسا كېرەك، شۇنىڭغا تاشلاپ بېرىش ئۈچۈن سۇتەلەپقىپتۇ ». ئىشنىڭ تېگىگە يەتكەن بۇۋاي ئېتىنىڭ بۇنچىلىك ۋاپادارلىقىدىن تەسرىلىنىپ، ئۆزى بىر كوزا سۇنى ئەكېلىپ ئارغانما بىلەن زىندانغا ساپتۇ. ئېتىنىڭ قاۋىغىنىنى ئاڭلاب كوزىنى ساڭىگىلاتقان جايغا بېرىپ تۇتۇۋالدىم. شۇنداق قىلىپ تەشنىلىقىمۇ قاندى، قورسىقىمۇ ئارام تاپتى. ئاندىن بىر بۇلۇڭدا ئولتۇرۇدۇم.

ئى شەھرىyar، ئىنسۇجىندىن تارتىپ پۇتكۈل مەخلۇقات ۋە ئالەمنى ياراتقان خۇدانىڭ ئەمر - كارامتى بىلەن ئىت جېنىدا شۇنداق ياخشىدە لىقلارنى قىلىپ، ھەر كۇنى قارارلىق حالدا نان - سۇ يەتكۈزۈپ بەردى. ناۋايىلارمۇ ئېتىنىڭ ھەرىكتىدىن بىرەر ئىشنىڭ تېگىگە يەتكەن بولسا كېرەك، ئىت كەلسىلا نان بېرىشتىن ئايامپاتۇ. ئۇلار نان بەرمەي قۇتۇلغىلى بولمايدىغان بۇ ئەقىللەق ھايۋان ناۋايانا ئالدىغا كېلىشىگىلا بىر ناننى تاشلاپ بېرىشكە ئادەتلىنىپتۇ. بۇۋايمۇ كۈنلۈكى بىر كوزا سۇ ئەكېلىپ بېرىشنى توختاتىمىدى. ئىت ماڭا قىلىدىغان شەپقىتنى يەتكۈزۈپ بولغان-

ئەۋلاد گۇرۇپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسي ئەسەر ۋە قولىيازىلار ئامېرى

دەن كېيىن ، ئۆزى تاشلاندۇق ئۇستىخانلارنى نەدىندۇر تېپىپ كېلىپ ، كورۇسلىتىپ يېڭىنچە زىندان بېشىدا ياتاتتى ، بىر قەدەممۇ نېرى كەتە مەيتتى .

مەن زىنداندا توپتۇغرا ئالته ئايىنى ئۆتكۈزۈم . تېنى ھەرقانچە مۇستەھكەم ، جېنى پولانتىن پىشىق ئادەممۇ زەمى - مەينەت زىنداندا شۇنچە ۋاقتى ياتسا قايسى دەرىجىدە زەئىپلىشىپ كېتىدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىش ئانچە تەس ئەمەس .

شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە تۈن يېرىمدا ئىچ - ئىچىمدىن زار - زار يىغلاب ، قان - ياش تۆككىنچە ياراتقۇچى ئاللاغا سېغىنىپ بۇ مۇناجااتنى ئوقۇدۇم :

ئى خۇدا ، قۇتقۇز مېنى بولدى چىرايم زەپران ، رەھىم - شەپھەت تۇپرقيڭىغا باش قويارمەن ھەر زامان . سەن ئۆزۈڭىنىڭ لۇتفى بىرلە خەستىگە رەھىم ئەيلىگىن ، ھەممە سىرنى بىلگۈچىسىن ، يوقكى پىنهان خانىمان .

زىنداندىكى شاپائەتچى

تاڭى ئۈچ كۈنگىچە شۇ تەرىقە يىغلاب ئىلتىجا قىلدىم . ئۇ چىنچى تۈن سۈزۈك تاڭغا ئورۇن بەرگەن خاسىيەتلەك سائەتتە ئىلتىجايم ئىجابەت بولۇپ ، نىجانلىق دەرۋازىسى ئېچىلدى . بىر ئار GAMCJA زىندانغا ساڭگىلىتلىپ ، ئاستا چاقىرىلغان ئاۋاز ئاڭلاندى :

— ھەي غېرىپ بالاکەش ، ئار GAMCJA ئۇچىنى بېلىڭىگە مەھكەم باغلىغىن ، زىنداندىن قۇتۇلىدىغان ۋاقتىڭ كەلدى !

ئى شەھرىيار ، شۇ چاغدا بىردىنلا كۆڭلۈمدىن : « خۇداغا شۇ كىرى ، ئاكىلىرىم ئاخىر ھالىمغا رەھىم قىلىپ ، زىنداندىن قۇتۇلدۇرماققا ئار GAMCJA تاشلاپتۇ ! » دېگەن خىيال كېچىپ ، ئار GAMCJA ئېسىلىپ

خۇشاللىقىم ئىچىمگە سىغىغان حالدا يورۇقلۇققا چىقىتم . كۆزۈمنىڭ كۆرۈش قۇۋۇتى زىيادە ئاجىزلاپ كەتكەنلىكتىن قۇتقۇزغۇچىنىڭ كىملىكىنى دەماللىققا پەرق ئېتەلمىدىم . نىجاتچىمەمۇ مېنىڭ كىملىكىنى سۈرۈشتۈرمەيلا ئارغا مىچىنى بېلىمدىن بوشىتىپ يولغا راۋان بولدى .

— ئىلدام ماڭ ، بۇ ھاڭقۇقىپ تۇرىدىغان جايئەمس! — دېدىئۇ . مەن كۈچ - قۇدرىتىمنىڭ بارىچە كەينىدىن ئەگەشتىم . بىر يەرگە بارساق ، سەپەرگە تەبىيارلانغان ئىككى ئات تۇرۇپتۇ . ئىككىمىز يەنە گەپ - سۆزسىز بىردىن ئاتقا مىنپ يۈرۈپ كەتنۇق . شۇ ماڭغانچە شەھەرنىڭ چىتىدىكى جەزىرىگە يېتىپ باردۇق . ئاڭغۇچە يەر - جاهان پۈتۈنلەي يورۇدى . قارسام قۇتقۇزغۇچوم باشتىن - ئايىغىنچە قوراللانغان تەڭداشىسىز بىر رەنا ئىكەنكى ، ھۆسн - جامالدىن ئاپتاپتەك نۇر يېغىپ تۇراتتى . كۆتۈلمىگەندە ئۇ قىلىچىنى قىندىن شارتىدە سۇ - غۇرۇپ ماڭما شۇنداق شىلتىغان ئىدى ، چاققاتلىق بىلەن ئۆزۈمنى تاشلىقلىدىم - دە ، ئېيتىم :

— ئى گۈزەللەر شاهى ، تونۇشماي تۇرۇپ مەن دىلى خۇنغا بۇنداق ئېغىر چاقچاق قىلغىنىڭ نېمىسى ؟

پېپىت

لۇتفى ئەيلەپ ئىلگىرى ، ئەمدى قىلامسىن ، يار ، زۇلۇم ،

بەر نىجاتلىق ئىنتىها^① بولسۇن راۋان ھايات يولۇم .

— ئى شور پېشانە ، قەيرلىك بەتبەختىسىن ؟ — دېدى ئۇ ، — قانداق بولۇپ ماڭما يولۇقۇپ قالدىياڭ ؟

— ئى سەرۋۇ قامەت ، ھاياتىمنىڭ ۋەسىل ئاپتىپى ، نىجاتلىق تېپى . شىمنىڭ سەۋەبچىسى ئۆزۈڭدۈرسىن . مېنى سورىساڭ ، ھىجران پېراقتا يۈرىكى قانغا تولغان غېرىپ دەردىمەندۈرەمن .

^① ئىنتىها - ئاخىرى ، ئاخىرىغىنچە

ئۇلۇلدۇرۇنىپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىسالار ئامېرى

نهزم

بىكار كەتتى ئۆمرۇم ، ھەۋايى ھەۋەمىس ،
بۈرەك - كۆزۈم خۇنابلىقىتۇر ، بولدى بەس !

ئۇ ، سۆزلىرىمدىن تەسرىلەندى بولغاي ، ئۆزىنى تۇتالماي يىغلىدە
ۋەتتى ، كۆڭلى يۈمىشاپ مېنى ئۆلتۈرمەس بولدى .
— ئى پەله كىنىڭ زۇلۇملىرىدىن زەرداب بولغۇچى ، قېنى ماڭايلى ،
هازىر ئار تۇقچە پارالىڭ قىلىشىدىغان چاغ ئەمەس ! — دېدى ئۇ .
بىز يەنە يولىمىزغا راۋان بولدوق ، بىر ئېغىزىمۇ گەپ قىلىشىمىدۇق .
ئەمما ئۇ بىر ئىشتىن قاتتىق پۇشايمان يېگەندەك ئۇلغۇ - كىچىك تىناختى .

بېبىت

كۆڭۈنىڭ خاھىشى تىزگىنىدە تۇرماس ،
خۇدانىڭ ھۆكمىدە ھېچ نۇقسان بولماسى .

بىر يايلاققا بارغاندا ئىككىمىز ئاتتىن چۈشتۈق .
— خۇرجۇن - قاچ لارنى ئېلىۋېتىپ ، ئاتلارنى ئوتلاشقا قويۇ .
ۋەتكىن ، — دېدى ئۇ ماڭا تۇنجى قېتىم سىپايدىلق بىلەن سۆزلەپ .
ئۆزىمۇ قىلىچ ، دۇبۇغا - ساۋۇتلەرنى ئېلىپ بىر چەتكە قويۇپ ئازادە
ئۆلتۈردى . ئاندىن سۆزىنى داۋاملاشتۇردى ، — ئى دەردىمن كىشى ،
ئەھۋالىڭنى تەپسىلىي بايان قىلغىن . ئۆزۈڭ زادى كىم ؟ نېمە ۋەجىدىن
بۇنداق بەختىزلىككە دۇچار بولۇپ گاڭىرىپ يۈرۈيسمەن ، بىلىپ باقاي ؟
مەن بېشىمىدىن ئۆتكەن ئىشلارنى قالدۇرمائى ئېيتىم . ئۇ ، تارتقان
جەبر - جاپالرىمىنى ئاڭلاب ، كۆڭلى پەرشنان بولغان حالدا ئېيتتى :
— سەنمۇ بىلىپ قالىنكى ، مەن بۈبۈك سەلتەنەت ئىگىسىنىڭ مە .
لىكىسى بولىمەن . ئاتام مۇشۇ دىيارنىڭ پادشاھىدۇر . بەھرۇز ئىسىملەك
بىر يېگىت « زىندانى سۈلايمان »غا تاشلانغان بولۇپ ، ئاتىسى ئاتامنىڭ

ۋەزىرى ئىدى . بىر كۈنى پادشاھ بۇيرۇق چو شۇرۇپ : « ئەمەززادىلەر ئوردا ئالدىدىكى مەيداندا چەۋگانبازلىق قىلسۇن . تمامام ھەرم ئەھلى قە . سىر تېمىغا چىقىپ تاماشا كۆرسۇن ! » دېگەن ئىدى ، بىزمو رۇخسەت بىلەن زەرىپەردىنىڭ ئارقىسىدا ئولتۇرۇپ ، ھەممە غەم - قايغۇلاردىن خالاس حالدا كۆڭۈل كۆزىمىزنى مەركەزىلەشتۈرۈپ تاماشا كۆرۈۋاتاتتۇق . تو ساتىشىن بىر كارامەت يۈز بېرىپ ، بىر قارچىغا پەرۋاز ئەيلىكىنچە بالا ساقلىسىنىڭ جامىنى لېپمۇلۇق تولددۇرۇپ جان دەرىخمنىڭ يىلتىزىغا قۇيىدى . بىر كۈنى بەھرۇزنىڭ باشقا ئەمەززادىلەر بىلەن مەرتۈبلەكە ساپاھىتىگە چىققانلىقىنى كۆرۈپ ، كۆڭۈلۈم مۇھەببەت شەۋقىگە مايمىل بولدى . شۇندىن ئېتىسارەن ئۇنىڭ ھىجران پىراقدا ئۆرتنىپ تاققىتىم تۈگىدى ، بۇنداق شەيدالقى ئۇزاق مۇددەت داۋاملىشىپ جىنىمنى قاقداشادى . ئەمما ھېچبىر ئامالنى قىلامىي ئىنىكئانىغا كۆپ ئىنئاملارنى بېرىپ ئاخىر مەدەتكارلىقىغا ئېرىشتىم . ئۇ كۆڭۈل خاھىشىمنى چۈشىنىپ ، يە . گىتنى خىلۋەتخانىغا باشلاپ كىردى . قاغجىرىغان قەلب ئېتىزىم تەشىنالققا قاندى . يىگەنتمۇ مېنى كۆرۈپلا جانپىدارلىق بىلەن ئاشقى - شەيدا بولدى . شۇنداق قىلىپ ، مەلۇم مۇددەتكىچە ئاشنالىق ئىشىكى ئېچىلىپ ، يىگەن مېنىڭ خىلۋەتخانامعا كېلىشىنى ئادىتىگە ئايلاندۇرغان ئىدى ، بىر كېچىسى قاراۋۇللۇق لىباسى كىيىگەن پاسىبانلار قان تۆككۈچى قورالنى كۆتۈرۈپ ئوردىغا كىرىپ ، كۆرگەنلىرىنى ئاتامغا بايان قىپتۇ . بۇ ، شەھەر خەلقى تاتلىق ئۇ خلاۋاتقان چاغ ئىدى . ئاتام غەزىپىگە پايلىمایي يىگەننى ئاتىسى بىلەن قوشۇپ ئۆلۈمگە بۇيرۇدى . باشقىلار ئارىغا چۈشۈپ نۇرغۇن سالا - سۈلھىلەر ئارقىلىق ھۆكۈمنى « زىندانى سۇلايمان »غا تاشلاشقا ئۆزگەرتكۈزدى . مانا شۇندىن بۇيان ئۈچ يىل ئۆتتى . ئۇنىڭ تېرىك قالا . خىنۇغا مىڭ شۇكىرىكى ، ھېلىغىچە ھېچكىم بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر سىز ئىدى . ھەپتىنده بىر قېتىم يەتتە كۈن جان ساقلىغۇدەك يېمەك - ئىچەمەك يەتكۈزۈپ بېرىپ تۇرۇۋاتاتىم . بۇگۈن كېچە ئۇنى ئويلاپ يېتىپ كۆزۈم ئۇپقۇغا ئىلىنىشىۋىدى ، غايىبىتىن بىر سادا قۇللىقىغا كىرىپ : « ئى مۇھەم -

بەت ئاسىمنىنىڭ نۇرلۇق يۈلتۈزى ، ئات بىلەن زۆرۈر لازىمەتلەكلىرىنىڭنى ئېلىپ تاغ تامان قەدەم قويغان . يۈسۈپنىڭ كەمەندىنى زىندانغا تاشلاپ ئاشىقىڭىنى قۇتۇلدۇر غايىسەن . ئاندىن ئۇنى باشلاپ غۇربەت دەرياسىغا راۋان بول ! » دېدى . « يائەلى ! » دەپ چاچراپ ئورنۇمدىن تۇرۇپ ، ھىممەت كەمىرىنى بىلەكەم باغلىدىم . چۈشۈمە ئايىان بولغان نەرسە - كېرەكلىرىنى تەيارلاپ ساندۇقچىغا قاچىلاپ ، غايىبىتىن كەلگەن بېشارەتنىڭ ئىلهامى بىلەن ۋۇجۇدۇمدىن غەپلەتنى نېرى قوغلاپ : « ئەگەر تەقدىر - قىسىمەت شۇ تەرىقلەق بولسا ھېچكىم ھېچنەمە قىلاماس ! » دەپ ئاللادىن كۈچ - مەددەت تىلەپ ، ئۇنىڭ ئورنىغا سېنى زىنداندىن تارتىۋالدىم ...

ئۇ شۇلارنى بىيان ئەيلەپ ، خۇرجۇنىدىن نان ، توخۇ گۆشىقا . تارلىق يېمەكلىكلىرىنى چىقىرىپ ، مۇشك ① سېلىنغان گۈل سۈيگە قەنت قوشۇپ شەرىبەت تەيارلاپ ئالدىمغا قويدى . ئىككىمىز نازۇ نېمەتلىرىدىن يەپ - ئىچىپ قورساقلەرىمىزنى توېغۇزدۇق . ئاندىن من بۇلاقنىڭ بويىدا ئولتۇرۇپ يۈز - كۆز ۋە چاچلىرىمنى يۇدۇم ، تېنمنى سورتتۇم ، تىرىنالقلەرىنى ئالدىم ، پاكىزلىنىپ ئۇ بەرگەن شاھانە لىباسلامىنى كېيدىم . ئەمدى كاساپىت قاراڭغۇلۇقىدىن پاراغەت يورۇقلۇقىغا يەتكەن ئىدىم . شۇنىڭ بىلەن پاكلانغان روھىم ئۇرغۇپ ، قىبلىگە سەجدە قىلىپ شۇكىرى بەجا كەلتۈرۈدۈم . ئول مەلىكە قىلىۋاتقان ھەرىكەتلەرىمىدىن ھەيران بولۇپ سورىدى :

— بۇ قانداق ئىش ؟

— قۇدرەت ئىگىسىگە قۇللىق بىلدۈرۈش ئىبادىتىدۇر ! — دېدىم جاۋابىن ، — ئۇ شۇنداق خىسلەتكە ئىگىكى ، ھەممىنى ياراتقۇچى ھەم بىـ لىپ تۇرغۇچىدۇر . ئۇ ئاللا بىردىر ، ھەممە ئاللاغا موھتاجدۇر . ئاللا بالا تاپقانىمۇ ئەمەس ، تۇغۇلغانمۇ ئەمەس . ھېچ كىشى ئۇنىڭغا تەڭداش بولالـ مايدۇ . ئۇ پۈتۈن ئالەمنىڭ ئىگىسىدۇر . ئۇ شۇنداق مېھرىبان ۋە رەھىم -

① مۇشك — قارا گەلىك خۇش بۇراق نەرسە .

شەپقەتلىكى ، لۇتفى كەرمى بىلەن سەندەك ھۆر سۈپەت گۈزەلى مائى
غەمخور قىلدى . مانا ، سېنىڭ غەمخور لۇقۇڭ بىلەن دەرد - ئەلمىنىڭ زۇل
مەتلىك قارا داغلىرىدىن قۇتۇلۇپ ، ھۆرلۈك بالقىغان ياخشى
كۈنگە ئېرىشتىم .

ئۇنىڭغا ياراتقۇچى قادر ئىگەمنىڭ پەزلى - كەرمىنى تەپسىلىي
چۈشەندۈرۈم . شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ كۆڭۈل ئەينىكىدىن كۇفر داغلىرى
كۆتۈرۈلۈپ ، تەڭىشى يوق ، يەككە - يېگانە ئاللانىڭ بارلىقىغا ئىشەندى
دى . ئاندىن بىز ۋۇجۇدلىمىزنى چىرىمغان پۇتكۈل غەم - ئەندىشىدىن
قۇتۇلۇپ ، كېچە - كۈندۈز دېمەي مېڭىپ ، تاغ - دەشتىلەردىن ئېشىپ ،
فەرەڭ بىلەن ۋەزىر ئابادنىڭ ① ئارلىقىدىكى مىسىرغا يېقىن بىر شەھەرگە
يەتنۇق .

بېبىت

ئورۇس ، ئىسپىها نامۇ يېتەلمەس ئائىما ،
كۆرۈندى ئۇ گۈزەل بىر نەرگەس مائى .

ئول شەھەرنىڭ يادىشاھى ئادالەت ، خەلقىپەر ۋەرلىك بابىدا
تەڭداشىسىز ئىدى . بۇ شەھەرنى ئۆز ۋەتىنىمگە ئۇخشاش كۆرۈپ ،
ئۆزۈمگە كېرەكلىك نەرسىلەرنى ئالدىم . شەھەر دە ئەجەملەكىلەردىن بىر -
قانچىسى ئولتۇراللىشىپ فالغان بولۇپ ، يەرلىك كىشىلەر ئارىسىدا
ھۆرمەتكە سازاۋەر سودىگەر ۋە مەنسەپدارلاردىن ئىكەن ، ئۇلار بىلەن تو -
نۇسۇۋالدىم . ئاندىن سەپەر رەنجىدىن خالاس تېپىپ ، تو يى تەيارلىقنى
قىلىپ مەلکىنى شەرىئەت ئەھكامى بويىچە نىكاھىمغا ئالدىم . نازىننىڭ
بىر ساندۇقچىدا قىممەت باھالىق ئۈنچە - جاۋاھىرلىرى بار ئىكەن ، ئۇنى
دەسمىيە سېلىپ جاۋاھىر پۇرۇشلۇق دۇكىنى ئاچتىم . بۇ دىياردا ھۆرمەت -
ئېتىبارغا ئېرىشىپ ، ئۇلۇغ ئەربابلار ۋە كاتتا سودىگەرلەر بىلەن مۇناسىد -

① ۋەزىر ئاباد - جاي ئىسىمى
تەۋەلاد گۈرۈپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىي ئەسەر ۋە قولىيازمىسالار ئامېرى

ۋەت ئورناتتىم . ئۇچ يىلىغا يېتىر - يەتمەيلا كەسىپداشلارنى ئاغزىمغا
قاراتقۇدەك ئابرۇي - ئىناۋەتكە نائىل بولۇپ ، ئۇلارنىڭ سەردارىغا
ئايلاندىم . ھال - ئەھۋالىم بارغانسىرى يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپ ، بەخت - ئا .
مەت يۇلتۈزۈم ئىززەت ئاسىمنىدا تېخىمۇ چاقنىماقتا ئىدى . گۆھەر -
جاۋاھىر تىجارتى بىلەن باىلىقىم ئاشقانسىرى بۇ كۈنلەرنى نېسىپ ئەتكەن
خۇدايتىئالاغا شۇ كەرلەر ئېيتىشنى ئۇنتۇمىدىم .

بىر كۈنى ئەمەرلەر دەرگاهىغا بېرىپ تەزىم بەجا كەلتۈرۈش ئۇ .
چۈن ئوردىغا يېقىن مەيداندىن ئۆتۈپ كېتۈپتىپ نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ
توبىلىشۇغا ئاللىقىغا كۆزۈم چۈشتى . ئۇلارنىڭ ئارسىسىدىكى بىرەيلەندىن
نېمە ئىش يۈز بەرگەنلىكىنى سورىۋىدىم ، « ئەجەملەك ئىككى كىشى
ئۇغىرىلىق قىلغانلىق ئۇچۇن جازالىنىش ئالدىدا تۇرۇپتۇ » دېدى . ئى
شەھرىيار ، بۇ سۆزنى ئىشتىپ ھەر خىلاللار كۆكۈلۈمىدىن كېچىپ :
« ۋەتىنىدىن ئايىرىلىپ ئاۋارچىلىققا ئۇچرىغان قايىسى بىچارلەردۇر ؟ »
دەپ ، خەقلەرنى ئۇيان - بۇيان ئىتتىرىپ قارسام ، ئۇ ئىككىسى ئاكىلىرىم
ئىكەن . ئۇلارنى باش - كۆزلىرى بېرىلغان ، پۇت - قوللىرى سۇنۇق ،
نمجان حالاتته سۆرەپ جازا مەيدانىغا ئېلىپ كېتۈپتىپتۇ .

ئۇلارنىڭ قانداقلا بولمسۇن قېرىنداشلىرىم ئىكەنلىكىنى ئويلاپ ،
ئىچىم سىيرلىپ كەتتى ، ئاهىمنىڭ ئىسللىرى پەلە كە يەتتى ، قان -
ياشلىرىم يۈزلىرىمنى ئېقىن ئەتتى .

شۇنىڭ بىلەن ھاكىمنىڭ ئادەملىرىنى چەتكىرەك تارتىپ ، ھەر
بىرىگە بىر چاڭگالدىن تىللانى بېرىپ :

— بۇلارغا بېرىلىدىغان جازانى بىرمە ئاش پىشىم ۋاقت كېچىك .
تۈرسەڭلار ! — دەپ ئىلىتىماس قىلدىم .

ئاندىن ھاكىمنىڭ دەرگاهىغا كىرىپ ، 100 تىللاغا ساتىمىغان بىر
پارچە ئېسىل ياقۇتنى قولىغا تۇتقۇزۇپ ، ئاكىلىرىمعا شاپائەت تىلىدىم .

— بۇ ئىككىسى كىشىلەرگە نۇرغۇن زىيان سېلىپ ، كەچۈرگۈسىز
گۇناھ ئۇتكۈزگەنلىكى ئۇچۇن پادشاھ ئۆلۈمگە بۇيرۇغان ، شۇڭا ئۇلارنى

قۇتۇلدۇرماق تەس . ئەگەر زىيانغا ئۇچرىغۇچىلارنى ئالتۇن ئارقىلىق رازى قىلىساق ، ئاندىن قۇتۇلدۇرۇش مۇمكىن بولۇرمىكىن ! — دېدى ھاكم .

من بۇنىڭغا قوشۇلغاندىن كېيىن ، ھاكم زىيانغا ئۇچرىغۇچىلارنى چاقىرتىپ مەندىن بەش تىلالا ئېلىپ بېرىپ تىلخەت ئالدى . شۇنىڭ بىلەن ئاكىلىرىم بالادىن قۇتۇلدى . ئۇلارنى ھاماماڭغا ئاپرىپ يۇيۇندۇرۇپ يېڭى كىيىملەرنى كىيدۈردىم ، ئۆز ئۆيۈمىدىن پاناھلىق بېرىپ « يەنە شەيتاننىڭ كەينىگە كىرىپ يامانلىق قىلارمۇ » دېگەن ئوينىمۇ خىيالىمعا يېقىن يولاتماستىن ، ئۇلارغا قۇللۇق بىلدۈرۈپ بېشىمنى ئايىغىغا قويىدۇم ، نېمە تەلىپى بولسا بەجا كەلتۈردىم . ئۇلار ئىجازەت بەرگەندىن كېيىنلا ئۆز ھەريمىمگە قايتىپ ئارام ئالدىم .

تۇپتۇغرا بىر يىل مۇشۇ تەرىقىدە ئۆتتى . بۇ جەرياندا كۆڭۈلسىز . لىكلەرمۇ يۈز بەرمىدى .

ئى شەھرىيار ، « بۆرە ھامان بۆرلىكىنى قىلار » دېگەندەك ، ئۇلارنىڭ ئۆز گەرمەس تەبىئىتى ۋە جاھىل ئېپت - بەشرىسى شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىسى بىلەن يەنە باش كۆتۈردى . باھار پەسىلىنىڭ بىر كۈنى ئاياللم ھاماماڭدا يۇيۇنۇپ كەلگەندىن كېيىن ، ئېھتىياتىزلىقتىن يۈزىدىكى نىقاپىنى ئالغان ئىكەن ، بەچىغەرلەرنىڭ شەھۋانى نۇر چاقنىغان كۆز - لىرى ئول دىلىئار امنىڭ ھۆسن - جامالىغا چۈشۈپتۇ . شۇئان ئىشق ئۆتى ئوتتۇرانچى ئاكامنىڭ سىنەسىگە تېگىپ نەچە ۋاقتىلار غىچە ھىجران ئۇ - تىدا كۆيۈپتۇ . ئاخىر ئۇ مېنى ئۆلتۈرۈپ ۋەسىل قۇچۇش نىيىتىگە كېلىپ ، چوڭ ئاكام بىلەن مەسىلەتلىشىپتۇ . بۇنىڭ ئەپچىل چارسى ئۆستىدە باش قاتۇرۇپ ، سەپەر ئۆستىدە مېنى ئۇجۇقتۇرۇشنى پىلانلاپتۇ . من ئۇلارنى ئۆز ئاكىلىرىم چاغلاب « ئازمايدىغان ئىنسان يوق ، ياخشىلىق قىلىۋەر سەم تەسىرىلىنىپ يامان بولدىن يانار » دېگەن غەمde يۈرۈپتىمەن . ئۇلار مېنى پاتراق ئۆلتۈرۈشنىڭ ۋەسۋەسىسىدە كۆزلىرىگە ئۇييقۇ كىرمەپتۇ .

بىر كېچىسى پاراڭلىشىپ ئۆلتۈرۈپ ، چوڭ ئاكام ئۆز يۈرۈتىنىڭ گېپىنى قىلىۋىدى ، ئوتتۇرانچى ئاكام يىغلاپ سالدى ؛ ئوتتۇرانچى ئاكام

ئەجەم ۋىلايىتىنىڭ كەم تېپىلىدىغان ياخشى تەرمەپلىرى ئۇستىدە ئېغىز
ئېچۈنىدى، چوڭ ئاكام كۆز بېشى قىلىپ ھەسەتلەندى .

مەن ئۇلارنىڭ بۇنداق بىر نىيەتكە كېلىۋالغانلىقىنى ئۇقماي :

— ئى كۆزۈمنىڭ گۆھەرلىرى ، ئىككىلاردىكى ۋەتهن تۇيغۇسى
مەندە سەپەر قىلىش ھەۋسىنى تۇغۇردى . كۆڭلۈگلارنى خۇشال تو .
تۇڭلاركى ، خۇدا خالىسا پات - پۇرسەتتە يۇرتىمىزغا باغرىمىزنى
ياقفايمىز ! — دېدىم .

ئاكىلىرىمنىڭ يۇرتقا قايىتىش تەلمەپلىرىنى ئاپتىپ تەلەت ئايالىغا
ئېيتقان ئىدىم ، ئۇ رازىمەنلىك بىلەن :

— قانداق قارار قىلغان بولساڭ ، پەرمانىڭنى ئاڭلايمەن ! —
دېدى .

شۇنداق قىلىپ ، قېرىنداشلىرىمنىڭ كۆڭلىنى ئىزدەپ ، سەپەرگە
ئاتلىنىشنىڭ جىددىي تەبىيارلىقىغا كىرىشتىم . ھازىرلىقلارنى تەل قىلغاندىن
كېيىن شەھەردىن چىقىپ سەھراجا چىدىر تىكتىم . سەپەرنى ئىختىيار
قىلغان سودىگەرلەر تائىپسىدىن بىر جامائە كىشى چىدىرغا جەم بولۇپ ،
مېنى ئۆزلىرىگە ئاقساقال قىلدى . ياخشى سائەتنى تاللاپ غەم -
قايغۇلاردىن خالاس تاپقان ھالدا يولغا راۋان بولۇق . قېرىنداشلىرىمىدىن
بىردهممۇ ئايىرلىمىدىم . ئۇلارنىڭ كۆڭلىنىڭ نېمە سەۋەبتىن غەش ۋە
پەريشان ئىكەنلىكىنى بىلەمەيتتىم ، يۇرت پىراقىدا ئۆرتىنۋاتسا كېرەك دەپ
ئويلايتتىم .

سەپەر ئۇستىدە توپتۇغرا بىر ئايىنى ئۆتكۈزۈپ ، مەلۇم مەنزىلگە
يەتكەن بىر كېچسى ئۆزئارا پاراڭ ئارلىقىدا ئاكىلىرىمىدىن بىرى :

— ۋا دەرىخ ، ئەگەر يۇرتقا ئالدىرىمىساق بۇ جايىدا 1 - 2 كۈن
تۇرۇپ تاماشا قىلساق قانداق ياخشى بولار ئىدى ! — دېدى .

— بۇ يەرنىڭ نېمە تاماشا قىلغۇچىلىكى بار ؟

— بۇ يەرگە قايىسىدۇر بىر نۆۋەت كەلگەندە نەچە كۈنگىچە
تاماشا قىلغان ئىدۇق ، ئۇكام ، — دېدى ئۇلار گېپىدە چىڭ تۇرۇپ ، —

ئوڭ تەرمەپتىكى مەيداننىڭ ئۇستىندا باغلار ، چىمەنلىكىلەر كۆزگە تاشلىنىپ تۇرىدۇ . ئۇنىڭ نېرسىغا بىر فەرسەخ ماڭساق بىر دەريا - ئېقىن بار ، ئەتراپىدا ھەر خىل گۈللەر ئېچىلىپ جەننەتنىن نىشانە بېرىدۇ .

— ئى قېرىندىاشلىرىم ، ئۇنداقتا ئەته شۇ يەرگە چۈشەيلى .
كارۋانلارغا تائام بىۋېلىشنى ئېيتىم . تېخى تالڭ يورۇمىغان ئىدى ، ئاكىلىرىم مېنى چاقىردى . كىيىملەرىمىنى كېيىپ بولۇپ ، ئاتلارنى ئەكېلىشنى بۇرىدۇم . ئەمما ئۇلار : « ئاتقا منىشنىڭ حاجىتى يوق ، يانا - شىمىزدا ئاتقا منىپ قايتىمىز ! » دېيىشتى .

بىز ئىككى كىشىنى نەرسە - كېرەكلىرنى كۆتۈرۈشۈشكە ھەمراھ قىلىۋالدۇق . ئاكىلىرىم بىلەن مەن ئوقىالىرىمىزنى ئېلىپ مەنزىلگە راۋان بولدۇق . سۈبەسى يورۇغاندا تەراناھ⁽¹⁾ بىلەن خۇشال - خۇرام كېتىۋاتاتتۇق ، ئاكىلىرىم سائادەتلىك قەدەملىرىنى ئەركىن بېسپ ، گاھ ئالدىمدا ، گاھ ئارقامدا ماڭاتتى . ئازراق يول يۈرگەندىن كېيىن ، ئۇلار مەلۇم ئىشنى باھانە قىلىپ بىر كىشىنى كارۋانلار تۇرۇشلۇق جايىغا ئە- ۋەقتى ، ئۆزلىرى مېنى ھېكايىگە جەلپ ئېتىپ ماڭدى . ئەمما بىز بارغانسىپرى ئوت - چۆپىزىز ، قاغىجراق جەزىرىگە چىقىپ قېلىۋاتاتتۇق . يەنە بىرەر فەرسەخ يۈرگەندىن كېيىن تەرەت سىندۇرۇش ئۈچۈن دۈمبەمدىن ئوقىيانى ئېلىۋېتىپ ، بىر دالدىدا ھاجىتكە ئولتۇرغان ئىدىم ، ئاكىلىرىمنىڭ ھەرىكتى جىدىيەلىشىپ قالدى . ئۇلار مېنى ئۈچۈن تۇرۇشنىڭ پەيىتىنى كۈتۈپ قىلىچ - خەنجەرلىرىنى چاپاننىڭ ئېچىگە يوشۇرۇپ يۈرگەن ئىكەن . شۇڭا يۈرەتتىنى غەننېمەت بىلىپ ماڭا قاراپ يۈگۈرۈشتى . تەۋىشتىن چۆچۈپ ئارقامغا قاراپ بۇ شۇملىۇقنى سېزىپ ئۈلگۈردىم . ئاڭغۇچە چوڭ ئاكام قىلىچىنى شىلتىغان ئىدى ، بېشىمنى سىيىاپ ئۆتۈپ قولقىمىنىڭ تۈۋىنە توختىدى . يەنە بىر چېپىشىندى ، ئوڭداما يېقىلىدىم . كۆڭلۈم ھالا كەتنى تۇيۇپ ، قازاغا رىزا بولدىم . ئىككى تاش يۈرەك قېرىندىشىم بىرەھىملىك بىلەن تمام ئەزالى .

(1) تەراناھ — پارسەچە ناخشا - كۈي دېگەن مەننى بىلدۈردى .

رسىغا تىغ ئۇردىكى ، تىتما - تىتما بولۇپ ياتتىم . بىچارە ئىت بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ ، ئۇلارنىڭ چاپانلىرىنى چىشلەپ يېرىقلى تۇردى . ئۇلار ئىستقىمۇ تىغ ئۇرغان ئىدى ، ۋاپادار جانۋار غىنگىشپ يېقىلىدى . ئاندىن ئۇلار كەشىلەرنى ئالدىماق ئۇچۇن ئۆزلىرىگە ھەم زەخىم يەتكۈزۈپ ، يالغاندىن مەجرۇھ بولۇۋالدى - دە ، كىيىمىلىرى ۋەميرانە ، يالىڭايغ ھالدا كارۋانلار-نىڭ قېشىغا بېرىپ :

— ئى يارەنلەر ، تېز بولۇڭلار ! بۇ يەردىن ئۆزىمىزنى چەتكە ئالىلى ، قاراقچىلار ئىنىمىزنى ئۆلتۈرۈپ ، ئىككىمىزنى يارىدار قىلدى ، تېز بولالىلى ، تېز ... — دەپ ۋارقراشتى .

«قاراقچى» دېگەن گەپنى ئاڭلىغان كارۋانلار ئالاقزادە بولۇشۇپ بۇ يەردىن جېنىنى ئېلىپ فاچتى . ئابالىم ئاكىلىرىنىڭ ئۆتكەنكى ئىشلى رىدىن خەۋەردار بولغاچقا ، ئۆزىگە خەنچەر ئۇرۇپ ئۆلۈۋالدى ! — دەپ خوجائىتىپەرس ئۆز ھېكايسىنى توگەتتى .

ئى دەرۋىشلەر ، ئول ئىتىپەرس خوجا — پاراسەت ئىگىسىنىڭ سۆزى شۇ يەرگە يەتكەندە ئاڭلاپ تۇرغان ھەممەيلەن ئىچ ئاغرىتىپ يىغلاپ كەتتۇق . ئۇ بىزنىڭ يېغىمىزنى كۆرۈپ قوللىرىنى ياقىسغا ئاپدە رىپ زەرب بىلەن ئىككى تەرەپكە بىرلا تارتقان ئىدى ، تون ئىككى پارە بولۇپ يالىڭاج تېنىدىكى زەخىملەر ئاشكارىلاندى . بۇنى كۆرگەن مەجىلس ئەھلى قاراشقا پېتىنالماي كۆزلىرىنى ئېتىۋېلىشتى .

شىكاردىكى مەلکە

بېبىت

جاھان تىغلىرى گەر ھۇجۇم قىلىسىمۇ ،
تەقدىردىن بىئىزنى كەسمەس موينىمۇ .

ئەقىللەق خوجا ھېكايسىنى داۋام ئەتنى :

— شۇنداق قىلىپ ، نادانلىق پاتقىقىغا چوڭقۇر پاتقان ئاكلىرىم
شەيتاننىڭ كۈشكۈر تۈشى بىلەن مېنى يېرىم جان حالەتتە باياۋانغا تاشلاپ
كەتتى . بۇ تىلسىز ھايۋان ئۆزىمۇ ئېغىر يارىدار تۇرۇقلۇق ھالىمغا ئېچىنپ
ياش تۆكمەكتە ئىدى . بەدىنەدىن قان كۆپ چىقىپ كەتكەچكە هو-
شۇمنى بىلەمەيتتىم . بۇ زەخىملەرنى ساقايىتىپ جىنىمىنى ساقلاپ قېلىشقا
كۆز يەتمەيتتى .

نەزم

قىلما غەم ، ھەق لۇتفى ساڭا يار ئىرۇر ،
بىر سەۋەب بىرلە ساڭا ياردەم چىقۇر .

نەسلى پىنهان چىن گۈزەلدۈر گۆھرى ،
دۇر سائادەت ئەۋجىنىڭكى ئەختىرى .

قەددى سەرۋىدۇر ، يۈزى ھەم ئاي تمام ،
ئىدى ئالەم خەلقى ئۇنىڭغا غۇلام .

ئى شەھرىيار ، ئول قانخور باياۋانغا فەرەڭ دىيارنىڭ بىر شەھرى
يېقىن ئىدى . مۇقەددەس جاي ھېسابلانغان بۇ شەھەردە فەرەڭلەرنىڭ
بۇتى بار ئىدى . فەرەڭ پادىشاھنىڭ ھۆسн - جامالدا تەڭدىشى يوق ،
گۈزەل بىر قىزى بولۇپ ، مەملىكتە دائىرسىدىكى تامام شەھەر لەرنىڭ
ھەممىسىگە ئۇنىڭ داڭقى پۇر كەتكەن ئىدى ، شاھلار ۋە شاھزادىلەر ئول
لەتاپەت شاھىنشاھنىڭ ھۆسن پىراقىدا كۆيەتتى . قىز بولسا ھەر كۈنى
كۈمۈش بەدمەن گۈزەل قىزلاрадىن بىرمۇنچىسىنى ئۇنىڭگە ھەمراھ قىلىپ
شىكار ۋە سەيلە - تاماشادا كۆڭۈل ئاۋۇندۇرۇپ يۈرەتتى .
پادىشاھنىڭ سەپىلىگاھقا يېقىن يەردە كاتتا بېغى بار ئىدى . مەلىكە
ئاتىسىدىن 40 كۈنلۈك مۆھلەت بىلەن شىكارغا رۇخسەت ئېلىپ ، باغانىڭ
ئىچىگە چېدىر - بارگاھ قۇرغۇزدى . ئاندىن خاس كىشىلىرى ۋە

كېنیزەكلىرى بىلەن بوراندەك يۈگۈرۈك ئاتلارغا مىنىپ شىكار ئۈچۈن دەشتىكە راۋان بولدى . ئۇلار بىرنەچىگە بۆلۈنۈپ كېتۈۋاتقاندا ، ئول گۈزەللەر سەردارنىڭ كۆزى ماڭا چۈشۈپتۇ . ئۇ يېنىدىكى تېۋىپىغا : «ئەگەر بۇ زۇلۇم تارتىپ زەخىملەنگۈچىنى داۋالاپ ئازابتىن قۇتقۇزساڭ ، ئەجىرىگە مەندىن كۆپ ئىئىتام ۋە شەپقەت - مېھربانلىقلارغا ئېرىشىسەن !» دەپتۇ . ئول تېۋىپ مەلکىنىڭ پەرمانىنى قوبۇل قىلىپ ، مىنى ئۇ بەلگىلەپ بەرگەن كىشىلەرگە كۆتۈرتكۈزۈپ باغقا ئېلىپ باردى . بىچارە تىلىسىز ئىتىممۇ زەئىپ تېنىنى سۆرەپ ئارقىمىزدىن كەلدى . باغاندا فەرەڭ دوختۇر-لىرىنىڭ ئەڭ ئۇستىلىرىدىن بىرى بار ئىكەن . ئۇ مېنىڭ جاراھەتلەرىمنى داۋالاشقا تۇتۇش قىلدى . ئاۋۇش مېنى قان - پاتقاقلاردىن خالاس تاپتۇ . روپ ، ئاندىن يارىلىرىمغا مەلھەم سۈر كەپ تاڭدى . فەرەڭلەرنىڭ زەئىپ تەننى ماغدۇرلاندۇرۇش ئۇسۇلى بويىچە سۇ ئورنىغا تازىلانغان گۈل شەر-بىتىنى ئاڭزىمغا تېمىتى . پەرى سۈپەت نازىنىن بولسا يېنىدىن نېرى كەتمەي هالىمغا ئېچىنپ كۆز يېشى قىلاتتى . مەن ھەرىكەت قىلىپ بې-قىشقا ئۇرۇنغان بولساممۇ ، ماغدۇرۇم يەتمەسىلىك تۈپەيلى ياتماقتىن ئۆزگە ئامالىم يوق ئىدى . ئول گۈزەلىنىڭ مەندەك تەكتىنى ئۇقمايدىغان بىر نىمە جانغا شۇنچىۋالا مېھربانلىق كۆرسىتىۋاتقانلىقىدىن تەسرەلەنگەنلىكىدىن بولسا كېرەك ، قالدۇق كۆز ياشلىرىم سەلدەك قۇيۇلاتتى .

ئۇ ئەھۋالىمنى ئۇجۇر - بۇجۇر يېچە سوراپ بىلگەندىن كېيىن ، قاتتنق ئىچ ئاغرتىپ :

— ئەمدى غەم - غۇسىنى نېرى ئىتتىرىپ ، خۇشال بولساڭ بولدى . گەرچە زالىملار سېنى مۇشۇنداق ئېچىنىشلىق حالغا گىرىپتار قىلـ سىمۇ ، ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قالدىڭ ! — دېدى .

ئى شەھرىيار ، خۇدا ھەققىكى ، تەقدىر - قىسمەت بىلەن ئاشۇنداق زەخىم - پەرشان حالدا تۇرۇپ گۈزەلىكتە تەگىدىسى يوق ئاپتىپ تەلەتكە ئاشق - بىقارار بولۇپ ، ئەقلى - هوشۇم تىزگىنى ئىختىيارىمدىن كەتتى . پەملىدىمكى ، پەلەك ئول ئارامجاننىڭ كۆڭلىگىمۇ خەۋەر يەتكۈزۈپ ،

ئىشق ئوتىنى تۇتاشتۇرغان ئىدى .

— ئى شەھرىيار ، ھېكمەت ئىلاھىنىڭ بۇ قىسىسەسىدە شۇنداق ئىشلار بایان ئەيلەندىكى ، ئول قۇياس سۈپەت بایاۋاندا ئىگىسىز قالغان چېغىمدا شەپقەتىچى ، مە جرۇھ ۋاقتىمدا ھەمشىرە بولدى . تەقدىر ئەسلىدە بۇ بىر پارچە ساب ئەينە كىنى كۇفرىلىق قاراڭغۇلۇقنىڭ رەڭگىدە بويغان بولسىمۇ ، مەن بىچارىنىڭ ۋۇجۇد كۈلى ئۇنى بېسىپ چۈشۈپ ، ئىماننىڭ نۇرى ئول قاراڭغۇلۇقنى روشنەن قىلغۇسىدۇر . 20 كۈن ئازابلىنىش ، پە- رىشانلىق ئىچىدە ئۆتكەندىن كېيىن ، تېۋپىنىڭ داۋا - ئەملرى تەسىرىنى كۆرسىتىپ ، سالامەتلەكىم ئەسلىگە كېلىشكە باشلىدى . ئول مەلىكە ھەر كېچىسى خىزمەتكارلىرى ئۇ خلىغاندا ئاستا يېنىمغا كەرىپ ، شاراب تۇتۇپ كۆڭلۈمنى كۆتۈرهەتى ۋە مېھربانلىق سۈيى بىلەن قاغىرىغان دىلىمنى سۇغۇراتتى .

بىر ئاي ئۆتكەندە زەخىملەرىم ئۇگەل ساقىيىپ ، ماغدۇرۇمغا كەلدىم . مەلىكە ئۆز ۋەدىسىگە ئەمەل قىلىپ تېۋپىقا دېگىنىدىن ئاشۇرۇپ ئىنئاملار بېرىپ شاپائەت يەتكۈزدى . ئۇنىڭ ئەمدىكى خۇساللىقى مەن بىلەن ھەمسۆھبەتتە بولۇش ئىدى . ئۇنىڭ سىنەسىگىمۇ مۇھەببەت ئوقى تەگكەنلىكى روھىي ھالىتىدىن ئىپادىلىنىپ تۇراتتى ، بۇنى دوستلۇق پەردىسى بىلەن نىقاپلاپ ، سەزدۈرمەسلىكە تىرىشاتتى .

مەن كېسەللىك ئاسارتىدىن پۇتۇنلەي خالاس تاپقاندىن كېيىن ، ۋۇجۇدۇمنى جاراھەت پاسكىنچىلىقلەرىدىن تازىلاپ - يۈيۈنۈپ ، مەلىكە بەرگەن شاھانە لىباسلارنى كىيدىم - دە ، ئۇنىڭ خاس مەھرەملرى قاتا- رىدىن ئورۇن ئالدىم .

بىرقانچە كۈن مۇشۇ تەرىقىدە ئۆتتى ، ئاللانىڭ مېھر - شەپقىتى ، ئول نازىنىنىڭ ھۆسنى - جامال ئاپتىپىنىڭ تەپتى ، ياخشى تائام - شارابلارنىڭ قۇۋۇتىسىدىن بارغانسېرى ئەسلىي ھالىتىمگە كېلىشكە باشلىدىم . مەست بولۇپ كەپىم كۆتۈرۈلگەن چاغلاردا سەرگۈزەشتىلە- رىمنى ئۇنىڭغا سۆزلەپ بېرىتتىم .

ئەۋلاد گۇرۇپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېرى

ئېچىنىشلىق قىسمەتلرىمىنى ئاڭلىغان مەلىكە كۆزلىرىگە ياش

ئېلىپ :

— ئى يىگىت ، كۆڭلۈڭنى يېرىم قىلما ، مەن شۇنداق مېھرىبانى لىقلارنى كۆرسىتىمەنكى ، تەقدىر بېشىڭغا كەلتۈرگەن بالا - قازالارنىڭ ھەممىسىنى ئۇنتۇپ كېتىسىن ! — دەيتتى .
— ياخشىلىقلرىڭ ھەققىگە پىدادۇرەمن ! — دەيتتىم جاۋابەن .

بېبىت

ناز - كەرەشمە ، جىلۋەڭ بىرلە ئەيلىدىڭ نىمجان مېنى ،
قاچە قىلساڭمۇ يەنە هېچ ئۇنتۇمايمەن ، يار ، سېنى .

ئىلاھىنىڭ لۇتھى كەرىمىنىڭ سايىسى ۋە ئول نازىنىنىڭ ھەددى
ھېسابىز مېھرىبانلىقى ۋە جىدىن ئۆزۈمنىمۇ ئۇنتۇپ كېتىۋاتاتتىم . شېرىن
سوھىبەتلرىمىز تالىڭ ئېتىپ كەتسىمۇ تۈگىمەيتتى . ئۇنىڭ ئىشقىغا بولغان
گىرپىتارلىقىم بارغانسىپرى كۈچىيپ باراتتى .

ئاھىر قىز شەھەرگە قايتىپ كىرگەندىن كېپىن شاه ئاتىسىنىڭ رۇخسەتى بىلەن مېنى ئۆزىنىڭ مۇلازىمalar قوشۇنىغا نەۋە كەر قىلدى ، ئۆ . زىگە ئەلەڭ يېقىن بىر جايغا ئورۇنلاشتۇرۇپ ، كۈندە نەچە ۋاخ ئېسىل تائام ۋە شارابلارنى كىرگۈزۈپ تۇردى . كەچ بولۇپ ئەل ئۇيقوغا پانقاندا غىمىسىسىدە يېنىمغا كىرەتتى - دە ، تالىڭ ئاتقۇچە تۇرۇپ ئاندىن قايتىپ كېتەتتى . مەلۇم ۋاقت ئۆتكەندە بۇ ئىشتن ئىنىكىانا خەۋەر تېپىپ قېلىپ ئۇمۇ بىلە كېلىدىغان بولدى . مەن پۇرسەت تاپسالما ئىبادەتكە مەشغۇل بولاتتىم .

بىر كېچىسى مەلىكە ئاتىسىنىڭ خىزمىتىگە كەتكەن پۇرسەتنى غە . نىيمەت بىلىپ تەرهەت ئالدىم - دە ، ئادىتتىم بوبىچە ئىبادەتكە كەرسىتىم . يېرىم كېچە بولغاندا مەلىكە ئاتىسىنىڭ قېشىدىن چىقىپ ، ئۇ خلايدىغان خاس ھۇجرىسىغا كېتىۋىتىپ ئىنىكىانسىسا :

— يۈرگىن، ئەجەملىكى كۆرۈپ كېلەيلى، ئۇ ئۇخلاپ قالدىمۇ ياكى بىدار بولۇپ بىر ئىش بىلەن شۇغۇللىنىۋاتامدۇ؟ — دەپ ئۇنىڭ بىلەن كېلىپ مېنى تاپالماپتۇ.

مەلىكە بۇ ھالدىن ئەجەبلىنىپ : « بۇ قانداق ئىش ؟ يَا بۇگۈن
يالغۇز قالغان پۇرسەتى غەنئىمەت بىلىپ بىررە كېنzerەك بىلەن خىلۋەتتە
ئەيش پەيزىنى سۈرۈۋەتقانىمكىن ؟ » دېگەنلەرنى كۆڭلىدىن ئۆتكۈزۈپ ،
بااغنىڭ بۇلۇڭ - پۇچقاقلىرىنى ئالا قويىماي ئاختۇرۇپتۇ . ئىبادەت قىلىۋات-
قىنىمغا كۆزى چۈشكەندىن كېيىن بۇنىڭ نىمە ئىشلىقىنى بىلمەي
ھەيرانلىقتا بىر بۇلۇڭعا بېكىنىپ پۇتكۈل ھەرىكەتلەرمىنى كۆزتىپتۇ ،
سە جىدە قىلىپ بېشىمنى يەرگە قويعىنىمىدىن تارتىپ نامازدىن پارىغ بولۇپ
فوۇلۇمنى دۇئاغا كۆنۈر گىنىمگىچە « تاماشا » ئەيلەپ ، مېنى « ساراڭ بولۇپ
قايىتو » دەپ ئۇستۇمىدىن كۆلۈپتۇ .

مەن تۈيۈقىسىز چىققان كۈلكىنى ئاڭلاپ دەرھال مەلىكىنىڭ قىشىغا بېتىپ كېلىشىمگە :

— ئىەزىز ، نېمە قىلىۋاتىسىن ؟ — دەپ سورىدى .
مهن ئېغىز ئاچالماي ، هەيران - هەس بولۇپ تۈرۈپ قالدىم .
چۈنكى مۇسۇلمانچىلىق خۇسۇسىدىكى گەپ - سۆزلەر فەرەگلەر ئارسىدا
مه شەھۇر ئىدى . ئاكغۇچە ئىنىكئانا ئېيتتى :

— ئى مەلىكە، بۇ ئەجەملەك مۇسۇلمان ئىكەن، مۇسۇلمان دېگەن لات - مىناتنىڭ بۇتلرىغا دۈشەندۈر . ئۇلار كۆرۈنمەيدىغان خۇداغا ئىصادەت قىلىدۇ .

مهلىكه ههيرانلىقتىن قوللىرىنى بىر - بىرىگە ئۇرۇپ ، ئارقىدىن
با ماقلىرىنى، حىشلەب :

— ئۇلۇغۇار بۇتنىڭ غەزىپىگە ئۇچىماپتىمۇ؟ ئۇنىڭ بىزنىڭ خۇدالرىمىزنىڭ دۇشمنى ئىكەنلىكىنى ئاڭقىرماي بىمۇدقو تقوزۇپتىمەن! — دەپ ئاحىقىلاقىنى .

مهلىکه بىلەن ئىنىڭئانا خاپا بولۇپ كەتكەندىن كېيىن، ئۆزۈمنى

يوقتىپ يىغلىغانچە سۈبھى يورۇغىچە توختىمىدىم . پەقەت تاڭ ئاتقاندىن كېسىنلا ئۆز هۇجرامغا كىرىپ ئىشىكى يايپتىم - دە ، بۇلۇڭغا تىقلىپ ھەسەرت - نادامەتلەر چەكتىم ، ئاهىمنىڭ ئىسلەرى پە لەككە يەتنى . شۇنداق قىلىپ ، توپتۇغرا ئىككى كېچە - كۈندۈزنى ئول نىڭارنىڭ ھىجر - پىراقىدا نالە - پەرياد چىكىپ ئۆتكۈزدۈم . ئۇچىنجى كېچىسى تۈن نىسىپىدە ئول ئاپاتايپەرەسلەرنىڭ قىلىسى شارابنىڭ كېپىدىن مەستخۇش بولۇپ ئىنىكئائىنسىنىڭ ھەمراھلىقىدا هۇجرامغا يې . قىنلاپ ، دەرەخ تۈۋىدىلا ئولتۇرۇپ ئىنىكئائىدىن شاراب تەلەپ قىلىدى . ئىنىكئائنا دەرھال جامنى تولدىرۇپ ئۇنىڭغا تۇتتى . مەن بولسام بىقارارلىق شارابغا تەلمۇرەتتىم ، بەدەنلىرىم كۈيۈشە كىتە ئىدى . ئۇلار 2 — 3 جامدىن ئىچىشكەندىن كېپىن ، مەلکە ئىنىكئائىسىدىن سورىدى : — ئول يىگىت ئۇلۇغۇار بۇنىڭ غەزبىگە دۇچار بولغانمىدۇ ياكى تىرىكمىدۇ ؟

— تېخى تىرىككەن ! — جاۋاب بەردى ئىنىكئانا .

— كىرىپ ئېيتقىنكى ، تاشقىرغا چىقىپ ماڭا كۆرۈنگەي ! ئىنىكئانا بوسۇغىدا تۇرۇپلا مېنى چاقىرىدى . مەن تاقەتسىزلىك ئىلىكىدە يۈگۈرۈپ چىقتىم . ئول قۇياس تەلەت نازىننى كۆزۈمنى چاقىتتى . ۋەتتىكى ، تەپتىدە ئېرىپ سۇغا ئايلىنىي دېدىم . دەرھال ئالدىغا يۈكۈنۈپ يېر ئۇپۇپ ، ئاندىن بىر چەتكە بېرىپ لەۋز تەمەسىدە تۇردىم . ئۇ بىرەر ئاش پىشىمەنچە قاراپىمۇ قويىمىدى ، ئاندىن :

— ئى ئىنىكئانا ، مەن دىنىمىزنىڭ دۇشىنىڭە غەزەپ ئوقلىرىنى ياغىدۇرۇشۇم كېرەككى ، بولمسا ئۇنى قۇتقۇزغان گۇناھىمنى بۇت بۇز - رۇكۇوارلىرىم كەچۈرمەيدۇ ! — دېدى .

— بالانى تو سقۇچۇڭ بولغايمەنكى ، سېنىڭ ھېچىبر گۇناھىنىڭ يوقتۇر ! — دېدى ئىنىكئانا ، — ئۇنىڭ دوست ياكى دۇشىمەنلىكىنى بىر قاراپلا بىلگىلى بولماس . ياخشىسى ، ئۇنىڭ جازاسىنى بۇت - بۇز رۇكۇوارلارغا قويغايسەن .

— ئولتۇرۇشقا رۇخسەت قىلغىن ، .— دېگەن سۆز بىلەن ، ئىنىكـ
ئانا ماڭا ئىشارەت قىلدى .

ئولتۇرغىنىمدىن كېيىن ، مەلىكە بىر جامنى تولدۇرۇپ ئىچىۋىتىپ ،
ئىنىكئانىغا :

— ئىچكۈسى بولسا ئۇنىڭغىمىۇ قۇيۇپ بەرگىن ، كۆڭلى
كۆتۈرۈلسۈن ، كېتەر ۋاقتىدا ئازار يەتمىگەي ! — دېدى .

ئىنىكئانا جامنى تولدۇرۇپ ماڭا تۇتتى ، بىر سۈمۈرۈپلا ئىچىۋىـ
تىپ ، مەلىكىگە يەر ئۇپۇپ يېلىنىدىم . ئەمما ئۇ من تەرەپكە قاراپىـ
قويىمىدى . پەقهەت خۇشى تۇتۇپ قالسا ئىنىكئانا بىلەنلا سۆزلىشەتتى .
دېدىمكى :

بېيت

من دىلىڭدىن چىقىدىم ھەردەمە ئاھ - زارىڭ بولۇپ ،
قارىساڭچۇ بىر قېتىم دىلخەستىگە كارىڭ بولۇپ .

مەلىكە بۇ بېيتىنى ئىشتىپ مىيقىدا كۈلدى . ئاندىن چاندۇرماسـ
لمىققا تىرىشىپ ئىنىكئانىدىن قەستەن سوراپ قويىدى :
— ئى ئانا ، ئۇيىقۇڭ كەلدىمۇ ؟ دۇشىمەنى ھېچ
چاغلىيالمايۋاتىسىن .
ئىنىكئانا بۇ سۆزدىن پەملىدىكى :

مسرا

ياخشى ئىشتىتا ئۇ خىلغانلار ھاجىت ئەمەس ئېھتىياج .

ئىنىكئانا ئورنىدىن قوپۇپ ياتاق ئۆيى تامان يۈردى . مەلىكە بىرەر
ئاش پىشىمچە ئۆتكەندىن كېيىن شاراب تەلەپ قىلدى . چاچراپ
ئورنۇمدىن تۇرۇپ قەدەھنى تولدۇرۇپ ھۆرمەت بىلەن تۇتۇم . ئۇ بىر
كۆتۈرۈپلا ئىچىۋىتىپ جامنى ماڭا ئۇزانقاندا قولىغا سۆيۈپ ، ئايىغۇـ

يىقىلىپ كۆپ يالۋۇردىم .

قۇياش تەلەت نازىننى قولىنى شارتىتىدە تارتىۋىلىپ :

— ئى بىئەقىل جاھىل ، بۇت - بۈزۈرۈ كۋارلارى دىن نېمە يامانلىق كۆردۈڭ ؟ نېمە ئۇچۇن بۇنداق گۇمرابه بولۇپ ، كۆرۈنمهيدىغان خۇداغا ئېتقىقاد قىلىسەن ؟ — دەپ چالقاقدى .
جاۋابەن ئېيتتىم :

بېبىت

مېنى گۇمرابه دېمەك توغرا ئەمەستۇر ،
بۇتىپەرەسىنىڭ ئاللانى بىلمىكى تەستۇر .

مېنىڭ خۇدايمىنى ماختاشقا ئەرزىيدۇ كى ، ئۇ سەندەك گۈزەللەر شاهىنى بىر قەترە سوْدۇن ئاپىرىدە قىلىدى . بۇتنى بولسا زېبۈزىننەت سۈپىتىدە ھەر كىم خالغانچە ياسۇسىدۇ . روْشەنكى ، ئالتۇندىن ياسالغان بۇتىمۇ ھېچىنمىگە قادر ئەمەس . بۇت ياساش شەيتاننىڭ قاپقىنىدۇر ، شۇ ئارقىلىق گۇمراھلارنى بېمەشتىن مەھرۇم قىلىپ جەھەننەمگە ھەيدەيدۇ . ئەگەر خۇدايتاڭالاغا بەندە بولماقنى ئىستىسەڭ ، بۇ يولدىن يېنىپ ھەقنىنىڭ يولىغا يۈزەلەنگىن . شۇ چاغدىلا بۇ يولنىڭ تۈلۈغلىۇقنى تونۇپ ، ئاللانىڭ قۇدرىتىنى بىلەلەيسەن !

ئى شەھرىيار ، ئاللانىڭ لۇتفى كەرمى بىلەن ئۇنىڭ كۆڭلىدىن كۆفرىلىق قاراڭخۇلۇقى كۆتۈرۈلۈپ ، ھىدايەت يولىنىڭ سالىكى بولدى . « كەلىمە تەيىىبە »نى ئوقۇپ ، چىن دىلىدىن مۇسۇلمانلىق شەرتىنى ئادا قىلىدى . بۇ ھالدىن سۆيەنۈپ ، ئۇنىڭ ئاياغلىرىغا باش قويىدۇم ، ئىزلىرىغا سۆپىدۇم . ئۇ تاكى سۈبەغىچە يىغلاپ ئىستىغىپار ئېيتتىپ ، چىن كۆڭلىدىن تۈۋا قىلىپ ئاللانىڭ ھىدايتىنى تونۇدى ھەم ئاخىرەت كۈنىگە ئىشىنىپ ئىمان كەلتۈردى . ئاندىن ماڭا ئېيتتى :

— ئى يىنگىت ، ئاتا - ئاناملار بۇتىپەرەستۇر ، ئۇلارنى قانداق

قىلارمەن ؟

مەن جاۋابىن دېدىم :

— بۇنىڭ ساڭا ھېچ دە خلىسى يوقتۇر .

— مېنى تاغامنىڭ ئوغلىغا بەرمە كچى ئىدى ، مەن ئۇ بۇ تىپەرسىنى ۋەسىل ئېتىكىمگە ئوراپ ، ئەر - خوتۇنچىلىق مېھرىنى پەرۋىش قىلسام قانداق بولىدۇ ؟ ! ئەلۋەتتە ، بۇنىڭ ئىلاجىنى قىلىپ حالا كەت گىردابىدىن نىجا تىلىق تېپىشىم كېرەك .

— بۇ رايىڭغا باغلىققۇر .

— ئۇنداقتا بۇ مەملىكتىن قاچايلى .

— قانداق تەدبىر قىلماقچىسىن ؟

ئۇ ئىيىتتى :

— سەن بىرنەچىچە كۈن بالدۇر مېنىڭ خىز مىتىمىدىن ئاييرلىپ بېرىپ ، مۇسۇلمان سودىگەرلەرنىڭ قېشىدا تۇرۇپ تۇرغىن ، ئادەملىرىم سېنى ئۇنتۇسۇن . بۇ ئارىلىقتا ئىنىكئائىدىن ئالىنۇن - گۆھەرلەرنى ئەۋەتىپ تۇرىمەن . قاچان ئەجەملىكىلەر دېڭىز سەپىرىنى ئىختىيار قىلسا دەرھال خەۋەر بەرگىن . پۇرسىتىنى كەلتۈرۈپ ھېچكىمگە كۆرۈنەمە ئۆزىمىزنى كېمىگە يەتكۈزۈپ ، ئىمانىمىزنى كاپىرلارنىڭ بالاسىدىن جان بىلەن خالاس تاپقۇزغا يامىز .

— ساڭا پىدادۇر مەنكى ، ئىنىكئائىنى فانداق قىلماقچىسىن ؟ —

سورىدىم .

مەلىكە دېدى :

— غەم يېمە ، ئۇنىڭ ئىشى ئاساندۇر .

بېبىت

بېرۇر مەن جاملاپ مەي هوشىن ئۇفالماس ،
قىيامەت بولغۇچە هەرگىز تۇرالماس .

ئەۋلاد گۇرۇپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېرى

مەلىكە قارارىنى شۇنداق بېكىتىپ ، مېنى خىزمىتىدىن بوشاتتى .
 مەن جۇدالىققا تەن بېرىپ ، ھەسەرت - نادامەتلەر ئىلكىدە كارۋانلار
 تۇرۇۋاتقان سارايغا بېرىپ ماكانلاشتىم . ئەمما كۆزۈمىدىن كېچە - كۈندۈز
 ياش قۇرمۇمaitتى . خېلى ۋاقتىقىچە شۇ تەرىقىدە كۈنلەرنى ئۆتكۈزۈم .
 بۇ شەھەردە ئەجەم ، تۈركىستان ، خۇراسانلاردىن كېلىپ تو .
 رۇۋاتقان نۇرغۇن سودىگەرلەر بار ئىدى . ئۇلار سۇ يولى بىلەن ئۆز
 يۇرتىلىرىغا قايتماقچى بولۇپ ، نەرسە - كېرەكلىرىنى شەھەردىن بىر
 فەرسەخ نېرىدىكى « بەندەر » گە يۆتكەشكە رۇخسەت ئالدى ۋە ئۇدۇلۇق
 كېمە بار جايغا توشۇش بىلەن مەشغۇل بولدى . ئائىغۇچە مەن ئۇلار بىلەن
 تونۇشۇپ ئۈلگۈرگەن ئىدىم . شۇڭا بەزىلەر مېنى بىر گە مېڭىشقا دالالەت
 قىلىشاتتى ، مەنمۇ قايتىش تەبىيارلىقىدا ئىكەنلىكىمنى ئېيتاتتىم .

بىر كۈنى مەن سودىگەرلەر گە :

— ئەگەر خالساڭلار مەنمۇ سىلەر بىلەن كېتۈلاي . ئەمما مېنىڭ
 شەھەردە ئاز - تو لا نەرسە - كېرەكلىرىم بىلەن بىر كېنzerەك ، بىر ئىت
 ۋە ساندۇقۇم بار ئىدى . بۇلارنى جايلاشتۇرۇشقا كېمىدىن مۇۋاپىق ئورۇن
 تەينىلەپ ، كىرا كېمىسىنى ۋاقتىلىق توختىتىپ تۇرساڭلار ، مەن ئۇ نەر -
 سىلىرىمنى ئېلىپ كېلىۋالسام ، — دېگەن ئىدىم ، ئۇلار دەرھال قوشۇلۇپ ،
 كېمىچىنى چاقىرىدى - دە ، مაڭا ئاتاپ جاي ئېلىپ قويۇشنى تاپلىدى .
 چۈنكى كېمىنىڭ ھۇجرىلىرى ئىگىلىنىپ بولۇنغان ئىدى .

مەن كېمىدىكى ئۆزۈمگە تەئەللۇق ئورۇننى كۆرۈۋالاندىن كې -
 يىن ، شەھەر گە قايتىپ بېرىپ ، بايا ئېيتقان نەرسىلەرنى دەريя بويىغا
 توشۇتقۇزۇپ كېمىگە بېسىشقا تەخلەپ قويىدۇم . كېمە لەنگەرنى ئالسلا
 يۇرۇپ كېتەتتى .

كېمىچىگە سەل تەخىر قىلىشنى ئېتىپ ، « كېنzerەك » نى ئېلىپ
 كېلىش ئۈچۈن شەھەر گە ماڭىدم . ئوردىغا يېتىپ بېرىپ ، ئىنىكئانىنىڭ
 ياتاق ئۆيىنىڭ ئىشىكىگە كېلىپ ئېتتىم :

— ئى مېھربان ئانا ، ۋەتىننىڭ قايتماقچى بولۇپ ، سىلەر بىلەن

خوشلېشىۋېلىش ئۈچۈن رۇخسەت سوراپ كەلگەن ئىدىم . ئۆمىد قىلدە مەنكى ، سېنىڭ ياردىمىڭ بىلەن ئاخىرقى قىتىم مەلىكىنىڭ يۇتسىنى سۆيۈپ ، رەھمىتىمىنى بىلدۈرۈۋالسام . كېمە ئەتە ماڭاتتى ، بۇگۈن كېچە ئارزۇيۇمغا يەتكۈزگەيسەن !

بېلىنىش - يالۋۇرۇشلىرىمدىن كۆڭلى ئېرىگەن ئىنىكئانا :

— ئۇنداقتا ، سەن ھەرمەگە يېقىن بىر جايىدا تۇرۇپ تۇرغۇن . مەن ھەرمەگە كىرىپ مەلىكىگە ئېيتىپ باقايى ، ئەگەر تەلىيىڭ ئۇگۇدىن كەلسە مۇرادىڭغا يېتەرسەن ، — دەپ ، ساقلايدىغان جاي ۋە ۋاقتىنى بېكتىپ . بەردى .

كەچ بولغاندا ، ئىنىكئانا كۆرسەتكەن يەرگە بېرىپ تەقەززا - ئىنتىزازلىقتا ئولتۇرۇدۇم . ئىنىكئانا ئۆز ۋەدىسى بوبىچە مەلىكىنىڭ قېشىغا كىرىپ ، مېنىڭ بىلەن كۆرۈشۈشكە مەسلىھەت بېرىپتۇ . مەلىكە ئىنىكئانىنى قايتۇرمائىتۇ . يېرىم كېچە بولغاندا كېنzer كلىرىگە ئۇخلاشقا ئىجازەت بېرىپ ، ئاندىن ئىنىكئانىنى ئەس - هوشىنى بىلمىگۈدەك دەرىجىدە مەست قىلىۋېتىپتۇ - دە ، كىيمىلىرىنى يەڭىگۈشلەپ ، بالدۇرلا تەپيارلاپ قويغان ئونچە - جاۋاھىر ساندۇقنى ئېلىپ ھەرمەدىن چىققان بوبى قېشىمغا كەپتۇ .

شۇنداق قىلىپ ، ساندۇقنى مەن كۆتۈرۈدۈم . ئىككىمىز بولغا راۋان بولۇپ ، تاك ئاتقۇچە دەريا بوبىغا يېتىپ كەلدۈق . لەنگەر گاھتا كېچىك كېمىدىن بىرنى ياللاپ ، نەرسىلەرنى باستۇق - تە ، چوڭ كېمىگە قاراپ يۈرۈپ كەتتۈق . خىسلەتلەك ئىتىم ئىشلارنىڭ ئۆڭۈشلۈق بولۇۋاتقىنىنى سەزگەندەك خاتىر جەم ئۇخلاشقا ياشلىدى . بىز كۈن چىققاندا كېچىك كېمىدىن چۈشۈپ جىهازغا ① كىردىق . لەنگەر لەر ئېلىۋېتلىپ ، يەلكەنلەر كۆتۈرۈلگەندىن كېيىن كېمە قوز غالدى . ھەممە يەلەن خۇشال بولۇپ ، يۈرەت ھەققىدە قىرغۇن پاراڭ قىلىپ ئولتۇردىق . كېمە داۋالغۇپ يۈلنى داۋام ئەتتۈرۈۋەردى . كېمە بىر خىل سۈرئەت بىلەن مېڭىپ ، چاشكا ۋاقتى

① جىهاز - چوڭ كېمىلەرنىڭ مال - ئەشىا فاچىلايدىغان ئۆبى .
ئۇلۇڭ كورۇپپىسى

بولغاندا، بەندەرگاھ تەرمەپتىن ئېتىلغان توپنىڭ گۈمبۈرلىگەن ئاۋازى ئاڭلاندى. كېمچى دەرھال كېمە لەنگىرىنى تاشلاپ توختىشقا مەجبۇر بولدى. سودىگەرلەر نېمە ۋەقە يۈز بەرگەنلىكىنى ئاڭقىرالماي ئالاقزادىچىلىكە چۈشتى.

بىز ئۇلارغا :

— بەندەرگاھتىكى ناكەسلەر ئاتقان توپ ئوقىنىڭ ئاۋازى ! — دېدۇق .

ئەلقىسىسە : سودىگەرلەرنىڭ بەزىلەرىنىڭ ياقتۇرۇپ ئېلىپ قاچقان كېنىزەكلەرى بار ئىدى. ئۇلار پادشاھنىڭ غەزىپىدىن قورقۇپ كېنىزەك لەرىنى ساندۇقلارغا سولدى. مەنمۇ ئەھۋالدىن خەۋىپسىرەپ ئۇ قىممەتلىك « گۆھەر »نى ساندۇققا سوللاپ تۇراتتىم، شۇ ئەنسادا ئارقىمىزدىن قوغلاپ كەلگەن كېمىدىن پادشاھنىڭ ئادەملەرى بىزنىڭ كېمىزىگە ئۆتتى.

ئى شەھرىيار، ئۇلارنىڭ قوغلاپ كېلىشىنىڭ سەۋەبى ئايىدىڭ ئىدى. شۇ كۈنى قۇياش كۆتۈرۈلگەندە پادشاھ ئۆز قىزنىڭ غايىب بولغىنىدىن خەۋەر تېپىپ، جاي - جايلاردىكى شاھ بەندەرلىرىگە پەرمان چۈشۈرگەن . « قاتىقىق تەكشۈرۈلسۈنكى ، مەملىكتە دائىرسىدىكى ھەرقانداق جايىدا سودىگەرلەرنىڭ كېنىزەكلەرى بولسا مېنىڭ نەزىرىمىدىن ئۆتكۈزۈلگەي ! — دېلىگەن ئىدى پەرماندا ، — رۇخستىمىسىز بىرىمۇ بۇ ۋەلايەتنىن چىقىمسۇن. ئوردىغا بىر كېنىزەك لازىمكى ، ياراپ قالسا با- هاسىغا چىقىپ ئالتۇن بېرىلىدۇ ، قالغانلىرى قايتۇرۇلىدۇ ! » بۇ پەرمان بەندەر بېگىگە يەتكەندىن كېيىن ، دەسلەپ توپ ئېتىپ ھېيۋە كۆرسەت- كەن ، بۇ چارە ئۇنۇم بەرمىگەندىن كېيىن قوغلاپ كەلگەن .

ئارىمىزدىكى سودىگەرلەردىن بىرى كېنىزىكىنى ساندۇققا يوشۇرغان ئىدى ، بىر چاغدا بەندەر بېگى كېلىپ ئاشۇ ساندۇقنىڭ ئۇس- تىدە ئولتۇرۇپ ئۆز مۇددىئاسىنى بايان قىلدى. سودىگەرلەرنىڭ ساندۇققا يوشۇرمىغان كېنىزەكلەرىمۇ بار ئىدى. مۇلازىملار پادشاھنىڭ پەرمانىغا ئاساسەن ئۇلارنى قايتۇرۇپ ھىجازغا ئېلىپ كەلدى.

بىر كىشى بەندەر بېگىنىڭ ئۇدۇلىدا بېشىنى تىزىغا قويۇپ
ئولتۇراتتى ، بەندەر بېگى چىقىشىپ سورىدى :
— ئى خوجا ، سېنىڭ كېنلىكىڭ قەيەردە ؟
ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ جاۋاب بەردى :
— ئى بېگىم ، ئەزىز بېشىڭىزنىڭ ھەققىدە كېنلىكىمىنى يالغۇزۇ
مەنلا ساندۇققا سولىغىنى يوق ، بەلكى باشقا يارمەلەر ھەم شۇنداق قىلىدى .
بەندەر خوجايىنى بۇنى ئاڭلاب ، ساندۇقلارنى ئاچتۇرۇپ ، ھەممە
كېنلىزە كەرنى كېمىسىگە سالدى . ئۇلارنىڭ قاتارىدا مېنىڭ دىلدارىمۇ بار
ئىدى .

بەندەر خوجايىنى شۇنداق دېدى :
— بۇگۇن بۇ كېنلىزە كەرنى پادشاھنىڭ نەزىرىدىن ئۆتكۈزىمىز ،
پادشاھقا يارىغىنىنى قىممىتىنى بېرىپ ئوردىدا ئېلىپ قالماز !
سودىگەر ۋە يولۇچىلار بۇ ئىشتىن دىلى ئازار يېگەن حالدا پەردە
شانلىق ئىلکىدىكى باشلىرىنى غەم پاتقىقىغا پاتۇرۇپ ، خىيال ئەسىرىگە
ئايلاندى . مېنىڭ ھالىم ھەممىسىدىنمۇ زىيادە خاراب بولۇپ ، باغرىم
كاۋاپ ، كۆزلىرىم خۇناب ئىدى . ھەرقانداق ئىشقا جانىنى تىكىپ قويغان
بولساممۇ ، دەرىدىمىنى كىشىگە ئېيتالمايتتىم . ئۆزۈمۇنى ئۆزۈم ئەيىبلەپ : « بۇ
پىتىنگە يولۇقىمعان بولساڭ ، جېنىڭنى بىھۇدە قىينىماس ئىدىڭ . ئۆزۈڭنى
حالكەت يولىغا باشلاپ ، تۈگىمەس دەرد - ئەلەمگە قالدىڭ ! » دەيتتىم .
ھەق سۇبھانە ۋە تە ئالاغا سېغىنپ مۇناجات قىلماقتىن ئۆزگە ئامالىم يوق
ئىدى .

كەچ كىرگەندە ، كېنلىزە كەرنى ئېلىپ كەتكەن ھېلىقى كېمە
بەندەر تەرەپتنى كېلىشكە باشلىدى . سودىگەرلەر بۇنى كۆرۈپ خۇشال
بولدى . يېقىن كەلگەندە قارسام ئول ئاي يۈزۈلۈكتىن باشقا كېنلىزە كەر
سالامەت قايتىپ كەپتۇ . كېمچىدىن سورىۋىدىم ، « پادشاھ ئېلىپ قالغان
بولسا كېرەك » دەپ جاۋاب بەردى . سودىگەرلەر ماڭا تەسەللى بېرىپ :
« بولدى غەم قىلىمغۇن ، قىممىتىگە لايىق پۇل يىغىش قىلىپ بېرىھىلى »

دېيىشى . مەن بۇنىڭغا قەتئىي قوشۇلماي ، پادىشاھنىڭ مۇلازىملىرىغا يو-
 لۇمدىن قايتىپ « كېنىزەك » منى سۈرۈشتۈرۈش ئۈچۈن ئىجازەت
 بېرىشنى ئېيتىم - دە ، ئۇلارغا بۇل - ماللىرىمنى بېرىپ ، ساندۇقۇمنى
 كېمىسىگە سالدىم . باشقۇ نەرسىلەردىن ۋاز كېچىپ ، بەندەر تامان راۋان
 بولدۇم . ئىتمۇ مەندىن ئايىرلۇغۇسى كەلمەي كېمىگە چىقتى . بەندەر گە يې-
 تىپ بارغاندا ساندۇقچىدىن باشقۇ نەرسىلەرىمنى بەندەر خىزمەتكارلىرىغا
 بېرىۋېتىپ ، ئۆزۈمنى مەخپىي تۇتقان حالدا دەريا بويلىرىدا يو شۇرۇنۇپ
 يۈرۈدۈم . مۇددىئايىم مەجنۇن كەبى ھېسسىياتتا نىڭارىم « لەلىي » نىڭ
 خەۋىرىنى كۈتۈش ئىدى . نەچە كۈنلەر گىچە دەرۋىشانە كۈن كەچۈ-
 رۇپ ، يار ئىشقايدا ئىنتىزار - بىتاقةت بولغان بولساممۇ ھېچقانداق ئۇچۇر
 ئالالىدىم . تۈرلۈك ئاماللارنى ئىشلىتىپ ئوغىرلىقچە ئوردىغا كىرىپمۇ ئۇ-
 مىدىمىنىڭ يوققا چىقىشنى نەدىن بىلەي ؟ يەنە ئامالىسىز بەندەر گە قايتىپ
 كېلىپ ، كۆكۈلۈمگە يەتمىگەن ئىشلار يەتتى . ئاشۇ تەرىقىدە بىرمەر ئايىغىچە
 چىقىغان دۆڭ ، چۈشمىگەن ئوي قالماي ، دەشتوچۇللەردە كېزىپ
 يۈرۈپ ، بىر كېچىسى تۈيۈقىسىز خىيالىمغا : « بەندەر بېگى ئۆيىگە يوشۇ-
 رۇپ قويغان بولسا كېرەك » دېگەن پىكىر كېلىپ ، ھەرقانچە قىلىپمۇ
 كىرىشنىڭ ئامالىنى تاپالىدىم . ئاخىر سۇ كىرىدىغان بىر سۈكۈچنى
 كۆرۈپ قالدىم . لېكىن بۇ يۈچۈق مۇستەھكەم بېكتىۋېتلىگەن ئىدى .
 ئامالىسىز كېيملىرىمنى سېلىپ سۇغا شۇڭغۇدۇم - دە ، مىڭ بىر جاپادا بىر
 تۆشۈك ئېچىپ ھەرمەخانىغا كىرىشكە مۇۋەپېق بولدۇم . ئۇيان - بۇيان
 تىمىسىقلاب يۈرگىنىمە بىردىنلا تونۇش بىر ئاۋاز قۇلقىمعا كىرىدىكى ،
 سەپسېلىپ قارىسام ئول نازىننى دەرەخلىر ئارىسىدا ئاللاتائالاغا مۇناجات
 بېتىقلى تۇرۇپتۇ . يېقىنلاپ بېرىپ ئۇنى كۆرۈدۈم . قۇياش مەسەللەك نىڭار
 يۈزىنى ئاجىزلىق تۇپرىقىغا سۈرتىكىنچە : « خۇداۋەندا ، ئول
 جامائەتنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن يېڭىدىن ئىسلامغا مۇشەرەپ بولغان مەن
 بىچارىگە رەھىم ئەيلەپ ، بۇ بالادىن نىجاتلىق تاپتۇرساڭ . ئول ئاجىز
 غېربىنىڭ دالالىتى بىلەن ھىدايەت تاپقان ئىدىم . شۇنىڭ شاراپتى ئۈچۈن

بۇلسىمۇ غەمخارىمغا مېنىڭ ۋىسالىم بىلەن ھاياتلىق بەرگىن !

بېبىت

بۇلدۇم ئەمدى بىچارە ، زار ۋە ئەسر ،
موهتاجلارغا ئىرۇرسەن سەن دەستىگىر «

دەپ تىلەك تىلىگىلى تۇرۇپتۇ .

ئۇنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ قول - يۇتلرىغا سۆيىدۇم . ئۇ
مېنى چىڭ قۇچاقلاپ تۇرۇپ ئېيتتى :

— راست ، خۇدايمىز ھەققەتەن رەھىم قىلغۇچىدۇر !

مەن ئىشقىمنىڭ زىيادىلىكىدىن بىخۇد بولۇپ يېقىلىدىم . بىر چاغدا
ھوشۇمغا كەلگەن ئىدىم ، ئول جانان قۇيىاشتەك ئىللەق چىراي ئېچىپ ،
ھال - ئەھۋال سورىدى ، ئاندىن ئېيتتىكى :

— ئۇ كۈنى شاهى بەندەرنىڭ پەرمانى بىلەن كېمىگە چىققىم .
خۇدادىن ياردەم سوراپ : « سەرىمنى ئاشكارا قىلىمساڭ ! » دەپ تىلىدىم .
تەلىپىم ئىجابەت بولۇپ ، شاھ بەندەر كېنىزەكلىرنى بىر - بىرلەپ كۆزدىن
كەچۈرۈپ نۆۋەت ماڭا كەلگەنده مېنى ئۆزىگە ئېلىپ قېلىش ئۈچۈن
يوشۇرۇنچە ئۆيىگە ئېلىپ باردى . نەتجىدە ئاتام مېنى تاپالماي كېنىزەك
لمەرنىڭ ھەممىسىنى ئىگىسىگە قايتۇرۇپ بېرىش ھەققىدە پەرمان
چۈشۈرۈپتۇ . مەن بۇ ئۆيىدە تۇرۇش جەريانىدا شاھ بەندەر گىمۇ ئىشق
ئوقى تېككىپتۇ . ئۇ ماڭا كۆپ يالۇرۇپ ، ئايىغىمغا باش قويۇپ قوللارچە
ئىلىتىماس قىلىپ باقتى ، ھەتتا ھېچبۇلمىسا بىر كېچە بىلەل بولۇشقا ئۈزى
دىدى . مەن تۈرلۈك ئاماللار بىلەن ئۇنىمىدىم . ئەمما ئۇ ئاشق بولغاچقا ،
ھامان بىر كۈنى ۋەسلىمگە يېتىشنى ئويلاپ ئازار بەرمىدى ...

— ئاقىۋىتى قانداق بولدى ؟ — سورىدىم ئۇنىڭ گېپىنى ئۆزۈپ .

— راستىنى ئېتىقاندا ، بۇ كەمگىچە ئول دىنسىز ناكەس نومۇس
پەرددەمنى نومۇسسىزلىق بىلەن بۇلغايىغان بولسا ئۆزۈمنى ھالاڭ قىلىپ ،

بىۋاپا دۇنيادىن خوشلىشىنى ئوپلىغان ئىدىم . ئەمدى كاللامغا يەنە بىر پىكىر كەلدىكى ، شۇنىڭ بىلەن نىجاتلىق تاپىمەن .

— تېز ئېيىقىن ، ئۇ قانداق تەدبىر ؟

— چوڭ بىر بۇتخانىنى كۆردىڭمۇ ؟

— ئۇنىڭ نامىنى ئاڭلغان ئىدىم .

— سەن بۇتخانىنىڭ ئىچىگە كىرگىن ، ئۇنىڭ تاشقىرقى ئۆيىدە بىر قارا لىباس بار . ھەرقانداق بىر ئۇلۇغ - ئۇششاق كىشىنىڭ حالى پەلەك گەردىشىدىن ئو ساللاشىسا ، ئول پالاسنى بېشىغا پۇر كەنجه قىلىپ ئۈچ كۈنگىچە ئولتۇرىدۇ . بۇتخانىغا زىيارەتكە كەلگۈچىلەرنىڭ ھەرقايىسى ئۆز ئەھۋالىغا يارىشا پۇل سەدىقە قىلىپ ئۇنىڭ ئالدىدا قويىدۇ . توتنىچى كۈنى بىراھمانلار كېلىپ ، بۇتخانا راهبىكالانىدىن لىباسلارنى ئېلىپ بېرىپ يولغا سالىدۇ . ئېسىمگە كەلدىكى ، سەنمۇ بۇقىرقى قائىدە بويىچە ئولتۇرغىن ، ئەمما ئۆزىرە ئېيتىپ يولغا سالماقچى بولۇشسا ، ئورنىڭدىن ھەرگىز قوپىمىغۇن ، چۈشكەن سەدىقلەرنىمۇ قوبۇل قىلماي : « ماڭا پۇل - مال كېرەك ئەمەس ، بەلكى بىراھمانلارنىڭ ئانسىنىڭ دەرگاھىدىن ئادىللىق تىلەيمەن . ئۇ مېنىڭ دەرىدىمە داۋا قىلىدۇ . ئەگەر ئۇنداق قىلىمسا ئۇشبو ئۆيىدە ھېيت قۇرۇغۇنىچە ئولتۇرۇپ ، ھېيت كۈنى ئۆزۈمنى قۇرۇبانلىق قىلىمەن ، دادىمەن ھەزرمەت ئېپسا روهىللاھ ۋە ئۇلۇغۇوار بۇت ئول زالىمدىن ئېلىپ بېرىدۇ » دېگىن . بىراھمانلارنىڭ ئانسىسى بىر قېرى موماي بولۇپ ، 250 يىل ئۆمۈر كۆردى . ئۇ قەدىمىنى بۇتخانىنىڭ سىرتىغا قويۇپ باقىمغان ئىكەن . ئۇنىڭ 20 پەرزەنلىق ھەممىسى بىراھماندۇر . بۇ بىراھمانزادىلەر فەرەڭ ئەھلىنى دوست تۇتۇپ ئۇلۇغ بىلىدۇ . پادشاھلار ، ھاكىملار ۋە پۇتكۈل فەرەڭ مەملىكتى ئۇنىڭ پەرمانى ئالدىدا مەھكۈمدىر . ئاخىر ئۇ كېلىپ سېنى يېنىغا چاقلىرىدۇ . سەن بۇ چاغدا ئۇنىڭ بېشىگە ئېسىلىپ تۇرۇپ : « ئى پادشاھى مەردان ، ئەگەر مەن زۇلۇم كۆرگۈچىنىڭ دادىغا يېتىپ دەرىدىمە زالىمدىن ئېلىپ بەرمىسەڭ ، ئەرزو - ھالىمەنى ئۇلۇغۇوار بۇتفا ئېيتىمەن . ئۇ مېنى ساڭا تاپشۇرىدۇ » دېسەڭ ،

ئەھۋالىڭنى سورايدۇ . ئۆنلىغا : « ئەجمەم ۋىلايىتىدىن كەلگەن قۇلۇڭدۇر - مەن ، سېنىڭ ئادالىتىڭنىڭ داڭقىنى ئاڭلاب ، تاغ - دەريالار ئېشىپ ھۇزۇرىڭغا كەلدىم . مەن بىر ساياھەتچى ئىدىم ، بىر خوتۇنۇم بار ئىدى ، دەريادىن ئۆتكۈچە بەندەر گە كەلگەنەدە بەندەر شاھى خوتۇنۇمى كۆرۈپ ئاشىق بولۇپ قېلىپ ، ماڭا كۆپ ئازارلار يەتكۈزۈپ تارتۇوالدى . بىزنىڭ قائىدىمىزدە ھەرقانداق بىر نامەھەرم خوتۇنىمىزنى كۆرسە ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتىمىز . ئاندىن كېيىن بىزگە ھالال بولىدۇ . ئەگەر ئۇنداق قىلال - مىساق ھاياتىمىزنى يىغىشتۇرۇپ نومۇسىمىزنى يۇيىمىز ، ئۇنداق بەتنامىنى كۆتۈرمەيمىز . ئەجمە بىراھمانلىرى بۇنداق ئىشلارنى كەچۈرمەيدۇ » دې - گىن . قېنى ، خۇدانىڭ تەقدىرى قانداق بولۇر كىن كۆرۈپ باقاي ! — دەپ ئەقلى ئۆگە تتى .

ئى شەھرىيار ، بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ، ئول گۈزەل بىلەن ۋىدىلشىپ ئۆزۈمنى خۇداغا تاپشۇرۇپ ، بۇتخانىغا راۋان بولدۇم . سۈبھى يورۇشقا ئاز قالغاندا ئول جايغا كىرىپ ، ئۇنىڭ دېگىننىدەك قېلىپ ئولتۇرۇم . ئۈچ كۈن جەريانىدا سەدقە ئۇچۇن چۈشكەن ئالتۇن - كۈ - مۇش ، كېيىم - كېچە كەرنىڭ ھەددى ھېسابى يوق ئىدى . تۆتىنچى كۈنى ئەتسىگەنەدە بۇلارنىڭ قائىدىسى بويىچە بىراھمانلار قىشىمغا كەلدى ، ئالىي كېيىم - كېچە كەرنى كەلتۈرۈپ ، قايتىشىنى تەۋسىيە قىلغان ئىدى ، قوبۇل قىلماي ئېيتتىم :

— بىلىپ قېلىڭلاركى ، مەن تىلەمچىلىككە كەلمىدىم ، بەلكى بۇت بۇزۇركۈۋەنىڭ ۋە بىراھمانلارنىڭ ئانسىنىڭ دەرگاھىغا ئەرزىمنى ئېيتقىلى كەلدىم .

مېنىڭ ئەھۋالىمنى ئول موماىغا مەلۇم قىپتۇ . ئۇ مېنى ھۇزۇرىغا چاقىرتىپتۇ . پالاسنى بېشىمغا ئارتقىنىمچە ئىچىكىرى كىردىم . بۇتخانىغا كىرىپ كۆرۈدۈمكى ، بۇتخانىنىڭ ئىشلىرى ئاجايىپ نەپىس بولۇپ ، ئې - سىل جاۋاھىرلار بىلەن زىننەتلەنىپتۇ ؛ ئۆتتۈرۈغا ئالتۇندىن بىر تەخت ياساپ ئەتراپىنى خىلمۇخىل دەرەخ ۋە مەر - مەر ياتقۇزۇلغان يوللار بىلەن

بېزەپتۇ . موماي قاپقارا ئىگىننى كىيىپ ، تەختكە يۆلىنىپ ئولتۇرۇپتۇ ، ئواڭ - سول تەرەپلىرىدىكى 10 — 12 ياشلاردىكى ئىككى ئوغۇل بالىنى غىدقىلاپ كۈلدۈرۈپ كۆڭلىنى خۇش قىلغىلى تۇرۇپتۇ .

موماينىڭ ئالدىغا بېرىپ پۇتلرىنى سۆيۈپ ، ئېتىكىنى مەھكەم تۇتتۇم . مەلمىكە ماڭى ئىمەنى ئۆگەتكەن بولسا شۇنداق قىلدىم . موماي ئەرزىمنى ئىشىتىپ بولۇپ :

— ئى ئەجەملىك ، سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا قائىدە بارمۇ ؟ — دەپ سورىدى .
— بار !

— ئۇنداق بولسا ناھايىتى ياخشى . مەن دەرھال پەرمان قىلىپ شاهى بەندەرنى خوتۇنۇڭ بىلەن بىللە ئالدۇرۇپ كېلىمەن . بۇ زالىم ئېپلاسقا شۇنداق تەنبىھ بېرىيىكى ، ئۆزگىلەر ئېرىت ئېلىپ ، بۇنىڭدىن ئېتىبارەن ھېچكىم بۇنداق ئىشلارنى قىلىشقا پېتىنالىمعاي !

ئاندىن ئۇ بىراھمانلاردىن سورىدى :
— بۇ ئېييقان شاهى بەندەر كىمدۇر ؟
بىراھمانلار ئۇنىڭ ئىسمىنى ئېتىتىپ بەردى . بۇنى ئاڭلاپ موماي قاتىق پەرشان بولۇپ :

— ئەجەبا ، ئۇ شۇ دەرىجىگە بېرىپ يەتتىمۇ ؟ — دېدى ۋە ئوغۇللىرىغا ئېيتتى ، — ئى پەزەنتىلىرىم ، ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا شەھەر گە بېرىپ پادشاھنىڭ ئالدىغا كىرىڭلار - دە ، ئېتىڭلار : ئى غاپىل جاھىل ، بىراھمانلارنىڭ ئانسى ئېتىدىرۇكى ، بۇت بۇزۇرۇكتىن ھۆكۈم كېلىپ «شah بەندەر گە بەندەر پادشاھلىقىنى بېرىپسىز ، ئۇ بولسا بىر زالىمدىر . دەرۋىشلەر گە زۇلۇم يەتكۈزۈپلا قالماي ، ئەجەملىككىمۇ زۇلۇم قىپتۇ . بۇ گۇناھى ئۇچۇن ئۆلۈمگە لايىقتۇر » دېدى . شah بەندەرنىڭ ئۆلۈم پەرمانىنى قولىمىزغا بەرسۇن ، ئۇنىڭ تمام مۇلکىنى زۇلۇمغا ئۇچىرىدە خان ئول كىشىگە بۇيرۇپ بېرىپ رازى قىلسۇن . بۇگۈن ئۇ زالىمنى چالما كېسەك قىلدۇرىمەن !

ئىككى ئوغۇل موماينىڭ ئەمرى بىلەن بۇتخانىدىن چىقىپ ئېتتىغا
مىندى . بىراھمانلاردىن نەچچىسى ھەمراھ بولۇپ ناغرا - دۇمباقلار
ئەۋجىدە زىكىرى ئېيتىپ شەھەرگە كىردىق . فەرەڭ خەلقى ئۇلارنىڭ ئات
لىرى باسقان ئىزلارنى تەۋەررۇڭ بىلىپ كۆزلىرىگە سۈرتەمەكتە ئىدى .
پادىشاھنىڭ دەرگاھىغا يەتكەننە چاپارمەنلەر ئالدىن خەۋەر يەتكۈزگىلى
مېڭىشتى . پادىشاھ ئۇلارنى ئوردا ئىشىكىگىچە چىقىپ قارشى ئالدى ، ئۇ
ئىككىسىنى قۇچقىغا ئېلىپ ئەكىرىپ ، تەختىنىڭ ئىككى تەرىپىدە ئۇلتۇر -
غۇزدى . ئاندىن سورىدى :

— قەدمەم تەشىپ قىلىشىزلارنىڭ سەۋەبى نېمە ۋە جىدىنکىن ؟
ئۇلار بىراھمانلار ئانىسىنىڭ تاپشۇرۇقى بويىچە ئەھۋالىنى بىرمۇبىر
ئېيتتى . پادىشاھ قوشۇمىسىنى تۇرۇپ بىردمە تۇرغاندىن كېيىن پەرمان
قىلىدى :

— شاھ بەندەر دەرھال كەلتۈرۈلگەي . بۇ كىشىنى ئۇنىڭ بىلەن
يۈزلەشتۈرۈپ ئىشىنىڭ ھەقىقىتىنى ئېنىقلەغايمەن !

مەن بىردىنلا تەشۇشلىنىپ : « شاھ بەندەرگە نېمە دەرمەن ؟ »
دەپ ، خۇدايىتائالادىن ئۆز پاناهىدا ساقلاشنى تىلىدىم . روھىي ھالىتىم
غەبىرىي تۈس ئالماقتا ئىدى . ئىككى ئوغۇلمۇ چىرايمىدىكى ئۆزگەرىشلەرنى
كۆرۈپ ، بۇ ھۆكۈمنىڭ كۆڭلۈمگە ياقمىغانلىقىنى سەزدى بولغاى ، ئورنى-
دىن تۇرۇپ پەشلىرىنى فاقتى :

— ئى پادىشاھ ، دۇنيانىڭ دۆلتى دىمىغىڭىنى ئۆستۈرۈپ قويۇپتۇ .
بۇت بۈزۈرۈنىڭ كىنگە كىمىگە قارشى چىقىپ ، ئانىمىزنىڭ سۆزىگە ئىشەنەمەي
ئۆزۈڭ تەكشۈرە كىچى بولۇۋاتىسىن . ئەقلەندىن ئېزپىسىن ! ئۇلۇغۇار
بۇتىڭ غەزەپ قىلىشىدىن قورقىماسىن ؟

ئۇلار شۇنداق دېگىنىچە تاشقىرغا ماڭماقچى بولۇۋىدى ، پادىشاھ
ئالدىر اپ ئىلتىماس قىلىپ ، ئۇلارنى ئاران ئاچچىقىدىن ياندۇردى ۋە
ئاۋالقى ئورۇنلىرىدا ئولتۇر غۇزدى .

ئى شەھرىيار ، ئەمرا لارمۇ پادىشاھقا شاھ بەندەرنىڭ يامان

تەرەپلىرىنى چىتقا بىبىپ :

— ئۇل مەككارنىڭ يامان ئىشلىرى ھەددىدىن ئېشىپ كەتقى . ئۇ .
نىڭ ئەسکى خۇي - پەيلىمنى ئېيتىپ تۈگەتكىلى بولمايدۇ .
بىراھمانزادىلەرنىڭ ئائىسىنىڭ دېگەنلىرى راست . ئۇلۇغۇار بۇنىڭ
ھۆكمى ھەققۇر . شاھ بەندەر ئۇلۇمگە لايق ! — دەپ ئەرز قىلدى .
پادىشاھ كۆپچىلىكىنىڭ ئېيتقانلىرىنى ئاخىلغاندىن كېسىن ، بىبا
ئالدىراپ چىقارغان پەرمانىدىن بۇشایمان يەپ ، شاھ بەندەرنىڭ ئۇلۇم
خېتىنى قولۇمغا تۇنقۇزۇپ ، تەئەللۇقاتىنى ماڭا بۇيرۇپ بەردى . ئىككى
ئۇغۇلغا ئالتۇن - جاۋاھىرلارنى ئىنئام قىلىپ ، بىراھمانلارنىڭ ئائىسىغىمۇ
ئايىرمى سوۋەغاتلارنى ماڭدۇرى . شۇنداق قىلىپ ، بۇ ئىش ئۇگۇشلۇق
ھالدا بىر تەرەپ بولدى .

پادىشاھ بىراھمانلارنىڭ ئائىسىغا ئەۋەتكەن خېتىدە : « شاھ بەندەر
دەرنىڭ ئۇلۇمنى بۇ سودىگەر گە تاپسۇرۇدۇم ، ئۇنىڭ هوقۇقىنىمۇ ئېلىپ
بېرىپ ، بۇندىن كېيىنكى ئىختىيارلىقنى ئۆزىگە بەردىم » دەپتۇ . بۇنىڭدىن
بىراھمانلار ئانسى خۇشال بولۇپ :

— بۇتخانىنىڭ قوڭۇغۇر اقلىرى ساداغا كىرگۈزۈلسۈن ! — دەپ
پەرمان قىلدى .

شۇ سائەتتە ، پادىشاھ ئەۋەتكەن قوراللىق 15 ياساۋۇل بۇتخانا
ئىشىكىدە ھازىر بولدى . بىراھمانلارنىڭ ئانسى بۇلارنى
نىڭ سەردارنى قىچقىرىپ :

— بەندەر گە بېرىپ ، بۇ كىشىگە شاھ بەندەرنى تۇتۇپ بېرىڭلار ،
ئۇ قاچان خالىسا شۇ چاغدا ئۇلتۇر سۇن . بۇل - مېلىنى مۇھاپىزەت قە
لىڭلار ، ھېچكىم چېقىلىمسۇن ! ئۆيىگىمۇ بىر كىم كىرسىسۇن ! ئەگەر
بۇنىڭغا بويىسۇنمايدىغانلار چىقسا ئۇنىڭمۇ قېنى تۆكۈلسۈن ! — دەپ
كەسکىن پەرمان چۈشۈردى .

بىز يەر ئۇپۇپ ھۆرمەت بىلدۈرگەندىن كېيىن بەندەر گە راۋان
بولدۇق . ئۇلۇغىلاردىن بىر يىگىت ئالدىدا مېڭىپ شاھ بەندەر گە خەۋەر

يەتكۈزۈش ئۇچۇن يۈرۈپ كەتتى .

كۆزلىگەن مەنزىلگە بېتىپ بېرىپلا نېرى - بېرسىنى سۈرۈشتۈرمەي قىلىچ بىلەن رەقىبىنىڭ كاللىسىنى تېندىن جۇدا قىلدىم . ئاندىن ھەممە مۇلكىنى ئىختىيارىمغا ئىلىپ ، ھەرمخانىسىغا كىردىم - دە ، ئول ئارام بوسنانىنىڭ سەرۋىسىنى تاپتىم .

ئى شەھرىيار ، شاھ بەندەرنىڭ مۇلكى ھەددىدىن تاشقىرى كۆپ ئىدى . بىر كۈنى مەجلس ئۇيۇشتۇرۇپ ، مۇلازىملرىغا تېگىشلىك ئۈلۈش ئايىرپ بەردىم ۋە ھەرقايىسىنى ئۆزىنىڭ مەنسەپ ئورنىدا ئولتۇر غۇزدۇم . ئۇلار مېنىڭ ئادىل ئىش ئىلىپ بارغىنەدىن قەۋەت خۇرسەن بولۇشتى . بىراھمانلار ئانسىنىڭ ھۆكمى بىلەن ماڭا ياردەم بەرگىنى كەلگەنلەر گىمۇ ئالىتۇن - كۈمۈش ، مال - مۇلۇك لەردەن يېتەرلىك بېرىپ ، ھەربىرىگە ئۆز لايدىقىدا ئۆزىرلىر ئېيتتىم . قىممەت باھالق ئېسىل رەختلەر ۋە ئۈنچە - جاۋاھىر اتЛАردىن پادشاھ ، ۋەزىرلەر ، بۇتخانى خادىملىرى ۋە بىراھمانلار ئانسىغا ئاتاپ ئەۋەتىپ بەردىم . يەنە خاسىيەتلىك بىر كۈنىنى تاللاپ ئالا . يىتەن بۇتخانىغا بېرىپ ، ئاتىغان سوۋ غىلارنى ھەدىيە قىلغاندىن كېيىن : « پادشاھنىڭ خىزمىتىگە مۇيەسىم بولغاندىن بۇيان پادشاھنىڭ دېگىنى بويىچە ئىش تۇتتۇم . ئىلگىرى شاھ بەندەر بىرمۇنچە يامان كىشىلەرنى ئەتراپىغا توپلىغان ئىكەن ، ئۆز شانۇشەۋ كىتىنىڭ زاۋال تېپىشىغا سەۋەب بولدى . ئەمدى بولسا سىزنىڭ پەرمانىڭىز بويىچە ئىشلار ئىزىغا چۈشتى » دەپ پادشاھ ۋە ئەملارنىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇپ ئۆزۈمگە دوست قىلىۋالدىم . پادشاھمۇ ماڭا بولغان ھۆرمەت - ئىشەنچىنى ئىپادىلەپ ، ئات ، شاھانە كىيم - كېچە كەلەر بىلەن تار تۇقلىدى .

ئى شەھرىيار ، شۇنداق قىلىپ ئۆتكەنده كېتىشكە نىيەت باغلىغان شەھەردە تۇرۇپ قالدىم . شەرەپ ئاسمىنىنىڭ نۇرلۇق يۈلتۈزى بىـ لەن ئەر - خوتۇن بولۇپ ، خۇدانىڭ تائەت - ئىبادىتىگە مەشغۇل بولۇدقۇ . پادشاھ ، سىپاھلارنىڭ خىزمىتىنى قىلدىم . خىزمىتىم پادشاھقا ياراپ ، كۈنسبىرى مېھرىبانلىقى ئاشقىلى تۇردى . مەن قاتناشماي ئوردا

مەجلىسى ئېچىلىمايتى . پادىشاھ كۆپ ئىشلاردا مېنىڭ مەسلىھىتىنى ئالاتتى . شۇنداقتىمۇ كۆڭلۈمەدە يوشۇرۇن بىر ئەندىشە بار ئىدى . «ئاكلىرىمىنىڭ بېشىغا يەنە قانداق كۈنلەر كەلگەندۇ ؟ » دەپ غەم يەيتتىم .

مەن بەندەرپاسىبانى بولۇپ ئۆچ يىلدىن كېيىن دەريا بويىغا سودىگەرلەرنىڭ كارۋانلىرى يىغىلىپ ۋەزىر ئاباد شەھرىگە كەلدى . ئۇلارنىڭ مۇددىئاسى دەريا بويى بىلەن ئەجەم ۋەلايىتىگە بېرىش ئىكەن . ئۇلار بەندەرگە يېتىپ كېلىپ ماڭا سوۋغانلار بەردى ۋە زىياپەتكە تەكلىپ قىلىدى . مەن مېھماندار چىلىقنى تۈگىتىپ ، ئۇلارنىڭ ماللىرىنى كۆزدىن كەچۈرۈپ مېڭىشقا رۇخسەت بېرىش ئارلىقىدا بىردىنلا ئاكلىرىمىنىڭ دىدارىنى كۆرۈپ قالدىم . ئۇلار كراکەشلەرنىڭ ئەڭ ئاۋارىسى سۈپىتىدە دۈمبىسىگە يۈك ئارتىپ كېلىۋاتاتتى . ئۇلارنىڭ كۈنى غۇلاملارنىڭكىدىن كۆپ ئېغىر ئىدى . ئۇلار ماڭا شۇنچە بەتنىيەتلەكەرنى قىلغان بولسىمۇ ئىچىم ئاغرىپ ، توختاتقۇم كەلدى . ئۆز - ئۆزۈمگە « سەن دۆلەتمەن ، تۇرمۇشۇڭ پاراۋان بولساڭ ، قېرىنداشلىرىنىڭ ئات - كالىدەك مۇشقةت تارىۋاتسا بۇنىڭغا تاقھەت قىلاامسىن ؟ » دېدىم . شۇ خىل تۈيغۇنىڭ تەسىرىدە ، سودىگەرلەر يانغان چاغدا بىر باھانە بىلەن ئۇلارنى ئىزدەپ - سوراپ تېپىپ قولۇمدىن كېلىشىچە مېھربانلىق كۆرسەتتىم ، قېرىنداشلىق يۈز - خاتىرىسىدىن شاھ بەندەرنىڭ ئۇلۇغلىرىدىن بولۇشقا مۇناسىپ كۆرۈپ ، ھەر بىرىنى تېگىشلىك مەنسىپ ئىگىسى قىلدىم . مەن ئۇلارنىڭ مەنسىپ - مەرتىۋىسىنى ئۆستۈرۈشنىڭ كويىدا يۈرگەن كۈنلەرەدە بۇ بەتنىيەتلەر كۆرسەتكەن راھىتىمگە رازى بولۇشمای مېنى ئۆلتۈرمە كىنىڭ پىلانىنى قۇرۇشۇپتۇ . مەنمۇ بۇنى خېلىدىن بېرى سېزىپ ئېھتىياتنى ئۆزۈمگە ھەمراھ قىلىپ يۈرەتتىم ، ئۇلار ئۇخلاپ قالغان پۇر سەتنى پايلاپ ئوغىريلارداك تىغ كۆتۈرۈپ ئۆستۈمگە باستۇرۇپ كەپتۇ . بۇ چاغدا ۋاپادار ئىت ئۈيغاق ئىكەن ، ئۇلارغا ھۇجۇم قىلىپ رەزىل مەقسىتىگە يەتكۈزمەپتۇ . ئىتتىشكەن سىز قاۋىغان ئاۋازىنى ئاڭلاب مۇلازىملار ھەر تەرەپتىن يېتىپ

كېلىپ ئىككىسىنى قورشاپ تۇتۇپ ئالدىمغا ئېلىپ كەلدى . ئى شەھرىيار ، بۇ ئىككىسىنىڭ ئىپلاسلىقىدىن تاقىتمى تېشىپ ، سەۋۇر قاچام يېرىلغان بولسىمۇ ، ئەمما ئۆلتۈرگىلى قولۇم بارمىدى . ئاخىر ئۇلارنى ئۆمۈرلۈك قاماتقىپ قويۇشنى توغرا تېپىپ قەپەسکە سالدىم ، مەقسىتىم يېراققىمۇ كەتكۈزۈمى ، يېقىنۇ كەلتۈرمەي كۆز ئالدىمدا تۇرغۇ - زۇش بولۇپ ، نەگە بارسام بىللە ئېلىپ يۈرۈدۈم .

ئى شەھرىيار ، ئۇلارغا زۇلۇم - زەخەمت يەتكۈزۈشۈمىنىڭ ۋە ئىتتىنى شۇنداق ئەتىۋارلاپ ھۆرمەت تەختىگە ئۆلتۈرگۈزۈشۈمىنىڭ سەۋەبى ئەنە شۇ .

بېبىت

ئۆلتۈرەمسەن يا گۇناھىمدىن ئۆتەمسەن ، شەھرىيار ، بەندىدە يوق قىلچە قۇدرەت ، ھەرنە قىلسالىڭ ئىختىyar .

ئى دەرۋىشلەر ، دىنى پاك ئول مەردانە كىشىنىڭ ئالىيجانابىلىقىغا ۋە غەيرەت - جاسارتىتىگە ئاپىرىن ئېيتتىم . ئاندىن ھەر بىرسى 70 مىسقالدىن كېلىدىغان 12 تال لەئلىنىڭ ئىتتىنىڭ بويىندا ئېسقلىق تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ئۇنى نەدىن تايقانلىقىنى سورىدىم .

ئۇ ئېيتتى :

— ئى شەھرىيار ، بەندەرگە پاسىبان بولغان كۈنلىرىمە سەھرا ۋە دەرىيالارنى تاماشا قىلماق ئۈچۈن دەرۋازىنىڭ لهەپىسى ئۇستىتىگە ئېگىز بىر راۋاق سالدۇرغان ئىدىم . بىر كۈنى تاماشانى كۆڭلۈم تارتىپ راۋاق ئۆس-تىدىن نەزمەر سالسالام ، يېراقتىكى يوق بایاۋاندا ئىككى كىشىنىڭ كېتىۋاتقانلىقى كۆزۈمگە چېلىقىتى . ياخشىراق قارىغاندىن كېيىن ئۇلارنى ئېلىپ كېلىشكە قاراۋۇلارنى ئەۋەتتىم . كۆپ ھايالشىمای ئۇلار ئېلىپ كېلىنىۋىدى ، قارىسام بىر ئايال بىلەن 22 ياشلىق بىر يىگىت ئىكەن . ئۇ - نىڭ بۇرۇتلەرى قاپقا拉 بولۇپ ، رەڭگى - رۇخسارىمۇ ئاپتىپ تەپتىدە

کۆیپ قارىداب كېتىپتۇ . چاچلىرى چاڭىدەك چىگىلىشىپ ، ترناقلىرى قۇشنىڭكىدەك ئۆسۈپتۇ . چاپاننىڭ يېڭى بىلەن بېشىنى ئوراپ ، بىرنە چەھەميانىنى بويىنغا ئىسىپ ، گەدىنىگە مندۇرۇلگەن ئۈچ ياشلاردىكى بىر ئوغۇل بالنى بېلىدىن قوشۇپ باغلۇۋاتۇ .

ھەيران بولۇپ ئۇنىڭدىن سورىدىم :

— ئى ئادەم ، قايىسى شەھەردىن بولسىن ؟ بۇنداق حالنى ئۆمرۈمەدە كۆرگەن ياكى ئاڭلىغان ئەمە سەمن .

يىگىت كۆز ياشلرىنى سەلدەك ئاققۇز غىنچە پېشىمگە ئېسىلىپ تائام تەلەپ قىلدى . خىزمەتكارلارغا ئىشارەت قىلغان ئىدىم ، داستىخان راسلاپ شەربەت ۋە تائاملارنى كەلتۈردى . يىگىت ئازراق غۇزىنىپلا هوشىدىن كەتتى . خىزمەتچىلەر گە بۇ ئىككى كىشىنىڭ قەيەردىن كەل گەنلىكىنى ئېنقاڭلاشنى تاپشۇرۇپ ، ھەميانلارنىڭ ئاڭزىنى ئاچتۇرغان ئىدىم ، ھەرقايىسىدىن ئوخشاشمايدىغان خىلمۇ خىل جاۋاھىرلار يەرگە تۆكۈلدى . ئۇنىڭ ھەر دانىسى بىر مەملىكتىنىڭ قىممىتىدە ئىدى . تېخىمۇ ئەجەبلىنەرلىكى ، ھەرقايىسى بىر - بىرىدىن نەپىس ، بىر - بىرىدىن سۈرۈك ، بىر - بىرىدىن جۇلالق ئىدى .

يىگىت هوشىغا كەلگەنده :

— بۇنى قەيەردىن ئالدىڭ ياكى قارۇنىنىڭ خەزىنىسىگە ئۈچرىدىڭمۇ ؟ بىر - بىرلەپ بايان قىلغىن ! — دېگەن ئىدىم ، ئۇ ھېكا . يىسىنى باشلىدى .

دوزاختىن كەلگەن قاچقۇن

— سۆزلىسىم بۇ ھېكاينىڭ جەريانى ناھايىتى ئۇزۇن ۋە ئەجەبلىنەرلىكتۇر ، — دېدى ئۇ ، — مەن ئەسلىي ئەزىز بىجاندىن بولىدەن ، كىچىك ۋاقتىمىدىلا يار - بۇرا ادەر ۋە دىيارىمىدىن ئايىرىلىدىم . بىرقانچە قېتىم تىرىك تۇرۇپ گۆرگە كەردىم ، نەچە نۆۋەت ئۆزۈمنى ئۆلۈمگە

تاپىشۇردىم . مۇشۇ ئال بىلەن دۇنيا جەھەننىمىدىن قېچىپ ، بالا تىلىسى
منى چېقىپ ، زۇلۇم كەمەندىنى ئۆزۈپ ، سەرسان - سەرگەردان بولۇپ
يۈرەدۇم .

— ئۇنداق بولسا ، — دېدىمەن ، — نېمە كۆرگەن ۋە ئاڭلىغان
بولساڭ ھەممىنى بايان قىلغىن .
ئۇ بىردىم تۇرۇۋېلىپ ، تازا بىر ئۇلۇغ - كىچىك تىننۇھەتكەندىن
كېسىن ئېيتتى :

— ئاتام سودىگەر بولۇپ ، سودىدىن تاپقان دۇنياسى كۆپ ئىدى ،
يەنە مال - دۇنيا توپلاش ئۇچۇن سەپەر قىلاتتى ، يۇل ئۇچۇن گاھى
سۇدا ئاقسا ، گاھى ئوتتا كۆپۈشنى ھار ئالمايتتى . ئۇنىڭ مەندىن بۆلەك
پەرزەفتى يوق ئىدى . شۇڭا پۇتۇن كۈچىنى مېنى تەربىيەشكە سەرپ
ئەتتى . 16 ياشقا كىرگەن چىعىمدا ھىندىستان تەرەپكە سەپەر چېقىپ ،
مېنىمۇ بىللە ئېلىپ بېرىشنى قارار قىلىدى . ئاتام ۋە دوستلىرى : « بۇ بالا
تېخى كىچىك ، سەپەرگە چىقسا بولمايدۇ » دەپ توسىمۇ ئۇنىماي :
ئەجىلم يەتسە ئاخىرقى مەرتىۋە ئۇنىڭ دىدارنى كۆرۈۋەلارمەن ، بولمسا
ھەسرەت بىلەن ئۇلۇپ كېتىشىم مۇمكىن . ئۆمرۈم ئاخىرلاشقان بولسا جان
ئۇزگىنىمە بېشىمدا قاراپ تۇرار » دەپ تۇرۇۋالدى . شۇنداق قىلىپ ،
ھىندىستانغا باردۇق ، ئۇيەردە مەلۇم ۋاقت تۇرۇپ سودا - سېتىق
قىلدۇق . بەزى رەختلىرىمىز ۋەزىر ئاباد شەھىرىگە باب كېلەتتى ، شۇڭا
ھىندىستاندىن ئۇ تەرمەپكە بېرىپ سودا - سېتىق بىلەن شۇغۇللاندۇق .
ئاندىن فەرەڭلەر ئېلىنى كۆرۈشنى ئىختىيار ئىھىلەپ ، سۇ يولى سەپىرىنى
باشلىدۇق . كېمە بىلەن توپتوغرا بىر ئاي يول يۈرگەندىن كېسىنى بىر
كۈنى تۈيۈقىسىز يامغۇر ئارىلاش بوران چېقىپ ، كېمىمىز قاتىق دولقۇنغا
دۇچ كەلدى . كېمىچىلەر رولنى باشقۇرمائى ئالاقزادە بولۇشۇپ كەتتى . بۇ
ئەھۋال كېچە - كۈندۈز داۋاملاشتى . مەنزىلگە ئامان - ئىسىن يېتىپ
بېرىشتىن ئۇمىد قالىمغان ئىدى . دولقۇن كېمىنى خالغانچە ئېقىتىپ ئاپىد
رسپ ، بىر تاغقا ئۇرۇپ پاچاقلۇمۇتتى . مال ۋە ماتالارنىڭ ھەممىسى سوغما

چۈشۈپ ، ئادەملەرمۇ سۇغا غەرق بولدى . كېيىنكى ئىشلارنىڭ ۋە ئاتام
 بىلەن يار - بۇرادەرلەرنىڭ ھالى قانداق بولغانلىقىنى بىلەيمەن ، ئۆزۈم
 بىر تاختايىنىڭ ئۇستىگە چىقىپ قاپتىمەن . ئاللاغا مىڭ شۇكىرىلەر ئېيتىپ ،
 تەقدىرىمىنى ئۇنىڭغا تاپشۇرۇم . بۇ جەرياندا نۇرغۇن جاپا - مۇشەققەت -
 لەرنى تارتىپ ، توپتۇغرا ئۈچ كۈن ئۆتكەندە بىردىن بىر ئۇمىدىم بولغان
 تاختاي ئۇستىدە شۇنداق بىر ھالەت يۈز بەردىكى ، ئۆزۈمنى قۇتۇلدۇرغۇ -
 دەك كۈچ - قۇۋۇھتىسىنمۇ ئايىلىپ ئاخىرقى تىننتقا قالدىم . ئارقىدىن
 قانداق بولغانلىقىنى ئۇقۇپ - ئۇقماي قىرغاققا چىقتىم - دە ، هوشۇمدىن
 كەتتىم . بىركەمەدە هوشۇمغا كېلىپ سەنگىرىپ قاراپ ، يىراقتىكى زىرائەت
 ۋە ئادەملەرنى كۆردىم . يېقىن بېرىپ سەپسالسام ، ئۇلارنىڭ يېرىم يالىچاج
 بەدەنلىرى ئاپتاپنىڭ تەپتىدە كۆيۈپ چۈچۈلدەك بولۇپتۇ ، زىرائەتلەر
 بولسا پۇرچاق ئىكەن . ئۇلار پۇرچاقنى ئوتتا پۇچىلاپ بېيىشۋاتاتتى .
 ئۇلارنىڭ نېمە دېيىشۋاتقانلىقىنى ئۇقمايتتىم . ئۇلار مېنىڭ ئاۋارە تۇرقومنى
 كۆرۈپ ، پۇرچاق تېرىپ كېلىپ پۇچىلاپ بېيىشكە ئىشارەت قىلدى . مەنمۇ
 بىر سىقىم پۇرچاقنى پىشۇرۇپ يېيدىم . ئارقىدىن ھارغىنلىق يېتىپ ئۇخلاپ
 قاپتىمەن . ئويغىنىشىمغا ئۇلار ھالىمنى بىلە كچى بولغاندەك بىرنىمەلەرنى
 سوراشتى . ئەمما بىز ئۆزىئارا تىل ئۇقتۇرالمىدۇق . كېچىنى ئۇلار بىلەن
 ئۆتكۈزۈپ ، تالڭ ئېتىشى ھامان يەنە بولغا راۋان بولدىم . بىر كېچە -
 كۈندۈز توختىمای مېڭىپ بىر باياۋانغا چىقىپ قالدىم . ھاۋانىڭ تەپتى
 دەشتىنى تونۇر دەك قىزدۇرۇپ ، نەپەس ئېلىشىمۇ قىيىنغا چۈشەتتى . خىيال
 قۇشى قانات - قۇيرۇقلۇرىنىڭ كۆيۈپ كېتىشىدىن ئەنسىرىتتى . تەشنىلىق
 ئازابى ئانىدىن تۇغۇلغىنىمغا توپىغۇز مافتا ئىدى . جەزىرە قوينىدا قۇمدىن
 باشقۇ نەرسە كۆرۈنەيتتى . يەنە ئۈچ كېچە - كۈندۈز بۇ چۆللۈكتە جان
 تالاشتىم ، ئېلىۋالغان ئازاراق پۇرچاق ھاياتىمنى سافلاپ قالدى . تۆتنىچى
 كۈنى يىراقتا بىر سېپىل كۆرۈندى . يېقىلىپ - قوپۇپ يېقىنلىشىپ بار -
 سام ، ئەترابى تۆت فەرسەخكە يېقىن كېلىدىكەن ، ئېگىزلىكى پەلە كە
 تاقاشقۇدەك ھەيۋەتلەك ئىكەن . ئۇنىڭ قۇرۇلمىسى يۇتونلەي تاشتىن قو -

پۇرۇلغان بولۇپ ، بىرلا دەرۋازىدىن باشقا كىرىدىغان يېرى يوق ئىدى . دەرۋازىغا مەرمەر تاشتىن ياسالغان چوڭ قولۇپنى سېلىپ قويۇپتۇ . يان ئىشىكلىرىنى يەنە ئۈچ قولۇپ بىلەن تاقاپتۇ . ئۇنىڭ ھەر بىرى توگىنىڭ بېشىدەك كېلەتتى . مەيۇسلۇككە پاتقىنىمچە بىر بېسىپ - ئىككى بېسىپ، بىردىنلا ئېگىز بىر تۆپلىككە چىقىپ قالدىم ، تۇپرىقى سىيادەك قارا يەر ئىكەن . ئۇنىڭ نېرسىدىكى ھەسرەت تەرىقىتىگە قەدم بېسىپ بىر شە-ھەرنى كۆرۈمكى ، ئېگىزلىكى زۇھەل يۇلتۇزى بىلەن باراۋەرلىك دەۋاسى قىلاتتى . ئەجەبلىنەرلىكى ئۇنىڭ بىر تەرىپى شۇ قەدم گۈزەل ، يەنە بىر تەرىپى بولسا ۋېرانە ئىدى . گۈزەل تەرىپى ئەزم دەرياغا تۇتساتتى . هاياجانلاغىنىمىدىن بېشىمنى پۇت قىلىپ شەھەر دەرۋازىسىدىن « بىس-مەللاھىرەھمانىرەھىم ! » دەپ كىرىپلا ، دەرۋازاڭەننىڭ كاتتا بىر بىندەل ئۇستىدە ئۇلتۇرغانلىقىغا كۆزۈم چۈشتى . ئۇ فەرەگچە كىيدى . نىۋاپتۇ . مېنىڭ ئەجەمچە ئۇستىۋېشىم ۋە دەرۋازىدىن « بىسەللاھىرەھمانىرەھىم » دەپ كىرىشىم ئۇنى قىزىقتۇرغان بولسا كېرەك ، قېشىغا قىچقاردى . ئالدىغا بېرىپ ئەدەپ بىلەن سالام قىلغان ئىدىم ، ئېنىق تىل بىلەن جاۋاب سالام قايتۇردى .

ئاندىن ئەھۋال سورىغان ئىدى ، جاۋابەن ئېيتتىم :

— ئى خۇدانىڭ مۆمن بەندىسى ، ھازىر گەپ سورايدىغان ۋاقت ئەمەس ، سەۋەبى مەندە سۆزلىگۈدەك قۇۋۇھەت يوقتۇر .

— قور سقىڭ ئاچمۇ ؟

— ھەئە .

— ئۇلتۇرغىن .

ئۇ كۆرسەتكەن جايىدا ئۇلتۇرۇم . ئالدىمغا داستىخاننى ئېچىپ ، نان ، توخۇ كاۋىپى ۋە بىر كوزا مۇزىدەك سۇنى ھازىر قىلدى - دە : قېنى ، خالىغىنىڭچە بېگىن ، - دېدى .

ئازراق نان يەپ ، سۇ ئېچىپ ، تاكى ئاخشامىغىچە بىھوش بولۇپ ياتتىم . كېچىسى هوشۇمغا كەلسەم ، ئۇ تائاملارنى تەيىارلاپ بېشىمدا كۈ-

توب ئولسۇرۇپتۇ . بىبىش - ئىچىشىن تو خىتىغىنىمىدىن كېيىن ، قەدىناس دوستلاردەك مېھرىبانلىق كۆرسىتىپ ئەھۋالىمنى سورىدى . بېشىمىدىن ئۆتكەن ئىشلارنى قالدۇرماي سۆزلەپ بەردىم .

ئۇ ئېيتقانلىرىمنى دىققەت بىلەن ئاڭلاپ ، دېدى :

— ئەمدى ئىرادەلەق قانداق بولسا شۇنداق قىلغىن .

— قانچىلىك ئۆمرۈم قالغاننىنى بىلمەيمەن . چىن سۆزۈمنى ئېيتسام ، بۇ مەممۇر جايىدىن كەتمەيمەن . چۈنكى ، ئەمدى مەندە دەريا كەچكۈدەك غەيرەت ، دەشتۇچۆللەرنىڭ جەبر - جاپاسىغا بەرداشلىق بەرگۈدەك قۇۋۇھەت قالىمىدى . سەپەرنىڭ مېھنەت - مۇشەققىتىدىن جاق توبىدۇم .

— چۈشەندىم ، — دېدى ئۇ كۈلۈپ تۇرۇپ ، — ئەتنىكى غېمىتىنى ئەتە قىلايلى .

كېچىنى ئۇنىڭ يېنىدا ئۆتكۈزۈپ ، ئەتسىسى تاك يورۇشى بىلەن رەھىتىمىنى بىلدۈرۈپ ، شەھەرگە كىرمەكچى بولدۇم .

ئۇ ئېيتتى :

— ئى ئوغۇل ، سەن ئەجەم خەلقىدىن ئىكەنسەن . پاك دىنىڭ هەققىدە نەسەھەت قىلايىكى ، بۇ شەھەر سەن تۇرىدىغان جاي ئەمەس . بىرەر بالاغا دۇچار بولۇپ قېلىشىڭدىن ئەنسىزەيمەن ، ياخشىسى ، شەھەرگە كىرمەي ، دەرھال بىر تەرەپكە راۋان بولغان . ئەگەر دۇنيا ئىزدەش كويىدا شەھەرگە كىرمەكىنى ئىختىyar ئەيلىسەڭ ، بۇ گۈنچە تۇرۇپ تۇرغىن . هۇجراما بىر كەتمەن ، بىر غەلۇم ، بىر توۋرا بار ، ئېلىپ چىققىن . ئۇنى قانداق قىلىشنى ئۆگىتىپ قويىمەن .

كۆڭلۈمە : « ۋاي ئىست ، ئەمدى راستلا تۇزاققا ئىلىنىدىم . ئاخ شام يېڭەن ناننىڭ بەدىلىگە بۇ گۈن ئىشلىتىدىغان بولدى » دەپ ئويلاپ ، ئىلاجىسىلىقىن ئىچكىرى كىرىپ ، ئۇ بۇيرۇغان نەرسىلەرنى ئېلىپ چىققىم .

ئاندىن ئۇ سورىدى :

— بىرافتا بىر ئېگىز دۆلەت بار ، كۆرگەنمۇ ؟

— تۈنۈگۈن شۇ يەردىن ئۆتكەن ئىدىم .

— شۇ دۆلگە بارغىن ، — دېدى ئۇ ، — ئۇنىڭ ئەتراپىدىن 100

قەدەم يۇقىرىغا ئۆرلەپ تۈپراقنى ئالدىڭغا تارتىپ كولىغىن - دە ، نېمە چىقسا ئۇنى غەلۈرگە تاشلاپ تاسقىغىن . غەلۈرگە قالغىنىنى توۋرۇغا تۆكۈپ ، توۋرا توشقاندا قايتىپ كەل ، كېيىن نېمە قىلىشنى شۇ چاغدا ئۆكىتىپ فويمەن .

مەن ئەسلىدە بۇنداق مۇددىئادىن بىخەۋەر ئىدىم ، شۇنداقتىمۇ ئۇنىڭ دېگىننەدەك قىلدىم . كولۇنىدىم ، نۇرغۇن جاۋاھىرلار چىقىتى ، ئۇ- ئىڭ جۇلاسىدىن كۆزلىرىم قامىشىپ كەتتى . بىرپەستىلا توۋرىنى تو سقۇزۇپ ، ئۇششاقلىرىدىن بىرنەچە تالنى يوشۇرۇم . ئاندىن توۋرىنى ئوشىنەمگە ئارتىپ ، كەتمەن - غەلۈرنى كۆتۈرۈپ دەرۋازىغا كەلدىم . ئۇ ماڭا نان ۋە ئازراق مېۋە بەردى .

ئاندىن ئېيتتى :

— ئى ئوغۇل ، ئەكەلگەن جاۋاھىرلارنىڭ ھەممىسى ساڭا تەئەل لىوق . بۇنى ئېلىپ بۇ يەردىن دەرھال يوقال . يولدا ھېچكىمگە كۆرۈنەمەي ، ئۆزۈگىنى بىر يەرگە يەتكۈزۈپ ، جىنىڭنى بالادىن خالاس قىلغىن !

— ئى ئاتا ، — دېدىمەن ، — بۇنى ئېلىپ نېمە قىلىمەن ؟ بۇ- ئىگىدىن نەچىچە ھەسسە كۆپ جاۋاھىرلىرىم بار . ئېغىردىن ئارتۇق بۇنى كۆتۈرۈپ دەشتۇ باياۋاندا ئاچ - زىرىن نەگىمۇ بارارمەن ، ئۇنىڭدىن كۆرە ، ئۆزلىرىدە قالسىۇن . جانى ئالقانغا ئېلىپ يۈرگەن مەندەدەك جاھانكەزدىگە بۇنىڭ ھېچبىر حاجىتى يوقتۇر !

شېئىر

قالغىنىڭدا ئاچ - زىرىن ،

نان ياخشىدۇر كۈمۈشتىن .

— ئى جاهيل ، — دېدى ئۇ ، — ساڭا بۇ گەپنى بىلەمەستىن دې-
گىننم يوق ! ئەگەر شەھەر ئىچىگە كىرسەڭ ، ۋاقتى كەلگەندە قاچقىلى يول
تايالمايسەن ، كىرىش نىيىتىڭدە چىڭ تۇرۇۋالساڭ ، بويپتو ، بۇ ئۆزۈ كۈمنى
ئېلىۋال . شەھەرنىڭ ئاۋات رەستىسىگە يەتكەندە ماڭا ئوخشايىدىغان بىر
ئاقساقال ئادەمنى ئۇچرىتىسىن . ئۇ مېنىڭ قېرىندىشىم بولۇپ ،
سودىگەر لەرنىڭ كاتتىسىدۇر . بۇ ئەگۈشتەرمىنى ئۇنىڭغا بەرسەڭ ، ئېھـ
تىمال قۇتۇلۇشىڭغا يول كۆرسىتەر . ئۇ نېھە دېسە شۇنداق قىلىپ ،
ئۆزۈ كىنى ئىختىيارىغا تاپشۇرغىن .

مەن ئۆزۈ كىنى ئېلىپ ، ئۇنىڭ ھەققىدە دۇئا قىلدىم . ئاندىن خوشـ
لىشىپ شەھەر گە ماڭدىم . شەھەر شۇنچىلىك گۈزەل ئىكەنلىكى ،
ئەر - ئاياللار دۇكان - دۇ كانالاردا وە خاللغان يەرلەردە ئولتۇرۇپ ئۆزئارا
ئۈلپەتداش بولۇپ شاراب ئىچىشىدىكەن ، خوتۇنلار ئەرلىرىگە ، ئەرلىرى
خوتۇنلىرىغا قەدەھ تۇتىشىدىكەن . ئەركە كەلەر بىلەن ئەركە كەلەر ،
خوتۇنلار بىلەن خوتۇنلار يۈرۈدىغان قائىدە يوق ئىكەن .

قايىناق بازارغا كىرىشىم بىلەن ھەممىسى ماڭا قاراشتى . تۆت كوچا
ئاغزىدا ئادەمنىڭ كۆپلۈ كىدىن ھېچ تەرەپكە ئۇتەلمەي ، ئاخىر بىر چەتكە
بېرىپ تۇرۇشقا مەجبۇر بولدۇم . چۈش بولغاندا ئادەملەر ئازايىدى . شۇ
چاغدىلا دەرۋازىۋەن بەلگىسىنى دەپ بەرگەن ئادەمنى ئۇچراتتىم . دەرۋەقە ،
ئۇ ساقلى ئاپياق ، ئەمما ئۆزىگە بەك ياراشقان ، سالاپەتلىك كىشى بولۇپ ،
ئېڭىز سەندەلدە ھاسىسىغا تايىنىپ ئولتۇرۇپتۇ . ئالدىغا بېرىپ سالام بەجا
كەلتۈرگەن ئىدىم ، سالامىنى ئىلىك ئېلىپ ، ئىللەق قارىدى . ئاندىن :
— ئى ئوغۇل ، قانداق بولۇپ بۇ شەھەر گە كەلدىڭ ؟ بويىنى ئۇـ .
زۇلگۈر ئىنىمىنى كۆرمىدىڭمۇ ؟ — دەپ سورىدى .

— ئۆتكەن كېچە شۇنىڭكىدە تۇرغان ئىدىم ، — دېدىسىمەن ، —
ئەسلىي ئۇ شەھەر گە كىرىشىنى توسفان ، لېكىن مەن ئۇنىماي تۇرۇۋالـ
دەم . چۈنكى سۆزلەپ تۈگەتكىلى بولمىغۇدەك دەرىجىدە جەبر - جاپا
تارتىپ چىدىغۇچىلىكىم قالىمعان ئىدى .

ئۇ ئىنسىنىشانە ئۈچۈن بەرگەن ئۆزۈكىنى قولغا ئېلىپ بىردىم ئوبىلىنىڭغاندىن كېيىن ، ئېتىغا منىپ ، مېنى ئەگەشتۈرۈپ ئۆيىگە ئېلىپ كەلدى . قارسام هويلا - ئاراملىرى بېھىشتەك ، ئۆيلىرىنىڭ جابدۇلۇشى ئوردىدەك ، خىزمەتكارلىرى كۆپ كاتتا ئائىلە ئىكەن . كەچ كىرگۈچە ئۇنىڭ يېنىدا بولۇم ، خىزمەتكارلىرىنى چىقىرىۋېتىپ ئەھۋالىمنى سو- رىدى . پۇتون سەرگۈزەشتىرىمىنى سۆزلەپ بەردىم .

ئۇ دېگەنلىرىمىنى ئاڭلاپ بولۇپ ، ئەپسۇسلاڭغان حالدا ئېيتتى :
— ئى جاھىل ، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئاسان ئىدىغۇ ، نېمە دەپ ئۆزۈكىنى بۇ تىلسىمغا تاشلىدىڭ ؟
— ئى ئۆلۈغ كىشى ، مېنى بۇ شەھەرنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەردار قىلىغايسەن . شۇنى بىلگۈم باركى ، ئىنى - ئاكا ھەر ئىككىلەر مېنىڭ بۇ شەھەرگە كىرىشىمىنى مەنى قىلىدىلەر ، سەۋەبى زادى نېمە ؟

تىلسىمات شەھەرنىڭ سرى

— ئى ئوغۇل ، — دېدى ئاقساقال ، — بىلگىنىكى ، بۇ شەھەرنىڭ خەلقى كاپىر بولۇپ ، ھەممىسى شەيتانپەرەسلەر دۇر ، پادشاھى فەرئەۋەندىن قىلىشمىغۇدەك غەيۈر ھەم مۇتەئىسىپتۇر . بۇلارنىڭ قائىدىسىدە ، شەھەرگە ھەرقانداق بىر غېرىب - مۇسابر كېلىپ قالسا ھېچكىم ئۇنىڭغا پاناهلىق جاي بەرمىدۇ ، ئەكسىچە دەرھال تۇتۇپ پادشاھنىڭ ئالدىغا ئاپرىدى . پادشاھ ئول مۇسابرنى بۇتقا سەجىدە قىلىشقا بۇيرۇيدۇ . ئۇلار- نىڭ بىر بۇتى باركى ، ئىچىگە شەيتان ئورۇنلاشقان بولۇپ ، سۆزلىيەلەيدۇ ، ھەركىمنىڭ نام - نەسەبلەرنى ئېيتىپ بېرەلەيدۇ ، مىللە- تىنىمۇ بىلدى . ئەگەر سەجىدە قىلىشتىن باش تارتسا ، شۇ ھامان ھەممىنى پاش قىلىدۇ . كىمكى بۇ شەھەر دە بىلىپ - بىلمەي بىر كېچە قونۇپ قالسا ، پادشاھنىڭ رۇخستىسىز چىقىپ كېتەلمىدۇ .

— ئى ياخشى نىيەتلىك ئىنسان ، بىلمەسلىكتىن ئۆزۈمىنى بۇ

دوزاخقا گىرىپتار قىپتىمەن . سەندىن ياردەم سورايمەنكى ، نېمىنى بۇيرۇ-ساڭ پەرمانىڭىنى بەجانىدىل ئورۇندايەن . ئاققۇتى قانداق بولسا قازاغا رىزادۇرەن .

— ئى ئوغۇل ، بىر يول كۆرسىتەيکى ، شۇ بويىچە ئىش توتسالىڭ ، رەسۋا بولماي ، ئازارمۇ يېممەي ، نەچچە كۈنلۈك ھياتىڭنى پاراغەتنە ئۆتكۈزىسىن .

من ئۇنىڭ قوللىرىغا سۆيۈپ ، ھەققىگە دۇئا قىلدىم . ئۇ بىردىم ئويلىنىڭغاندىن كېيىن بېشىنى كۆرتۈرۈپ :

— ئى ئوغۇل ، سائىا ياخشى بىر خوتۇن تېپىپ قويدۇم ، —

دېدى .

ئەجەبىسىنپ سورىدىم :

— ئۇ كىم بولىدۇ ؟

— ۋەزىر ئەزەمىنىڭ قىزى ، ھۆسн - جامالدا تەڭداشىسىز ، بېشى

16 دە ، — دېدى ئۇ جاۋابەن .

— ۋەزىر قىزىنى ماڭا قانداق بېرىدۇ ؟

— بۇ يۇرتىنىڭ قائىدە - رەسمى شۇنداقتۇر كى ، باشقۇ ئەلدىن كەلگەنلەر بۇتقا سەجدە قىلسا ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئېلىش ئۈچۈن ھەتتا پا- دىشاھ قىزى بولسىمۇ شەرتىسىز بېرىدۇ . من ئۇلارنىڭ نەزىرىدە ئېتىبارلىق كىشى ھېسابلىنىمەن . ئۇلار سېنى كۆرۈپ باقىغان ھەم تۈنۈمایدۇ . پۇر سەت غەنیمەتكى ، ئەتە پادىشاھ ۋە سىپاھلاردىن تارتىپ پۇتۇن خالا- يىق بۇتنى تاۋاپ قىلغىلى بارىدۇ . سەنمۇ من بىلەن بېرىپ ، دىنىڭنى دىلىڭدا ساقلاپ ، ئۇلارنى دوراپ بۇتقا سەجدە قىلغۇن . خۇدا بېسىپ قىلسا مەقسىتىڭگە يېتىپ خەتىرىدىن قۇتۇلىسىن - دە ، كېيىنكى كۈنلۈرىڭنى راھەت - پاراغەتنە ئۆتكۈزىسىن .

ئۇنىڭ خالىس مېھربانلىقلرى يۇنىڭ دۇئا قىلدىم . ئۇ مېنى يۇبۇندۇرۇپ پاكىز كىيمىلەرنى كىيدۈردى ، ئەتىسى ئەگەشتۈرۈپ بۇتخا- نىغا ئېلىپ باردى . بۇتخانا دەريا بويىغا سېلىنىغان بولۇپ ،

هەشەمە تلىكلىكىنى تەسۋىرلەشكە تىل ئاجىز ئىدى . يەتتە ياشتنىن يەتمىش ياشقىچە بولغان شەھەر خەلقى بۇ يەركە يىغىلىشقاڭ بولۇپ ، ئۇلارنىڭ ئىچىدە چىرايى ئايىنى لال قىلغۇدەك گۈل يۈزلىك قىزلار ، يۇسۇپتەك چىرايلق ئوغۇللار بار ئىدى .

نەزم

گۈل چىرايلار سەپ ئارا قىلار ھۇزۇر ،
پەرق ئېتەلمەس گۈزەللەرنى كۆزى كور .

بىز بۇتخانىغا كىرىپ كەلگەندە پادشاھ ۋە دۆلەت كاتتىلىرى يالاڭۋاش حالدا بىراھماننىڭ ئالدىدا تىز پۈكۈپ ئەدەپ بىلەن ئۆلتۈرۈۋاشاتى . هەممە كىشى قۇلاقلىرىنى دىڭ توْتۇپ ، بۇتنىڭ « سۆز - لىرى »نى ئاڭلىشىۋاتاتى . مەن نىجاتچىمنىڭ باشلىشى بىلەن ئالدىغا ئۆتۈپ ، كۆرۈنۈش جەھەتنىن بۇتقا تەزىم قىلىپ باش ئۇردۇم . ئاندىن بىراھمان ۋە پادشاھنىڭ قوللىرىغا سۆيدۈم ، كۆرسەتكەن قىزنى يېنىغا چاقرىپ پېشىنى توْتۇم .

پادشاھ مېنى باشلاپ كەلگەن ئاقسا قالدىن :

— بۇ كىم بولىدۇ ، قەيىھەردىن كەلدى ؟ — دەپ سورىدى .
— تۈغقىنىم بولىدۇ . ئۇلۇغۇار بۇتنى زىيارەت قىلىش ئۇمىدىدە يىرافتن كەپتۇ . ئۇ ۋەزىرىنىڭ قىزىنى كۆرۈپ ئاشقى بولۇپ قاپتۇ . شۇڭا ئۇ بىزنىڭ دىنىمىزغا كىرىپ ئىلىتىماس قىلىدۇ كى ، پادشاھنىڭ ئەمرى بىلەن ئۇنىڭ قوللۇقىنى قوبۇل ئەتكەي .

پادشاھ پەرمان چۈشوردى :

— ئۇلۇغۇار بۇتنىڭ ئەمرى ھېسابتۇر !

شۇئار بىر بىراھمان كېلىپ بىر قارا ئار غامىچىنى گەدىنىمگە سېلىپ ، بۇت بۇزرا كىنىڭ تەختىگاھى ئالدىغا ئېلىپ كەلدى . بۇتنى ئاۋاز كېلىپ :

— ئى خوجىزادە، خۇش كەلدىڭ . رەھمىتىمىزدىن ئۈمىدۋار بولۇپ خەلقىڭدىن ئايىرىلىپ چىقىتىڭ . سەدىقە — سەدىقە! — دېدى . پادشاھ ماڭا كېيىملىر تەقدىم ئېتىپ، دۇمباق چالدۇردى . ئاندىن يۇقىرى ئاواز بىلەن گۇۋاھلىق سۆزى ئىلان قىلىنىدى :

— ئەجەملىككە بۇت - بۇززۇڭ نەزىم سېلىپ، ۋەزىر ئەزىم قىزىنى بەردى .

بۇتخانىدىكى ئىش ناماز شامغىچە داۋاملاشتى . ئاندىن بىراھمان بىدەن ۋەزىرنىڭ ئۇرۇق - تۇغقانلىرىنىڭ ھەمراھلىقىدا ۋەزىرنىڭ قەسەرىگە باردۇق . قىز توپقا لايىق كېيىندۇرۇلۇپ پادشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىنىدى . ئۇنىڭ گۈزەللەتكە تەڭدىشى يوقلىۇقى ھەققەت ئىدى . پادشاھ ماڭا نۇرغۇن ئالتۇن - كۈمۈش سوۋاتالارنى بېرىپ، قىزنى نىكاھلاب قويغاندىن كېپىن قايتىپ كەتتى . مەن خىلۋەتتە پەرى سۈپەت نازىننىنىڭ ۋىسالىغا يەتتىم . ئەتسى ئەتىگەندە پادشاھنىڭ ئالدىغا تەزىمگە كىرگەن ئىدىم، ئۇ ماڭا كۆپ ئىئاملار بەردى . گەرچە مەن موھتاج بولىسىمۇ ، ئۇ قىزدا يۇتۇن ئالەمنىڭ خەزىنىسى ۋە تېپىلغۇسىز گۆھرى بار ئىدى . ئەللىقىسى : ئۆل پەرى بىلەن بىر بېرىم يىل ئەر - خوتۇن بولدۇم . ئۇ قورساق كۆتۈردى . تەقدىر بىز بىلەن قېرىشقاندەك، ئۇنىڭ ئاي - كۈنى يېقىنلاشقانىسىرى كېسەللىك چىرمىپ ھالدىن كەتكۈزۈمە كەتتى ، ھالدىغا ئېچىنپ مەنمۇ يىغلايتىم . ئاخىر ئۇچ كېچە - كۈندۈز دەرد تار - تىپ تۇغالماي قازا قىلىدى . ئۇنىڭ پىراقىدا ياقا يىرىتىپ ئاه ئۇرۇپ ، بۇنداق ھاياتتىن كەچكۈدەك ئازابلاندىم . كۆتۈلمىنگەندە سىرتتا غۇۋاغا كۆتۈرۈلۈپ ، بىرمۇنچە تەلۋىلەر ئىشكىنى تېپىپ ئېچىپ ئۆيگە كىردى . ئۇلارنىڭ ھەممىسى بىر - بىرلەپ كېلىپ بېشىمغا بىرمۇشتىن ئۇرۇپ ، ئاندىن ئورنىدا ئولتۇرۇشتى . « كۆتۈرەلمىسىڭ ساڭگىلىتىمۇال » دېگەندەك دەرد ئۇستىگە دەرد قوشۇلۇپ ، جېنىم ئازلا قالدى . شۇ چاغدا تۇيۇقسىز ئارقامدىن بىرسى كېلىپ، ياقامدىن تۇتۇپ كۆتۈرۈپ ئارقىسغا تاشلىۋەتتى . ئۇ مېنى بالا - قازا ئۇچىقىدىن تارتىۋەغان ئىدى . قارسام

مبىنى ئۆيىلەپ قويغان ئاقسا قال ئىكەن .

— نېمىگە يىغلايسەن ؟ — چالۋاقدى ئۇ .

— ئى زالىم ، — دېدىمەن ، — كۆرمەيۋاتامسەن ، تەڭداشىز
گۆھرىم قولدىن كەتسە يىغلىمای مۇمكىنمۇ !

ئۇ كۈلۈپ كېتىپ ئېيتتى :

— ئى نادان ، ئەمدى ئۆزۈ گىنىڭ ئۆلۈمىگە يىغلىۋال !
ئۇنىڭ بۇ گېپىدە نېمە منه بارلىقنى بىلەلمىدىم .

دوخاتىكى كۈنلەر

ئۇ مېنى قېيناتامنىڭ قەسىرىگە باشلاپ باردى . ئۇ يەردە پادشاھ ، ئەملىھەر ، بىراھمانلار ، ئابرۇيلىق سودىگەرلەر ۋە 33 خىل ئەھلى كەسپىنىڭ ھەممىسى جەم بولۇپ ، خوتۇنۇ منىڭ مال - مۇلکىنى بىر تەرەپ قىلىش مەجلىسى ئېچۈب تېتىپ . ئۇنىڭغا تەئەللۇق بايلىقنىڭ بارىنى ئۇتتۇ . رىغا تاشلاپتۇ . دەللاللار باھالاپ باھاسىنى توختاتقان نەرسىلەردىن كىشىلەر خالىغانلىرىنى ئېلىپ ئالتۇن - كۈمۈش بېرىشتى . بۇ پۇللار جاۋاھىرغا ئالماشتۇرۇلۇپ بىر ساندۇققا سېلىنىدى ، يەنە بىر ساندۇققا ئۆزۈق - تۈلۈك قاچىلىنىپ ، ئىككىسى بىر قېچىرغا ئارتىلىدى . بىر قېچىرغا مېنى مندۇرۇشتى . بىراھمانلار خوتۇنۇ منىڭ ئۆلۈكىنى مۇلازىمalarغا كۆرۈپ ، كەينىدىن زىكىر - تەلقىن ، سازلارنى ياكىرىتىپ ماڭدى . شەھەر خەلقى قايغۇلۇق حالەتتە مىيت ئۆزىتىش ئۇچۇن دەرۋازىدىن سرتقا ئاققى .

كۆئۈلەپنى دەرىجىلىنىڭ بىر كىم چاقىرغاندەك قىلدى ، قارىسام ھېلىقى ماڭا شاپائەت يەتكۈزگەن دەرۋازىبۇمن ئىكەن . ئۇ مېنى كۆرۈپ ئاھ نارتىپ ، كۆز ياشلىرىنى يامغۇرداك تۆكۈپ ئالدىمغا كەلدى .

— ئى بىتەلەي ، — دېدى ئۇ قاتىشقى ئىچ ئاغرىتىپ ، — قىلغان نەسەھەتلەرىنى ئاڭلىغان بولساڭ بۇ بالاغا ئۇچرىمايتىشكى . ئەمدى نېمە

دەيسەن ؟

مەن نېمە دېيىشىمنى بىلەمەي گاڭگر اپ بېشىمنى تۆۋەن سالدىم . ئىشنىڭ ئاقىۋىتىنىڭ نېمە بولۇشنى ئۇقالماي ، ھەيران بولماقتا ئىدىم . ئۆتكەندە كۆرگەن ئېگىز سېپىللەك ، دەرۋازىسىغا يوغان قۇلۇپلار سېلىنغان قەلەگە بېتىپ كەلدۈق . بىراھمانلار ئاچقۇچنى چىقىرىپ قۇ - لۇپنى ھالقىلاردىن ئېلىۋىدى ، يۈزلىگەن كىشى كۈچەپ ئىتتىرىپ تۆمۈر دەرۋازىنى ئاران ئاچتى . جاۋاھىر قاچىلانغان ساندۇق بىلەن ئۆزۈق - تولۇك قاچىلانغان ساندۇقنى ماڭا بېرىشتى .

ئاندىن ۋەزىر بىلەن بىراھمانلار ئالدىمغا كېلىپ :

— ئى يىگىت ، كەلمەكتىڭ قايتىمىقى باردۇر . مانا بۇ خوتۇنىڭىز بىلەن بالىڭىز ، بۇ بولسا مال - دۇنييارىڭىز ۋە قىرىق كۈنلۈك ئۆزۈقىڭىز . بۇنى يەپ جان ساقلاپ تۇرۇڭ ، — دېدى .

بۇ ئۇلارنىڭ قائىدىسى ئىكەن ، قورقۇنچلۇق سۆزلەرنى ئاڭلاپ هوشۇم كاللامدىن ئۇچتى . شۇنداق قىلىپ ، ئۇلار مېنى جەسەتنىڭ قېشىدا قالدۇرۇپ چىقىپ كېتىشتى . ئاندىن دەرۋازىنى بۇرۇنۇنىڭ تاقاپ قولۇپ لىۋەتتى . مەن نېمە قىلىشىمنى بىلەمەيتىم . غەملىك بېشىمنى زەئىپ تىزىمغا قويۇپ يىغلىماقتىن باشقا چارمە يوق ئىدى .

چۈشكە يېقىن هاۋا تونۇردهك ئىسىشقا باشلىدى . ئاپتاپ تەپتى دىن تىنىشىمۇ تەس ئىدى . ئەتراپىمغا قارسام قۇرۇپ كەتكەن ئادەم سۆگە كىلىرىدىن باشقا ھېچنېمە كۆرۈنەيتى . ئالتۇن - جاۋاھىر تولدۇ - رۇلغان ساندۇقلار قالايمىقان تاشلىنىپ ياتاتتى . غەزپىم قايىناپ تېشىپ خوتۇنۇمىنىڭ جەستى قېشىغا باردىم - دە : « تۇغالمايدىغان ئادەم ھامىد لىدار بولۇپ نېمە قىلاتتىڭ ! » دەپ نەچچىنى تېپۋەتتىم . پاناهلىق جاي ئىزدەپ ھەر تەرەپكە چېپىپ باقتىم . بىر كۈن شۇنداق ئۆتتى ، كېچىسى زادىلا ئۇيىقۇم كەلمىدى ، ئاراممۇ ئالالمىدىم . ئەتسى ئەقلىمنى ئىشلىتىپ ، چۈۋەلغان ساندۇق تاختايلىرىدا سايىۋەن ياسىدىم . كۈندۈزى هاۋا ئىس - سىپ كەتكەندە ئاستىغا كىرىپ ئاپتاپتن پاناهلاندىم ، كېچىسى ئۇستىگە

چىقىپ ئۇ خىلدىم . قورغاننىڭ بىر تەرىپىدىكى كىچىككىنە ئېرىقتا سۇ ئا-
قىدىكەن . ئىزدەپ يۈرۈپ ئۇنىڭ چىقىدىغان يېرىنى تاپتىم . كە كە
سېپىچىلىك بىر نوکەش قورغاننىڭ ئۇلغا ئورنىتىپ قويۇلغان ئىكەن . شۇ
سۇ بىلەن ئۇسىزلىقۇمنى قاندۇرۇپ ، نانى يەپ كۈن ئۆتكۈزۈم . ۋا-
قىت شۇنداق ئۆتۈھەردى . 40 كۈن توشقاندا ئەندىشىگە چۈشتۈم . خۇداغا
ئىلتىجا قىلىپ : « ئۇلۇغ قادر ئىگەم ، ئۆزۈڭ شەپھەتلىك ، مېھربانىسىن ،
هاجەتمەنلەرنىڭ حاجىتنى راوا قىلغۇچىسىن . ئەگەر ئۆمرۈم توگىمىگەن
بولسا نىجاتلىق بەرگەيىسىن » دەپ ياش توكتۇم .

نەزم

بۇ تېرىكلىك كىشىنىگە ھەركىم ئەسر ،
كۈن چۈشكەندە دال بولالماسى ئالىي قەسر .

پىغان چىكىپ يىغلاپ ئولتۇرۇپ ئۇ خىلاب قاپتىمەن . دەرۋازىنىڭ
غار اسلاپ ئېچىلىشى ۋە ئادەملەرنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ ئويغىنىپ كەتتىم .
قارىسام بىر مۇردىنى ئېلىپ كېلىشىۋېتتىپ . تۆوهن چۈشۈپ كۆرۈمكى ،
مۇردىغا ھەمراھ قىلىنぐىنى بىر خوتۇن ئىكەن . ساندۇققا يېمەكلىكلىرىنى
قاچىلاپ بېرىپتۇ . خەقلەر مۇردا بىلەن قېرى خوتۇنى قالدۇرۇپ دەرۋا-
زىنى تاقاپ كېتىشكەندىن كېيىن ، كۆڭلۈمەد : « ياخشىسى ، بۇ مەزلۇمنى
ئۆلتۈرۈۋېتتىپ ئۇنىڭ ئۆزۈقىنى ئىگىلىگىن . بۇ ساڭى ئاللاتائالا بىر سەۋەب
بىلەن ئۇھەتكەن رىزقىدۇر » دەپ ئويلاپ يېننغا بارسام ، مېنى كۆرۈپ
قورقۇنچىدىن جايىدىن قوپالىمىدى . تاختاي بىلەن بېشىغا بىرنى ئۇرغان
ئىدىم ، تىن تارتىمای ئۆلدى . ساندۇقتىكى ئۆزۈقىنىڭ توگىشىگە يارا تقولچى
ئىگەم يەتكۈزگەن ئۆزۈقى ئېرىشىپ ، رىزق ئىشىكىم ئېچىلىپ تۇردى . شۇ
تەرىقىدە 3 — 4 ئاي ئۆتتى . كۆتۈلمىگەن بىر كۈنى بىر نازىننى قىزنى
كۆرۈمكى ، ئۇ 18 ياشتا بولۇپ ، چىرايدىدىن ئاپتاتىپتەك نۇر يېغىپ
تۇراتتى . ئۇچىسىدىكى لىباسلىرىدىن ئەمزا زادىلەردىن ئىكەنلىكى ئىنىق

ئىدى . ئۇنىمۇ مىيتىكە هەمراھ قىلىپ ئېلىپ كېلىشىپتۇ . تەقدىرنىڭ
قىسىمىتى بىلەن ئۇنىڭ ئىشق ئۇتنىغا گىرىپتار بولدۇم . قېشىغا يېقىنلاپ بې-
رىۋىدىم ، قورقۇپ هوشدىن كەتتى . ئۆزۈمنى ئەيىبلەپ ، قىلغان ئىشىمغا
پۇشايمان يېدىم . ھېلىقى سۇ بار جايغا كۆتۈرۈپ ئاپىرىپ يۈزىگە سۇ
سەپكەن ئىدىم ، هوشىغا كەلدى . كۆزىنى ئېچىپلا چىرقىراپ قاچتى .
« قېنى ، قېچىپ نەگە بارالايسەنكى ، جاھىل ! » دەپ مەيلىگە قوپۇۋەتتىم .
ئاندىن تەدرىجىي يېقىنچىلىق قىلىپ ، كۈندە قېشىغا كېلىپ ئولتۇرۇپ
بىللە غىزانىدىم . شۇنىڭ بىلەن بارا - بارا ماڭا خېلى ئۆگىنىپ قالدى ،
ھەتتا مەندىن يېمەكلىك سورايدىغان بولدى . يەيدىغان نەرسىلەرنىڭ
يۇمىشاقلىرىنى ئۆزۈم يېيشىكە قىيمىي ئۇنىڭغا بېرىتتىم ، ئوبدان مۇئامىلە
قىلىپ دىلىنى ئېرىتىشكە تېرىشاتتىم .

ئاخىر بىر كۈنى ئۇنىڭدىن ئۆزىنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى سورىدىم .
— مەن پادشاھ دىۋان بېگىنىڭ قىزى ئىدىم ، — دېدى ئۇ جاۋاب
بېرىپ ، — ئاتام ئاكىسىنىڭ ئوغلىغا خوتۇنلۇققا بەردى . ئېرىم قازا يېتىپ
تۇرۇقسىز ئۆلدى . مېنى مىيتىكە هەمراھ قىلىپ ئېلىپ كېلىشتى . مېنىڭ
كىملىكىنى بىلدىڭ ، ئەمدى ئۆزۈڭ كىم بولىسەن ؟ سەنمۇ ئەھۋالىنى
بايان قىلغۇن !

مەن سەرگۈزەشتىرىمىنى ئېتىپ بولۇپ ، شۇنداق دېدىم :
— ئى نازىننى ، خۇدايتئالا سېنى ماڭا يەتكۈزۈپ بېرىپتۇ .
ئۇ ئۇنىچقىماستىن ، ئۇلۇغ - كىچىك تىننىپ ئولتۇردى ، تەقدىرىگە
ئېچىنىۋاتقانلىقى ئېنىق ئىدى . ئۆزۈلدۈرمەي ياخشىلىق قىلىۋېرىپ كۆڭ-
لىنى ئۆزۈمگە قاراتتىم ، شۇنداقلا ياشاش ئىشەنچىنى تۇرغۇزدۇم . ئارىدىن
بىر مەزگىل ئۆتۈپ ، ئاخىر ئۇنى مۇسۇلمان قىلىدىم . ئۇ دىنىمغا كىرگەندى-
دىن كېيىن ئەر - خوتۇن بولۇشقا رازى بولدى . ئۇنى - بۇنى دەپ
يۈرۈپ ، بۇ « دوزاخ » تىسمۇ ئۆزۈمگە دىلدار تېپۋالدىم . ياشاش ئۇمىدى
ئۇنى قايتىدىن گۈزەل ساھىجامالغا ئايلاندۇرۇۋەتتى . ئۇنىڭ بىلەن ئۈچ
يىل تۇرمۇش ئۆتكۈزۈدۇم ، ئىككىنچى يىلى بىر ئوغۇل تۇرغۇپ بەردى .

بىزنىڭ ئىشمىز قانداق قىلىپ بولمىسۇن ياشاش ئىدى . بەزىدە دۇنيانىڭ ئىشلىرىغا ھېراللىقىمىز ئېشىپ ، جاۋاھىرلار ئارىسىدا مۆكۈشمەك ئوينىپ كۆڭۈل ئاۋۇندۇرانتۇق ، جاۋاھىرلارنىڭ ئەڭ ئىسىلىرىنى تاللاپ يىغىپ قوياتتۇق .

كۈنلەر شۇنداق ئۆتۈپ، ئوغلىمىز ئۈچ ياشقا كىردى. بىر كۈنى ئۇنىڭغا دېدىم:

— ئى نازىنن ، بىز قاچانغۇچە بۇ زۇلۇم ئوچىقىدا قىينىلارمىز ؟

— خودایتائلا نیجاتلیق بهرگوچه چندیمای ئىلا جىمىز يوق .

ئۇنىڭ سۆزىدىن دىلىم يۇمىشىپ ، ئېزلىپ يېتىپ ئۇخلاپ
قاپتىمەن . چۈشۈمde بىر ئاىقاقال : « قەلئەگە سۇ كىرىدىغان جايىدىن
چىقىپ كېتىڭلار ! » دىدى . ئويغىنپلا چۈشۈمنى خوتۇنۇمغا ئېيتقان
ئىدىم ، ئۇ خۇشال هەم ئارسالدى بولۇپ ئېيتتى :

— بُو يه دن قانداق چقیپ کیتھلے یمیز ؟

ساقلىغاندila كېىنلىكى تۇرمۇشىمىزغا ئەسقاتاتنى .

خۇداغا تەۋەھەككۈل قىلىپ تاشقىرىغا چىققاندىن كېىن ، بىرىمىز ئەسكى چاپان بىلەن خالىلارنى كۆتۈرۈق ، يەنە بىرىمىز ئوغلىمىزنى بويىنىمىزغا مندۇر دۇق . شۇنىڭ بىلەن « لاهەۋلە ۋەلاقۇۋۇھەتە » دەپ بېشىمىز قايىغان ، پۇتىمىز تايغان تەرمەپكە راۋان بولۇق . بىرنە چە ئايلاپ يول يۈرۈپ ، ئوت - چۆپلەرنىڭ يوپۇرماق - يىلتىمىزلىرىنى يەپ ، جان قورقۇنچىسىدىن ئادەم بار يەرگە يېقىنىشلەمەي ، تېنەپ - تەمتىرەپ ، بۇگۈن بۇ يەرگە ئۇلشىتىمىز . باشتن ئۆتكەن كۈنلەر مانا شۇدۇر .

ئى شەھرىيار ، ئۇ ئىككىسىنىڭ ئېچىنىشلىق سەرگۈزەشتىلىرىنى ئاڭلاپ يۈرىكىم پىچاق بىلەن تىلغاندەك بولدى . ئۇلارنى ئۆز يېنىمدا ئېلىپ قىلىپ ، يىگىتىنى ئوردا بېگى قىلىدىم ، خوتۇنى خوتۇنۇم بىلەن ئاچا - سىكىل بولۇپ ئۆتتى . خېلى بىر زامان شۇنداق ياشاب ، ئايالىمدىن ئىككى پەرزەنت يۈزى كۆرۈم ، لېكىن ئىككىلىسى ئەي بولىدى . ئايالىمغۇمۇ كېسەللەك تۈپەيلى قازا يەتتى . بۇ قىسمەتلەر ئېغىر كېلىپ بۇ يەردە تۇرۇۋېرىشكە ھەپسەلەم قوبىماي ، پادشاھقا ئىلتىماس قىلىپ بەندەرنىڭ پاسىبانلىقىنى ئۇ يىگىتىكە ئۇتۇنۇپ بەردىم . ئەنە شۇنىڭدىن بۇيان ۋاپاسىز ئاكىلىرىم بىلەن ۋاپادار ئىتىمغا مۇشۇنداق مۇئامىلىدە بولۇپ كېلىۋاتىمەن . ئىتىنىڭ بويىنىدىكى لەئىلەرنى شۇ يىگىت ئېسپ فويغان . ئەجەم ۋىلايتىگە قايتىپ كەلگەندە ئاكىلىرىمنىڭ قىلىمىشلىرىنى پاش قىلد ماي ، ئىتىپەرس دېگەن نامنى ئۆزۈمگە مۇناسىپ كۆرۈم . بۇ شەھەرگە مانا بۇ ئوغۇلىنىڭ دالالىتى بىلەن كېلىپ پادشاھنىڭ خىزمىتىگە مۇيەسسەر بولۇم . دەيدىغانلىرىم شۇنىڭ بىلەن تۈگىدى .

ئەلقىسىسە : ئاندىن خوجازادىدىن :

— سەن مۇشۇ ۋىلايەت خەلقىدىنمۇ ؟ — دەپ سورىدىم .

ئۇ كۈلۈپ تۇرۇپ جاۋاب بەردى :

— كەمنە ئاجىزە ۋەزىرنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرىدىن بولىمەن ، ئېنىقراق ئېيتىسام ، ۋەزىرنىڭ قىزىدۇرەمن . ئاتامغا ناھەق ئازار بېتىپ

زىندانغا تاشلاندى . ئۇنىڭ مەندىن بۆلەك پەزەنتى يوق ئىدى . ئۇنى قۇتۇزۇشنى بۇرچۇم ھېسابلاپ ، كىشىلەردىن مەخپىي ئەجەمگە بېرىپ بۇ كىشىنى ھۇزۇرلىرىغا ئېلىپ كەلدىم . ئەمدى ئاتامنىڭ دېگىننىڭ ھەقلقى ئۆزلىرىگە ئايىدىڭ بولدى ، ئاللانىڭ ئالدىدا ھەم ئاشكارىلاندى . شۇڭا ، ئاتامغا نىجاتلىق بەرگەبىلا .

خوجا ئىتىپەرسى خېلىدىن بۇيان بالا قىلىۋېلىشنى ئويلاپ كەلگەن « ئوغۇل »نىڭ ئەمەلىيەتتە ۋەزىرنىڭ قىزى ئىكەنلىكىنى بېلىپ ، دەردىك ئاه ! ئارتىپ يېقىلىدى .

ئۇ بىر كەمەدە هوشغا كېلىپ :

— ۋادىمەرخا ! تارتقان مېھنەتىم بەھۇدە زايە كېتىپتۇ . قېرىغىنىمدا سەپەرنىڭ جەبىر - مۇشەققىسىنى تارتىپ ئۆز سەرىمنى ئاشكارىلاپ مۇرادىمغا يېتەلمىدىم ! — دەپ ھەسەرتلەر چەكتى .

ئۇنىڭدىن سورىدىم :

— مۇرادىلە ئېمە ئىدى ؟

— پەزەنتىم بولىماغاچقا ، ئۇنى ئوغۇل قىلىۋالماقچى ئىدىم . تەتۈر پەلەكىنىڭ بۇنچىۋالا نەيرە گۇزار ئىكەنلىكىنى نەدىن بىلەي ! ئۇ شۇنداق دېگىنچە « ئاه » ئۇرۇپ يېغلاپ كەتتى .

ئى دەرۋىشلەر ، ئول پىركار ئىفتادەنىڭ كەچۈرمىشلىرىدىن يۈرىكىم ئېرىپ ، ئۇنى ئالدىمغا چاقىرىپ : « ۋەزىرنىڭ ساھىجىمال قىزىنى ساڭى ئېلىپ بېرىمەن ! » دېگەن ئىدىم ، بۇنىڭدىن ئۇنىڭ كۆڭلى تەسکىن تاپتى .

شۇئان پەرمان قىلىپ ، قىزى ئۆيىگە ماڭدۇر دۇم . ئاتىسىغا ئات ۋە كىيم - كېچەك ئەۋەتىپ ، زىنداندىن ئازاد قىلىشقا بۇيرۇق چۈشور دۇم . ئۆزۈممۇ ئالدىغا كۈتۈۋېلىشقا چىقىپ ، ئاتامنىڭ ئورنىدا قۇچاقلاپ پېشانىسىدىن سۆيدۈم ، ئوردا قوبۇلخانىسىغا باشلاپ كېلىپ ، بارلىق ۋازا - رەتلەرنى باشقۇرۇش مەنسىپىنى بەرگەنلىكىمنى جاكارلىدىم ، مەملىكەتنىڭ ئاساسلىق باشقۇرۇش هوقۇقىنى ئۇنىڭغا تاپسۇر دۇم . خوجىغىمۇ كۆپ

ئىنئام ۋە ئالىي مەنسەپ بەردىم .

شۇ چاغدا ئۈچىنچى دەرۋىش ئورنىدىن تۇرۇپ كۆزلىرىدىن باهار يامغۇرىدەك ياشن تۆكۈپ :

— ئى شەھرىيار ، مەن ھالىمنى بايان ئەيلەپ نېمە قىلارمەن ؟
نامىم بۇ ئالىمدىن ئۆچۈپلا كەتسە بولماسىدى ! — دەپ ھېكايسىنى باشلىدى .

بېبىت

كىشىكم مەن كەبى بولمايدۇ ۋەپىران ،
ئۈمىدىسىز زارلىنىپ چۆللەرده سەرسان .

بەشىھى باب

پارس پادشاھنىڭ ھېكايىسى

مەن پارس ۋىلايىتتىنىڭ پادشاھى ئىدىم . ھۆكۈمرانلىق تەختىدە ئۇزاق ئولتۇرۇم . ۋاقتىكى ، تەختىكە چىقىپ ئانچە كۆپ ئۆتمىگەن بىر كۈنى خاس كىشىلىرىم ئەتراپىمدا چۆرىدەپ ئولتۇرۇپ ، جاھانكەشتىلەر ، ئالىم - دانىشمەنلەر ، ئىلگىرى ئۆتكەن ئەخلاق - پەزىلەت ئىگلىرى ۋە مەككارلار ھەققىدە گەپ ئېچىپ ، نۇشىرواننىڭ ئادالىتى ، هاتەمنىڭ ساخاۋەتتىنى ماختىدى . ئۇلار : « بۇ ئىككى زاتنىڭ ئېسىل خىسلەت - پە - زىلىتى ، ئەدەپ - ئەخلاق سۈپەتلىرى ئىنسانىيەت ئارسىدا ياخشى نام بىلەن مەشھۇر دۇر ! » دېيىشتى . شۇ چاغدا ۋەزىرلەردىن بىرى هاتەمنىڭ ساخاۋەتچىلىكى توغرىسىدا مۇنداق بىر ھېكايىنى باشلىدى .

هاتەم بىلەن نەۋىل

هاتەم تەي « بىنى تەي » قەبىلىسىنىڭ ئابرۇيلىق كىشىلىرىدىن ئىدى . ئۇنىڭ ياخشى نامىنى ئاڭلىغان خەلق ھەر تەرمىتىن ئىزدەپ كېلىپ ، قەدمەم ئىزىنى سوّيىپ ئۆزلىرىگە باشلىق بولۇپ بېرىشنى ئۆتۈنۈشتى . ئۇنىڭ ئىناۋەت - ئابرۇيى كۈندىن - كۈنگە ئۆسۈپ ، سا - خاۋەتچىلىك پەزىلىتى ئالەمنىڭ ھەممە بۇلۇڭ - بۇ چقاقلەر بىغىچە تارقالدى . ئۇ سېخىلىق بابىدا شۇنداق تەڭداشىسىز ئىدىكى ، بىر قىتىم

ئەرەب سەردارلىرىدىن نەۋەقىل بېنى ھامان ھاتەم بىلەن مەلۇم زىددىيەتلىر تۈپەيلىدىن قارشىلىشىپ ، جەڭ ئارقىلىق ھۆكۈمىتىنى قولغا كىرگۈزۈۋەپ-لىش نىيىتىدە ئۇرۇش باشلىدى . ھاتەم بۇنىڭدىن خەۋەرسىز ئىدى . ئۇ نەۋەقىلىنىڭ نىيىتىنى ئۇقۇپ ئويلىدىكى « يۈزەشىم ، ئەلۋەتنە ، ناھەق قان تۆكۈلىدۇ . بۇنىڭدىن كۆرە ، ئۇقىمغان بولۇپ بىر تەرمىكە كېتىھى ! » ئۇ-نىڭ ئۆزىنى قاچۇرۇشى نەتىجىسىدە نەۋەقىل ھېچىرىپ جاپا تارتىمايلا ئورنىغا تەختتە ئولتۇردى ۋە ئېلان چىقىرىپ : « كىمكى ھاتەمنى تۇتۇپ كەلسە ياكى خەۋەرىنى ئېلىپ يەتكۈز سە 100 دىنار ئىنئام بېرىلىدۇ » دەپ جاكارلىدى .

بۇنى ئاڭلۇغان تەممە خورلار پۇلغان ئېرىشىش ئۈچۈن ھاتەمنى ئىز- دەپ پىيادە - ئاتلىق تەرەب - تەرەپكە چىشىتى . ئەمما قانىچە پالاقسىپمۇ تېپىشمالىدى . ھاتەم بىر غارغا كىرىپ مۆكۈنۈغان ئىدى .

كەچ بولغاندا ئەر - خوتۇن ئىككى قېرى ئادەم ئىككى مېھمىتىنى باشلاپ غارغا كىرىپ كەلدى . بۇ ئۇلارنىڭ تۇرىدىغان جايى ئىدى . ئۇلار ئوت يورۇقىدا غىزالىنىپ بولۇپ ، خوتۇن ئېرىدىن :

— بۇگۈن نېمە ئۈچۈن ئوتۇنۇڭنى ساتىمىدىڭ ، ئەمدى بالسالار نېمە يېيدۇ ؟ — دەپ سورىغان ئىدى ، ئېرى جاۋابىن ئېيتتى :
— نەۋەقىل تەي قەبىلىسىنى بېسۋالدى ، ھاتەم قېچىپتۇ ، شۇ سەۋەبىتىن ھەممە كىشى ، ئۇنى تۇتۇپ بېرىپ ئىنئام ئالىمىز دەپ ئوتۇنغا قاراپىمۇ قويىمىدى . كىمكى ھاتەمنى تۇتۇپ ئاپارسا ، ئۇنىڭغا كېيمىم - كېچەك ، ئالتۇن بېرىدىكەن . ئەگەر ھاتەمنىڭ بار يېرىنى بىلگەن بولسام ئۇنى تۇتۇپ بېرىپ بۇ يوقسۇزلىقتىن قۇتۇلار ئىدىم .

ھاتەم ئۇ كىشىنىڭ سۆزىنى ئاڭلاب ئىچ ئاغرىنتى . تالڭ ئاتقاندا ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ سالام قىلىدى . ئەر - خوتۇنلار سالامنى ئىلىك ئېلىپ بولغاندىن كېيىن :

— ئۆزۈڭ كىم ، نېمە ئۈچۈن بۇ غارغا يوشۇرۇنۇۋالدىڭ ؟ — دەپ سورىدى .

— مەن ھاتەمەدۇرەمەن .

ئەر - خوتۇنلار بۇنى ئاڭلاب ، ئۇنىڭ ئايىغىغا يېقلىپ :

— ئى يىگىت ، ساڭا جىنمىز پىدا بولسۇنلىكى ، بۈگۈن ئۆزۈڭنى ئاشكارىلايدىغان كۈن ئەمەس . نۇرغۇن كىشىلەر سېنى تۇتۇپ بېرىپ ئىنئام ئالماقچى بولۇۋاتىدۇ . دۇشىنىڭ نەۋەلىمۇ سېنى تۇتۇش ئۇنىدا كۆبۈۋاتىدۇ ، — دېدى .

— ئى ئاق كۆڭۈل كىشى ، ئاڭلىشىمچە ، كىمكى مېنى تۇتۇپ ئۇنىڭ قېشىغا ئاپارسا نۇرغۇن ئالتۇن ۋە كىيىم - كېچەك بېرىدىكەن . سەن مېنى نەۋەلىنىڭ ئالدىغا ئاپارغىن . ئۇ ۋەده قىلغان نەرسىلەرنى ساڭا بەرسۇن . بۇنىڭ ساۋاپى ماڭا بولعاي ! — دېدى ھاتەم .

مسرا

ئۆزگىنى شاد ئەيلىمە كە كىم كېچەر ئۆز جانىدىن .

— ھەرگىز ئۇنداق قىلمايمەن ! — دەپ بۇ ئىشتىن پاناه تىلىدى بۇۋاىي .

ھاتەم شۇنداق قىلىشقا كۆپ زورلىدى . ئۇنىمىغاندىن كېيىن قورقۇتۇپ :

— ئەگەر سەن دېگىننىمەك قىلىمساڭ ، مېنى جەزمەن يەنە بىرسى تۇتۇپ ئاپىرىدۇ . ئۇ چاغدا نەۋەلىگە سېنى ئاشكارىلاپ ، مېنى يوشۇرۇپ باقىتى دەيمەن . ئۇ چاغدا ھالىڭ خەتەر بولىدۇ ! — دېدى .

ئول كىشى ئىلاجىزىز ھاتەمنىڭ تەلىپىنى قوبۇل قىلىپ ، ئۇنى ئە- گەشتۈرۈپ ئېلىپ كېتۈۋاتقاندا ، ئالدى تەرەپتىن چىقىپ كەلگەن نۇرغۇن ئادەملەر گە ئۇچراپ قالدى . ئۇلار ھاتەمنى ئىزدەۋاتقانلار ئىدى ، شۇنداق قىلىپ ، ھەممىسى قوشۇلۇپ نەۋەلىنىڭ قېشىغا ئېلىپ كېلىشتى . بۇلار 100 دەك ئادەم بولۇپ ، نەۋەلىدىن ئىنئام ئېلىشقا ئالدىرىايتتى .

نەۋەلى « تۇتۇپ ئېلىپ كەلگۈچىگە ئىنئام بېرىمەن » دەپ قەسەم

قىلغاققا ، دەرھال ئويلىنىپ :

— سىلەر ھاتەمدىن سوراڭلار ، قايىسىڭلارنىڭ تۇتۇپ كەلگەنلىكىڭلارنى ئۆزى ئېيتىسۇن ، — دېدى .

ئۇلار ھاتەمدىن سورىدى .

— بۇلارنىڭ ھەممىسى يالغان ئېيتىدۇ ، — دېدى ھاتەم ، — مېنى بىر قېرى كىشى ئېلىپ كەلدى .

بۇ چاغدا بۇۋاي كىشىلەرنىڭ ئارقىسىدا ئۆزىنى ئۆزى كاچاتلاپ يىغلاپ ئولتۇراتى . باشقىلار ئۇنى نەۋىلىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى .

نەۋىل دېدى :

— بۇ قېرىدىن ئەھۋىنىڭ قانداق بولغانلىقىنى سوراڭلار .

بۇۋاي ئاخشىمى غاردا بولۇنغان گەپ - سۆزلەرنى ۋە تالك ئاتقاندا يۈز بەرگەن ئىشلارنى تەپسىلىي بايان قىلدى . نەۋىل بۇنى ئاڭلاب ، ئىچىدە « بىر يوقسوزنى موهتا جىلىقتن قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئۆز جىنى پىدا قىلىۋاتقان ئادەمگە ئۆچمەنلىك پوزىسىسىنى تۇتۇش توغرا ئەمەس ، ئۇنى خورلاشقا تېخىمۇ بولمايدۇ . ئۇ ھەققىمىي مەرد ۋە بەختلىك كىشىدۇ ! » دەپ ئويلاپ ، ھاتەمنىڭ ئايىغىغا يىقلىدى ۋە ئۇنى ئۆز ئورنىسا ئولتۇرغۇزۇپ خىزمىتىگە قول باغلاپ تۇردى . سېخىيللىقىنىڭ بەركاتىدىن دۈشمەنلىك دوستلۇققا ئايىلاندى .

مسرا

سېخىينىڭ نامى ئۆچمەيدۇ ، ھاياتتۇر ئۆلسىمۇ ھەتتا ،

ئى شەھرىيار ، مەن بۇ ھېكايىنى ئاڭلاب مۇلاھىزە يۈر گۈز گەندىن كېيىن ئۆز - ئۆزۈمگە : « ئەرمەلەر خانىدانىنىڭ نۇرغۇن كاتىلىرى تا . رىختا ئۆچمەس نام قالدۇرۇپ كەتتى . سەنمۇ زەرىن شەھرىنىڭ سۇلايمان سۈپەت پادشاھى بولۇپ تۇرۇقلۇق نېمە سەۋەبىتىن مۇشۇنداق فەيزىدىن مەھرۇم بولمايسەن ؟ » دەپ سوئال قويۇپ ، كۆپ باش قاتۇرۇش ئارقىلىق

ھەر بىر ئىشىكى بىردىن كۈچىغا قارايدىغان 40 ئىشكىلىك بىر بىنا سال دۇردۇم . بىر مىسقاللىق پۇل قۇيدۇرۇپ ، ساخاۋەت قىلىش ئۈچۈن ئىمارەتتە ئولتۇردىم . ھەر ئىشىكتىن غېرىب - بېتىم سائىللار كېلەتتى ، ئۇلارغا بىر تىلادىن بەرسەم خۇشال بولۇپ قايتىشاتتى . بۇ ئىشنى مۇشۇ تەرىقىدە خېلى ئۇزاققىچە داۋاملاشتۇردىم .

بىر كۈنى ئۇ يەردە پەلەك سېھىگەرنىڭ ھىليلە - نەيرىگىدىن بىخەۋەر ھالدا ئولتۇراتتىم ، تۈيۈقسىزلا نەپەسىلىرىدىن ئوت چىقىپ تۇرىدىغان بىر قەلەندەر كىرىپ سەدىقە تىلىدى . بېننەما قىچقىرىپ ئېتىدە كىنگە بىر تىللا تاشلىدىم . ئۇ سەدىقىنى ئېلىپ چىقىپ كېتىپ ، ئارقىدىن يەنە بىر ئىشىكتىن كىردى ، يەنە بىر تىللا تاشلىدىم . شۇ تەرىقىدە ھەممە ئىشىكتىن بىر قېتىمىدىن كىرىپ بىر تىلادىن ئالدى ؛ جەمئىي قىرقى تىللانى ئېلىپ بولۇپ يەنە باشتىكى ئىشىكتىن كىرىپ ئېتىكتىن تۇتۇپ تۇرغان ئىدى ، ئاچىچىقىم كېلىپ ئېلىپ :

— ئى دەرۋىش ، سەن دەرۋىشلەرنىڭ نامىنى بۇلغىدىڭ . سەن بىرمەر كىشىدىن ئەدەپ ئۆگەننىڭەنمۇ ؟ بىرمەر ئۇستازدىن تەلمى ئالمىدىڭ . مۇ ؟ سەندىكى بۇ قانداق ھېرىس ؟ « تەزكىرەئى پۇقرا » دېگەن كىتابتا : « بىر دەرۋىشتە بىر پۇل بولسا ، دەرۋىش ھېسابلامايدۇكى ، ئۇنىڭغا كىشىلەر ساخاۋەت قىلىمغا يى . ئۇنىڭ كېچىسى ئۇ خىلماي قىلغان ئىبادەتە لىرىسىمۇ ھارامدۇر » دېلىكەن . مانا بۇ تەرىقەتچىلەرنىڭ يولىدۇر . سەندە ھازىر قىرقى تىللا بار . يەنە قەلەندەر چىلىكتىن قولۇڭنى يىغىدىڭ . شۇڭا سېنى مۇناسىپ كۆرمىدىم ، ئەمدى بىرنەرسە بەرمەيمەن ! — دېدىم . دەرۋىش سۆزۈمنى ئاڭلاپ قەھر - غەزەپكە كېلىپ ، ئاچىچىقى بىلەن تىكلىپ :

— ئى خۇدانىڭ بەندىسى ، ئەگەر مەن بىرمەر ئۇستازنىڭ تەلمىنى ئالمىغان بولسام ، سەن « مىنھەت ۋە ئازار قىلىپ سەدىقاتىڭلارنى يوقاتە ماڭلار » دېگەن ئايەتنى ئوقۇمىدىڭمۇ ؟ سەن تېخى ياخشىلىقنىڭ يولىنى بىلەمەي تۇرۇپ ئۆزۈڭنى سېخىيلاردىن ھېسابلامسەن ؟ سەن بەسرە شە .

ھىرىگە بارسالاڭ ئۇ يەرنىڭ خانىدانىدا بىر قىز بار ، ساخاۋەتنى شۇنىڭدىن ئۆگىنىپ كەلسەڭ ، ئاندىن ياخشى نامىڭ چىقىدۇ . بۇ ئالتوۇلىرىڭ سېنىڭ نەزىرىنىڭدە كۆپ بولسىمۇ ، مېنىڭ نەزىرىمىدە بىر تال خەسچىلىك يوق .

نەزم

كۆزلىرىم دەريا ، كۆڭلۈم مەدەندۇر ،
 قوللىرىم ئەركىن ، قەلبىم دەر دەندۇر

دەپ ، بەرگەن تىللالارنى يەرگە تۆكۈۋېتىپ ، پەشلىرىنى قېقىپ چىقىپ كەتتى .

ئى شەھرىيار ، ئول يوقسۇز لۇق مەملىكتىنىڭ پادشاھى ياخشى نىيەتتە دېگەن سۆزلەر راست ئىدى . « ئۇنىڭ كۆڭلىنى مىننتە تەرنىقى بىلەن تاتىلاپ زېدە قىلغىنىم ئوبىدان بولماپتۇ » دەپ ئوپلاپ ، ئۆززە ئېيتىقلى ئارقىسىدىن چىقىپ سۆز بىلەن ھەرقانچە ياندۇراي دېسەممۇ يانمدى . نېمىنى خالسالاڭ شۇنى بېرىي دەپ يالۇرۇپ باقتىم . ئاخىر ئۇ قەسەم قىلىپ تۇرۇپ :

— ئەگەر پادشاھلىقىنى بەرسە گەمۇ يانمايمەن ! — دېدى ۋە كەينىگە قارىمای كەتتى .

مسرا

شېشە سۇنغاندىن كېيىن ئورنىغا كەلمەس زادىلا .

ئۇنىڭ بۇ سۆزى ماڭا ھەددىدىن ئار تۇق تەسر قىلىپ ، ھەرقانچە تىرىشىپ كۆڭلۈمىدىن چىقىرىۋېتىي دېسەممۇ مۇمكىن بولمىدى . كېچە - كۈندۈز خىيال قايىنمىدا غۇلاچ ئېتىپ ، بىر نېمىمۇ يېمەي - ئىچمەي ، ئا - خىر بەسە شەھرىگە بېرىپ قەلەندەر تەرىپلىگەن قىزنىڭ سېخىلىقىنى كۆرۈش قارارىغا كېلىپ ، ۋەزىرگە مەسىلەت سالدىم .

— پادشاھلىنىڭ سۆزىنى راست بىلىپ ، دېگىنىدەك

قىلىماق لازىم دۇر ، — دېدى ۋەزىر ، — لېكىن قەلەندەرنىڭ سۆزىگە ئىشىنىپ كېتىش پادشاھلارغا مۇناسىپ ئەمەس .

مهن ئېيتتىم :

— ئۇنىڭ دېگەنلىرى راست سۆز دۇر ، ئەكابرلارنىڭ سۆزىگە ئوخشايىدۇ . مېنى ھەرگىز توسمائىلار ، بولمسا بۇ ئىشتىن بىرمر يامان ئاقىۋەت كېلىپ چىقارمىكىن دەپ قورقىمەن .

— ئۇنداقتا ، نەچچە مىڭ ھەميان ئالتۇن ۋە خاس كىشىلەرنى بىرگە ئېلىپ ماڭغا يىلا .

— بۇ سۆزۈڭ رايىمغا خىلاپتۇر ، — دېدىم ۋەزىرگە ، — ئەگەر چوڭ داغدۇغا بىلەن بارىدىغان بولسام ھەممىگە شۆھرىتىم تارقىلىپ كېتىدۇ ، ئۇ ھالدا بېرىپ كەلمىكىم مۇمكىن ئەمەس . مەن دەرۋىشانە سىياقتا دەرۋىشلەر قېشىغا بارىمەن ، سېنى ئورنۇمغا ۋاکالتىن ئولتۇر غۇزۇپ قويىدەن . خەلقە ئازار يەتكۈزۈمەي ئۆزۈگىدىن رازى قىلغىايىسىن . بۇ ۋەسىيەتلەرىمنى ئېسىگىدىن چىقىرىۋەتمە . خۇدا بۇيرۇسا ئۆزاققا قالماي قايتىپ كېلىمەن ، مۇبادا كېلەلىسىم بۇ دۆلت ساڭا قالىغاي .

مۇددىئايىمنى بىلدۈرۈپ بولغاندىن كېيىن تەختىمگە ۋەزىرنى ئولتۇر غۇزۇپ قويۇپ ، ئەمەرالەرنى ئۇنىڭ ئىتائىتىگە بۇيرۇدۇم . ئۆزۈم بىر نەچچە خادىملارنى ھەمراھ قىلىپ ، شىكارغا چىقىدىغاندەك سىياقتا شەھەردىن ئايىرىلىدىم . سەھرادا بىر مەزگىل تۇرۇپ ۋەزىرنىڭ ھوقۇق يۈرگۈزۈشىنى كۆزەتتىم . ئۇنىڭ دۆلەتنى باشقۇرۇشىغا ئىشەنج ھاسىل قىلغاندىن كېيىن خاتىر جەم بولۇپ ، بىر كېچىسى كېيمىلىرىمنى ئۆزگەرتىپ ، بىر سقىم دىنار ۋە ئاز - تولا ئۇنچىلەرنى ئېلىپ ، پېقىرانە سۈپەتتە تەنها بەسرە تەرمىپكە راۋان بولدۇم .

ساخاۋەتچى قىز

بەسەرە شەھىرىنى كۆزلەپ مەلۇم مۇددەت ي يول يۈرۈپ ، ئاخىر بىر

كۈنى ئۇ يەرگە يېتىپ باردىم . بىر مەھەللىگە كىرىپ ، كۆزگە ئاسان تاشلىنىدىغان بىر هوپلا دەرۋازىسىنى كۆرۈمكى ، ئالاھىدە يوغان ۋە ھەيۋەتلەك بولۇپ ، ئەترابىغا تىللا ، جاۋاھىرلاردىن زىننەت بېرىلىپتۇ . ئۇنىڭ گۈزەللىكىنى بىردىم تاماشا قىلىپ ، ئازراق ماڭغان ئىدىم ، ئارقام- دىلا ئىشىكىنىڭ « غاج » چىدە ئېجىلغان ئاوازى ئاڭلاندى . ئاندىن بىر كىمنىڭ يۇڭۇرۇپ كېلىۋاتقان ئاياغ تئۇشى يېقىنلاپ كەلدى :

— ئى ئەزىز دەرۋىش ! ۋاي سەبىاھ ! بۇنداق قىلساك مېھربانىدە .

قىڭ قوپاللىق بولىدۇ . بىردىم تۇرۇپ كەتكىن ياكى مەندىنمۇ رەنجىپ قالدىڭمۇ ؟

قارىسام ، شاهانه لىباسلامنى كىيەن ، ساقاللىرى ئايئاڭ كافۇرداك ئاقارغان بىر مويسىپت كىشى ھاسىسىنى تايانغىنچە كېلىۋاتاتتى . ئۇ توختاپ ئۆزۈرخاھلىق ئېتتى :

— ئى ئاللانىڭ ئەزىز بەندىسى . مەن دەرۋىشلەرنىڭ خىزمەتكارىدۇرەن . بۇ ساراي دەرۋىشلەر چۈشىدىغان مېھمانخانىدۇر . ئىلىتىماس قىلىمەنكى ، غېرىپخانىمىزغا قەدمە رەنج ئەيلەپ ، مېنى خىزمەتتىگىدىن مەھرۇم ئەتمىگەيسەن .

بۇ ھۆرمەتتىن قاتتىق خېجىللەق ھېس قىلىپ قول باغلاب تۇر- دۇم . مويسىپت مېنى ئەگەشتۈرۈپ ئۆيگە ئېلىپ كەلدى . ئازادە هوپلىنىڭ ئىچىدە چىرايلق باغ بولۇپ ، رەڭگارەڭ گۈللەر ئېچىلىپ كەت- كەن ، مېۋىلەر مەي باغلاب پىشقان ئىدى ، يېقىملەق ۋىلقلاب بىر ئېرىق سۈزۈك سۇ ئېقىپ تۇراتتى .

بېبىت

بېشىل رەڭگى ئۇنىڭ كۆزلەرگە مەرغۇب ① ،
جانۋارلار كۈبلەرى ساقىغا مەتلۇب ② .

① مەرغۇب — يېقىملەق .

② مەتلۇب — ئارزۇدىكىدەك .

باغنىڭ ئوتتۇرسىدا كاتتا ئىمارەت قەد كۆتۈرگەن ئىدى ، ئۇنىڭ شەھىسىگە تىل ئاجزلىق قىلاتتى . بوسۇغىسىدىن پۇت ئالسلا شاھانه بىساتلار كۆزگە تاشلىناتتى . مېنى ئۇنىڭ ئۇستىدە ئولتۇرغۇزدى . فەغ- فۇرچىنىڭ قەدەھلىرىدە قەنت شەربىتى ۋە روھنى ئورغۇنىدىغان باشقا ئىچىمىلىكەرنى ئېلىپ كەلدى ، ياخشى گەپلەر بىلەن زورلاپ ئازاراق ئى- چۈردى . ئاندىن بىر پەتنۇستا يېمەكلىك ، ھەر خىل يەل - يېمەش قاتارلىقلارنى ئېلىپ كىردى . داستخانى مول نازۇنېمەتلەر بىلەن تول- دۇرغاندىن كېيىن ، مەن بىلەن ھەمداستخان بولۇپ يېنىمدا ئولتۇردى . تائام يېسىلىپ قورساق توغاندا ، ئۇ داستخانى يېغىشتۇرۇپ ، قىزىق ھېكا- بىلار بىلەن كۆكۈلۈمنى كۆتۈردى . كەچلىكى تۈزۈت قىلغىنىمغا ئۇنىماي يەنە تۈرلۈك غىزىلارنى كەلتۈردى . تاماقنى يەپ بولۇپ بىردمەم ئولتۇردىق . ئاندىن شاھانه جاي راسلانغان مەحسوس خانىغا باشلاپ كەرىپ ئۇ خىل- شىمنى ئېيتتى .

— ئى ھىممەتلىك كىشى ، — دېدىمەن ، — خۇدايتئالا ساڭا ياخشىلىق ئاتا قىلسۇن ، دەرۋىشلەرگە بۇنداق ئورۇنىدا يېتىش لا- يېق ئەمەس .

— ئى ئەزىز ، ئىختىيار قىلسالىڭ بۇ ئىككى خىزمەتكارنىمۇ ساڭا تاپشۇدۇم . بىرەر ھاجىتلىك چۈشۈپ قالسا ئۇلار ئۇ خىلماي ئولتۇرۇپ ھا- لىگىدىن خەۋەر ئالسۇن .

ئۇ شۇنداق دەپ ، ئۆز ياتا خانىسىغا كەرىپ كەتتى . مەن خىيال دېڭىزىدا ئۆزۈپ ، ئوي - پىكىر قاينىمغا شۇڭغۇدۇمكى : « بۇ نېمە ئا- دەمەدۇر ، ماڭا قايسى ۋە جىدىن بۇنداق مېھرىبانلىق قىلىپ كېتۈۋانقاندۇر ! » بىدار خىزمەتكار تۈيۈنلۈقى بىلەن كۆكۈمىدىكىنى بىلىۋېلىپ ، قېشىمغا يېقىن كەلدى .

— ئى دەرۋىش ، — دېدى ئۇ ، — بۇ ئۆيىنىڭ ئىكىسى شەخسى- يەتسىز ، ئالىيجاناب كىشىدۇر كى ، ساڭا بېرىلگەن زىياپەت ئۇنىڭ پەرمانى بىلەن بولغاندۇر . بايقى ساھىبخان پەرمان ئىجرا قىلغۇچىلاردىن بىر-

دۇر . بۇ شاھانە ھىممەت ۋە ياخشىلىقلار شۇنىڭ شاپائىتىندۇر .
بۇنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ، ئۆتكەندىكى دەرۋىشنىڭ دېگەنلىرىنى
ئىسىمگە ئېلىپ كۆڭلۈم تىنچلاندى ، خاتىر جەم ئۇيىقۇغا كەتتىم . تالى ئاتىـ
قاندا يۈلۈك توقۇلما لىباس كىيىگەن ھېلىقى ئاقساقال ئادەم كىرىپ ،
داستىخانغا تەكلىپ قىلىدى . ھەرقانچە ئۆزىرە ئېيتىساممۇ ئۇنىماي ئېيتتىـ
— ئى كۆز نۇرۇم ، ئۇچ كۈن ئۆتىمەي تۇرۇپ ئىجازەت بېرەلمەـيـ
مىز . چۈنكى ئۆي ئىنگىسىنىڭ قىلغان ئەمرى شۇنىداقكى ، ئىشىك ئالدىدىن
ئۆتۈپ قالغان ھەرقانداق غېرىپ - مۇساپىر ئۇچ كۈنگىچە ئوبدان
كۈتۈۋېلىنىدۇ . ئاندىن كېتىدۇغان چاغدا مەلىكىگە مەلۇم قىلىمىز . ئەگەر
يەنە تۇرسا داۋاملىق خىزمىتىدە بولىمىز .

شۇنىداق قىلىپ ، تاكى ئۇچ كۈنگىچە دەسلەپكى كۈندىكىگە
ئوخشاش خۇش مۇئامىلىدە كۈتۈۋېلىسىدىم ، خىزمەتكارلار ئۆز بۇرچىنى
تولۇق بەجا كەلتۈردى . كۈنلۈكى نەچچە ۋاخ ئالىي غىزا
ئالدىدىن كەم بولىدى .

تۆتىنچى كۈنى جاھان مەلىكسى ساھىبخان بولۇپ پەلەك تەختىگە
چىقىپ ، كائىناتنى ئۆزىنىڭ جامال نۇرى بىلەن يورۇتتى . ھېلىقى مۇيسىـ
پىت خىزمەت كەملىنى بېلىدىن تېخى يەشمىگەن ئىدى ، ئۇ داۋاملىق
ساھىبخانلىق مېھرىنى بەجا كەلتۈردى . ئۇنىڭ شەپقىتىگە تەشەكۈر
بىلدۈرۈپ قايىتىشىمغا ئىجازەت سورىدىم .

— ئى ئەزىز كىشى ، — دېدى ئۇ ، — خىزمىتىمىزدىن بىرەر
تەقسىراتلىق ئۆتىمۇ ، بۇ يەردىن كېتىشكە ئالدىرىغۇدەك نېمە ئىش بىز
بەردى ؟ كېتىشكە رۇخسەت سورىشىڭ نېمە ۋە جىدىن ؟
— ئۇنىداق ئەمەس ، سىلەردىن چەكسىز مېھرىبانلىقتىن ۋە ياخشى
مۇئامىلە - ئادىسىمگەر چىلىكتىن ئۆزگە نەرسە كۆرگىنىم يوق . ئۆلۈغلاـر
ئېيتىپتۇر كى :

بېیت

بۇ جاھان ئىچىرە مۇسایپەر مەقىستى دىدارىدۇر ،
ھەقتائالا نېمىتى ھەم ھەممىگە بىسىارىدۇر .

خۇسۇسەن كەمنىنلەك تەمەبى سايىھەت ۋە سەپەر قىلىشىز .

بېیت

جاھان ئىچىرە سېخى - مەردەنىڭ تۈزانىغا يېتەلمەسىز ،
كېچىپ ھەم زەررە راھەتنىن بىراۋىنى خۇش ئېتەلمەسىز .

— خۇپ ، بىرەر ئاش پىشىم سەۋىر قىلغۇن ، مەلىكىنىڭ خاس
مۇلازىملىرىغا مەلۇم قىلايلى . ئۇنىڭ رۇخسەتنى ئېلىپ قايتىساڭ ، مەقسىد
تىڭ ھاسىل تاپقۇسىدۇر . ئەگەر يانماقچى بولساڭ بۇ خانىدىكى
چوڭ - كېچىك ھەممە نەرسە ساڭى تەئەللۇقتۇر . ئۇنى ئېلىپ كېتىش
كېرەك !

— مەن بۇ نەرسەلەرنى ئالالمايمەن ، — دېگەن ئىدىم ، ئۇ ئېيتتى :
— ئەگەر مەلىكە ئۇقۇپ قالسا بىزنىڭ دەرىجە - ئېتىبارىمىزنى
ئېلىشىتىدۇ . مۇبادا سەن : « مەن بىر مۇسایپەر - غېرىب ، ئاپىرىدىغان ما -
كەنیم يوق » دېسەڭ مۇشۇ ئۆيىدە قويىۇپ ، قاچان ئېلىپ كەتكۈچە
قۇلۇپلاپ قويىغۇن .

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ ، ئۇنىڭ مەسىلەتىگە ئىنتىزار بولۇپ تۇرات -
تىم ، بىرئەچچە ئادەم كىرىپ كەلدى . ئۇلارنىڭ خوجىسى ھاسىسىنى
تايىشىپ قېشىمغا يېقىنلاپ ، سالام بەجا كەلتۈر كەندىن كېيىن ئېيتتى :

— ئى ئەزىز مېھمان ، ۋاي بىزنىڭ كۆز نۇرىمىز ، خۇدانىڭ ياخشى
دوستى ! مەلىكە مېنىمۇ بىر مېھمانخانىغا خوجايىن قىلىپ قويغان ئىدى ،
ئەگەر كەمنەگىنىڭ كۈلبىسىگە قەدمەن تەشرىپ قىلىمساڭ ، مەلىكىنىڭ
ئالدىدا يارىماستىن يارىماستقا چىقىپ شەرمەندە بولىمەن ، « مېھماننى جەلپ
قىلالماپسىن ! » دەپ خاپا بولىدۇ .

ئەۋلاد گۈرۈپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازىملىار ئامېرى

خوجايىن شۇنداق دەپ ، مېنى يەنە بىر مېھمانساريغا ئېلىپ باردى . بۇ مېھمانخانان سول تەرەپتە ئىدى . هۇجرىلار ئالىي دەرىجىدە بېزەلگەن بولۇپ ، ھۆسىن - جامالى ئايدەك ، چاققان قىزلار مېھمانلارنىڭ خىزمىتىگە تەييار بولۇپ تۇراتتى .

خوجايىن قول ئاستىدىكى مۇلازىمەرنى ھەرىكەتلەندۈرۈپ ، مېھماندار چىلىق ۋە مېھربانلىق يۈزسىدىن يېمەك - ئىچمەك ھەم باشقا لازىمەتلەتكەرنى تەل قىلىپ تۇردى . تۇرلۇك نېمەتلەر كەلتۈرۈلگەن فا- چىلار تىللادىن ، ئىچىمىلىك قەددەھلىرى ئېسىل فارفورلاردىن ياسالغان ئىدى . مېھمانخانىغا چۈشكەننىڭ تۆتىنچى كۈنى رۇخسەت سورىغان ئە دىم ، رۇخسەت بېرىش هووقۇقى يوقلىقنى ئېيتتى :

— ئى خۇدانىڭ ياخشى بەندىسى ، نېمە حاجىتىڭ بولسا دېگىن ، تەلىپىڭىنى مەلىكىگە يەتكۈزىمىز .

ئى شەھرىيار ، ئىچىمە « تەمەگەر لىك ئادىمگەر چىلىك جۈملە سىدىن ئەممەس ! — دەپ ئويلاپ كۆڭلۈمگە كەلتۈرۈمكى ، — نەچچە زاماندىن بېرى سەرگەردان بولۇپ ، پېقىرلىق كىيمىنى كىيىپ ، قەلەزە دەر چىلىكىنى ئىختىyar قىلىپتىمەن . شۇڭا مال - دۇنيايدىن كۆرە ، ئاشۇ مەلىكە بىلەن ئەر - خوتۇن بولۇش ئارزویۇم بارلىقنى ئېيتى ، قېنى بۇ .

نىڭغا نېمە دەيدۇ ، كۆرۈپ باقمايمەنمۇ ! »

— دېيىشكە تىلىم كۆيىدىغان بىر حاجىتىم باركى ، باشقا كىشى ئارىلاشسا بولمايدۇ ، — دېدىم خوجايىنغا ، — ئەگەر مۇۋاپىق تاپساڭ ، مەقسەتنى بىر ۋاراق قەغەز گە بېزىپ مۆھۇرلەپ ئەۋەتسەم .

ساراي خوجىسى :

— ۋاي بولمامىدىغان ، — دەپ ، دەرھال خەت پۇتۇشكە لازىملىق نەرسىلەرنى كەلتۈردى .

مەن خېتىمە ، مېھمانخانىدىكى خىزمەتچىلەرنىڭ ياخشى كۈ- تۈرۈغىنىغا تەشەككۈر ، شۈركەنلىر ئېيتقاندىن كېيىن : « كەمنە ھەۋەسكار قۇلۇك كۆڭلۈنىڭ خاھىشى بىلەن بۇ شەھەر گە چۈشكەن ئە-

دەم . دەرگاھىڭدا مۇلازىملىرىنىڭ قىزغىن كۈتۈۋېلىش ۋە شېرىن سۆھېتىگە مۇيەسىر بولۇم . نەچچە كۈن ئېھسانخانىدا مېھمان بولۇپ ، ياخشى ئارام ئالدىم . بۇۋى رابىيە ئەسەرلىرىنىڭ ئېتىبارلىرىدىن ئاڭلىغانلىرىمنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردىم . مۇلازىملىرىنىڭ : « ئىمە تەلە پىياڭ بولسا دېگىن » دېدى . مال - دۇنياغا ھاجىتىم يوق . ئۆز ۋېلايتىمە پادشاھ ئىدىم . ھاتەملىك خىسلەتى ساڭا تەسلىم ئەيلەپ باش قويۇپتۇ . ئىلتىماسمى شۇكى . ئازىزۇيۇمنى قوبۇل كۆرۈپ نىكاھىمغا ئۆتسەڭ . ئۇندىن باشقان نەرسىگە ھاجەتمەن ئەمەسمەن . فالغان ئىختىيار ئۆزۈ ڭىدىدۇر .

مسرا

سۆزلىرىم بولسا قوپال ، ئۆززەمنى سەن قىلغىن قوبۇل .

سۆز تمام ۋە سىسالام » دەپ يېزىپ ، ئاخىرىغا مۇھەرىمىنى بېسىپ ساراي خوجايىنغا بەردىم . ئۇ ئالدىمىدىلا بىر مۇلازىمدىن ھەرمەگە ئەۋەتتى . بىرەر ئاش پىشىم ئۆتكەندىن كېيىن ھەرمەگە چاقىرىلىدىم . كىرى . سەم ئاقساقال ساراي خوجىلىرى سەپ تۈزۈپ تۇرۇپتۇ . ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئوخشاش رەڭلىك ئېسىل كېيمەرنى كېيشىكەن ، ھاسىلىرىنى تايغان ئىدى . باشتىن ئاياغ ئونچە - مەرۋايت ، گۇھەرلەرگە چۆمۈلگەن 80 - 90 ياشلاردىكى بىر موماي سەندەلدە ئولتۇرۇپ ئۇلارغا « بەختنامە دىن تەلەم بېرىۋاتاتتى . ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ سالام بەرگەن ئىدىم ، مۇلا . يىملىق بىلەن جاۋاب سالام قايتۇردى . شۇنداق ئىشارەت قىلىۋىدى ، ماڭىمۇ بىر سەندەل ھازىر بولدى .

ئولتۇرغىنىمىدىن كېيىن ، موماي مەھرىبانلىق بىلەن ئېيتتى : — ئى يىىگىت ، خۇش كېلىپسەن ، مەلىكتى دەپ كەلگەنمىدىڭ ؟ خىجالەتنىن بېشىمنى كۆتۈرەلمەي جىم تۇرۇدۇم . — بۇ ، مەلىكتىنىڭ پارس پادشاھىنىڭ خېتىگە يازغان جاۋاب خېتى ، — دېدى موماي بىر پارچە خەتنى كۆرسىتىپ ، ئاندىن شۇ يەردىلا

ئېچپ ئوقۇدى .

خەتىه مۇنداق دېيىلگەن ئىدى : « ئەرگە تېگىش ماڭا نەمۇسلۇق ئىش ئەمەس ، سېنىڭ تەلەپ قويۇشۇ گمۇ ئەمەس . ھەقىقەتتە ئا - دەمزا تىنىڭ ھەممىسى بىر جىنسىتىندۇر . خاھى تاج تاقىغان پادشاھلار بولسۇن ، خاھى جەنەدە - كۇلاھ كېيىگەن قەلەندەرلەر بولسۇن ھەممىسى كېيم - كېچەك ، يېمەك - ئېچمەككە موھتاج .

رۇبائىي

چوڭ - كېچىكلىك مەۋجۇتتۇر ئىنسانلار ئارا ،
پۈكۈلگەندە پەرق بولماسى بارماقلار ئارا ؛
پەسىنى ياكى ئېگىزنى ئىزدىمەك بولساڭ ،
نەزەر تاشلا يەردىكى يەكسانلار ئارا .

بارلىق ئىنساننىڭ تاپاۋىتى ۋە شاراپتى دىنىي ئسلام بىلەندۈر . ئەمما مىللەتنىڭ خىلاپىدىن ئەھتىزار قىلماق كېرەككى ، كۆرگەنلا ئادەمنى دوستتىسىپلاش دۇرۇس ئەمەس . مەنمۇ نەچچە مەزگىلدىن بېرى ساڭا ئوخشاش بىر ئەرگە موھتاج ئىدىم . بەجايكى ھەرقانداق خوتۇنغا ھەر شەھەرنىڭ ئۆز قائىدە - رەسمى بويىچە مۇھەببەت ئىزھار قىلغۇچىلار چىقىدۇ . ئاڭلىسام سېنىڭ مال - دۇنياغا ئېتىياجىڭ يوق ئىكەن . خۇداغا شۇكىرىكى ، مېنى مال - دۇنياغا غېنى قىلىپتۇر ، يەنە ھەم بېرۇر . بىر شەرتىم باركى ، ئۇنىڭ ئەھدىسىدىن چىقساق ئەقىدە نىكاھىڭغا ئۆتىمەن . گەپ تمام ، ۋەسسالام » .

— ئۇ قانداق ئىش بولغىيدى ؟

— بۇگۈن ماڭا مېھمان بولغۇن . مەن مەلکىدىن سوراپ كېلىپ ، سەندىن ۋەدە ئالغاندىن كېيىن ئېيتىپ بېرىمەن ، — دېدى موماي . ئاندىن ئۇ مېنى خىلۋەت بىر خانىغا باشلاپ كردى . ئاقساقلالار ، ئىشىك باقاۋۇللەرى ۋە خاس مۇتۇھەتلەر سۆھبەتلەرى ئارقىلىق مېنى

زېرىكتۈرمى ئولتۇرۇپ تۇردى . موماي ھەرمگە كېتىپ بىرمر ئاش پە شىمچە ئۆتكەندە كەلدى ۋە داستخان سېلىنىپ غىزا يېيلىپ بولغاندا ئېيتتى :

— ئى يىنگىت ، تەبرىكلەيمەنكى ، مەلىكە ساڭا رازىلىق بەردى . ئەممى ئۇ : « بىر شهرتىم بار ، شۇنىڭ ئەھدىسىدىن چىقالسا ئاندىن تېگەي » دېدى .

— پەمانبەردارەمنكى ، ئۇنىڭ شەرتلىرى نېمىكىن ؟

— بەھرۇزنى ئېلىپ كەرگلار ! — دېگەن ئىدى ، خادىملار چا- قىرغىلى چىقىپ كېتىپ ، بىر ئادەمنى باشلاپ كەردى . ئۇ ، سودىگەرگە ئۇخشايىتى ، لېكىن بېلىگە تىللادىن ياسالغان بىرەر مىڭچە ئاچقۇچنى ئېسسوغان ئىدى . ئاچقۇچلارنىڭ ھەرىرىدە 10 مىڭ تىللانىڭ نىشانى بار ئىدى . ئۇلارنىڭ قائىدە - رەسمىدە 10 مىڭ روپىيە تاپقاندا ئىشىك ئالدىغا بىر بايراق قاداپ قويۇلدىكەن .

موماي ئۇنىڭغا يېنىدىن جاي كۆرسىتىپ ئېيتتى :

— ئى بەھرۇز ، نەمرۇز ۋىلايىتىدە نېمىنى كۆرگەن بولساڭ بۇ يىد . گىتكە ئەينەن ھېكايدە قىلىپ بەرگىن .

بەھرۇزنىڭ ھېكايسىسى

بەھرۇز ماڭا يۈزلىنىپ ھېكايسىسى باشلىدى :

— ئى دەرۋىش ، بىلگىن ۋە ئاگاھ بولغىنكى ، مەلىكىمىزنىڭ مىڭ غۇلامى بار . ئۇلارنىڭ ھەممىسى سودىگەر بولۇپ ، ئەڭ تۆۋەن تۇرىدىغىنى مەن ئىدىم . مەلىكە تىجارەت ئۈچۈن دەسمایەپ بېرىپ ، ھىندى ، رۇم ، شام ، ھەلب ، مەغrib ، فەرەڭ ، چىن ، چىن ماچىن (خوتەن) ، بەدەخشان قاتارلىق جاھان ئەللىرىگە ماڭدۇرۇپ تۇرىدۇ . بىز توختىماي سەپەر قىلىمزر . ھەر نۆۋەتلەك سەپەر نەچچە يىلغا سوزۇلدى . سەپەردىن كەلگەندە مەلىكە بىزدىن نەگە بارغانلىقىمىزنى سورىمايدۇ ، بەلكى بېسىپ

ئۆتكەن ۋىلايەتلەرنىڭ ۋەزىيەت ئەھۋالى ، يولۇققان ئاجايىپ - غارايىپ ۋەقەلەر ، قىسىسى ، نېمىنى كۆرگەن بولساق شۇنى ئېينەن سۆزلەپ بېرىشىمىزنى ئۆتۈنىدۇ . بۇ بىزنىڭ مەلىكىگە ئېلىپ كەلگەن تۆھىمىز بولىدۇ .

شۇنداق قىلىپ ، بىر قېتىم نەمروز شەھىرىگە بارغان ئىدىم ، ئۇ يەر خەلقىنىڭ ھەممىسىنى قارىلىق كۆرۈدۈم . ئەمما كىشىلەردىن ئۇنىڭ سەۋەمە بىنى سوراپ ئېنىق جاۋابقا ئېرىشەلمىدىم . ئىشنىڭ تېگىگە يېتەلمەي تىت - تىت بولۇپ يۈرەتتىم ، يېڭى ئايىنىڭ تۇنجى تاكى قۇياشى كۆتۈرۈلۈشى بىلەن شەھەر خەلقى دولقۇن ياساپ ، شاۋقۇنى ئەتراپىنى بىر ئالدى . ئۇچرىغانلاردىن كوچىلاپ سورىسامىمۇ ، سەۋەبىنى ھېچكىم ئېيتىمىدى . ئاخىر ياشانغان بىر كىشى : — بىز بىلەن بىلە بارساڭ ، نېمە ۋەقەلەلىكىنى بىلىپ قالىسەن ، — دېدى .

مەن ئۇلارنىڭ سېپىگە قوشۇلدۇم . پادشاھ ، سپاھلاردىن تارتىپ يەتتە ياشتىن 70 ياشقىچە ھەممە ئادەم شەھەر دەرۋازىسىدىن چىقىپ شەرق تامان راۋان بولدى . بىر فەرسەخ ماڭغاندىن كېيىن سەھراغا يېتىپ باردۇق . ئالدى تەرىپىمىزدە بىر قومۇشلۇق توقاي بار ئىدى . پۇتكۈل ئادەم قارىلىق كىيم بىلەن سەپ تۈزۈپ تۇردى . ھەممە يەن ئىنتىزارلۇق ئىلکىدە بىر نېمىنى كۈتۈۋاتاتتى . ئارىدىن ئۆچ ئاش پىشىمچە ۋاقت ئۆت كەندە توقايلىق ئىچىدىن شىرغى ئوخشاش بىر يىگىت سېرىق ئۆكۈزگە مىنىپ چىقىپ كەلدى . ئۆكۈزنىڭ جابدۇقلىرى ئالتۇندىن بولۇپ ، يەن گىتىمۇ ئۇچىسىغا قارا كىيم كىيىپ ، بېلىگە ئاق كەمەر باغلىغان ئىدى ، چاچلىرى بېلىگە چۈشۈپ تۇراتتى ، قولىدا شەمشەر ، كۆزلىرى يولۇسا . ئىڭىكىدەك قانلىق ، ئاغزىدىن يېرتقۇچلار خىرس قىلغاندا ئۆرلىگەندەك كۆپۈك چىقىپ ، خۇددى ئۆممەن دېڭىزنىڭ بۇزغۇنىنى ئەسلىتەتتى . 14 ياشلىق بىر غۇلام ئارقىسىدىن كېلىۋاتاتتى ، ئۇنىڭ قويىندا بىر نەرسە باردەك قىلاتتى . يىگىت يانىڭ كېرىچىنى كۈچەپ تارتىپ ئوق ئۇزگەن

ئىدى ، خەلققە يېقىن بىر يەرگە كېلىپ سانجىلدى . ئاندىن ئۇ ئۆكۈزدىن چۈشۈپ پىيادە بولدى ۋە كالىنىڭ تىزگىنى بېلىكىگە سېلىپ ، شەمىشەرىنى مەھكەم تۇتقىنىچە بىر تىزىنى يەرگە قوپۇپ ئولتۇردى . ھېلىقى غۇلام ئۇنىڭ ئىشارىسى بىلەن خەلقنىڭ ئالدىغا بېرىپ بىر نەرسىنى ھەممە ئادەمگە بىر - بىرلەپ كۆرسىتىپ چىقىتى . كۆرگەنلەر ھېيران قىلىشماقتا ئىدى . كۆرۈش نۆۋەتى ماڭا كەلگەندە قارىسام غۇلامنىڭ قولىدىكسى ئەتراپىغا زۇمرەتتىن كۆز قويۇلغان بىر جىنە قاجا ئىكەن . ئۇنىڭ نەپىسىلىكىگە گەپ توغرا كەلمەيتتى .

غۇلام ھەممە يىلەنگە قويىماي كۆرسىتىپ بولۇپ يىگىتىنىڭ ئالدىغا باردى . يىگىت ئورنىدىن قوپۇپ ئۇنىڭ قولىدىكى چىنىنى زەرپ بىلەن ئېلىپ يەرگە ئۇرۇۋىنى ، پاره - پاره بولۇپ كەتتى . ئاندىن شەمشەرنى غۇلامنىڭ گەدىنىگە كۈچەپ بىر چاپقان ئىدى ، بېشى ئۆزۈلۈپ 10 قەدەم يىراققا چۈشتى . ئۆزى شۇ تەقلىدە ئولتۇرۇپ قاتىق نالە - زار قىلىپ ، ھەسەرت - نادامەتلەر ئىلکىدە بۇ نەزمى ئوقۇدى :

نەزم

دەۋران ماڭا دۇشمەن بولۇپ قىلدى مېنى ھالى بەتەر ،
ئى پەلەك ، يوقتۇر مېنىڭدەك باش - ئایاگىدىن بىخەۋەر .

يَا زېمىن فەرشنى ئالغايسەن ئاياغىمىدىن ، پەلەك ،
بۇ لىمسا يېشىل چىدىرىنى ئال بېشىمىدىن ھىيلىكەر .

ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن قان قىيانلىرى راۋان ئاقتى . خەلق بۇنى كۆرۈپ ، باياۋان قومۇشلىرىدەك تەۋرىنىپ ، كۆكە يەتكەن پەرياد - پەخانلىرى بىلەن ئەتراپىنى زىلىزلىگە كەلتۈردى . يىگىت خەلقنىڭ يۈرەكى ئېزىۋەتكۈدەك نالىسىدىن سۈسۈز دەريا بېلىقلەرىدەك بىتاب ، تىنچىق ھاۋا قۇشلىرىدەك كاۋاپ بولۇپ ، ئولتۇرغان يېرىنى كۆز ياشلىرى بىلەن لاي قىلىۋىتىپ ، ئۆكۈزىگە مىندى - دە ، كەلگەن يولى بىلەن قايتىپ كەتتى .

ئەۋلاد گۇرۇپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىسلاർ ئامېسىرى

ئۇنىڭ قارسى كۆزدىن غايىب بولغاندىن كېيىن ، خلق كۆڭۈللەرى يېرىم
هالدا شەھەرگە ياندى .

من ھەممە بۇلۇڭ - پۇچقاق ، چەت - ياقا جايلارغىچە ئالا قويىماي
بېرىپ ، ئۇ يىگىتنىڭ كىملەكتىنى ، تېرىك تۈرۈپ نېمىشقا بۇنداق ئوتتا
كۆيىدىغانلىقىنى ھەرقانچە تەكشۈرۈپ ، ھەتتا كىشىلەرگە ئالىتۇن - تىلا
بېرىپ ئالداب باققان بولساممۇ ، ھېچكىم بۇ توغرىلىق بىرنەرسە دەپ
بەرمىدى ، پەقەت « بىزنىڭ قارا كىيىم كېيشىمىز پادشاھقا ئەگەشكىنى
مىزدۇر ، باشقىسىنى بىلمەيمىز » دىبىشتى .

بۇ ئىشنىڭ سىرىنى بىلىپ قالارمەن دېگەن ئۈمىدته بىر مەزگىل
تۈرۈپ قالدىم ، ھەر ئايدا بىر قېتىم ھېلىقى ئىشنى كۆرۈپ تۇردىم . ئاخىر
ھېچىنمىگە ئېرىشەلمەي مەلىكىنىڭ قېشىغا قايتىپ كەلدىم . مەلىكە سەپەردە
كۆرگەن ئىشلار توغرىلىق سورىغان ئىدى ، بايىقى سەرگۈزۈشتەرنى
بىرمۇبىر سۆزلەپ بەردىم . مەلىكىنىڭ بۇ سۆزگە ئىشەنگۈسى كەلەمەي ،
ئىشەنچلىك غۇلاملاردىن بىرىنى ئول ۋىلايەتكە ئەۋەتىپ ، ھېكايە راست
بولسا ھەر خىل تەدبىرلەرنى قوللىنىپ « سىر »نى بىلىپ كەلگىن دەپ تا-
پىلىدى .

مەلىكە ئەۋەتكەن غۇلام ئۇ شەھەردا خېلى ئۇزاق سەرگەردا
بۇلۇپ يۈرۈپ ، ئۆمرى سىرىنى ئېنىقلالاشقا يار بەرمەي ، بىلە كەتكەنلەر
ئۇنىڭ مەلىكىگە يازغان خېتىنى ئېلىپ قايتىپ كەلدى . خەتنە
دېسىلىشىچە ، ھېكايە قىلىنغان ۋەقەن ئەينەن كۆرۈپتۇ ، لېكىن سەۋەبىنى
ئېنىقلەيالماپتۇ . ئۇ ، من بولسام بۇ ئاستانىنىڭ قوللىرىدىندۇرمان ، قالغان
ئىختىيار ئۆزۈگلاردىدۇر ، دېدى .
ئاندىن موماي ئېيتتى :

— ئى يىگىت ، ئاڭلىدىگەمۇ ؟ مەلىكىنىڭ شهرتى شۇكى ، سەن
ئول شەھەرگە بېرىپ تەكشۈرۈپ ، كالغا منىگەن يىگىت كم ؟ ئۇنىڭ
بۇنداق پەرشان بولۇشىدىكى سەۋەب نېمە ؟ زۇمرەتتىن كۆز قويغان چىنە
قاچىنى كىم پاسىغان ئىكەن ؟ خەلقە كۆرسىستىشتىكى مۇددىئا نېمە ؟

كىچىك غۇلامنى نېمىشقا ئۆلتۈرۈۋەتتى ؟ ئۇ يىگىت نەدە تۇرىدۇ ، نېمىشقا ئۆكۈزگە مىنۋالىدۇ ؟ شەھەر خەلقى نېمىشقا قارىلىق بولۇۋالىدۇ ؟ نېمە ئۇچۇن بۇ ھادىسە ھەر ئايىنىڭ بېشىدا تەكراڭلىنىدۇ ؟ دېگەنلەرنى ئېنىقلاب كېلىسىن . ئەگەر بۇنى بىلىپ كېلىپ ، مەلىكىگە بەرگەن ۋەدەگىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقسالىڭ مەقسىتىگە يېتىسىن ھەم بېشىگىنى ئېلىپ كېتەلەي سەن . ساڭا نېمە لازىم بولسا ھەممىنى مەلىكىنىڭ خەزىنىسىدىن ئېلىپ بېرىمىز . ئۆزۈڭنى ئوبدان دەگىسەپ جاۋاب بەرگەيسەن .

— بارىمەن ! يا مەقسىتىگە يېتىپ قەدىمىمنى پەلەكىنىڭ ئۆستىگە قويىمەن ، يا مەلىكىنىڭ ئىشقى يولىدا جان بېرىمەن ! — دەپ ئىرادە بىلدۈرۈدۈم .

شۇنداق قىلىپ ، كالغا منگەن قانخور يىگىتنىڭ سىرىنى بىلش ئۇچۇن سەپەرگە ئاتلاندىم .

قانخور يىگىتنىڭ سرى

تەقدىرنىڭ ئويۇنلىرى بەكمۇ قىزىق بولىدىكەن . ئول زامان رابىيەسىنىڭ دىدارىنى كۆرمەي تۈرۈپ ئىشق ۋەسلى شەۋقىدە هوشۇمنى يوقىتىپ ، يارەنلەرنى دۇئادا ياد ئەيلەپ باياۋان تەرەپكە يۈزلەندىم ، تا بىر يىلغىچە ھېچ يەردە توختىماي يۈرۈپ ، پۇتلېرىمنى مالامەت تاشلىرىغا ئۇرۇپ ، كۆپ رەنج - مۇشەققەتلىر تارتىپ ، روزىگار ئالەمنىڭ زۇلۇم قەدەھلىرىدىن ئاچچىق بادەلەر سۈمۈرۈپ ، ئاخىر كۆزلىگە منزىلگە يېتىپ باردىم .

ئول شەھەر خەلقىنى شۇنداق تەرقىدە كۆرۈمكى ، بەسىرەلىك كىشى قانداق ھېكايدە قىلغان بولسا ئەينەن ئىدى . يېڭى ئايىنىڭ تۈنچى كۈنى ھېلىقى قائىدە - رەسمى بويىچە ھەممىسى سەھراجا چىقى . مەنمۇ ئۇلارنىڭ سېپىگە قېتىلىپ بېرىپ قاراپ تۇرغان ئىدىم ، ئۆكۈزگە مىنگەن يىگىت شۇ تەرقىلىق ھەيۋەت بىلەن چىقىپ كەلدىكى ، قانداق

سوپه تله شنى بىلمەيلا قالدىم .

بىبىت

ئۇنىڭ قەددىغە خىزمەتكار ئىدى ھەر - ھەر سەنۇبەرلەر ،
بولۇپ دىۋانە ۋەسلىدە يۈزى ئۆت - لالە ، ئۆز گۈللەر .

ئۇنىڭ تۇرقىنى كۆرۈپ ، ھېكايىسىنى ئاڭلىغاندىكىن ئەھۋالىم يَا-
مانلىشىپ ھو شۇمدىن كەتتىم . ھوشۇمغا كەلگۈچە ئۇ كېتىپ بولۇپتۇ .
خەلقنىڭ ساقلىرى شەھەر گە يۈزلىنىپ ، بىتابلىرى قاپتۇ . يەنە نائلاج
شەھەر گە قايتىپ ، بىر ئايىنى تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتۈم ، ھەربىر نەپەس
ئالغۇچە ۋاقتى بىر يىلدەك بىلەنەتتى . ھالىمغا كاپىرنىڭمۇ رەھمى كې-
لەتتى . مەن پادىشاھلىقنى ۋە مەملىكتىمنى تاشلاپ :

بىبىت

كۆرمەي تۇرۇپ يار ۋەسلىنى بولدى دىلىم قانغا تولۇپ ،
قالدى شاھلىق خانىمانىم ، كەتتى ئۆمرۈم بەربات بولۇپ

دېگەندەك ھالغا يەتكەن ئىدىم .

ئەلقيسى : ئۇراقتىن بۇيان بایاۋانلاردا تاشنىڭ زەخمى ، تىكەننىڭ
رەنجىدىن جىسى ئازار يەپ ، كۆڭلى يەتكۈچە دەرد تارتقان ، ئول ئۆكۈز
مىنگەن يىگىتىنىڭ ئۇرغان ئاھلىرىنىڭ يالقۇنىدا ھاۋادىكى قۇشلارنىڭ
يۈرەكلىرى پۇچىلىنىپ ، دەريادىكى بىلىقلارنىڭ جىگەرلىرى كاۋاپ بولغان
ئىدى . سەۋر - تاقەتنىڭ بىناسى كۆز ياش كەلکۈنىدىن ئۆرۈلەي دەيتتى .
ئۇنىڭ سەرۋۇنى ئەسلىتىدىغان قاملاشقان تۇرقى ، كۈندەك جامالى ، قاپقلا
بۇرۇتلرى ، يۈركىنىڭ تاشتەك قاتقانلىقىغا فارىماي ، چىن گۈزەللەرنىڭ
يۈركىنى پىزىلدىتاتتى ، قان قىلىۋېتەتتى : جان ئالغۇچى كۆزلىرىدىن
چولپان خىجىل ئىدى ؛ دىۋانە - شەيدالقى ئالدىدا مەجنۇن
يىپ ئېشەلمەيتتى .

ئەلقىسىسە : يۈزلىگەن خارلىق ھەم زارلىق مۇپتىلالىقى ئىچىدە ئۇ ئايىنىمۇ ئۆتكۈزۈم . يېڭى ئايىنىڭ تۇنجى كۈنى يەنە خەلققە ئەگىشىپ ھېلىقى سەھراغا بېرىپ ، ئۇ يېگىتىنى يەنە شۇنداق حالدا كۆرۈپ ، ئەھۋالغا قار - يامغۇر يىغىلىدىم . ئۇ پەلەكىنى لەرزىگە سالغان يىغا - زارلاردىن كېپىن ئۆكۈزىگە مىتىپ توقايى تەرمەن كەنەن بولدى . مەن خەلقنىڭ سېپىدىن چىقىپ ئارقىسىدىن بېرىشقا تەرمەددۇتلەنگەن ئىدىم ، كىشىلەر مەھكەم تۇتۇۋېلىپ ماڭغۇلى قويۇشىمىدى .

— ئەي ھاماھەتلىكتە چىكىگە يەتكەن تەلۋە ، — دېدى ئۇلار ، — ھېچكىم بۇنداق بالانىڭ ئارقىسىدىن بېرىشنى خالمايدۇ ! چېنىڭدىن توپدوڭمۇ يَا ؟ بۇنداق ئەخىماقانە نىيەتنىن كەچ ، بولمسا قېنىڭنىڭ تۆكۈلۈشىگە ئۆزۈلەك سەۋەبچى بولىسەن ۋە ئىككىلا ئالەمەدە زىيان تارتىسىن !

ئۇنىڭ ئارقىسىدىن بېرىپ ئەھۋالنى بىلىپ بېقىش ئۇچۇن قانچە قىلغان بولساممۇ ، ئۇرۇنۇشلىرىم بىكار كەتتى . يەنە شەھەرگە قايتىپ ، غەم - قايغۇ ، ئىنتىزازلىق دەشتىدە چاڭقاپ ، كېلىدىغان ئايىنىڭ بىرىنچى كۈنىنى كۆتۈشتىن ئۆزگە ئامال قالىمىدى . ئاخىر چېنىڭنىڭ تەڭدىن تو-لىسى تۈگەپ ، قۇرت - قوڭغۇزىدەك ھالىم فالغاندا كۆتكەن ۋاقتىقا ئۇلاشتىم . كونا ئايىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى ئاخىسى ئەندىشە قىلىپ : « ئەتە يەنە شۇنداق قىلارمۇ ؟ ئەمدى بىر چارە تاپىماق لازىمكى ، ھېچكىم توسوۋالىمغاىي » دېگەننى ئويلاپ ، شۇنداق قارارغا كەلدىم : « كېچسى شەھەردەن چىقىپ توقايىنىڭ ئىچىگە يوشۇرۇنۇپ ، يېگىتىنىڭ كېلىدىغان يۈلىنى كۆزەتمەك لازىم ». شۇنىڭ بىلەن ، دېگىنمىدەك قىلىپ توقايىنىڭ ئىچىدە ئولتۇرۇمۇ . بارلىقىمنى ئاللاغا تاپشۇرۇپ ئىنتىزازلىق ئىچىدە كۆتۈشكە باشلىدىم . ۋاقتىكى ، ئۆل يېگىت ھەر قېتىمىدىكىدەك توقايلىقتىن چىقىپ ھېلىقى جايغا بېرىپ ، ئادىتى يوېيچە ئىش - ئەملىنى تۈگىتىپ ، كەلگەن يۈلى بىلەن قايتتى . مەن ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپ يۈگۈرۈم . ئۇ شەپىنى سېزىپ قىلىپ كەينىگە قارىدى ۋە ماڭا قاراپ :

ئەۋلاد گۈرۈپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېسىرى

— های، جاندین تویدۇ گمۇ ؟ — دەپ ۋارقىرىدى.

ئاندین قىلىچىنى قىندىن سۇغۇرۇپ، ئۆكۈزنى مەن تەرەپكە چاپتۇرۇپ كەلدى. « ئەمدى ئۆلىدىغان بولدۇم » دەپ ئىچىمگە ئەندىشە چۈشۈپ، ئارقىدىن : « بۇنىڭ ساراڭلىقى راست ساراڭلىق ئەمەس، ئۇ-نىڭ تىغىدىن قېچىش نامەردىك . ئەگەر ئۇنىڭ تىغىدا ئۆلسەم بۇنداق تىرىك ياشىغاندىن نەچەھەسىسە شەرەپلىكتۇر » دېگەن ئويغا كېلىپ، ھەرقانداق خەتلەرك ئەھۋال يۈز بەرسىمۇ قاچماسلىقنى قارار قىلىدىم - دە، قويىنۇمدىن نەچەھە تال ياخاڭىقى ئېلىپ : « دەرۋىشلەرنىڭ ساڭا قىلغان سوۋەغىسى » دېگىنئىمچە ئالدىغا باردىم. ئاندین ئۇنىڭ تىغىغا بېشىمنى ئې-كىپ تۇردۇم. ئۇ مېنى بۇنداق حالەتتە كۆرۈپ، ئاچقىقىدىن ياندى.

— دەرۋىشمۇسەن! — دېدى ئۇ قىلىچىنى قىنۇغايىغىشتۇرۇپ، لەنەت سېنى كۈشكۈرتكەن شەيتان ۋە سۆھىسىگە. ئەجىلىڭ يەتمەستىن بۇرۇن كەينىڭگە يانغىن !

ئۇنىڭ ھەيۋىسىدىن قورقۇپ پۇتۇم مېكىشىن، تىلىم گەپتىن توختىدى. ئۇ يەنە يولىغا راۋان بولدى، بىردىمىلا يېراقلاپ كۆزۈمدىن قارىسى يىتەي دەپ قالدى. مەن ئېسلىرى يىغىپ ئۆز - ئۆزۈمنى ئەپىبىلىدىم « ئەمدى ئارقامغا يېنىشىم دۇرۇس ئەمەس، نېمىلا بولمىسۇن كەينىدىن بېرىشىم كېرەك، يَا ئۆلۈم، يَا كۆرۈم ! » ئىچىمده شۇنداق دەپ ئارقىسىدىن يۈرۈپ كەتتىم .

نهزم

ئەگەر ئۆي ئىچەرە كىم بەرمەس ساڭا يول،
نا ئۈمىد بولىمعن بەرسە كېرەك پۇل .

ئول يىكىتكە يېتىشىۋىلىشقا ئاز قالغاندا، ئۇ كەينىڭه ئۆرۈلۈپ غە-زەپ بىلەن تىكىلىدى. ئاندین قىلىچىنى يالىچاڭلاپ شۇنداق شىلتىدىكى، ماماتىم كۆزۈمگە كۆرۈنۈپ « كەلىمە تەيىبە »نى ئوقۇدۇم - دە:

— ئى يىگىت ، مەردىكىڭنى جارى قىلىپ ، تىغىننىڭ زەربىنى
مەندىن ئايىغۇن . بۇ غەم - غۇسىسە باياۋانىدىن ماڭا نىجاتلىق بەر ، مېنى
بۇنداق بەھۇدە ئۇرۇنۇشتىن خالاس قىلغۇن ! — دېدىم .

ئۇ گېپىمنى ئاڭلاپ ، ئاچچىقى بىلەن بېشىنى ئىرغىتىپ ئېيتتى :
— ئى بىغەرەز ، نېمىدەپ ناھەق ئۇلۇمنى بويىن ئۇغا ئالماقچى بولى .
سەن ؟ شەيتىنىڭغا لەنەت قىلىپ ، جاھىللېقىگىدىن بېنپ ئارقاڭغا
قايتقىن . بۇ نۆۋەتمۇ نەسەھەت بىلەن بولدى قىلاي !
ئۇ ئۆكۈزنىڭ بېشىنى بۇرالىپ يولغا ماڭدى ، مەنمۇ تەن بەرمەي
ئارقىسىدىن ئەگەشتىم .

رۇبائىي

بېرىھى دېسەم تەن ئاڭا ئىكەن ئۇبات ،
قەيسەردىن ئات قالدى ، نامەردتنى داد .
ئەقل ئېيتتى : بارما ، كەينىڭگە يان !
ياق ، بارىمەن ! يارغا بولمايمەن مات .

ئەلقىسىسە : يىگىت كېتىۋېتىپ مېنى كۆز قۇيرۇقىدا كۆرۈپ قالدى .
ئەمما كۆرمەسکە سېلىپ ئىككى فەرسەخچە يول يۈرگەن ئىدى ، بىر باغ
قورغىنى كۆرۈندى . ئۇ مېڭىۋېرىپ باغانىڭ دەرۋازىسىغا يەتكەندە يۈرەك
قاتلىمىدىن شۇنداق بىر نەرە تارتاقان ئىدى ، قورغان ئەتراپىلا ئەمەس ،
بەلكى پۇتكۈل دەشتۇچۇلۇكلىر لەرزىگە كەلدى . ئاندىن قورغان دەرۋا -
زسى ئېچىلىپ يىگىت ئېچىكىرى كېرىپ كەتتى .

مەن تاشقىدا هەيرانلىققا پېتىپ تۇراتتىم ، بىر دەمدىن كېيىن بىر
غۇلام چىقىپ :

— ئى ئەجىلى يەتكەن بىغەرەز ، قانداق بولۇپ بۇ قانخور
ساراڭغا يولۇقۇپ قالدىڭ ؟ — دېدى .

مەن كېلىشتىكى مۇددىئايىمنى بايان ئەيلىۋېدىم ، ئۇ ئېيتتى :

— يۈرگىن ، ئۇ سېنى چاقىرىدۇ . خۇدايمىم سېنى ئۇنىڭ
دەرگاھىدىن زىيان - زەخەمى تىسىز قايتۇرغاي !
غۇلام مېنى باشلاپ ماڭدى . ئىچكىرىگە ئاياغ بېسىپ كۆردۈمكى ،
ئەپسانىلەر دە ئېيتىلغان جەننەتتەك گۈزەل ئىكەن .
ئى شەھرىيار ، ئۇ باغانى شەرھەشكە تىلىم ئاجىزلىق قىلىدۇ .
باغنىڭ ئوتتۇرسىدا ئالىي ئىمارەت بولۇپ ، ئېگىزلىكى ئاسمان بىلەن بوي
تالىشىپ تۇرۇپتۇ . ئىمارەتكە كىرسەم جاھاندىكى ھەرقانداق
پادىشاھلارنىڭكىدىن ئېشىپ چۈشىدىغان ئېسىل تەخت ئالدىمدا نامىيان
بولدى . ئۇنىڭ ئۇستىگە زەرباب بىساتلار سېلىنىپ ، يۇقىرى تەرىپىگە بىر
ئالتون كۇرسى قوپۇلۇپتۇ . كۇرسىدا ھېلىقى يىگىت ئولتۇرۇپتۇ . ئۇ ئالدىغا
بىر چىنە قاچىنى توختىتىپ ، چۆرسىگە ھەر خىل لەئىل ، زەبەر جەد ،
زۇمرەت پارچىلىرىدىن نەقىش قويىغىلى تۇرۇپتۇ .

باشلاپ كىرگەن غۇلام مېنى ئولتۇرۇشقا ئىشارەت قىلىدى . ئەمما
من ئولتۇرمائى ئۆرە تۇرۇۋەردىم . ئۆز ئىشىغا پۇتۇن زېھنى بىلەن بېـ
رىلىگەن يىگىتنىڭ قاراشقا چولسى يوق ئىدى . ئۇ ، كەچ كىرگەندە ئىشنى
توختىتىپ بېشىنى تاشقىرىغا چىقىرىپ ، ھەسەرەتلىك بىر نەرە تارىتىۋىدى ،
ئىمارەت ۋە باغ ئىچى لەرزىگە كەلدى . غۇلام ۋە خىزمەتكارلار ھەر تەرەپكە
قېچىشتى . ئىمارەتنىڭ ئىچىدە ھۇجىرىلار جىق ئىدى . مەنمۇ ھەر ئېھتىمالغا
قارشى بىر ھۇجىرىغا كىرىۋالدىم .

يىگىت ئىشىكلىرىنى بىر - بىرلەپ ئېتىپ ، بايىقى تەرىزىدە
ۋارقىرغان پېتى ئىمارەتنىن چىقىپ ، باغنىڭ بىر بۇلۇڭىغا راۋان بولدى .
خۇدانىڭ ياخشىلىقى بىلەن ، من كىرگەن ھۇجىرىنىڭ باغ تەرەپكە
ئېچىلىدىغان بىر ئىشىكى بار ئىكەن ، ھەپلىشىپ يۈرۈپ ئېچىپ تاشقىرى
چىقىپ ، باغنىڭ بۇلۇڭى تەرەپتىن كېلىۋاتقان ئېچىنىشلىق نالە -
پەريادنى ئاڭلاپ قالدىم . تاياقنىڭ زەرب بىلەن تەگكىنىمۇ ئوچۇق ئاڭلىـ
ناتتى . دەرەخنىڭ دالدىسى بىلەن بارغان ئىدىم ، ھېچكىم كۆرمىدى .
يېقىن بېرىپ كۆردۈمكى ، ھېلىقى يىگىت يوغان تاياق بىلەن ئۆكۈزنى

تۇختىماي ئۇرغىلى تۇرۇپتۇ . ئۆكۈزنىڭ ئۆزىنى ھەريان ئېتىپ
ھۆركىرىشلىرىگە چىداپ بولمايتى .

يىكىت هارغان بولسا كېرەك ، تاياقنى تاشلىۋېتىپ ، يانچۇقىدىن
ئاچقۇچنى چىقرىپ بىر ئۆينىڭ قولۇپىنى ئاچتى - دە ، دەلەھىشىگىنىچە
كىرىپ كەتتى ، ئۇ ئۆي ئىچىدە تاكى بېرىم كېجىلەرگىچە يىغا - زار قە-
لىپ توختاۋسىز ئايلىنىپ يۈردى . مەن يېقىنلاپ بېرىشقا جۈرەت
قىلالماستىن نېرىدىن كۆزەتمەكتە ئىدىم .

خېلى ۋاقتىلاردىن كېيىن ، يىكىت ئۆيىدىن چىقىپ يەنە ئۆكۈزنىڭ
قېشىغا باردى . ئەمدى ئابايامقى زالىلىقنىڭ تەتۈرسىچە ، بىچارىنىڭ تاياق
تېگىپ زېدىلەنگەن جايلىرىنى سىيلاپ ، كۆزلىرىگە سوپۇپ « ئەپۇ »
سوراپ كەتتى ، ئاندىن مېھربانلىق بىلدۈرۈپ ئالدىغا ھەلەپ قويىدى . ئۇ
ئىمارەت تامان يۈرگەندە ، مەن يوشۇرۇنغان جايىدىن چىقىپ دەرەخلمەر
ئارىسى بىللەن ئالدىن بېرىپ ، بايامقى ئۆيگە كىرىۋالدىم . ئۇ ئىمارەتكە
كىرگەندىن كېيىن ھۇجرىلارنىڭ ئىشىكلەرنى بىر - بىرلەپ ئېچىپ بىرلا
قىچقارغان ئىدى ، ھەممە بىللەن تاشقىرى چىقىتى .

بۇ چاغدا سۈبھى يورۇغان بولۇپ ، يىكىت چىراڭنى يورۇتۇپ
ناماڭغا تۇردى . ناماڏدىن فارىغ بولغاندىن كېيىن مېنى قىچقىرىپ :
— ئى زالىم دەرۋىش ! قەيەردىن كەلدىڭ ؟ راستىڭنى ئېيت ! —
دېدى .

مەن ئالدىغا بېرىپ تەزىم بەجا كەلتۈرگەن ئىدىم ، ئۆلتۈرۈشۈمغا
ئىشارەت قىلىدى . كۆرسەتكەن جايىدا ئولتۇرغاندىن كېيىن ئالدىمغا داستىد-
خان سېلىپ تائام كەلتۈردى . لېكىن غىزاغا تاۋىم تارتىمايتى ، شۇنداقتىمۇ
زورلاپ بىرنەچە لوقما يېدىم . داستىخان يىغىشتۇرۇلدى .

— ئۇ غۇلاملىرىنى ئۇ خلاشقا چىقىرىۋېتىپ ماڭما شۇنداق دېدى :
— ئى يىكىت ، خۇدانىڭ يېگانلىقى ھەققىدە قەسەمكى ، مەقسىد-
تىڭ زادى نېمە ؟ قايىسى مەجبۇرىيەت بىللەن ئۆزۈگىنىڭ ھالاڭ بولۇشىنى
خالاپ قالدىڭ ؟ نېمە ۋەجىدىن ئارقامغا كىرىۋالسىن ؟ بىللەمسەن ، ئادەم

پىچاق سوڭە كە يەتمىگۈچە جېنىنى ئالقىنغا ئېلىپ خەتەرگە تەۋە ككۈل قىلىمایدۇ . ئۆزۈڭنى مۇشكۈل ئىشقا زورلاۋاتسىن . بىلەمەن ، قەلەندەرچە كېيىنىپ ئارقامدىن كېلىشىڭدە ، ئەلۋەتنە ، بىر مۇددىئىياڭ بار . خۇدا هەققى قەسەم قىلىمەنكى ، ئەگەر جېنىڭ كېتىدىغان ئىش بولسىمۇ راست گەپ قىلىساڭ ھەرقانداق تەلىپىڭنى قولۇمدىن كېلىشىچە بەجا كەلتۈرىمەن ، ئۆزۈڭمۇ تىرىك قالسىن . يالغان ئىيتىدىكەنسەن ، جېنىڭنىڭ ئامان قېرىلىشىدىن ئۈمىد كۈتمە .

ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ جۇرئەتلەندىم - دە ، بېشىمغا كەلگەن پۇتكۈل ئىشلارنى قالدۇرماي بىر - بىرلەپ بايان قىلدىم . ئۇ كۆتۈلمىگەندە باهار يامغۇرداك ياش تۆكۈپ ئېچىنىشلىق نالە - پەرياد چەكتى ، ئاندىن بىھوش بولۇپ يىقىلىدى . بۇنىڭدىن ئۇنىڭمۇ ئىشق گىرىپتارى ئىكەنلىكىنى سەزدىم . بېشىنى قۇچقىنىغا ئېلىپ چېكلىرىنى يۈمىشاق ئۇۋۇلاب هوشغا كەلتۈردىم .

ئۇ ئۆلۈغ - كىچىك تىنىپ ، بىردمەم سۈكۈت قىلغاندىن كېيىن ئېيتتى :

— ئى خۇدانىڭ ياخشى بەندىسى ، بىلدىمكى ، سەن سەۋىر قاچامنى تاشتۇرۇپ ئارامىمنى بۇز غلى كەلگەن ئىكەنسەن . ئىش بۇ دەرىجىگە يەتى كەندە سېنى ئۇمىدىسىز قالدۇرۇشقا كۆڭلۈم ئۇنىمايدۇ ، ئەجريڭنى يەردە قويىسام ئىشق سۇلتانىغىمۇ جاۋاب بېرلەمەيمەن . ئەمما مېنىڭ ئامان نە بۇ لۇركىن ؟

غايىب بولغان گۈل

ئى بۇرادمەر ، بىلگىن ۋە ئاڭاھ بولغىنىكى ، مەن نەمرۇز شەھرى پادشاھىنىڭ ئوغلى بولىمەن . ئاتامىنىڭ مەندىن باشقا پەرزەنتى يوق ئەدى ، تېخى نەچىچە يىلغىچە دۇئا - تەلەپ قىلىپ ، نەزىز - چىراغ ، سەدىقە - ساخاۋەتنى ئايىمای قادر خۇداغا سېغىنىش ئارقىلىق ئاران ماڭا

ئېرىشىپتۇ . مەن دۇنياغا كۆز ئاچقاندىن تارتىپ ئۈچ ياشقا كىرگۈچە خەلقىن باج - سېلىق ئالماپتۇ .

قۇرئەنداز ۋە مۇنەججىملەرنى يىغىپ ، تەقدىر - قىسىمىتىم ھەققىدە قۇرئە سالدۇرغان ئىكەن ، ئۇلار :

— بۇ ئوغۇلىنىڭ بەخت - تەلىيى كاجدۇر ، ئۆمۈرىنىڭ ئاخىرىغىچە نەسلىكتىن قۇتۇلاماس . ئەگەر 14 ياشقىچە تالا - تۈزگە چىقارماي ئۆيىدە باقسا تىنچ ئۆتۈر . بالاگەتكە يەتكەندىن باشلاپ بىشىغا شۇنداق ئېغىر كۈنلەر كېلىدۈكى ، خۇدا ھېچ بەندىسىگە كۆرسەتمىسۇن ، سارالىڭ بىلەن ئوگۇنىڭ ئارىلىقىدا بولىدۇ ! — دېبىشىپتۇ .

ئاتام بۇ گەپلەرنى ئاڭلاب ، « قىلىمغىنى قالماي ئاران ئېرىشكەن » پەرزەنتىنىڭ بولمىغۇر تەقدىرىدىن ۋايىم يەپ ، شۇ سائەتتىلا مېنى ئىنىكائىنلار بىلەن قوشۇپ ئىچكىرى ئۆيگە ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ . ئاندىن : « بۇ بالىنى 14 — 15 يىلغىچە بۇ يەردە قويۇشمۇ دۇرۇس ئەمەس » دەپ ، ۋەزىرلەر بىلەن مەسلىھەتلىشىپ ، ماڭا شەھەرنىڭ سىرتىغا بىر باغ بىنا قىلىدۇرماقچى بويپتۇ . بىناكار - باغۇمنلەر تەڭ ھەرىكەتكە كەلتۈرۈلۈپ مەخسۇس ئىمارەت ۋە چاھار باغمۇ تېز پۇرسەتتە پۇتتۇرۇلۇپتۇ . ھۆكۈما - ھەكىملىرنى جەم قىلىپ ، باغ بىلەن سىرتىنىڭ ئالاقىسىنى پۇتۇنلەي ئۆزۈش ، مۇمكىن بولغاندا ئۇستىنى يېپىپ ، كۈن چۈشىسىمۇ يورۇق تۇرۇشنىڭ ئىلاجىنى قىلىش ئۇستىدە باش قاتۇرۇپتۇ . ئاخىر بۇ پىلانمۇ ئەمەلگە ئاشۇرۇلۇپتۇ . ئاندىن مېنى ئىنىكائىنا ۋە پىركامىل تەرىبىيچى ئۇس - تازالار بىلەن قوشۇپ باغقا بەند ئەيلەپتۇ .

شۇنداق قىلىپ ، يەتتە ياشقىچە ئىنىكائىنلارنىڭ تەرىبىيىسىدە بولىدۇم . سەككىز ياشقا قەدمەم قويغاندىن تارتىپ ئۇستاز خەت ئوقۇش - يېرىشىنى ئۆگىتىشكە باشلىدى . ھەر ئايىدا بىر قېتىم ئىنىكائىنام بىلەن ئۇستازىم تۇرۇقسىز غايىب بولۇپ كېتەتتى ، مەن ئۇلارنىڭ نەگە كەتكەنلىكىنى بىلەمەيتتىم . كېيىنچە بۇنىڭ تېگىگە يەتتىمكى ، ئۇلار ئاتامنىڭ قېشىغا خۇپپيانە بېرىپ يولىيۇرۇقىنى ئالدىكەن ۋە كېتەرلىك تۇرمۇش لە -

زىمەتلېلىكلىرىنى ئېلىپ قايتىدىكەن .

مەن 14 ياشقا كىرگەندە ئىگىلەشكە تېگىشلىك بىلىملىرىنى ئۆكىنىپ ، كىتاب مەنلىرىنى يېشەلەيدىغان ئالىملىق دەرىجىسىگە يەتتىم . ئەمما ، ئىنىكئانا ، مۇئەللەم ۋە خىزمەتكارلاردىن باشقا ئادەم بىلەن ئۇچرا شىمىغاچقا ھەم باغدىن سىرتقا چىقىمغاچقا ، ئەمەلىي بىلىمم يوق ئىدى . باغنىڭ ھاۋاسىنىڭ ياخشىلىقىغا گەپ كەتمەيتى . ھەر كۈنى ناماز بامداتتىن كېيىن باغنى سەيلە قىلاتتىم ، گۈللەرنى ئۆزۈپ پۇرایتتىم . ئە- تىگەنلىك غىزانى يەپ بولۇپ ئوقۇش - ئۆكىنىش بىلەن شۇغۇللىناتتىم . مۇئەللەم زېرىكمەي تەلىم بېرەتتى .

قازايى قەدەر يېتىپ ، باغ باھار پەيزىگە چۆمگەن گۈزەل پەسلىنىڭ بىر ئەتىگىنى ئىدى . ئادىتتىم بويىچە ئېتىكىمگە گۈللەرنى ئۆزۈۋېتىپ ، بىر ياندا ئېچىلغان ئۆزگىچە بىر غۇنچىنى كۆرۈمكى ، بۇنداق رەڭدىكى گۈلنى مۇشۇ كەمگىچە ئۇچراتتىغان ئىدىم . ئۇنى ئۆزۈش ئۇچۇن قولۇمنى شۇنداق ئۆزىتتىۋېدىم ، شۇئان غايىب بولدى . بۇ ھالدىن ھېيرانلىقىم ئې- شىپ كېتىشكە تەرمددۇتلەنىۋاتسام ، ھېلىقى گۈل يەنە ئۆز ئورنىدا پەيدا بولدى . ئەمدى ئۆزۈشكە ئالدىرىماي ، ئىككى كۆزۈمنى تىكىنلىقىچە ئول- تۇرۇدۇم . ئەجەبلىنىش ئوتلىرى ۋۇجۇدۇمنى ئۆر تەشكە باشلىدى . گۈل خۇددى ئوت ئۇلغايغاندەك بارغانسېرى يوغىنلۇراتتى . ئۇنى تاماشا قىلىشقا بېرىلىپ ئۆزۈمنى يوقىتىشقا ئاز قالدىم . شۇ ئەسنادا تۇيۇقسىز باغنىڭ يۇقىرسىدىن بىر كىمنىڭ كۈلگەن ئاۋازى كەلدى . بېشىمنى بۇراپ : « بۇ قانداق ئىشتۇ ؟ » دەپ قارىسام ، نەچىچە يىلىدىن بۇيان يامغۇر چۈشۈۋېرىش تۈپەيلىدىن تېشىلگەن تام توشۇكى كۆرۈندى . قىزىقسىنىپ توشۇكە يېقىن كېلىۋىدىم ، كۆزۈمگە ھاۋادا بىر تەخت توغانلىقى چېلىقتى ، تەختتى بەرجەس توٽ كىشى كۆتۈرۈپ تۇرۇپتۇ . كۈلکە ئاۋازى ئاشۇ تەختتىن كېلىۋاتتى . كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە ئۇلار ئاسماندىن چۈشۈپ ، ھېلىقى توشۇكتىن باغقا كىردى . تەختتى كۆتۈرگەنلەر ئۇنى يەردە قو- يۇپ ، بىر چەتىتە قول باغلاپ تۇردى . قارىسام تەختتە بىر سەنەم

ئولتۇرۇپتۇكى ، ھۆسىن - جامال نۇرىدىن باغ كۈندۈزدىنمۇ روشهن يورۇپ كەتتى .

ئەبىيات

ۋادىغا يەتمىگەن پەرىزادى ،
تۇنار ئاھۇنى گوللاپ سەييادى .

بەدىنى ئاق كۈمۈش ، يۈزى گۈلەڭ ،
قېشى كاماندۇر ، كىرىپكى خەدەڭ .^①

كۆزلىرى جادۇ ، خۇلقى ئۇز ئاندىن ،
كىرىپكى ئۇقادۇر ، زۇلپى ئەنبەردىن .

خۇشبۇي چاچلىرى ئۆرۈلگەن تاراپ ،
كۆزلىرى بۇلاقكى ، تەشناغا شاراب .

زىنافىلىرىدىن تېپىلار ھايىات ،
شېرىنلىكتە ئۇ كۈملەچ ناۋات .

لالەرەڭ مەڭزى گوياكى ياقۇت ،
سۆپىسە يېقىملىق مەست بولۇر ۋۇجۇد .

ئاغزى نېلۇپەر ، چىشى دۇر - ئۇنچە ،
تىلىكىم شەكمەر ، بويى ئۇز غۇنچە .

لەۋلىرى مەي رەڭ ، چېكىسىدە خال ،
كۆزنى چاقنىتار ئۇنىڭدىكى ھال .

^① خەدەڭ - ئۇق (ئۇقىيا ئۇقى)

ئەۋلاد گۈزۈپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېسىرى

قارىغان كىشىنى قىلار ئۇ خۇمار ،
« كۆز تەگمىسۇن » دەپ ئېسىپتۇ توْمار .

تەختنى يەرگە چۈشۈرۈپتۈلەر ،
ئايدەك يۈزىنى يو شۇرۇپتۈلەر .

كۆكىرىكى ئائىاق ، يېسە تويماس خام ،
ئىككى مېۋسى پۇختىكەن تمام .

ئۇنىڭ بېشىدا جاۋاھەرلاردىن ياسالغان تاج بولۇپ ، تۆت قۇبىسى
پۇتۇنلەي مەرۋايىتلار بىلەن بېزەلگەن ئىدى . ئۇ ئاشۇ تاجنىڭ شەكلىدە
yasالغان تەختنىڭ ئۇستىدە ئولتۇراتتى . ھېقىق شېسە بىلەن گۆھەر
جامانى يېنىدا قويۇۋالغان ئىدى . شۇ دەقىقىدە ئۇ مېنى كۆردى ۋە
تاتلىققىنه بىر بېقىپ مىيقىدا كۈلۈش بىلەن ئىشق جاراھىتىمگە تۈز
چاچتى . ئاندىن ئادەمگەر چىلىك يۈزىسىدىن يېنىغا چاقرغان ئىدى ،
ھودۇققان حالدا ئالدىغا باردىم - دە ، تەختنىڭ پۇتلرىغا سۆيدۈم .
تەڭداشىز پەرى قولۇمنى توتۇپ ئالدىدا ئولتۇرغۇزغاندىن كېيىن ، جامانى
مەيگە تولدۇرۇپ ئاۋاڭ ئۆزى ئىچتى ، ئاندىن ماڭا تۇنتى . ئۇنىڭ
چراينى ئەمدى ئېچىنىش تۈيغۇسى ئىگلىكەن ئىدى .

— ئىسىت ! ئادەمزاتنىڭ ۋاپاسى يوق ، — دېدى ئۇ چو گۇفور تىن
ئېلىپ ، — بولمسا كۆكۈلۈمنى سېنىڭ مۇھەببىتىڭە بەخش ئېتىرمى !
ئۇ يەنە بايىقى تەرىزىدە ئۆزىمۇ ئېچىپ ، ماڭىمۇ توتۇپ بىر پەستلا
كەيىمەنى كۆتۈردى . بىخۇددلۇق ئىشىكى يۈزۈمگە ئېچىلىپ ، ئۆزۈمنى يو-
قىتىپ قويىدۇم . مەن مەستلىكتە يىغلىماقتا ئىدىم ، ئۇ توختىماي كۈلەتتى .
كېيىن ئۇنىڭ ئوتلۇق لەؤلىرى يۈزۈمگە تەگدى . شۇ چاغدا هاۋادىن
بىرنەچە كىشى چۈشۈپ ، مەن ئۇقمايدىغان تىلدا بىر نېمىلەرنى دېدى .
ئول پەرى پەيكەر بىردىنلا ساراسىمىگە چۈشتى - دە ، مېنى قار-

خۇدەك بىرنى سۆيۈپ قويۇپ ، تەخت ئۆزۈرە قەددىنى رۇسلاپ ئېيتتى :

— ئى ئەزىز يىلگىت ، سەن بىلەن يەنە بىردىم سۆھبەت پەيزىنى سۈرمە كچى ئىدىم . ئەمما پايدىسىز ئالىم يار بەرمىدى .

نەزم

كەتتىم هىجرىڭ پىراقىدا دېغىڭىنى ئېلىپ مەن يادىگار ،
ئۇنتۇمای ئەستە چىڭ تۇتقىن ، ياشلىق قەلبىڭ قانداق پايلار .

ئەمدىكى گەپ بىۋاپالىق شارابىنى ئىچىش - ئىچمه سلىكىڭدە
قالدى !

— ئى كۆڭلۈمنىڭ قىبلىسى ، — دېدىم ياشلىرىمنى يامغۇرداك تۆكۈپ ، — سېنى قايدىن تاپارمەن ، دېرىكىڭىنى كىمىدىن سورارمەن ؟
— ھەرقانچە ئىزدىسە گەم مېنى تېپىشىڭ مۇمكىن ئەمەستۇر . ئا -
دەمىزاتىنىڭ بىزنى تېپىشقا قۇدرىتى بەتمەيدۇ .

— ئۆزۈلەت قايسى گۈلىستانىنىڭ گۈلى ، قايسى بوستانىنىڭ سەرەت
نەخلىسىدۇرسەن ؟

— مەن چىن ماچىن ۋەلايىتىنىڭ پىرلىرىنىڭ شاھ نەسلىدىندۇرمەن !

ئول سەنەم جاۋابەن شۇنداق دەپ تۇرۇشغا ، تەخت لەپىدە
ھاۋاغا كۆتۈرۈلدى . مەن ئۆزۈمنى يوقىتىپ ، ئەقىل - هوشتىن بىگانە¹
بولدۇم .

بېبىت

ئەقىل - هوشۇم ۋە پاراسەت كەتتى ئۇ دىلدار بىلەن ،
ھەم يەنە ئىش پەكىرى ئۇچتى كۆڭۈلدە بار بىلەن .

ئى دەرۋىش ، ئەھۋالىم ھەققىدە نېمە دېبىشىمنى ۋە مۇددىئايىمنى
قانداق شەرھەلەشنى بىلمەيمەن . جانسىز تەندەك سەرسان - پەريشان بو -
لۇپ يىقلىدىم ، كۆزلىرىدىن قان - ياش تۆكۈپ بەھوش ھالەتتە ياتتىم .

ئۇستازىم بىلەن ئىنىكئانا كۆپ تەكسۈرۈپ كۆرگەندىن كېيىن ، ئاھ - زا-
 رىمغا ئېچىنىپ ھەرقانچە گەپ سوراپ باقسىمۇ سۆزلەشكە مادارىم
 يەتمىدى . لېكىن « چېقىمچى » كۆز ياشلىرىم كۆڭلۈمنىڭ زىيادە سەكپا-
 رىلىقىدىن مەلۇمات بېرىپ تۇراتتى . ئۇستازىم ئامالسىز : « جىن
 چاپلىشىپتۇ » دېگەن خۇلاسىگە كېلىپ ، بېشىمدا « سۇفكۈشلەپ » دۇئا
 ئوقۇشقا باشلىدى . لېكىن بۇ ھېبىرىر تەسر قىلىدىغاندەك ئەمەس ئىدى .
 شۇ تەرىقىدە بىر كېچە - كۈندۈز ئۆتتى . ئۇلار ھالىمغا ھېچقانداق چارە -
 تەدبىر قىلالماي ، ئاخىر ئۇمىد رىشتىسىنى ئۆزدى . كېيىن ئۇقسام ، ئۇستا-
 زىم ئاتامنىڭ قېشىغا بېرىپ ئەھۋالىنى بىيان قىپتۇ . ئاتام دەرھال باغقا
 يېتىپ كېلىپ ، مەندىكى شەۋقىنىڭ غالىلىقنى كۆرۈپ باش - كۆزلى-
 رىمنى سىلاپ ، يۈزلىرىمگە قان - ياشلىرىنى توڭۇپ يىغىلىدى . مەن قانچە
 قىلىساممۇ ئۇنىڭ سوئاللىرىغا جاۋاب بېرەلمەيتتىم ، ھالىم ھەقىقەتەن زەئىپ
 ئىدى . ئاتامنىڭ پەرمانى بىلەن ھالىمغا ئامال - تەدبىر تېپىش ئۈچۈن
 ۋەزىر - ئەمرا ، ئەركانى دۆلەت ، ھۆكۈما - تېۋىپ ، ئالىم -
 مۇنەججىملەرمۇ كېلىشتى . ئاتام ئىزتىراپ ۋە ئىنتىزار لقىنىڭ زىيادىلىكىدىن
 زارلىق ۋە بىقارارلىق ئىلکىدە شاھلىق سەلتەنتى بىلەن ۋەدە قىلىدىكى ،
 كىم بۇنىڭغا تەدبىر تاپالىسا ھەددىسىز ھەدىيە بەرمە كېچى بولدى . مەندىن
 ئەنسىرەپ : « بۇ كېسەللىكتىن نىجاتلىق تاپارمۇ ياكى قولۇمنى قۇرۇتۇپ
 قويارمۇ ؟ » دېگەن ۋەسەۋەسە بىلەن شەھەر گە قايتۇرۇپ كەلدى . يېڭى
 ماكاندا قۇيىاش نۇرنى كۆرۈپ ، ھەيرانۇھەس بولماقتا ئىدىم ، بۇ يەردە
 مەن ئۇرۇشتىپ باقىغان ئاجايىباتلارمۇ كۆپ ئىدى . لېكىن ماڭا يىغىلاش
 ۋە ئاھ ئۇرۇشتىن ئۆزگە خاتىر جەملەك بولمايۋاتاتتى . غەم - قايغۇ تاغ-
 دەك بېسۋالغاچقا يېمەك - ئىچمە كە تاۋىم تارتىمايتتى . ھالىم كۈندىن -
 كۈنگە خارابلاشماقتا ئىدى . ھەكىم - تېۋىپلار پۈتون ھۇنىرىنى ئىشقا
 سالدى ، ئۆلىما - ئالىملار ۋە پۇقرالار دۇئا - تىلاۋەتكە ئىشتىراك قىلىدى .
 ئەممە ئۇلارنىڭ بۇ ئۇرۇنىشلىرى بىھۇدە بولۇپ ، « كېسىلىم » بىلەن مۇ-
 ناسىۋەتسىز ئىدى ، ھەقىقىي ئەھۋالىنى دېيىشكە تىلىم بارمايتتى .

شۇنداق قىلىپ، تا ئۈچ يىلغىچە ھالىم شۇ تەرىقىدە داۋاملىشىپ،
ھېچبىر ئۆزگىرىش بولمىدى. ئاتام قايىسى ۋىلايەتتە داڭلىق ھەكىم - تې-
ۋىپ ياكى بۇنداق غەيرىي كېسەللىككە تەدبىر قىلغۇچى بىرەرمۇنە جىجم -
ھۆكۈما بارلىقىنى ئاڭلىسا شۇ ھامان ئادم ماڭدۇرۇپ ئەكەلدۈرەتتى.
ئۇلارمۇ قولدىن كەلگەن تەدبىرلىرىنىڭ ھەممىسىنى قىلىپ بېقىپ، ئامال
بولىغاندا مەيۇسانە ھالدا قايتىپ كېتىشەتتى.

ئۈچ يىل ئۆتكەندىن كېيىن، پۇتۇن ئۆمرى سودىگەر چىلىك بىلەن
ئۆتكەن بىرسى بۇ شەھەرگە كېلىپ قاپتو ۋە ئاتامغا بىرمۇنچە سوۋ-
غاتىلارنى تەقدىم قىپتۇ. ئاتام سۆھىبەت ئارسىدا ئۇنىڭدىن تېۋىپ
تۇغرىسىدا سورىغان ئىكەن، ئۇ : « ھىندىستاندا بىر جەزىرە باركى، ئۇ-
زىنىڭ خۇش ھاۋالقى ۋە سۈيىنىڭ بەلەنلىكى بىلەن جاھانغا مەشھۇرددۇ.
شۇ جايىدا < جەزىرەئى ھەكىم > ئىسمىلىك بىر كىشى بولۇپ، بىر باغ
بىنا قىلغانكى، قورغىنى پەلەكە تۇتىشىدۇ، ھېچقانداق پىكىر - خىيال
كەمەندى بۈيۈك كۈنگۈرلىسىگە يېتەلمىدۇ، ئۇچار قاتىلارمۇ باغ
كۆچەتلەرنىڭ شاخلىرىغا قونالمايدۇ. قىسىسى، ھېچكىمنىڭ بۇ باغقا
دە خىلى يەتكۈزۈمە كەك قۇدرىتى يەتمىدۇ. ئەمما چۈڭ كەتتىلەنەن . تېۋىپ
نىڭ ئىجازىتى بىلەن يىلدا بىر كۈن كېسەل كۆرۈش بېكتىلەنەن . تېۋىپ
باگدىن چىققان كۈنى ھېيت قىلىنىدۇ. ئۇنىڭ داڭقى بۇتۇن
مەملىكەتلەرگە تارقالغان . ئالەمنىڭ ھەرقانداق جايىدىكى تېۋىپلار ئاغرىقە.
نىڭ ئىلاجىنى قىلامىسا، ئول < جەزىرە > گە ئېلىپ بارىدۇ - دە، تا
ھېيت كۈنى يېتىپ كەلگۈچە چۈڭ كەتتىلەنەن بېغى ئىشىكىدە كۈتۈپ تو-
رۇپ، ئۇ سۇ ئويۇنىدىن قايتقاندا ئاغرىقلارنى بىر - بىرلەپ كۆرستىدۇ.
چۈڭ كەتتىلەنەن بېرىپ يولغا سالىدۇ . ئۇنىڭ يازغان رېتىپىغا ئەمەل قىلغانلار
سافىيەدۇ . ئەگەر شاھزادىنى شۇ يەركە ئاپارغان بولسلا ساقىياتى، جا-
نابىلىرىنىڭمۇ كۆڭلى ئارام تاپاتتى » دەپتو ۋە ئالىتە ئايلىق بۇ ئۇزۇن
سەپەرگە ئۆزىنىڭ بىلە بارىدىغانلىقىنى ۋە دە قىپتۇ.

ئاتام بۇ خەۋەرنى ئاڭلاب بەك خۇرسەن بولدى ، ئۆزى ئەڭ ياخشى كۆردىغان ، ئەقىللېق بىر ۋەزىرىنى 100 خىزمەتكار ۋە ھېلىقى جاهان-كەزدى سودىگەرگە باش قىلىپ تەينلەپ ، مېنى « جەزىرە » گە يولغا سالدى . بىز مەلۇم مەزگىل سۇ يولى ، يەنە مەلۇم مەزگىل چۆل - جەزىرە بىلەن سەپەرنى داۋاملاشتۇرۇپ ، ئاخىر كۆزلىگەن مەنزىلگە يەتتۇق . ئۇ جاي سودىگەر تەرىپلىگەندىكىدىنمۇ خۇش ھاۋالىق ئىكەن .

نەزم

تا خەۋەر كەلتۈردى ئەلچى ئول شەھەر شاھانىدىن ،
كىردى جان جىسىمغا چۈن كەلدى ھاۋا جانانىدىن .
مەن ئەسلى دەردۇغەمنىڭ ، بىلمىدىڭ سەن بىخەۋەر ،
پاتى خۇش بول غەم شەمئى ، چىقماس باياۋان ئاستىدىن .

« جەزىرە » نىڭ ئارامىبەخش خۇش ھاۋاسى كۆڭلۈمنى ئاچتى .
ئەمما گەپ - سۆزگە يەنسىلا قۇدرىتىم يەتمەيتتى . ئېغىز ئاچساملا كۆزلىرىدىن باشقا يەنە 100 ئاغرىق بار ئىكەن . ئۇلار 20
كۈندىن بۇيان تەقەززالىق بىلەن كۈتۈۋاتقانلار بولۇپ ، ئەتە ھېيت بولىدىغانلىقىنى ئۇقۇپ خۇشاللىققا چۆممەكتە ئىدى . ئاغرىقلارنى باققۇ-
چىلار 3000 كىشىگە بىتەتتى . ئۇلارنىڭ قىلىدىغان ئىشى كېچە - كۈندۈز خۇدايىتالاغا سېغىنىپ ئاغرىقلارغا شىپالىق تىلەش ئىدى .
ئەتىسى كۈن چىققاندىن كېيىن ، ئۇلار شۇ يەرنىڭ قائىدىسى بۇ-
يىچە پۇتۇن ئاغرىقلارنى ئولتۇرغۇزدى ، ئۆزلىرى نېرىراق بېرىپ تۇردى .
كۈن چىقىپ ئىككى ئاش پىشىمچە ئۆتكەندە باغانىڭ دەرۋازىسى ئېچىلدى .
مەيدىسىدە جامكىدەك توڭ ، ئۇ چىسىدا ئىريان ، بېشىغا سەلله ئورنىدا چې-
چىنى يۈگۈۋالغان بىر ھىندى يىنگىت قەلەم - دۈۋەتلەرىنى خىزمەتكارغا كۆتۈرتۈپ چىقىپ كەلدى . ئۇ دەرىيانىڭ بويىغا بېرىپ بەدىنىنى يۈيۈپ ،

بىردمم سەيلە - تاماشا قىلغاندىن كېيىن ، روھى كۆتۈرەگڭو ، خۇشال كەپپىياتتا ئاغرىقلار قېشىغا كەلدى . كىشىلەر ئېتىقاندەك ، تىزىلىپ ئول ئۇرۇغانلارنى ئۆڭ تەرەپتىن باشلاپ بىرمۇبىر كۆرۈپ ، دورا يېزىپ ئېتىكىگە تاشلاپ ماڭدى . ئەمدى نۆۋەت ماڭا كەلگەن ئىدى . ئۇ نېمىش قىدۇر بىردم ئويلىنىپ تۇرۇپ قېلىپ ، بېشىمدىن ئايىغىمىغچە كۆزەتتى ، ئاندىن بېشىمنى تۇتۇپ باقتى ، ئەمما ھېچنەميمۇ دېمەي ، دورىمۇ يېزىپ بەرمەي ئۆتۈپ كەتتى . يېنىمىدىكى ئاغرىقتىن باشلاپ يەنە دورا يېزىپ بېرىشنى داۋاملاشتۇردى . بۇ ھالنى كۆرۈپ ۋەزىر ۋە سىللە كەلگەنلەرنىڭ كۆڭلى غەش بولۇشقا باشلىدى . ئۇلار داڭلىق تېۋپىنىڭمۇ دەردىمە داۋا ، رەنجىمىگە شىپا تاپالىمعانلىقىدىن مەيىسلەنىپ ، ئەپسۇسلۇق ياشلىرىنى سەلدەك ئاققۇزماقتا ئىدى .

تېۋپ ئاغرىقلارنى يۇتونلەي كۆرۈپ بولۇپ ، قايتا قېشىغا كەلدى ۋە قولۇمدىن يېتىلىپ باغا ئېلىپ كردى . باغدا تۆت چوڭ سۇپا بار بولۇپ ، بىرىدە ئىللم - ھېكمەت كىتابلىرى ، شۇنىڭدەك غەرب ئەللەرنىڭ يوغان - يوغان قامۇسلىرى ۋە ئەرەب ، ئېبرائى ، سەريانى ، يۇنان ، ھىندى تىللەرىدىكى كىتابلار تۇراتتى . بىر سۇپىدا ئالىي لىباسلار بىلەن ئالتۇن قاچا - قۇچىلار ۋە نەپىس سايمانلار تىزىقلقى ئىدى . يەنە بىر سۇپىدا كېسەل داۋالاشقا كېرەكلىك مەجۇن - شەربەتلەر ، قۇۋۇھەت دورلىرى تەل ئىدى . ئاخىرقى سۇپىدا بىر ئىشىكتىن باشقان نەرسە يوق بولۇپ ، مېنى شۇنىڭ ئۇستىدە ئولتۇرغۇزۇپ قويدى . ئۆزى ئىشىكتى ئېچىپ ئىچكىرى كىرىپ كەتتى ۋە بىردمىدىن كېيىن قايتىپ چىقىپ ھېچنەمە دېمەي .

ئى ئەزىز دەرۋىش ، نېمە سەۋەبتىندۇر شۇ كۈندىن باشلاپ نەپىسىم جايىغا چۈشۈشكە ، يىgam ئازىيىشقا يۈزەلەندى . غىزانى كۆڭلۈم تارتىپ ، ئۇيقوّمە كەلگىلى تۇردى . ھېلىقى چۇكا تېۋپ قىرقىنچى كۈنى مېنىڭ خۇشال ھالىتىنى كۆرۈپ ئۆزىمۇ كۈلدى .

— باغنى ئايلانىما ، مېۋەلەرنىمۇ يېمە ، — دېدى ئۇ بىر قۇتا مەجۇنى بېرىپ ، — مانا بۇنىڭدىن كۈندە نوقۇتتەك مىقداردا يېگىن .

ئۇ يەنە ئارامگاھىغا كىرپ كەتتى . مەن دېگىنى بويىچە قىلدىم .
 شۇنىڭ بىلەن كۈنسىرى ئەھۋالىم ياخشىلىنىپ ، ۋۇجۇدۇمدا قۇۋۇھەت پەيدا
 بولۇشقا باشلىدى . زەئىپلىكتىن قۇتۇلۇۋاتسامىمۇ ، لېكىن بۇ دەركە مۇپتىلا
 قىلغان سەنەمنىڭ ئىشقىنى ئېسىمدىن چىقىرىشقا ئاجىز ئىدىم .
 تېۋىپ مېنى كىتابلارنى ئوقۇپ كەتلىلمەر قويىنغا شۇڭغۇددۇم . ئۇ ، بىر
 كىتابنى ئوقۇپ تۈگەتسەم يەنە بىر كىتابنى بېرەتتى . نەتىجىدە كىتابنى
 قولۇق قىلىپ ئاجايىباتلار دېكىزىدا ئۆزەتتىم . بۇ جەرياندا ھەر خىل
 گۈل - گىياه ۋە دورا ئۆسۈملۈ كىلىرىنىڭ خۇسۇسىيەتلەرنى ئىگىلەپ ،
 ئۇلارنى تېبابەتچىلىكتە قوللىنىشنى پىشىق بىلۈۋالدىم ، ئۆگەنگەنلىرىم
 بويىچە دورىلارنى ئۆزۈم ياساپ ئىشلەتتىم . ئىلىم دۇنياسىنىڭ بۇ قەدەر
 كەڭ ۋە چوڭقۇر بىر دېكىز ئىكەنلىكىنى ھېلىخىچە ھېس
 قىلمىغان ئىكەنەمن .

ئەلقىسىسە : بىر يىلغىچە شۇ باغدا تۇردىم . مەن بىلەن بىللە كەل .
 گەنلىر دەرۋازا سىرتىدا قالغان ئىدى ، ئۇلارنىڭ ھالى قانداق ئىكەنلىكى
 ماڭا قاراڭغۇ ئىدى .

چۇكَا تېۋىپنىڭ خىلۋەتتىن چىقىدىغان ۋاقتى يېتىپ كەلدى . ئۇ
 قەلەم - دۇۋىتتىنى ماڭا تۇنقولۇپ :
 — مېنىڭ بىلەن ماڭ ، — دېدى .

ئۇنىڭ دېگىنىدەك قىلدىم . بىز دەرۋازىدىن تاشقىرىغا چىقىتۇق .
 ئاغرىقلار ۋە خەۋەر ئالغۇچىلار نۇرغۇن ئىدى . ئۇلارنىڭ ئارسىدا ئۆز
 كىشىلىرىمنمۇ كۆردىم . ئۇلار مېنىڭ تېۋىپ بىلەن كېلىۋاتقانلىقىمىنى
 كۆرۈپ خۇشال بولدى ۋە ئاللاتائالاغا شۇ كىرىلەر ئېيتتى . ئاندىن چۇكَا
 تېۋىپنىڭ ئايىغىغا يېقىلىدى . چۇكَا تېۋىپ كۆلۈپ قويدى .

ئۇ ئادىتى بويىچە دەريادا يۇيۇنۇپ بولۇپ ، ئاغرىقلار تەرەپكە
 كەلدى . مەن سايىدەك ئەگىشىپ بىللە ماڭدىم . ئۇ تۈنجى ئاغرىقىنىڭ ئال
 دىدا توختاپ ، مەندىن قەغەز - قەلەم سورىدى . مەن ھەممىنى خەت

يازغۇدەك تەخ قىلىپ ئالدىدا ئەدەپ بىلەن تۈتۈپ تۇردىم . ئۇ دورا نۇسخىلىرىنى يازغىلى تۇرغاندا ، مەنمۇ قانداق ئاغرىققا قايىسى خىل دورىنى بېرىدىغانلىقىنى بىلىۋالدىم . ئۇ ئاغرىقلارنى بىر - بىرلەپ كۆرۈپ دورا - بېزىپ بېرىپ ، نۆۋەت بويىچە يۈزلىرى ئاپتاپتەك ، چاچلىرى مۇشكىتكە بىر كىشىنىڭ ئالدىغا كەلدى . ئاغرىقنىڭ كۆزلىرى زەئىلىكتىن ئولتۇرۇشقان ، چېھرى ساماندەك سارغايان ئىدى . تېۋىپ ئۇنىڭ ھالىنى كۆزەتتىيۇ ، نېمىشىقىدۇر دورا يازمىدى ، بەلكى ئاتلاپ يەنە بىر ئاغرىقنىڭ ئالدىغا باردى . شۇنداق قىلىپ ، ئاغرىقلارنىڭ ھەممىنى كۆرۈپ تۈگەتكەندىن كېيىن ، خۇددى ئۆتكەندە ماڭا تۇتقان مۇئامىلىگە ئۇ خشاش پۇزىتىسىدە ھېلىقى ئاغرىقنى باعقا ئەكىرىشكە پەرمان چۈشۈردى . مەن ئۇنىڭ پەرمانىنى بەجا كەلتۈرۈپ ، ئاغرىقنىڭ قولىدىن يېتىلەپ كىردىم . ئاگەرقى « تۆت سۇپا » ئالدىغا كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن ، تېۋىپ ئۇنى ئۆزىلا خىلۋەتكە ئەكىرىشكە كەتتى . ئۇ خىلۋەتخانىنىڭ ئىشىكىنى ياپقاندا ئوپىلدە دىمكى ، ئاغرىق داۋالاشنى بۇنچە مەخپى تۇتۇشنىڭ حاجىتى نېمە ؟ ئارقىدىن قىزىقىسىنىپ ئۆگۈزىگە چىقتىم - دە ، تۈگۈلۈكتىن ئاستا مارىلە دىم . قارىسام ، ئاغرىقنى بىھوش قىلىپ ياتقۇزۇپ قويۇپ ، ھېكمەت قولى بىلەن پېشانىسىنى تىغدا يارغاندىن كېيىن ، ئۇستۇنكى باش سۆگۈكىنى ئېلىپ بىر چەتتە قويۇپ ، ئامبۇرنى قىزىتىقلى تۇردى . بۇ ئالامەتلەردەن ئۇنىڭ كېسىلىنىڭ قەيدىلىكىنى بىلىۋالدىم . چۈنكى مەن ئوقۇغان كەتابلاردا بۇ ھەقتە بېزىلىشىچە : « ئەگەر ئادەمنىڭ قولۇقىغا مىڭ ئاياغ كىرىۋالسا ، باشنىڭ ئۇستۇنكى سۆگۈكىنى ئاچرىتىپ ، ئىلمى ھېكمەت بىلەن مىڭ ئاياغنى ئالغاى . مۇشكۇلاتنى ئورۇنداشنىڭ چارسى ئامبۇرنى يېرىم قىزىتىشتۇر ، بولىمسا مىڭ ئاياغ مېڭە پەردىسىنى قاماللى ئېلىپ يېرىتىۋىتىدۇ ، مەلھەم ئۇنىڭغا كار قىلمايدۇ » دېلىگەن ئىدى . چۈكە تېۋىپ بولسا مىڭ ئاياغنى قىزىق ئامبۇر بىلەن ئالماقچى بولۇۋاتاتتى . مەن ئاغرىق يىگىتنىڭ تەقدىرىدىن ئەنسىرەپ ، مۇبادا خاتا داۋالاپ قويىسا ساقىيماي ئۆلۈپ كەتمىسۇن دېگەننى ئوپىلاپ ۋارقىرىدىم :

ئەۋلاد گۈرۈپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامبىرى

— ئى ئۇستاز ، ئامبۇر بەك قىزىق بولۇپ كەتتى !

تېۋىپ ئاۋازىمىنى ئاڭلاب بېشىنى كۆتۈرۈپ مىنى كۆردى ، ئام-

بۇرىنى تاشلىۋېتىپ ئۆزىنىڭ بېشىغا ئۆزى ئۇرغىنچە ئۆيىدىن چىقىپ ،
باڭنىڭ بۇلۇغىغا بېرىپ ئولتۇردى . مەن ئۆگزىدىن چوشۇپ ئۆيىگە كىر-
دەم . ئاڭغۇچە ئامبۇر يېرىم قىزىق حالەتكە كەلگەن ئىدى . «
بىسىللەھىررەمانىررەھىم ! » دەپ كۆڭلۈمنى توق تۇتۇپ ، مىڭ ئاياغنى
ئامبۇر بىلەن ئالدىم - دە ، يېراققا تاشلىدىم . ئاغرىقىنىڭ باش سوڭىكىنى
جايىغا قويۇپ ، ئالدىن تەيارلانغان مەلھەم ۋە دورىلارنى جاراھەت ئۇس-
تىگە چاپلاپ مەھكەم تاڭدىم . ئاندىن خاتىر جەم بولۇپ تاشقىرىغا چىقىپ
تېۋىپىنى چاقىردىم . قارسام ئۇ شەيتانىڭ ۋە سوھىسىسىگە ئالدىنىپ ، ئۆز-
نىڭ چىچى بىلەن گېلىنى بوغۇپ دەرەخكە ئېسىلىپ ئۆلۈۋاپتۇ . جاھىلىق
تەرىقەسى ئۇنى ھايات بىلەن خوشلىشىقا مەجبۇر لىغان ئىدى . ئۇ مىنىڭ
بۇ نازۇك « ھۇنەر » نى ئۆگىنەتلىكىنىڭ چىدىمىغاندەك قىلاتتى . ئۇنى
دەرەختىن چوشۇرۇپ دەپنە قىلماقچى بولغانىمدا ، چىچىدىكى ئىككى دانە
ئاچقۇچقا كۆزۈم چوشتى . ئاچقۇچلارنى ئېلىۋېلىپ ، ئاندىن دەپنە قىلدىم
- دە ، ئىمارەتكە كېلىپ ئۇنىڭ خلىۋەتخانىسىغا كىردىم . ئاچقۇچلار
قايىسى قولۇپنىڭ ئىكەنلىكىنى بىلىش نىيىتىدە ئىنچىكىلەپ قارسام ، بىر
تەرىپتە يەنە بىر مەخپىي خانىنىڭ بارلىقى كۆزۈمگە چېلىقتى . ئاچ-
قۇچلارنىڭ بىرى بىلەن قولۇپنى ئېچىپ ئېچىكىرى كىرسەم كۇتۇپخانا
ئىكەن . تەرىپى هەققىدە ئېغىز ئېچىشقا ئەقلىم ۋە تىلىم ئاجىزلىق قىلىدۇ .
ئۇ يەردە يەنە قولۇپلاقلقى بىر ساندۇقىچە تۇرۇپتۇ ، ئېچىدىن مۇقاۋىسى
ئالاھىدە بىر كىتاب چىقىتى . ئوقۇسام ، تۇرلۇك دۇئا ۋە ئىسمىئەزەمنىڭ
ئوقۇلۇش قائىدلەرى ، جىن - ئەرۋاھ ۋە قۇياشنى سېھرلەش ، شۇنىڭدەك
ئەپسۇنلاردىن پايدىلىنىش قاتارلىقلارنى ئۆز ئېچىگە ئالغان قامۇس ئىكەن .
خۇشاللىقىدىن ۋارقراپ هوشۇمىدىن كەتتىم .

بېيت

ئوقۇدۇم تېز - تېز ئورۇپ ، ياپىتىم ئۇنى ،
پەردىدە پىنھان ئىدى تاپىتىم ئۇنى .

ئى دەرۋىش ، مەقسەت خەزىنىسىنىڭ ئاچقۇچىنى تاپقانلىقىم ئۇچۇن ئالماچە خۇشاللىققا چۆمدۈم . بۇنى تەسۋىرلەشكە ھەم تىلىم ئاجىز كېلىتتى . خۇداغا شۇكىرىلە ئېتىپ ، ھېلىقى يىگىتىنى داۋالاشقا تۇتۇش قىلدىم . سەككىز كۈندىن كېيىن ئۇ ساقايىدى . ئىككىمىزنىڭ خۇشال ھالدا باغدىن چىققىتىمىزنى كۆرۈپ دوستلارمۇ بۇ شادلىقتىن تەڭ بەھرىمەن بولىدى . مېنى ئىنتىزارلىق ئىلکىدە كۆتۈۋاتقان ۋەزىر ۋە خىزمەتكارلار بۇ نەزەمىنى ئوقۇدى :

نەزم

مىڭ شۇكىرىكى ، غەم - قايغۇدىن ئازاد بولۇپتۇق ،
شاھزادىنى كۆرۈپ مانا دىل شاد بولۇپتۇق .

ۋەزىر ، سودىگەر ۋە خىزمەتكارلارنىڭ ھەممىسى خۇشال بولۇپ مېنى ئورۇپلىشتى . بىز دەرھال ئۇزۇق - تۈلۈك تەبىيارلاپ ، « جەزىرە ھەكىم »نىڭ پۈتۈن بايلىق - تەئەللۇقاتىنى كېمىگە سېلىپ ، ئۆز يۈرەتىمىزغا راۋان بولۇق . ھېلىقى يىگىتىمۇ سەلتەنەتلىك ئائىلىنىڭ پەر- زەنتى ئىكەن ، ئۇمۇ ئۆز خىزمەتكارلىرى بىلەن دىيارغا يۈرۈپ كەتتى . شۇنداق قىلىپ ، خۇدايتاڭالانىڭ تەۋپىق ھىدايەت ئېتىشى بىلەن سەپىرىمىزنى ئامان - ئىسەن داۋاملاشتۇرۇپ ، سالامەت قۇرۇقلۇققا چىق- تۇق . ئاتامنىڭ ئالدىغا خەۋەرچى ئەۋەتىپ چۈشكۈنە كۆتۈپ تۇردىق . ئاتام خەۋەرنى ئاڭلاپ ۋەزىر - ۋۇزرالار بىلەن ئالدىمىزغا كەلدى . بىز قۇچاقلىشىپ كۆرۈپشۈق . كەلگەن ئادەمنىڭ كۆپلۈكىدىن ماڭا قورقۇنج چۈشۈپ ، ئاتامغا :

— شەھەرگە كىرمەيمەن ، مۇشۇ يەردە ماكانلىشىپ ئۆمرۈمنى

ئۇتكۈزىمەن ، — دەپ تۈرۈۋەدىم .

ئاتام گېپىمنى ئاڭلاب :

— ئى كۆز نۇرۇم ، جامالىڭ نۇرىدىن كۆڭلۈم قاراڭغۇسى روشن
بولدى ! — دەپ كۆز يېشى قىلغان ئىدى ، ئۇنىڭ ئايىغىغا يېقلىپ
ئېزىلىپ يېغلاب كەتتىم .

ئاتام تەسەللى بېرىپ شەھەرگە ئېلىپ كېشتىشكە قانچە تېرىشقان
بولسىمۇ قەتىي رازىلىق بەرمىدىم . ئاخىر ئۇ مېنىڭ رايىمغا بېرىپ ، بۇ
يمىرگە بىر باغ بىنا قىلدۇرماقچى بولدى . شۇ كۈنىلا ئوردا ئۇلۇغلىرى بىد
لەن مەسلىھەتلەشىپ ، تەحرىبىلىك باغۇمن ، بىناكارلىق ئۇستىلىرى ۋە
دېھقانلارغا پەرمان چۈشۈرۈپ ، بۇ جايىنى تېزلىكتە گۈللەندۈرۈشكە
ئاتلاندۇردى . ھۇنەرۋەنلەر قايتىمايلا ئىشنى باشلىۋەتتى . شۇنچىلىك
خۇشال كەپىياتتا ئالدىمغا كەلگەن ئاتام مەيۇسانە هالدا شەھەرگە قايتتى .
شۇنداق قىلىپ باغمۇ پۇتتى ، ئۇنىڭ ئوتتۇرسىغا سېلىنغان ئىما .

رەت شاھ قەسرىدىن ئېشىپ چۈشكۈدەك گۈزەل ئىدى . بااغدا دۇنيادىكى
مېشىلىك دەرەخلمەرنىڭ ھەممە تۈرى يار بولۇپ ، قۇشلار كېچە - كۈندۈز
نەغمە قىلىپ تۇراتتى ، رەڭگا رەڭ گۈللەر ئېچىلىپ خۇش ھىد
تارقىتاتتى ، بىر ئېرىق سۈزۈك سۇ تىنماي بۇلدۇقلاب ئېقىپ ، مۇھىتقا
سۆرۈلۈك بەخش ئېتتى .

مەن يورۇق دۇنيانىڭ ئەنە شۇنداق گۈزەلىكلىرىنگە قىزىقىماي بۇ
ئۆبىگە بېكىنىپ ، 40 كۈنگىچە تېرىك جانغا كۆرۈنمهي ، ياخشى غىزالارنىمۇ
تەرك ئېتتىپ دۇئا ئوقۇش بىلەن مەشغۇل بولدۇم . مۇشۇ دۇنيانىڭ كۈچى
بىلەن ، تۆت كىشى تەختتە كۆتۈرۈپ كېلىپ مېنى مەجىنۇن گىرىپتار
قىلغان پەرنىنىڭ ۋەسىلىگە يەتمەكچى ئىدىم . دۇئا مۇئەكەللەرى ھەر خىل
سۈرەتلەرده كۆرۈنسىمۇ قورقىدىم . ئۇلارنىڭ قورقۇنج سېلىشلىرى ،
يىر تقۇچ قىياپتىدە ھۇجۇم قىلىشلىرى ئىشق ۋە سۆھىسى ئالدىدا ھېچنې -
مىگە ئەرزىمەيتتى ، ئەندىشە خىيالىمغا كىرىپ چىقمايتتى . جىن - پەرلىمەر
ئەفسۇنلىرى بىلەن قۇۋۇتسىمنى ئاجىزلاشتۇرۇشقا ئۇرۇنسا ، تۈرلۈك ئەمەل -

لەر ئارقىلىق رەت قىلىدىم . قىرقىنچى كېچسى ئۇچۇق هاۋادا قاراسلاپ چاقماق چىقىپ ، ئارقىدىن ئۆمرۈمە ئاڭلاپ باقمىغان بەھەيۈمت سادالاર كېلىپ بىر تەخت زاھىر بولدى - دە ، كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە يەرگە چۈشتى . قارسام ، بېشغا ئاجايىپ ئېسىل تاج تاقىغان ، كىيمىلىرى كۆز قاماشتۇر غۇدەك مەرۋايىت - جاۋاھىرلار بىلەن بېزەلگەن بىرسى ئولتۇرۇپتۇ .

ئۇ سلام - سەھەتنىن كېيىن ئېيتتى :

— ئى يىگىت ، يەتمەكچى بولغان مۇددىئايلە ئىمە ؟ تامام ئالەمنى كۆيدۈرۈپ كۈل قىلماقچىمۇ يَا ؟ نىمە تەلىپىڭ بولسا دېگەيسەن ، مۇرادىڭغا يەتكۈزگەيمىز !

— ئۇنداقتا ، يالغان باھانە ، ھىيلە - مىكىر لەرنى قويۇپ ، مۇددىئا - يىڭىنى ھاسىل قىلىمىز دەپ ، سۇلایمان ئەلەيھىسسالامنىڭ روهناتلىرىنى تىلىغا ئېلىپ قەسەم بەرگىن ، ئاندىن دۇئا ئوقۇشتىن تو ختايىمەن .

ئۇ قەسەم قىلىدى .

— سېنىڭ نومۇس پەردىسى ئىچىدە بىر قىزىڭ بار كى ، - دېدىم مەن ، - ئەگەر ۋەدەگە ۋاپا قىلىساڭ ئۇ قىزنى كەلتۈرۈپ ، ئىشق گىرىپتارى كۆڭلۈمنى ئارام تاپقۇزغۇن .

ئۇ كۆلۈپ كېتىپ ئېيتتى :

— تەلىپىڭ شۇمىدى ؟

— بۇنىڭدىنمۇ ئۇلغۇغۇار تەلەپ بولامدۇ ؟ ئەگەر ئۇ مەندەك سەر - گەردان بىچارىنىڭ بەختۇئىقىبالي ، مەدەتكارى بولسا ، قەدەم تۇپرقينىڭ سۈرمىسى بىلەن بۇ ھىجران توزانىدا پەردەلەنگەن كۆزلىرىمنى يەنە بىر مەرتىۋە روشەن ئېلىگەي . ئۇ شۇنداق سەرۋ قامەت بىر سەنەمكى ، كۆڭۈل مۇلکۈمنى تۈگەل ئىكىلەپ ، مەندە يېمەك - ئىچمەك ، ئۇيقو - شادلىققا ئىختىيار قويمىدى . ئۇنىڭ كۇنىدىن روشن جامالى ، ياسىمن زۇلفىغا ئەسەر بولدۇم ، قاش كامانىدىن ئۆزۈلگەن كىرىپىك ئوقى يۇرە - كىمنى زېدە قىلىدى . ئەمدى چىدىغۇچىلىك قالمىدى ، مېنى غەم

دەشتىنىڭ رەنجلەدىن خالاس ئەيلەپ ، ھاياتىمنى خۇشاللىق دەملىرىگە يەتكۈز ، پەلەك چاقىنى غۇلاملىققا تەينىلەپ ، مۇرادىمنى ھاسىل قىلغىن . بىتاب كۆڭلۈم شۇنىڭ بىلەن سەھەت تاپسۇن !

— ئى يىگىت ، ھەزرىتى سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ پاك روھى بىلەن قەسەم بېرىمەنكى ، مېنىڭ قىزىم سەن تەرىپىلگەندەك ئەمەس ، سۆھىبتىڭگە مۇناسىپ كەلمەيدۇ . جامائەمىزنىڭ ھەممىسى قارا ئۆڭلۈك ، قوي سورەتلىكتۇرمىز .

— بۇ ئۆزەڭنى ئاڭلۇغۇم يوق .

— ئەگەر شەرتىڭ شۇ بولسا ، ئۇنى كۆرگەندە بىزگە ئازار يەتكۈزمىگەيسەن .

دەرھال ئىپادە بىلدۈردىم :

— جان ۋە تېبىن بىلەن كېپىلىك بېرىمەن .

ئۇ شۇنداق ئىشارەت قىلغان ئىدى ، ئا جايىپ ھەيۋەتلىك بىر دىۋىنلىك قىزىنى ئېلىپ كەلدىكى ، سەتلىكىدىن تىلىم تۇتۇلۇپلا كەتتى .

شېئىر

دېمە ھەرگىز سەت ئۇنى خۇلقى ئۆز - ئەۋزەل تۇرۇر ،
ۋە لېكىن ئۆزى فارا ، يۈسۈپ چىraiي گۆزەل تۇرۇر .

ئۇ شۇ قەدمەر قارا ئىدىكى . ئەمما ئۇنچە - مەۋايتىت ، گۆھەرلەر ئوراپ تۇراتتى . كۆرۈپلا تۇۋا قىلىپ « لاهەۋلە » گە ئېغىز ئاچتىم . ئاتىد سىغا ئېيتتىمكى :

— ئى تاش يۈرەك ، بۇ زادى قانداق نەيرەڭ ؟ شۇنداق گۆزەل بىر قىزىنى بۇنداق بەتبەشىرە مەخلىققا ئايلاندۇرۇۋېتتىپسەنغا ! سەۋەب كۆر - سەتمەسلىكە قەسەم ئىچىكەن تۇرۇقلۇق نېمىدەپ بۇنداق قىلسەن ؟ ئۇ يەنلا :

— مېنىڭ قىزىم مۇشۇ ! — دەپ چىڭ تۇرۇۋالدى .

— ئۇنداقتا ، مېنىڭ ئەسلىي مۇددىئايىمدىن خەۋەر بەرگىن ! —
دېدىم سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ پاك روھىنى تىلغا ئېلىپ .
— ئۇ چىن ماچىن ذىيارىنىڭ پادشاھىنىڭ قىزىدۇر ، — دېدى ئۇ
جاۋابەن ، — ئەگەر قولۇڭدىن كەلسە ئۇنىمۇ سېھىرىلىگىن . بەلكىم ئۇمۇ
قولۇڭغا كىرمەر . ئەمما سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ روھى پاكلەرنىڭ نامى
بىلەن قەسەم قىلىمەنكى ، ياخشىسى بۇ مۇددىئادىن يانغىنىڭ تۈزۈك . مې
نىڭچە ، بۇنىڭدىن رەنجۇبالادىن ئۆزگە نەرسىگە ئېرىشەلمەيسەن ھەم ئۇلار
بىلەن ئارىلىشىشىڭمۇ مۇمكىن ئەمەس . ئېيتقىنا ، ئوت بىلەن سۇنىڭ ئۆز-
ئارا ئۇلىپەت بولغانى قاچان كۆرۈلگەن !
ئۇ كۆپ نەسەھەتلەر قىلدى . لېكىن مەن پەقەتلا قايىل بولمىدىم .
چۈنكى كۆڭلۈم بۇنىڭغا قويمايتتى .

مسرا

تاشقا يامغۇر كار قىلماس ، مۇزغا سۇ ، ئاشققا پەند ① .

ئاخىر ئۇلارغا دۇئا ئوقۇما سلىققا ، ئازار يەتكۈرۈمە سلىككە ۋەدە قد-
لىپ ، قايتىشقا رۇخسەت بەردىم .
ئۇلار كەتكەندىن كېيىنلا يەنە ۋۇجۇدۇمنى ئىشق دەردى سەكپارە
ئەيلەپ ، چىن ماچىن پەرلىرىنى سېھىرلەشنى نىيەت قىلدىم . شۇنىڭ بى-
لمەن 40 كۈن دۇئا ئوقۇشقا مەشغۇل بولۇدۇم . ئاللاتائالانىڭ تەۋىپقى بىلەن
دۇئىيم تاماamlنىپ ئاخىرقى كېچىسى راھەت پۇرۇقى ئارامىجاننىڭ دىمىغىغا
يەتتى . ئول ۋىلايەت پەرلىرىنىڭ كاتتىلىرى بىر - بىرلەپ كىرىپ
كەلدى . ئول كۈمۈش بەدەننىڭ ئاتىسىمۇ ئالىتۇن تەختكە ئۆلتۈرۈپ
ھاۋادىن چۈشۈپ ، مەن — ئاشقى بىقارارنىڭ ئالىدا ھازىر بولدى .

ئۇ تەسلىم ئاداسىنى تۈگەتكەندىن كېيىن :

— ئى ئادەم پەرزەنتى يىگىت ، ئەرزىڭ ئېمە ؟ سېھىرى دۇئالرىنىڭ

① پەند — نەسەھەت

ئۇلاد گۈزۈپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

هۇزۇرۇڭغا كەلتۈرمە كىنىڭ بابىدا بولسا كەمنىنە پېقىر پۇتۇن تەئەللۇقاتىم
بىلەن تەسىلىم ئەيلىپ ، تەزمىم شەرتلىرىنى بەجا كەلتۈرگەيمەن! -- دىدى .
ئۇنىڭغا سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ نامى بىلەن ۋەدە بېرىپ
ئېيتىتىم :

— ئى پادىشاھ ، بۇ بەندەڭ نەچچە ۋاقتىن بۇيان ئۇ تەڭداشىز
گۆھەرنىڭ ئىشقىغا مۇپتىلا بولۇپ ، سەرۋە قەدىنىڭ پىراقىدا بىئارام ۋە
بىقارا دۇرەن . مۇددىئايم شۇكى ، مەرھەمەت قىلىپ پېقىرىڭنىڭ سۇنۇق
كۆڭلىنى ئۇنىڭ ۋىسال زىلالىغا ۋاسىل ئەيلىپ ، بۇ مېھنەت - مۇشەققەت
زىندانىدىن نىجاتلىق تاپتۇر غايىسەن .

— ئى ئادەمزاڭ يىگىت ، بىزنىڭ جامائەمىزنىڭ فائىدىسى
شۇنداقكى ، ئادەمزاڭنىڭ پەرىلەر بىلەن قوشۇلمىقى مۇمكىن ئەمەستۇر .
بۇنداق خىياللىرىڭنى تاشلىغىن .

ئۇ قانىچە نەسەھەت قىلغانسىپرى تەلەپ ئىلىتتىجايىم شۇنچە زىيادە
بولماقتا ئىدى . ئاخىر ئارمىزدا مۇنداق بىر ئەھدە تۇرغا زۇزۇق : « ئۇ
گۈزەللىك ئالمىنىڭ شاھىنىشەنە هۇزۇرۇڭغا كېلىپ خىزىتىڭدە بولغاي ،
ئەمما شەھۋەت دۇنياسىدىن تەمە تۇتىغايسەن ! »

بۇ تەلەپنى خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلدىم :

— ماڭى ئۇنىڭ جامالىدىن هۇزۇر لانماق يېتەرىلىكتور .

— بۇ سۆزنى ئۆزۈڭ دېدىك ، ئەھدىڭنى بۇزساڭ بولمايدۇ .

— بۇنداق دېيىشىڭنىڭ سەۋەبى نېمە ؟

— ئادەمزاڭنىڭ ۋاپاسى يوقتۇر . ئەگەر شۇ سۆزلىرىڭگە ئەمەل
قىلساك ، مەنمۇ سېنىڭ خىزمەتكارىگىدۇرەن . سۆيگۈدە شەھۋەت قەستىنى
خىيال ئەيلىسەڭ ، ئۇنىڭ يوقلىشى سېنىڭ مېھنەت - مۇشەققەت تارتىدە
شىڭغا سەۋەب بولىدۇ . ئەمدى زۆرۈرى شەرتلىرنى ساڭا دەپ بولدۇم .

مسرا

بۇ سۆزۈمۈدۈر نەسەھەت، دېمە خاتا.

— ئى پادىشاھى ئەززەم، شەپقەت قىلىپ ئول سەنەمنى مائى بىر
مەرتىۋە كۆرسەتسەڭ، ئۇنىڭدىن كېيىن ھەرقانداق بالا كەلسە مەن ئۇ-
چۈن راھەتتۈر. ۋەدە قىلغان ئىكەنەن، ئەھدىمۇنی ھەرگىز بۇزمایمەن.

بېبىت

تەركى جان مەن ئەيلىدىم، دىلدار بولدى يارە جان،
ۋاقتى كەلسە ئېشىنىڭ گۇناھ بولدى تازە جان.

ئاندىن ئۇ نازىنىن نىڭار ئىشىكتىن كىرىپ دىلى شەيدانىڭ
تىزگىنىنى ئىككىنچى قېتىم قولىغا ئالدى. بىردىمىدىن كېيىن كۆزلىرىم
ئۇنىڭ جامال شەمئىدىن يورۇپ، مېھنەت گۈپتەتارى كۆڭلۈمگە خۇشاللىق
يۈزلەندى، ئالدىغا بېرىپ باغرىمغا بېسىپ، ۋاپادارلىقىمىنى ئىزەھار قىلىدىم.
نەچچە مۇددەتكىچە بۇ ئىمارەت ۋە باغ ئېرەمنىڭ خىلۋەت جايلىرىدا بىر
بىرىمىزگە ھەمراھ بولۇپ، كۈنلەرنى خۇشال ئۆتكۈزۈدۈق.

ئۇ ئارامجانىڭ شېرىن كالاڭلىرى قوللىقىدىن كەتمەيتى :

— ئى ئەزىزىم، غاپىل بولمىغىن. چۈنكى سېھىر قىلغۇچى پەرلىھر
سېنىڭ كەمەندگاهىڭدۇر. ئەگەر لەۋلىرى ھەركەتكە كەلسە تمام
مېھنەتلەرىنىڭ زايە بولىدۇ.

بۇنداق سۆزلەرنى ئىشتىكتىنىمىدە رەت قىلىدىغان دۇئانى ئوقۇشنى
ئېسىمىدىن چىقارمايتىم.

ئەلقيسىه : بىر كېچىسى مەستلىكىنىڭ تەسىرىدە شەيتان غالىب
كېلىپ، قولۇمنى ئول نىڭارنىڭ بويىنغا سالماقچى بولغۇنىمدا، غاپىتىن
بىر ئاواز كېلىپ : « دۇئا كىتابىڭنى مائى بەرگىن، ئۇنىڭ ئىچىدىكىسى
ئىسمىئەززەمەدۇر، بۇنداق ۋاقتىتا يېنىڭدا تۇرسا بولمايدۇ » دېدى.

مه ستلتكته ئاواز ئىگىسىنى سۈرۈشتۈرمەيلا كىتابنى قويىنۇمدىن چىقىرىپ ،
بەردىم - دە ، مەقسىتمىنی ھاسىل تاپتۇرماققا يۈزلىەندىم . شۇ
چاغدا نازىننىن ماڭا ۋارقىراپ :

— ئى زالىم ، نەسەھەتلەرىم ئېسىدىن چىقىتىمۇ ؟ ئەمدى ئىش
تلوگىدى ! — دېدى - دە ، بىخۇد بولدى .

شۇنداق قاراپلا بىر دىۋىنى كۆردىم . ئۇنىڭغا يۈزلىنىپ زەربە بېـ
رسكە تەييارلىنىۋاتقىنىمدا ، يەنە بىر دىۋە كېلىپ ئۇنىڭ قولىدىكى
كىتابنى ئېلىپ قاچتى . شۇئان كىتابتنىن يادلىۋالغان ئەفسۇندىن بىرنى
ئوقۇپ ، قولۇمدىن كىتابنى ئالغان دىۋىنى ئۆكۈزلىڭ سۈرىتىگە
كەلتۈردىم . باغدىكى ئۆكۈز ئەنە شۇ دىۋىدىر . كىتابنى ئېلىپ قاچقان
دىۋىنى دۇئايىبەند قىلاي دېسىم ، ئۇ ئىسمىئەززەمنى كۆڭلۈمىدىن
كۆتۈرۈۋەتتىپ قېچىپ كەتتى . نازىننىڭ قېشىغا بارسام تېخىچە هوشىسىز
يېتىپتۇ . شۇندىن بۇيان ھېلىھەم ئۇيقو هالىتىدە ياتىدۇ . بۇ سېھىرلەنگەندە
لىكىنىڭ ئالامىتىدۇر . ئۆكۈزنى كۈندە قەھريم بىلەن ئۇرۇمەن . خەلق
بىلەن ئۇچرىشىشنى تەرك ئېتىپ ، ئۇل سەنەمنىڭ دەرد - پىراقىدا باغنىڭ
بۇلۇڭىدا ئۆمۈر ئۆتكۈزۈۋەتىمەن . چىنىنى لەئىل - زۇمرەت بىلەن بېزـ
شىمنىڭ سەۋەبى ئول سەنەمنىڭ دەردىنى ئۇنتۇش ئۆچۈندۇر . ھەر ئایدا
بىر مەرتەم ھېلىقى جايغا بېرىپ ، شۇنچە ئەجىر سىگىدۇرگەن چىنىنى
خەلقە كۆرسىتىپ تۇرۇپ سۇندۇرماق ۋە غۇلامنى ئۆلتۈرمە كىنىڭ ۋەھى
بولسا ، خەلق ھالىمغا ئېچىنىپ دۇئا قىلىسا ئۇنىڭ بەركاتى بىلەن ھەقتىئالا
ماڭا مەرھەمەت ئەيلەپ مۇرادىمغا يېتىشىمگە ئاسانلىق بېرىش
تەمەسىدىندۇر ، دەپ سۆزىنى ئاخىرلاشتۇردى ئۇ . ئاندىن بۈرەك - باغـ
رىدىن ئاھ تارتىپ پەريادلار چەكتى ، يەرگە يېقىلىپ ئاغزىدىن كۆپۈك
ئۆرلىتىپ ئۇزاققىچە ياتقاندىن كېيىن ، چۈرەپ ئورنىدىن قوپۇپ ياقلىرىنى
يېرىتقىنچە مەستتەك دەلە گىشىپ باياۋان تەرمەپكە راۋان بولدى .
ئى شەھرىيار ، ئۇنىڭ دەرد - پىغان ئوتلىرىنىڭ ئۇچقۇنى كۆڭلۈم
ئۆيىگە تۇتىشىپ ، نەدە تۇرغانلىقىمنى ئېسىدىن چىقاردىم . تا ئۇنىڭغا

ياخشىلىق يەتكۈزۈمى تۇرۇپ مەقسەت مەنلىكلاھىمنى ئىزدىمەسلىككە قەسمەم قىلىپ ، ئارقىسىدىن باياۋان تەرمىپكە يۈزلىندىم ، يالاڭۋاش ، يالىڭ-ئاياغ پېتى بول يۈرۈپ ، قەيمىرىدە ئالدىمغا بىرەر دەرۋىش ياكى زاهىت وە ياكى توغرا نىيەتلەك كىشى ئۇچرسا ئۇنىڭ دەرىگە داۋا - تەدبىر سورايتتىم . ئاخىر ھېلىق بۇۋايىنىڭ خىزمىتىگە مۇشىرىرە بولدۇم . ئۇ ، دەرۋىشلەرنى ئىستانبۇل تەرمىپكە دالالەت قىلغان ئىكەن ، ماڭىمۇ شۇ قاتاردا يول كۆرسىتىپ : « بولدا ئۇچ دەرۋىش بىلەن ئۇچرىشىسىن ، ھەرقانداق مەقسەت ئۇلۇغلارنىڭ دۇئاسىغا موھتاجدۇر ، شۇنىڭدەك يەنە پادشاھنىڭ تەلەپلىرىنىمۇ ئىلاھىنىڭ مەرىھىمەتىدىن ئايىرىپ قاراشقا بولمايدۇ . ئۇ پادشاھنىڭ ئالدىغا بارغاندىن كېيىن ، ئول جانابىنىڭ مەقسەت - مۇرادىمۇ غايىب ئالەمنىڭ ھېكمىتىدىن ھاسىل تاپقۇسىدۇر . سىلەرمۇ ئول پادشاھ - ئۇنىڭ سەۋەبكارلىقى بىلەن مۇرادىڭلارغا يېتىسىلەر » دېدى . ئۇنىڭ دۇئاسىنى ئېلىپ مەنلىق تامان راۋان بولدۇم .

ئى دەرۋىشلەر ، ئول مۇبارەك دىدار بۇۋايىنىڭ دېگەنلىرى مانا بىز ئۇچرىشىپ زاھىر بولدى . ئىشىتىمەنكى ، ئاللاتىلائا پات پۇرسەتتە پادشاھنىڭ مۇشكۇلىنى بىرەر تەرىقە بىلەن ئاسان قىلۇر . ئاندىن بىز بىدە چارىلەرنىڭ مۇرادىمىز مۇھاسىلە تاپۇر .

دەرۋىش ھېكايسىنى تۇرىتىپ دۇئاغا قول كۆتۈرىدى . ئازادە بەخت ئۇنىڭ دۇئاسىغا « ئامىن ! » دېگىنچە قوشۇلدى . باشقا دەرۋىش لەرنىڭ كۆڭلىمۇ ئۇ دەرۋىشنىڭ سەممىي ، ۋاپادارلىق خىسىتىدىن ئېرىپ ، ئۆكۈز مىنگەن يىگىتتىڭ تەقدىر - قىسىتىگە كۆپ ئەپسۇسلار بىلدۈردى . ئاندىن ئازادە بەخت تۆتىنچى قەلەندەردىن ئۆز سەرگۈزەشتىرىنى بايان قىلىشنى ئۆتۈندى . ئۇمۇ باهار يامغۇرىدەك ياشى لىرىنى تۆكۈپ ، بۇلۇلدەك ئەپغان چېكىپ ھېكايسىنى باشلىدى .

ئالتنچى باب

جىن شاھزادىنىڭ ھېكايسى

نەزم

مېنىڭ ھالىمغا ، يارمەنلەر ، مۇھەببەت بىرلە يىغلاڭلار ،
بولۇپ سەرسانە دەشتلىرىدە مۇشەققەت بىرلە يىغلاڭلار .
يېقىن ئەمەسکى يەندەگىنىڭ يېتەر مەنزىلى يەك ئۆزۈن ،
رەھىم ئەيلەپ جاپاسىغا نادامەت بىرلە يىغلاڭلار .

ئى دەرۋىشلەر ، مەن ئاجىز بەندە چىن ۋىلايتتىنىڭ شاھزادىسى ئىدىم . جاھاننىڭ جاپا شىددىتىدىن ، مەككار تاغامنىڭ زۇلمىدىن كۆر - گەن كۈنلىرىم نەچچە ئادەمنىڭ ئۆمرىدە كۆر گىنىدىن ئېشىپ چۈشدۈ . ئاتام چىن ۋىلايتتىنىڭ پادشاھى بولۇپ ، باشقىدا شاھلار ئۇنىڭ پەرمان - ئىتائىتىدە ئىدى . ئاتامنىڭ مەندىن بۆلەك پەرزەنتى يوق ئىدى . مەن توافقۇز ياشقا كىرگەندە ، ئاتام تىرىكلىك يولىنى يېغىشتۇرۇپ ، ئالەم پانىيىدىن ئالەم باقىيغا ۋاسىل ئەتتى . ھاياتلىق دەرىخى سولۇشقا يۈز تۇتقاندا بىر توغان ئىنسىگە ۋەسىيەت قىلىپ : « ئوغۇلۇم كىچىك ، پادر - شاھلىققا مۇناسىپ كەلمەيدۇ ھەم ئەقلىمۇ يېتىلگىنى يوق . شۇڭا سەن ئورۇنىباسار بولۇپ ، ئۇنىڭ مەملىكتىگە كېپىل بولغۇن ، ئۇنى تەربىيە لەشكە شەپقىتىڭنى ئايىمغايسەن . ئۇ بالاغەتكە يېتىپ قابلىيەت ئىگىسىگە ئايلاغاندا ، قىزىگىنى نىكاھلاب بەرگىن . مېھرى ھەققى ؤە خۇتبەنى ئۇنىڭ نامىدا قىلىپ ، تاج - تەختىنى تاپشۇرۇپ بېرىپ ، ئۆمرۈڭنى پاراغەت ئە -

چىدە ئۆتكۈزۈپ ، ئىبادەت بىلەن شۇغۇللانغا ياسىمەن . پۇل - دۇنيا
ھەممىگە قابىل ئەمەستۇر . ئۇلۇغلار ئېيتقانكى ، دۇنيا بىر نىجاسەتتۇر ، تا-
لىپلىرى ئىتتۇر . ئەگەر ئۇمىدىملىنى ئاقلاي دېسەڭ ياخشىلىقنى كەسىپ
قىلىپ ، ۋاقتى يەتكەندە تەختنى ئوغلو مغا تاپشۇرۇپ بەرگىن . ئۇلۇغلار
ئېيتىدۇ :

بېبىت

گەر ئۆتسىمۇ ۋەددىگە ئاي - بىللاردىن نەچچىسى ،
ئۇنتۇماسلىق ئەهدىنى ياخشى ئىشنىڭ ئاۋۇلى .

روشەنكى ، بۇ دۆلەت خانىدانىمىزدىن كەتمىسە ، ئوغلو مەدىن
كېيىن ئەۋلادىڭغا قالدۇ ، يەنى كەلگۈسى پادشاھ نەۋەرە گىدۇر « دەپ ،
مۆھۇرلۇك خەت پۇتۇپ ، دۆلەت ئەر كانلىرىنىڭ تولىسىنى بۇنىڭغا
گۇۋاھچى قىلغان ئىدى .

ئاتام ۋاپايات بولغاندىن كېيىن ، تاغام سەلتەنەت تەختىدە ئولتۇ-
رۇپ ، هوقوقىنىڭ لەززىتىنى تېتىغانسىپرى مېنى هوپلىدىن چىقارماي
بېقىشنى ئەمر قىلدى . تا 14 ياشقا كىرگۈچە ئوردا قورۇسىدىن ئۆزگىنى
كۆرمەي ، نازىنىن قىزلار بىلەن ئوينياپ ، ئوغۇللار بىلەن كارىم بولماي
ئۆتتۈم . تاغامنىڭ قىزى مېنىڭ كەلگۈسىدىكى ئايالىم ئىشكەنلىكىنى كىشى-
لەردىن ئاڭلاب بىلگەچكە كۆڭلۈم خۇش ئىدى . مۇبارەك ئىسىمىلىك قاپقا را
بىر غۇلام بولۇپ ، ئاتامنىڭ قولىدا تەربىيە تاپقان ياخشى نىيەتلىك كىشى
ئىدى . ھەرمە تىكارلىرىدىن يوشۇرۇنچە سرتقا چىققان چاغلاردا ئۇ-
نىڭ بىلەن ئۇچرىشىپ تۇراتىم . ئۇمۇ ماڭا كۆپ مېھرىيەنلىقلارنى
كۆرسىتىپ ، ھەسرەتلىك كۆزدە قارايتتى .

كۈنلەرنىڭ بىرىدە قىزلار بىلەن ئوينياۋاتقاندا ، بىر قىز مېنى بىر
تەستەك ئۇردى ، يىغلاپ تاشقىرىغا چىققان ئىدىم ، مۇبارەك مېنى كۆرۈپ
ئىچ ئاغرىتىپ قۇچاقلىدى ، ئاندىن يىغلىشىمىنىڭ سەۋەبىنى سورىدى .

بولغان ۋەقىنى بايان قىلىۋىدىم ، ئۇمۇ بىرنى ئۇرۇپ :

— سەندەك مەردانلىكىنىڭ نىشانىدىن قىلچە ئەسەر يوقكەن .
سەندەك ئەركەك بولغۇچە خوتۇن كىشى بولغان تۈزۈك . ۋۇجۇدۇڭدائاز -
تولا جۇرئەت بولغىنىدا پادىشاھلىق تاج - تەخت ئۆز قولۇڭدا ، مەملىكتە
سېنىڭ پەرمان - ئىتتاشتىڭدە بولغان بولاتتى . ئەكسىچە بىر كېنىزەكتىن
تاياق يەپ بىغلاپ يۈرەمىتىشك ! — دەپ كايىدى .

مەن دېدىمكى :

— مەندە گۇناھ يوق . كېنىزە كىلەردىن باشقا ھېچكىمنى
كۆرمىسىم ، ھېچ يەرنى بىلمىسىم قانداق قىلىمەن ؟
— يۈرگىن ، سېنى تاغاڭنىڭ ئالدىغا باشلاپ باراي . ئۇ سېنىڭ
چوڭ بولۇپ تاج - تەختىنى قولغا ئالغۇدەك بولغىنىڭنى بىلسۇن . شۇنىڭ
بىلەن ئاتاڭنىڭ ۋەسىيەتلەرنى بەجا كەلتۈرۈش ئېسىگە يەتكەي .
— ئاتامىنىڭ ۋەسىيەتى نېمە ئىدى ؟

— تاغاڭنىڭ قىزىنى ساڭا لايق نامزاتى قىلغان ، ئاندىن
«تەختىنى ئوغۇم چوڭ بولغان ھامان قايتۇرۇپ بىر» دېگەن ئىدى .
ئۇنىڭ سۆزىدىن سۆيۈنۈپ ، ئۇ ئىشنىڭ كېيىنكى ئەھۋالىنىڭ
خارابلىشىشىغا سەۋەب بولدىغانلىقىنى بىلمەي ، مۇبارەككە ئەگىشىپ
تاغامىنىڭ دەرگاهىغا باردىم . تاغام مېنى جېنىدىن ئەزىز كۆرۈپ باغرىغا
باستى ، ئاندىن پېشانەمگە سۆيۈپ تۇرۇپ ئېيىتتى :
— ئى مۇبارەك ، بۇ ئوغۇمنى ئۇنىنىلى قويىماي نېمىدەپ ئالدىغا
باشلاپ كەلدىڭ ؟

مۇبارەك دۇئا - تەزىم بەجاسىدىن كېيىن ئاتامىنىڭ مەن ھەققىد
دىكى ۋەسىيەتلەرنى مაڭا ۋاكالىتەن بايان قىلىپ ئۆتتى . تاغام پۇتۇن
دىققىتىنى بېرىپ ئاڭلاپ ، كۈلۈمىسىرىگىنىچە ماڭا قاراپ :
— ئالماقچى بولغان لايقىتىنى ئېلىشنى خالامسەن ؟ ئۇنداقتا ياخ-
شىغۇ ! — دەپ ، مۇنە جىچىملەرنى چاقىرتتى .
ئۇلار ھايالىشمايلا كىرىپ يەر ئۇپۇشتى .

تاغام :

— بۇ ئوغلۇمنى كۈيئۈغۈل قىلماقچىمەن . كېلىدىغان يىللارنىڭ
قايسى ئاي - كۈنى خاسىيەتلەك ، ئېيتىڭلار ؟ — دېدى .
مۇنەججىملەر كۆپ مۇلاھىزە يۈرگۈزۈپ ھېسابلاپ :
— ئىككى يىلدىن كېيىن پالانى ئائىنىڭ پالانى كۈنى توي قىلسا
ناھايىتى سائادەتلەك بولىدۇ ، — دېيىشتى .
تاغام بۇنى ئاڭلاپ دېدى :

— ئى مۇبارەك ، مۇبارەك بولغاى ، ئاڭلىدىڭمۇ ؟
تاغام مېنىڭ ھەممەخانىغا قايتىشىمىنى ئېيتتى .
مۇبارەك :

— خۇدايم بۇيرۇسا تويىنى ياخشى سائەتنى تاللاپ
ئۆتكۈزۈلى ، — دەپ پادشاھنىڭ ئىنساپىغا دۇئا قىلدى .
بىز ئوردىدىن قايتىپ چىقتوق . ئىككى كۈندىن كېيىن مۇبارەكىنى
ئىزدەپ چىقسام ، ئۇ مېنى كۆرۈپ كۆزلىرىدىن تارام - تارام ياش تۆكتى .
دەرھال كۆڭلۈمگە شەك چۈشۈپ « مېنى كۆرۈپلا نېمىشقا يىغلىدىغاندۇ »
دېگەننى ئوپلاۋاتسام ، مۇبارەك ئېيتتى :
— مۇبارەكىنىڭ شورى قۇرۇمىغان بولسا ، سېنى ئۇ زالىم تاغاڭنىڭ
ئالدىغا باشلاپ بارارمىدى !؟
ئالدىراپ سورىدىم :
— نىمە ۋەقە يۈز بەردى ؟

— سېنى ئوردىغا ئېلىپ بارغاندا ئەمەرالار يېتىلگەنلىكىڭنى كۆرۈپ
خۇشال بولدى ۋە : « شاھزادىم زىچۈك بويپتۇ ، بۇگۈن - ئەته تەختنى
قولىغا ئالدىكەن » دېيىشتى . تاغاڭنىڭ ۋۇجۇدىنى بولسا غەمكىنلىك ۋە
بىئاراملىق ئىگىلىدى . ئۇ قارا نىيەتلەر بىلەن مەسىلەھەت قۇرۇپ ، سەن
تۇغرۇلۇق پىتتىنە - پاسات ئىشىكىنى ئاچتى ۋە سېنى يوقىتىشنى
پىلانلىدى . مېنى خىلۋەتكە چاقرىپ ، كىيىم - كېچەك ، ئۆي سەرمەجان
ۋە ئالتۇن - كۈمۈش ۋەدە قىلىپ ، سېنى يوقىتىشنى بۇيرۇدى . بۇ ئىشقا

ھەيرانلىقىم ئېشىپ نېمە قىلىشىنى بىلەلمىۋاتىمەن . ساڭا بىرمر زىيان -
زەخەمەت يېتىشنى خۇدايىمە راۋا كۆرمىگەي . بۇنىڭغا مەنلا سەۋەبچى
بولغاندەك ئەنسىرەپ كېتىۋاتىمەنلىكى ، ئەگەر سېنى ئۇ زالىمنىڭ ئالدىغا
باشلاپ بارمىغان بولسام ، ساڭا بۇنداق پېشكەللەك ئويلاش ئۇنىڭ يادىغا
يەتمەيتتى .

شۇم خاۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ھاياتلىقىتنى ئۈمىدىمىنى ئۈزۈپ ،
مۇبارەكتىڭ پېشىگە ئېسىلىپ بىچارىلەر چە يالۋۇردىم :
— خۇدا ھەققى قولۇمنى ئېتىكىدىن بوشاتمايمەنلىكى ، مېنى ئۆلۈم
قاينىمىدىن نىجاتلىق ساھىلىغا يەتكۈزگەيسەن !
جاھىلىق ۋە نادانلىق بىلەن زەنگى عۇلامدىن پاناه تىلىدىم .
ئلاھىي تەقدىر ئىشىنى خارابلىققا يۈزلىندۈرۈپ يۈزۈمنى قارا قىلىشنى
نەدىن بىلەي !

ئەلقىسىسە : مۇبارەك تەسەللەي بېرىپ ئېپىتتى :
— بىھۇدە غەم قىلىمىغان ، پېشكەللەكتىن قۇتۇلۇشنىڭ بىرمر
ئامالىنى تاپارمىز .
— قانداق قىلىپ ؟

— من بۇنى ئالدىن ئويلىشىپ قويغان ، — دېدى ئۇ .
ئىككىمىز ئاتامىنىڭ بىر ئىمارىتىگە باردۇق . ئاتام نۇرغۇن خەزىنە
لەرنى بىر سارايغا يوشۇرۇپ قويغان ئىكەن . سارايغا كېرىشىمىز بىلەن
ئاتامىنىڭ ماڭغان - تۇرغان جايى ، ئولتۇرغان تەختى يادىمغا يېتىپ ،
كۆز ياشلىرىمىنى توختىتالماي قالدىم . مۇبارەك ماڭا تەسەللى بېرىپ ،
ئاتامىنىڭ تەختىنى ئېلىۋېتىپ ئاستىدىكى سېلىنچىلارنى يېغىشتۇردى . بىر
يەرنى كولىۋىدۇق ، قۇلۇپلانغان ئىشىك كۆرۈندى . ئۇ ساقلاپ كەلگەن
ئاچقۇچتا قۇلۇپنى ئېچىپ ، پەلەمپەيلەر ئارقىلىق قاراڭغۇ گەمىگە چۈش-
تۇق . كۆڭلۈمگە : « بۇ زەڭگى بىرمر ھىيلە بىلەن مېنى
ئۇ جۇقتۇرۇۋېتەرمۇ ؟ » دېگەن ئەندىشلىك ئوي كېچىپ ، « كەلەمە تەبىء-
يىبە «نى ئوقۇيتسىم . غۇۋا يورۇقتا تۆت سۇپىنى كۆرۈمكى ، ھەربىر
سۇپىدا 40 تىن كوزا شاھانه ئالتۇن زەنجىر بىلەن چىگىلگەن حالدا تۇ .

رۇپىتۇ ، كوزبىلارنىڭ ئاغزىغا بىردىن ئالتۇن خىش قويۇپ ، خىشلارنىڭ ئۇستىگە يېشىل رەڭلىك بىر خىل ئېسىل تاشتىن ياسالغان مايمۇن ھەيدىكلى ئولتۇر غۇزۇلۇپتۇ . پەقەت بىرلا كوزبىلارنىڭ ئۇستىدە مايمۇن ھەيدىكلى يوق تۇراتتى . كوزبىلار ئالتۇن - تىللا بىلەن لق تولدۇرۇلغان ئىدى . مەن تۆت سۇپا ئوتتۇرسىدىكى كۆلىنىڭ ئەڭ ئېسىل جاۋاھىرلار بىلەن تولدۇرۇلغانلىقىنى كۆرۈپ :

— بىرەر مەنسەپكە دەسىمىمەي تۇرۇپ بۇنىڭدىن پايدىلانغىلى بولمايدۇ ، — دېدىم .

نەزم

ئىچىمنىڭ زەخىمدىن ئالماق نە ھاسىل ،
بۇ كۆڭلۈم دەردكە بولمسۇن ۋاسىل .

ئەندىشىلىك كۆڭلۈمەدە : « بۇ خەزىنلەرنى تاغامغا بېرىپ خۇشىنۇد ئەتسەك ، بەلكىم شۇ تۈپەيلى مېنى ئازاد قىلسائەجەب ئەمەس » دەپ ئوبىلايتتىم .

نەزم

ئىشىڭىنى پۇختىراق قىلغۇن ، كېيىن ئەمنى - ئامان بولسۇن ،
كۈلۈپ يارەنلىرىنىڭ خۇشىنۇد ، رەقىب رەڭگى سامان بولسۇن .

مۇبارەك ئېپىتى :

— ئى شاھزادە ، بۇ خەزىنە خۇسۇسدا بىر ھېكايدە بار . ئاڭلىساڭ ئىشىنىڭ تېگىگە يېتىسىن .

قىلىسىمىدىكى مايمۇن ھەيدىكلى

— ئى شاھزادە ، بۇلارنى كۆرسىتىشتىكى مۇددىئايىمنى بۇ ھەقتىكى ھېكايدىنى ئاڭلىساڭ ، ئاندىن بىلىسەن ، — دېدى مۇبا . رەك ، — مايمۇنلارنىڭ ھېكىلىگە كەلسەك ، ئاتاڭ ياش ۋاقتىدا مالىك سادىق ئىسىمىلىك پەرىلەر پادشاھى بىلەن ئىنتايىن قويۇق مۇناسىۋەت

ئورناتقان ئىدى ، سەۋەبىنى مەنمۇ بىلمەيتتىم . ئاتاڭ يىلدا بىر قېتىم ئەتىر ، ئەنبەر قاتارلىق خۇش پۇراق نەرسىلەردىن ئالاھىدە سوۋغات تەيى يارلاپ مالىك سادىققا تەقدىم قىلاتتى . نەچچە كۈن ئۇنىڭ ھۇزۇرىدا مېھمان بولۇپ قايتىدىغان چاغدا ئۇ سوۋغا قىلغان زەبەر جەد^① مايمۇن ھەيكلىنى ئېلىپ كېلىپ ، مۇشۇ يەردە قويۇپ قوياتتى . ئۇ يەركە بارغاندا مېنمۇ ھەمراھ قىلىۋالاتتى .

بىر نۆۋەت كاتىۋاللىق قىلىپ سورىدىم :

— ئى پادىشاھئالىم ، بار غىنىڭدا بىرمۇنچە سوۋغىلارنى ئېلىپ با- رسەن ، كېلىشىشىڭدە جىنى يوق تاش مايمۇنى ئېلىپ كېلىسەن ، بۇنىڭ نېمە پايدىسى بار ؟

ئاتاڭ كۈلۈپ كېتىپ ئېيتتى :

— ھېچكىمگە دەپ قويىمىغىنىكى ، ھەرىرىز زەبەر جەد مايمۇنغا جىنلاردىن مىڭى پەرمانبەرداردۇر . مالىك سادىقنىڭ ئېيتىشىچە ، مايمۇن 40 قا يەتمىگۈچە جىنلارنى ئىتائەت قىلدۇر غىلى بولمايدىكەن .

مايمۇن ھەيكلى 39 غا يەتكەندە ئاتاڭ پانى ئالەمدىن باقىي ئالەمگە سەپەر قىلدى . مېنىڭچە ، سېنى مالىك سادىقنىڭ ئالدىغا باشلاپ بېرىپ ، ئەرز - ھالىكىنى مەلۇم قىلسام ، ئاتاڭ بىلەن بولغان دوستلىۇقىنىڭ ھۆرمىتىدىن ساڭى مايمۇن ھەيكلىدىن يەنە بىرنى بېرىپ قالسا ، شۇ سەۋەب بىلەن مۇلکى مىراسىڭىنى تېپىپ مەملىكتەكە ئىنگە بولغايسەن . ئەڭەر بۇ ئىش مۇيەسسەر بولمعاندىمۇ ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قا- لسىن .

— ئىختىيار ئۆزۈڭدە ، — دېدىمەن ، — ئويلىغانلىرىڭغا تېزلىك بىلەن تۇتۇش قىلىپ ، ھەقىقەتكە كۆز يۇمماي ، مەندىن ياردىمىڭنى ئايىد- مىغايسەن .

ئاندىن كېيىن مۇبارەك مېنى ھەرەمخانىغا كىر گۈزۈۋەتتى . ئۆزى مەخپىي سارايىنى ئەسلىي ھالتنىگە كەلتۈرۈپ بولۇپ تاغامنىڭ قېشىغا بې-

^① زەبەر جەد — يېشىل رەڭلىك بىر خەل ئېسىل تاش .

رېپتۇ ۋە خىلۇھەتتە مەسىلەھەت سېلىپ : « ئەگەر پادشاھلىقىڭى داۋاملاش-
تۇرای دىسەڭ ، بۇ ئوغۇلنى مەن بىلەن شىكارغا ئەۋەتكىن . ئۇنى جاڭگالغا
يەتكەندە ئۆلۈرۈۋەتسەم ھېچكىم بىلمەيدۇ » دەپتۇ . تاغام بۇ مەسىلەھەتنى
تۇغرا تېپىپتۇ . شۇنىڭ بىلەن مۇبارەك ئاتامغا ئوخشاش
سوۋغا - سالاملارنى تەبىارلىدى . بىز شەھەردىن چىقىپ شامالدىن تېز
چاپىدىغان ئاتتىن ئىككىگە منىپ يولغا راۋان بولدۇق . شۇ يۈرگەنچە
شەرق تەرەپكە قاراپ بىر ئاي ماڭدۇق . بۇ جەرياندا دۇشمەنلەردىن
خەۋەپسىرىھەپ ئاراممۇ ئالالمىدۇق . ئاخىر بىر كېچىسى ئېگىز توپلىككە
يەتتۇق . ئۇستىگە چىقىپ ھەر تەرەپكە كۆز يۈگۈر تۈپ ، يېراقتىكى بىر
بوستانلىقنى كۆرۈمكى ، خۇددى بېھىشتەك كۆرەل ئىدى ، شامال ئۇ تە-
رەپتىن ئىپار - ئەنبەر ھىدلەرىنى ئېلىپ كېلىپ دىماغلارغا ئۇراتتى .
پانۇس - چىراڭلار كۈندۈزدىن روشن يورۇتۇپ تۇراتتى .

— ئى مۇبارەك ، بۇ قانداق جاي ؟ — سورىدىمەن ، — نامى
نېمە ، بۇ ھەشمەت - غۇلغۇللىھەرنىڭ سەۋەبىچۇ ؟
مۇبارەك ئاتتىن چۈشۈپ سەجىدگە باش قويۇپ ، شۇكىرى بەجا
كەلتۈرگەندىن كېيىن ئېيتتى :

— خۇداغا شۇكىرىكى ، بەختىڭ بار ئىكەن ، مەقسەت مەنزىلىگە
يەتتۇق . بۇ ، مالىك سادىقنىڭ بارگاھىدۇر . مۇشۇ توپلىكىمۇ ئۇنىڭ
تەۋەسى بولۇپ ، ئاۋۇ خەلق لەشكەرلىرىدۇر !
من ھەيرانلىق ئىلىكىدە :

— ئايىدىڭچىلىقتىن باشقا نەرسىنى كۆرمىدىمغۇ ؟ — دېگەن ئە-
دىم ، ئۇ سورىمە سۇلایماننىنى چىقرىپ كۆزۈمگە سور تۈۋىنىدى ، نۇر غۇن
خەلقلىر ئاييان بولدى .

ئۇلارنىڭ ھەممىسى خۇش چىrai ، قاپقارا چاچ - ساقاللىق بۇ-
لۇپ ، پۇتلەرىمۇ يۈڭلۈق ھەم تۇۋاقلىق ئىكەن ، قىشىغا بارغان ئىدۇق ،
مويسىپىتلىرى مۇبارەكىنى تونۇپ ھەزىل - چاچقاڭلارنى قىلىپ ، مالىك
سادىقنىڭ بارگاھىغا باشلاپ باردى . بارگاھ ئىچى شۇنچىلىك ئېسىل

بېزەلگەن ئىدىكى ، ھەربىر بۇرجىكىگە سەندەل ياغىچىدىن ياسالغان تەخت قويۇلۇپ ، ئەمەر - پازىل ، ھەكىم - ھۆكۈما پىركامىللار ئۇلتۇرۇپتۇ . بارگاھنىڭ تۇرىدە ئالتۇن - جاۋاھىرلار بىلەن زىننەتلەنگەن ئالىي تەخت بولۇپ ، مالىك سادىق تۆت قۇبىلىق شاھلىق تاجىنى كېيىپ مەغۇرۇرانە ئولتۇراتتى . ئالدىغا بېرىپ ئىخلاسمەنلىك بىلەن تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ قول باغلاب تۇردۇق . ئۇ بىزنى ئىززەتلەپ ئولتۇرۇشقا ئىشارەت قىلدى . ئاندىن داستخان راسلىتىپ شەربەت ۋە تائاملار ئەكەلدۈردى . يەپ - ئىچىپ ، داستخان يىخشىتۇرۇلغاندىن كېيىن ، مېنى ئالدىغا قىچقىرىپ ئەھۋال سورىدى . مۇبارەك ئەرزىمنى يەتكۈزۈپ سەرگۈزەشنىمى بىيان قىلدى .

مالىك سادىق مەن تەرەپكە يۈزلىنىپ ھەزىل كۈلکىسى بىلەن :
— شۇنچىۋالا چوڭ بولۇپسىن ، نېمە ئۇچۇن شۇ كەمگىچە مېنى يوقلاپ كەلمىدىڭ ؟ — دېدى

— دۆلىتىڭ تېخىمۇ مۇستەھكم بولغايكى ، — دېدى مۇبارەك ، — بۇ چاغقىچە كىچىك ۋە نادان ئىدى ، خىزمىتىڭىگە لايق كەلمەيتتى . ئەمدى بالغ بولۇپ ، ئاتىسى ئورنىدا ئالدىڭغا تەزىمگە كەلدى . شەپقەت - مەرھەمەتلەرىنى ئۇنىڭدىن ئايىمغايسەن . ئاتىسىنىڭ روھناتالى - رىنىڭ يۈز - خاتىرسى ئۇچۇن قۇلۇڭ قاتارىدا سانىغايسەن ، ئۆز ۋاقتىدا ئاتىسىغا ئىنئاملار بېرىپ تۇرغان ئىدىڭ . بۇ بىچارىگە زەبەر جەد مایمۇن ھېيكىلىنىڭ 40 - سىنى بەرگەيسەن . زالىم تاغسى ۋەسىيەت ئەھدىگە پۇت قويۇپ ، خۇدانى ئۇنتۇپ شۇنداق زۇلۇملار قىلىدىكى ، ھەتنى ئۇنىڭ تىرىك يۈرگىنىڭمۇ رازىلىقى يوق ، ھاييات تۇرۇشى پادشاھلىقىم ئۇچۇن خەۋپ يەتكۈزىدۇ ، ئىگىلىۋالغان تەختىم قولدىن كېتىدۇ دەپ ئەنسىرىدۇ .

مالىك سادىق بىرپەس ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن ئېيتتى :
— ئى مۇبارەك ، بۇ توغرىدا ھەرگىز ئىچى تارلىق قىلمايمەن . خالىس مەدەت - ياردەملەر ئارقىلىق مۇناسىپ ئورۇنغا ئېرىشتۈرمەن .

مسرا

جهبىر تار تماي خەزىنە قولغا كەرمىگەي .

ئاتىسىنىڭ ھەققى گەدىنىمە بار . ئۇنىڭ ئوغلى بېشىغا كۈن چۈشۈپ ئالدىمغا كەلگەن ئىكەن ، تارتاقان زۇلۇم - كۈلپەتلىرىنى دەفئى قىلىش مەجىورىيەتىم بار . خالىغان نەرسىسىگە ئېرىشىشىن ئاۋۇال ئازغۇنە ئەمتىھان - سىنىقىمىدىن ئۆتۈشى كېرەك . شەرت شۇكى ، بۇيرۇغان خىزمەتنى خىيانەتتىن نېرى بولۇپ ، راستىق - توغرىلىق بىلەن ئورۇن- دىغاي .

من نادانلىقىمىدىن ئالدىراپ خۇشال بولۇپ بېشىمغا كېلىدىغان بالانى بىلەمەپتىمەن . مەجلىستىن كېيىن مالىك سادىق بىزگە زىياپەت بەردى . ئەتسى مۇبارەك ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ ، ئورۇندايىدىغان خىزمەتنى تاپشۇرۇشنى ئىلتىماس قىلغان ئىدى ، مۇجمەل حالدا :
— ئى مۇبارەك ، من ئۇنىڭ دېگىنىنى بېرىھى ، لېكىن ھېچبىر خە يانەت قىلىمغا ؟ — دېدى .
مۇبارەك ئېيتتى :

— خاتىر جەم بولۇنىكى ، تاپشۇرغان خىزمەتنى جان - دىل بىلەن ئورۇنداب تامامىغا يەتكۈزىدۇ .

— قېنى ، ئۆزى جاۋاب بېرىپ باقسۇن ، — دېدى مالىك سادىق ، ئاندىن ماڭا يۈزلىنىپ ئېيتتى ، — ئى ئوغۇل ، سەن تېخى نادان ، بىلىپ قويىغىنىكى ، مۇباذا بىرەر بالاغا قالىدىغان بولساڭ ھېچقانداق قىلىپ قۇتۇللامىسەن ، دەرىدىگە داۋا چىقمايدۇ .

— ئەگەر شەپقىتىڭنى ئايىمايدىغانلا بولساڭ ، — دېدىمەن ، — ھەرقانداق قىلىپ بولمسۇن پەرمانىڭنى جان - دىلىم بىلەن تەخىرسىز بەجا كەلتۈرەمەن .

— ئۇنداقتا ياخشى ، ئۇچىنچى كېچسى ئېيتتىمەن .

ئۇچىنچى كېچىسى ئۇنىڭ ئالدىغا بارغان ئىدىم ، خەزىنچىنى چا-
قىرىپ بىر ساندۇقنى ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇدى . خەزىنچى ساندۇقنى
ئېلىپ كەلدى .

ئۇ ساندۇقنىڭ ئىچىدىن تۆت قاتلانغان بىر پارچە قەغەزنى ئېلىپ
قولۇمغا بېرىپ ئېيتتى :

— ئادەم جىنسىدىن قەيەرەدە مۇشۇ قەغەزدىكىگە ئوخشايىدۇغان
ئادەم بولسا تېپىپ ئېلىپ كەلگىن . شەرت شۇكى ، كۆزۈڭنى ، قولۇڭنى
ۋە كۆڭلۈڭنى خىيانەت تەرىقىسىدىن ساقلاپ ، ھېچكىمگە ھەم ئېيتىماي
خىزمىتىمىنى بەجا كەلتۈرگەيسەن . ئاندىن ئۆز مۇددىئايىڭدىن ئۇمىد
كۈتكىن . ئىشلىرىڭنى كۆڭلۈڭدىكىدەك قىلىپ بېرىشكە مەن كېپىل .
ئەمما بۇ يولدا بېشىڭغا چۈشكەن مۇشكۇلاتنى ئۆزۈڭدىن كۆرگىن .
قەغەزنى شۇنداق ئاچقان ئىدىم ، بىر سۈرەتنى كۆردىمكى ، ئە-
سست ! كۆرمىگەن بولسام بولماسىمىدى !

مەسەنەۋى

سۈرەتنى سىزپىتۇ بىر سىيابە فەلەم ،
ھىليلەر سەنئىتى چىكىپتۇ رەقەم .

پەرىدىن گۈزەلدۈر سىزغان رەنابى ،
ھۆسنىدۇر مىسىلىسىز ، ئاپتاك چىراibi .

ياراشقان خاللىرى ، سۇمبۇل چاچلىرى ،
لەۋلىرى گۈل بولسا ، ئاغزى ياپرىقى .

مەستانە قىلادۇر شەھلا كۆزلىرى ،
قۇياشقا مىسالدۇر ئۇنىڭ يۈزلىرى .

قاشلىرى ئۇرىدۇ كۆكۈللەرگە تىغ ،
كرىپىكى ئوق بولۇپ يېقىتار مىغ - مىغ .

يۇرىكى قەلب ئىچىرە تۇرار بىر گۈلدەك ،
زىنلىقى گۆھەر جام ، قەددى بۇلۇلدەك .

كۆكسىدە بار ئىدى ئىككى ئانار تەخت ،
ئۇستىدە ئولتۇرۇش نېمىدىگەن بەخت .

ئۇل تەختىنىڭ ئۇستىدە قۇبىسى هەم بار ،
كۆزۈڭنى چاقىنتۇر ئۇل بىر جۇپ ئانار .

تەختتۇر ئەجەب ئاپ ، قۇبىبە باشقىچە ،
مەن تېخى كۆرمىگەن شۇنچە ياشقىچە .

نازۇكلىۇق شەرھىگە قىسلىار بۇ تىل ،
سوزلىسىم توگىمەس نەچىچە ئۇن مىڭ يىل .

بەرداشلىق بېرەلمەس گەر بولسا دىل تاش ،
قەغەزنى كۆرۈپلا تۆكتۈم مەن قان - ياش .

پەرشان قىلىدى ئۇ ھەربىر تەرەپتىن ،
تەنلىرى گۆھەردۇر ، بېشى سەدەپتىن .

ئىدى ئۇ نازىننىن چىشلىرى ھېقىق ،
بۇلدى ، بەس ، سۆزلىسىم شەرھىسى بەك جىق .

ئى شەھرىيار ، ئەمدى نېمە دېيىشىمنى بىلەمەيمەن .
ئۇنىڭ ھۆسن - جامالى ھۆرلەرنىڭ ئىچىدىمۇ ھەسەت قوزغايتتى .

نهزم

ئەمەس مۇمكىن بايان قىلماق سۈپەتلەپ ئۆز جامالىدىن ،
ئۇنىڭ ئۈچۈن رەشك ئەيلەشكە بولماسى يات خىالىدىن .

من سۈرەتكە يېنىشلاپ قارغاندىن كېيىن ، بۇ نەزىمى ئوقۇدۇم :

نهزم

بىرلا كۆردۈم باش - ئاخىر ھەيران بولدۇم ،
تايپاڭ ئۈچۈن دىۋانه - سەرسان بولدۇم .

شۇ دەقىقىدە ئۆزۈمىنى ئىشق گىرىپتارلىقىدىن ئاران ساقلاپ تۇ -
رۇۋاتاتىسىم . مۇبادا ئەپتىمىدىن مالىك سادىق ۋە باشقىلار غەيرىي ھالنى
سېزىپ قالسا قانداق قىلارمەن دەپ ئەنسىرىمەكتە ئىدىم .

كۆڭلۈم تىزگىنىنى كۈچەپ چىڭ تۇتقىنىمچە مالىك سادىقىنى
رۇخسەت ئېلىپ قايتىپ چىقىسىم . ئاندىن مۇباراك بىلەن مەسىلەتلىشىپ ،
غەم - ئەندىشەمنى ئېيتتىم :

— بۇ سۈرەتنىڭ ئىگىسىنى قانداق تاپارمەن ؟ جىن - پەريلەر
خالىغان يەرگە بارالايدۇ . مالىك سادىق قولىدىن ھەممە ئىش كېلىدىغان
تۇرۇقلۇق ، ئۇنى نېمە ئۈچۈن ماڭا تاپقۇزىدۇ . بۇ سۈرەتنىڭ ئىگىسى تې -
پېلىدىغان بولسا جىن - پەريلەر ئۆزلىرىمۇ تاپالايتىغۇ !

مۇباراك جاۋابىن دىدى :

— بۇ خىيالىڭ دۇرۇس ئەمەس . مالىك سادىق ئادەم ئالدىمایدۇ .
مۇمكىن بولمايدىغان ئىشنى بۇيرۇپ سېنى سىنىمايدۇ . سەن بۇ ئىشتى ئۆ -
نىڭدىن گۇمانلانماي ، مەيلى تاپالىغىن ، مەيلى تاپالىمۇغۇن ، تەقدىر
دېڭىزىغا چۆكۈپ ئىزدەپ باققىن . ئىشەنگىنىكى ، خۇدايتىئالا ئاسانلىق بې -
رىپ مۇشۇ باھانە - سەۋەب بىلەن ، كەتكەن دۆلىتىڭ قولۇن گۇعا قاينىپ
كېلىپ قالسىمۇ ئەجەب ئەمەس .

مۇباراك ئىنىڭ مەسىلەتى بىلەن ئىككى ئىشەك تاپتۇق . قەلەندەرلەر

سياقيدا كييىندۇق . ئېشەكىنى مىنپ جاهان كەزمه كىنى ئىختىيار قىلدۇق . ئۈمىدۋار بولۇپ ، شەھەرمۇشەھەر ، سەھرامۇشەھەر ، يۇرتمۇيۇرت كېزىپ يۇردۇق . نەگىلا بارساق ئول بىباها ئۇنچىنى تېپىشنىڭ كويىدا ئىدۇق . بۇ مېنىڭ پەرشانلىقىمنىڭ سەۋەبىدۇر . ئولتۇرسام - قوپسام :

بېبىت

جاهان ئاۋارسىدۇرمهن يۇرەرمهن ،
ئاخىر ئاپتايپ جامالىڭنى كۆرەرمهن .

دەپ ، ئۇلۇغ پادىشاھ — ئاللاتائالاغا نالىلەر قىلاتتىم .

مۇناجات

ئىلاھا ، ئاراملىق تاپالىمىدىم مەن ،
كۈزۈمنى بىردىمەمۇ ياپالىمىدىم مەن .

ئۆيمۇئۆي يۇرەرمهن سەنەم كويىدا ،
ئۇمىدىم چېچەكىلەپ لۇتپۇڭ بۇيىدا .

خىزىرىنى يولۇقتۇر زۇلمەت كېچىدىن ،
كۆرسەتكەي ماڭا يول ھەرم ئىچىدىن .

سۇچى بوۋاى

يەتتە يىلغىچە ھەيران - سەرگەردان ، ئاشقىق - پەرشان بولۇپ دەشت - باياۋانلاردا ، شەھەر - ۋەيرانىلاردا يۇردۇق . ئاخىر ئۇمىدىسىزلىنىپ : « بۇ سۈرەتنىڭ ئىگىسىنى تاپقىلى بولمايدىغان ئوخشايدۇ . مالىك سادىقىمۇ بۇ كەمگىچە ئۇنتۇپ كەتكەندۇ » دېگەن ئىدىم ، مۇبارە كەمۇ بۇ پىكىرگە قوشۇلۇپ : « بىرەر شەھەرگە يېتىپ بېرىپ شۇ

يەرده تۈرايىلى ، بىھۇدە يول يۈرۈشنى توختىپ ، قالغان ئۆمرىمىزنى پاراغەتتە ئۆتكۈزمىلى ، هاياتلىق ەنبىمەتتۈر « دېدى . بىرنەچە مۇددەت سەپىرىمىزنى داۋاملاشتۇرۇپ بىر شەھەر گە يېتىپ كەلدوق . شەھەر خەلقىنىڭ ھەممىسى قۇرئان تىلاۋەت بىلەن مەشغۇل ئىكەن . ئۇلارنىڭ بەزىلىرى تامنىڭ ، بەزىلىرى شەھەر قەلئەسىنىڭ ئۇستىدە ۋە بەزىلىرى دۇكان - مەسچىتلەر دە شۇ ئىش بىلەن ئىدى ، تىلاۋەتتىن مۇستەسنا ئادەم ئالاھازەل كەم ئىدى . ھەممە ئۆيىدىن مۇڭلۇق تىلاۋەتتىن ئاوازى كېلەتتى . شەھەرنىڭ كۈچلۈك دىنايىت پۇرقيدىن كۆڭلىمۇز ۋالىدە ئېچىلىپ ، كارۋان سارىلارنىڭ بىرىگە چۈشتۈق . ئۇ كۈنى ھاردۇقىمىزنى ئېلىپ ، ئەتسىسى ھامماڭغا بېرىپ يۈيۈنۈپ سەپەرنىڭ چاڭ - تۈزانلىرىدىن پاكىلىپ ، كۆچا - كوي ئارىلىدۇق . بازارغا ئىچكىرىلەپ كىرگەندە بىر بۇۋايىنى كۆردۈقكى ، كۆزى ئاجىز بۇ ئادەم بىر قولىدا ھاسا تايanguan ، بىر قولىدا سۇ تولدۇرۇلغان كوزا كۆتۈرگەن ھالدا قەدەمدە بىر ئاللاتائالاغا شۇ كۈر - سانا ئېتىپ كېلەتتى . مەلۇم بولدىكى ، ئۇ ھېچنېمىسى يوقلۇ . قىدىن تەشنانارغا سۇ يەتكۈزۈپ بېرىپ ، شۇنىڭ بەدىلگە رىزقىنى تېتىپ يەپ جان باقىدىكەن .

ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇسسوز لۇقىمنى قاندۇرۇپ ، يانچۇقىمىدىن بىر دىنار ئېلىپ بەردىم . ئۇ پۇللى بىلىپ :
— ئى يىگىت ، ماڭا بىر پۇل ئاتىدىڭ ، خۇدايتئالا سېنى غېنى قىلغاي ! — دېدى .

— ئى ئاتا ، بۇ دىنارلىق ئالتۇن پۇلدۇر ، — دېگەن ئىدىم ، بۇنى ئاڭلاب ئۇ چىن قەلبىدىن ھاياجانلىنىپ :

— ئى يىگىت ، مۇرادىڭنى خۇدايتئالا ھاسىل قىلغاي ، ئۇمىدىڭنى ئىگەم ئۆز كەرمى بىلەن ۋاسىل قىلغاي ! — دەپ كېتىپ قالدى . مۇبارەك ئىككىمىز كۆچا - مەھەللەردىن ئۆتۈپ ، بىر مەھەللەگە بارغان ئىدۇق ، كاتتا بىر كونا ئىمارەتكە كۆزىمىز چۈشتى . ئۇ ئەسىلە شاھانە قەسر بولۇپ ، ئەمدىلىكتە ئەتراپلىرى ئۆگۈپ ۋەيرانە تۈس ئاپتۇ .

ئۇنىڭ ئىچىنى تاماشا قىلىش ھەۋسى تۇغۇلۇپ كىرىپ ، بۇ ئالەمنىڭ بىۋاپالقىدىن ئىبرەت ئالدۇق . لېكىن ۋەميرانه ئىمارەتنىن كەلگەن راهەت - پاراغەت پۇرېقى ۋۇجۇدىمىزدا ئىستىراھەت تۇيغۇسى پەيدا قىلدى . ئۆز - ئۆزۈمگە : « بۇ يەردە بىر غايىب خەزىنە بولسا كېرەك . چۈنكى بۇ كەمگىچە ۋەيرانلەرde بۇنىڭدەك تەبىئەتنىڭ نىشاتى ^① ، كۆڭۈلنلىك بىساتى ھەرگىز كۆرۈلگەن ئەمەس » دېدىم .

ئى شەھرىيار ، بۇۋايىنىڭ دۇئاسى ياخشى سائەتتە ئۆز كارامىتىنى كۆرسىتىدىغان بولدى دەپ ئويلاپ ، بىردمەن ھاردۇق ئېلىپ تۇرۇشىمىزغا ئۇ خارابىلىققا كىرىپ كەلدى . شۇڭان ئۇنىڭغا بىرسى شۇنداق خىتاب قىلدى :

— ئى ئاتا ، بۇگۈن بالدۇر قايتىپ كەپسەن !

— ئى بالام ، — دېدى ئۇ جاۋابەن ، — خۇدايتىالا بۇگۈن ماڭا بىر يىتىنى ئۇچراشتۇردى . ئۇ رەھىمدىلىك قىلىپ بىر تىللا بەردى . شۇ پۇلغا بۇ تائامىنى ئالدىم . ئۆزاقتىن بۇيان بۇنچىلىك لەززەتلىك تائامىنى كۆرۈپ باقىغان ئىدىم . يەنە بىر ماتامۇ ئالدىم ، كۆڭلەك تىك سېپ كېيەرسەن .

بىلدىمكى ، ئۇنىڭ پەرزەنتىمۇ ھاجەتمەن ئىكەن . « بەرھەق ، ھېچ بەندە ئاللاھنىڭ دەرگاھىدا تەلەپىسىز ئەمەس » دەپ ، مۇرادىنىڭ ھاسىل بولۇشنى تىلەپ دۇئا قىلدىم .

— مەنمۇ دۇئا قىلاي ، سەنمۇ دۇئا قىلغىن ، — دېدى بۇزاي ، — چۈنكى ئاجىزلارنىڭ دۇئاسى قادىر ئاللانىڭ دەرگاھىدا مەقبۇلدۇر ! بۇ گەپنى ئاڭلاپ ماڭا يىغا ئولاشتى - دە : « بۇلارنىڭ يوقسوزلىقى چىكىگە يېتىپتۇ . ئۇنىڭغا يەنە بىرئاز تىللا ۋە تەڭگە بېرىھى » دەپ ، يېقىنراق بېرىپ دۇئا تەلەپ قىلماقچى بولغان ئىدىم ، كۆزۈم ئۆپىنىڭ ئىچىگە چۈشۈپ بىر قىزنى كۆرۈمكى ، ئۇنىڭ سۈرتىن نەچچە ۋاقتىن بېرى ماڭا ھەمراھ ئىدى . ئۇ قىز گويا رەسمىدىكىدەك ئولتۇراتتى . خۇش

① نىشات — شادلىق

ئەۋلاد كۇرۇپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېسىرى

ھىدىنى ھەر تامان چېچىپ تۈرغان گۈزەلىنىڭ تولۇن ئايىدىن نۇرلۇق چېھەرنى سۇمبۇل چاچلىرى بۇلۇتتەك توسوۋالغان ئىدى . يەتنە يىلدىن بۇيان شۇنچە جەبىر - جاپالارنى چەككىنىم شۇئان بىراقلا ئەن تۇن تۇلۇپ «ئاه ! » تارتىقىنىمچە يىقلىدىم . مۇبارەك مېنى بۇ ھالدا كۆرۈپ جىددىيەشتى ۋە دورا ئېلىپ كېلىپ ئىچۈردى .

— نېمە بولدۇڭ ؟ — سورىدى ئۇ ئۇڭلاغىنلىرىنى كېيىن .
ئۇنىڭ سوئالىنى جاۋابىسىز قالدۇرۇپ ، نەزىرىمىنى يەنە ئول ھۆرلە قاغا سالغان ئىدىم ، ئويلىمغا ئەندا ۋار قىرىۋەتتى :
— ئى يىگىت ، خۇدادىن ئۇياتقىن ! نامەھەرمەگە نەزەر سالىغىن !
ھەركىم ئۆز نومۇسىنى ساقلای دېسە ، كىشىنىڭ سرتىغا نەزەر سالماس .

بېبىت

تەرەتسىز كرسە كەئە ئوخشىپ قالۇر بۇتخانىغا ،
نومۇسىنى ساقلىمسا ئوخشار دىلى دۇتخانىغا .

ئۇنىڭ پاساھەتلەك تىل بىلەن بايان قىلىنغان پىكىر بالا غىتىدىن سۆپۈنۈپ ، تەكرار - تەكرار ئاشقىق - شەيدا بولدۇم . مۇبارەك پەريشان ھالىمىنى كۆرۈپ ھەم ئۇ گۈزەلگە نەزەر تاشلاپ ، كۆڭلىدە بىلدىكى ، يەتنە يىلدىن بېرى جahan كېزىپ ، سەرسان - سەرگەردان بولۇپ ئاختۇرغان گۆھەر شۇئىكەن !

نەزم

زاھىت ئۆزى زاھىرپەرس بۇ ھالدىن ئۇ ئاگاھ ئەمەس ،
ھەر نە ئېيتۈر ئول مېنىڭ ھەققىمە ئەگەر ئاھ ئەمەس .

مەن ئۇ نارىنىن پەرىۋەشنىڭ سۆزىگە جاۋابەن ئېيتتىم :
— ئى بۇ ماكاننىڭ ئىگىسى ، مەن غېرىپ كىشىدۇرمەنكى ،
پەلەكىنىڭ بىدادىدىن سەرگەردان بولۇپ ، ئەل - يۈرۈتمەدىن ئايىلىپ بۇ

يەرگە كېلىپ قالدىم . ئىلتىماس قىلىمەنكى ، ماڭا بىر سائەت ئاتاڭىنىڭ خىزمىتىدە بولۇشقا يول بەرگىن .

بۇۋاي ئاۋازىمدىن تونۇپ ھاسىسىغا تايىنىپ ئۆيدىن چىقىتى ۋە يەنە ئىشەنمگەندەك :

— كەم ؟ — دېدى .

مەن يۈگۈرۈپ ئالدىغا بېرىپ قوللىرىغا سۆيدۈم . ئۆمۈ ئاتىلارچە ھاياجان بىلەن قۇچاقلاقاپ ، مېھرىنى ئىپادىلىدى . ئاندىن ئەھۋالىمنى سورىغان ئىدى ، جاۋابەن بۇ رۇبائىينى ئوقۇدۇم :

يامان پەلەك قىلىدى زېدە ، خانىمانىم بولدى خاراب ،
سەھرا كېزىپ ، دەشتتە بۈرۈپ ، مەجىنۇن كەبى تارتىتم ئازاب .
يار ۋە دىيار راهىتىدىن ئايىلىپ مەن بە كەمۇ بيراق ،
مۇھەببەتكە تەشنا بولۇپ قان - يېشىمىدىن ئىچىتم شاراب .

بۇۋاي مېنى ئىچىكىرىگە باشلاپ كىردى . نازىنىن بىر بۇلۇڭغا بېـ
رىپ پىنهاندا ئولتۇردى . ئۇ مېنىڭ ئاۋازىمنى ئاڭلاپ ، چىرايمىنى كۆرۈپ
تۇرالايتتى . بۇۋاي ئەھۋالىمنى بىلەمە كچى بولۇپ سورىغان ئىدى ، راستىلق
بىلەن بايان قىلىدىم . لېكىن مالىك سادىق ھەققىدە ھېچىنەم دېمىندىم .

نەزم

سۈرتىنى كۆرۈپ بولدۇم ئۆزۈمدىن بىزار ،
دىدارلىشىپ كەتنى ئىشىم قولۇمدىن بىكار .

ئول سەۋەبتىن ۋە تىنىمىدىن بولدۇم ئاۋارە ،
ئۆيمۇئۆيگە دو قۇرۇپ تارتىمىدىم ئىزا .

شۇنچە مەزگىل سەر سانلىقتا جاھان كەزدىمەن ،
دەيتىتم دائىم : « يار ۋىسالى قانداق تېپىلار ؟ »

تەمەيىمنى ھەممە يەردىن ئۆزدۈم ئاھرى ،
ئېرىشىلەمى مەقسىتىمگە قىلىپ ئاھۇزار .

بېرىپ - بېرىپ خۇدايمىغا قىلدىم ئىلتىجا ،
چۈنكى ئاللا رەھىملىكتۇر ھەممە ۋاپادار .

بەندە يىغلاپ نالە قىلسا زايە كەتمەستۇر ،
ۋىسال ئىزدەپ يۈرگەنلەرنى بىر يولغا سالار .

يىغلاپ - فاقشاپ ، يېشىم تۆكۈپ دېدىم ئۆزۈمگە :
« بۇ دىياردىن كەتمەي ، بولسۇن ۋەتىنىم بازار ؛

تۇرای ئەمدى سەرسان بولماي بۇ ۋەتهنەدە مەن ،
بولىغاندۇر ھېچ كىشىگە پۇل - مال ، دۆلەت يار » .

تەقدىر بىلەن چۈشكىنىمە بۇ دىيارغا مەن ،
ئويغا پانقان كەلگۈسىمىز دەپ قانداق بولار .

گۆھىرىنى تېپپۈالدىم بىر ۋەيراندىن ،
ئەپسۇس ، بىراق بولغان ئىدىم باشقىغا قەرزدار .

ئى ئاتا ، مەن چىن ۋىلايتىنىڭ شاھزادىسىدۇرمەن ، سېنىڭ سە -
دېپىڭىنىڭ دۇردانىسى ئۇچۇن ۋەيرانمەن . ئۇنىڭ تەسوېرىي سۈرەتتىنى
ئىلگىرى كۆرگەن ئىدىم . ئىشقىنىڭ قولىدىن ئۇنىڭ جامالىنى جانغا سې -
تىۋالدىم . ئاتامنى ، ئۇرۇق - توغقان ، تاجۇتهخت ، مۇلوك - دۇنياپەرىمىنى
تاشلاپ ، ھەممىدىن قول ئۆزۈپ ، ئاخىر خۇدايتىڭالانىڭ ئىنایىتى بىلەن
ئارزو - مەقسىتىمگە يەتىم . ھازىر ئەركىنلىك تىزگىنى ئۆز قولۇمدىدۇر .

جن چاپلاشقان شەھەر

بۇۋايى دەرد - ئەلەملىك ئاه ئۇر غىنچە ئېيتتى :

— ئى يىگىت، قىزىم بىر بالاغا ئۇچرىدىكى، ئۇنى قۇتۇلدۇرۇشقا
ھېچكىمنىڭ ماجالى يەتمەيدۇ ھەم ۋىسال قولىنى ئۇنىڭ بويىنغا
سالالمايدۇ. بېغىم بار، لېكىن مېۋىسىنىڭ ئاپتى بىللەدۇر. شۇڭا
ھېچكىم مەقسەت - مۇراد مېۋىسىدىن بەھرىمەن بولالمايدۇ،
خەزىنەم بار، لېكىن خەتىرى شۇنداق يامانكى، ھېچكىم قول سوزۇشقا
پېتىنالمايدۇ .

— ئۇ كىمدۇر؟ — سورىدىم.

— ئى يىگىت، — دېدى بۇۋايى قان - ياشلىرىنى تۆكۈپ، —
مەن بۇ شەھەرنىڭ مۆتىۋەرلىرىدىن بىرىنىڭ ئوغلى ئىدىم. ئۇزاق يىللار
ئاتا - بۇۋامىنىڭ چىرغىنى بىلەن باشقىلارنىڭ يۈزى يورۇغان ئىدى. ئاتام
مۆتىۋەر ئۇلغىلاردىن بولۇپ، ئۇنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ئاللاتائالا كارامەت
ئىلەپ بۇ پەرزەنتىنى بەردى. ئىننىڭ ئىنلار ئۇنى جان ئەمچىكى بىلەن
پەرۋىش قىلدى. بويىغا يەتكەنسىرى ئۇنىڭ ھۆسн - جامالى كامالىغا يېـ
تىپ، گۈزەللىكتە جاھان يېگانىسى دەپ شۇھەرت تىپىپ، داڭقى ئالەمگە
تارقالدى، ئۇنىڭ ئىشق - پىراقدا يىگىتلەر دىۋانە بولۇپ يۈرۈكى داپ
چالدى .

شەھەرنىڭ پادىشاھى ماڭا كۆپ شەپقەت - ياخشىلىقلار قىلىپ
تۇراتتى، كۈنده دېگۈدەك كېلىپ حال - ئەھۋال سورايتتى. ئۇنىڭ گۆـ
ھەر گە بەرگۈسىز بىر ئوغلى بولۇپ، ئۇمۇ بالاغەتكە يەتكەن ئىدى.
ئالەمەدە ھېچقانداق كىشى ئۇنىڭدەك ئوغۇلى كۆرۈش تۈگۈل، مەۋجۇتـ
لۇقى خۇسۇسدا ئاڭلاپمۇ باقىغان دېسە لاب بولمايتتى، بەلكى قىسمەت
ئانسىمۇ تەۋەللۇت قىلىغان ئىدى .

رۇبائىي

گۈلشەندە بىر ، يەنە يوق ئۇنداق سەرۋ خوب ،
باغ ئىچىنى يورۇتار ئول گۈزەل مەھبۇب .
ئاڭىزى خۇشبوۇي - يېقىملىق ، چىرايى گۈلدەك ،
بۇرۇتلرى خەت تارتقان قاپقا را بولۇپ .

ئۇ غايىۋانە هالدا قىزىمنىڭ ئىشقىغا گىرىپتار بولۇپتۇ . ئاتىسى بۇ
ئىشتىن خەۋەر تېپىپ ئۆيۈمگە يۈگۈرۈپ كېلىپ ، مەقسەت - مۇددىئانى
ئېيتتى . چىرايىلىق ئالدىغا چىقىپ شۇكراھە بەجا كەلتۈرۈم . ئاندىن
جىددىي تۇتۇش قىلىپ تەبىارلىقلارنى يۈتكۈزۈپ ، ئۆلىما - پازىللار
مەجلىسىدە ئەقىدە نىكاھىنى باغلىدۇق . يىگىت كېچىسى ھەممە خىزمەت-
كارلار چىقىپ كېتىپ ھۇجرا خالى قالغاندا ، مۇھەببەت قولىنى قىزىمغا
سۇنغان ئىكەن ، تۈيۈقىسىزلا دەھشەتلىك بىر ئاۋاز پەيدا بولۇپ ، بارغان-
سېرى غۇلغۇلا ، ئەنسىزلىك ئەۋجىگە كۆتۈرۈلۈپتۇ . قانچە قىلغان بىلەنمۇ
ھۇجىغا كىرىپ ئەھۋالى بىلىشىڭ ئامالى بولماپتۇ . غۇۋغا بېسىقاندىن
كېيىن ئىشىكتى چىقىپ كىرگەنلەر ئوغۇلنىڭ ئۆلۈك تۇرغىنىنى كۆرۈپتۇ .
قىز بولسا ئاڭىزى - بۇنىدىن كۆپۈك ئۆرلىگەن هالدا قان - توپراققا
مېلىنىپ هوشىز يېتىپتۇ .

پادشاھ بۇ دەھشەتنى قىزىمنى كۆرۈپ ، گۇمان بىلەن ئۆلۈمگە
بۇيرۇپتۇ . پەرمان چۈشۈشى ھامان يەنە قورقۇنچلۇق غۇۋغا كۆتۈرۈلۈپتۇ .
پادشاھ ئۆز جىنىدىن ئەنسىزەپ ، قىزنى ئۆيىدىن قوغلاپ چىقىرىشنى ئەمەر
قىپتۇ . شۇنىڭ بىلەن خىزمەتكارلار قىزىمنى ئۆيۈمگە ئەكېلىپ قويدى .

بېبىت

ئىشلىتىپ نەيرەڭ تەقدىر بالاسى ،
يەتتى بىمەھەل كۆيۈ قازاسى .

ئول گۆھەر يېگانىنىڭ ئۆلۈمى قىزىمنىڭ ۋەسلى تۈپەيلى يۈز

بەرگەنلىكتىن ، پادشاھ ۋە خەلقەرنىڭ ھەممىسى ماڭا ھەم قىزىغا
دۇشەن بولدى . پادشاھ ئوغلىنىڭ دەپنە - تەزىيە ، نەزىر - چىراڭلى
رىنى توگىتىپ بولغاندىن كېيىن ، ۋەزىر - ۋۇزدار ۋە ئامۇخاس ئىنتىقام
ئېلىش قەستىگە چۈشۈپ ، قىزىم ئىككىمىزنى ئۆلتۈرۈپ تەئەللۇقا تىمىزنى
تالان - تاراج قىلىش ھەققىدە پادشاھقا ئەرز سۇنۇپتۇ ، پادشاھ ئەرزى
مەقبۇل كۆرۈپ ئۇلارنى ئۆيىمىز تەرەپكە ئەۋەتتىپتۇ . ئۇلار چۈقان - سۇ-
رەن بىلەن ھوپلىمىزغا يېقىنىلىشىشغا ئاسماندىن تاش يېغىپ كېتتىپتۇ ،
ئۇلارنىڭ ئۆي - ماكانلىرىمۇ تاش بوراندىن ئامان قالماپتۇ . بۇنىڭ شەر-
ھىنى دەپ توگىتىش مۇشكۈل ئىدى . ئۇلار ئۆز بېشىغا ئۆزى بالا
تايقانلىقىنى بىلىشتى . كېچىسى پادشاھنىڭ قۇلقۇغا غايىبىتىن ئاۋاز يې-
تىپ : « ئاتا - بالىنى ئۆلتۈرۈش قەستىدە بولمىغايسەن ، مۇبادا بۇ
نىيەتتىن يانمايدىكەنسەن ، ئوغۇل ئىنىڭ بېشىغا كەلگەن ئاقىۋەتنى سەنمۇ
كۆرسەن ، دۇشەنلىكىڭ ئۆزۈڭە يانىدۇ ! » دەپتۇ .

تەھدىتىنىڭ ۋەھىمىدىن پادشاھ جىددىي ئاغرىققا مۇپتىلا بولدى ،
ئاخىر بىزنى ئۆلتۈرمەسلىككە قەسەميات قىلدى . ئەمما : « ئاتا - بالا ئۆ-
يىدىن چىقىمىسۇن ! » دەپ پەرمان چۈشۈردى . مۇنەججىم - ھۆكۈمالار
پادشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ : « ئەمدى شەھىرىمىزگە جىن - شىياتۇنلار
ئاپىمەت ياغدۇرىدىغان بولدى » دېبىشتى . بۇ گەپنى ئاڭلىغان پادشاھنىڭ
ئەندىشىسى ئېشىپ ، قۇرئان ساۋاتى بارلارنىڭ ھەممىسىنى ئەتىگەندىن
كەچكىچە تىلاۋەتتە بولۇشقا بۇيرۇدى . شەھەرنىڭ دەرۋازا - قەلئەلرى
ئۇستىگە قۇرئان تىلاۋەت قىلغۇچىلار ئۇچۇن مەحسۇس جاي راسلاپ بې-
رىلدى . پادشاھنىڭ مۇددىئاسى بۇ ئارقىلىق شەھەرنى جىن -
شىياتۇنلارنىڭ ئاپىتتىدىن تىنچ - ئامان ساقلاپ قىلىش ئىدى .

مسرا

جىن - شىياتۇنلار قاچارمىش ھاپىز قۇرئانى كۆرۈپ .

شۇ تەرىقە بىلەن نەچچە يىل ئۆتتى . مەن بۇ پىتىنىڭ سەۋەبلەرنى بىلەلمەي ، بىر كۈنى قىزىمدىن :

— شاھزادە ئۆلگەن كېچىسى نېمە ۋەقە يۈز بەردى ؟ — دەپ سورىغان ئىدىم ، ئۇ ئېيتتى :

— توپ تاماملىنىپ ، ئوغۇل جىنسىي مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن تەمشەلگەندە ئۆيىنىڭ تامىلىرى بېرىلىپ بىر جامائە پەيدا بولۇپ ، جاۋاھىرلار بىلەن زىننەتلەنگەن ئاللتۇن تەختنى يەرگە قويىدى . تەختتە يۈزلىرىدىن نۇر يېغىپ تۇرىدىغان بىر كىشى ئولتۇرۇپتۇ ، خەلقلىرى بولسا بەتبەشىرە سەت ئىدى . نېمە قىلارىمنى بىلەمىي قورقۇپ تۇراتىم ، خەلقلىرى ئول يىگىتكە ، نۇرانە يۈزلىك كىشى ماڭا قول سالدى . قورقۇق نىمىدىن هوشۇمىدىن كەتتىم . كېيىن نېمە ئىشلار يۈز بەرگەنلىكىنى بىلەميمەن .

قىزىمدىنىڭ ئەسلهپ بېرىشىچە ، ئۇلارنىڭ پۇتلرى ئۆچكىنىڭ تۇ-
ۋىقىغا ئوخشايىدىكەن .

ئى يىگىت ، شۇنداق قىلىپ قولۇمدىكى بۇل - بىساتىم تۈگىدى ، دوستلىرىم مەندىن يۈز ئۆرۈپ ، مۇلازىم - ئىتتائەتچىلىرىم ھەر تامان تار-
قاپ كەتتى . ۋەيرانخانىمىزدا قىزىم ئىككىمىز ئۆز ھالىمىزغا يىغلاپ قالدۇق .

بۇۋايى سەرگۈزەشتىلىرىنى سۆزلەپ تۈگىتىپ ، كۆز بۇلاقلىرىدىن ئەلەملىك ياشلىرىنى راۋان قىلدى . ئاندىن مۇنداق دېدى :
— تۇرغان ماكانىمىنىڭ ئەھۋالىنى كۆرۈلۈك . ئولتۇرۇۋەرسە قورساق ئاچىدىكەن . شۇڭا تەۋە ككۈل ئېتىغا منىپ ، مال - بىساتىمىنى ئېلىشىغا سېتىپ ، بىر نان تاپسام قىزىم بىلەن تەڭ يەپ كۈن ئۆتكۈزدۈم .

بېبىت

كىشكىم ئۆلمەستىن تۇرسىلا تىنىپ ،
ئۆتىدۇ نان - سۇنىڭ ئوتىدا يېنىپ .

ئاخىر ئىش شۇ يەرگە يەتتىكى ، تېرمەم ئۇستىخىننىغا چاپلاشتى ، بىرمر كەسىپ تېپىش ئارزوسىدا بولغان بولساممۇ ، خەلقلىرى پادشاھتن قورقۇپ ھەم ئاداۋەت ساقلاپ ، رەھىم - شەپقەت قىلىمدى ، ئەكسىچە كۆڭۈل گۆھىرىمىنى تىل - ھاقارەت توقامقلرى بىلەن چاك ئەيلىدى ، دۇرۇشت تېرىنىقى بىلەن دىل جاراھىتىمنى تاتىلاپ ، ھاياللىق بوسنانىمنى دەسسىپ چەيلىدى . تەنە - مalamەتلەك سۆزلەر بېشىمدا بوراندەك ئۇ - چاتتى . بەختىمگە گاھى مۇساپىر - غېرىبلىرگە ئۇچرىشىپ قالسام ، نالە - پەريادىمغا رەھىم كېلىپ سەدىقە بېرىپ تۇراتتى . خۇدانىڭ بەرگەن رىزىق - نېسىۋىسىگە شۇكۈر قىلاتتىم . سەۋرالا ھاياتىمىنىڭ ئۇمىد چىرىغى ئىدى . ئۇزاقتىن بۇيان مۇشۇنچىلىك تائامغا ئېرىشىشنى ئارزو ولايتىم ، قىزىمۇ بېرىتىق كېيىملەر بىلەنلا قالغان ئىدى . مانا سېنىڭ سەۋەبىڭ بىلەن ئىككىلىملىرىنىڭ مۇرادى ھاسىل تاپتى . بۇنىڭ بەدىلىگە قىزىمۇنى ساڭا كېنىزە كلىكە بېرىش خىالىم بار ئىدى ، ئەمما ھاياتىڭدىن ئاييرلىپ قېلىشىڭدىن قورقىمەن . سەنمۇ بىلىپ تۇرۇپ ئۆزۈڭگە بالا تېپىۋىلىشنى خالمايسەن . ياخشىسى ، بۇ ۋادىدىن ساق - سالامەت كېتىۋالغان .

— ئى ياخشى نىيەتلەك كىشى ، ئېيتقانلىرىنىڭ پۇتونلىي راستتۇر .

مەسەنەۋى

ئابىهایات زەمزىمى هەممىگە بېتەر ، سەۋر قىلماس ۋە لېكىن تەشنا ئىچەر .

مەن ئۇنىڭدىن يۈزۈمنى ئۆزۈمەسمەن ، يانارمەن لاۋا ئۇرۇپ تۈتۈمەسمەن .

ماڭا ئەمدى ئۆل نىڭار ئاشنا بولغاي ، ھەر بالا كەلسىمۇ دىل تەشنا بولغاي .

ئى شەھرىيار ، مەن شۇنچە نالە - زار قىلىسامىمۇ ، ئۇ ئەسلا رازى بولمىدى . ئارىمىزدا تالاش - تارتىش ، نەسەھەتلەر كۆپ بولۇپ كەچ كىردى . ئاخىر ئۇنىڭ بىلەن ۋىدالىشىپ كارۋان سارايغا قايتىپ كەلدىم . مۇبارەك خۇشال حالدا ئېيتتى :

— ئەلهەمدۇللىلا ، ئەمدى تەلىپىم ھاسىل تاپتى .

كۆڭلۈمەدە : « بۇ كىشىنىڭ رازىلىق بەرمىگىنگە قويىماي ، بىر ھىيلە تېپىشىم كېرەككى ، ئۇ مېنى مالىك سادقىنىڭ قېشىغا ئېلىپ بارمايدىغان بولسۇن » دەيتتىم . ئارقىدىن ئەندىشە قىلاتتىمكى : « مۇبادا جىنلاردىن بېشىمغا بىر بالا كېلىپ ، ئۇل سەنەمنىڭ ۋەسلىگە يېتەلمەي شۇ يەردىلا ئۆلۈپ كېتەرمەنمۇ ؟ ئەگەر بۇ شەھەردىن ئايىرىلىپ يەنە بىر شە-ھەر گە كەتسەم جىنلارنىڭ ئاپتىدىن خالاسلىق تاپاكارمەنمۇ ياكى بىرەرسى پادىشاھقا خەۋەر يەتكۈزۈپ قويىسا ئۇنىڭ غەزىپىگە دۇچار بولارمەنمۇ ؟ ئەنە شۇنداق خىياللار قايىنىمدىن قىرغاققا يېتەلمەي تاك ئاتقۇچە يىغىلىدىم . تاك ئاتقاندىن كېيىن بازارغا بېرىپ ، ئۇل سەنەم ئۆچۈن كېيم - كېچەك ۋە لەززەتلىك تائىملارنى ئېلىپ ، مەقسەت مەنزىلىگە راۋان بولدۇم .

بۇۋاي تولا ئىلتىپاتلار كۆرسەتكەندىن كېيىن ئېيتتى :

— ئى يىىگىت ، ساڭا رەھىم كېلىدۇ ، ساڭا بىرەر پېشكەللەك يېتىشتىن قورقىمەنكى ، بىزگە كۆپ ياخشىلىقلار قىلىدىك . ياخشىلىققا يامانلىق بىلەن جاۋاب قايتۇرۇش ھېجىرى ئىقلىمدا دۇرۇس ئەمەس . ئەگەر قىزىمنى ساڭا بېرىھى دېسم بالا - قازاغا يۈلۈقۈشىدىن قورقىمەن .

مەن ئۇنىڭ قوللىرىغا سۆيۈپ تۈرۈپ دېدىم :

بېيت

جاناننى دەپ گەر بېشىمنى ئالسا خاقان ،

قىلايمەن جېنىمنى مىڭ مەرتە قۇربان .

ئى ئاتا ، نەچچە ۋاقتىسىن بۇيان مەن بۇ نىڭارتىڭ ئىشقىدا جاننى

ئالىقانغا ئېلىپ يۈر تمويۇرت ، شەھرمۇشەھەر كېزىپ ، جەبرى - جاپا ۋا- دىلىرىدا يۈر دۇم . ئاخىر ۋىسال بۇلقىغا يەتتىم .

بېیت

قولۇمغا يارىمنىڭ تەگىسى ئېتىكى ،
بولاتتى ھاسىل كۆڭلۈم تىلىكى .

ئى شەھرىيار ، تا بىر ئايىچە ئەما بۇۋايىنىڭ خىزمىتىدە بولدۇم . ئاندىن سەپەرنى ئىختىيار ئەيلەپ ، ئۇنىڭغا ئىلتىماس قىلدىم . ئۇ مۇددىئا- يىمنى پەقەت قوبۇل كۆرمىدى . شۇنداققىمۇ مەقسەتتىن يالتابىمای چۈشەندۈرۈپ ئېتتىم :

— ئادەمنىڭ ئۆمرى بىۋاپادۇر ، سەن قېرىغان ، ئاجىز كىشدۈر- سەن . بۇگۈن - ئەتكە يورۇق ئالىم بىلەن خوشلىشىشىڭ مۇمكىنىكى ، قىزىڭ بىرەر ناكەسىنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتسە ئاققۇتى يامان بولىدۇ . مەسىلەت تەرىقىسىدە ماڭا كۆپ سۆزلەر قىلدىڭ ، تەنبىھلەر بەردىڭ . مەن ئول دىلىدارنىڭ ۋىسالى يولىدا ھەرقانداق بالاغا ئۇچرىساممۇ رىزادۇر- مەن . تەلىپىمىنى ماقۇل كۆرۈپ مېنى كۈيئوغۇللوققا قوبۇل قىلغايىسەن . ئەگەر سەنمۇ بىز بىلەن كەتسەك تېخىمۇ ياخشى .

— ئى يىمگىت ، ئالدىرىمای تۇرساڭ ، بۇگۈن كېچە قىزىم بىلەن مەسىلەت قىلىپ ، ئەتكە جاۋابىنى بەرسەك ، — دېدى ئۇ .

بۇ ئىپادىدىن خۇشال بولۇپ كارۋان سارايغا قايتتىم .

نەزم

yarنىڭ ۋەسىلى خۇسۇسىدا ئىشتىسە خەۋەمر ،
خۇشاللىقتىن ئاشقى بېشى كۆككە يېتەر .

تومۇرۇمدا قانلار كۈۋەجەپ كېچىچە كۆز بۇممىدىم . ئەتسىسى يەنە بۇۋايىنىڭ قىشىغا بېرىپ يالۋۇر دۇم .

تُؤْمِنُ

— تۈنۈگۈنى سۆزلىرىڭ ھەقىقەتەن راستئۇر ، ئۆمرۈم ئاز قال
دى . قىزىمنى ساڭىا بەردىم . سىلەرنى خۇدايتىڭالاغا تاپشۇرۇدۇم . بىر
شەرتىم باركى ، ئۇنى مەندىن ييراق قىلىماسىلىققا ۋەدە بەرگىن ، ئەھۋالىم-
دىن بىخەۋەر تۇرمىغايسىلەر . مەن كۆز يۇمغاندىن كېيىن ئىختىيار
ئۆزۈڭلەردى بولسۇن .

ئى شەھرىيەر ، مەن چەكسىز مىننەتدار بولۇپ ، بىر مەزگىل ئۇنىڭ خىزمىتىنى جان - دىلىم بىلەن قىلىدىم . ئۇزاق ئۆتەمەي ئۇ كېسىل بولۇپ ساققىالماي ئۆلۈپ كەتتى . تېگىشلىك ئىززەت - ھۆرمىتىنى قىلىپ يەرلىكىدە قويىدۇق . نەزىر - چىراغ ۋە قارىلىقى توگىگەندىن كېيىن ، قا- ئىددە بويىچە مۇبارەك بىر رومال تەبىيارلاپ قىزنىڭ بېسىغا سېلىپ ھۇجىرىغا ئېلىپ كەلدى . مەن يار ۋە سلىنى قۇچۇشقا ئالدىراپ ئول سەنەمگە تاشلە- نىپ سۆيمەكچى بولغان ئىدىم ، مۇبارەك بۇ ھالنى كۆرۈپ ئۇ بىلمەيدىغان لىل بىلەن :

— ئى شاهزادە، هوشۇڭنى تېپۋال . مالىك سادىققا بەرگەن ۋە دەڭ ۋە شەرتلەر ئىسىڭدە بولسۇنلىكى ، سەن خىيانەتكارلىق قىلىپ سۆيىمە كچى بولۇۋاتىسىن ، ئۆزىنى تۇتۇۋېلىش يىگىتتىنىڭ ئىشىدۇر ، — دېدى ئىستەھزا بىلەن ، — نەپسىڭنىڭ كەينىگە كىرىپ ئۇنداق قىلىدىغان بولساڭ ، يۈتۈزۈن تارتاقان جەبىر - مۇشەققەتلەر يىلگىن ئىقىدى .

بېشىمنى تۆۋەن سېلىپ ياش گۆھىرنى كىرپىك ئۇشكىسى بىلەن
تىشىپ، ئىچىمدىن ئۆرتهنگەن حالدا بۇ نەزەمىنى ئوقۇدۇم:

من ئۇزاقلاردىن بۇيىان تۈزانغا ئوخشاش يۈرىمەن ،
ئۆيمىۇئىپگە دوقۇرۇپ تارتقان جاپالار بەك تولا .
ئەي پەلەك ، قىلغىن تمام جەبر - زۇلۇمنى ، ئەمدى بەس ،
قىلىمساڭمۇ ياخشىلىق ، قىلىماي يامانلىق حال سورا .

نه چچە مۇددەتنىن كېيىن ۋىسال ماڭا نېسىپ بولۇر ،
ئاڭغۇچە هىجران ئوتىغا چىدىغا يىورەك ؟
بۇ قاباھەت دەملېرىگە بىر پاناه تاپىماق ئۈچۈن ،
جاننى تىكتىم مۇددىئاغا بولغۇسى ئاللا يۆلەك .

ئى شەھرىيار ، نەچچە كۈنى يىغا - زار ۋە ئەلمەدە پۇچىلىنىش
بىلەن بىلە ئۆتكۈزۈپ ، ئاخىر ئىلتىجالىق نەزىمە كۆكۈل سرىمنى ئۇ-
نىڭغا ئېيتتىم . ئۇ سۆزۈمى ئاڭلاپ « ئاھ » تارتقىنچە دېدى :
— ئى ئوغۇل ، هوشوڭنى تاپ ، ئەيش - ئىشىرەتنىڭ قارا
كۇلاسىنى بېشىڭغا كېيمىگىن ، جان - دىلمىز بىلەن بۇ قىزنى مالىك
سادىقىنىڭ ئالدىغا پاك پېتى ئاپىرىپ بەرگىنلىز تۈزۈكتۈر !
بۇ سۆزلەر تەسىر كۆرسىتىپ ، ئۆزۈمىنى چەتكە ئالدىم . ئەمما
كۆڭلۈم ۋىسال ئوتىدا كۆيۈپ كۈل بولۇۋاتتى . ئىشىم ئەۋجىگە چىق-
قانسىپرى تاش يۈرەك زەڭگىنىڭ مېھرىسىزلىكى شىددەت بىلەن
كۈچپىۋانقانلىقنى سەزدىم . ئاخىر ئىش شۇ دەرىجىگە يەتتىكى ، ئۇ مېنى
ئول نازىننىڭ دىدارنى كۆرۈشتىمۇ مەھرۇم قىلدى .

بېيت

هېچ كۆرمىگەن ئىدىم جاھىل رەقىب مۇنداق ،
جاپا چەكتىم ۋىسال قۇچماي ئەجىب مۇنداق .

ھەرقانچە يېلىنىپ - يالۋۇرۇپ ئىلتىماس قىلسامىمۇ قارشىلىقتنى
ئۆزگە ئىپادە كۆرمىدىم . ئۇ شۇنداق قاتىقلق قىلىدىكى ، بۇ ھالدىن ئول
ئاي يۈزلۈكمۇ ھەيران قالدى .

بۇنىڭ سەۋەبلىرىنى سورىغاندا ، مۇبارەك ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىپ
— ئىنسائىللا ، چىن شەھرىگە بارغاندا شەھرنى ئالاھىدە
تۈزەشتۈرۈپ زىننەتلەپ ، داغدۇغا بىلەن قائىدە - يو سۇنغا مۇۋاپىق توى
قىلىپ بېرىمىز ، — دېگەن گەپلەر ئارقىلىق بەزەيتتى .

مۇبارەك تېزراق يولغا چىقىشا ئالدىرىتاتنى . مەن بىر كۈنمۇ بولسا
ئارقىغا سۆرەشكە تىرساڭتىم . ئاخىر ئىلتىماس قىلىۋېرىشنىڭ يولى قال
مدى ، مۇبارەككە گەپنىڭ ئۇچۇقىنى ئېيتتىم :

— بولدى ، پادىشاھلىقتىنمۇ ، تاغامنىڭ قىزىدىنمۇ كەچتىم . مەن
مۇشۇ شەھەردە قېلىپ ، بۇ نازىننى بىلەن ئۆتۈشكە رازى !

— بۇ مەردىلە ئەمەس ، — دېدى مۇبارەك ، — مالىك سادىق بۇ
قىزىدىن ھەرگىز كەچمەيدۇ . ئاخىر بىر ھىليلە بىلەن شەھرىڭنى ئېلىپ ،
ئەرەختەم - پەرەختەم قىلىۋېتىدۇ . بىزنى ھەم ئېغىر بالاغا گىرىپتار قىلد
دۇكى ، ئۇ چاغدا خۇدادىن ئۆزىمىزگە توختىمای ئۆلۈم تىلەشتىن بۆلەك
چارىمىز قالمايدۇ . ياخشىسى ، ئىشقىۋازلىق نىيىتىگىدىن قول ئۆزگىن . يەنە
بىر ئېھتىماللىقىمۇ باركى ، مالىك سادىق سېنىڭ مەردىكىدىن
تەسىرىلىنىپ ، بۇ قىزنى ساڭا بېرىۋەتسىمۇ ئەجەب ئەمەس .

— ئى زالىم ! — دېدىم ئاچچىقىم چېككىگە يېتىپ ، — مالىك سا-
دىق بۇ مەشۇقەدىن قاچان ۋاز كېچىدۇ ؟
— بىر نەرسىنى بىلەنكى ، مالىك سادىق ئۇنى كۆرسە قىزىدىن
نەپەتلىنىدۇ .

— ئۇ قەيەرەد ؟

— بىر نۆۋەت ئاتاڭ مېنى جىنلارنىڭ قېشىغا بىللە ئېلىپ بارغان
ئىدى ، ئۇلار مېنى ئارىغا ئېلىۋېلىپ ئازار بېرىپ ، ھەزىل - چاقچاق
باھانىسى بىلەن كۆپ جاپا سالدى . ئاتاڭغا ئۇلارنىڭ ئەسکىلىكلىرىنى
ئېيتىقان ئىدىم ، يەنە بىر نۆۋەت بارغىنمىزدا ئۇ بىرنەچە خىل نەرسىدىن
ياسالغان ئالاھىدە ياغنى شېشىگە قاچىلاپ ماڭا بېرىپ : « بۇ ياغنى بەدد
نىڭگە سۈركۈوالغان » دېدى . ئۇنىڭ دېگىننەك قىلغان ئىدىم ، جىنلار
ياغنىنىڭ پۇرۇقىدىن قورقۇپ يېقىن كېلەلمىدى . مەندە ئاشۇ ياغدىن ئازراق
بار ، قىزغا سۈرتۈپ مالىك سادىقنىڭ قېشىغا ئېلىپ بارساق ، ئۇنىڭدىن ۋاز
كېچىدۇ . ئاندىن ئىلتىماس قىلىپ ساڭا ئېلىپ بېرىمىز، — دېدى مۇبارەك
ۋە بۇ ھىليلە بىلەن مېنى رايىمدىن ياندۇردى .

شۇنداق قىلىپ، سەپەر جابدۇقىنى جىددىي يۈتكۈزۈپ، ئۇ تەڭداشىسىز گۈزەلىنىڭ خىزمىتى ئۈچۈن كېنzerەكتىن بىرىنى سېتىۋالدۇق. مۇبارەك نەرسە - كېرەكلىرىنى يۈكىلەش ۋە منىش ئۈچۈن بىر ئات بىلەن ئىككى قېچىرىنى تېپىپ كەلدى. يۈك - تاقنى ئارتىپ شەھەردىن چىقىتۇق. ئۇ سەنەمنى قاتىق قوغاداپ كېچە - كۈندۈز توختىمای مېكىپ، ئۈچ ئاي بولغاندا بىر لەنگەر گە يەتتۇق. كۈتۈلمىگەندە جىنلارنىڭ غۇۋە-غاسى ئاڭلاندى. بۇ جىنلارنى مالىك سادىق بىزنىڭ ئالدىمىزغا ئەۋەتكەن ئىكەن.

جىنلار بىزنى چاقرىپ :

— مالىك سادىق ئىنتىز ارلىق تارتۇواتىدۇ. رازى بولسائىلار، سىلەرنى ئۇنىڭ ئالدىغا پاتراق ئېلىپ بارساق! — دېگەن ئىدى، مۇبارەك ئېيتتى :

— قىز سىلەرنى كۆرسە قورقۇپ كېتىدۇ!
ئاندىن جىنلار پەسكۈيغا چۈشۈپ : « ياخشىلىق قىلغان ئىكەن، ياخشىلىقا ياخشىلىق! » دېيىشتى.

جن قولىدىكى قىز

شۇنداق قىلىپ، جىنلاردىن ئىككى - ئۇچى مالىك سادىققا خەۋەرمى يەتكۈزگىلى ماڭدى. قالغانلىرى دەشتۇچۇل قويىنغا كىرىپ كەتتى. ئەمما بۇ ئىشلاردىن قىز بىخەۋەرمى ئىدى.

بېيت

بولىمغا يىكى ھېچكىم مەندەك هالى خاراب،
مۇپتىلا من قارا كۈنگە تارتىپ ئازاب.

قىزنىڭ بەدىنگە ياغنى سور تۈشتىن ئاۋۇال مالىك سادىقنىڭ ۋە.

قەسىنى بىلدۈرۈپ قويۇشنى لازىم تېپىپ ، ئەھۋالنى ئېيتقان ئىدۇق ، قىز ئاڭلاپلا كۆز يېشى قىلدى :

— ئى دوستلار ، ئۆز ۋەتىنەمىدىن ئايىرىپ جىنلارغا ئەسەر قىلىپ بەرمە كىچى بولۇۋاتامسىلەر ، مەن نېمە گۇناھ قىلدىم ؟ پادشاھنىڭ ئوغلى ئۆلگەن ھېلىقى كېچىسى ئۇلارغا قاراشقىمۇ تاقىقىتم قالمىغان ئىدى . سەـ لەرنىڭ ئادەمگە رەھمىتىلار كەلمەمدۇ ؟ شۇ تاپتا بىر خەنجەر بولۇنىدا ئۆزۈمنى ھالاك قىلىپ ، بۇ بالادىن بىراقلما خالاس بولاتتىم .

نەزم
ئالداجىلىقتا پىر ئۇستاز سىلەر ،
ھىلە - مىكىرە نەيرە گۇۋار سىلەر .

ئول كۈن ھەممىنى كۆرگەنەن روشنەن ،
ئىشەنسە بولماس پېتىق ساز سىلەر .

چىقاردىڭلارمۇ خۇدانى ئەستىن ،
خەلقىئالەمدىن ئۆيياتماسىلەر ؟

ئىنساننى جىنغا تۇقۇپ بەرسەڭلار ،
ۋىجدان ئالدىدا يۈز ساتماسىلەر ؟!

نازىننىن سەنەم قانچە قىلىسىمۇ بۇ تەقدىردىن قۇتۇلمايدىغانلىقىغا كۆزى يەتكەندىن كېيىن ، بەدىنگە ياغنى سۈركىدى . بىر كۈن شۇ تەرقىدە ئۆتتى . ئىككىنچى كۈنى كېچىسى مۇبارەك ئۇخلاپ قالغاندا ، شەپە چىقارماستىن ئاستا سەنەمنىڭ قېشىغا سۈرۈلۈم - دە ، بېشىمنى ئايىغىغا قويۇپ ئۆزىرخاھلىق ئېيتتىم :

— ئى سەنەم ، قەسەم قىلىمەنكى ، مېنىڭ ئېتىقادىم بىلەن سۆـ زۇمده يالغانچىلىق يوق . چۈنكى سېنىڭ سۈرتىڭى كۆرگىنەمدىلا

مېھرىڭ يۈرىكىمگە ئۇنالىپ ، كۆڭلۈم ھاياتلىقىن كېچش دەرىجىسىگە
يەتكەن ، دىدارلىشىش نېسىپ بولغاندىن بېرى سېنى جېنىمىدىن ئەزىز
بىلىپ كەلدىم !

مەسەنەۋى

كىم بېرىدۇ ئۆز جېنىنى دۇشەنگە ،
ئۆلتۈرمەكىنى قەست ئەيلىگەن ئۆچەنگە ؟

دۇشىنىم تارىتىپ سېنى ئالماقچىمىش ،
خوتۇن قىلىپ مەھكەم گىرە سالماقچىمىش .

كېچىلەر كۆز يۇممىدىم ئۆبۇق سىراپ ،
ھىجرىدىن زەھەر قۇيۇپ ئىچتىم شاراب .

نهچە يىل سەرسان بولۇپ تاغلاردا مەن ،
ئاختۇرۇپ بۇلبۇل كەبى باغلاردا مەن :

ئى خۇدا ، تاپىتم ئاخىر مەن بىر نىڭار ،
رەھمىڭ بىلە ئۆلۈمنى سەن قىلغىن بىكار .

ساقلَا توپاننىڭ بالاسى زەخمىدىن ،
جن - شاياتۇن ھىيلىگەرنىڭ مىكىدىن .

نالە - پىغانلىق ئۆتونۇشلىرىم ئول سەنەمنىڭ كۆڭلىنى ئېرتى
بولغاي ، ئۇ ئېيتتى :

— ئى يىسگىت ، مۇشۇنداق بالالار پېيىمىزگە چۈشكەن تۇرۇقلۇق
يەنە نېمىدەپ بۇ شەھەرگە كېلىمىز ؟

— بۇنىڭ ئىككى سەۋەبى بار ، — دېدىم ئۇنىڭغاچۇ شەندۈرۈپ ،—
بىرى : پېشانىمىز شۇنداق بولۇشى مۇمكىن ؛ يەنە بىرى : مالىك سادىق

ھىيلە ئىشلەتكەن . ئۇ خەۋەر تېپىپ قالسا ھەممىمىزنى ھالاڭ قىلـ
ىشى مۇمكىن .

— ئۇنداق بولسا ، ئامان - ئېسەنلىكىمىز ئۇچۇن خۇددادىن ئۈمىد
كۈتۈپ تۇرالىلى ، — دېدى قىز ، — ئەمما مەن كۆكۈمنى سائى باغلىدىم ،
ھەرگىز ۋاپاسىزلىق قىلمىغايسەن . بۇ سۆزۈمنى ئۇنتۇپ قالمىغايسەن .
ئۇنىڭ سۆزلىرىدىن بىتاقة تلىكىم ئېشىپ ، زار - زار يىغلاپ
بۇ بېيتىنى ئوقۇدۇم :

بېيت

جسمىم قاچانىكى لەھەتكە كىرگەي ،
شۇندىلا سەندىن مېھرىم ئۆزۈلگەي .

ئىككىمىز چىڭگىلىكتەك بىر - بىرىمىزگە چىرمىشىپ بىھوش
بولدۇق . هوشىمىزغا كەلگەندە جىنلارنىڭ ئاۋازى قۇلقىمىزغا كىردى .
چېدىرىدىن تاشقىرىغا چىقىپ كۆردىقكى ، جىنلار جامائەسىدىن نەچچىسى
ھازىر بولۇپ تۇرۇپتۇ . ئۇلار مەرۋايىتتىن ياسالغان بىر مەپىنى ئالاھىدە
زىننەتلەپ ئېلىپ كەلگەن ئىكەن . مەپىگە سەنەمنى ، يەنە بىر تەختىكە
مۇبارەك ئىككىمىزنى ئولتۇر غۇزۇپ مالىك سادقىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ باردى .
ئۇ بىزگە ھۆرمەت - ئېھتىرام بەجا كەلتۈرۈپ ھەم كۆپ تەھسىنلەر
ئېيتىپ . ئاندىن سەنەمنى كۆرۈش ئۇچۇن ھەرمەم تەرەپكە ماڭدى .
ئۇ ، سەنەمگە يېقىنلاب سېسىق پۇراقنى سېزىپ ، غەزەپتىن پېشا -
نىسىدىن تەر ئۆرلىدى ، رەڭگىرويى ئۆچۈپ ، كۆزلىرى ۋال - ۋۇل يېنىپ
بىزنى چاقىرىدى .

— ئى قېرى رەڭگى ! — دېدى ئۇجا قىلداب تىترەپ مۇبارە كەـ
باھانە كۆرسەتمەسلىككە ئۆزۈڭ ۋەدە قىلغان تۇرۇقلۇق يەنە خىيانەت
قىلىدىڭمۇ ؟ بۇ سېسىق پۇراق نەدىن كەلدى ؟ بۇ كىمنىڭ قىلغان ئىشى ؟
مۇبارەك دەرھال ئىشتىنىنىڭ بېغىنى يېشىپ ئىللەتتى كۆرستىپ :

— مەندىن خىيانەت ئۆتۈلگىنى يوق . ئول كۇنى سەن خىزمەتكە بۇيرۇغاندىلا ئەرلىك ئىللەتىمنى خەزىنىچىگە ھاۋالە قىلىپ ، جاراھىتىمگە «مەلھىمى سۇلايمان» دىن ئازاراق سور- كىگەن ئىدىم ، — دېدى ، ئاندىن ماڭا چالۋاقدى ، — ئى بىلىمسىز يارىماس ، بىلدىمكى ، بۇ سېنىڭ ئىشىڭدۇر !

مەن قىزنى چەكسىز ياخشى كۆرگەنلىكىمدىن شۇنداق جا- سارەت - غەيرەتكە كەلدىمكى ، ئۆزۈمنى تۇتالماستىن مۇبارەكتىڭ بېلىدىكى خەنچەرنى تارتىپ ئېلىپلا بىلگۈرۈپ بارغىنېچە مالىك ساديققا سالدىم . ئارقىدىنلا ئىككى پەشوا ئۇرغان ئىدىم ، ئۇ يىقىلىدى ، تىنىقلەرىنىڭ توختىغانلىقىنى كۆرۈپ ، « ئۆلگەن ئوخشايىدۇ ، ئەجەبا تو- زۇك جان تالاشمايلا ئۆلۈپ قالارمۇ ? » دېگەننى خىال قىلىپ تۇرسام ، ئۇ ئاستا كىچىكىلەپ ياكىقتەك ھالغا كېلىپ ، ھاۋاغا كۆتۈرۈلۈپ كۆزۈمىدىن غايىب بولدى . ئارقىدىنلا ئېگىزدىن بوراندەك ئۇچۇپ كېلىپ كۆكىرىكىمگە بىرنى تەپكەن ئىدى ، چەيلەنگەن مايسىدەك يەركە چاپلىشىپ كەتتىم . ئۆلۈك - تىرىكلىكىمىنى بىلەمەيمەن ، بىر چاغدا هو- سۇمغا كەلسەم بىر باياۋاندا يېتىپتىمەن . بۇ يەردە بىپايان چۆللۈكتىن باشقۇ ھېچ نەرسە يوق ئىدى . تەقدىرىمگە ئاھ ئۇرۇپ ، ھەسرەت - نادامەتلەر چەكتىم ، قىلغان ئىشىمغا فاتتىق پۇشايمانلار يېدىم ، لېكىن ھېچقانداق پايدىسى بولمىدى ، سېھىرلەنگەن « ئىشاك » مۇ ئېچلىمىدى . مەجنۇنداك چۆل - دەشتىلەرەدە تېنەپ - تەمتىرەپ ، بېمەك - ئىچىمەك ، ئۇيقو - ئارام دېگەننى كۆرمەي ، بېشىم قايغان ، پۇتۇم تايغان تەرەپكە كېتىۋەردىم . ئۇچرىغانلا ئادەمزااتىن مالىك ساديقنىڭ تۇرار جا- يىنى سورايتتىم . ئۇلار بىرددەك بىلەمەيدىغانلىقىنى ئېيتىشاتى . ئاخىر ھىجران دەشتىدە ھەممىدىن ئۇمىد ئۆزۈپ ، تىرىكلىكتىن ئۆلۈمنى ئەۋزەل كۆرۈپ : « ئالدىمىدىكى تاغقا چىقىپ ئۆزۈمنى تاشلاپ ، دەرد - ئەلمىدىن بىر يولي خالاس تاپايى » دېگەن نىيەت بىلەن مەنزىلگە يەتسەم ، ئۇ سە- لمەرمۇ بېرىپ بىر زاھىتىنىڭ ئىشارىسى بىلەن بۇ تەرمەپكە ماڭغان تاغنىڭ

ئۆزى ئىكەن . خۇلاسە كالام شۇكى ، بايا يارەنلىرىم سۇلتان ئالىيلرىنىڭ ئالدىدا ئېيتىپ ئۆتكەندەك مېنىمۇ ھېلىقى زاهىت مۇشۇ ياققا ئەۋەتىپ : « سېنىڭ مەقسىتىگەمۇ شۇ يەردە حاسىل تاپىدۇ » دېگەن ئىدى . شۇنداق قىلىپ ، ھەممىمىز كۆڭلىمىزنى قادر ئاللانىڭ شەپقىتىگە باغلاب مۇرادى - مىزنى تىلەپ تۇرۇپتىمىز .

نەزم

خۇدا ، سېنىڭ دور گاھىڭغا يۈز تۇتۇق ،
ئۇمىد بىلەن كېلىپ سۆھبەت قۇرۇشتۇق .
يەتكۈز بىزنى ئىزدەپ يۈرگەن ۋىسالغا ،
شەپقىتىگە تەلمۇر گەنچە تۇرۇشتۇق .

دەرۋىشلەر دۇئا قىلىپ ، مۇراد - مەقسىتىگە يەتكۈزۈشنى ئاللادىن تىلەشتى . سۇلتان ئازادە بەختىمۇ دەرۋىشلەردىن دۇئا تىلىگەن ئىدى ، دەرۋىشلەر ئۇنىڭ ئارزو - بەختىگە دۇئا قىلدى .

يەتنجى باب

مالات شاهباز ھېكايىسى

رۈاينەت قىلىنىشىچە ، دەرۋىشلەرنىڭ دۇئاسى ئىجابەت بولۇپ ،
مەقسەت ئۆقى ئۆز نىشانىغا تەگدى . پادشاھنىڭ ھەرمخانىسىدا خۇشاللىق
تەنەنەنسى ئەۋجىگە چىقتى . مۇلازىملار ئوردىغا يۈگۈرۈپ پەرزەنت خەۋىد
رىنى پادشاھقا يەتكۈزدى .

رۇبائىي

پادشاھ ، دۆلىتىڭ زىيادىدۇر ،
تا قىيامەت شۆھرىتىڭ قىيادىدۇر .
دوستلىرىڭ ياخشىلىقىتىدىن بەھرىمەن ،
دۇشمنىڭ مەغلۇپ ، قىيا - چىيادىدۇر .

مەسندۇرى

خۇدايا ، شاھ « گۆھەر » تاپتى ،
خەۋەرچى ئوردىغا چاپتى .

تەختىن چاقىنلىدى ئاپتىپ ،
جاھاننى يورۇتۇپ شۇتىپ .

جامالىنى كۆرۈپ نۇرلۇق ،
قەسىرنى قاپلىدى خۇشلۇق .

ئەۋلاد گۈرۈپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېسىرى

ئازاده بەخت خۇش خەۋەرنى ئاڭلاب هوشىدىن كېتىپ، هوشىغا كەلگەندە سورىدى :
— خوتۇنلىرىدىن ھېچبىرى ھامىلىدار ئەمەس ئىدى، ماڭا ئۇ
پەرزەنت قانداق ئاتا بولدى؟
ئۇلار ئېيتتى :

— خوتۇنلىرىدىن بىرسىگە ئۇزاقتنى بۇيان غەزەپ قىلىپ كەلگەن ئىدىلە. ئۇ بىچارە قورقۇپ بىر خىلۇتتە يوشۇرۇنۇپ تۇرغان ئىدى . باشقىلارمۇ غەزەپلىرىگە ئۇچراشتىن خەۋېسىرىپ شاھ ئايالى قاتارىدا مۇئا . مىلە قىلالىغان ئىدى. لېكىن خىزمەتكارلار ئانچە - مۇنچە ھالىدىن خەۋەر ئېلىپ كېلىۋاتاتتى . ئۇنى « ئوغۇل تۇغارمكىن » دەپ گۇمان قىلىشاتتى . ئۇ دېگەندەك بىر ئوغۇل پەرزەنت تەۋەللۇت قىلدى . پادشاھ يالىياغ - يالاڭۋاش پېتى ھەرمەخانىغا يۈگۈردى . بالىنى قۇچىقىغا ئېلىپ سۆيىدى ۋە بۇ نەزەمنى ئوقۇدى :

نەزم

شۈكۈر كى ئاللاغا ، بەختىيار بولدۇم ،
مەقسەتنىڭ يولىدا خىزمەتكار بولدۇم .
دەرۋىشكە سەدىقە ئە كەلگىن ، غۇلام ،
ئوغلو معما ئۇنىڭدىن نام سورار بولدۇم .

دەرۋىشلەر بۇۋاقنى قۇچىقىغا ئېلىپ سۆيىپ ، شاھزادىگە « بەختىيار » دەپ ئات قويىدى . ئاندىن دەرۋىشلەر ۋە خاس مۇلازىملار شادلىققا چۆمۈپ ، غەمدىن خالاس بولدى . بۇۋاقنى ھەممەيلەن بىر - بىر - لەپ قۇچىقىغا ئېلىپ سۆيىپ ، ئاخىردا پادشاھقا بەردى . پادشاھ بۇۋاقنىڭ پېشانسىگە سۆيىپ ئۆز قولى بىلەن ئىنىڭئانلارغا تاپشۇرغاندىن كېيىن ، ئوردىغا قايىتىپ كەلدى ۋە ئوردا ئەھلىنى كېڭەشكە چاقرىپ مەسىلەتلىشىپ ، خەلقنىڭ ئۆچ يىلىق باج - سېلىقىنى كەچۈرۈم قىلدى ، زىنداندىكى گۇناھكارلارنىڭ گۇناھىدىن ئۆتتى . تۇتقۇنلارنى

ئازاد قىلىپ ، ساۋابلىق خەزىنسىنىڭ ئىشىكىنى ئاچتى . دەرۋىشلەر ۋە نامرات - يوقسۇلارغا خەير - ئېھسان ئالقىننى يايدى . ياخشىلەق داستىخىنى تەييارلاپ شاھانە بەزمە ئۇيۇشتۇرۇپ ، سورۇنى ئەمدىلا ئەۋجىگە كۆتۈرۈۋاتقاندا ھەرمخانا ھوپلىسى تەرىپتن يىغا - زار ئاگلانتى . پادىشاھ ۋە ۋەزىرلەر ئىسەننەركەپ نىمە ۋەھە يۈز بەرگەنلىكىنى بىلەلمىي ، ھەرم خادىملىرىنى چاقىرتقۇزۇپ كەلدى .

ئۇلار دېيىشتى :

— بىلىنى تەربىيەچىلەر يۈيۈپ يېپەك يىۆگە كە يىۆگەپ ، ئانىسى نىڭ قويىنىغا ئەمدىلا ياتقۇزۇپ تۇرغان ئىدى ، تۇيۇقسىز ھاۋادىن بىر پارچە قارا بۇلۇت چۈشۈپ ، بۇۋاق بىلەن ئانىسىنى قورشىۋالدى . بۇلۇت غايىب بولۇپ قاراڭغۇلۇق تۈگىگەندە قارساق ، ئانىسى هوشىدىن كېتىپتۇ ، بالا يوق تۇرىدۇ .

پادىشاھ يارەنلىرى بىلەن بۇ ھادىسىگە ھەيران بولۇپ ، يىغلاپ ئولتۇرۇشتىن ئۆزگە ئامال قىلامىدى ، خۇشاللىق ئىشىكلەرى تاقالدى . دەرۋىشلەر مۇ بېشىنى جەندىسىنىڭ ئىچىگە تىقىشىپ ، دەرد - ئەلەمدىن چاك كەتكەن يۈرەكلىرىدىن ئاھ ئۇرماقتا ئىدى . خەلق كۆتۈلمىگەن بۇ ۋەقەدىن ھەيرانلىق قاينىمiga چۈمۈپ ، پادىشاھنىڭ قايغۇسىغا قايغۇرۇپ نىجاتلىق تىلەپ ، ئاللاغا ئىلتىجا قىلىشقا باشلىدى . ھەممە يەلەن بالىنىڭ خەۋپتن ئامان - ئىسەن قۇتۇلۇپ قىلىشنى خۇدايتاڭالدىن ئۇمىدۋارلىق بىلەن كۆتۈشەتتى .

ئىككى كۈندىن كېيىن ، بۇۋاق رەڭگارەڭ جاۋاھىرلار بىلەن بېزەلگەن ئالتۇن بۆشۈكە بۆلەنگەن حالدا پەيدا بولۇپ قالدى . بۇنىڭ بىلەن ئوردىنى ئىككىنچى قېتىم شادىلق قاپلاپ ، خەلق كۆڭلى ئەمنى تاپتى . لېكىن بۇ سىرنىڭ تېڭىگە ھېچكىم يېتەلمىدى . پادىشاھ دەرۋىشلەر ئۇچۇن مەخسۇس ئىستىقامە تەخانى بىنا قىلدى ۋە ئالاقلىشىپ تۇرىدىغان ئورۇنى بېكىتىپ ، كۈندە سالامدىن كېيىن ئۇ يەرگە بېرىپ دەرۋىشلەر بىلەن سۆھىبەتلىشىپ تۇردى .

ئەۋلاد گۇرۇپپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىي ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېمىرى

شاھزاده هر ئايىدا بىر نۆۋەت ئىككى كۈن غايىب بولاتتى ، يەنه يېڭى كېيىم - كېچەك ۋە نۇرغۇن قىممەتلەك سوۋاغاتلار بىلەن ئەكپىلىپ قويۇلاتتى . ئۇنى كۆرگەن ئادەمنىڭ كۆزلىرى چاقتاپ كېتەتتى . بۇ ئىش شاھزاده يەتنە ياشقا كىرگۈچە شۇ تەرىقىدە داۋاملاشتى . پادشاھ دەرۋىش-لمىنىڭ مەسىلەتى بىلەن شۇنداق مەزمۇندا بىر پارچە ئەرز يازدى :

« سالامدىن كېيىن ئۇمىدىمىز مەلۇم بولغايكى ، هەرقايىسلەرنىڭ تېڭىشلىك خىزمەتلەرنى قىلىپ ئەسانلىرىدىن بەھەر بەن بولۇش ئىمكا-نىيىتىگە ئىگە بولالىغىننىمىزدىن كۆپ مەيۇسلىنىپ ، مەقسەت مەنزىلىنى تېپىش ئۇمىدىدە ئاستانەڭلەرگە بۇ ئەرزىنى يازدۇق . بىزنى بۇ ھەيرانلىقىنى قۇتۇلدۇررۇپ ، ئوتتۇرمىزدا چۈشىنىش ھاسىل قىلىش ئۈچۈن ئۆز دەر-گاھىڭلاردىن مەلۇمات بەرگەيسىلەر .

مسرا

ئول قۇياش بۇلاق بېشىدىن جۈرەت ئالۇر ئاززۇيىغا .

ئەگەر قوپاللىق قىلىپ قويغان بولساق ، ئەپۇ ئېتىشىڭلارنى تىلەيمىز » .

شاھزاده غايىب بولدىغان كۈن يېتىپ كېلىشى بىلەن پادشاھ بۇ خەتنى ئۇنىڭ قويىنغا سېلىپ قويىدى - دە ، ئىنتىزارلىق ئىلکىدە جاۋاب كۈتتى .

شاھزاده غايىب بولغان كېچىسى ئازادە بەخت دەرۋىشلەر بىلەن ھەمسۆھبەتكە مەشغۇل بولۇپ ئولتۇراتتى ، تۇيۇقسىز بىر پارچە خەت ئېتىكىگە چۈشتى . ئۇنى ئېچىپ ئوقۇغان ئىدى ، ھېلىقى ئەرزىنىڭ ئارقىسىغا :

« ئى ئازادە بەخت ، بىزنىڭ مۇلازىمتىمىزنى قوبۇل تۇتۇپ ئەرز يازغان ئىكەنسىز . شاھزادە بىزگەمۇ ئوخشاش پەرزەنت بولغاچقا ، ئەرزى-گىزنى توغرا تاپتۇق . بىرنە چەيلەننى ئالدىڭلارغا ئەۋەتتۇق . مەجلسىمىز

بار ئىدى ، ئىنتىزازلىق بىلەن كۇتۇۋاتىمىز ، دەرۋىشلەرنى ئېلىپ تېز كەلگەيسىز » دەپ يېزپىتۇ .

پادىشاھ ۋە دەرۋىشلەر خەتنىڭ مەزمۇنىدىن خەۋەر تېپىپ خۇشاللىقعا چۆمگەن حالدا تۇراتتى ، تۇيۇقسىز 4 — 5 مەخلۇق پەيدا بو-لۇپ ، ئۇلارنىڭ ياقلىرىدىن تۇتۇپ يۇقىرىغا تارتقان ئىدى ، شۇئان ھەممىسى هوشىدىن كەتتى . ئۇلار هوشىغا كەلگەندە بىر جايىنى كۆرددى كى ، ئۆمرىدە چۈشىگىمۇ كىرىپ باقمىغان ئىدى .

مەسەنەۋى

ھېچكىم كۆرمىگەن بۇنداق ماكاننى ،
خۇش ھاۋالىققا جەننەت - رىزۋانى .

ئېچىلىپ تۇرغان ئەتىر - رەيھانى ،
بېقىملىق كۈيىدە قۇشلار زۇۋانى .

باغقا تارقىتار خۇش ھىد قىزىلگۈل ،
شېخىغا قونۇپ سايرايدۇ بۇلۇل .

ئايىنغان كۆچەت مېۋە بىلەن پۇر ^① ،
نە مېۋىندۇر ئۇ ، گۆھەر بىلەن دۇر .

ئېرىق بويىدا ئۆسکەندۇر سەرۋى ،
شەننىنى كۈيىلەر خىزىر شېئرى .

قىسمەتلەرىكى ھەممىشە گۇ - گۇ ،
شەيداللىق ئىچىرە ئوقۇيتى ياهۇ .

باغنىڭ ئەتراپى تمام گۈلىستان ،
غۇۋە غالەر سالۇر ھىزازى داستان ^② .

① پۇر — تولغان

② ھىزاز داستان — بۇلۇل

ئۇلۇد گۈزۈپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيامىلار ئامېرى

باغى ئېرەمدىن نىشانىدۇر بۇ ،
ئالەمde قىزىق ئەپسانىدۇر بۇ .

ئازادە بەخت بىلەن دەرۋىشلەر بۇ گۈزەل ماكاننى كۆرۈپ
كۆزلىرىگە ئىشەنەمەي قالدى .

بۇ پەرسىلەرنىڭ شەھىرى بولۇپ ، پادشاھى مالىك شاھباز ئىدى .
شاھزادىنى بۇ يەرگە ئېلىپ كېلىشكە ئەمەر قىلغانامۇ ، ئازادە بەختكە جاۋاب
خەت ئەۋەتىپ كەلتۈرگەنەمۇ شۇ ئىدى . ئازادە بەخت بىلەن دەرۋىشلەر
ئالدىن تەبىارلاپ قويۇلغان جايغا ئورۇنلىشىپ ئارام - زامانىنى ئېلىپ بول
غاندىن كېسىن ، مالىك شاھباز ئازادە بەختنى هۇزۇرغا چاقىرىتىپ سوئال
سورىدى . ئازادە بەخت ئۆز كەچۈرمىشى ۋە دەرۋىشلەرنىڭ ئەھۋالنى بايان
قىلىدى ، ھەتتا ئۆزىنىڭ پەرزەنت ئۆتىدا يېنىپ گۈمبىزگە بارغىندىن تار -
تىپ بالىنىڭ توغۇلۇش ۋە يوقاپ كېتىش جەريانلىرىدىكى ئىشلارنىڭ
ھېجىرىنى يوشۇرمىدى .

مالىك شاھباز ئۇنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىنى ئاڭلاپ كۆڭلى ئېرىپ ،
يارdem بېرىش نىيىتىدە شۇنداق پەرمان چىقاردى : «دىۋە - ئەفرىتلەر ،
جىن - پەرىزاتلار ، كائىناتنى ئەركىن كېزىپ يۈرگۈچىلەر ۋە ئۇلارنىڭ
پادشاھلىرى ھەرقانداق شەھەر ، دەشتۇسەھرا ، ئېقىن - دەرىيالارنى بېسىپ
ياتقان بولسا دەرھال هۇزۇرۇمغا ھازىر بولسۇن ! ئەگەر ئۇلار
ئادەمزا تۇتقۇن قىلىۋالغان بولسا بىرگە ئېلىپ كەلسۇن . ھەزرىتى
سۇلایمانىنىڭ نايىبى مالىك شاھبازنىڭ بۇ پەرمانىدىن باش تارتقاڭلار
قاتتىق تەنبىھە ۋە سىياسەتنىڭ جازاسىغا ئۇچرايدۇ » .

دىۋە - ئەفرىتلەر ، جىن - پەرىلەر پەرمانى ئاڭلاپ دەرھال ھاۋاغا
كۆتۈرۈلدى - دە ، مالىك شاھباز هۇزۇرۇغا راۋان بولدى . مالىك شاھباز
بۇ چاغدا ئازادە بەخت ھەم دەرۋىشلەر ۋە ئۆز دوست - بۇرادەملىرى بىلەن
ھەمسۆھبەت قىلىپ ئولتۇراتتى . ئۇ ئېيتتى :

— من جانابىي ئاللا سۇباهانەۋەتائالا ئىگەمدىن بىر پەرزەنت ئاتا

قىلىشنى تەلەپ قىلىپ ، ئۇنىڭ ۋۇجۇد ئاپىرىدىسى مەلۇم بولغاندا خۇشاللىقىمىدىن : « ئەگەر بۇ پەزىزەت خاھى ئوغۇل ، خاھى قىز بولسۇن ئادەمزا تەسىلىدىن بىر كۈندە تۇغۇلۇغۇچىغا جۇپ قىلىمەن » دېگەن ئىدىم . بالام قىز تۇغۇلۇۋىدى ، قول ئاستىمىدىكىلەرنى ئالەمنىڭ قەيىرىدە « شۇ سائەتتە تۇغۇلۇغان ئوغۇل بالا بولسا ئېلىپ كېلىڭلار » دەپ ئەۋەتسەم ، تەقدىرنىڭ قىسىمىتى بىلەن پادشاھ ئازادە بەختىڭ قىزىم بىلەن ئوخشاش ۋاقتىتا تۇغۇلۇغان شاھزادىسىنى ئېلىپ كەلگەن ئىكەن . خۇدايىتائالا ئۇنىڭ مېھر - مۇھەببىتىنى كۆڭلۈمگە سالدىكى ، ئۆز پۇش تۇمدىن تورەلگەن قىزىم بىلەن ئوخشاش ، بەلكى ئۇنىڭدىنمۇ زىيادە ياخشى كۆرۈپ ، پەرزات ۋە ئىنگىئانلارنىڭ تەرىيىسىگە تاپشۇرۇدۇم ، شۇندىن بۇيان ھەر ئايدا بىر قېتىم ئېلىپ كېلىپ ئېمتىپ ، ھالىدىن خەۋەر ئېلىۋا- تىدو . چەكسىز ئامراقلقىمىدىن سورىغانلارغا « ئوغلۇم » دەيمەن . ئازادە بەخت بۇنى ئاكىلاپ خۇشال بولغان ھالدا ئورنىدىن تۇرۇپ مالىك شاھبازغا ھەشقالا ئېيتتى .

ئارىدىن يەتتە كۈن ئۆتكەندە مالىك پادشاھنىڭ پەرمانىغا ئاسا . سەن خەۋەر يەتكەن جىن - پەرى ، دىۋە - ئەفرىتلىرىنىڭ ھەممىسى (پادشاھ - ئۇلۇغلىرىمۇ قالماي) گۈلستان ئېرەم ۋە شەھرى بىللۇرغا ھازىر بولدى . مالىك شاھباز ئۇلارغا ئاتاپ زىياپەت راسلاتقۇزدى . زىياپەت ئۆستىدە مالىك سادىقتىن ھېلىقى تەڭدىشى يوق نازىنىنى سۈرۈشتۈردى . مالىك سادىق ناھايىتى تەسىلىكتە قىزنى تاپشۇردى . قىسىسىمىزنىڭ ئالدىنلىقى بۆلىكىدە دېلىگەندەك جىنلار پاد- شاھى مالىك ئومماننىڭ قىزىغا نەمرۇز ۋىلايىتى پادشاھنىڭ ئوغلى — كالا منىگەن يىگىت ئاشق گىرىپتار ئىدى ، ئۇ قىزنى ئەفرىتلىر سېھىر بى- لمەن ئۇخلىتىپ ، يىگىتنى ساراڭ سىياقىدا قىلىپ قويغان ئىدى ، مالىك شاھبازنىڭ غەزىپىگە ئۇچراشتىن قورقۇپ قىلغان سېھىرلىرىنى ياندۇ . رۇشتى . بۇ بىر جۇپ ئاشق - مەشۇق ئەسىلىگە كەلگەندىن كېيىن ، مالىك شاھباز يەنە فەرەڭ پادشاھنىڭ قىزى بىلەن بەھزادخاننىڭ ئىشىنى

سۈرۈشتۈرگەن ئىدى ، قۇلزەم جىنلىرىنىڭ پادىشاھى يەرگە قاراپ تو-
رۇۋالدى . مالىك شاھباز ئۇنى تازا قىستاۋەرگە چىكە ئامالسىز ئېيتتى :

— ئول كۈنى ئەجەم پادىشاھى ئوغلىنى قارشى ئالغلى دەريا بويغا
كەلگەندە مەنمۇ تاماشا قىلىش ئۈچۈن بارغان ئىدىم . قىزنى كۆرۈپلا
ئاشق بىقارار بولدۇم - دە ، ئاتىنىڭ چۈلۈفرىدىن تۇتۇپ سۇغا ئەكىرىپ
كەتتىم . بەھزادخان مەشۇقىنى قۇتۇلدۇرماقا ئېتتى سۇغا سالدى ، ئۇنىڭ
مەرد - مەردانلىكىنى كۆرۈپ غەرق بولۇشتىن ساقلاپ قالدىم . ئۇلار
هازىر هۇزۇرمىدىدۇر .

مالىك شاھباز پەرمان چۈشۈرۈپ ئۇلارنىمۇ ئەكەلدۈردى . ئاندىن
شام پادىشاھىنىڭ قىزنىڭ دېرىكىنى قىلغان ئىدى، دىۋە - پەرى، جىن -
ئەفرىتلەرنىڭ ھەممىسى بىلمەيدىغانلىقىنى ئېيتتى .

مالىك شاھباز ئۇلاردىن سورىدى :
— دىۋە - پەرى ، جىن - ئەفرىت پادىشاھلىرىدىن بۇ يەرگە كەل-
مىگەنلەر بارمۇ ؟

— مەسەلسەل جادۇ ئىسىملىك بىرسى كەلمىدى . ئۇ جادۇ گەرلىك
ئىلىمدا يېڭانىدۇر ، تاغنىڭ ئۇستىگە سېھر بىلەن بىر قەلئە بىنا قىلىپ
ماكانلىشىۋالغان بولۇپ ، ھېچكىم بىلەن دوستلۇق ، ئالغۇ - بەرگۇ
مۇناسىۋىتى يوقتۇر .

مالىك شاھباز دىۋىلەر پادىشاھىغا ئەمەر قىلىپ ، مەسەلسەل جادۇنى
ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇدى . دىۋىلەر شاھى مەسەلسەل جادۇنى نەچچە
كېچە - كۈندۈزگە سوزۇلغان جەڭ ئارقىلىق ئاخىر ئەسir ئېلىپ ، بارلىق
خەزىنىلىرى ، شۇنداقلا شام پادىشاھىنىڭ قىزنى قوشۇپ قايتۇرۇپ
كەلدى . ئارقىدىن مالىك شاھباز يەنە چىن ماچىن پادىشاھىنىڭ قىزى بى-
لەن تاغىسىنى ئەكەلدۈردى . ئاخىرىدا بەسىرىدىكى ساخاۋەتلەك مەلىكىنى
ۋە نەمرۇز شەھىرنىڭ شاھزادىسى - كالا منگەن يىگەنلىك سىڭلىسىنى
بەھزادخان بىلەن ئېلىپ كېلىشتى .

ئاندىن مالىك شاھباز ئەمەر قىلىپ ئېيتتى :

— بۇ مەجلىسکە پادىشاھ ئازادە بەخت بىلەن دەرۋىشلەرنى
چاقرىپ كېرىڭلار !
ئۇلار شۇئان هازىر بولدى .

مەجلس ئەھلى ئىچىدە ئادەمزات نەسىدىن بولغانلار بىر - بىرىنى
كۆرسىمۇ ، جىن - پەرى ، دىۋە - ئەفرىتلىرنى كۆرمەلمىتتى . مالىك شاھ-
باز خەزىنىدىن « سۈرمەئى سۇلايمان »نى ئەكەلدۈرۈپ ئۇلارنىڭ كۆزىگە
شۇنداق سۈركىگەن ئىدى ، شۇئان كۆزلىرى روشنلىشىپ ھېيۋەتلەك
جىن - پەرى پادىشاھلىرىنىڭ ھەممىسىنى كۆرۈشكە مۇۋەپېق بولدى .
ئاندىن مالىك شاھباز ئۇلارنى ئۆز بۇۋىسى شاھروه ئوردىسىغا تەكلىپ
قىلدى . پادىشاھ ئازادە بەخت بىلەن دەرۋىشلەر ۋە جىن - پەرى ، دىۋە -
ئەفرىتلىر پادىشاھلىرى باغ ئارىلاپ مېڭىپ ، ھەشمەتلىك بىر ئوردىغا
داخىل بولدىكى ، ئالىمەت تەڭدىشى تېپىلمايتتى .

نەزم
خىشلىرى كۈمۈشتىن ، سۇۋىقى ئالتۇن ،
تام - تورۇس جۇلاسى چاچاتتى يالقۇن .

مىخلىرى لەئىدىن ، تۈرۈكى مەرەم ،
قىش - ئاياز ئىسىق ، ياز كۈنى سالقىن .

سايىھ چۈشۈرگەن سەرۋەلەر ھاي - ھاي ،
بەكمۇ پىنهاندۇر بۇ خۇش ھاۋا جاي !

ئۇردا ئوتتۇرىسىغا ئالىتۇندىن ياسالغان بەھەيۋەت بىر تەخت
قويۇلغان بولۇپ ، ئۇستىدە مالىك شاھباز ئولتۇراتتى ، ئەتراپىدا 6 — 7
پەربىزات شاھزادە بەختىيارنىڭ شادىلىقىنى كۆزلەپ نەغىھە - ناۋا قىلىشماقتا
ئىدى . ئازادە بەخت ۋە دەرۋىشلەر مالىك شاھبازنىڭ بۇ ياخشىلىقىدىن
خۇرسەن بولدى . مالىك شاھباز ئۇلارغا ئىززەت كۆرسىتىپ ، ئالىتۇن

ئەۋلاد گۈرۈپىسى
www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېسىرى

تەختىلەردىن ئورۇن بەردى .

ئەتسى كاتتا توي ئۆتكۈزۈلۈپ ، ئەرلەر ئەرلەر بىلەن ، ئاياللار ئا .
ياللار بىلەن ئولتۇرۇپ بەزمىگە ئىشتراك قىلدى . ئاندىن مالىك شاھباز
قىزىنى شاھزادە بەختىيارغا نىكاھلاپ قويدى . شام پادشاھىنىڭ قىزى بىد
رىنچى دەرۋىش — يەممەنلىك سودىگەرنىڭ ئوغلىغا ، پەرەڭ پادشاھىنىڭ
قىزى ئىككىنچى دەرۋىش — ئەجەم شاھزادىسىگە ، بەسىرەلىك ساخا .
ۋەتچى مەلىكە ئۈچىنچى دەرۋىش — پارس پادشاھىغا ، مالىك سادىق
ئىگىلىغان تەڭدىشى يوق نازىنىن تۆتىنچى دەرۋىش — چىن پادشاھىدە
نىڭ شاھزادىسىگە نىكاھلەندى . چىن پادشاھىنىڭ قىزىنى مالىك سادىق ،
مالىك ئومماڭىنىڭ قىزىنى كالامىنگەن يىگىت ، ئۇنىڭ سىڭلىسىنى بولسا
بەهزادخان نىكاھىغا ئېلىپ ، توي بەزمىسى ئۆچىنچە كۆتۈرۈلدى .

ئاخىرىدا مالىك شاھباز ھەممە يەنگە تېگىشلىك ئىنئاملار بېرىپ ،
دەرۋازىۋەن جىنلارغا ئۇلارنى ئۆز ۋىلايەتلەرىگە يولغا سېلىپ قويۇشنى
بۇيرۇدى . شۇنداق قىلىپ ، پادشاھ ۋە شاھزادىلەر جاپا - مۇشەققەتلەك
كۈنلىرىنى ئاياغلاشتۇرۇپ ، سەلتەنەت تەختلىرىگە قايتىدىن ئولتۇرۇشتى .
تۆتىنچى « دەرۋىش » مۇ چىن ماچىنغا سالامەت قايتىپ ، مەملىكتىنى ئۆز
قولغا ئالدى ، مۇبارەك ۋەزىر بولدى .

شۇنداق قىلىپ ، ئۇلار مۇراد - مەقسەتلەرىگە يەتتى . بەهزادخان
مالىك شاھبازنىڭ ئەمرىگە بىنائەن ئازادە بەخت ۋە بەختىيار شاھنىڭ خىز -
مىتىدە سىپاھ بولۇپ ، ئۇلارنىڭ دۆلەت سايىسىدا ئۆمرىنى دوستلۇق -
ئۈلپەتچىلىك ، راهەت - پاراغەت ، ئاسايىشلىق بىلەن ئۆتكۈزۈدى .

- ڭەڭىزلىك -

这是一部很有趣的传奇故事，经过多种形象揭示人生道路上善与恶之间的较量。

ئەۋلاد گۈرۈپىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇرچە ماقالە، قەدىمىسى ئەسەر ۋە قولىيازمىلار ئامېرى

جاۋابكار مۇھەررلىرى : تۇردى يامغۇر
جاۋابكار كورىتكىتلىرى : ئايىشەم ئابدۇۋەلى
بېخنىكىلىق مۇھەررلىرى : غولام ئەبىيەيدۇللا

تەنبىھات دەرۋىشىيە

ئاپتۇرى : ئەمسىر خىرسار دېھلۇنى
نەشر گە تەبىارلىغۇچى : مۇھەممەت ئوسمان

قەشقەر ئۇيغۇر نەشريياتى نەشر قىلىپ تارقاتنى
(قەشقەر شەھىرى تاربۇغۇز بولى 14 - قورۇ ، بوجىتا نومۇرى : 844000)
جايىلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى ساتىدۇ
قەشقەر ئۇيغۇر نەشريياتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فۇرماتى : 1168 × 850 مم / 32
باسما تاۋىقى : 9.625 قىستۇرما ۋارىقى : 1
2000 - يىل 7 - ئاي 1 - نەشرى
2000 - يىل 7 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تىپارىزى : 5110 — 1

ISBN7 — 5373 — 0790 — 3/I. 220
باھاسى : 13.50 يۈمن

مۇقاۋىنى لايەھىلىگۈچى : ئىلشات تۇرسۇن

خېتىنى يازغۇچى : قۇربانجان روزى شىدائىي

ISBN7 — 5373 — 0790 — 3

باھاسى : 13.50 يۇمن (民文)

I · 220

ISBN 7-5373-0790-3

9 787537 307901 >

ئەۋلاد گۈرۈپبىسى

www.ewlat.org

www.uyghurkitap.com

ئۇنگۈزچە ماقالە، قەدىمىسى ئىسمەر ۋە قولىيازىسلاർ ئامىسىرى